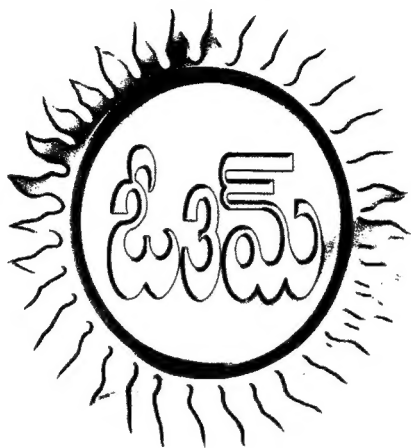

వేదముల యేకాగ్రీ స్వరూపము

వైదిక సంస్కృత ప్రచార సమితి

ओ३म्

पण्डितधर्मदेवविद्यामार्ताण्डविद्यावाचस्पतिना विरचितम्

वेदानां यथार्थरत्नरूपम्

आन्धानुवादकः

‘चतुर्वेदभाष्यानुवादभास्करः’

ब्रह्मश्री पण्डितलोकमलहरिसिद्धान्ताचार्यः

परिष्कर्ता - सम्पादकश्च

सिद्धान्तालङ्कारः, विद्याभूषणः, आर्षविद्याविनोदः

आचार्य डॉ. मरि कृष्णारेड्डी

वैदिकसाहित्यप्रचारसमितिः, भाग्यनगरम्-६०, आन्ध्रप्रदेशः

2007

ఓ3మ

పండిత ధర్మదేవ విద్యామూర్తాండ, విద్యావాచస్పతి విరచిత

వేదోముల యథార్థస్వరూపము

అనువాదకర్త

'చతుర్వేదభాష్యానువాదభాస్కర' - శతాధికర్తృంభకర్త

బ్రహ్మశ్రీ పండిత లోక మలహరి సిద్ధాంతాచార్య

పరిష్కర్త - సంపాదకులు

సిద్ధాంతాలంకార, విద్యాభూషణ, అర్చవిద్యావినోద

ఆచార్య డా॥ మట్టి కృష్ణారెడ్డి M A , M Ed , Ph D

వైదిక సాహిత్య ప్రచార సమితి, హైదరాబాద్-60

2007

“వైదిక సాహిత్య ప్రచారసమితి” ప్రచురణలు

వేదముల యథార్థస్వరూపము

ద్వితీయ ముద్రణ	: శ్రీ వ్యయ పుష్పం, జనవరి - 2007.
ప్రతులు	: 1000
వెల	: రూ. 400/- లు మాత్రమే (పోస్టేజి అదనము)
సర్వస్వామ్యములు	: అనువాదక సంపాదకులవి
ముద్రణ	: సాయిలిఖిత ప్రింటర్స్, ఖైరతాబాద్, హైదరాబాద్. ఫోన్ : 98490 05182

ప్రతులకు :

1. వైదికసాహిత్య ప్రచారసమితి, 3-30; హనుమాన్ నగర్, ఆర్యసమాజం ఎదురువీధి, చైతన్యపురి క్రాస్రోడ్డు; దిల్‌సుఖ్‌నగర్, హైదరాబాద్ - 60. ఆం.ప్ర., ఫోన్ : 040 - 24051322, 9849583929, 9441200322
2. దిల్‌సుఖ్‌నగర్ ఆర్యసమాజం, బాదంకాంపైక్స్, చైతన్యపురి క్రాస్రోడ్డు; దిల్‌సుఖ్‌నగర్, హైదరాబాద్ - 500 060, ఫోన్ : 9849468084, 9395376410
3. వేదగిరి, తాంపల్లి గ్రామం, కొందుర్గు మండలం, మహబూబ్‌నగర్ జిల్లా. ఫోన్ : 9441200322, 9849583929
4. భీమాన్ డీలక్స్ హోటల్, 34-38, జి.కార్ డ్రిట్, రైల్వేస్టేషన్ ఎదురుగా, తిరుపతి. ఫోన్ : 0877-2225521
5. విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్ (అన్ని బ్రాంచీలలో) హైదరాబాద్, విశాఖపట్టణం, విజయవాడ, గుంటూరు, అనంతపురం, హన్మకొండ, తిరుపతి, కాకినాడ.

వేదము - వేదప్రాశస్త్యము

వేదం

- ఈశ్వరీయ జ్ఞానం
- మానవ ధర్మమునకు మూలం
- విశ్వవిజ్ఞాన కోశం
- సమస్త సత్యవిద్యల గ్రంథం
- అందరిచే ఉపాసించదగింది
- ప్రతిచోట ఉండదగింది
- ప్రతిచోట ఉంచదగింది
- ప్రతిచోట అనదగింది
- ప్రతి వ్యక్తి వినదగింది
- ప్రతి వ్యక్తి ఆచరింప దగింది

వేదాలు

- విశ్వములోని జ్ఞానవిజ్ఞానములకు మూల సోతస్సులు
- సృష్టిరహస్యాలను ప్రకటించు జ్ఞాన భాండాగారాలు
- సమస్త కళలను పరిధివిల్లజేయు విద్యుల్లతలు
- సామాజిక, సాంకేతిక విజ్ఞాన బోధకములు
- మానవజాతిని ఆదర్శవంతంగా తీర్చిదిద్దే విజ్ఞానగనులు
- సకలలోక ధర్మ సర్వస్వభూతాలు
- సనాతన ఘన జ్ఞాననేత్రాలు
- జ్ఞాన విజ్ఞాన నిధులు
- భారతీయ సంస్కృతికి మూలదర్శనాలు
- మానవ జీవితానికి దిక్సూచికలు
- నిత్యపారాయణ గ్రంథాలు
- జీవిత గమ్యబోధకములు
- మానవజాతి మనుగడకు మూలాధారాలు
- ముక్తి నిర్దేశకములు
- మానవజాతి సత్వకర్మలన్నింటికీ ప్రమాణాలు
- మానవ జీవిత లక్ష్య సాధకాలు
- విశ్వసాహిత్య వికాసానికి మూలకందాలు
- విశ్వమానవ మేధోవికాసానికి ప్రతికలు
- భువిని దివిగా మార్చు కావ్యాలు
- సర్వదా ఆచరణీయ సన్మార్గబోధకములు
- భారతీయ ఆత్మిక జీవిత అంతర్వాహినులు
- మానవత్వమునకు పట్టుకొమ్మలు

వేయిమాటలేల అణువు మొదలు విశ్వాంతరాళ ఖగోళ రహస్యములు సమస్తము వేదాలయందు నిక్షిప్తమైయున్నది

వేదముల పట్ల శ్రద్ధను కలిగియుండుడు

వేదముల మహత్త్వము ఈ పుస్తకములో కావలసినంత వ్రాయబడి యున్నది. దీనిని పాఠకులు ద్వితీయాధ్యాయమునందు, మరియు ఇతర అధ్యాయములందును జూడగలరు. ఐనను వేదోపదేశములు సమన్వయాత్మకములు, మరియు సార్వభౌమికములను విషయము నిపుడు చూపుచున్నాము. అందు శ్రద్ధను గూర్చి:

శ్రద్ధాం ప్రాతర్దవామహే శ్రద్ధాం మధ్యవైనం పరి ।

శ్రద్ధాం సూర్యస్య నిద్రుచి శ్రద్ధే శ్రద్ధా పయే హ సః ॥ ఋ.౧౦-౧౫౧-౫॥

మన్నగు మంత్రముల ద్వారా ప్రాతః, మధ్యాహ్న, సాయంకాలములందు శ్రద్ధ కొరకై ప్రార్థన జేయుటకును, దానిని ధారణ మొనర్చుకొనుటకును ఉపదేశము గలదు. దానితో బాటు

మేధాం సాయం మేధాం ప్రాతర్మేధాం మధ్యవైనం పరి।

మేధాం సూర్యస్య రశ్మిభిర్వచసా వేశయామహే ॥ అథర్వ ౬-౧౦౮ - ౫ ॥

మన్నగు మంత్రములలో అదే ప్రకారము ప్రాతః మధ్యాహ్న, సాయంకాలములందు (అనగా ఎల్లవేళలందును) మేధను - శుద్ధబుద్ధిని, తర్కశక్తిని ధారణ మొనర్చుకొనుటకు ప్రార్థన, మరియు ఉపదేశము గలదు. 'శ్రద్ధ' యను దానిని అంధవిశ్వాస మను అర్థము లేదు. కాని 'శక్తి' అనగా- సత్యమును శుద్ధ బుద్ధి ద్వారా వెలిసికొని దానిని సంపూర్ణముగా ధారణ మొనర్చుటయే. ఈ విధముగా వేదములు శ్రద్ధ, మరియు మేధాసంపత్తిని కలిపి అచరణ మొనర్చుకొనుట కుపదేశింపబడినవి. ఇందులకై ప్రార్థన నొనర్చుటను నేర్పుచున్నది.

అగ్నే సమిధమాహోర్తం బృహతే జాతవేదసే సమే।

శ్రద్ధాం చ మేధాం చ జాతవేదాః ప్రయచ్ఛతం ॥ అథర్వ ౧౯-౨౪-౧॥

మన్నగు వానిని జ్ఞానులలోను యనిపించినవి. అనగా సర్వవ్యాపకుడు, సర్వజ్ఞుడునగు పరమేశ్వరుని యెడ నాయాత్మను సమర్పించుకొందును. ఆ పరమాత్మ నాకు శ్రద్ధ, మరియు మేధ (ధారణావత్తి యగు శుద్ధ బుద్ధి)ని ప్రసాదించుగాక.

ఈ సమన్వయాత్మక ఉపదేశముల కారణమున వేదములందు అంధవిశ్వాసముల కవకాశము లేదు. ఈ విధముగా వందలాది ఉదాహరణములు మతమతాంతరాల ఇతిహాసములందు గాంచనగును. వేదముల ఈ విశేషతను స్వర్ణాక్షరములలో వ్రాయదగియున్నవి.

సంపాదకీయం

ఇది ఒక అద్భుత గ్రంథం.

ఇది వైదిక సిద్ధాంత మార్గములకు దిగ్గర్శనగ్రంథం.

ఇది వేదములపట్ల గలుగు అనేక సందేహములకు సంపూర్ణ సమాధానం తెలిపే అపూర్వ గ్రంథం.

ఇది వేదముల యద్వాత్వస్వరూపమును సప్రమాణంగా నిరూపణ జేసే ప్రామాణిక గ్రంథం.

ఇది వేదముల అపారదేశీయత్వమును, నిత్యత్వమును స్థాపితం చేసే సాక్షాత్కార విదర్శన గ్రంథం.

ఇది వేదముల పట్ల ప్రాచీన, మధ్యకాలీన, అర్ధాచీన విద్వాంసుల అభిప్రాయములను తెలిపే అపురూప గ్రంథం.

ఇది వేద, వేదాంగ, వేదోపాంగ, బ్రాహ్మణ్యరణ్యకోపనిషదాది ప్రమాణములద్వారా వేదమహత్త్వమును తెలుపు వివేకోదయ గ్రంథం.

ఇది ఋషులు మంత్రకర్తలుగారు, మంత్రద్రష్టలని హేతువులతో నిరూపించే నిసర్గ గ్రంథం.

ఇది యజ్ఞయాగాది క్రతువుల వాస్తవికతను తెలియజేయు యోగిశార్థ విభాషిత గ్రంథం.

ఇది అవైదిక, అజ్ఞానాంధకారమును తొలగించి వేదభాస్కరకిరణాలను దశదిశలా ప్రసరింపజేయు ప్రకాశక గ్రంథం.

ఇది మూఢ మతానుయాయుల మతులను పరివర్తనము చేయు మహద్గ్రంథం.

.....ఇది మొత్తానికి వైదిక సిద్ధాంత ప్రతిపాదిత గ్రంథం.

ఇట్టి గొప్పగ్రంథాన్ని హిందీభాషలో పం. ధర్మచేమవిద్యావాచస్పతి, విద్యాసూర్తాండగారు ఎన్నో శ్రమప్రయాసల కోర్చి ఎన్నో గ్రంథములనధ్యయనంచేసి అనేకమంది విద్వాంసుల అభిప్రాయములను సేకరించి నిజమైన వేదసిద్ధాంత ప్రతిపాదకంగా నిర్మించారు. ఇలాంటి గ్రంథాన్ని ప్రహ్లా శ్రీ పం. లోక మలహరి సిద్ధాంతాచార్యులవారు పది సంవత్సరాల పూర్వమే అనువదించగా నా అవ్యక్తవశాత్తు నాకు లభించడం భాగ్యంగా భావిస్తున్నాను. వెంటనే దీనిని ముద్రించుటకు పూనుకున్నాను. ప్రథమ ముద్రణ 2000లో జరిగింది. ఈ ద్వితీయముద్రణ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములవారి సహకారంతో జరుగుచున్నది.

ఈ గ్రంథానికి తమ అమూల్యమైన అభిప్రాయములను వ్రాసిచ్చిన పండిత పరీక్షలు అచార్య వేదనర పీఠాంశగారికి, కవిశాసన రఘుమన్యూగారికి, డా. మనస చెన్నప్పగారికి అభినందనములు.

గ్రంథారంభంనుండి అంతంవరకు నామ పూర్తిగా సహకరించిన నా అత్తానికి శ్రీమతిరాధాదేవికి అభినందనలు.

వివరగా ఈ గ్రంథముద్రణ భాగ్యమును కలిగింపజేసిన పండిత లోకమలహరి చంపతులకు శతాధిక వందనాలు.

ఈ గ్రంథాన్ని వేదాభిమానులు, వేదానుయాయులు వదిలి లాభాన్నిరతులు కాగలరని కోరుతున్నాను.

సంపాదకండు

- పుట్టి కృష్ణారెడ్డి

రచయిత మాటలు

కాంగ్రీసుగురుకుల విశ్వవిద్యాలయ స్వామితత్వము గల పంజాబు అర్య ప్రతినిధి సభ యొక్క వైదిక పరిశోధన సమితి యొక్క సమావేశము (శ్రీ ౪ ౩౧-౧౨-౧౯౫౨ లో వైదిక పరిశోధనా కార్యాలయము కాంగ్రీసు గురుకులము నందు జరిగినది అందు నేనే గాక సదస్యులైన దిగువ మహానుభావులును పాల్గొనియుండిరి.

౧. శ్రీ దీవాన్ బరీదాస్ జీ, సభా ఉపసభాని

౨. శ్రీ పం. విశ్వనాథ జీ, విద్యాలంకార్

౩. శ్రీ ఆచార్య ప్రియవ్రత జీ, వేదవాచస్పతి

వీరేశ శ్రీ పం బుద్ధ దేవుజీ విద్యాలంకార్, శ్రీ పం. రామనాథ జీ వేదాలంకార్, వేదోపాధ్యాయ; మరియు శ్రీ పం భావద్వైజీ వేదాలంకార్, అనుసంధాన విద్వాన్ గురుకులము కాంగ్రీసు గారిని విశేష రూపముతో ఆహ్వానించుకొని యుంటేమి

శ్రీ దీవాన్ బరీదాస్ గారు విశ్వవిద్యాలయములందు చదివించబడుచుండు వివిధ ఇతిహాస పుస్తకములనుండి వేద విషయములను చదివి వినిపించినారు పాశ్చాత్య విద్వాంసులను కొందరు భారతీయ విద్వాంసులను వేదముల గూర్చి వ్రాయుచున్నది గాంచి వేదములు ఈశ్వరీయ జ్ఞానముగలదే మన యభిప్రాయములపై గొప్ప ప్రబోధము (దెబ్బ) పడుచున్నది దానికి సమాధానము వ్రాయుట ఎంతయో అవసరమని తెలిపి మా మనస్సులను ఈ వైపునకు మరలించినారు సదస్యత్వెల్లరును శ్రీ దీవాన్ గారి అభిప్రాయమునకు తమ సమ్మతిని తెలిపినారు. వాదోపవాదముల రెరువార సర్వ సమ్మతితో ఇట్లు నిశ్చయింప బడినది

పాశ్చాత్య విద్వాంసులద్వారా మరి కొందరు భారతీయ విద్వాంసుల ద్వారా యొనర్చబడు వేద విషయక అక్షేపములకు మరియు అభిప్రాయములకు సమాధానమొనర్చు సాహిత్యమవసరము దానిని సిద్ధపరచి ప్రచురించుకార్యము గురకుల పరిశోధనా విభాగపక్షమున అతిత్వరతో జరుగుట అవశ్యకము మరియు ఈ విషయములో బొంబాయి భారతీయ విద్యాభవనము ద్వారా ప్రచురితమైన "The Vedic Age" అను పుస్తకముతో వేదములపై చేయబడిన అక్షేపములకు సమాధానము మొట్టమొదట సిద్ధము చేయించవలయును ఈ పుస్తకమున గత అక్షేపములకు సమాధానమును వ్రాయించుటపై శ్రీ పం విశ్వనాథ విద్యాలంకార్ గారు, శ్రీ పం ధర్మదేవవిద్యావాచస్పతి గారు, శ్రీ పం బుద్ధదేవ విద్యాలంకార్ గారు ప్రార్థించబడిరి

ఒకవేళ మాన్య ఉపాధ్యాయ శ్రీ పం విశ్వనాథ విద్యాలంకార్ విద్యామార్గాండ గారు, లేక శ్రీ పం బుద్ధదేవ విద్యాలంకార్ విద్యామార్గాండగారు ఈ బృహత్కార్యమును తమ చేతుల మీదుగా పూర్తిజేసిన వేమి చాల ఆనందించెడివాడను ఈ స్థితియుండు నేను స్వయముగా వ్రాయు అవశ్యకతయుండక పోయెడిది దౌర్భాగ్యవశమున కొన్ని కారణములచే ఆ యిరువురు సుయోగ్యవిద్వాంసులు ఈకార్యమును సాధించుటకు సిద్ధముగా లేనందున వారి యాజ్ఞ, మరియు సమితి యొక్క స్థిరమును ననుసరించి నేనే యీకార్యమును సాధించుటకు సిద్ధపడితిని మేనిల ౧౯౫౨ నుండి ఆగష్టు ౧౯౫౪ వరకు దాదాపు నా సమయమంతయును 'వైదిక్ సిక్' మరియు అటువంటిదే యగు

ఇతర సాహిత్యమును ఎంతో దృఢ పూర్వకముగా చదివి దానిని సిద్ధపరచుట యందు సమగ్రమైన గడిపితిని నే నధికముగా సంతోషించరగిన విషయమేమనగా, ఈ కార్యములో నాకు అనేక మాన్య విద్వాంసుల సర్వేశ్వరములు ప్రాప్తించుచుండినవి వీరందరిలో ముఖ్యముగా చెప్పుకోవదగినవారు శ్రీ పం. విశ్వనాథ విద్వాన్మూర్తాంధకారు పీఠ కేవలము సూచనపుటలయోగా పుస్తకము సిద్ధమైన పిదప ఎన్నో దినముల వరకు దానిని మొదటి నుండి చివరి వరకు వెనడి శ్రమకోర్చినారు. ఇందులకు శ్రీ పండితులవారికి ఋణపడి యుండుటయే గాక వారి మొదల వృత్తజ్ఞుల పూర్వక శ్రద్ధాంజలాలను సమర్పించుకొనుచున్నాను పుస్తకము యొక్క నామకరణమును గురుకుల ఆచార్యులగు మాన్యశ్రీ పం. ప్రియవ్రత వేదవాచస్పతిగారు సిద్ధయించినారు. గురుకుల శిక్షాద్యక్షులగు శ్రీ పం. సుఖదేవ దర్శనవాచస్పతిగారు కూడా ఆ యా సమయములందు అనేక మంత్రముల తాత్పర్యములందు రచన విద్యార్థులపూర్వ సిద్ధయములను ప్రకటించుచుండిరి ఇదే విధముగా శ్రీ పం. బుద్ధ దేవ విద్వాన్మూర్తాంధ మొదలగు ఇతర విద్వాంసుల పుస్తకముల నుండి నాకెంతయో సహాయము లభించినది వారందరకు నా ధన్యవాదముల నర్పించి కొనుచున్నాను పంజాబు ఆర్య ప్రతినిధి సభ యొక్క ప్రధాన శ్రద్ధేయ స్వామి ఆత్మానంద సరస్వతి గారికి నే నెంతయో కృతజ్ఞుడను ఈ పుస్తకము శీఘ్రముగా ప్రకటించ బడుటకు వారు ఎంతో శ్రద్ధను చూపి దీనికొరకు సభనుండి తగిన వ్యవస్థ గూడ చొనర్చినారు.

విద్వాంసులగు పాఠక మహాశయుల మనస్సులందు ఒక ప్రశ్న ఉత్పన్నమగుట స్వాభావికమే అదే మన, ఇట్లనే వందలాది పుస్తకములుండగా, వైదిక సరిశోధనా సమితి ఈ 'వైదిక్ ఏజ్' నే ఆవశ్యకముని 'ఏల రచించెద' ఇందుకు సమాధానమేమన, 'వైదిక్ ఏజ్' భూమిక యందు భారతీయ విద్యాభవన్ బొంబాయి అధ్యక్షులు శ్రీ క్షణ్యూర్లాడ్ మున్షీగారు ఇట్లు వ్రాసినారు

In the course of my studies I had long felt the inadequacy of our so called Indian histories I was Planning an elaborate history of India in order that not only India's Past might be described by her sons, but also that the world might catch a glimpse of her soul as Indians see it The Bharatiya Vidya Bhavan which I founded in 1938, took over the scheme

-The Vedic Age. Foreword P

"అనగా నేను నా అధ్యయనకాలమున ఎంతో కాలమునుండి భారతీయ ఇతిహాసములు, యధార్థ హాసములో సరిపడునన్నిటినీ అభిప్రాయపడినాను కావున అనేక సంవత్సరముల నుండి నేను భారత దేశ ఇతిహాసమునికి ఒక విస్తృత ప్రణాళికను సిద్ధము చేయుచుంటిని దీనివల్ల భారత మాత పురుల ద్వారా ఈదేశపు భూరికాంక్ష స్థితి చేయబడుటయే గాక, భారతీయులవలె విశ్వమంతయును దీని యాత్మ యుంచల నిజ స్వరూపమును జూడగలుగవలెను నా ద్వారా ౧౯౩౮ ప్రారంభించబడిన భారతీయ విద్యాభవనము ఈ ప్రణాళికను రచన హస్తములలోనికి దీసికొనినది "

పై భూమికను ఎదివినప్పుడు భారత దేశపు ప్రాచీన ఇతిహాసమును యధార్థ హాసములో ఎదుపుకొనుటకు లభించినది కదా! అని నే నెంతయో ఆనందించితిని కాని ఎట్లెట్లు ఈ పుస్తకమును ఎదుపుచు పోయితినో అట్లెట్లే నా యావేదన, నిరాశ వృద్ధియైనది. ఏలన? వేదము, వేదకాలము మున్నగు విషయములలో 'Vedic Age' లో ప్రకటించబడిన విషయములందు భారతీయత్వముగాని దాని మౌలికత్వముగాని లేదు కాని పక్షిపాతముతో పాశ్చాత్యలేఖకుల అవినేక పూర్వమున అలోచనలనుసరించుటయేగాదు, వారి కంటే ఒక అడుగు ముందుకే వేసినారు

దీనికి శ్రీ అవినాశ చంద్ర బోసు *M.A., Ph.D.*, భూమికను వ్రాసినారు. ఈ పుస్తకము అనేక భారతీయ విశ్వ విద్యాలయములందు పాఠ్య పుస్తక రూపమున స్వీకరింపబడినది. దీని వల్ల విద్యార్థులందు వేదము, మరియు వైదిక కాల విషయముతో భయంకరముగ భ్రమ వ్యాపించు అవకాశము గలదు. కావున నేను ఆ భ్రమను తొలగించుట మిక్కిలి అవశ్యకమని యెంచినాను. 'వైదిక్ ఏజ్' పు. ౨౫౫లో భాషా సంబంధమున అన్నిటికన్న ప్రాచీన ఋగ్వేద భాషను దాదాపు క్రీ.పూ ౧౦౦౦ ఒక్క వేయి సంవత్సరములని ఎంచవచ్చునని, పు. ౩౭౮లో వైదిక ధర్మమును బహు దేవతా పూజావారియని ఇంకా అచ్చటచ్చట అద్వైతవారియనియు చూపుటకు ఈ లేఖకులు ప్రయత్నించినారు. పు. ౩౮౯లో వివాహ కాలములందు గోవులను వంపి, వాని మాంసముచే అతిరులను తృప్తి పరచబడుమండెడివారని, పు. ౩౯౩లో వైదిక కాలములో సారాయి రోకి ప్రియ నస్తువై యుండెననియు వ్రాసినారు. అధర్వవేద విషయముతో, దాని యందు చేతబడులు, మంత్ర తంత్రములు, ప్రయోగములు, గారడీ మాయలకన్న మరేమియు లేదనియును మున్నగునట్టివానిని వ్రాసినారు.

ఇట్టి అసత్యములగు కల్పనలెన్నియో వ్రాసి విద్యార్థుల మస్తిష్కములందు, మనస్సులందు వేదశాస్త్రముల యెడ అశ్రద్ధ, విముఖతను గలుగజేయుటకు ప్రయత్నించుట ఎంత అనుచితమో చూడుడు కావుననే రేయింబవళ్లు శ్రమ పడి అట్టి అక్షేపణములకు సప్రమాణముగ, యుక్తి యుక్తముగా సమాధాన మీ పుస్తకము ద్వారా యిచ్చుటకు ప్రయత్నించినాను. 'వైదిక్ ఏజ్' పుస్తకముతో అధికాధికముగా పక్షపాతముతో పాశ్చాత్య విద్వాంసులను అవివేక పూర్వముగా అనుసరించుటయేగాక రచయితల వారి కంటే ఒకడుగు ముందుకే వెళ్లినారు.

ఆంగ్లమునెరిగినట్టి మిత్రుల కోరికనుసరించి అవశ్యకమనిపించిన చోట అనేక మంత్రముల అనువాదము, మరియు ఆంగ్ల మూల ఉదాహరణములను గూడా ఇచ్చినాను ఇందువల్ల వారు కూడా లాభము నొందగలరు. శిక్షిత వ్యక్తులకిది ఎంతయో ఉపయోగపడగలదని ఆశించబడుచున్నది. 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు తా మొనర్చిన ఘోర అపరాధములను దెలిసికొని రెండవ ముద్రణమున ఉచితముగ పరివర్తనమొనర్చి తమ సత్య ప్రయత్నమును చాటుకొందురు గాక

నేను అత్యంత మాన్య విద్వాంసులగు శ్రీ ప్రిన్సిపల్ అవినాశ చంద్ర బోసు *M.A., Ph.D.*, (డబ్లిన్)కు ఎంతయో కృతజ్ఞుడను వారిపుస్తకమునకు అత్యుత్తమముగ భూమికను ఇంగ్లీషులో వ్రాసి నన్ననుగ్రహించి యీ పుస్తకము యొక్క ఉపయోగమును పెంచినారు వారు భారతీయ విద్యాభవన్ ద్వారా వెలువడు *The call of the Vedas* మరియు 'ప్రబుద్ధ భారత్' అను పత్రికల యందు ప్రచురింపబడిన ఆంగ్ల లేఖలను చదివినాను వారికిగల వేద విషయ జ్ఞానమెంత విస్తృతమో ఈ లేఖల ద్వారా తెలియును.

అనంద కుటీరము జ్ఞానాపూర్

(సహారన్ పూర్)

గ్రంథకర్త

ధర్మదేవవిద్యామూర్తాండ

అనువాదకుని నివేదన

ఇది కాండ్లీ గురుకుల విశ్వ విద్యాలయాచార్యులు శ్రీమాన్ పం. ధర్మ దేవ విద్యా వాఙ్మయ విద్యా పూర్ణాండ గారి 'వేదోక్తా యథార్థ స్వరూప్' అను హిందీ మూల గ్రంథమునకు 'వేదముల యథార్థ స్వరూప' పురుషేరుతో తెలుగు భాషలోకి నే ననువదించిన గ్రంథము. నేను విద్వాంసుడను గాను కొద్దిపాటి తెలుగు మాత్రము నాయను చదువను గలను. ఇంతకు పూర్వము యజుర్వేద, సామవేద, ఆధర్వ వేదభాష్యములను కూడా తెలుగులోనికి అనువాదమునర్పి సాహసించితిని.

పరమ పిత పరమేశ్వరుని ఆపార కృప, నా జననీ జనకుల ఆశీర్వాదము, నా పూర్వ జన్మ సుకృతము, మరియు శ్రీ పూజ్యపాదులు బ్ర. వేదవ్రత మీమాంసకులు, కామారెడ్డి ఆర్షగురుకులాలచార్యుల గృహణ చేతనే నే నీ సాహస మొనర్చి సమకట్టితిని "నీకీది సాధ్యము గాదని తెలిసియు ఇంతటి సాహస మేల జేయవలసి వచ్చిన దనియు, అందులోనూ ఇది దార్శనిక విషయము గదా! నీ వేమీ చదువుకొన్నా" వనియు విద్వాంసు లెందరో అనుకోసుటచే గాదు, నాతో అన్నారు కూడా ఇందుకు సమాధానము పై చెలిపిన సాహసమే యనుటకన్నా విషయ చెప్పలేను.

మన తెలుగునాట విద్వాంసులు లేరని కాదు దిగ్గజములవంటి విద్వాంసులు, కవులు, పండితులు, వ్యాఖ్యాత లెందరో యున్నారు. మన తెలుగు భాషలో వైదిక, దార్శనిక సాహిత్యము నామమాత్రముగా నున్నది. అది సంస్కృత, హిందీ భాషలందు పుష్పలముగా నున్నది దానిని మన విద్వాంసులు తెలుగువారి కందించు ఔదార్యమును కనబరచలేదు వారి పాండిత్య పటిమనంతయును నవలలు, నాటకములు, కథలు, గేయములు మున్నగు కత్తిర వర్ణనలందీ వినియోగించుచు పేరు ప్రఖ్యాతులు, సత్కార సన్మానములు పొందుచూ ధనార్జనమునందీ పోటీలు పడుచున్నారు వారి కీ వైదిక దార్శనిక సాగరమున నీదులాడుటకు సమయ మేదీ! ఎవరైనా ఇందుకు సాహసించిన విమర్శించుటకు వారికి కావలసినంత సమయ ముండును ఇట్టి కార్యమును జేయలేకపోయినవో వారి కిది సుంభ సాధ్యమే. కాని రేయింబవచ్చ కదలక కూర్చుండి దీక్షా పూర్తియొనర్చి ఓపిక వారి కుండదు ఇది నా విమర్శ గాదు, ఆవేదనయే ఇకనైనను విద్వాంసు లీ వైదిక, దార్శనిక సాగరమున మునుకలు వేయుచు ఆపార, అమూల్య ఆణిముత్యపు రాసులను వెలికిదీసి తెలుగు సోదరులకు ప్రసాదించి తరింతురు గాక యని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇంతటి సాహసముతో కూడిన కృషి యొనర్చినను ఏమిటి ఫలితము? వీనిని ముద్రణ మొనర్చి జోసి తెలుగు ప్రజలకందించు మహాదాత లెక్కడ? మన మధ్యన లక్షాధిపతులు, కోటీశ్వరులు పెక్కురు గలరు కాని వీనిని ముద్రణ యొనర్చజేయుటకు సుమధ్యైవ దాత లెక్కరును ముందుకు రాలే! ధనార్జన మంతి గొప్ప కార్యము గాక పోవచ్చును కాని దాత్తుత్వమున దున్నదే! అది పూర్వ జన్మ సుకృతమున వచ్చును.

“నరత్వం దుర్లభం లోకో విద్యా తత్ర సుదుర్లభః॥

ఏవేకో దుర్లభస్తత్ర దాత్తుత్వ ఇవేషతః ॥” నీతి శాస్త్రము

కోటీశ్వరులెందరో అమ ధనమునంతయును ఇచ్చటనే ఎదరవేసి ఎవ్వరికినీ చెలియని ఊరు, పేరు లేని ప్రదేశమునకు వెళ్లి పోవుదురు, కాని అంతలాట వారికి లభింపదు పేరు ప్రతిష్ఠలనిచ్చిల స్థాపించి స్వయముగా రరించి జాలని తరింప జేయు భాగ్యము సుకృతవంతులకే సాధ్యము.

ఏ కాలమందైనను విద్వాంసులు ముందుకు వచ్చి వీనికి శుద్ధ ప్రతులు వ్రాసి మహాదాతల ఉదారముతో వీనిని ప్రచురించి జాతికి సమర్పించగలరని విశ్వసించు చున్నాను. ఎనిమిది దశకముల ఆయువును వెనుకకు నెట్టి వేసినవాడను, వీని ప్రచురణను ఈ నా కన్నులలో నేను జూడలేనను నిరాశ నాకు లేదు. రాబోవు తరముల వారెవరిని ఈ యువకాశమును లక్ష్యపెట్టుట గలిగిచగలరను ఆశ నాకు సంపూర్ణముగా నున్నది. చదువు సంస్కారములు, విద్యా విశేషములు లేని ఈ

సాహసీకు డెట్లుండెనో యని రాబోవు తరముల వారసుకొనకుండా నన్నీ సాహసమునకు సదా ప్రేరణ నిచ్చుమా నాకన్న విధముల సహకరించుచున్న నా ధర్మపత్ని శ్రీమతి కృష్ణారెడ్డి ఎమ్. ఏ., ఎం. ఎడ్., (పి హెచ్. డి) సిద్ధాంతాలంకారగారి దర్శనము లభించినది జితపరిచితిని. సాంసారిక జీవితములో పరస్పరము విడిచి యుండరాదున వైవాహిక సమయము నాటి ప్రతిజ్ఞను ఈ విధముగా వెల్లడించుటయే జరిగినది విజ్ఞులు అన్యథా భావించకుండురు గాక

పై భావములు ప్రకటించిన కొంతకాలమునకే దైవయోగముచే నా భాగ్యవశమున ఈ భాగ్యనగరమందే యువకవి, అనేక గ్రంథ రచయిత శ్రీ మజ్జీ కృష్ణారెడ్డి ఎమ్. ఏ., ఎం. ఎడ్., (పి హెచ్. డి) సిద్ధాంతాలంకారగారి దర్శనము లభించినది వీరు “చతుర్వేద సంహిత”ను తెలుగు లిపిలో మంత్ర, ఋషి, దేవత, ఛందస్సు, స్వరము (ఉదాత్తానుదాత్తస్వరీతము)లతో బాటు సంహితం విస్తృత పరిచయము నొసగుచు ప్రకాశపరిచినారు ఈ నాల్గు వేదముల మంత్రానుక్రమణికను గూడ వ్రాసి వాని పూర్వత్యములను స్థిరపరిచినారు నాచే అనువదించబడిన ఈ “వేదముల యధార్థ స్వరూప” మను గ్రంథమును చూచి కడు సంతృప్తి చెంది దీని ప్రచురించుట కెంతయో కృషి సలిపినారు ఇది సామాన్య కార్యము గాదు

నేను చాలాకాలము క్రిందటనే తెలుగు భాషలోని కనువదించిన యజుస్సామాధర్వవేద భాషాభాష్య వ్రాతప్రతులను చూచి అత్యంతానందముతో వీనిని ముద్రింపజేయు భారము తనపై వేసికొని నన్ను కృతార్థునొనర్చినారు “అలస్యాచమ్యతం విష్ణు” మృను ఆరోక్తీననుసరించి కార్యమునారంభించినారు ఇంతయోగాదు అనువాదముగాక మిగిలియున్న మహా గొప్పగురు ఋషేంద్ర భాష్యమును గూడ తెలుగులోనికనువదించుమని నాకు నూతనోత్సాహమును గలిగించినారు కాదనలేక తొండదేండ్ల ఎయస్సులో ఈశ్వరునిపై భారముంచి నే నా కార్యము నారంభించినాను.

శ్రీ కృష్ణారెడ్డిగారికా వేదవేదాంగసాంఘములను, బ్రాహ్మణారణ్యక ఉపనిషత్తులను లభ్యమైనంతవరకు తెలుగులోనికి తీవరెనను ఆకాంక్షతో నున్నారు ఈ బృహత్కార్యమునందు వీరి ధర్మపత్ని శ్రీమతి రాధా కృష్ణారెడ్డి గారు సహచారిణిగానే గాక సహాయకారిణిగా కూడా తోడ్పడుచున్నారు ఈ ఆదర్శ దంపతుల సంగతి సీద్దికై పరమేశ్వరుడు వీరికి సంపూర్ణాయువును ఆరోగ్యమును ప్రసాదించుగాక! మరియు వీరికి ప్రేరణా రూపేణ, ధనరూపేణ పుష్టినిచ్చుచున్న ఉదారదాతలెందరకును ఆయురారోగ్యైశ్వర్యములను ప్రసాదించుగాక!

యహ మత్సుహాకే జగ్మేః కర్పక్తా క్యా అకేలా!

రాభో యే కార్యకర్తా హే సూరమా అకేలా !!

ఇట్లు

వేదానుయాయుల పాదధూళి

లోక మలహరి

వైదిక పురోహితుడు

ఆర్యనగర్, ఇందూరు-జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ము - ౫౦౩ ౦౦౧

౧౦-౧-౧౯౯౧ అనువాదము;

ముద్రణ : జూలై, ౨౦౦౦

FORE WORD

Principal Abinash Chandra Bose M.A., Ph.D.

I extend a hearty welcome to Pandit Dharmadeva Vidyamartand's book on the Vedas which is the result of life-long work on the subject by this most devoted Vedic scholar

There are two main aspects of the Vedas: first, the facts about their composition, and second, the contents and their significance. Traditionally the Vedas have been considered to be immortal, without human authorship revealed in the souls of sages. Oriental scholars, on the other hand, have tried to show them as near modern times as possible. But one thing stands out clearly: that the truths dealt with by the Vedas and the values upheld by them are what should be classed as ultimate. In this sense the Vedas are no more bound down to a date than, say, the law of gravitation is bound down to Newton's age.

In respect of contents, different views have been held about the meaning of the Vedas by different schools of interpreters. One of them is Sayanacharya who, in spite of his monumental work, is found to have read the mythologies of his own times (14th century A.D.) into the Vedas. Western orientalists struck out new lines, but being (some of them with missionary zeal) attached to Christianity (exceptions are rare), they have shown a distinct tendency to consider everything that is at variance with their own religion (with its belief in a God in heaven exercising His will as He likes) to be crude and primitive. Sometimes they were disabled by a repressed mentality to realise the Vedic joy of living and the Vedic ennoblement of human nature through affiliation to a higher spiritual life. To their old-world sin-consciousness and modern 'obscenity' - consciousness, certain robust poetic visions of life, dealing particularly with married love, have appeared shocking. There have been Indian scholars, too, who, unacquainted with the spiritual background of the Vedic religion and its noble history through the ages have indulged in cheap denunciation of the Vedas, often surpassing their 'authorities', the western orientalists, in the virulence of their attack. But their surrender to their authorities is sometimes more dogmatic than the surrender of medieval European scholars to theological authorities. Pandit Dharmadeva has selected a book containing such an approach to the Vedas, for special criticism. It is, 'Vedic Age', published in Bombay, which is found on the list of textbooks of many Indian Universities for students of ancient Indian history. The writer on Atharva Veda in that book states

"Bloomfield's excellent monograph on the Atharva Veda, ----- offers practically everything that a student of the Vedic literature might wish to know about the Atharva Veda. The Section on the Atharva Veda in this chapter is mainly based on Bloomfield's monograph - (Vedic Age, p 239, quoted on p - 41 of this book)"

Our enthusiastic worshipper of authority did not know that a student of Vedic literature or any other literature might wish to know many more things than what even a Bloomfield could offer. Our scholar not only accepts Bloomfield as his authority, but gives him a certificate for perfection.

..... there can be no doubt that Bloomfield was perfectly right in characterising the Atharva

Veda as follows - On the whole, Atharva Veda is the bearer of the old tradition not only in the line of popular charms, but also to some extent its hieratic material - (Vedic Age p 232)

The disciple outbids the authority in his logic, based on it :

"The 17th Kanda, consisting of only one hymn of purely magical contents, is a curious anomaly and must be regarded as a late accretion, though Partly appearing also in the Pippalada text. - Vedic Age p 234.

The authority does not say that the 'hieratic material' cannot fill the whole or most of a single chapter

Speaking of the Rigveda, the learned contributor to the Vedic Age says

The Rigveda repeatedly refers to the attacks on the aborigines - Vedic Age p 261

One should ask, does the Rigveda say the aborigines were attacked or do the western authorities say so? Our scholar continues

They are called krishnatvach (black skinned) metaphorically. - Vedic Age p 261

How does our scholar know that krishnatvach is used metaphorically?

Do the European authorities find a metaphor in the expression?

Pandit Dharmadeva has not mentioned the fact that the writer on the Rigveda in 'Vedic Age' considers the hymns to have been just 'manufactured'. There is at least one trait of the western orientalist that our Indian scholar did not share - the former's wide acquaintance with world literature, ancient and modern, and keen sensitiveness to poetic values. A reason for the lack of the right response to the appeal of the Vedas has been pointed out by a modern Professor of Literature, T. Mascaro, whom Pandit Dharmadeva quotes in his book.

"If Sanskrit could find a group of translators with the same feeling for beauty of language and the sacred text in the original as the Bible has found in England, eternal treasures of old wisdom and poetry would enrich the times of today. Among those compositions, some of them living words before writing introduced, the Vedas, the Upanishads and the Bhagavad Gita would rise above the rest like Himalayas of the spirit of man "

- The Himalayas of the soul by J. Mascaro, p 151

I congratulate our author on the vast learning that his book discloses and the masterly hold on the subject as a lover of literature. I should wish the contents of the Vedas to be intensively studied for their spiritual, poetic, moral and social significance independently of the question of their divine or human origin. Even when so approached, the Vedas will appear to carry a deeper sense of spiritual, aesthetic and a more comprehensive vision of life than the modern man can claim to have experienced. And they will give a clue to the perennial spring at which the sages, saints and philosophers of the land have drunk through the millenniums and kept the soul of India alive.

- A.C. Bose.

బ్ర. శ్రీ వేదవ్రత మీమాంసక ఆచార్యులు ఆర్ష గురుకులము కామారెడ్డి వారి శుభ సందేశము

వేదములు ఒక దేశానికి, కాలానికి, తెగకు కట్టుబడినవి కావు అని కాలమున కతీతములు. అవి ప్రపంచమందు సమస్త దేశాలలో నివసించు సకల మానవులకు మూడు కాలాలలో ఒకే విధముగా ఉపకరించును. వాటిలో నున్న సిద్ధాంతములు వైజ్ఞానికములు, ప్రమాణములపై ఆధారపడినవి అవి మానవుని ద్వారా రచించబడినవి కావు వేదము లేనిదే ఎవరికిని జ్ఞానము లభింపదు. అట్టివో విద్యాజ్ఞానము లేని మానవుడు వేదముల నేవిధముగా రచించగలడు?

వేదములు సమస్త సత్య విద్యల గ్రంథములు. మహర్షి అగ్నివేళుడు తమ రచించిన వరక సంహితను ముగిస్తూ “యదిహస్తే తదవ్యత్ర యన్నే హస్తే న తత్ క్వచిత్” ఈ శాస్త్రములో ప్రతిపాదించబడిన వికీర్ణయే ప్రపంచములో కనబడును. ఇవట వ్రాయబడిన విషయమేదియిది ప్రపంచములో లేదని వ్రాసినాడు. మహా భారతములో ఉపసంహార శ్లోకము గూడా ఇదే విధముగా నున్నది సుశ్రుత సంహితను గురించి వ్రాయుచు ఆర్ష వైద్య పట్టమును పొందిన శ్రీ భాస్కర గోవింద ఘోషకర్ “కాయబాలగ్రహోద్భవ జరాదంష్ట్రవిషే తథా, యదవ్యత్ర తదిహస్తే శల్యం వాస్య న తు క్వచిత్” అని వ్రాసినాడు. అనగా ప్రపంచము ఈనాటి వరకు వికసించిన శరీర, బాల, గ్రహ, ఊర్జ్వంగ, జరా, దంష్ట్ర, విషములకు సంబంధించిన విజ్ఞానము ఈ శాస్త్రములో నున్నది కాని ఈ శాస్త్రములో గల శల్యవికీర్ణాన్ని విజ్ఞానము ప్రపంచములో ఎచ్చటను లేదని గట్టిగా వొక్కి చెప్పుచున్నారు సమస్త ఆయుర్వేదానికి మూలము వేదమే అని స్వయముగా ఆయుర్వేదమే పేర్కొనుచున్నది

ఆయుర్వేదము శరీర విజ్ఞానము, ఆత్మ విజ్ఞానము వాటికి సంబంధించిన రోగాలు, వాటి వికీర్ణ విషయములో సముద్రమువంటి శాస్త్రము ఇటువంటి శాస్త్రము ప్రపంచములో నాకు వినబడలేదు, కనబడలేదు

వేదాలలో నుండి వెలికి తీయబడిన అనేక విద్యలలో నుండి ఒక విద్యయే ఇంత గొప్ప స్వరూపమును సంతరించుకొని యున్నదనిన దానిలో నున్న సమస్త విద్యల విస్తార మెంత కాగలదో మానవుడు ఊహించగలడు

ఒకటిమిటి? శరీర విజ్ఞానము, మనో విజ్ఞానము, ఆత్మ విజ్ఞానము, పరమాత్మ విజ్ఞానము, భూగోళ విజ్ఞానము, ఖగోళ విజ్ఞానము, నక్షత్ర విజ్ఞానము, ఔషధ విజ్ఞానము, వనస్పతుల విజ్ఞానము, కృషి విజ్ఞానము, పశు విజ్ఞానము, పక్షి విజ్ఞానము, జల విజ్ఞానము, వాహన విజ్ఞానము, నౌకా విజ్ఞానము, విమాన విజ్ఞానము, గృహ విజ్ఞానము, వస్త్ర విజ్ఞానము, పదార్థ విజ్ఞానము, రసాయన విజ్ఞానము, గణిత విజ్ఞానము, అక్షర విజ్ఞానము, వ్యాకరణ విజ్ఞానము, నిర్వచన విజ్ఞానము, స్వర విజ్ఞానము, కావ్య విజ్ఞానము, అలంకార విజ్ఞానము, సంగీత విజ్ఞానము, అర్థ విజ్ఞానము, తర్క విజ్ఞానము, తత్వ విజ్ఞానము, రాజనీతి విజ్ఞానము, సమాజ విజ్ఞానము, నీతి విజ్ఞానము, ధర్మ విజ్ఞానము, యజ్ఞ విజ్ఞానము, మృగ్యజ్ఞానము, పరిరీక విజ్ఞానము, కర్మ విజ్ఞానము, కర్మఫల విజ్ఞానము, బంధ మోక్ష విజ్ఞానము మొదలగు విజ్ఞానములు అసంఖ్యాకములు

ఒక్కొక్క విభాగములో విభాగ ప్రతి విభాగములు కూడా ఉండును. ఇన్ని విషయాలలో కూడిన వేదమును మానవుడు ఎక్కడినుండి, ఎప్పుడు ఏవిధముగా సంపాదించగలడు? వ్రాయగలడు? ఈ విజ్ఞానములు కూడా నిదర్శనమాత్రములే వేదములలో ఎన్ని విషయములు ప్రతిపాదించబడినవో ఇంత వరకూ ఏమిరూ కూడా చెప్పజాలకపోయినారు మహర్షి మనసు వేదాల విషయములో “భూతం భవ్యం భవిష్యత్ సర్వం వేదాత్ స్మర్యతే”, “సర్వ జ్ఞానమయా హి సః” భూత భవిష్యద్వర్తమానాలలో మానవులకు కావలసిన సమస్త విషయములు వేదములలో ప్రతిపాదించబడినవి. ఏనాడో ఇవి సర్వజ్ఞానమయములు అని వ్రాసినారు.

వేదాల ప్రచారము ప్రపంచములో నున్నపుడు మానవులు పూర్ణరౌకిక, పార శౌకిక సుఖము ననుభవించినారు. దాని ప్రచారము తగ్గుతూ వచ్చిన కొద్ది మానవుని రుణములు పెరుగుతూ వచ్చినవి. ఇప్పుడు వేద ప్రచారము

లుస్తూతయ మగుచున్నది అందువలన మానవులు వేదములను చదువుట మానివేయడమేగాక వాటి స్వరూపమునే మరచిపోసాగినారు

బుట్టి దయానందుని కృపవలన ఒకసారి మళ్ళీ వేదములకు వసంతము సమీపించినది ఈనాడు వందలమంది వేదవిద్వాంసులు దేశవిదేశాలలో గోచరించుచున్నారు దేశములోనే గాక విదేశములో కూడా వేదములపై సరికోదన జరుగుచున్నది యజ్ఞము, సంస్కృతభాష మున్నగు విషయములు బుద్ధిమంతులను కూడా విస్మితుల జేయుచున్నవి సంస్కృతభాష యొక్క వైజ్ఞానిక స్వరూపమును చూచి మేధావులు ఆశ్చర్యముతో మునిగిపోవుచున్నారు. సంస్కృతభాషయే ఒక మహా విజ్ఞానము. దానివైజ్ఞానిక స్వరూపమును, అనంతవిశాల అర్థమును అభివ్యక్తము చేయగల దాని సామర్థ్యమును చూచి విస్మితులగుచున్నారు. నిజముగా సమస్త ఉన్నతికి సాటి లేని ఉపాయము, సాధనము 'సంస్కృతభాష' అని ఒప్పుకొనక తప్పదు లేదు సకల విషయములను వ్యక్తము చేయగల శబ్ద రాశితో కూడాకొన్న ఏకైకభాష సంస్కృత భాషయే కేవలము సంస్కృతములోనే భాషాంక్షణములు గలవు 'సకల మానవుల సకల వ్యవహారములకు సరియగు భాష సంస్కృతమే' అనునది పరమ సత్యము

మానవుల భాషాభివృద్ధికి సంస్కృతము సర్వ విధముల సమర్థవంతమైనటులు వారి సామాజిక సర్వాంగీణ వికాసానికి, జీవిత లక్ష్య పూర్తికి వేదము మూల స్తంభము వంటిదే యని వేరుగా చెప్పనవసరము లేదు దానివలన ప్రాణకోటికి హితము జరుగునని, మానవ జాతికి పరిపూర్ణ శాంతి లభించునని చెప్పవచ్చును సకల మానవులకు కల్యాణదాయకమగు వేదమును బుట్టదయ్యానందుడు పునరుద్ధరించినాడు మధ్యకాలమున, వర్తమాన కాలమున వికృతము చేయబడిన దాని స్వరూపమును బుట్టదయ్యానందుడు విమలము చేసినాడు ఆ తరువాత ఆయన గ్రహించిన సత్యమును వెలుపురు వేదవిద్వాంసులు ప్రపంచములో వ్యాపింపజేయుటకు యత్నించినారు యత్నించుచున్నారు

వేదములకు సంబంధించిన అనేక విశిష్ట గ్రంథములు సంస్కృతములో ఆర్య భాషలో గలవు వేదముల ఉత్పత్తి, వేద స్వరూపము, వేద ప్రామాణ్యము, వేదములలోని విద్యలు ఆధునిక యుగములో వేదముల ఉపయోగము మున్నగు విషయములకు సంబంధించిన గ్రంథములు వందల సంఖ్యలో నున్నవి కేవలము తెలుగు తప్ప సంస్కృత, ఆర్య భాషలు తెలియని వారికి అవి ఉపయోగపడవు తెలుగు తెలిసినవారికి కూడా అటువంటి గ్రంథముల నందించవలయును అదే క్రమములో కీ శ్రీ పండిత ధర్మదేవవిద్యామూర్తాండగారు "వేదోఽయధార్థ స్వరూపం" అను గ్రంథ రాజమును రచించినారు అందులో వారు వేదములయొడ ప్రాచీన మహాపురుషుల అభిప్రాయములు, మధ్యకాలములోని విద్వాంసుల అభిప్రాయములు, దానితో పాటు ఆధునికకాలములోని మహావిద్వాంసుల అభిప్రాయములు తెలిపినారు వేదముల మహత్త్వము, వాటి నిర్మాత, వాటిలోని ఏకశ్రద్ధ వాదము, యజ్ఞము యొక్క ప్రతిపాదన, దాని స్వరూపము, ఆర్యావార్యులు, దనువులు, పునర్జన్మ మొదలగు విషయములు ప్రమాణములతో ప్రతిపాదించినారు వేదాల పట్ల గల అపోహలకు, మిథ్యా అశ్మేదాలకు, భ్రాంతులకు సప్రమాణముగా సమాధానము వ్రాసినారు

వేదముల యధార్థ స్వరూపమును తెలిసికొనగోరు వారికి ఇదియొక అకర్షక గ్రంథము ఈ విశాల కావ్యగ్రంథమును శ్రీ పం లోక మ్మల్లరి గారు చాలా ధైర్యముతో తెలుగులోనికి మార్చినారు సేను వారికి ఈ గ్రంథము యొక్క మహత్త్వమును సూచించి తెలుగులో ఇట్టి గ్రంథములు అవసరమని సూచించితిని వారు ఈ మహా గ్రంథమును తెలుగులోనికి మార్చడము ఒక తపస్సు సేను వారి ఈ కృతికి సాధువాదము తెలుపుచున్నాను భావంతుడు వారికి దీర్ఘయువ్యము, ఆరోగ్యము, ఉత్సాహము, ధైర్యము, జ్ఞానము, ఆనందమును ప్రసాదించుగాక! వారు వేదసంక్షాంత వ్యాఖ్య కోరక: తమ శక్తిని వినియోగించి పుణ్యమును సంపాదించురు గాక! వేద ప్రియులు, వేద భక్తులు ప్రేరేతులగుదురు గాక

వేదమే సంపూర్ణ సమాధానం

కవిశాసన రఘుమన్న

తెలుగు విభాగాధ్యక్షులు

ఉస్మానియా యూనివర్సిటీ, హైదరాబాద్ - 7

ఆధునిక సమస్యలు

అవిద్య

1. అజ్ఞానమయ జీవనం - నాస్తికం
2. అనబడే మతం, వర్గం, వాదం, కులం, స్థలం సంబంధం నానికి వర్తించినాడు మానవుడు
3. ప్రదూషణ మానవుడు అనార్యమయం
4. పాశ్చాత్య ప్రభావములు, బానిస మేధావులు
5. దుశ్శాసనం - దుష్టరక్షణం. అన్యాయ ధూర్జనం
6. ధనస్వామ్యం - జనస్వామ్యం. సామ్యవాదం - చౌర్యాగ్రం.
7. ధనగౌరవం - అజ్ఞానగౌరవం
8. కర్మఫలరోగం - కర్మఫలభంగం
9. కుటుంబ నిచ్చిత్తి, అసమాజికం కుసంస్కారజాలం
10. వ్యభిచార శిక్షణం
11. గురువులేని దుష్ప్రతి, దురహంకార మాధ్యమం. అజ్ఞాన బోధలు.
12. మానవులు అనేక జాతులు
13. వర్గాలనేకం
14. రోగం
15. కాలహరణం
16. క్రీస్తు శకం కాలజ్ఞానానికి చెల్లదు.
17. అక్షరహిత జీవనం
18. క్రాంతి - అశాంతి
19. ప్రకృతిని దుష్ప్రతిగా స్వీకరించుట

వైదిక సమాధానాలు (పరిష్కారాలు)

విద్య

1. జ్ఞానమయ జీవనం ఆస్తికం
2. వీనికి అతీతంగా ధర్మమాలమైన విశ్వమానవుడుగా నిర్మాణమైనాడు వర్ణాశ్రమ జీవనం - సామాజిక న్యాయం.
3. స్రాజ్ఞ మానవుడు - ఆర్యమయం
4. పవిత్ర ప్రకృతులు, స్వాధీన ఋషులు
5. ఆదర్శ శాసనం - శిష్ట రక్షణం - న్యాయవర్ధనం
6. ధర్మస్వామ్యం, సామాజ్యం (ధర్మం - న్యాయం)
7. జ్ఞానగౌరవం
8. కర్మఫలభోగం - త్యాగం
9. వసుదైవ కుటుంబకం - వేదక సన్సార శీలం సంవర్జ్యమయం
10. బ్రహ్మచర్యవీక్ష
11. జగన్మయుత్పత్తి సీతి - నిరహంకార నిర్వికారం. జ్ఞానబోధలు
12. మానవులు ఒకేజాతి
13. రెండే వర్ణాలు - ఆర్యులు - అనార్యులు (జ్ఞానులు - అజ్ఞానులు)
14. యోగం
15. కాలయుక్తం
16. పృథ్వీ - యుగగణనం
17. చతుర్విధ పురుషార్థ సిద్ధి చక్షుం
18. క్రాంతి - శాంతి
19. ప్రకృతి - జీవాత్మ - పరమాత్మలను సక్రమంగా అనుష్ఠించుట

20. వైజ్ఞానిక ఫలితం నాశనం
21. అనేక మాతృభూములు - ద్వేషాలు
22. అనేక దేవతారాధనలు, ఆకారాలు - అవతారాలు.
23. స్త్రీ పురుష ద్వేషం
24. అహిత సాహిత్యం పేర మహాభారతం నుంచి ఆధునికం వరకు అనార్థం
25. అనేక భాషలు. అజ్ఞాన యూసలు.
26. కలుషితం
27. హింస
28. ఆదిమానవులు అజ్ఞానులు - మాంసాహారులు.
29. విద్య అందరికీ, అది విద్యకాదు. అభింది లేదు. దుష్టానుసరణం
30. శీల భ్రష్టత - ఆనైకృత. వోటి వాదనం
31. సృష్టి శూన్యం నుంచి అదంతకదే అయ్యింది.
32. జ్ఞానం పుస్తకగతం, విస్మృతం-మృతం.
33. పాతరాతి కొత్తరాతి యుగాల భ్రమ, సృష్టి 4004 సం॥ కిందట అంటూ అంటూ 200 కోట్లు అంటున్నారు
34. ఒక జీవయోని నుంచి మరో జీవయోని పరిణామం (కోతి నుంచి మానవుడు) అపూర్ణం నుంచి పూర్ణం అనే వాదన.
20. వైజ్ఞానిక ఫలితం శ్రేయస్సు
21. ఒకే మాతృభూమి - పృథివి మండలం - అనురాగాలు
22. ఏకైకదేవతోపాసనం - నిరాకారం అవతరించదు. దివ్యశక్తి.
23. స్త్రీపురుష వరప్రరాసురాగం
24. వేదాలననుసరించి రామాయణం వరకు ఆర్థం.
25. ఒకే దేవభాష - పూర్ణభాష
26. స్వచ్ఛత
27. అహింస
28. జ్ఞానులు, అజ్ఞానులు శాశాహారులు
29. విద్య అందరికీ, శ్రేష్ఠానుసరణం
30. శీలనిర్మాణం. చరిత్ర నిర్మాణం, వికృత. ఆచరణం - వివేచనం.
31. అన్యప్రమేయం వల్ల, నిమిత్త సూక్ష్మ మూల కారణం (పరమాత్మ) వల్ల అయ్యింది. (కార్య కారణ సంబంధం) చక్ర గమన శీలం. అనాది- అనంతం
32. జ్ఞానం మస్తిష్కస్థతం, పదార్థస్థితం, అత్మా విష్కరణం-శ్రుతం-స్మృతం-అమృతం.
33. సృష్టాది కృత, త్రేత, ద్వాపర, కలి యుగాల ప్రమ. సృష్టి జరిగి 197 కోట్ల సం॥లు.
34. ఒక జీవయోని నుంచి మరో జీవయోని పరిణమించదు. కోతి కోలే, మనిషి మనిషే, పూర్ణం నుంచి పూర్ణమే అవుతుంది. అపూర్ణం నుంచి పూర్ణం కాదు. సూక్ష్మంలో పూర్ణమే. స్థూలంలో అదే ! పరమాణుపురో విగుణాలుంటాయో స్థూల పదార్థంలో అవే వుంటాయి. కర్మ ఫలానుసారం పరమాత్మ దేత ఒక యోని మరో జీవ యోనిగా జన్మ పొందుతుంది.

35. ఆధునిక జ్ఞానం సమాధానరహిత సమస్య

36. మానవతావాదం పేర మానవుడు తన్ను తాను తెలుసుకోలేడు.

37. బజారు భ్రష్ట వాతావరణంలోని విద్యాలయాల వల్ల బుద్ధివంతుల అవిద్యాంధకారం

35. వేద జ్ఞానం సంపూర్ణ సమాధానం. ఆత్మ పరమాత్మ వివేకము

36. మనుగ్రంథ జనయా దైవ్యం జనమ్ (ఋ.10-53-6) 'దివ్యగుణ సంపన్నమే' జ్ఞానవర్ధనమే, 'ఆత్మసత్ సర్వభూతాని' యే మానవత్వం, మానవత్వాదం

37. "ఉపహ్వరే గిరీణాం సంగమే చ సదీనాం ధియా విస్తో అజాయత" (యజు. 26-15) గిరిసమీపం - సదీసమీపం బుద్ధి విద్యావర్ధనం.

వేదమే ఎందుకు ప్రమాణం?

"దేవస్య పశ్య కావ్యం న మమార నజీర్వతి" (అధర్వ 10-8-32)

అనాది కాలానికి చెందిన శాస్త్రమైనందుకు.

మానవ జాతి ప్రసభము శాస్త్రమైనందుకు.

అపూర్వ అనంత జ్ఞాన నిధి అయినందుకు.

సంపూర్ణ జ్ఞానానికి బీజరూపమైనందుకు.

అనంత తాత్విక భూమిక అయినందుకు.

సత్య విద్యా మూలమైనందుకు.

కార్యకారణ బద్ధమైనందుకు.

నిర్భ్రాంతమైనందుకు.

అజ్ఞానానికి ఏమాలం లావు లేనందుకు.

సార్వకాలిక సార్వదేశిక సార్వజనీయమైనందుకు.

సకృతి, జీవాత్మ, పరమాత్మ, స్వరూప స్వభావాలు వైజ్ఞానికమైనందుకు,
అంటే, ఈ సమస్త సృష్టి, సృష్టి విజ్ఞానం, సృష్టి కాలినివిజ్ఞానం ఉన్నందుకు.

మానవ భాషగా, మహోన్నత పరిపూర్ణ జ్ఞానభాషగా, సమస్త భాషలకు

మూలభాషగా ఉన్నందుకు,

నేట భాషలెల్ల అది లేనిది జీవింపజాలనందుకు.

కర్మ, కర్మఫలం, ఫలాధీనత, దివ్యతత్త్వం (దేవుడు) స్రుతిపాదించినందుకు మానవులకు కర్తవ్యాకర్తవ్యాలు ఉపదేశించినందుకు.

దుఃఖరాహిత్యం, జన్మరాహిత్యం, బంధరాహిత్యం స్రుతిపాదించినందుకు

జ్ఞానమే దేవుడని, అనంత దివ్యప్రకాశమే దేవుడని, అనంత శక్తియే దేవుడని, అనంత కారణమే దేవుడని, సకృతి జీవాత్మలకు మించిన అతీతతత్త్వమే దేవుడనీ, ఆకార రహితుడు దేవుడనీ, అచే బ్రహ్మమని, అచే శివమనీ, అచే వైష్ణవమనీ, అచే షక్తమనీ, అనందమనీ నిర్వాంతికరించినందుకు.

అనాదిగా ఋషులు, మునులు, మహాపురుషులు దానినే ప్రమాణంగా యథార్థంగా ఆచరిస్తూ వస్తున్నందుకు, పాశ్చాత్య మేధావులెందరో ప్రశంసించినందుకు.

కవి, కావ్యం, రసం, ఆత్మ, కావ్య ప్రయోజనం, లక్ష్యం, అలంకారం, ఛందం మున్నగునవి సాహిత్యతత్వమయినందుకు. నేటి భాషా సాహిత్యాలెల్ల ఏది వర్ణించినా దాని ఉచితానుచితాలకు ప్రామాణిక పరీక్ష అయినందుకు.

గత 2 వేల ఏండ్ల ప్రపంచ సాహిత్యాల్లో పాక్షిక శ్రేయస్సులకు పరిపూర్ణ శ్రేయస్సును ప్రతిపాదిస్తున్నందుకు, ధర్మం, న్యాయం, దయ స్థాపిస్తున్నందుకు.

రామాయణ భారతేతిహాసాలు, తదనంతర పురాణకావ్యాదులు వేదం పేర ప్రస్తావిస్తున్నందుకు.

ఇప్పటి మతాలు, వర్గాలు, కులాలు, స్థలాలు, అజ్ఞాన బలాల్లె వేదానికి విరుద్ధమైనందుకు,

పాశ్చాత్యమతరంగం నుంచి ఉద్ధరించుటకు, మరాఠీనం కాకుండుటకు. అందుకు వేదమే ప్రమాణం. సంపూర్ణ సమాధానం

ఆకాశం లేకుంటే సదార్థాల ఉనికికి ప్రశ్నార్థకం. అట్లే వేదం లేకుంటే జ్ఞానానికి ఆశ్చర్యార్థకం ! అది దేవకావ్యం. అపారుషేయం. పరమాత్మదత్తం. ఋషీ హృదయ ప్రకాశితం

అధర్మానికి, అన్యాయానికి, మూఢవిశ్వాసాలకు, మూఢాచారాలకు ఏమాత్రం తావు లేనందుకు వేదమే పరమప్రమాణం.

అనాదిగా వేలాది వైదిక పరివారాలు స్వరయుక్తంగా మంత్ర సంహితలను అష్టవిధపాఠంగా, పరంపరగా శ్రుతి హితంగా పరిరక్షించుకొంటూ వస్తున్నందుకు. ఇంతటి సువ్యవస్థ ప్రపంచమం దేకానైనా కి లేనందుకు, మనుష్యునికి పరమ ప్రమాణమైనందుకు.

“వేదోఽఖిలో ధర్మ మూలమ్” (మను 1-125)

“సర్వజ్ఞానమయో హి సః” (మను 1-126)

“వేదమేనాభ్యసన్నిత్యం” (మను. 4-147)

“వేదశ్శుక్లుః సనాతనమ్” (మను. 12-94)

వేదం ఆధారంగా స్మృతులు, ఉపవేదాలు, సాంగోపాంగాలు, బ్రాహ్మణాలు ఆరణ్యకాలు, ఉపనిషత్తులు మున్నగు అర్థ వాఙ్మయమంతా విలసిల్లుతున్నందుకు - వేదమే ప్రమాణం. అదే శబ్ద ప్రమాణం. అర్థ ప్రమాణం. ఆపుడే పరమాత్మ. జీవాత్మకు లక్ష్యం.

వేదానికి మించిన మరో ప్రమాణం లేనందుకు వేదమే ప్రమాణం.

- రఘుమన

స్పష్టాదిలో మహా సుహిమాన్వితులైన మహర్షుల ద్వారా భగవంతుడు ప్రకటించిన నిత్యసత్యాలేవేదాలు. దివ్యజ్ఞాన సంపన్నులు, దయాళువులైన మహర్షులు మనకందించిన వాఙ్మయమే వేదవాఙ్మయం. వేదమనే పురాది సైనే కాలం గడిచే కొలది ఎన్నో మత మతాంతరాలు వెలసినాయి. కనుకనే సమస్త సాహిత్యానికి, ధర్మానికి, సంస్కృతికి వేదమే మూలాధారమని ప్రపంచంలోని సమస్త భాషా, మత, తత్వవేత్తల అభిప్రాయం.

- చతుర్వేదభూమిక నుండి

“వేద భాష్యానువాద భాస్కర” బిరుదాంకితులు

శ్రీ పండిత లోకమలహరి సిద్ధాంతాచార్య గారి పరిచయం

డా .. మనస చెన్నప్ప ఎం. ఏ., ఎం. ఫిల్., పి.హెచ్.డి.

డా. వి. విద్యాలయం భాగ్యనగరం.

లోకమలహరిగారు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని ఇందూరు (నిజామాబాద్) జిల్లా, దోమకొండ మండలంలోని ఓటపేట గ్రామంలో 1911లో ఒక నిరుపేద వేతకుటుంబంలో జన్మించి పండితలోకానికి అదర్శ స్థాయిలైనారు. వీరి తల్లిదండ్రులు లోకా లక్ష్మయ్య వేంకటాచలం, సోదరులు బాలకృష్ణయ్య, నితల్, పురుషోత్తం, శంకర్ మరియు మనస్వేంద్రాద్రి సోదరీమణి లక్ష్మీదేవి గారు.

లోకమలహరిగారు బడిలో చదివించి మూడో తరగతే ఐనా, గుడిలో విప్రుడి పురాణలే ఐనా, లక్ష్మ్యుడిలో కూర్చొని నేర్చుకొన్నట్టి, మహర్షి దయానందుని “సత్యార్థ ప్రకాశం” ద్వారా కూర్చున్నట్టి తన జీవితానికి రావటాలమై అంతేవాసులకు అనుసరణీయమైనది. బాల్యంలో కృషివల్లనే శ్రమశక్తి విలువను గుర్తించినారు. పాదదం తెలియకున్నా పాటలల్లినారు, ఛందస్సు తెలియకున్నా పద్యాలు చెప్పినారు, లక్షణం తెలియకున్నా కవిత్యం రచించినారు, సహజమైన సాహిత్యంతో సహృదయుల మెప్పు పొందినారు.

బాల్యంలో హరికథలకూ, యజ్ఞగానాలకూ, వీధిభాగవతాలకూ మనస్సు సరవళించినప్పటికీ, వివిక్త జ్ఞానంతో బుద్ధిని వేదవిద్య వైపు మళ్లించినారు. పదిరూపాయల జీతాన్నే పదివేలుగా లెక్కించి, నీధిబడినే విశ్వ విద్యాలయంగా భావించి విద్యాక్షులను తీర్చి దిద్దుతూనే అప్పటి సరిష్టతులను బట్టి “మన్” పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులై, అరబ్బీ, పరియంభాషలు నేర్చినారు. తన సమయ్యాన్ని ఒక వైపు విద్యాలయానికి, మరోవైపు వైద్యాలయానికి అంకితం చేస్తూ పల్లెపల్లెలలో బాలబాలికలకు శారీరక మానసిక వికాసాన్ని కూర్చినారు.

“సత్యార్థ ప్రకాశం” లోకమలహరి గారి జీవితంలో గొప్ప ప్రకాశాన్ని నింపింది. ఆ ప్రకాశంతో వారు ఎంతో ఎత్తుకు ఎదిగినారు. స్వాధ్యాయశీలురై అర్థ వాఙ్మయాన్ని దయానందుని మార్గంలో ఆవిష్కరించినారు. సూటికి పైగా గ్రంథాలను రచించినారు, వైదిక వాఙ్మయాన్ని సామాన్యని ముంగిల నిలిపిన కీర్తి లోకామలహరి గారిది. వారు చేసిన వేదభాష్యానువాదాలు సామాన్యులకు సైతం అర్థమవుతాయి. యజుర్సామాధర్వణ వేదభాష్యాలకు సరళ సుందరమైన అనువాదం చేసి ఇస్కండు టుంగ్వేద భాష్యానికి 11నుగు సేతను లందిస్తున్నారు. సుమారు 20వేల పుటల్లో నాలుగు వేదాలకు సమగ్రమైన తెలుగు వ్యాఖ్యానం లోకామలహరి పండితుల ద్వారా తెలుగులోకానికి అందడం గొప్ప అచ్చమనే చెప్పాలి. మరో విశేషమేమంటే వీరు కామరెడ్డి గురుకుల ఆచార్యులు శ్రీ వేదానంద మీమాంసకుల సైరణలో ఇటీవల తెనిగించిన “వేదముల యథార్థ స్వరూపము” వేద సిద్ధాంతంపట్ల అనురక్తి కలిగిస్తున్నది. అనేకమైన అనుమానాలను తీర్చి వేదధర్మ సరిహద్దును గావిస్తున్నది. ఇంతటి మహత్తరమైన గ్రంథం తెలుగులో ఇంతకు పూర్వం లేదంటే అతిశయోక్తికాదు.

తొంజై పల్లె వయస్సులోనూ లోకమలహరి గారి శరీరంలో జవన్మత్యలు తగ్గలేదు. మూలల్లో పారపాటు లేదు. చిత్తంలో మారిన్యంతేదు. ఎప్పుడు మోసినా వారి కళ్ళు అమ్మలొన్ని వర్షిస్తుంటాయి. ఆరడుగుల ఎత్తుగు లోకామలహరిగారు అనువాదంలో నూరడుగుల ఎత్తుకు ఎదిగిన శతాధిక గ్రంథకర్తలు. వీరి వేదభాష్యానువాదాలను తెలుగువారికి అందిస్తున్న వైదిక పండితుడు, యువకవి, తెలుగులో నాలుగు వేదాలను లిప్యంతరీకరణం చేసిన శ్రీ మణ్ణి కృష్ణారెడ్డిగారు అచ్చమంటులు.

పండిత లోకమలహరి గారి సాహిత్యం ముముక్షువులకు అవశ్య పరమం. వారు తమ అనువాదంలో స్థూలంపని లోకవృత్తం లేదు. వారి తెలుగు సేతవే హిందీ భాష తెలుగువారికి సన్నిహితమైంది. వైదిక సాహిత్యాన్ని అపూర్వమైన రీతిలో తెనిగించిన లోకామలహరి గారు చతుర్వేద భాష్యానువాద కర్తగా ధర్మ ప్రేముల హృదయాలలో ఎక్కువగా నిలిచి ఉంటారు. మిత్రులు శ్రీ మణ్ణి కృష్ణారెడ్డి గారి సంపాదకత్వంలో నుడు పరిష్కరించబడి వెలువడుతున్న “వేదముల యథార్థ స్వరూపం” లోక ప్రేయం కావాలని ఆశిస్తున్నాను.

మనస చెన్నప్ప

సంకేతనిర్ణయము

అ	అథర్వవేదము
అష్టా.	అష్టాధ్యాయి
ఉ. - ఉప.	ఉపనిషత్తు
ఉ..	ఉత్తరార్చిక (సామవేద)
ఋ. ఋగ్.	ఋగ్వేదము
ఐ. బ్రా	ఐతరేయ బ్రాహ్మణము.
కా. సం.	కాండము, సంహిత
గృ. సూ.	గృహ్యసూత్రము
గో. ఉ.	గోపథ బ్రాహ్మణ ఉత్తరార్థము
ఛా.	ఛాన్దగోపనిషత్తు
తై. బ్రా.	తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము.
పూ.	పూర్వార్చిక (సామవేద)
బృ. ఉ. బృహ.	బృహదారణ్యక ఉపనిషత్తు
బృ. పా.	బృహత్పరాశరస్మృతి
మ. భా.	మహాభారతము.
ము.	ముణ్డకోపనిషత్తు.
మీ.	మీమాంసాదర్శనము
య. యజు.	యజుర్వేదము
రాజని.	రాజనిఘంటువు.
సము.	సముల్లాసము.
శత. బ్రా	శతపథ బ్రాహ్మణము.
V.A.	వెదిక్ ఏజ్.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

విషయసూచిక

వేదము - వేదప్రాశస్త్యము	I
వేదముల పట్ల శ్రద్ధను కలిగియుండుడు	II
సంపాదకీయం	III
రచయిత మాటలు	IV
అనువాదకుని నివేదన	VII
FOREWORD	IX
పండితాభిప్రాయములు	XI - XVII
సంకేత నిర్ణయ సూచిక	XVIII
<u>ప్రథమాధ్యాయము - ప్రథమ ఖండము</u>	<u>1-19</u>
<u>వేదములను గూర్చి ప్రాచీనుల అభిప్రాయము</u>	
1.1 మనుస్మృతి వచనములు	1
1.2 యాజ్ఞవల్క్యస్మృతి ఉపదేశము	2
1.3 అతిస్మృతి ఉపదేశము	3
1.4 ముండకోపనిషద్వచనము	3
1.4 శతపథ బ్రాహ్మణమునందలి ఇతర వచనములు	3
1.5 సుహోభారతములో వేదగౌరవ విషయక వచనము	5
1.6 నిరుక్తవచనము	6
1.7 వేదములగూర్చి దర్శన శాస్త్రముల అభిప్రాయము	7
1.8 గీతయందలి కొన్ని వాక్యములు	10
1.9 ఉపనిషత్తులందు వేదవిరుద్ధ క్రాంతిగలదా ?	15
<u>ప్రథమా అధ్యాయము - ద్వితీయ ఖణ్డము</u>	<u>20-30</u>
1.20 మధ్యకాలీన ఆచార్యుల అభిప్రాయములు	20
1.21 మధ్యకాలీన విద్వాంసుల కొన్ని భయంకరమైన పాఠపాట్లు	21
1.22 సుహోత్యగౌతమబుద్ధుడు - వేదములు	23

1.23	వేదజ్ఞుల సుహృత్తుము	23
1.24	గాతముని వేదాధ్యయనము	26
1.25	గురుగ్రంథసాహెబు - వేదములు	27
	<u>ప్రథమాధ్యాయము - తృతీయ ఖణ్డము</u>	31-59
1.26	వేదముల విషయమున వర్తమానకాలపు విద్వాంసుల అభిప్రాయములు	31
1.27	ప్రా.మైక్సీమూఅర్కు పునెగారి పత్రము	33
1.28	వేదసుహృత్త్వవిషయమున సుహృద్విరయనందుల సింహగర్జన	42
1.29	వేదవిషయమున జగద్విఖ్యాతయోగి శ్రీ అరవిందుల భావములు	56
	<u>ద్వితీయాధ్యాయము</u>	60-103
2.1	వేదములసుహృత్తుము - అందుకు కారణము	60
	(వివిధ మతావలంబులు, నష్టపాతరహిత విద్వాంసులు నమర్చించిన శ్రద్ధాంజులు)	
2.2	ఈశ్వరీయ జ్ఞానముయొక్క అవశ్యకత	60
2.3	ఇలహోం (దైవహక్కు) అదేశము మరియు ఈశ్వరీయ జ్ఞానము	64
2.4	ఓక భ్రమ	67
2.5	వివిధమతముల విద్వాంసులు వేదముల యొడ నమర్చించిన శ్రద్ధాంజులు	68
2.6	పాల్సీ విద్వాంసులు మరియు వేదములు	68
2.7	స్పిర్డు జైనవిద్వాంసుడగు ఆచార్యకుముదేందుడు మరియు వేదములు	70
2.8	అరబుదేశ విద్వాంసుడగు లాబీ ద్వార వేదముల గుణగానము	70
2.9	చారాశికోహ వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞానమనియే నమ్మినాడు	72
2.10	కురాసులో వేదముల నిర్దేశము	74
2.11	అనేక నిష్పక్షపాతాత్మక విద్వాంసులు - వేదగౌరవ గానము	76
2.12	డా॥ టోనల్ వైల్సన్ యొక్క వేదసుహృత్త్వ విషయక అభిప్రాయము	76
2.13	వేదముల విషయములో ఈస్టా పాదరీలిరువురి సంతకవ్యములు	78
2.14	వేదవిషయమున ఈస్టా విద్వాంసుడగు ప్రా. హీరేష్ అనునాతని వ్యాసము	79
2.15	'లే ఓం డేర్స్' అను పేరుగల ప్రాస్టుదేశ విద్వాంసుని అభిప్రాయము	80
2.16	నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత మైబర్లింగ్ అభిప్రాయము	80
2.17	అమెరికా దేశపు సుప్రసిద్ధ ఆలోచకుడగు 'థోరియో' అభిప్రాయము	81
2.18	ఆయర్ దేశపు 'డా॥ జేమ్స్ కజిన్స్' శ్రద్ధాంజలి	81
2.19	వేదములయొడ రష్యా విద్వాంసుడగు 'బౌలంగర్' శ్రద్ధ	82

2.20	వేదము అత్యుక్త హిమాలయమునంటిది	83
2.21	'మిబ్రడన్' అనుపేరుగల ఆంగ్లరచయిత శ్రద్ధాంజలి	84
2.22	'శాపన్ హోల్' యొక్క వేదములక ఉపనిషద్విషయ వచనములు	84
2.23	వైదిక కర్తవ్య శాస్త్రములపై 'రాగోజీ' అనువిద్వాంసుని అభిప్రాయము	85
2.24	ఫ్రాన్స్ దేశపు 'జైకోలియట్' యొక్క మహత్వపూర్ణ వచనము	86
2.25	వేదములందు వివిధ విద్యల మూల నిర్దేశము	94
2.26	వేదములందు జ్యోతిషశాస్త్రము యొక్క మూలము	98
2.27	వేదములందాయుర్వేద మూలము	98
2.28	వేదములందు భూగర్భ విద్యామూలము	100
2.29	వేదములందు జీవవిజ్ఞాన మూలము	101
2.30	వేదములందు భౌతిక - రసాయన శాస్త్రముల మూలము	102

తృతీయాధ్యాయము

104-150

3.1	ఋషులు మంత్రకర్తలుకారు, మంత్రద్రష్టలు	104
3.2	శతపథ బ్రాహ్మణమునందు వసిష్ఠాది శబ్దముల అర్థములు	108
3.3	ఋషులను మంత్రకర్తలుగా నెంచుటపై ప్రబల ఆక్షేపణము	115
3.4	ఋషులనగా నెవరు ?	121
3.5	'సోమ' శబ్దమునకు అనేకార్థములు	123
3.6	ఋషినాచక పదము బహుళ ఉపనామమై యుండును	126
3.7	సృష్టమగురెండవ ఉదాహరణము	132
3.8	'కణ్వతమ, అశ్విరస్తమ' మున్నగువాని ప్రయోగము	133
3.9	'మంత్రకృత్' శబ్దము గూర్చి అలోచన	135
3.10	వేదజ్ఞానప్రదాత పరమేశ్వరుడు	139
3.11	వైదికభాషయు శాశ్వరప్రచిత్తమేనా ?	145
3.12	వైదిక భాష సకల భాషలకు జనని	147

చతుర్థాధ్యాయము

151 - 223

4.1	వైదిక ఏకేశ్వరవాదము మరియు అనేక దేవతలు	151
4.2	వేదములలో విశుద్ధమగు ఏకేశ్వర వాదము	153
4.3	'కాన్స్ బియార్బ్యూటీర్నా' వైదిక ఏకేశ్వరవాద విషయలేఖ	166

4.4	‘శ్చిగల్’ గారి రచన	166
4.5	వైదిక ఏకేశ్వర వాదవిషయములో సుప్రసిద్ధ పారసీక విద్వాంసుని రచన	167
4.6	ఒక ముస్లిం విద్వాంసుని ఏకేశ్వర వాద విషయక మహత్త్రప్రార్థన	167
4.7	వేదములందు ‘హిన్’ థీ ఇజమ్’ కలదా ?	168
4.8	‘హిన్’ థీ ఇజమ్’ లేక ఉపాస్యశ్రోత్రవాద మనగానేమి ?	169
4.9	‘హిన్’ థీ ఇజమ్’ (ఉపాస్యశ్రోత్రవాదము) వేదములందు గలదా ?	170
4.10	శ్రీ అరవిందులద్వారా ‘హిన్’ థీ ఇజమ్’ యొక్క సమాలోచనము	174
4.11	శ్రీ ద్విజదాసదత్త ద్వారా సమీక్ష	177
4.12	వైదిక దేవతలు	179
4.13	దేవశబ్దమునకు నిరుక్తవచనము	179
4.14	ముప్పది ముగ్గురు దేవతలు	181
4.15	బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు ముప్పది ముప్పైరు దేవతలు	181
4.16	‘దేవతా’ వాచక శబ్దములకు అనేకార్థములు	189
4.17	‘దేవ’ శబ్ద స్రయోగ వేదమంత్రములు	190
4.18	సాయణాచార్య, ఉప్పల, సుహీధరాదులొసర్చిన ‘దేవ’ శబ్దార్థములు	192
4.19	‘దేవతా’ పదమునకర్థము - స్రుతిపాద్యవిషయము	193
4.20	‘అగ్ని, ఇష్ట’ మున్నగు వాని కవేకార్థములు	194
4.21	‘అగ్ని’ కి బ్రాహ్మణాది ఆధిభౌతికార్థములు	195
4.22	‘ఇష్ట’ శబ్దమునకు అనేకార్థములు	197
4.23	‘ఇష్ట’ శబ్దమునకు జీవాత్మపరక అర్థములు	198
4.24	రాజవాచకమగు ఇష్ట శబ్దము	199
4.25	రుద్రశబ్దమునకు అనేకార్థములు	200
4.26	అశ్వినౌ శబ్దమునకు అనేకార్థములు	203
4.27	‘మరుతః’ శబ్దమునకు అనేకార్థములు	205
4.28	ప్రా. మైక్లీమూలర్ మరియు ‘మరుతః’	208
4.29	వేదములు అద్వైత స్రుతిపాదకములు కావు	210
4.30	ఉవ్వలుని భాష్యము	215
4.31	నాసదీయసూక్తము అద్వైత వాదమును సమర్థంచుచున్నదా ?	218

పట్టామౌఢ్యాయము**224 - 278**

- 5.1 వైదిక యజ్ఞవిషయక భ్రాంతి నివారణము 224
- 5.2 అథర్వశబ్ద ప్రయోగముగల కొన్ని ఋగ్వేదముంత్రముల సంఖ్య 227
- 5.3 యజుర్వేదమునందు యజ్ఞార్థము అధ్వరౌది శబ్దములు 227
- 5.4 సామవేదమున అధ్వర శబ్దము 229
- 5.5 అథర్వవేదములో అధ్వర శబ్దము 231
- 5.6 అశ్వమేధయజ్ఞము - అహింసాత్మకము 237
- 5.7 యజ్ఞములందు పశుప్రదర్శనము 238
- 5.8 ఆలవృ, సంజ్ఞనన, మరియు అవదాన శబ్దముల అన్వయము 239
- 5.9 సంజ్ఞనన శబ్దార్థము 241
- 5.10 మహర్షి దయానందుల భావార్థము 243
- 5.11 వేదములనుసరించి గోవధ మహాహింసము 249
- 5.12 యజుర్వేదముందు గోవధ విషేధ విషయక స్పష్టముగు ఉపదేశము 253
- 5.13 అథర్వవేదముందు గోవధ విషేధమును గూర్చిన ఆదేశములు 253
- 5.14 మహాత్ముడగు గౌతమబుద్ధుని సాక్షిత్వము 255
- 5.15 'వైదిక్ ఏజ్' రేఖకుల సరస్వర విరుద్ధములు మరియు భ్రమలు 255
- 5.16 'వశా' యను శబ్దమునకు కొంత విపులీకరణము 271
- 5.17 యజ్ఞ విషయములో శ్రీసంపూర్ణానందగారి మహాత్మ్యపూర్ణరేఖ 274
- 5.18 సత్యముగు పశుబలి 274
- 5.19 హింసాత్మక బలికర్మలు వాస్తవిక బలికర్మల సమహీన మొనర్చును 275
- 5.20 మహాదేవానందస్వామి మరియు గోహత్యాదులు 275
- 5.21 డా॥ రాధాకృష్ణన్ ముక్కర్జీ మరియు వైదిక యజ్ఞము 277

షష్ఠాధ్యాయము**279 - 286**

- 6.1 'వైదిక ఏజ్' సందర్భము సందేహ జనకమునగు పుస్తకము

సప్తమాధ్యాయము**287 - 311**

- 7.1 వేదోత్పత్తి కాల విషయ నిర్ణయమునందు కపోలకల్పనలు సరస్వర విరుద్ధములు 287
- 7.2 ప్రా. మాక్స్ మూలర్ అభిప్రాయము 288
- 7.3 ఈ భావముల ఆశురత్వము 294
- 7.4 మహాభారత, రామాయణములందు సాంగోపాంగవేదవర్ణనము 298

7.5	మహాభారతమునుసరించి వేదముల నాదినిధనా వాక్యము	299
7.6	మహాభారతకాలము ఎంత అశుద్ధమో, భ్రామకమో గ్రహించుడు	300
7.7	రామాయణమునందు వేదవేదాంగముల ఉల్లేఖనము	303
7.8	రామాయణకాలము	305
7.9	వైజ్ఞానికులద్వారా దీని పుష్టి	309
7.10	'మెట్లరింకో' అభిప్రాయము - వేదములపాదీనత్యము	311
	అష్టమాధ్యాయము	312 - 354
8.1	ఆర్యుల, చన్యుల, దాసుల, ద్రవిడుల వివేచనము	312
8.2	ఆర్యులనగా నెవరు ? ఆర్యులదొక ప్రత్యేక జాతియో ?	312
8.3	మహాత్మాబుద్ధుడు - ఆర్యశబ్దము	314
8.4	జిందాపస్తాలో ఆర్యశబ్దము	315
8.5	చన్యులనగా నెవరు ?	316
8.6	మహర్షిచర్యానందుని లేఖ	322
8.7	శ్రీ అరవింద యోగిగారి మహాత్మ పూర్ణలేఖ	323
8.8	సిన్సిపల్ శ్రీనివాస అయ్యంగారి లేఖ	324
8.9	'శ్రీరామ చంద్రదీక్షితార్' అను విద్వాంసుని అభిప్రాయము	325
8.10	కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల సాక్ష్యములు	326
8.11	ప్రొ. మెక్స్ మూలర్ అభిప్రాయము	326
8.12	ప్రొ. రౌట్	327
8.13	నైస్ ఫీల్డ్ అభిప్రాయము	327
8.14	మునుస్మతిలో ద్రవిడులు మున్నగు వివేచక వర్ణనము	328
8.15	ఆర్యుల - ద్రవిడుల భాషలు	328
8.16	కన్నడము - సంస్కృతము	329
8.17	తెలుగు - సంస్కృతము	331
8-18	మళయాలము - సంస్కృతము	332
8.19	తమిళము - సంస్కృతము	333
8.20	తమిళ వ్యాకరణమునకు ఆధారములు ఐక్యసంస్కృత వ్యాకరణమే	340
8.21	ఇతర దాక్షిణాత్య వైయాకరణుల అభిప్రాయములు	341

8.22 తమిళదము మరియు వేదాది శాస్త్రములు 342

8.23 ద్రవిడ సభ్యత యొక్క బహుమతి 347

నవమాధ్యాయము **355 - 391**

9.1 వేదముల అంగభంగమొనర్చు కుయత్తుములు 355

9.2 దశమ మండలము తర్వాత చేర్చబడినదా ? 355

9.3 ఋగ్వేదముయొక్క ఇతరమండలములందు 'లోక' శబ్దము 356

9.4 ఇతర మండలములందు 'మోఘ' శబ్దము 356

9.5 సప్తమమండలమున 'విసర్గ' శబ్దము 357

9.6 వాలభిల్య సూక్తము ప్రక్షిప్తమేనా ? 363

9.7 ప్రా. మైక్లోనూల్ అభిప్రాయము 367

9.8 ప్రా. మైక్లోనల్ అభిప్రాయము 367

9.9 'కేగీ' అభిప్రాయము 368

9.10 కృష్ణయజుర్వేదము అతి ప్రాచీనమైనదేనా ? 368

9.11 అధర్వణేదము తర్వాత వ్రాయబడినదేనా ? 373

9.12 అధర్వణేదము యొక్క ప్రామాణికతకు స్పష్టమగు ప్రమాణము 375

9.13 పరస్పర విరుద్ధ అభిప్రాయములు 378

9.14 అధర్వణేదములో ప్రక్షేపములను గూర్చి నిరాధార కల్పనలు 379

9.15 18వ కాండము యొక్క ప్రక్షిప్తములపై సమాలోచనము 382

9.16 17వ కాండ ప్రక్షిప్తముపై సమాలోచనము 383

9.17 పదునైదవ కాండము యొక్క ప్రక్షిప్తత్వము 384

9.18 'వైదిక్ ఏజ్' రచయితల అసత్య ప్రతిపాదన 386

9-19 పాణిని సూత్రములందు యజుర్వేదపు స్పష్ట నిర్దేశము 386

9.20 సామవేదము వ్యయం సత్యాగలపి కాదా ? 387

9.21 శుక్లయజుర్వేదమందు హెచ్చుతగ్గులు 389

దశమాధ్యాయము **392 - 470**

10.1 వైదిక శిక్షణ విషయములో వ్రాంతి వివరణము 392

10.2 పునర్జన్మ సిద్ధాంతము వేదములందు లేదా ? 392

10.3 ఆత్మవిషయములో వైదిక సిద్ధాంతము 393

10.4	ఆత్మ పునర్జన్మ	393
10.5	ఆత్మ - పరమాత్మ	394
10.6	అనేక యోగులందు ఆత్మ సంచారము	395
10.7	ముఖస్తుతి, లోభము - న్యాయము	400
10.8	పాపరాహిత్యమును గూర్చి వేదములందు అధిక ప్రోద్బలములేదా ?	408
10.9	యజుర్వేదముందలి మూడు మంత్రములు	410
10.10	సామవేదములోని మూడు మంత్రములు	411
10.11	అథర్వవేదములోని మంత్రములు	411
10.12	ఇంద్రుని విషయములోనూ అసత్య కథనము	412
10.13	వేదములందు బహువిధాహము మున్నగు భ్రాంతినివారణము	414
10.14	అథర్వవేదము చేతబడులు, మంత్రతంత్రముల వేదమా ?	421
10.15	మణిబంధనము మున్నగు విషయముల సమాలోచనము	426
10.16	శతపాఠసుగ్రీ నివేచనము (ఋషభక ఓషధి)	431
10.17	దర్శనుగ్రీ (అభ్రకము)	434
10.18	కృత్యా మరియు అభిచారము	436
10.19	అభిచారము	438
10.20	బుల్లం ఫీట్లు యొక్క- ధయంకరమైన పాఠపాట్లు	439
10.21	బ్రహ్మ శబ్దమునకు అశుద్ధార్థము గారడీ	444
10.22	సాంఘసన్యం దేవతా	444
10.23	అథర్వ 7-12లో సభాసమితి, పితరశ్చ దేవతా:	445
10.24	ఒక భ్రాంతిని కలిగించు సమాలోచనము	449
10.25	'దాసి' యను పేరుగలది ఒక మూలిక (కాక జంఘ)	450
10.26	'శూద్ర' అనుపేరుగల ఓషధి (మూలిక)	450
10.27	పశ్చిమమున శబ్దమునకు అర్థము	451
10.28	గర్జారి, అక్ల, మగధ శబ్దముల అర్థము	452
10.29	బుల్లంఫీట్లు, దోషములనే పునరుద్ధరించుట	453
10.30	'అభిచార' విషయములో అసత్యకల్పన	454
10.31	వైదిక భాషానియంత్ర పాఠ్యములపట్ల ఆరోపణము	454
10.32	బ్రహ్మజాయా శబ్దమున కర్థము	456
10.33	మద్య, మాంస, జాడముల సేవనము వేద విరుద్ధము	460
10.34	మద్య నిషేధము	462
10.35	వేదములందు మాంసనిషేధము	463
10.36	ఉపసంహారము	469

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

[ప్రథమాధ్యాయము - ప్రథమ ఖణ్డము]

వేద విషయములను గూర్చి ప్రాచీన, మధ్య కాలీన, అర్వాచీన, మతముల మతపాత రహిత వివేచనము

1.1 వేదములను గూర్చి ప్రాచీనుల అభిప్రాయము

వేదములు ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని ఆర్యుల పరంపరానుగత విశ్వాసమై యున్నది. పరమ కరుణాపయుడు, సర్వజ్ఞుడగు పరమేశ్వరుడు సృష్ట్యాదియందీ పవిత్ర జ్ఞానమును మానవమాత్రుల కల్యాణార్థము అగ్ని, నాయువు, ఆదిత్య, ఆంగిరసులను ఋషుల పవిత్రాంతఃకరణములందు ప్రకాశపరచినాడు దానిద్వారా మానవులెల్లరకును వైయక్తిక, పారివారిక, సామాజిక, రాష్ట్రీయ, మరియు షేష్ విషయములను గూర్చి సమస్త కర్తవ్యముల జ్ఞానప్రాప్తి గలిగి సుఖాంతలతో ఆనంద ప్రాప్తి నొందవలెనని ఈ జ్ఞానము నుపదేశించినాడు సమస్త ప్రాచీనసాహిత్యము నందీ విశ్వాసము స్పష్టముగా గాన్పించుచున్నది సకల స్మృతికారులు, చర్యన శాస్త్రకారులు, ఉపనిషత్కారులు, పరియ రామాయణ మహాభారతముల, శ్లోక సూత్రముల, గృహ్యసూత్రముల రచయితలు, పురాణ కర్తలు శైత్యము వేదము శీశ్వరీయజ్ఞానమని, అవి స్వతః ప్రమాణములని ఇతర సమస్త గ్రంథములు పరతఃప్రమాణములని స్పష్టముగా తెలిపియున్నారు ప్రథమ ధర్మశాస్త్రకారుడగు మనుమహారాజు మనుస్మృతియందు

1.1 మనుస్మృతి వచనములు

‘వేదోఽఖిలో ధర్మమూలమ్’ || మనుస్మృతి ౨-౬ ||

అనగా ఋగ్యజుస్సామాధర్వ వేదములే ధర్మమునకు మూలము అనియే ధార్మిక విషయములందు స్వతఃప్రమాణములని తెలిపినాడు.

‘ధర్మం జిజ్ఞాస మానానాం ప్రమాణం పదమం శ్రుతిః’ || మను ౨ ౧౩ ||

అనగా ధర్మజ్ఞానము నభిలషించువారికి వేదములే పరమ ప్రమాణములు. ఈ శ్లోకమునకు కుల్యకభట్ట కృత బీకయందు, జాబాలస్మృతి, భవిష్యపురాణము, జైమినీ మునికృత మీమాంసా శాస్త్రము మున్నగు అనేక ఇతర శాస్త్రములందును మనుస్మృతి యొక్క ఈ యుక్తిని సమర్థించుటకు ఉదాహరించిన దానికి ప్రమాణములను ప్రసంగవశముననిల స్పష్టపరచుట అనువితముకావాలదు.

ధర్మం చ జ్ఞాతుమిచ్ఛతాం ప్రకృష్టం ప్రమాణం శ్రుతిః ।

ప్రకర్షదోధనేన చ శ్రుతిస్మృతివిరోధే స్మృత్యర్థో నాదరణీయ ఇతి భావః ॥

అతఏవ జాబాలః - శ్రుతిస్మృతివిరోధే తు శ్రుతిరేవ గరీయసీ॥

భవిష్య పురాణేఽపూర్వమ్ - శ్రుత్యా సహ విరోధే తు బాధ్యతే విషయం వినా॥

జైమినిరస్యహ - విరోధే త్వనపేక్షం స్వాదసతివ్యాసుమానమ్ ॥

మీమాంసా శాస్త్రే ౧-౩-౩- శ్రుతివిరోధే స్మృతివాక్యమనపేక్ష్యమ్ అప్రమాణమ్

అనాదరణీయమ్ | అసతి విరోధే మూలవేదానుమానమిత్యర్థః ॥

(మనుస్మృతి కుల్లకటీకా సహిత నిర్ణయ సాగర ప్రెస్, బొంబాయి ముద్రితము, పుట ౩౨)

ధర్మమును గూర్చి తెలిసికొన నభిలషించు వారికి అన్నిటికన్న స్పష్టము మరియు ముఖ్య ప్రమాణము వేదమే దాని విస్తృత అర్థ మేమన 'ఎచ్చటనైన శ్రుతి (వేదము) మరియు స్మృతి యందు విభేదము గాన్పించినచో శ్రుతినే ప్రమాణముగ నెంచవలెను కాని, స్మృతిని గాదని మనుస్మృతి శ్లోకమునందు విశదపరచబడినది

వేదముల మాత్రమును గూర్చి మనుమహారాజంతవరకు తెలిపినాడో చూడుడు.

పితృదేవమునుప్యాణాం వేదశ్రుత్యః సనాతనమ్ ।

అశక్యం చాసమేయం చ వేద శాస్త్రమితి స్థితిః ॥ మను. ౧౨-౯౪ ॥

చాతుర్వర్ణ్యం త్రయో లోకాః చత్వారశ్చాశ్రమాః పృథక్ ।

భూతం భవ్యం భవిష్యచ్చ సర్వం వేదాత్ప్రసిద్ధ్యతి ॥ మ. ౧౨-౯౭ ॥

దిభర్తి సర్వభూతాని వేదశాస్త్రం సనాతనమ్ ।

తస్మా దేతత్సారం మన్యే యజ్ఞన్వరస్య సాధనమ్ ॥ మను. ౧౨-౯౯ ॥

సారాంశమేమన, వేదములు పితృదేవతలతో సహా మనుష్య లెల్లరకును సనాతన మార్గదర్శక నేత్రములవలె నున్నవి వాని మహిమను సంపూర్ణముగా ప్రతిపాదించుట గాని, వానిని సంపూర్ణముగా దెలిసికొనుట గాని చాలా కఠినము. చాతుర్వర్ణ్యములు, ముల్లోకములు, చతురాశ్రమములు, భూత భవిష్యద్వర్తమాన విషయక జ్ఞాన మెల్లయును వేదముల యందే ప్రసిద్ధమై యున్నది. సనాతన (నిత్య) వేద శాస్త్రములు సకల ప్రాణులను ధారణ మొనర్చుచు సకల మానవులకు భవసాగరమును దాటుటకు సాధనమై యున్నవి

1.2 యాజ్ఞవల్క్య స్మృతి యువదేశము

న వేద శాస్త్రాదన్యత్తు కించిచ్ఛాస్త్రం హి విద్యతే ।

నిస్సృతం సర్వశాస్త్రం తు వేదశాస్త్రైత్యనాతనాత్ ॥

వేద శాస్త్రమును మించిన శాస్త్రమేదియును లేదు. ఇతర శాస్త్రములన్నియును సనాతనము మరియు నిత్యములైన వేదశాస్త్రముల నుండియే వచ్చినవి.

1.3 అశ్రీ స్మృతి యువదేశము

నాస్తి వేదాత్పరం శాస్త్రం నాస్తి మాతః సమో గురుః ॥

అనగా, వేదమును మించిన శాస్త్ర మేదియును లేదు. తల్లిని మించిన గురువును లేడు. బ్రాహ్మణము లందును, ఉపనిషత్తులందును వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞానముని విశ్వసించుట యను నంతము స్పష్టముగా ప్రతిపాదించబడినది.

1.4 ముణ్డకోపనిషత్సూత్రము

అగ్నిరూర్ధ్వాచక్షుషీ చస్త్ర సూర్యా దిశః శ్రోత్రే వాగ్విపుతాశ్చ వేదాః ॥ ముం. ౨-౧-౪ ॥

తస్మాద్భువః సానుయజాంషి దీక్షాః ॥ ముం. ౨-౧-౫ ॥

ఆ పరమేశ్వరుని మస్తకము అగ్ని, సూర్య చంద్రు లాయన నేత్రములు, దిశలాయన కర్ణములతుల్యములు, వేదము లాయన వాణులు, అనగా ఈశ్వరీయ జ్ఞానముగా నెంచుడు.

శతపథ బ్రాహ్మణాంతర్గత బృహదారణ్యకోపనిషత్తునం దిల్లు స్పష్టపరుచ బడినది.

ఏతస్య మహతో భూతస్య నిశ్యసితమేతద్ యదృగ్గేదో యజుర్వేదః

సామవేదోఽథర్వవేదః ॥ బృ. ౪-౫-౧౧ ॥

ఋగ్యజుస్సామాధర్వ వేదము లా పరమేశ్వరుని శాస్త్రసనుండి వెడలిన వని యెంచుడు.

1.4 శతపథ బ్రాహ్మణమునందలి శతర వచనములు

శతపథ బ్రాహ్మణమునందే మరొక చోట వేదములను ఛందముల పేరుతో సంబోధించుచు ఆ శబ్దముయొక్క పుట్రుత్తి నిచ్చియున్నారు. దాని వల్ల బ్రాహ్మణకారుని మనస్సునందు వేదములయెడ అత్యంత ఆదరభావము సూచిత మగుచున్నది. దీనిని నిమ్న శబ్దములందు గాంచగలము

యదేభిరాత్మానమాచారయన్ దేవా మృత్యోర్భిభృతః తచ్ఛక్తసాం ఛక్షస్త్వమ్ ॥

అనగా దేవతలు సత్య నిష్ఠ విద్యాయులు - (సత్య సంహితానై దేవాః సత్యమయా ఉ దేవాః విద్వాంసోనై దేవాః ఇత్యాది ప్రామాణ్యతే) మృత్యువుచే భయభీతులై వేదములను ఆచారదిత మొనర్చుకొనిరి. కావుననే వేదములను 'ఛక్షము' లందురు. తాత్పర్యమేమన; వేద విజ్ఞానమే మృత్యు భయము నుండి సర్వదా ఎముక్తి నొసగును

ఇదే విధముగా ఛక్షము యొక్క పుట్రుత్తి తాఙ్విమహాబ్రాహ్మణాంతర్గత ఛాన్దోగ్యోపనిషత్తు నందు ఈ విధముగా నున్నది

దేవానై మృత్యోర్భిభృతః త్రయీం విద్యాం ప్రావిశన్ తే ఛన్దోభిరచారయన్,

యదేభిరచారయన్ తచ్ఛక్తసాం ఛక్షస్త్వమ్

॥ ఛా ౧-౪-౨ ॥

అనగా దేవతలు (సత్య నిష్ఠుల విద్వాంసులు) మృత్యువుచే భయభీతులై త్రయీ విద్యా (జ్ఞానకర్మోపాసన యను త్రివిధ్యలను స్రుతిపాదించు వేదములను) ఆశ్రయించినారు. తమ్ముతాము వేదమంత్రములతో ఆచార్యునిత మొనర్చుకొనినారు (కప్పుకొనినారు). ఏమన, ఈ వేద మంత్రములతో వారు తమ్ముచ్చాదిత మొనర్చుకొని నందుననే ఇవి 'ఫదము'లను పేరుతో పిలువబడుచున్నవి. బ్రాహ్మణముల, ఉపనిషత్తుల రచయితలకు వేదముల యెడ అత్యధిక శ్రద్ధ గల దనుటయందేమాత్రము సందేహము లేదు. ఐతరేయ బ్రాహ్మణమందును వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని నమ్ముచు స్పష్టపరచినారు.

'సజాపతిర్వా ఇమాన్ వేదానస్పజత'

అనగా "సమస్త ప్రాణుల స్వామియగు పరమేశ్వరుడు స్రజల కల్యాణార్థము వేదముల నిర్మాణమొనర్చినాడు." ఈ వచనములపై ఎలాంటి బీకా టిప్పణిమొనర్చు అవసరము లేదు. ఈ ప్రసంగమునందే తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము యొక్క ఈ దిగువ ఆఖ్యాయక గూడ ఉల్లేఖించదగియున్నది. దీని యందు వేదములను సమస్త జ్ఞానములకు నిధి యనియు విద్యాదృష్టితో నవి 'అనంతము'లనియు చెప్పబడినవి ఈ యాఖ్యాయక ఈ విధముగా నున్నది.

భరద్వాజో హ త్రిభిరాయుర్భిర్బ్రహ్మచర్యమువాన | తం హ జీర్ణం స్థనిరం శయానమ్ ఇన్ద్ర ఉపసజ్యోవాన భరద్వాజ! యత్రే చతుర్థమాయుర్భద్ర్యాం కీమనేన కుర్యా దితి | బ్రహ్మచర్యమేవైతేన చరేయమితి హోవాన తం తంత్రీ గిరిరూపానవిజ్ఞాతానివ దర్శయాంచరక తేషాం హైకైకస్యాన్ముష్టిమాదదే | న హోవాన భరద్వాజేత్యామస్త్య వేదానా ఏతేనైవనా వై వేదాః ఏతై త్త్రిభిరాయుర్భిరన్వనోచధాః అధ త ఇతరదన్వనక్తేమే || తై. బ్రా3-౧౦-౧౧-3 ||

అనగా, భరద్వాజుడు 300 వత్సరముల పర్యంతము (మనుష్యుని 3 ఆయువు - 'శతాయుర్వైపురుషః' సనుసరించి ౧౦౦ × 3 = 300) బ్రహ్మచర్యము అనగా వేదాధ్యయన మొనర్చినారు. ఈ విధముగా వారత్యంత వృద్ధావస్థకు చేరునంత వరకు అధ్యయన మొనర్చుచునే యుండిరి. అప్పుడు ఇంద్రుడు వారి వద్దకు వచ్చి 'మీకింకను ఆయువు లభ్యమైనచో దానితో మీ రేమి ఉపయోగము పొందగల'రని ప్రశ్నించెను. అందుకు భరద్వాజుడు "దాని వల్లను నేను వేదముల అధ్యయనాది రూపముతో బ్రహ్మ చర్యమునే పాటించెద"నని సమాధానమిచ్చినాడు ఇంద్రుడు పర్వతముల వలె మూడు జ్ఞాన రాశి రూపములగు వేదములను చూపినాడు వానిలోని స్రుతి రాశిని పిడికిట బట్టుకొని భరద్వాజునితో "ఈ వేదములీవిధముగా జ్ఞానరాసులు లేక పర్వతముల వంటివియై యున్నవి. ఈ వీని జ్ఞానమునకు అంతమునునది లేదు. సీవు మూడు ఆయువుల (300 వత్సరముల) పర్యంతము వేదముల యధ్యయన మొనర్చినను నీకు వాని సంపూర్ణ జ్ఞానము యొక్క అంతము ప్రాప్తించ జాల"దని తెలిపినాడు

బ్రాహ్మణులను దృష్టి యందు వేదముల మహత్త్వమెంత యున్నంతమో ఈ ఆఖ్యాయక ద్వారా స్పష్టపరచుచున్నది వర్తమాన యుగమునందలి మహావైదిక ధర్మోద్ధారక శిరోమణి, ఆచార్య ప్రవరుడుగు మహర్షి దయానందుడు ఈ ఆఖ్యాయక యొక్క భావమునే తన శబ్దములలో నియమముల రూపములో "వేదము

సమస్త సత్య విద్యల గ్రంథము. వేదమును చదువుట, చదివించుట; మరియు వినుట, వినిపించుట; ఆర్యులందరికిని పరమ ధర్మ" మని ప్రకటించినారు.

1.5 మహాభారతములో వేద గౌరవ విషయక వచనము

మహర్షి వేదవ్యాసులు మహాభారతమునందు 'వేదములు నిత్యములు, మరియు ఈశ్వర కృతము' లని యనేక స్థానములందు దెలుపుచు వానిని అర్హసహితముగ ఆర్యయన మొనర్చుటను గట్టిగా బలపరచినాడు. బుష్పల, మరియు పద్మాముల పేర్లను వేదములనుండియే గ్రహించి పెట్టిసారనియు తెలిపినాడు మహాభారతము లోని దిగువ శ్లోక మీ విషయమున ఉల్లేఖించదగినదై యున్నది.

అనాదినిధనా నిత్యా వాగుత్పుష్టా స్వయంభువా ।

ఆదౌ వేదమయీ దివ్యా యతః సర్వాః ప్రవృత్తయః ॥ మ. భా. శాం. ప. 1323-24

అనగా సృష్ట్యాదియందు స్వయంభువగు పరమేశ్వరుడు వేద రూప నిత్య దివ్యవాణిని ప్రకాశపరచినాడు. దాని ద్వారా మానవుల సకల ప్రవృత్తులు విశదమగును. ఇది ఋగ్వేద సుప్రసిద్ధ మంత్రముల ౮-౭-౬ నకు అనువాదమని యెంచుడు.

తస్మై నానమభిద్యదే నానా విరూపనిత్యయా వృక్షే చోదస్వసుష్టుతిమ్ ॥

దీని యందు వేదవాణి నిత్యము మరియు వివిధ విషయముల నిరూపించి ప్రతిపాదించునదగు కారణమున 'విరూపా' యనఁడినది. ఈ యధ్యాయమునందే

నానా రూపం చ భూతానాం కర్మణాం చ సప్తర్షిమ్ ।

వేద శబ్దేభ్య ఏవాదౌ, నిర్మిషీతే స ఈశ్వరః ॥

నామధేయానిచర్షీణాం యా శ్చ వేదేషు దృష్టయః ।

శర్వయన్తే సుజాతానాం తాన్వేదైభ్యో దదాత్యజః ॥ మ. భా. శాం. ప. మోక్ష. 1323-24, 25, 26 ॥

అనగా, పరమేశ్వరుడు వస్తువుల పేర్లను, కర్మలను వేద శబ్దములతో నిర్మాణ మొనర్చినాడు. బుష్పల నామములు మరియు జ్ఞానములను గూడా ప్రశయాంతమున అనగా సృష్ట్యైకంభమున వేదముల ద్వారా ప్రకటించినాడు.

వేదములను అర్హసహితముగ నధ్యయన మొనర్చు విషయమును బలపరచుచు మహర్షి వేదవ్యాసులీల్లు తెలిపియున్నారు.

యో వేదే చ శాస్త్రే చ, గ్రంథధారణతత్పురః ।

న చ గ్రంథార్థతత్త్వజ్ఞః, తస్య తద్ధారణం వృథా ॥

భారం న వహతే తస్య, గ్రంథస్థాన్తరం న వేత్తి యః ।

యస్తు గ్రంథార్థ తత్త్వజ్ఞో నాస్య గ్రంథాగమో వృథా ॥ మ. భా. శా.మో. అ. 308-౧3-౧౪ ॥

అనగా, వేద శాస్త్రములను అర్థము, తత్త్వమును దెలిసికొనకుండా కేవలము చదువుకొనువారు నిష్ఫలముగ వాని భారమును మోయువారే యగుదురు. కావున ఎల్లరును వేదాదిశాస్త్రములను అర్థతత్త్వ సహితముగ దెలిసికొను ప్రయత్నమొనర్చవలెను.

1.6 నిరుక్త వచనము

ఈ విషయమునే నిరుక్తమందు శ్రీయాస్కాచార్యు లిట్లు దెలిపియున్నారు.

“స్థానిరయం భారహారః కిలా భూదధీత్య వేదం న విజానాతి యోఒర్హమ్”

యోఒర్హజ్జ్ఞ ఇత్యుకలం భద్రమశ్నుతే నాకమేతి జ్ఞానవిధాతపాస్మా ॥ నైగమకాండ ౧-౧౮ ॥

దీనితాత్పర్య మేమన! వేదములను వాని అర్థజ్ఞానమును దెలిసికొనక కేవలము పఠించువారు భారము మోయు పశువులవలె నుందురు. అర్థ భావ సహితముగ చదువుకొనినవారు సమస్త సుఖములతో కల్యాణ ప్రాప్తి నొందెదరు. ఆ పవిత్ర జ్ఞానము ద్వార వారు పాపముల నుండి తప్పుకొని పరమానంద రూప మోక్ష ప్రాప్తి నొందుదురు.

నిరుక్తము యొక్క మొదటి యధ్యాయము, మొదటి పాదము, రెండవ ఖండము నందలి ఈ దిగువ వచనము గూడ ఈ విషయము సుల్లేఖించుచున్నది.

‘పురుషవిద్యాఽనిత్యత్వాత్ కర్మసమ్యక్తిర్మత్రో వేదే’

తాత్పర్యమేమన, పురుషుని విద్యాజ్ఞానములు అనిత్యములు, ఆగుట వలన వేదములందు మంత్రముల ద్వారా కర్తవ్యకర్మలు నిత్యపూర్వరూపమున ప్రతిపాదించబడినవి ఈ వచనమువల్ల రెండు విషయములు స్పష్టమగుచున్నవి. నిరుక్తకారుడగు శ్రీ యాస్కాచార్యుడు వేదముల నిత్యత్వమును ఈశ్వరీయ జ్ఞానమును విశ్వసించును. పురుషునిజ్ఞాన మనిత్యమును (పురుష విద్యాఽనిత్యత్వాత్) యుక్తి నిచ్చు అవసరము లేకొండెను.

రెండవ విషయమేమన, దాని ననుసరించి వేదములనగా మంత్ర సంతాతలనియే గాని బ్రాహ్మణ గ్రంథములు, ఉపనిషత్తులు కావు. కావుననే అచ్చట మంత్రశబ్దమే ప్రయోగించబడినది.

ప్రసంగము ననుసరించి నిరుక్తముయొక్క ఈ దిగువ వచనము నిచ్చట ఉల్లేఖించుట ఉచితము, మరియు ఆవశ్యక మనియే సూచించబడినది.

సాక్షాత్కృతధర్మాణి ఋషయో బభూవుస్తేఽవరోభ్యోఽసాక్షాత్కృతధర్మభ్య ఉపదేశేన మన్త్రాన్ సన్మూఢుః । ఉపదేశాయ గ్లామయన్తే ఽవరో బిల్మ గ్రహణా-యేమం గ్రహ్యం సమామ్నాసిష్యద్యేదం చ వేదాంగాని చ । బిల్మం భిల్మం భాసనమితి వా ॥ నిరుక్తమ్ ౧-౧౯ ॥

దీని భావమేమనగా! మొదటి ఋషులు సాక్షాత్కృతధర్మములైయుండిరి. అనగా, ఋషులు వేదప్రతిపాదిత ధర్మములను సాక్షాత్కార మొనర్చికొనియుండిరి. వారు ధర్మము యొక్క యథార్థ తత్త్వమును కన్నులతో గాంచినట్లుగా విరిగినవారై యుండిరి. ధర్మమును సాక్షాత్కారమొనర్చి కొనసాగిరి వారు మంత్రముల ద్వారా ధర్మము నుపదేశించిరి. ఇట్టి ఉదేశము పొందిన వారు రెండవ తరగతి మనుష్యులై యుండిరి ఇక మూడవ శ్రేణికి చెందిన మనుష్యులు ఈ మొదటి, రెండవ తరగతి మనుష్యుల కన్నా మందమత్తులై యుండిరి కావుననే వీరు ఈ సమామ్నాయ పదవాచ్య నిఘంటువును వేదముల, వేదాంగముల (సమ్ ఆమ్నాసిషుః) ను చక్కగా అభ్యాసమొనర్చి వాని నన్నిటిని ఇతరుల ఉపకారార్థము లిపిబద్ధమొనర్చిరి. వేదములను వారు రచించియుండిరని భ్రాంతి వశమున కొందరు తలచెదరు. కాని యది సరిగాదు. ఏలన, మంత్రములు పూర్వము నుండియే విద్యమానమై యుండెను వానిని సాక్షాత్కారమొనర్చుకొనిన ఋషులు ధర్మమును ద్వితీయ శ్రేణి (అవరోభ్య) వారి కుపదేశించిరి. ఈ ద్వితీయశ్రేణికి చెందిన ఋషులు తృతీయ శ్రేణికి చెందిన (పై రెండు శ్రేణులకన్న మందబుద్ధులు) వారి కుపదేశించిరి. రాబోవు తరమువారికి కూడా మేలు కలుగవలెనను ఉద్దేశ్యముతో ఆ మంత్రములను నిఘంటువు మరియు వేదాంగముల సహితముగా చక్కగా అభ్యాసమొనర్చి లిపిబద్ధ మొనర్చిరి. 'బిల్మం' అను పదమునకు అర్థము 'ప్రకాశము' లేక 'స్పష్టికరణ' మని పై పేర్కొనిన నిరుక్త వచనమందు తెలుపబడియున్నది.

1.7 వేదముల గురించి ధర్మసాస్త్రముల అభిప్రాయము

న్యాయము, వైశేషికము, సాంఖ్యము, యోగము, వేదాంతము, మీమాంస లనబడునవి ఆరు ధర్మసాస్త్రములు. వీనిని క్రమముగ గౌతముడు, కణాదుడు, కపిలుడు, పఠంజలీ, వేదవ్యాసుడు, జైమిని యను నామములు గల ఋషులు రచించినారు. ఈ ధర్మసాస్త్రము లన్నిటియందును వేదముల మహత్త్వము స్పష్టముగా స్వీకరించబడి యున్నది ఉదా:- న్యాయధర్మసాస్త్రము యొక్క ౨-౧-౬౭ "మన్త్రాయర్థేఽప్రమాణ్యమచ్చ; తతో ప్రామాణ్యమాప్రమాణ్యాత్" మున్నగు సూత్రములందు పరమాచ్చుడగు పరమేశ్వరుని కాణి యగుటచే, అసత్యము, పరస్పర విరుద్ధము, పునరుక్తి మున్నగు దోషములు లేకుండుటచే వేదములు సరవః ప్రమాణములుగ అంగీకరించబడినవి

వైశేషిక శాస్త్రకారుడు కణాదముని "తద్వచనాదామ్నాయస్య ప్రామాణ్యమ్" ఈ సూత్రము ద్వారా పరమేశ్వరవాణి యగుటచే 'ఆమ్నాయ' అనగా వేదముల ప్రామాణికతను ప్రతిపాదన మొనర్చియున్నాడు.

సాంఖ్యకారుడు కపిలమునిని కొందరు ఆధునికాలోచనాపరులు నాస్తికుడని యుచుకొందురు కాని ఆయన కూడా "విజ శక్త్యభివ్యక్తే స్వతః ప్రామాణ్యమ్" మున్నగు సూత్రముల ద్వారా వేదములను ఈశ్వరీయ

శక్తిగా అభివ్యక్త పరచుటచే స్వతః ప్రమాణములుగా స్వీకరించినాడు. సాంఖ్య సూత్రములందు జగత్కర్తయగు పరమేశ్వరుని “సహి సర్వజిత్ సర్వకర్తా” మున్నగు సూత్రముల ద్వారా స్పష్టముగ ప్రతిపాదన మొనర్చబడినది. కావున కపిలమునిని నాస్తికుడనుట గొప్ప పొరపాటు.

ఈ ప్రసంగమునందు మరొక విషయమును స్పష్టమొనర్చుట అవశ్యకమై యుండును. ఏమన, కొందరు సాంఖ్య దర్శనము యొక్క “ఈశ్వరాసిద్ధేః-౯౨” ఈ సూత్రమును ఆధారముగా గొని “సాంఖ్యకారుడగు” కపిలముని ఈశ్వరుని అస్తిత్వమును స్వీకరించకుండెనని యందురు. ఇట్టి యెడ “నిజశక్తిభివ్యక్తేః స్వతః ప్రామాణ్యమ్” దీనికి ఈశ్వరీయ శక్తితో వేదముల అభివ్యక్తిత్వము మరియు స్వతః ప్రమాణత్వ పరక (సంబంధ) అర్థము ఎట్లు పొసగ గలదు? ఈవిషయమున మేము “బౌద్ధమతము మరియు వైదిక ధర్మము” అను పేరుగల గ్రంథము నందు (ఆర్య సమాజము... దీర్ఘావళి, ఢిల్లీ ద్వారా ప్రకాశితము, మరియు ప్రాస్తవ్యము) సంపూర్ణముగా (వలసినంత) వివరించియున్నాము. ఇచ్చట కేవలము ‘ఈశ్వరాసిద్ధేః’ అను సూత్రము ప్రత్యక్ష ప్రకరణమున వివరించబడినదాని లక్షణమును తెలుపుదుము. కపిలముని “యత్సంబద్ధం సత్ తదాకారోత్తేభివిజ్ఞానం తత్ప్రత్యక్షమ్” ౧-౮౯ || ఈ రూపమున వివరించినాడు కావున ‘ఈశ్వరాసిద్ధేః’ అనువాని అభిప్రాయము ప్రత్యక్ష ప్రమాణము ద్వారా ఈశ్వర సిద్ధి గాజాలదు. ఏలన నాతడు సర్వ వ్యాపక నిరాకారుడగుటచే ప్రత్యక్ష విషయము గాదు అని తెలుపుట చాలును, దీనితోనే ఈశ్వరుని ఉపాదానకారణత్వము “తద్ యోగః స నిత్యముక్తః ప్రధానశక్తి యోగాచ్చేత్ సజ్జాపత్తిః । సత్తామాత్రాచ్చేత్ సర్వైశ్వర్యమ్, ప్రమాణాభావాన్ తత్ సిద్ధిః । సమృద్ధాభావాన్నానుమానమ్, శ్రుతిరపి ప్రధాన కార్యత్వస్య ||” సంహితాధ్యాయము లోని ఈ సూత్రములందు నిషేధించబడినది దీని తాత్పర్యమేమన ‘ఈ స్పష్టకీ ఉపాదాన కారణము ఈశ్వరుడని నమ్మినచో ఆ యీశ్వరుడు నిత్యముక్తుడై యుండజాలడు. ఏలన ఉపాదాన కారణమున అంగీకరించినచో నిత్యముక్తుని యందుండగూడని రాగాది ప్రవృత్తుల నంగీకరించవలసి యుండును ఉపాదానకారణ గుణములు కార్యమునం దుండును. ఈశ్వరుని జగత్తున కుపాదాన కారణమని నమ్మినట్లైన ఈశ్వరుని యందు గల సర్వజ్ఞత్వము మున్నగు గుణములు ఈ జగము నందుండవలెను గదా? కాని అట్లు చూడబడుటలేదు కావున ఆయన జగత్తునకుపాదాన కారణము గాదు. ప్రత్యక్ష ప్రమాణ మెద్దియును లేనందున ఈశ్వరుని జగత్తున కుపాదాన కారణము సిద్ధింపజాలదు. ఇంతే కాదు అనుమాన ప్రమాణముల ద్వారా కూడా ఈశ్వరుని జగదుపాదాన కారణము సిద్ధింపదు శ్రుతియును ప్రధానముగా ప్రకృతిని జగత్తున కుపాదాన కారణముగా స్వీకరించినది.’

ఈశ్వరుని జగత్తునకు నిమిత్తకారణ రూపమున ఆయన అస్తిత్వము వలననే నిరాకరించుచున్నట్లు సాంఖ్యకారుని ఈ సూత్రముల వల్ల భ్రమనొందుట సరిగాదు, ఆతని ఈ దిగువ సూత్రముల ఉద్దేశించదగినవిగనున్నవి

సహి సర్వజిత్ సర్వకర్తా

|| సాం ౩-౫౬ ||

ఈశ్వరుడు తన సర్వజ్ఞత్వము, మరియు నిమిత్తకారణ రూపమున జగత్కర్తయై యున్నాడు

ఈదృశేశ్వర సిద్ధిః సిద్ధా ॥ సాంఖ్య. 3-౫౭ ॥

ఇట్లు జగన్నిమిత్త కారణరూప సర్వజ్ఞుడు ఈశ్వరసిద్ధి సిద్ధించుచున్నది.

వ్యాప్యతో భయరూపః ॥ సాంఖ్య. ౧-౧౬౦ ॥

ఆపరమేశ్వరుడు ప్రకృతి పురుషు(అత్మ) లిరువురకన్న భిన్నస్వరూపుడని ప్రకటించు సాంఖ్యశాస్త్రము నిరీశ్వరవాదమును ప్రతిపాదించుటలేదు. దీనియందు నిత్యబ్రహ్మయొక్క ప్రతిపాదనము గలదు ఈవిషయమును మహాభారత శాంతిపర్వము నందలి మోక్షధర్మ విభాగములో ౩౦౧ వ అధ్యాయము గూడా స్పష్టముగా ప్రతిపాదించుచున్నది.

అత్ర తే సంశయో మాభూత్, జ్ఞానం సాంఖ్యం పరం మతమ్ ।

అక్షరం ధ్రువమేవోక్తం, పూర్ణం బ్రహ్మ సనాతనమ్ ।

అనాదిమధ్యనిధనం, నిర్ద్వంద్వం కర్తృశాశ్వతమ్ ।

కూటస్థం చైవ నిత్యం చ, యద్వద్వది మనీషిణః ॥ మ. భా. శాం. ౩౦౧-౧౦౧-౧౦ ॥

మహాభారత శాంతిపర్వము (మోక్షధర్మ పర్వము) ఇరువదేడవ యధ్యాయమందు కపిలుని సిమ్న వనము సైతము ద్రష్టవ్యమైయున్నది. దీనివల్ల నాతనికి వేదము, మరియు బ్రహ్మము రెండింటిపై పూర్ణసిద్ధి గలదని స్పష్టముగా చెలియుచున్నది

వేదాః ప్రమాణం లోకానాం, న వేదాః పుస్తతః కృతాః ।

ద్వే బ్రహ్మాణీవేదితవ్యే, శబ్దబ్రహ్మ పరం చ యత్ ॥ ౧ ॥

శబ్దబ్రహ్మాణి నిష్ఠేతః, పరం బ్రహ్మాధిగచ్ఛతి ॥ ౨ ॥

అనగా, వేదము సకలమానవులకు ప్రమాణమైయున్నది అది తరువాత సిద్ధ పరచబడినదిగాను బ్రహ్మ పదమునకు రెండవము లవశ్యముగా గలపు ఒకటి వేదము, రెండవది పరబ్రహ్మ పరమేశ్వరుడు. శబ్దబ్రహ్మ అనగా వేదములందు నిపుణులగువారు పరబ్రహ్మ ప్రాప్తినొందెదరు. ఈవిధముగ కపిలముని నాస్తికత్వము సంపూర్ణముగ నిరాకరణ మగుచున్నది.

యోగదర్శనకారుడుగ పతంజలిమని “స ఏష పూర్వోషామపి గురుః కాలేనానవచ్చేవాత్” సమాధిపాదము ౨౬వ సూత్రము ఇత్యాదులందు పరమేశ్వరుడు నిత్యవేదజ్ఞానము నిచచ్ఛికారణమున నతడు పూర్వజాతెల్లరకును అదిగురువని ఎంచబడినది.

వేదాంతశాస్త్ర కర్తయుగ వేదవ్యాసుడు “శాస్త్రయోనిత్వాత్ ॥ ౧-౧-౩ ॥” ‘తథా అత ఏవ చ నిత్యత్వమ్ ॥ ౧-౩-౨౯ ॥’ మున్నగు సూత్రములద్వారా పరమేశ్వరుని ఋగ్వేదాది రూపుడు, సంవిజ్ఞానభండారము,

శాస్త్రములకర్త యని స్వీకరించుచు వేదముల నిత్యత్వమును ప్రతిపాదించినాడు. 'శాస్త్రయోనిత్వాత్' ఈ సూత్రమునకు భాష్య మొనర్చుచు సుప్రసిద్ధ దార్శనికుడగు శ్రీశంకరాచార్యులు ఈ ప్రసంగమునకు గొప్పమహత్త్వము నిచ్చియున్నందున ఉల్లేఖించ దగినదైయున్నది ఏమనగా;

''బుగ్గేదాదే: శాస్త్రస్యానేకవిద్యాస్థానోపబంధితస్య ప్రదీపవత్ సర్వార్థా వద్యోతినః సర్వజ్ఞకల్పస్య యోనిః కారణం బ్రహ్మ । న హీదృశస్యర్థేదాది లక్షణస్య సర్వజ్ఞగుణాన్వితస్య సర్వజ్ఞాదన్యతః సంభవోఽస్తి॥

అనగా ''బుగ్గేదాది నాలుగువేదములు అనేక విద్యలచే గూడియున్నవి. సూర్యునివలె సమస్త సత్యార్థములను ప్రకాశపరచునవి యైయున్నవి. వాని నిర్మాత సర్వజ్ఞత్వాది గుణములచే గూడియున్న పరబ్రహ్మయే. ఏలన; సర్వజ్ఞ పరబ్రహ్మగాక ఏ జీవీయును సర్వజ్ఞగుణయుక్తముగ ఈ వేదములను నిర్మించుట అసంభవము ఇత్యాదులు.'' మీమాంస శాస్త్రకర్తయగు జైమినిముని 'చోదనా లక్షణోఽర్థో ధర్మః' వేదము లాదేశించినది ధర్మము, వేదవిరుద్ధమైనది అధర్మ' మని తెలిపినాడు.

ఈ ప్రకారముగ సకల శాస్త్రములు ఏకస్వరమున వేదముల నిత్యత్వము, మరియు స్వతఃప్రమాణత్వమును ప్రతిపాదించినవి

1.8. గీత యందలి కొన్ని వాక్యములు

భగవద్గీత ఒక మహత్తరపూర్ణముగ జగద్రవిత్యాత గ్రంథము. ఇది మహాభారతాంతర్గతమైనది. వేదముల మహత్త్వవిషయమును ప్రకాశమొనర్చు కొన్ని మహాభారత శ్లోకములను పైన పేర్కొనియుంటిని. వినను గీత సుప్రసిద్ధ గ్రంథముగ కారణమున దానియందలి వేదవిషయకముగ కొన్ని శ్లోకములను ఈ ప్రకరణమునం దుల్లేఖించుట ఉచిత మనిపించును. గీతయందలి మూడవ యధ్యాయమందు యోగిరాజగు శ్రీకృష్ణుడు యజ్ఞనిరూపణమునందు

అన్నాద్ భవంతి భూతాని, పరస్యాదన్నసమృద్ధిః॥

యజ్ఞాద్ భవతి పర్జన్యః, యజ్ఞః కర్మసముద్భవః॥

కర్మ బ్రహ్మాద్భవం విద్మి, బ్రహ్మాక్షరసముద్భవమ్॥

తస్మాత్సర్వగతం బ్రహ్మ, నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్

॥ భగవద్గీత 3 ౧౪, ౧౫॥

''ప్రాణులజీవనము అన్నముపై నాధారపడియున్నది ఆ యన్నము మేఘముల వలన ఉత్పన్నమగును మేఘములు యజ్ఞములచే నిర్మాణమగును అట్టి యజ్ఞములు కర్మద్వారా సంపన్నమగును. ధర్మ కర్మల యుత్పత్తి, మరియు జ్ఞానము 'బ్రహ్మ' అనగా వేదముల ద్వారా జరుగును అబ్రహ్మ అనగా వేదములు అక్షరుడు మరియు అవివాశియుగ పరమేశ్వరునిచే అవిర్భూతమగును. కావున సర్వవ్యాపకుడగు పరమేశ్వరుడు

సర్వదా యజ్ఞములందు ప్రతిష్ఠితుడైయుండునని తెలియుడు.' ఈ శ్లోకములో వేదముల యుత్పత్తి అవినాశియుగు పరమేశ్వరునుండి యని స్పష్టముగా జాపబడియున్నది

ఈశ్లోకముల భాష్యమునందు శ్రీ శంకరాచార్యులీ విధముగా వ్రాసినాడు -

కర్మ (బ్రహ్మాద్భవమ్) బ్రహ్మవేదః స ఉద్భవః కారణం యస్య తత్ కర్మ బ్రహ్మాద్భవమ్ (విద్ధి) జానీహి బ్రహ్మ పునర్వేదాఖ్యమ్ (అక్షర సముద్భవమ్) అక్షరం బ్రహ్మ పరమాత్మా సముద్భవో యస్య తదక్షరసముద్భవం బ్రహ్మ వేద ఇత్యర్థః ।

యస్మాత్ సాక్షాదపరమాఖ్యాదక్షరాత్ పురుషనిశ్వాసవత్ సముద్భూతం బ్రహ్మ తస్మాత్ సర్వసకాశకత్వాత్ సర్వగతమ్ । సర్వగతమపి సన్నిత్యం సదా యజ్ఞవిధిప్రధానత్వాద్ యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్॥

॥శ్రీమద్భగవద్గీతా శాంకరభాష్యే అ ౩-౧౩॥

'శ్రీమద్భగవద్గీత శాంకరభాష్యేదిసప్తటీకోపితా' గుజరాతి ముద్రణాలయము ముంబయి పుట ౧౮౧ దీని తాత్పర్యమేమన కర్మోర్బుత్తి వేదమునుండి, వేదము అవినాశియుగు పరమాత్మనుండి యైనది. వేదములు సాక్షాత్తు పరమాత్మనుండియే పురుషశ్వాసవలె వెడలినవి. కావున నవి సకల విషయముల సకాశకములగు కారణమున వానినే 'సర్వగతము' అని తెలుపబడినవి. ఆసర్వగత బ్రహ్మ (వేదములు) యజ్ఞవిధి ప్రధానుడగుటవే యజ్ఞమందు ప్రతిష్ఠితుడని విఘ్నవలయును.

ఈశ్లోకముల భావము నందు (శ్రీఆనందతీర్థ (మధ్వాచార్య) భాష్యము శ్రీ శంకరాచార్యుల భాష్యము కొంత భిన్నముగనున్నను వేదముల నిత్యత్వము, మరియు ఈశ్వరీయత్వము:

'అని వాక్షరాణి నిత్యాని 'వాచా విరూప నిత్యయా' । వృష్టే చోదస్య సుష్టుతిమ్ ॥

అవాదినిధనా నిత్యా వాగుత్సా స్తా స్వయంభునా! అత ఏవ చ నిత్యత్వమ్ ।

ఇత్యాది శ్రుతిస్మృతి భగవద్వచనేభ్యః ॥ న చ సర్వజ్ఞత్వే యది వేదప్రస్తా కిమితి న జగత్ ప్రస్తా సర్వజ్ఞః

తస్మాద్ వేదప్రమాణకత్వమేవాత్ర వివక్షితమ్ ।

అతో నిత్యాన్యక్షరాణి యత ఏవం పరమృతయా యజ్ఞాభివ్యక్త్యాం బ్రహ్మ తస్మాద్నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితమ్॥

మున్నగు శబ్దముల ద్వారా స్పష్టము చేయబడినది. 'వాచావిరూప నిత్యయా' మనవేదములు, 'అవాదినిధనా నిత్యా' అని మహాభారతము, వేదాంతసూత్రము 'అత ఏవ చ నిత్యత్వమ్' మున్నగు సుదూరపరణములతో పుష్టపరచినవి రామానుజాచార్యుల అమృతతరంగిణి బీక యందును,

వేదాత్ కర్మోత్పత్తిః స చ బ్రహ్మనిశ్వాసస్తేన తథా । బ్రహ్మణః పురుషోత్తమత్వజ్ఞాపహర్షం

నిశిస్థ్య అక్షరసముద్భవమ్ । అక్షరస్య సముద్భవో యస్మాత్ తాదృశమ్ ॥

మున్నగు వచనములద్వారా వేదముల నిత్యత్వము ప్రతిపాదించబడినది. నీలకంఠ టీక యందింతకన్న స్పష్టముగ ఈశ్వరకము యొక్క టీకను గూర్చి వ్రాయబడినది.

కర్మ (బ్రహ్మాద్భవం) వేదోద్భవం వేద ఏవ ధర్మే ప్రమాణం న తు పాఖండాదిప్రణీతాగమః । బ్రహ్మ వేదోఽపి అక్షరసముద్భవమ్ ।

అస్య సహితో భూతస్య నిఃశ్వసిత మేతద్వద్యుగ్వేదో యజుర్వేదః ఇత్యాదిశ్రుతేః । సాక్షాత్పరమేశ్వరా దేవోత్పన్నోఽతః స తత్ర భ్రమనిద్రలవృత్త్యాదిదోషాక్రాంతపాఖండాదివాక్యవదప్రామాణ్యాశం క్రాంతి భావః ।

యస్మాదేవం తస్మాత్ సర్వస్మిన్ దేశే కాలే చ వర్తమానం బ్రహ్మ వేదః ఏతేన వేదస్య నిత్యత్వం శబ్దస్య నిభుత్వం చ దర్శితం నిత్యం నియమేన యజ్ఞే ప్రతిష్ఠితం తాత్పర్యేణ పర్యవసన్నమ్ ॥ నీలకంఠ టీకా పు-౧౪౩ ॥

అనగా, కర్మ విషయమున వేదము ప్రమాణమై యున్నది. అట్టి వేదముల యుత్పత్తి పరమాత్మవే నైనది కావున వాని ప్రామాణికత యందేమాత్రము సందేహముండ జాలదు.

భగవద్గీతయందలి పదనేడవ యధ్యాయమునందు 'ఓ3వ తత్పత్' ద్వారా బ్రహ్మయొక్క నిర్దేశమునర్థమ౨౩వ శ్లోకమందిల్లున్నది

ఓం తత్సద్గతి నిర్దేశో బ్రహ్మణాస్త్రివిధః స్మృతః ।

బ్రహ్మణాస్తేన వేదాశ్చ యజ్ఞాశ్చివిహితాపురా ॥ భ. గీ. ౧.౮.౨౩ ॥

బ్రహ్మను గూర్చి 'ఓం తత్ సత్' ఇట్టి నామములచే శాస్త్రములందు నిర్దేశించబడినది. వానిచే బ్రాహ్మణుల, (బ్రహ్మజ్ఞానులగు వేదవేత్తల) వేదముల, యజ్ఞముల విధాన మొనర్చబడినది అనగా, వేదముల అధ్యయనాధ్యాపనములందు రేయింబవళ్ళు తత్పరుడైయుండు జ్ఞాని పరమేశ్వరుని నిజమైన భక్తుడు, ఆయనకు జ్యేష్ఠపుత్రుడని పించుకొనును. యజ్ఞకర్మ లేవని ద్వారా నిర్వహించబడునో అట్టి బ్రహ్మయే వేదముల నుపదేశించగలడు. ఈమూడింటి యుత్పత్తి ఆపరబ్రహ్మయే యని యెంచబడినది. ఈ శ్లోకమందును వేదములు ఈశ్వరీయములని స్పష్టముగా దెలుపబడినది.

భగవద్గీతయందు వేదముల నిందగలదని, వాని తుచ్ఛత్వము దిగువశ్లోకములందు గలదని కొందరభిప్రాయపడుచున్నారు.

యామిమాం పుష్పితాం వాచం, ప్రవదన్త్యవిపశ్చితః ।

వేదవాదరతాః పార్థ! నాన్యదస్త్యతివాదినః ॥ ౨-౪౨ ॥

కామాత్మానః స్వర్గపరాః, జన్మకర్మఫలప్రదామ్ ।

శ్రీయావిశేషబహులాం, భోగేశ్వర్యగతిం ప్రతి ॥ ౨-౪౩ ॥

భోగేశ్వర్యప్రసక్తానాం, తయాఽపహృతతేతామ్

స్యససాయాత్మికా బుద్ధిః, సమాధా న విధీయతే ॥ ౨-౪౪ ॥

త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః, నిష్టైగుణ్యో భవాత్ముః

నిర్వృన్ద్యో నిత్యసత్యస్థో, నిర్వోగశేషు ఆత్మవాన్ ॥ ౨-౪౫ ॥

యానానర్థ ఉదపానే, నర్వతః సంఘతోదకే

తావాన్ సర్వేషు వేదేషు, బ్రాహ్మణస్య నిజానతః ॥ ౨-౪౬ ॥

వాస్తవముగా ఈ శ్లోకములందు వేదములను గూర్చిన నిందలేదు. కాని వేదముల ననుసరించి ఆచరణ మేదియును లేక కేవలము వేదవిషయక వాదవివాదములందు తత్పరులైయుండువారి, మరియు ఈ బాహ్య యజ్ఞయోగాదుల కతిరిక్తముగా మరియే యితర కర్తవ్యములు లేనేలేవని, (వేదవాదరతాః పార్థ, నాన్యదస్తీతివాదినః) భోగేశ్వర్యముల ప్రాప్తికొరకే యజ్ఞయోగాదులనెరుపు భోగములందానక్తులై యుండు వారి నిందగలదు. అట్టివారి నింద స్వయముగ వేదములందును గలదు. చూడుడు.

బుచో అక్షరే పరమే వ్యోమన్ యస్మిన్ దేవా ఆధిపత్యే నిషేదుః॥

యస్తస్మి వేద కిమ్బుచా కరిష్యతి య ఇత్ తద్విదస్త ఇమే సమాసతే ॥ ఋ.౧-౧౬౪-౩౯ ॥

న తం విదాధ య ఇమా జజానాన్యద్ యుష్మాకముత్తరం బభూవ॥

సీహరేణ ప్రాన్యతా జల్వ్యా చాసుత్పాప ఉక్తశాసశ్చరన్తి ॥ ఋ.౧౦-౮౨-౨య ౧౨-౩౧ ॥

ఏ యవినాశియగు పరమేశ్వరుని యాధారమున సకలదేవతలు, సూర్య, చంద్రనక్షత్రాది తారాగణము, మరియు సత్యనిష్ఠగు విద్వాంసులు నిలిచియున్నారో వానిని దెలిసికొనక, కేవలము వేదమంత్రములను చదివి వారేమి చేయగలరూ? ఫలమేమి? ఆ పరమేశ్వరు నెరుగువారే ప్రశాంతముగ నుండగలరు కావున ఓమానవులారా! ఈ సకల పదార్థములను, ప్రాణులతో గూడిన సృష్టికర్తయగు నా పరమేశ్వరుని మీరు దెలిసికొను ప్రయత్నము జేయుటలేదు. ఆయన మీకు భిన్నమై యుండియును మీతోపలను ఉన్నాడు. ఐనను మీరు ఆజ్ఞానాంధకారముచే ఆచూచితులై యుండి ఆచరణనొనర్చక కేవలము మాటల చేతనే సంతుష్టులగుచుందురు. మీరు మీస్వంత ప్రాణములను తృప్తిపరచుటయందు, మరియు ఉదరసౌఖ్యయందు తత్పరులై యుందురు ఈశ్వరుని వేదోక్తముగ ఆజ్ఞలను పాటించక కేవలము నామము నుచ్చరించుచు, వేదవాణిని కథన మొనర్చుటయందే సమయమును వృధా నష్టపరచు కొనుచున్నారు.

వేదమంత్రముల తాత్పర్యము వేదముల నింద కాదు. వేదోక్తఅజ్ఞులను పాలించక, వేదముల ముఖ్యప్రతిపాదిత (కతోపనిషత్తు ౨-౧౪ యొక్క 'సర్వేవేదాయత్పు చమామనన్తి', మరియు భగవద్గీత ౮-౧౧యొక్క 'యదక్షరం వేదవిదో వదన్తి'ని అనుసరించి) పరమేశ్వరు నెరుగుటకు ప్రయత్నించకండుట.

అనగా పై గీతాశ్లోకముల తాత్పర్యమును దెలిసికొనకుండుటయే యగును. 'త్రైగుణ్య విషయావేదాః' గీత-౧౨-౪౫ శ్లోకముయొక్క తాత్పర్యము పుష్టముగ వేదములందు ప్రకృతి యొక్క సత్య రజస్తమము లను నీ మూడు గుణములచే నిర్మితమైన పదార్థముల జ్ఞానభండారము గలిగియుండు కారణముయొక్క వర్ణనగలదు. ఐనను మనుష్యుని కర్మవ్యమేమన! అతడా సకల పదార్థజ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొని ఈమూడు గుణములనుండి విముక్తుడై నిత్యసత్యమునందు నివసించవలెను. దీనియందు వేదనింద ఏమాత్రము లేదు. కాని ఇది దాని జ్ఞానరూపమును ప్రతిపాదించుచున్నది.

'యావానర్థ ఉదపానే' ఈశ్లోకము యొక్క వాస్తవికార్థ మేమన (సర్వతః సంఘతోదకే) నలుదిశలనుండి వరచిలు వ చ్చినపుడు (ఉదపానే) నూతియొక్క స్వచ్ఛజలము (యావాన్ అర్థః) ఎంతప్రయోజనకారియో (విజానతః బ్రాహ్మణస్య) జ్ఞానియగు బ్రాహ్మణునకు (సర్వేషువేదేషు) వేదముల ప్రయోజన మంతగా నుండును. భావార్థమేమన; నలువైపులనుండి వరదలు వచ్చినపుడు త్రాగుటకు స్వచ్ఛజలములు లభ్యముగావు, ఏలన, అసీరు మిక్కిలియధికముగ నుండియు త్రాగుటకు యోగ్యముగ నుండదు కాని నూతిసీరు అతితక్కువ పరిమాణముతో నున్నను శుద్ధముగ నుండు కారణమున పానమొనర్చుటకు వరదసీటికన్నను ఎంతయో ప్రయోజనకారిగా నుండును. ఇదేవిధముగ వరదసీటి వలె అక్కడిక్కడి పుస్తకముల నుండి అనేక విషయముల జ్ఞానము కొంత ప్రాప్తించగలదు. కాని కూపజలము వలె శుద్ధ పవిత్ర జ్ఞానము మాత్రము వేదముల ద్వారానే లభించగలదు. ఇతరత్రా లభ్యముగాజాలదు. ఇది ఒక్కవిధముగా ఋగ్వేదమునందును,

యస్త్యోజ సచిదిదం సఖాయం న తస్య వాచ్యపి భాగో అస్తి

యదీం శృణోత్యలకం శృణోతి నహి ప్రవేద సుకృతస్య వహ్నామ్ ॥ ఋ.౧౦-౭౧-౬ ॥

దీని భావార్థమిట్లు గలదు. - పరమేశ్వరుని ప్రాప్తించుకొనుటకు యథార్థ తత్వోపదేశ మొనర్చు వేదరూప మిత్రుని పరిత్యజించు వారి వాణీయందు కీర్తించదగిన ఆంశములు లుప్తమైపోవును. అక్కడిక్కడి నుండి వినిన అశుద్ధ, అసత్యము లాతని ధర్మమార్గమును (న ప్రవేద) అతిశయముగ, ఉత్తమముగ పూర్ణవిశుద్ధ రూపమున దెలిసికొన సీయవు. గీతా శ్లోకములందు వేదముల నిందగల దని యనుకొనుట సర్వదా అసమంజసమే గీత ద్వారా వేదముల యథార్థ జ్ఞానము యొక్క మహత్త్వమే ప్రకటితమగుచున్నది.

భగవద్గీతయందు ఈదిగువ శ్లోకము ద్వారా వేదము సత్య ప్రమాణరూప శాస్త్రమని ఉద్ఘోషించబడినది.

తస్మాచ్ఛాస్త్రం ప్రమాణం తే, కార్యకార్యవ్యవస్థితౌ

జ్ఞాత్వా శాస్త్రవిధానోక్తం, కర్మ కర్తవ్యవహ్మసే ॥ గీత౧౬-౨౪ ॥

కార్యము, మరియు అకార్యముల నిర్ణయమునందు శాస్త్రములే సీకు ప్రమాణములు. కౌవున శాస్త్రవిధానమును దెలిసికొని దాని ననుసరించి కార్యము నొనర్చుట సీ కుచితము ఏలన; అవి ఈశ్వరీయములు ఈవిషయమున ప్రమాణముతో గూడిన నిరూపణము పైనచూపబడినది.

ఈవిధముగ సమస్త ప్రాచీన సంస్కృత సాహిత్యము నందు వేదముల మహాత్వమును వర్ణించుటను మనము జూచుచున్నాము. అవి ధర్మ జ్ఞానముకు మూలములు. నిత్యములు, అపారుష్యములు, మరియు ఈశ్వరోక్తములని తెలుపబడునది. వేదవిషయమునం దిట్లు దాదాపు సర్వసమ్మతప్రాచీనవిశ్వాసమై యున్నది.

1.9. ఉపనిషత్తులందు వేదవిరుద్ధ క్రాంతిగలదా?

ఈ ప్రథమఖండము సమాప్తమైనర్చుటకు పూర్వము మరొక విషయము నాలోచించుట అవశ్యకమని తలతును ఉపనిషత్తులందు వేదములకు విరుద్ధమగు నొక క్రాంతి గలదని శిక్షితులగు అనేకవ్యక్తులు అభిప్రాయపడుచున్నారు. అనగా వేదములను 'అపరవిద్య' అను పేరుతో బిలుచుచు అపి తుచ్చము, మరియు హేయములని చూపబడినది. మరియు వేదోక్త యజ్ఞములు, కర్మకాండ యొక్క నిస్సారత ప్రతిపాదించబడినది 'స్వవాహ్యేతే అదృడా యజ్ఞరూపాః' మున్నగు వచనముల ద్వారా బలపరచబడినది మే వీషయమును ముణ్డకోపనిషత్తు యొక్కరెండు వచనములను ఈఖండమునందు ఉద్ధృతపరచి ఉపనిషత్తులు వేదములను స్పష్టముగా ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని డెలుపుటను చూపుచున్నాము

“అగ్నిర్మూర్తా చక్షుషీ చస్త్ర సూర్యా, దిశఃశ్రోత్రే వాగ్ విపుతాశ్చ వేదాః ।

నాయుః ప్రాణో హృదయం విశ్వసన్య పద్భ్యాం పృథివీ హ్యేష సర్వభూతాస్త రాత్మా ॥ ముణ్డకో. ౨-౧-౪॥
మరియు

తస్మాద్భువః సామయజూంషి దీధాః ॥ ముణ్డకో. ౪-౧-౬ ॥

ముణ్డకోపనిషత్కారుడగు బుషిషి వేదవిద్య తుచ్చమను నాలోచన యున్నచో ఆయన తన ఉపనిషత్తునందు 'సర్వభూతాస్తరాత్మా' అను వచనమును పరమేశ్వర వాణీయగు వేదముల విషయమున వ్రాయకుండెడివాడు. వేదముల యుత్పత్తి పరమాత్మనుండియే జరిగినదని అతడు ప్రకటించినాడు.

దేవే విద్యే వేదితవ్య ఇతి స్య సాయన్ బ్రహ్మవిదో వదన్తి పరా వైవాహరా చ । తత్రాపరా ఋగ్వేదో యజుర్వేదః సామవేదో ౨ ధర్వవేదః శిక్షా కల్పే వ్యాకరణం నిరుక్తం ఛన్దో జ్యోతిషమితి । ఆఫ పరా చుచూ తచక్షరమధిగమ్యతే ॥ ముణ్డకో. ౧-౧-౪॥

దీని యర్థమును గ్రహించుటయందు భ్రమగలిగిన దని యనవచ్చును. బ్రహ్మవేత్తలు పరా, అపరా యనరెండు విధములగు విద్యల జ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొనవలెనని యందురుఁ అపరా విద్యయనగా ప్రపంచమందలి ధర్మ కర్మలు, మరియు నెకల పదార్థముల యధార్థజ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొనుట దీనియందు ఋగ్యజుస్సామాధర్వ వేదములు, శిక్ష, కల్ప, వ్యాకరణ, నిరుక్త, ఛంద, జ్యోతిష్యములు చేరియున్నవి కావుననే వీని ద్వారా ధర్మ కర్మలు, మరియు సమస్త పదార్థముల యధార్థజ్ఞానము సంప్రాప్తించగలదు కేవలము నాశరహితమగు బ్రహ్మను డెలిసికొనదగినదే పరావిద్య యనబడును. అపరావిద్య శ్రేష్ఠ మైనది గాదని దీని భావముగాదు. '౧౮౯౦ వ శతాబ్దమునందు రెండవముద్రణయైన 'బ్రాహ్మధర్మః' అనుపుస్తకమునందు ౫వ.

పుటలో 'అపరా' యనగా 'అశ్రేష్ఠ' మని చూపబడినది. నిజమునకది శ్రేష్ఠమైనది గాదని కాదు. ఇంకా ఆ పుస్తకమునందు వేదముల వలన బ్రహ్మజ్ఞానము ప్రాప్తించజాలదని చూపు సాహసము కూడా ఒనర్చబడినది. వేదములందు కేవలము బ్రహ్మవిద్యయేగాక ధర్మ కర్మల, మరియు ప్రపంచమునందలి ఇతర పదార్థములు, అనగా, అగ్ని, వాయువు, పృథివి, జలాకాశములను పంచభూతములు మున్నగు వాని యథార్థ స్వరూపము గూడా ప్రతిపాదించబడినది. ఇవి సాక్షాత్తుగ పరా విద్యాంతర్గతమైనవి గావు.

సర్వే వేదా యత్పదమామనన్తి || కఠో. ౨-౧౫ ||

తథా తమేతం వేదానువచనేన బ్రాహ్మణా వి విదిషన్తి || బృహదారణ్యకము ౪-౪-౨౨ ||

అనేక ఉపనిషత్తులందు "వేదములన్నిటి యందు ఆ ప్రాప్తవ్య సచ్చిదానంద స్వరూపుడగు పరబ్రహ్మ ప్రతిపాదనగల" దని స్పష్టముగా దెలుపబడియున్నది. మరియును బ్రాహ్మణులు వేదాధ్యయనము ద్వారా ఆ పరమాత్మను దెలిసికొనుటకే ప్రయత్నింతురు. వేదములను చదివి, విని మననమొనర్చినంత వరకు, ఆ శిక్షల (ఉపదేశముల) ను హృదయమందు స్థిరమొనర్చుకొన నంతవరకు బ్రహ్మయొక్క సాక్షాత్ జ్ఞానము గలుగజాలదు. ఈకారణముననే వేదములను అర్థసహితముగ వినుటమాత్రము అపరా, మరియు బ్రహ్మవిద్యను మననమొనర్చుచు నిదిధ్యాసనము ద్వారా సాక్షాత్కారమొనర్చుకొని ప్రాప్తించుకొను జ్ఞానము పరా విద్యయనబడును కావున దీనిని వేదనింద యని దలచుట భ్రమయే యనవచ్చును సమస్త ఉపనిషత్తుల ఆధారమంతయు యజుర్వేదముయొక్క ౪౦వ అధ్యాయముగ ఈశోపనిషత్తు పైననే గలదు ఇది కాణ్వజ్ఞానసారము గలదు ఇతర ఉపనిషత్తులందనేక స్తానములందును

ద్వా సుపర్ణ సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషన్వజాతే ||

(బుగ్వేద. ౧-౧౬౪-౨౦, ముద్గలో. ౩-౧-౧, శ్వేతాశ్వతర ౪-౬ ||)

తవేవాగ్నిస్తదాదిత్యస్తద్ వాయుస్తదు చక్షమాః.

తదేవ శుక్లం తద్ భ్రహ్మ తా అపః స స్రజాపతిః || య ౩౨-౧, శ్వేతాశ్వ. ౪-౨ ||

ఋచో అక్షరో పరమే వ్యోమన్ యస్మిన్ దేవా అధి విశ్వే నిషేధుః, |

యస్తస్మి వేద కిమృచా కరిష్యతి య ఇత్ తద్విదుస్త ఇమే సమాసతే || ఋ ౧-౧౬౪-౩౯, శ్వేతాశ్వతర ౪-౮ ||

యుంజతే మన ఉత యుంజతే ధియో విప్రా విద్రవ్య బృహతో విపశ్చితః |

ఏ హోత్రా దధే సయునావేదేక ఇన్ద్రోహి దేవస్య సవితః పరిష్టుతిః || యజు ౧౧ ౪, శ్వేతాశ్వతర ౨-౪ ||,

ఈవిధముగా వందలకొలది వేదమంత్రములు ప్రమాణరూపమున నీయబడినవి. ఇట్టి స్థితిలో ఉపనిషత్తులందు వేదవిరుద్ధక్రాంతిగల దనుట కేవలము భ్రాంతియే యగును. కేవలము వేద పఠనముతోనే సంతుష్టి జెంది ఇంతియే చాలునని యనుకొనక వేదప్రతిపాద్య పరమాత్మ జ్ఞానము హృదయంగముగా

వర్ణింపబడి యున్నది. పైన చూపబడిన ఋగ్వేదము యొక్క "ఋచో అక్షరే పరమే వ్యోమన్.. యస్తస్మి వేద కిమ్పూ కరిష్యతి" యను మంత్రము నందును, గీత ప్రకరణము నందును ఈ విషయము స్పష్టముగా వ్రాయబడినది. దీనినిబట్టి ఉపనిషత్తులందు వేదముల నిందగలదని యనుకొనుట, మరియు ఉపనిషత్తులను వేద విరుద్ధవిప్లవ మనుకొనుట గొప్ప భ్రాంతియే యగును

స్థనా హ్యేతే అదృగా యజ్ఞరూపాః ॥ ముద్దక్. ౧-౨-౭॥

ఇట్టి ఉపనిషద్వచనములను 'వేదోక్త యజ్ఞముల నెంద' యని తలచుటయును భ్రమయే యనవచ్చును ఏలన 'ఉపక్రమము' (ప్రారంభము) మరియు 'ఉపసంహరము' (సమాప్తము) మున్నగు వానిని జూచి అర్థము నిర్ణయ మొనర్చబడును. ఏ ఖండమునందు 'స్థనా హ్యేతే అదృగా యజ్ఞరూపాః' అనగా ఈ యజ్ఞ రూప నౌకలు గొప్ప శక్తి వంతమైనవి గాను భావముగల వను శబ్దములు వచ్చి యున్నవో ఆ ఖండము ప్రారంభము నెమ్మ వచనములతో యగుచున్నది

తదేతత్ సత్యం మద్రేషు కర్మాణి కవయో యాన్యసశ్యంస్తాని త్రేతాయాం బహుధా స్వతాని ।

తాన్యాచరథ నియతం సత్యకామా ఏష వః పన్తాః సుకృతస్య తోతే ॥ ముద్దక్ ౧-౨-౧॥

యదా లేలాయతే హ్యసిః సమిద్రే హవ్యవాహనే ।

తదాజ్యభాగావస్తరేణాహుతీః సతిపాచయేత్ ॥ ముంద ౧-౨-౨॥

ఏతేషు యశ్చరతే భ్రాజమానేషు యథాకాలం చాహుతయో హ్యేవచాయన్ ।

తం నయన్తేతాః సూర్యస్య రశ్మయో యత్ర దేవానాం సతిరేకోఽధినాసః ॥ ముంద ౧-౨-౩॥

ఏహ్యేహితి తమాహుతయః సువర్చసః సూర్యస్య రశ్మిభిర్యజమానం వహన్తి ।

స్రియాం వాచమభివదన్తోఽచ్చయన్త్య ఏష వః పుణ్యః సుకృతో బ్రహ్మతోకః ॥ ముంద ౧-౨-౪ ॥

వీని తాత్పర్యమేమన, వేద మంత్రములందు ఋషులు ఏ యజ్ఞాది కర్మల విధానము నేర్పరచినారో వానియొక్క హోత్ర, అధ్వర్యవ, బిడ్గాత్రమును ఈ మూడింటి సయోగ రూపము త్రేతా, అనగా త్రేతా యుగము నందు విశేష రూపముగ ప్రచారమైనది సేపు కూడా సత్యమును కాంక్షించుచు నిశ్చల రూపమున ఆ యజ్ఞముల ఆచరించుచు, అనుష్ఠాన మొనర్చుము. ఈ లోకమునందు సీకు పుణ్యమున కీదియే మార్గము ఉదయ సాయంకాలములందు అగ్నిని చక్కగా ప్రదీప్తమొనర్చి ఆహుతుల సేయవలెను. దేదీప్య మానమగు అగ్ని శిఖల యందు యథా సమయములతో ఆహుతుల నిచ్చుచు అగ్ని హోత్రము మున్నగు శుభకర్మల నొనర్చువారిని సూర్యరశ్మిలు, లేదా ప్రాణములు దేవాధి దేవత యగు పరమేశ్వరుని దిశకు గొనిపోవుచుండును. ఇదియే సీ పుణ్య కర్మల ఫలమగు పవిత్ర బ్రహ్మలోకమై యున్న దను ప్రయవాణిచే యజమానుల సత్కరించుచు మోక్షప్రాప్తి గలిగించును. ఇట్టి కవితామయ ఆలంకారిక వర్ణనలు ఉపనిషత్సూత్రముల వేదమంత్రముల ద్వారా విధి విధానముగా నొనర్చబడు యజ్ఞములకు గొప్ప మహత్త్వము నిచ్చు చుండిరని మనకు స్పష్టముగా

దెలియుచున్నది. అవి ఈశ్వర ప్రాప్తియందు మనకు గొప్ప సహాయకులని ఎంచుచుండిరి. ఉపరోక్త వచనములచే యజ్ఞ కర్మలను గురించిన నింద ఏ రూపమునందును గాన్పించదు. మీదు మిక్కిలి 'తాన్వాచరథ నియతం సత్య కామాః' 'ఆహుతిః ప్రతిపాదయేత్' మున్నగు వాని ద్వారా వానిని శ్రద్ధతో నియమ పూర్వకముగా ఆచరించు విధానమిచట గలదు యజ్ఞముల విషయమునందింత స్పష్టముగ విధానము నొనర్చిన ఏ యాస్త్ర ఋషియైనను స్వయముగా వాని నిందయొనర్చినాడనిన ఏ బుద్ధిమంతుడైనను ఈ మాలల నంగీకరింపగలడా? మనమైనను విశ్వసించుమా? ఈ విధి పూర్వకవచనముల పేదప,

క్షణ హ్యేతే అద్భుతా యజ్ఞరూపాః అస్తాదశోక్తమువరం యేషు కర్తు ।

ఏతచ్ఛ్రేయో యేఽభివక్ష్యన్తి మూఢా జరామృత్యుం తే పునరేవాపి యన్తి ॥ ముం. ౧-౨-౭॥

మున్నగు వచనములు ఉపనిషత్తులందు గలవు. మనము భ్రమ పడినట్లు వాని తాత్పర్యము వేదోక్త యజ్ఞముల నింద గాదు కాని ఈ బాహ్య యజ్ఞములే సర్వస్వమని ఎంచి సత్యజ్ఞాన ప్రాప్తికై ప్రయత్నము నొనర్చునివారిని గూర్చిన నిందయై యున్నది. పదే పదే జన్మ మరణ చక్రమున బడుచుందురని తీవ్ర యజ్ఞానుల విషయముననే చెప్పబడియున్నది ఏలయన జ్ఞాన రహితముగ నున్న ఈ బాహ్య యజ్ఞ రూప నౌకలు దృఢమైనవి గావని అవి లక్ష్యమును చేర్చుటకు సమర్థవంతమైనవి గావని భావము.

'అవరమ్ - కేవలమ్ జ్ఞానరహితం కర్మేతి శంకరాచార్యః'

ఇదేవిధముగ జ్ఞానరహితులై కేవలము బాహ్యయజ్ఞయేగాది కర్మలనే సర్వస్వమని తలచువారినింద రః దిగున వచనములందును గాంచవచ్చును.

అవిద్యాయామస్తరే వర్తమానాః స్వయం ధీరాః పణ్డితమ్మన్యమానాః ।

జంఘన్యమానాః పరియన్తి మూఢా అక్షేప సీయమానా యథాన్తాః ॥ముం.౧-౨-౮॥

అవిద్యాయాం బహుధా వర్తమానాః వయం కృతార్థా ఇత్యభిమున్యన్తి చాలాః ।

యత్ కర్మణో న ప్రవేదయన్తి రాగాత్ తేనాతురాః ఓణాకోకాశ్చివన్తే ॥ముం ౧-౨-౯॥

ఇష్టాప్రాప్తం సున్యమానాపరిష్కం 'నాన్యచ్ఛ్రేయో వేదయంతే ప్రమాధాః' ।

నాకన్య ప్లష్ఠ తే సుకృతే యస్య భూత్యేమం రోకం హీనతరం వావిశన్తి ॥ముం ౧-౨-౧౦॥

పీన భావార్థమిట్లున్నది ౧ అవిద్య (అజ్ఞానము)యందు చిక్కకొని స్వయముగా బుద్ధిమంతుడనని తలచు మూర్ఖుడు గ్రుడ్డివానివెంటనడచు గ్రుడ్డివానివలె అటు నిటు భ్రమించి తిరుగుచుండును ౨ అవిద్యయందు పడి యున్న మూర్ఖుడు తన్నుతాను కృతకృత్యుడనని యెంచి కూర్చుండిపోవును కర్మనిశ్చల్యుడగు రాగాదుల కారణమున జ్ఞానప్రాప్తి నొందనప్పుడు దుఃఖితులై దుర్గతిపాలగుదురు. ౩ యజ్ఞములు మరియు కూపములు, తటాకములు మున్నగువాని నిర్మాణమునే అన్నిటికన్న శ్రేష్ఠకర్మలని యెంచి

వీనికన్న ఆవశ్యకముగ ఉత్తమకర్మ లేవియును లేవని తలచి జ్ఞానహీనులై యుండు అత్యంత సూర్యులు తమ పుణ్యకర్మల ఫలము ననుభవించుచు హీనగతి నొందెదరు.

ధ్యానపూర్వకముగా మనమీ ప్రకరణమును చదివినపిదప మనకు చెలియున దేమనగా, ఈసంద వేదోక్త యజ్ఞములది గాదని, బాహ్యయజ్ఞములే సర్వస్వమని సంతృప్తులై బ్రహ్మ మరియు ఆత్మజ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొను ప్రయత్నమైనను జేయని వారి విషయమే యని మనకు స్పష్టమగును. దీనిని వేదముల, మరియు వేదోక్త యజ్ఞముల నిందయుని తలచువారు, ఉపనిషత్తులందు వేదవిరుద్ధక్రాంతి గలదని యనుకొనువారి భ్రమను తొలగించుటకు మాకీ వివేచనము ఆవశ్యకమనిపించినది.

వేదముల యథార్థస్వరూపము

[ప్రథమాధ్యాయము

ద్వితీయ ఖండము

1.20. మధ్యకాలీన ఆచార్యుల లభిప్రాయములు

మధ్యకాలమునందు శ్రీశంకరాచార్యులు, రామానుజాచార్యులు, మధ్వాచార్యులు, వల్లభాచార్యులు, నింబార్కాచార్యులు, స్కందస్వామి, భరతస్వామి, సాయణాచార్యులు, ఉవ్వలుడు, మహీధరుడు మున్నగు ఆచార్యులు వేదభాష్యకారులైనారు. వారెల్లరును వేదములను ఈశ్వరోక్తజ్ఞాన మని యంగీకరించుచు వానిని పరమ ప్రమాణముగ నంగీకరించినారు. శ్రీ శంకరాచార్యుల వేదాంతభాష్యమునుండి కొన్నియుదాహరణములు ఇదివరకే ఈయబడినవి. శ్రీ మధ్వాచార్యులు ద్వైతమత ప్రతిపాదన యందు సుప్రసిద్ధ ఆచార్యులై యుండిరి ఋగ్వేదము యొక్క మొదటి నలుబది (౪౦) సూక్తముల భాష్యమొనర్చి దాని ప్రారంభముననిల్లు వ్రాసెను

మునిస్తు సర్వవిద్యానాం, భగవాన్ పురుషోత్తమః ।

విశేషతశ్చ వేదానాం, యో బ్రాహ్మణమితి శ్రుతిః ॥

ఋగ్వేదాదికమస్త్యైవ, శ్వసితం ప్రాచీనాచారః॥

అనగా సకలవిద్యల, విశేషించి వేదముల జ్ఞానదాత విష్ణుభగవానుడే. ఎల్లన,

యో బ్రాహ్మణం విదధాతి పూర్వం, యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై

తం హ దేవం ఆత్మబుద్ధిప్రకాశం ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే ॥ శ్వేతాశ్వతరశ్రుతి

రెండవ శ్రుతియగు బృహదారణ్య కోపనిషత్తునందు “ఏతస్య వా మహతో భూతస్య నిఃశ్వాసేతమేతద్ యద్ ఋగ్వేదో యజుర్వేదః, సామవేదోఽథర్వవేదః;” మున్నగువాని ద్వారా ఋగ్వేదాదులు భగవానుని శ్వాసరూపములని చెప్పబడినవి (శ్రీ మధ్వాచార్యులు (స్వామీ ఆనందతీర్థులు) తన సిద్ధాంతముల సమర్థనకై బ్రహ్మసూత్రాది భాష్యములందు చాలవరకు వేదముల ప్రమాణములనే యుదాహరించినాడు అచ్చటచ్చట పురాణముల వచనములను సైతము తన గ్రంథములందు ఉదాహరించినాడు కాని స్పష్టముగా

పురాణస్యోపజీవ్యశ్చ వేద ఏవ చావరః ।

తద్విరోధే కథం మాసం తత్తత్ర చ భవన్యతి॥

అనగా పురాణముల కాధారభూత ప్రమాణము వేదములొని వేరుకావని వ్రాసినాడు కావున వేదములకు పిరుక్షమగునని ప్రమాణముగా ఎల్లు స్వీకరింపబడునని ఇదేవిధముగ ఇతర మధ్యకాలీనాచార్యుల

గ్రంథములనుండియును వేదముల మహత్వ విషయక ప్రమాణముల నీయవచ్చును. గ్రంథవిస్తరణ భీతిచే అట్లుచేయబడలేదు.

1.2.1. మధ్యకాలీన విద్వాంసుల కొన్ని భయంకరమైన పాఠపాట్లు

మే మిప్పుడు వేదవిషయమునందు ప్రాచీన సర్వశాస్త్రసమ్మత సిద్ధాంతములను గూర్చి ఆర్వాచీన విద్వాంసుల ద్వారా యుక్తి యుక్తముగ సమర్థింపబడిన వివేచనమును ప్రారంభించుటకు పూర్వము మధ్యకాలీన విద్వాంసుల భయంకరముగొన్ని పాఠపాట్లను నిర్దేశించుట అవశ్యకమని తలచుచున్నాము. ఈ కారణముననే పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు, మరియు వారి ననుసరించిన భారతీయులు వేదముల విషయమున భ్రాంతిపరులైనారు. ఈ గ్రంథమునందు ప్రమాణయుక్తముగా వాని వివేచన మొనర్చబడినది కొన్ని ముఖ్య పాఠపాట్లు దిగువ చూపబడినవి.

౧. వేదములనగా ఋగ్వేదాసామధర్మములను చతుర్వేద మంత్ర సంహితలనేగా ఋషి కృతములగు బ్రాహ్మణ గ్రంథముల, ఉపనిషత్తులను (యజుర్వేదము యొక్క, '౪౦వ అధ్యాయమునందలి కొన్ని మంత్రములను వదలి ఈశోపనిషత్తు) వారు వేదములందు సమ్మిశ్రితముమొనర్చినారు. వాస్తవమునకు బ్రాహ్మణ గ్రంథములు వేదముల వ్యాఖ్యాన రూపమేయై యున్నవి. వానియందనేక ఋషుల చరిత్రలు గూడా గాన్పించును. ఋషులు ఉపనిషత్తులను తమ యనుభవముల, మరియు వేదముల యాధారముగ నిర్మించారు. వానియందు వేదములు స్వయముగ పరమేశ్వరుని వచనములు, మరియు నిఃశ్వాసరూపములని నమ్మబడినది ఈ విషయమున మొదటనే ఉదాహరించబడినది.

౨. శ్రీ సాయణాచార్యుడు మున్నగు భాష్యకారులు గూడా వేదములు నిత్యములు మరియు అపారుష్యములని అంగీకరించినారు.

‘తస్మాదపారుష్యేయత్సాన్నిత్యత్వాప్త కృత్సుస్యాపి వేదరాశే’ (అధర్వ భాష్యోపాద్ధౌతే) మరియు

యస్య నిఃశ్వసితం వేదాః, యో వేదభ్యోఽఖిలం జగత్ |

నిర్భుమే తమహం వక్షే, విద్యాతీర్థమహేశ్వరమ్ ||

వేదభాష్యేంభమున వ్రాయబడిన ప్రతి శ్లోకముతో ‘వేదములందు ఋషుల, మరియు రాజుల అనిత్య ఇతిహాసము సైతముగలదని వినినారు. మరియు అట్టి యేంపిక యాధారముననే వేదమంత్రముల భాష్యమును వ్రాసినారు. ఇంతయే గాదు వారిట్టి అనేక అనుచితములగు కథలను కూడా వ్రాసినారు వానిని చదివిన ఏయిహోచనాపరుడైనను లబ్ధితుడు కాగలడు. ఋషులనబడు వారు మంత్రకర్తలగు నెంచినారు

౩. ‘ఏకం సర్విప్రా బహుధా వదన్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వాన మాహుః || ఋగ్వే ౧-౨౬౪-౪౩ ||

య ఏక ఇత్ తము స్తుహి కృష్ణీనాం విచర్షణః || పత్తిర్జ్ఞే వృషక్రతుః || ఋ ౬ ౪౫ ౧౬

మున్నగు వందలాది మంత్రములందు స్పష్టముగా ఏకేశ్వరవాదము ప్రతి పాదించ బడినది. ఐనను వందలకొలది దేవీదేవతల పూజా విధానమును మధ్యకాలీన ఆచార్యులు, మరియు వేద భాష్యకారులు తమ గ్రంథములందు

వ్రాసినారు. వాస్తవముగనవి సంపూర్ణముగ వైదిక విద్యలకు విరుద్ధమైయున్నవి. ముందుకు నడచి ఈ విషయమునందు కొంత విస్తారముగ, సప్రమాణముగ వివేచన మొనర్చబడును.

అగ్నే యం యజ్ఞమధ్వరం విశ్వతః పరిభూరసి । స ఇన్ దేవేషు గచ్ఛతి ॥ ఋ. ౧-౧-౪॥

దేవో దేవానామసి మిత్రో అద్భుతో వసుర్వసూనామసి చారురధ్వరో ॥ ఋ. ౧-౯౪-౧౩॥

భద్రో నో అగ్నిరాహుతో భద్రారాతిః సుభగా భద్రో అధ్వరః । భద్రా ఉత స్రశస్తయః

॥ ఋ. ౮-౧౯-౧౯, సాయ. య. ౧౧౧॥

ఇట్టి శతాధిక మంత్రములందు యజ్ఞము అధ్వర మనుపేరుతో పిలువబడినది. శ్రీ యాస్కాచార్యులు దానియద్దము తన నిరుక్తము నందు 'అధ్వర ఇతి యజ్ఞనామ ధ్వరత్విష్టింసా కల్మా తత్రుత్విషేధః' ॥ నిరుక్త ౧-౭ ॥ పుష్పత్తి ఆధారముపై హింసారహిత శుభకర్మలని తెలిపినారు. ఈమధ్యకాలీన ఆచార్యుల్లెరును యజ్ఞములందు మేకలు, అశ్వములు, గోవులు, ఎద్దులు మరియు ఇతర ప్రాణులే గాక మనుష్యుల హింస (చంపుట)ను గూడ శాస్త్రవిహితములు, స్వర్గప్రాప్తికి సోపానములని పుణ్యజనకము లనియు చూపినారు. దీనివల్ల బుద్ధ భగవానుడు మున్నగు వారికి ఇట్టి పశు హింసాత్మక యజ్ఞములకు విరుద్ధముగా గొప్ప ఆందోళనము జరుపవలసి వచ్చినది. చార్వాకము వంటి నాస్తిక మతముల యుత్పత్తి యందును ఇట్టి వేద విషయక అశుద్ధ ఆలోచనలే కారణమనిన అసత్యము గాదు.

౪. యథేమాం వాచం కల్యాణీమాపదాని జనేభ్యః ॥ యజ్. ౨౬-౨ ॥

సంవజ్ఞా మను హోత్రం జన్వద్ధమ్ ॥ ఋ. ౧౦-౫౩-౪ ॥

సమానం సుప్రసంభిమస్తయే పః ॥ ఋ. ౧౦-౧౯౦-౩॥

ఇట్టి అనేక మంత్రములందు మానవమాత్రుల్లెగలకును వేదములను చదువుటకు, చదివించుటకు, యజ్ఞాదులను చేయుటకు, చేయించుటకు అధికారము గలదని యుండగా ఈ మధ్య కాలీన ఆచార్యులనేకులు శ్రీశూద్రులను ఈ కర్తవ్య కర్మల నుండి వంచితుల నొనర్చినారు. దీనివల్ల వారు ఆజ్ఞానమను అగాధమునందు పడిపోవుచునే యున్నారు. మరియు పాఖండము వృద్ధియగుచునేయున్నది.

౫. పైవాని నాధారముగా గొని "మూలవేదములందు కేవలము కర్మకాండయే గాని జ్ఞాన కర్మ ఉపాసనా సమయము లేదనియు, వాని వ్యాఖ్య ననుసరించి ఆకాలమున ప్రవలితమైయున్న పౌరాణిక, తాంత్రిక విశ్వాసముల మరియు ఆచార విచారములచే అనేక అంశములందు ప్రజలు ప్రభావితమైనారు. వేదములందు అగ్ని, ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, సరస్వతి, రుద్ర, మరుతః మున్నగువాని స్తుతి ప్రార్థనలే గలవని, జీవన్మయోగము లగు తత్త్వముల, సదాచారముల, మానవ కర్తవ్య ప్రతిపాదక ఉపదేశము లందు లేవనియు వ్రాసిపెట్టినారు. అట్టి పురాణ గ్రంథములందు దేవీదేవతల చరిత్రములను దాదాపు అత్యంత హీనముగ చిత్రించినారు. మధ్య మౌంసాదుల సేవనము, జూదములు, ప్రయోగములు, తంత్రములు మున్నగు అనేక అంశములు వేదములందు నిండియున్న వని వ్రాసినారు. వాస్తవముగా వారి వ్రాతల మిక్కిలి ఏహ్యములు, జుగుప్సాకరములనై యున్నవి. రాబోవు

ప్రకరణములందు ఇవి వివరముగా చూపబడును. పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు ఈ మధ్యకాలీన వేద భాష్యములను అధికాధికముగా అనుసరించినారు. పక్షపాతముతో నిండిన కల్పనలను తమ ఈసాయి మత శ్రేష్ఠత్వమును ప్రతిపాదన మొనర్చుకొనుటకు, తమ ప్రచార సాధనమునకు ఉపయోగించుకొనినారు. ఇందువల్ల వారు వేదముల యధార్థ విశుద్ధ స్వరూపమును దెలిసికొనుటయందసమర్థులైనారు. మరియు ఇతరులను పైతము పథభ్రష్టుల నొనర్చుటకు కారణమైనారు. ఈమధ్యకాలీన సాయణాచార్య, ఉవ్వల మున్నగువారు వ్యాకరణాదుల విద్వాంసులై యుండియును, యోగులు, ఋషులు గాకుండినందున వారికి వేదాంతగ్రంథ వివిధ విద్యల జ్ఞానము లేకుండెను కావున 'నోవ్యాఘ ప్రత్యక్షమస్తున్నపేరతవసో వా.... పారోపర్యవత్పు తు ఖలు వేదత్వము భూయో విద్యః ప్రశస్యో భవతి ॥ నిరుక్త ౧-౧౪॥ ఈ వచనము ననుసరించి 'ఋషులు' మరియు తాపసులు గాని వారు వేద మంత్రార్థముల నొకాత్కార మొనర్చుకొనజాలరు వేద పఠన మొనర్చువారిలో వివిధ విద్యల నెంత అధికముగా నెరుగునా రెండు రుందురో వారంతా ప్రశంసనీయులై యుందురు మరియు నట్టివారో వేదముల వాస్తవికార్థముల నెరుగుటయందు సమర్థులై యుందురు వీరు వేద మంత్రముల రహస్యము నెరుగుటలో ప్రాయః అసమర్థులగుటవలన అనేక స్థానములందు ఇట్టి అశ్లేల, మరియు భ్రష్టార్థముల నొనర్చి వేదములను కళంకితపరచినారు అట్టివానిని చదువునప్పుడు లజ్జాభారముతో తల వంగిపోగలరు. ఇట్టి పారపాల్గిన మరియు వాని పరిణామములను వేము ప్రకరణానుసారముగా రాబోవు అధ్యాయములందు ప్రదర్శించగలము ఈ మధ్యకాలీన రచనలందు చరస్పర విరుద్ధత్వము అసంగతత్వము, సామాన్యముగా బుద్ధిహీనత్వము అనేక స్థానములందు గానించును

1.2.2. మహాత్మా గౌతమ బుద్ధుడు- వేదములు

మహాత్ముడుగౌతమ బుద్ధుడు ఒక జగద్విఖ్యాత మహాపురుషుడై యుండెను. ఈయన ౫౫౦౦ ఏ జయంతినీ ప్రపంచమంతటను గొప్ప ఆదంబరముగ గౌరవైతాఖ పూర్ణిమ దినమున జరుపబడినది ఈయన గొప్ప సంస్కర్తయై యుండెను జన్మ సిద్ధజాతి భేదములు, యజ్ఞములందు పశుబలులు మున్నగు కురీతులను దూరమొనర్చుటకాయన ప్రశంసనీయమగు ప్రయత్నము నొనర్చినాడు ఆ విషయమునందు ఆయన వేదములకు ప్రబల పరోధియై యుండెనని తలచబడుచున్నది. వాస్తవముగా నాతడు వేదముల మరియు నిజమైన ధార్మిక వేదజ్ఞుల యెడ గొప్ప ఆదరభావము గలిగి యుండెను. ఇట్టి విషయ మాతని 'సుత్తనిపాతా'ది గ్రంథముల వలన స్పష్టముచున్నది అందుకొన్ని అతిస్పష్ట వచనముల నిచ్చుట ఉద్దేశించుము.

1.2.3. వేదజ్ఞుల మహత్వము

వేదవేత్తల, లేక వేదజ్ఞుల మహత్వమును మహాత్మా బుద్ధుడిట్లు తెలిపినాడు.

'సమం సమాదాయ వతాని జన్తు ఉచ్చావచం గచ్ఛతి సత్తనత్తో ।

విద్వా చ వేదేహీ సమేస్తు ధమ్మం, న ఉచ్చావచం గచ్ఛతి భూరిపత్తో ॥॥ సుత్తనిపాత ౨౯౨॥

అనగా ఇంద్రియములను స్వాధీనమునం దుంచుకొని ఇచ్చానుసారముగా కర్మల మరియు అపముల నొనర్చుచు లోకులు ఉచ్చునీవావస్థలను పొందుదురు. కాని

‘విద్వాంశ్చివేదైః సమేత్య ధర్మం, నోచ్ఛాసనం గచ్ఛతి భూరిప్రజ్ఞః’.

వేదముల ద్వారా ధర్మ జ్ఞానముల ప్రాప్తిండుకొను విద్వాంసులు చంచలావస్థ యందు జిక్కుకొనకుందురు.

ఈ శ్లోకముచే బుద్ధ భావానునకు వేదముల యెడ గల గొప్ప శ్రద్ధ సూచితముచున్నది. మరియు వాస్తవము ధర్మ జ్ఞానములు వేదముల ద్వారానే సాధింపబడగలవను అభిప్రాయమాతనికి గలదని స్పష్టముగుచున్నది.

సుత్తనిపాతమునందలి 322వ శ్లోకము (నాబాసుత్తము) నందిట్లు తెలిపినాడు.

ఏవం ఏ యో వేదగు భావితత్తో, బహుస్సుతో హోతి ఆవేధ ధమ్మా ।

సో ఘో పరే నిజ్జపయే పజానాం, సోతోపధానూపనిసూపన్నో ॥

వేదముల నెరిగినవారు, తమను స్వాధీనమునందుచుకొనువారు బహు శ్రుతులు, నిశ్చయ పూర్వకముగ ధర్మము నెరిగినవారు. స్వయముగ వాస్తవ జ్ఞానులై ఇతరులకు శిక్షణనిచ్చుట యందు శక్తి గలవారు మాత్రమే జ్ఞానము నిచ్చుటకు సమర్థులు గాగలరు

వేదములనెరుగు ధర్మాత్ములు, సంయమము గలవారే ఇతరులకు సత్యజ్ఞానము నీయజాలుదు రని బుద్ధ భావానుడు స్పష్టపరచినాడు. దీనివల్ల నాతనికి వేదములు, నిజమైన ధర్మాత్ములు, వేదజ్ఞుల యెడ అధికశ్రద్ధగలదని తెలియుచున్నది. సుత్తనిపాతమునందలి 303 శ్లోకమునందు మహాత్మా గౌతమ బుద్ధు డీ విధముగా తెలిపియున్నాడు.

యో వేదగు జ్ఞానరతో సతీమా, నమ్మాధిపత్తో సరణం బహూనామ్ ।

కాలేన తప్పి హవ్యం పవేచ్చే, యో బ్రాహ్మణో పుజ్జపేఘ్గీ-యజేథ ॥

దీని సంస్కృతానువాదము

యో వేదజ్ఞో ధ్యానరతః స్మృతిమాన్, సంబోధప్రాప్తః శరణం బహూనామ్ ।

కాలేన తం హి హవ్యం ప్రవేశయేత్, యో బ్రాహ్మణః పుణ్యప్రేక్షోయజేథ ॥

వేదములనెరుగు వారు, ధ్యాన పరాయణులు, ఉత్తమ స్మృతిమంతులగు జ్ఞానులు, అనేకులకు శరణము నిచ్చువారు, పుణ్యమునుగోరి యుజ్జములనే నర్చువారు, అతిథులను సత్కరించు ఉత్తమ గుణములు గల వేదజ్ఞుల యెడ (వేదశిక్షణానుసారము ఆచరించువారి యెడ) బుద్ధభావానునకు ఎంతో అదర భావము గలదని పై శ్లోకము వల్ల స్పష్టముగుచున్నది.

వేదజ్ఞ బ్రాహ్మణ ప్రశంస :-

సుత్తనిపాతమునందలి 900వ శ్లోకముందు బుద్ధుని ఈ దిగువ ఉక్తి గలదు. “యం బ్రాహ్మణం వేదగుం ఆఛిజ్ఞత్తా, ఆకించనం కామభవే అసత్తమ్ ।”

అద్దా హి సో ఓఘమిమీం అఠారి, తిగ్గో చ పారం అభిరో అకంఘో ॥

దీని సంస్కృతానువాదము

యం బ్రాహ్మణం వేదజ్ఞం లభిజ్ఞాతవాన్, అకిచ్చసం కామభవే అసక్తమ్ ।

అద్వాహి స ఓఘమిమం అతారీత్ తీర్థశ్చ పారం అఖిలః అకాంక్షః ॥

వేదజ్ఞులగు బ్రాహ్మణులను చక్కగా దెలిసికొనినవారు, తమ వద్ద ధనము లేకున్నను సాంసారిక కామితములందాసక్తులు గానివారగు ఆకాంక్ష రహితులు మాత్రమే నిజముగా ఈ సంసార సాగరము నుండి తరించగలరు. మరియు సుత్తనిపాత ౧౦౬౦వ శ్లోకము నందిల్లు దెలిపియున్నాడు

విద్యా చ సో వేదగూ నరో ఇథ, భవాభవే సంగం ఇమం విసజ్ఞా ।

సో వీతతన్తో అనిఘా నిరాసో, అతారి సో జాతి జరాంతి బ్రూమితి ॥

దీని సంస్కృతానువాదము

విద్యాంశ్చ స వేదజ్ఞో నరః ఇహ, భవాభవే సంగమిమం విసృజ్య ।

సవీతతన్తోఽనిఘా నిరాసోః అతారిత్ స జాతిజరామితి బ్రవీమి ॥

అనగా, వేదములనెరుగు విద్వాంసులు ఈ విశ్వ మందలి జనన మరణము లందాసక్తి భయములను పరిత్యజించి తృప్తాస్థానములు మరియు జన్మజరామృత్యువులనుండి విముక్తులై యుందురని నా యభిప్రాయము ఇచ్చట గూడ యధార్థవేదజ్ఞ బ్రాహ్మణుల యెడ బుద్ధ భగవానునకు ఆదర భావము గలదని స్పష్టమగుచున్నది వేదసిందకుని, నాస్తికుని మనోభావము లెప్పుడును పై శ్లోకములందు సూచించునట్లుండవు గదా!

సుత్తనిపాతము ౮౪౬ వ శ్లోకము నిచ్చట ఉదహరించుచు ఈ ప్రసంగము నిచ్చటనే ముగించుచున్నాను అందిల్లున్నది.

స వేదగూ దిట్ఠయా స ములియా స మానమేతి సహ తన్మయోసోః

స కమ్మునా నాపి సుతేన నేయ్యా అనూపనీతో సో నివేశనేషు ॥

సంస్కృతానువాదము

స వేదజ్ఞో దృష్ట్యా స విద్యా సమానమేతి సహ తన్మయః సః ।

స కర్మణా నాపి శ్రుతేన నేయః అనూపనీతః సో నివేశనేషు ॥

వేదముల నెరిగినవాడు ప్రపంచ వ్యామోహముచే, అసత్యాలోచనలచే విప్పుడును అహంకారము గలిగియుండడు అతడెట్టి భ్రమల యందును బడిపోవకుండును. కేవల కర్మచే మరియు శ్రమిణులచే ప్రేరితుడు గాకుండును. ఈ విధముగ నిష్పృక్ భావముల అనుశీలనము వల్ల 'బుద్ధ భగవానుడు వేదముల మరియు వేదజ్ఞుల యెడ గొప్ప ఆదర భావము గలవాడై యుండె' నను పరిణామమునకు చేరుదుము బుద్ధ భగవానుడు వేదముల, మరియు వేదజ్ఞుల యెడ అనాదర భావము గలిగియుండెనులు సరిగాదు. పవిత్రాచరణ లేని వారి యెడ, యజ్ఞములందు పశుహింసలు మున్నగు ప్రాచీన ధర్మ విరుద్ధ కార్యములన్నియు నిందినీయములని తెలిపివాడు.

నామమాత్ర వేదపాఠకులను సైతము ఆయన ఏవగించుకొనినాడు. ఇట్టివానిని వేదముల, వేదజ్ఞుల మరియు వాస్తవముగ ధర్మాత్ముల నిందకుడని తలచుట గొప్ప భ్రమయే యగును. 'సువ్ధరిక భారద్వాజ సుత్రము' నందొక కథ యిట్లున్నది. 'సువ్ధరిక భారద్వాజాడు యజ్ఞమును ముగించుకొని యజ్ఞశేషము నొక సద్రాహ్మణుని కీయదలచియుండెను. అతడు సంన్యాసియగు గౌతమ బుద్ధుని జూచి అతని జాతిని గూర్చి ప్రశ్నించెను అప్పుడాయన ఈ విధముగ సమాధానము నిచ్చినాడు. మహాశయా! జాతిని గురించి ప్రశ్నించవలదు. నేను బ్రాహ్మణుడ నని తెలిపి బుద్ధు డాతనికి ఇట్లు సత్యోపదేశ మొనర్చెను. "యదంతగూ వేదగూ యజ్ఞకాలే, యస్మానులి లభే తదన ఇజ్ఞేతి బ్రూమి" (సుత్రనిపాత ౪౫౮॥)

అనగా, వేదములను చక్కగా నెరిగినవాడెవరి ఆహుతులను ప్రాప్తించుకొనునో వారి యజ్ఞములు సఫలముగనని నేను చెప్పుచున్నాను. ఇంతకన్నను సృష్టమేమన ఆయన వేదముల, వేదజ్ఞుల, యజ్ఞముల యొడగొప్ప ఆదరభావము గలవాడు ఇట్టి వానిని 'నాస్తికు'డని యెట్లనగలము? సుందరిక భారద్వాజాడు గాగ్గదిక స్వరమున 'మహా పురుషా! నా యజ్ఞము సఫలమైనది. మీవంటి వేదజ్ఞుడుగ మహా పురుషుని దర్శనమున నా జన్మ పాపమైనది. ఒక వేళ తమ దర్శనము గాకున్న నా యజ్ఞశేషము నెవడో యొక సామాన్య వ్యక్తి దినివేసెడివా'డని యనినాడు.

1.24. గౌతముని వేదాధ్యయనము

సిద్ధార్థ గౌతమ బుద్ధుడు బ్రహ్మచర్య దీక్షతో నియమపూర్వకముగ వేదాధ్యయన మొనర్చినాడని 'లలిత విస్తర' మను పేరు గల బుద్ధుని జీవిత చరిత్ర యందు స్పష్టముగా వ్రాయబడియున్నది.

స బ్రహ్మచారి గురుగౌరవాసి, తత్కార్యకారి విహితాన్నభోజీ ।

సాయం ప్రభాతం చ హుతాశసేపి, సతేన వేదాంశ్చ సమధ్యగీష్ఠే ॥

భావమేమన, ఆ సిద్ధార్థ గౌతముడు బ్రహ్మచారియై గురుకులమున గురువుల సేవలో నర్చును శాస్త్రానుకూల భోజనము, ప్రాతః సాయం సమయములందు యజ్ఞముల నొనర్చును ప్రత ధారియై వేదాధ్యయనమొనర్చినాడు.

వేదముల, యజ్ఞముల విషయమునం దాయనకు ఎంత యాదర భావముండెనో (విస్తరణ భయముతో ఇచ్చట క్లుప్తంగా నీయబడినది) దీని వల్ల విదితము కాగలదు ఇతే గౌతమ బుద్ధుడు వేద నిందకుడని ఎట్లు ప్రసిద్ధుడైనాడు? అతని అనుయాయులు వేద విముఖులు మరియు నాస్తికులుగా ఎట్లు మారినా రను ప్రశ్న యుత్పన్నమగుచున్నది. ఈవిషయమిట్లు జరిగియుండు ననిపించుచున్నది. గౌతమబుద్ధుడు బాల్యావస్థయందు గురుకులమున వేదాధ్యయన మొనర్చినాడు. ఆయనకు వేదములయందు శ్రద్ధా భక్తి విశ్వాసము లుండెను ఇనను ఆయన వేదములందు ధురంధర విద్వాంసుడు గాకుండెను. సుత్రనిపాత్రమందలి కలహ వివాద, సుత్ర, చూర్ వియూహసుత్రమను పుస్తకముల యధ్యయనము చే మహాత్ముడుగు బుద్ధుడు వాద వివాదములకు దూరముగ నుండుటనే గోరుచుండె నని ఆయన శిష్యులను సైత మదే విధముగ నుండుట కాదేశించుచుండె నని స్పష్టమగుచున్నది. అకాలములో యజ్ఞములందు పశు హింసాపరులగు కొందరు బ్రాహ్మణులు వేదముల పేరుతో హింసలను సమర్థించుచు శాస్త్రార్థ వాద వివాదములకు పీలిచిన వానికి విముఖుడై యుండవచ్చును. (వేదశాస్త్రము

మరియు వాద వివాదమునందు వేదములందు ధురంధరులై యుండు టావశ్యకము) వేదములందు పశు హింస సమర్థించబడిన దనుదానిని నేనంగీకరించను. ఒకవేళ వేదములు హింసను సమర్థించునో) నేనట్టి వేదములను స్థితము నమ్ముటకు సిద్ధముగా లే నని యనియుండవచ్చును. ఇట్లు వ్రాయునప్పుడు నాకు గాంధీ మహాత్ముని దిగువ విషయము జ్ఞప్తికి వచ్చుచున్నది.

(శ్రీ శ. ౧౯౩౩ మార్చి నెల ౬వ తేదీ మాట యిది. వార్తాలాప సందర్భమున గాంధీ మహాత్ముడు నాతో నిట్లనినాడు. "పూనే మున్నగు స్థానములనుండి అనేక పండితులు నావద్దకు వచ్చి మీరు హింసను సమర్థించరు. కాని వేదములందు అశ్వములు, వృషభములు, గోవులు, మేకలు మున్నగువానిని యజ్ఞములందు బలియిచ్చు విధానము గలదని యనుచుందురు. వేదములవంటి పవిత్రగ్రంథములం దిట్టి సీతి విరుద్ధ, బుద్ధివిరుద్ధ విషయము లుండవని నేనందును. వారు గట్టిగా వాదించినప్పుడు నిజముగా వేదములు హింసను సమర్థించినట్లైన అట్టివేదములను గూడ నేను నమ్ముటకు సిద్ధముగా లేనని యన్నానని" తెలిపినాడు అప్పుడు నేను పూజ్యమహాత్మా! మీనోటి నుండి ఇట్టి విషయములు శోభావంతముగ లేవు. బుద్ధుని అనుయాయులవలె మీయనుయాయులును నాస్తికు లగుదురు గదా! వేదములందు పశు హింసాత్మక యజ్ఞవిధానము నిజముగా లేదగదా! ఆనియంటిని. అందుకు వారు, నేనుకూడా దీనిని నమ్మను, నేను వేద విద్వాంసునిగాదు గదా! నేనేపండితులతో శాస్త్రార్థమొనర్చితే నని యనినారు. "మీయాజ్ఞాయగుచో ఆ విద్వాంసులతో నేను శాస్త్రార్థమొనర్చి గలను కాని మీముఖమునుండి ఇట్టి వాక్యములు శోభించ" వని యన్నాను.

బుద్ధమహాత్ముని వేదవిషయక మనోవృత్తియును గాంధీ మహాత్ముని వలెనే యనిపించుచున్నది. 'బ్రాహ్మణ ధమ్మికకుస్త్ర' మున్నగు గ్రంథముల ద్వారా సృష్టమగున దేమన పశుహింసాత్మక యజ్ఞముల నాతడు వేదవిహితములని విశ్వసించక వానిని ధూర్జల ప్రక్షిప్తములని నమ్ముచుండెను. వేదములు 'పశుహింసాత్మకము' లను కల్పిత నిందల నాతడు విశ్వసించకుండెను. కాని శాస్త్రార్థములకు తగిన యోగ్యత, మరియు అభిరుచి యుండని కారణమున ఎప్పుడైన ఆయన ముఖమునుండి 'వేదములందట్టి విధానమున్నచో నేను వానిని కూడా నమ్ముటకు సిద్ధముగా లేనను వాక్యము వెళ్ళి యుండనేమా, ఇదియే వేదనింద, వేదములపై అవిశ్వాస రూపమున ప్రచారము జరిగి యుండుటయును సంభవమే.

1.25. గురుగ్రంథసాహిబు - వేదములు.

వేదముల విషయమున మధ్యకాలీన విద్వాంసుల, మరియు భాష్యకారుల యభిప్రాయముల పచ్చి నొసర్చుచు సిక్కుమత ప్రవర్తకులగు నానక్ గురువుల, మరియు ఇతర గురువుల అభిప్రాయముల నుల్లేఖించుట ఉచిత మనిపించుచున్నది.

వారు వేదవిషయములో అనేక స్థానములందు తమ భక్తివిశ్వాసములను ప్రదర్శించియుండిరి. దీనిని ప్రత్యక్షముగ పేర్కొను బావశ్యక మనిపించుచున్నది. వీలన వర్తమానకాలమున సిక్కు లనేకలు వేద విముఖులు, విరోధులు నైయున్నారు, మరియు అనేకలు తామ ఆర్యహిందువులకు భిన్నమనియే తలచుచున్నారు.

స్పష్టమగు కొన్ని ముఖ్యవచనములను ఇచ్చిట ఉదాహరించబడుచున్నది.

౧. 'ఓంకారవేదనిరమయే' (రాగరామకలీ మహాలా ౧, ఓంకారశబ్దము ౧)

అనగా పరమేశ్వరుడు వేదములను నిర్మించినాడు.

౨. 'హరి ఆజ్ఞా హోయే' వేద పాప పున్న విచారి ఆ (మారుడఖణే మహాలా ౫ శబ్ద ౧)

పరమేశ్వరు నాజ్ఞతో వేదములైనవి. వానివల్ల మానవుడు పాపపుణ్యముల నాలోచించగలుగును.

౩. సామవేద, ఋగ్విజ జార అధర్వణ । బ్రహ్మ ముఖ మాశయాహ్నా త్రై గుణ ।

లాశీ కీమత కీత కూ న స్తతై తిక బోలై జిక బోలాఇద ॥ (మారుసోలహీ మహాలా ౧ శబ్ద ౧౭)

ఇచ్చట గూడ నాలుగువేదముల సుట్టంకించును 'అవి అమూల్యములు, అనంతములు, మరియు వాని విలువ (మహత్త్వము) నెవ్వరును వర్ణింపజాల' రని కలదు. ౪..

ఓంకార ఉత్పాతీ । కీయా దివస సభరాతీ వణపుణత్రిభవన పాణీ । చారవేద చారే ఖాణీ ॥

(రాగ మారు మహాలా ౫ శబ్ద ౧౭)

ఓంకారము (పరమేశ్వరుడు) మాత్రమే దివా రాత్రములను, వన తృణ ములను, ముల్లోకములను, జలము మున్నగు వానిని రచించినాడు. మరియు నాతడే చతుర్వేదములను నాలుగు గనుల (జ్ఞానకోశముల) వలె సృష్టించినాడు.

వసంత అష్టపదియాఁ మహాలా ౧ అ. ౩ లో వేదజ్ఞానము యొచ్చి, అనంతత్వ వర్ధన ఈదిగున శబ్దముల యందు గలదు.

౫. వేద బఖాన కూహి ఇక కహియే । ఓహ బేఅస్త అస్త కివ లహియే?

వేదజ్ఞానముచే అజ్ఞానము నశించును. వాని పఠనము వల్ల బుద్ధి శుద్ధమై పాపములు నశించును. ఈ విషయము నిన్ను శబ్దములందు నూచించబడినది.

౬. దీవా తలేఅద్వైతా జాళు । వేద పాఠ మతి పాపా ఖాళు । ఉగ్రై సూర న జాపై చస్త, జహో గియాన (జ్ఞాన) ప్రగాస ఆగియాన విటస్త ।

అనంతమగు గ్రంథములున్నను అన్నిటికన్న వేదపఠనము ముఖ్యమైయున్నది. ఈవిషయము జపూజీ ౧౭ లో దిగున శబ్దములలో వర్ణించబడియున్నది.

౭. అసంఖ గ్రస్త ముఖి వేద పాఠ

వేదశాస్త్రములందు ముఖ్యముగా పరబ్రహ్మను గూర్చియే ప్రతిపాదించబడియున్నది. ఈవచనమునందు 'సర్వే దేవా యత్పదమామనస్వి' ననుసరించి గొండ్ల మహాలా ౫ శబ్ద ౧౭ నందు ఈవిధముగా చూపబడియున్నది.

౮. స్మృతి సాసత్ర (శాస్త్ర) వేద పురాణ । పార బ్రహ్మ కా కరహిఁ బభియాణ ॥

౯ సాధు సజ్జనులు సదా వేదవ్యాఖ్యానమునర్హులు. కాని భాగ్యహీనులు, పీచమానవులు ఏమియును దెలిసికొనజాలరు. ఈవిషయమును బోధింపఁగా ౫ శబ్దము ౨౬-లో దిగువ విధముగా తెలుపబడినది.

‘వేద బభియాన కరత సాధుజన, భాగహీన సమర్థుత వహీఁ’

౧౦. వేదములు చదువుటవల్ల, ఈశ్వరకృపవల్ల ఉత్తమ విద్యలు పెంపొందును. ఈవిషయమును సర్వోక సహస్త్రిత మహాలా ౫-౧౪ యందు దిగువ శబ్దములలో వర్ణించబడినది.

‘కహంత వేదా గుణస్త గుణియా, సుణత బాలా వహ విధి ప్రకారా ।

దృఢంత సువిద్యా హరి హరి కృపాలా ॥

౧౧. గాథా మహాలా ౫-౨౦ లో వేదశాస్త్రములను చదువుటవల్ల పరమేశ్వరుని స్మరణ మగుచున్నది. అట్టి వారి వంశము తరించుచున్నది. ఈవిషయము నిమ్మశబ్దముల ద్వారా సూచితమొనర్చబడియున్నది.

‘వేద పురాణ సాసత్ర విచారం, ఏకం కార నామ ఉరధారం ।

కులహ సమూహ సగల ఉదారం, బడభాగీ నానక కో తారం॥’

౧౨. వేదములందు ఏకేశ్వరోపాసనయే ఉపదేశించబడినది. ఈవిషయమును రాగ సోరర మహాలా ౯ శబ్దము ౫ లో దిగువ శబ్దముల ద్వారా ప్రకటించబడినది

‘కల మే ఏక నామ కృపానిధి జాహి జనే గతి పానై ।

భార ధరమ తాకే సమ నాహన ఇహ విధి వేద బతానై ॥

౧౩. కబీర్గారి దిగువ వచనములు కూడా విశేషరూపమున ఉద్దేశించదగినవై యున్నవి. వీనిని గురుగ్రంథ సాహెబు యొక్క రాగ ప్రబాళి కబీరజీ ౩వ శబ్దము నందు జూడవగును. ఈప్రకరణమునకివి మహత్త్రప్రార్థనైవ

‘వేద కతేబ కహహు మత ఝూరే ఝూతా జో న విచారే ॥’

వేదశాస్త్రములను బూటకములని యనకుము. వీనిపై మనన మొనర్చిక వాగు నాతడే బూటకము లాడువాడని తలచుము.

౧౪. దశమ గురు గ్రంథసాహెబులో వేదప్రశంసను గూర్చిన అనేక ఉపదేశము లున్నవి. వానినుండి ‘వినిత్రనాటక ‘౪ వ అధ్యాయమందలి గురు గోవిందసింహుల దిగువ శబ్దములు ఉద్భుత పరచబడుచున్నవి ।

(భుజంగ ప్రయాసచందము)

జ్ఞై వేద సత్యో సువేదీ కహావి, తినే ధరమకే కరమ ఏకే చలావి ।

సతే కాగదం మద్ర రాజా సుధారం, ఆసో ఆమే వైరభావం విసారం ॥ ౧॥

స్వస్థం ముకలియం దూత సో కాసీ ఆయం, సజై వేదియం భేద బాభే సునాయం ।

సభే వేద సాతీ చలే మద్ర దేతే, ప్రణామం కియో ఆన కై కై వరసే ॥౨॥

ధునం వేదకీ భూవ తాతే కరాళః, సభేహిస జైతే సభా బీచ భాళః ।

నదే సామవేదం జజారవేదకర్తం, ఋగం వేద సాత్యం కరే భావ హత్తం॥ (రసావల పుస్త :-)

‘అథరవేద పఠయం । సునియో పాప నతియం । రహో రీఘ రాజా ॥ దీఘ సరబ సాజా ॥ ౪ ॥

ఈ పుస్తకముందు ‘వేదములను చదివిన వారు ‘వేది’ యనబడుదు’ రని కలదు. (గురుగోవిందుల వారి జననము వైదిక పరివారమునందే జరిగినది) వారు ఉత్తమ ధర్మ సంబంధకర్మలను నడపినారు. వేదపాఠకులు ‘మద్ర’ దేశమునకు వెళ్ళినప్పు డచ్చటి రాజు వారికి ప్రణామ మొనర్చినాడు. అట్టి వేదపాఠకుల ద్వారా రాజు వేదపఠన మొనర్చుజేసినాడు. సామవేదము, యజుర్వేదము, ఋగ్వేదము, అథర్వవేదములను చతుర్వేద పఠన మొనర్చుజేసినాడు. వానిని వినుటవల్ల పాపములు పటాపంచలైపోయినవి. రా జత్యంత ప్రసన్నుడై వేదపాఠకులకు భూరి దక్షిణ లిచ్చినాడు. ఇట్టివే అనేక వచనము లందుగలవు. ఈవిధముగ వేదముల పవిత్రత, మరియు వాని శ్రేష్ఠత్వమును గూర్చిన ప్రతిపాదన ముందు గలదు.

చార దీవే చహూ హథ దీవి. ఏకా ఏకీ వారీ ॥ వసంత హిందోల మహలా గిశబ్జము గి ॥

ఒక వచనముందు నలుగురు ఋషుల ద్వారా నాలుగు వేదములు ప్రతిపాదించబడిన వన స్పష్టమగు వర్ణనగలదు. మరియు,

దీని భావమేమనగా : చార దీవే (దీపములు) అనగా నాల్గు వేదములు (చహూ హథ దీవి) అగ్ని, వాయువు, ఆదిత్య, ఆంగిరా యను నలుగురి ద్వారా ఒకేసారి ఈయబడినవి. (అనగా సృష్ట్యర్థమునతో నాల్గువేదములు నలుగురు ఋషులద్వారా ప్రకటించబడినవి) గురువచనములం దెచ్చుటనైన వేదనింద యని తోచిన నది వేదముల నిందగాదు. అది కేవలము వేదపాఠ మొనర్చియును వాని ననుసరించి పవిత్రాచరణ లేనివారి నింద యని తలచ వలయును.

ఈ ప్రకారముగా గురు గ్రంథ సాపేక్ష నందలి అనేక వచనముల ద్వారా వేదముల మహత్త్వము, మరియు వాని ఈశ్వరియత్వము స్పష్టముగ సూచితమగుచున్నది.

దురహంకారి, మతాంధకారి, కుఖ్యాతుడగు ఔరంగజేబు జ్యేష్ఠభ్రాత్రయగు ‘దారాశిక్ హ’ యను నాతడు వేదమహత్త్వమును గూర్చి విశేషముగా వ్రాయుచున్నాడు. ఆయన ‘ఈశోపనిషత్తు’, మరియు ఇతర ఉపనిషత్తుల యనువాదము పాఠశీక భాషయం దొనర్చినాడు. ఆతడు వేదములు ఈశ్వరియ జ్ఞానమని విశ్వసించినాడు. కురాసుతోని అనేక స్థానములందు ఈశ్వరియ జ్ఞానము యొక్క సంతకములగదు. వానియందు వేదజ్ఞానముకన్న మించి ఏమియును లేదని తలచినాడు. ఆతని యాలోచనలు మేము ‘వేదముల మహత్త్వము, మరియు దాని కారణ’ మను విషయమును ద్వివితీయాధ్యాయమునందు వ్రాయుదుము. అనేక అన్యమతాలంటు లగు విద్వాంసులు వేదముల ఉన్నత ఉపదేశములచే ప్రభావితమై ప్రకటించిన వచనములను గూర్చియు ఆ యధ్యాయమునందే చూపుదుము. ఇప్పు డిచ్చట సంక్షిప్తముగ వర్తమానకాలపు విద్వాంసుల వేదవిషయక అభిప్రాయములను మాత్రమే చూపుచున్నాము. ఇందు కవసరమగు వివేచనము ఈ గ్రంథమునందలి ఇతర అధ్యాయములందు ప్రకరణానుసారము చేయబడును.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

మొదటిధ్యాయము

తృతీయ ఖణ्डము

1.26. వేదముల విషయమున వర్తమానకాలపు విద్వాంసుల యభిప్రాయములు.

వర్తమాన యుగమునందు సాశ్వాత్య విద్వాంసు లనేకులు వేదముల విషయములో ఎంతయో వ్రాసియున్నారు వారియందు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్, రోజ్, లుడ్విగ్, గ్రోస్ మన్, (వేదముల జర్మనీభాషానువాదకుడు) ఓటైన్ బర్గ్, డా. వీబర్, కోల్ బ్రుక్, సర్ విలియం జోన్స్, బర్నఫ్, రుడాల్ఫ్ రౌడ్, పిల్చన్ (సాయణుని ఋగ్వేదభాష్యమునకు అర్హునువాదకుడు) బ్లామ్ ఫీల్డ్, హీప్ బీ, (అథర్వవేద అర్హుభాషానువాదకుడు) కీర్, మైక్లన్, హీన్ బెన్ జీ, జైకో బీ, గ్రిఫిడ్, (సామవేదముల అర్హుభాషానువాదకుడు) రెవరెండు స్ట్రీమన్ (సామవేద అర్హుభాషానువాదకుడు) మున్నగువారు గొప్ప ప్రసిద్ధిగలవారు. ఇందులో 'రౌడ్' వంటి కొందరు విద్వాంసులను వదలి మిగిలినవారు సాయణ, మహీధరాది పౌరాణిక భాష్యకారుల అనుయాయులైయుండిరి విల్చన్ అనునాతడు సాయణుని ఋగ్వేదభాష్యమునకు అర్హుభాషానువాదకుడైయుండగా ఇతరులు సైతము దాదాపు ఆతని వరియు మధ్యకాలీనులగు పౌరాణిక, మరియు వామమార్గీయులగు మహీధరాదుల ననుసరించినారు. కావుననే వారి గ్రంథములందు అనేక దోషములు గాననగును వానిని మేము ఇదివరకు కొంతస్వల్పములైయుంటిమి. 'గ్రిఫిడ్' తన యజుర్వేదానువాద భూమిక యందు స్పష్టముగ వ్రాసియున్నాడు.

"All that I have attempted to do is to give a faithful translation to the best of my ability, of the texts and sacrificial formulas of the Vedas with just sufficient commentary chiefly from Mahidhar to make them intelligible."

అనగా, నేను నా యోగ్యతానుసారము మహీధరుని భాష్యమునే ఆధారముగాగొని వేద మంత్రముల, మరియు యాజ్ఞిక ప్రక్రియలకు యథాతథముగా అనువాదమొనర్చినాను. పాఠకులు దీనిని చక్కగా అవగాహన మొనర్చుకొందురుగాక యని వ్రాసినాడు. మహీధరుడు వామమార్గీయుడై యుండెను. ఆతడు యజుర్వేద మంత్రములకు అత్యంత అశ్లీలము, మరియు జగుప్సాకరమునగు భాష్యమొనర్చినాడు దాని సన్నిధి, మరియు అశుద్ధతను గూర్చి ప్రకరణానుసారము ముంతర తెలుపుదుము. తోడ్పడ వర్తమాన యుగపు చురింధర చైదికి విద్వాంసులు, స్వనామధన్యులు నగు మహర్షి దయానందసరస్వతి బ్రాహ్మణగ్రంథములు మున్నగువాని యాధారముపై నొనర్చిన యా మంత్రముల వ్యాఖ్యను గూడ చూపుదుము. ఇప్పుడు స్వయముగ పౌరాణిక విద్వాంసులు గూడ ఆ మహీధరుడు ఒకనర్చిన అర్థములను పరిత్యజించి దయానందుల ఉత్తమ యాగిక శైలి ననుసరించితే రాజప్రజాధర్మ సంబంధము, మరియు ఆధ్యాత్మికమునైన వ్యాఖ్యల నొనర్చుచున్నారు. ఈసాశ్వాత్యవిద్వాంసు లనేకులు వేదముల అనువాదమును, వేదవిషయక గ్రంథముల వ్రాయు ఉద్దేశ్యము పక్షాంతరహితము, (నిష్పక్షము) మరియు విశుద్ధముగ లేకుండెను. మీదుమిక్కిలి ప్రాచీన ఆర్య (వేద) ధర్మమును

కింవరమను, ఈసాయి (ఏసుక్రీస్తు) మతముయొక్క ఘనత, శ్రేష్ఠత్వము, మరియు వికాసవాదమును గూర్చిన గొప్పదనమునే ప్రతిపాదించుట యైయుండెను. ఈవిషయమున మైక్లేనల్, మోనియర్ విలియమ్స్, కీథ్ అను పాశ్చాత్య విద్వాంసులను ప్రముఖరూపమున దీసికొనవచ్చును. వారు ఆక్స్ఫర్డు విశ్వవిద్యాలయమున సంస్కృత ప్రాఫెసరుల (ఆచార్యుల) రూపమున బౌడన్ (బ్రస్టు వైపు నుండి అనేక సంవత్సరముల వరకు పని చేసినారు. వీరి యుద్దేశ్యమును గూర్చి 'మోనియర్ విలియమ్స్' అను నాతడు తన సుప్రసిద్ధ *"Sanskrit English Dictionary"* యొక్క భూమికయందు వ్రాసిన శబ్దములను గూర్చి విశేషముగ ద్యానముచందగినవి. వారిట్లు వ్రాసినారు.

"That the special object of his (Boden's) munificent bequest was to Promote the translation of the Scriptures into Sanskrit, so as to enable his country men to proceed in the conversion of the natives of India to the christian religion".

అనగా; బౌడన్ మహోదయుని ఉదారదానము యొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము ఈసాయీల ధర్మగ్రంథములను సంస్కృతమునందనువాదమునర్చుటయై యుండెను. వీనిద్వారా వారీదేశవాసులు భారతీయులకు క్రీస్తుమత దీక్ష నొసగు కార్యమున ఆధిక సౌకర్యముగ నుండగలదు.

ప్రాచ్యవిద్యావిశారదులందు ముఖ్యుడగు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ ఉద్దేశ్యము గూడ వేదానువాదము మున్నగు వానియందు శుద్ధముగ లేకుండెను. భారతీయులను క్రైస్తవ మతమునందు పరివర్తన మొనర్చుటయేయై యుండెను ఈవిషయము దిగువ పత్రవ్యవహారము వలన స్పష్టముగ దెలియగలదు.

ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ ఆకాలమున భారతదేశమంత్రాగ నున్న 'డ్యూక్ ఆఫ్ ఆర్గాయల్ కు క్రీ. శ. ౧౮౬౮ డిసెంబర్ ౧౬న పంపిన ఒక పత్రమునం దిట్లు వ్రాసినారు

The ancient religion of India is doomed and if Christianity does not step in, whose fault will it be?

అనగా, భారతదేశము యొక్క ప్రాచీనధర్మనాశ మిప్పుడు నిశ్చయమే. ఇప్పు డొకవేళ క్రైస్తవ మతము వచ్చి ఆస్థానము నాక్రమించకున్న ఆ దోష మెవరిది?

౧౮౬౮లో తన భార్యపేర జాబువ్రాయుచు మైక్స్ మూలర్.

"I hope I shall finish that work and I feel convinced though I shall not live to see it, yet this edition of mine (of the Rigveda) and the translation of the Vedas will hereafter tell to a great extent on the fate of India and on the growth of millions of souls in that country. It is the root of their religion and to show them what the root is, I feel sure, 'the only way of uprooting' all that has been sprung from it during the last three thousand years."

అనగా, నేనీకార్యముల (వేదముల సంపాదనాదుల) ను పూర్తియొనర్చగల నను యాశ నాకు గలదు ఒకవేళ నేను దీనిని జూచుటకు జీవించియుండకున్నను నాయొక్క ఈజుక్సేద సంస్కరణము, మరియు వేదముల అనువాదము భారతదేశ భాగ్యమును మరియు లక్షలాది భారతీయుల ఆత్మ వికాసమును ప్రభావపరుచునదిగా గలదు. వేదములు వీరి ధర్మమునకు మూలములై యున్నవి. మూలమును జూపుచు దాని నుండి గత మూడువేల సంవత్సరములందు ఏమి వచ్చినదో దానిని సమూలముగా పెరికి వేయుటకు ఇది సర్వోత్తమకార్యమై యున్నది.

1.27. ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ కు పునె గారి పత్రము

ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ కు ఆతని ఘనస్వమిత్రుడగు ఈ.బి. పునె అనునాతడు వ్రాసిన పత్రమును ఈప్రసంగమునందు ఉల్లేఖించదగినదై యున్నది ఆతడిట్లు వ్రాసినాడు

'Your work will form a new era in the 'efforts for the conversion of India' and Oxford will have reason to be thankful that by giving you a home, it will have facilitated a work of such Primary and lasting importance on the conversion of India, and which by enabling us to compare that early 'false religion' with the true, illustrates the more than blessedness of what we enjoy.'

అనగా, 'మీకార్యము భారతీయులను ఈసాయిలుగా మార్చుటకు జేయు ప్రయత్నమునందు క్రొత్తయుగమునే తెచ్చునదిగా నుండగలదు అప్పుడు ఆక్స్ ఫర్డు విశ్వవిద్యాలయము తన్నులాను భవ్యమైతి ననుకొను అవకాశము గలుగును ఏలన, అదియే ఈకార్యమున కాశ్రయముగలిగించి భారతదేశమును ఈసాయిదేశముగ మార్చుటకు ప్రథమ, మరియు అత్యావశ్యక కార్యమును సుగమ మొనర్చినది. దీనితో బాటు తమ యాకార్యము మమ్ము సాతదగు బూటక ధర్మమును సత్య (ఈసాయి) ధర్మముతో పోల్చి ఆనందమున ముంచి వేయగలదు' ఇత్యాదులు.

భారతీయులను ఈసాయిలుగా జేయు పట్టుదల ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ బుజ్జులోనికి ఎట్లు ప్రవేశించినదో, శ్రీ ఎన్. కే. మజూండా అను ఒక బ్రహ్మ సమాజ సభ్యునకు ౧౮౯౯లో మాక్స్ మూలర్ వ్రాసినదే పట్ల స్పష్టపడగలదు అతే ఖక్రింద ఈయబడుచున్నది

Tell me some of your chief difficulties that prevent you and your country men from openly following Christ and when I write to you. I shall do my best to explain how I and many who agree with me have met them and solved them. . From my point of view India, at least the best part of it is already converted to Christianity. You want no persuasion to become a follower of Christ. Step boldly forward; it will not break under you and you will

find many friends there to welcome you on the other shore and among them none more delighted than your old friend and fellow- Labourer, F. Maxmuller.

- Life and letters of F.M. Mülle published by Mrs. Georgina Maxmuller, London, 1902

అనగా; మీకు మరియు మీ దేశవాసులకు బహిరంగముగా ఈసా మనీహా శరణమునకు వచ్చుటయం దేమైన ఇబ్బందులున్నవో స్పష్టముగా నాకు తెలియపరచినచో ఆవిషయమును నాప్రతిము ద్వారా సమాధానపరచగలను. నాదృష్టియం దిప్పటికే భారతదేశము అధికభాగము ఈసాయి మతమునందు పరివర్తితమైనది. మీకిప్పుడు ఈసాయిగా మారుటకు ప్రేరణపైతము అవసరము లేదు కావున ఇప్పుడు సాహసపూర్వకముగా, నిర్భయముగా ముందుకు సాగుడు. మీస్వాగతమునకై ఇతరులతో బాటు మీపురాణమిత్రు డగు మైక్స్ మూలర్ కూడ చేరి యుండగలడు

ఇప్పుడు చూడుడు మ్యాక్స్ మూలర్ వేదముల యెడ శుద్ధభావన సత్యగ్రహణము ద్వారా పేరితుడై వేదముల అనువాదము వంటి కార్యముల నొనర్చినాడా? వైదిక ధర్మమును కించపరచి నష్టపరచుటకై ఈసాయి మత శ్రేష్టత్వమును ప్రదర్శించుటకనియే తెలియుచున్నదిగదా!

The RigVeda and Vedic Religion రచయిత, క్లేటన్ (ప్రా. మైక్స్) మూలర్ విషయములో తన పుస్తకము ౧౫౬ వ పుటయందొల్లు వ్రాసినాడు

Prof. Maxmuller did not hesitate to say, it must not be forgotten that though the Historical interest of the Veda can hardly be exaggerated, large numbers of the Vedic hymns are 'Childish in the extreme' tedious and common place. Many of them convey no clear meaning, or are full of vain repetitions. It is not the rule but the exception to find in this great collection of literature any cry of the soul, any glimpse of a spiritual instinct, any grasp of a high revelation

(The RigVeda and Vedic Religion by clayton P.156)

దీనిభావార్థమేమన, ప్రా. మైక్స్ మూలర్ ననుసరించి వేదములందు ఐతిహాసిక మహత్వ మధికముగ నున్నది వైదిక సూత్రముల అత్యధిక సంఖ్యలో బాలిశములు, అందు మూర్ఖత్వము పరాకాష్ఠకు చెందినది అవి నీరసము మరియు తుచ్ఛమగు ఆలోచనలతో నిండియున్నవి, అందులోని ఆవేశములకు అద్దమే యున్నట్లు గాన్పించదు మరియు నవి పునరుక్తిచే నిండియున్నవి, కేవలము అపవాద రూపములో ఈ సూక్తములందు ఆత్మను గూర్చి, ఆధ్యాత్మిక కాంతి కిరణదృశ్య మెచ్చటనో గానిపించును గాని నియమముగా గానరాదు.

ఇట్టి ఉద్దేశ్యములు, మరియు ఆలోచనలచే పేరితులై చేసిన కార్యమును నిష్ప్రాజ్ఞిక మనుల అసంభవము ఇట్టి వకపాతముతో నిండిన మనోవృత్తుల కారణముననే దాదాపు శాస్త్రాత్మ్య విద్వాంసులు వేదములనెంతో అన్వదము పాల్గొనినారు దీనిని గాంచి ఎంతో ఆశ్చర్యము, మరియు దుఃఖము గలుగక మానదు. వీరు వేదముల యధార్థస్వరూపమును మరియు వాని ఉన్నత తత్వములను తెలిసికొనుట యందు అసమర్థులే యై యుండిరినని

సత్యదూరముగాదు. సాధ్యమైనంతవరకు వారు వేదధర్మ విద్యలను ఆటవికములని ఈసాయి మతము శ్రేష్ఠత్వమని ప్రకటించుటకు జ్ఞేయంచన లేని ప్రయత్నమునర్చినారు. వీరియందనేకులు వేదములను బాలర వచ్చిరాని మాటలు (Prattlings of children) గొట్టెలకావరలు పాటలు లేక చెత్తవెడార (Rubbish) మనునంతవరకు సాహసించినారు దాదాపు వేదములు ఏనుకీస్తుకంటె ఒకటి రెండు వేల సంవత్సరములకు పూర్వపు రచనలే యని సెరూపించుటకు కసోలకల్పితములు, మరియు ఊహామాత్రపు యత్నముల నొనర్చినారు. ఇంతటితో తృప్తిపడలేదు. వేదములు ప్రకృతిపూజ, మరియు వేలాది దేవదేవతల పూజావిధానము నొనర్చినవి వైదికయజ్ఞములందు గొట్టెలు, మేకలు, అశ్వములు, పృషభములు మున్నగు జంతువులే గాక నరబలులు గూడా ఈయబడు చుండెడివి. సోమరసమును పేరుతో వైదికార్థులు సారాయి మున్నగు మార్క పానీయముల ద్రాగి కామోద్రేకమున వందలాది స్త్రీలను వివాహమాడుచుండిరి. వారి సదాచారమునకు ఉన్నత మానదండ (Standard) మేదియును లేకుండెను. ఒక్క-చరుణుడు తప్ప ఏగలా ఇంద్రాది దేవతలెల్లరును ముఖస్తవమున నుభిషేపునారాయుండిరి. మరియు చరిత్రహీనుడై యుండిరి ఋషులు వారిని స్తోత్రమొనర్చుటకు వేదమంత్రముల నిర్మాణ మొనర్చుచుండిరి ఇల్వారి హీనముగ అభిప్రాయములను వారియందనేకులు తమ గ్రంథములందు వెల్లెబుచ్చుటయేగాక నికృష్టముగ కల్పితాధారములతో వేదమంత్రముల అర్థముల ననర్థము పొల్లేయుటకు సాహసించినారు ఇట్టి పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ఆకతాయి వేదాధ్యక్షిని సమీక్షించుచు జగద్విఖ్యాతుడగు శ్రీ అరవింద యోగిగారిట్లు వ్రాసియుండిరి.

'If ever there was toil of interpretation in which the loosest vein has been given to an ingenuous speculation, in which doubtful indications have been snatched at as certain proofs, in which the boldest conclusions have been insisted upon with the scantiest justification, the most enormous difficulties ignored and preconceived prejudices maintained in face of the clear and often admitted suggestions of the text, it is surely this labour so eminently respectable, other wise for its industry, good will and power of research, performed through a long century by European Vedic scholarship'

- Daynanda and Veda by shri Aravinda

అనగా! ఒకవేళ ఎవరైన వేద వ్యాఖ్యానముందు పరిశ్రమించిన అది ఘనకార్యమే కానివారు వానియందు అతితప్పుమగు ఆధారములతో చతులంఠ పూర్ణముగ ఆలోచనా రూపముల నిచ్చి యున్నారు వాని యందు సంద్వి సంతతములకు నిశిత ప్రమాణముల డూప మీయబడినది వానిని అత్యంత తుప్పుము, నికృష్టముగ ప్రమాణముల ఆధారమున సాహసపూర్ణ పరిణామము దీయుటకు కృషి చేయబడినది. వానియందు అతినిష్ఠము, మరియు దుర్గమమైన కారిన్యములుగూడ ఉపేక్షించబడినవి వేదమంత్రములందు స్పష్టముగ సందేహముండియున్నను వానికి ప్రతికూలముగా, కేవలము పక్షపాతముతో నిండిన ఆలోచనలకే ప్రాధాన్యత ఈయబడి నది ఐనను ఈపాశ్చాత్య విద్వాంసుల వేదవిషయక పరిశ్రమ ప్రశంసనీయమైనదే. వీరి యీ నికృష్ట ఉద్దేశ్యము చూత్రము హేయము, పాపభూయిష్టము, సాహసోపేతమైయున్నది. కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు సిద్ధాంతిక భావముతో వేదాధ్యయన మొనర్చినారు. వారు వేదముల మహత్త్వము నంగీకరించినారు. వానిని మేము బాదోపు

అధ్యాయములందు చూపుదుము ఒకవేళ పాశ్చాత్య విద్వాంసులు తెలిసియుండియు పక్షపాతవశమున, లేక అజ్ఞానవశమున కేలము వేదములపై ఇట్టి కుఠారాఘాతము నొనర్చిన ఉపేక్షించబడెడిదేమో కాని మిక్కిలి క్షమించరాని విషయమేమన; ఇంగ్లీషు ప్రభుత్వము తన శాసనకాలమున ఒకశిక్షా ప్రణాళిక నేర్పరచినది దాని ఉద్దేశ్యము దాని సంస్థాపకుడుగు 'లార్డ్ మైకాల్' శబ్దములందే చూడుడు.

'English education would train up a class of persons, Indian in blood and colour, but English in tastes, in opinions, in morals and in intellect.'

''అంగ్రేజి శిక్షణచే భారతీయులందనేకులు రక్తము మరియు వర్ణముచే భారతీయులై యుందురేకాని వారి యభిరుచి, విశ్వాసము, ఆచారవ్యవహారములు మరియు బుద్ధిపరముగా అంగ్రేజివారై పోయెదరు'' అని యభిప్రాయమును ప్రకటించినాడు అదేవిధముగ ఈశిక్షా పద్ధతి యొక్క భయంకరి పరిణామము మనము చూచుచున్నాము

ఇది గొప్ప దౌర్భాగ్యము, మరియు దుఃఖదాయకమైన నిషయమై యున్నది. అంగ్రేజి శిక్షణను పొందిన వనిదేశీయులనేకులు వైదికధర్మము, మరియు ప్రాచీన సంస్కృతి విషయములలో పక్షపాతగ్రస్తులగు పాశ్చాత్యవేత్తలనే అనుసరించినారు ఈవిధముగా వారు తమ దాస్యవసేవృత్తిని ప్రకటించుకొనినారు శ్రీరాజేంద్రలాల్ మిత్ర అనునతడు తన "Indo Aryans" పేరుగల పుస్తకమునందు 'ప్రాచీన ఆర్యవైదికకాలమున గోమాంసము, మద్యము మున్నగు వానిని నిస్సంకోచముగ సేవించుచుండి' రన్నాడు శ్రీ రమేశచంద్రదత్తు అనునాతడు కూడా బుక్కెదబంగ్లా భాషనువాదమున చాలవరకు పాశ్చాత్యవిద్వాంసులనే అనుసరించినాడు. ఐనను బ్రహ్మసమాజ ప్రవర్తకుడుగు రజారామమోహనరాయలు చివరివరకు వేద ప్రామాణ్యమునే విశ్వసించెడివాడు కాని బాల్యావస్థ నుండి ఈసాయా విద్యాలయములందు శిక్షితులగు శ్రీ కేశవచంద్రసేన్ మున్నగు వారి ప్రేరణచే మహర్షి దేవేంద్రనాథుని నేతృత్వమునందు బ్రహ్మసమాజము వారి కిష్టము లేకున్నను 'ఏగ్రంథమునైనను (వేదమునైనను) నిర్బాంతముగ ఈశ్వరీయజ్ఞానమని విశ్వసించజాల' మని ఆయన ప్రకటించవలసివచ్చినది మాన్యులగు శ్రీబాలగంగాధరతిలక్ వంటి దేశభక్తులగు విద్యావేత్తలపైనను పాశ్చాత్యవిద్యలకు సంస్కార ప్రభావము అధికాధికముగానే బడిన దనవచ్చును వారు వేదార్థములను పాశ్చాత్యశైలిచే అనుసరించుచు Orion మరియు Arctic Home in the Vedas అనురెండు గ్రంథములను వ్రాసినారు. వాని ననుసరించి వారు వేదకాలము క్రీస్తుకు పూర్వము రాదాపు నిమిదివేల సంవత్సరములదే యని మాపినాడు. ఈవిధముగా వారు పాశ్చాత్యల ద్వారా నిర్దిష్టపరచబడిన జ్యోతిషశాస్త్రాదుల కాలము ఒకటి ఒకటిన్నర, లేక రెండువేలసంవత్సరములు క్రీస్తుకు పూర్వము అను విషయమును పాశ్చాత్యపద్ధతి ననుసరించుచు కూడ నిరాకరించినాడు, బాధాకర విషయమేమన! వేదసంబంధముగు ప్రాచీనపరంపరాగత విశ్వాసమును నాత డే మాత్రము లక్షపెట్టలేదు 'మానెర్ మున్నగు జన్మభూమి' అను పుస్తకరచయిత యగు శ్రీ ఉమేశచంద్ర విద్యారత్నగారు లోకమాన్యులిక్ గారిని గిరి: ఆయన గావించిన వేదసంల్రాద్ధముల, మరియు వాని యాధారమున కల్పితముగు 'ఆర్యుల నివాసము ఉత్తరభూమైయుండె' నను వాదమును ఖండించినాడు అప్పుడు తిలక్ గారు 'మనము మూలవేదములను చదువలేదు గదా' పాశ్చాత్య విద్వాంసులద్వారా ఒనర్చబడిన అనువాదములనే అధికముగా అనుశీలన మొనర్చి మన ఆలోచనలను

(అభిప్రాయముల స్థిర పరచికొనినాము) శ్రీ డమేష్ చంద్ర విద్యారణ్య 'మానవేర్ ఆది జన్మభూమి' గిరిక పుట యందు తన శబ్దములనిల్లు వ్రాసికొనినాడు ఈ నిమ్మ శబ్దములుకొన్ని అట నుండి మే గ్రహింపబడినవి

ఆమి గతవత్సరే లిలక మహోదయేర వారితే అతిథ్య గృహాగ కరియా ఫలామః! తాంహార సహిత మే విషయే ఆహార క్రమాగత పాంచదిన బహు సంలాప హాశయా ఫిల్! తిని ఆహారే తాంహార ఫితల గృహే బసయా సరళ హృదయే వలియా చేనయే. ఆమీ మూల వేద అధ్యయన కరినాం ఈఆమి సాహిబి దిగేర అనువాద పాఠ కరియాఫి! (మానవేర్ ఆది జన్మభూమి పుట గిరిక)

శ్రీ రఘునందనశర్మ కృత 'వైదిక సంపత్తి' ప్రథమ సంస్కరణ ౯౯ వ పుట యందు శ్రీ ఉమేశ్చంద్ర విద్యారణ్య గారి పుస్తకపు ఈ యంశమును దిగువ శబ్దములతో ప్రచురించినాడు

బాబూ ఉమేశ్ చంద్ర విద్యారణ్యగారిల్లు వ్రాసినారు "తిలక్ మహోదయుని మతమును సంశోధించుటకు గత వర్షము వారి గృహమునకు వెళ్ళి యుంటిమి. ఇదు దినముల వరకు ఈ విషయమున వారితో వాదించితిమి", మేము మూల వేదములను చదువలేదు. తెల్ల దొరల అనువాదములనే చదివి యుంటి" మన సరళముడే చెప్పినారు

RegVeda India మరియు Rigvedic culture అనువాద రచయిత యగు శ్రీ. ఆనందాచంద్రవాసు ఎమ్ ఎ, పి హెచ్ డి గారు పాశ్చాత్యుల ద్వారా నిర్ధారించబడిన, మరియు లోకమాన్యతిలక్ ద్వారా పరిశుద్ధనముతో బాటు స్వీకరించబడిన వేదరచనా కాలమును అశుద్ధమని తెలుపుచు "వారు వేదాలు కనిపింప కేస్తుకు పూర్వము ఎనుబది వేలవత్సరములకు పూర్వము వని నిరూపించుట అనేకాంశములందు ప్రశంసనీయకార్యమై యున్నది వారు వైదిక సభ్యత మహోన్నతమైనదని ధృవపరచుట అభినందించదగిన కార్యమే. ఇనను వారి గ్రంథములందు అనేక స్థలములలో పాశ్చాత్యాభిప్రాయముల ముద్రయే స్పష్టముగ గాన్పించును వారు Rigvedic India అను పుస్తకమునందు ౭౫౫నుండి ౭౭౭వ పుట వరకు వేదములందు వంద్యాగోపులు(గొడ్డుబావులు) మరియు విష్ణులను బలియిచ్చుట, మరియు గోమాంస భక్షణను గూర్చి అసఫలప్రయత్నమునిచ్చినారు.

There is also evidence of beef having been eaten by the ancient Aryas'

'There is evidence of the ox having been killed in sacrifices and its cooked flesh offered to the gods especially to Indra who seemed to have developed a keen taste and inordinate desire for it.'

అనగా, ప్రాచీనార్యులు గోమాంసభక్షణమొనర్చిచూపించిరిని, యజ్ఞములందు వింతుబలుల నిచ్చించుచుండునయి, వాని మాంసమును పామునర్పి దేవదేవతలకు అర్పించుచుండిరిని నిర్రేకములు లభించుచున్నవి విశేషించి ఇంద్రునికిష్టి మాంసము పై అభిరుచి బాగుగానుండెను. ఆర్యుల, దేవుల, ప్రవీడుల విషయమందును వారి లేఖలు ఈవిధముగానే భ్రాంతి పూర్ణము, మరియు పాశ్చాత్యవిద్వాంసుల అనుకరిగా మూత్రమే యైయున్నది దీనిని మేము ప్రకరణానుసారముగా ముందు చూపెదము.

బెంగాల్ దేశపు మరొక విద్వాంసుడుగు శ్రీ ద్విజేంద్రదాసు ఎమ్. ఏ ఎల్. ఎల్. బి (ప్రిన్సిపాల్ చిల్డ్రన్ కాలేజి గారి. RigVeda unveiled అను పుస్తకము ఇతరులకన్న కొంతమెరుగుగానున్నది. దానియందు వైదిక ఏకేశ్వర వాదమును సమర్థించుటకు వారు ప్రశంసనీయముగు ప్రయత్నము నొనర్చినారు. మరియు ప్రా. మైక్స్ మూల్స్ యొక్క Henotheism మున్నగు వాదములను ప్రమాణ యుక్తముగ, యుక్తియుక్తముగ త్రోసేసినారు. ఇనను పై వ్యాములందు వారు కూడా పాశ్చాత్య విద్య యొక్క కుసంస్కారవశమున భ్రాంతిపూర్ణముగు విషయములను కూడా వ్రాసినారు.

పాశ్చాత్య శిక్షణల కుసంస్కార మీ భారతీయ విద్వాంసులపై ఎంతో నిండిపోయినదో మనకనేక ఉదాహరణల ద్వారా స్పష్టపడగలదు. ఇప్పుడే పైన ప్రా. అవినాశచంద్రదాసు గారి Rigvedic India ను చూపియుంటిమి వారు గోమాంస భక్షణ ప్రకరణము నందు ఋగ్వేద ౬-౩౯-౧వ మంత్రమును 'దేవేషో యువస్వ గృణాతే గో అగ్రా' యందు ఈ యంశమును సాయణాచార్యుని 'గృణాతే స్తువతే (గో అగ్రా) గావోఽగ్రే యాసాం తాదృశాః (ఇషః) అన్నాని సంయోజయ! అను నీ భాష్యభాగమును ఉదాహరించుచు వ్రాసి యుంటిమి.

This of course, may be interpreted to mean that by the word గో or Cow is implied not her flesh but her milk and milk products like butter and ghee etc'.

అనగా ఇచ్చట గోవును ప్రధానముగా అన్నము కొరకు ప్రార్థించబడినప్పుడు, దాని తాత్పర్యము గోమాంసమును గూర్చికాదు కాని దాని పాలు, పెరుగు, వెన్న, నేయి మున్నగు పదార్థములగూర్చియే సంభవమును దీనిని గూర్చి నిరుక్తము నందు స్పష్టముగ వ్రాయబడియున్నది.

'తద్వితవన్నిగమా భవన్తి - గోభిః శ్రీణీత మత్సరమ్- గోభిః సన్వద్వాఅసివీడయస్స'

ఇచ్చట తన దాస మనోవుత్తిని ప్రకటించుచు డా. దాసుగారిట్లు వ్రాసినారు.

'This may be a possible explanation, but as professor Wilson says : There does not seem to be any thing in the Veda that militates against the literal interpretation'

ఇచ్చట విల్సన్ గారనినట్లు 'పేర్కొని డా. దాస్ నిరుక్త సమ్మతము, వేదభావములకు పూర్తిగా అనుకూలమైన నాఖ్య (వేదములో గోవును అఘ్ని చంపదగినది అని వందల సార్లు పేర్కొనబడినది) ను ఉపేక్షించినారు. అంతేకాదు వైదిక ఆర్యులు గోమాంస భక్షకులని అనుచిత ఆక్షేపణ చేసినారు.

ప్రా విల్సన్ నామము పై డా. దాసు గారిక ఉచితముగు వ్యాఖ్యనొనర్చినారు. వేదభావనకు పూర్తిగా అనుకూలమైన వ్యాఖ్యను (గోవును గూర్చి 'అఘ్ని' అనగా చంపదగినది గాదని అనేక చందల సార్లు ఉల్లేఖించబడినది) మరియు నిరుక్త సమ్మతమైన దానిని ఉపేక్షించినారు వైదికార్యులపై మాంసభక్షణము మున్నగు అనుచితముగు ఆక్షేపణలను చేసినారు.

మేమీ The 'Vedic Age' Published by the Bharatiya Itihas Samiti, Boma, London George Allen of Unwin Ltd., అను గ్రంథము అనేక భ్రాంతి పూర్ణాంశములపై విశేషముగా సమారోచనాత్మక

దృష్టిని ప్రసరించదలచినాము. దాని యందనేక స్థలములందు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల అనేక పూర్వముగ అనుసరణ మొనర్చుచు వారి దృష్టి కోణమునే స్వంతమునర్చికొనినారు.

బుగ్గేంద నిర్మాణకాలమును ఈ Vedic Age లేఖకులు (General Editor R.C Majumdar M.A., Ph.D. Hon. Head of the Department of History Bharatiya Vidya Bhavan Bombay), (Asst. Editor A.D. Pusalkar M.A., L.L.B. Ph.D., (Head of the Department of Sanskrit) దాదాపు క్రీ. పూ. ౧౦౦౦ సంవత్సరములని నమ్మినారు ఇదే విధముగ డా బి.కే. మున్చ్ఛి D.Phil (Munich), D Litt (Paris) Vedic Literature - General View అను శీర్షికతో ౧౦వ అధ్యాయమందిల్లు వ్రాసియున్నారు:

On Linguistic grounds the Language of the RigVeda the oldest Veda, may be said to be about 1000 B.C. (P. 225)

అనగా, "భాషా సంబంధముగ ఆధారముపై అన్నిటి కన్న పూర్వపు దగు బుగ్గేందము దాదాపు క్రీ. పూ. ౧౦౦౦ సంవత్సరముల దని ఎంచ విలగచున్నది "

"వైదిక ధర్మమును బహుదేవత పూజావాది, మరియు చివరకు అక్కడక్కడ అద్వైత వాదమును జూపుటకు లేఖకులు ప్రయత్నించినారు. దీని ననుసరించి వేదములలో ప్రాకృతిక దేవిదేవతల పూజ, మరియు వారి ముఖస్తుతి యొనర్చుటకు ప్రయత్నించబడినది. పాశ్చాత్యులనే అనుసరించుచు వారిల్లు వ్రాసినారు."

'It has been generally held that the Rigvedic Religion is essentially a polytheistic one, taking on a Pantheistic colouring only in a few of its latest hymns.'

- Vedic Age P 378

"అధర్వ వేదముపై ఈ గ్రంథ రచయితలు ఎట్టి అసంగత, అనుచిత విషయములను వ్రాసియున్నారో వాని యందు పాశ్చాత్యుల అనేక పూర్వముగ విషయములనే అనుసరించినారని స్పష్టముగ గాన్పించుచున్నది పో బ్లాంఫీల్డు యొక్క 'అధర్వ వేద విషయక' పుస్తకమునకు వంతెన గట్టుచు వారిల్లు వ్రాసినారు

'Bloomfield's excellent mono-graph on the Atharva Veda like which unfortunately there is as yet nothing on the other Samhitas - offers practically every thing that a student of the Vedic Literature might wish to know about the Atharva Veda. The section on the Atharva Veda in this chapter is mainly based on 'Bloomfield's monograph.'

-Vedic Age P. 239

అనగా, బ్లాంఫీల్డు యొక్క 'అధర్వ వేద విషయక' ఆధర్వ పుస్తకమునందు (చోర్వాన్ విషయము ఇతర సంహితలపై దీనికి సమముగ పుస్తకమేదీయును ఇంతవరకు లేదు) క్రియాత్మక రూపమున విద్యార్థులు దెలుసుకొనదగిన సమస్త విషయములు గలవు. ముఖ్యముగా ఈ పుస్తకము యొక్క ఈ భాగము బ్లాంఫీల్డు యొక్క ఆ పుస్తకాధారము పైననే వ్రాయబడినది.

బ్రాహ్మణీల్లు వ్రాసిన ఆ పుస్తకమునందు అధర్వవేద విషయములో ఎంతటి అశుద్ధముగు ఆరోచనలు గలవో మేము ముందర చూపుదుము. ఈ లేఖకులు దానినే అవివేకముగా అనుసరించుచు దానినే ఆదర్శముని ఎంచినారు. ఇందువల్ల వాస్తవముగ మన అంగ్రేజి శిక్షిత భారతీయ విద్వాంసుల దానమునో వృత్తి ప్రస్ఫుటముగా నించుచున్నది. ఇది అంగ్రేజి శాసకుల ద్వారా భారత దేశమునందు ప్రవర్తించ జేయబడిన అంగ్రేజి శిక్షణా పద్ధతి యొక్క స్వాభావిక పరిణామమే. వైదిక కాలమున గోమాంసభక్షణను నిరూపించుచు ఈ గ్రంథ లేఖకులిట్లు వ్రాసినారు

The guests are entertained with the flesh of cows killed on the occasion of marriage'.
(Vedic Age. P. 389.)

అనగా, వివాహ సంస్కారములందు గోవులను చంపి వాని మాంసముచే అతిథులు తృప్తిపరచబడుచుండిరి. ఇదే విధముగ సారాయి విషయమందిట్లు వ్రాసినారు.

'In the Rigvedic Period, Sura was the popular drink, extremely intoxicating as compared to the Soma which though mildly inebrating was an invigorating beverage'.
(Vedic Age. P. 393.)

అనగా, వైదిక కాలమునందు సురా, లేక సారాయి లోక ప్రేయః పేయ(పానీయ)మై యుండెను. అది సోమ రసము కన్న అత్యధిక మత్తు పదార్థము. మే మీ ఆరోచనలను సంపూర్ణముగ అశుద్ధమనియే తలతుము ఇక దీని తరువాత ప్రమాణ పూర్వకముగా సమాలోచన మొనర్చెదము అంగ్రేజి సుశిక్షితులగు స్వదేశ ఆధునిక విద్వాంసులు అవివేక పూర్ణముగ పాశ్చాత్యుల ఆరోచననే అనుసరించినారు. మరియు సీ విధముగ వేదముల వాస్తవిక తత్త్వమును దెలిసికొనుటయందు సంపూర్ణముగ అసమర్థులైపోయినా రని మాత్రమే ఇప్పుడు చూపదలచితిమి అనేక విషయములందు వారు పాశ్చాత్య విద్వాంసులను అవివేక పూర్ణముగ అనుసరించినారు వారికి తమ వేద విషయక జ్ఞానము టుండ సంస్కృత జ్ఞానము సైతము అత్యంత సీమితముగనే యుండెను. వారిలో కొన్ని సంస్కృత వాక్యములనైనను చెప్పు యోగ్యతకాదా లేకుండెను. తోడ్పడ ఈసాయిమతము యొక్క శ్రేష్టత్వము, వైదిక ధర్మము యొక్క హీనత్వమే వారికి గానించుచుండెడిది. ఇట్టి పక్షపాత పూర్ణముగ యనఁపుటచే ప్రేరితులై వారు కార్యముల నొనర్చుచుండిరి ఇట్టి పరిస్థితి యందు వారి యనుసరణ పరిణామము ఉత్తమముగా నెట్లుండగలదు? వైదిక సాహిత్యముపై వ్రాయఁ పాహసించిన ధురంధరులగు ఆనేకానేక పాశ్చాత్య విద్వాంసుల సంస్కృతి విషయకయోగ్యతలను మహాత్మా నారాయణ స్వామి కృత 'వైదిక రహస్య' మను గ్రంథమున సాక్ష్యధారములతో గాంచ నగును.

అనేక సంవత్సరముల క్రిందట మనదేశపు సంస్కృత, మరియు అంగ్రేజి విద్వాంసు డొకడు ప్రభుత్వముచే అనుమతి పొంది సంస్కృతమున విశేష అధ్యయనము చేయుటకు ఇంగ్లాండు వ్యర్థియుండెను. అకాలములో సంస్కృత భాషయందు వాదలాపము లొనరచ్చనప్పుడు మైక్లెడ్ నై ఆయనతో సంస్కృతమున మాట్లాడలేకపోయినాడు అప్పుడు మైక్లెడ్ నై వారితో "సంస్కృతమునందు మీకు గల యోగ్యత నాకు లేదు. మిమ్మిచ్చుటికి సంస్కృత సాహిత్యాధ్యయనమునకు పంపించినారనుల సంగారు మీరిచ్చుటికి కేవలము పాశ్చాత్య

విద్వాంసుల అన్వేషణా ప్రణాళిని అభ్యసించుటకు పంపబడినారని నమ్ముచున్నాను (వైదిక రహస్యము, పు 288)

మీరు దీనిని పక్షపాతముతో గూడిన అత్యుక్తిగా దలచవలదు. మేమీ విషయమును కేవలము పాశ్చాత్య విద్వాంసుల సంస్కృత యోగ్యతల పరిచయము నిచ్చుటకే ఉద్దేశించినాము కొంత కాలమునుండి మేము దక్షిణ భారతమునందుండియును అనేక తడవలు సంస్కృత, వైదిక సాహిత్యమునందు ధురంధరులగు పాశ్చాత్య విద్వాంసులను గలిసికొను నవకాశము గలిగినది అందుముఖ్యముగా ఆక్స్‌ఫర్డు సంస్కృత పరిభాషాధ్యక్షులగు ప్రొ థామస్, ప్రొఫెసర్ విశ్వ విద్యాలయముతో భారతీయ విద్య, లేక Indology అధ్యక్షులగు ప్రొ రేనూ, ప్రొ తుఫ్ఫీ ఇబ్రహీముల్లును వారుండిరి కాని ప్రొ తుఫ్ఫీని ఇబ్రహీముల్లు వదలివేసి సంస్కృతమున కొంత వరకు వ్యాకరణ విషయములో అశుద్ధముగా తమ భావమును ప్రకటించగలుగుచుండిరి మేమెవ్వరి యందును సంస్కృత భాషణ యోగ్యతను జూడలేదు 1921లో All India Oriental Conference (ప్రాచ్య విద్యా సమ్మేళనము) త్రవ్వేంద్రములో జరుపబడినది దాని అధ్యక్షుడగు ప్రొ ఎఫ్ డబ్ల్యూ థామస్ వద్దకి వెళ్లి నేను సంస్కృతములో

'సంస్కృత భాషాయాం భాషణస్యాభ్యాసో వర్తతే కిం శ్రీమతామ్' అనగా; మీకు సంస్కృతములో మాట్లాడు అభ్యాసము గలదా? అని యడిగితిమి వారు ఇంగ్లీషు నందే

'How I wish I could speak in Sanskrit fluently like you, but unfortunately I have no practice' అని సమాధానమిచ్చినారు

అనగా, సంస్కృతములో మీవలె ధారాప్రవాహ రూపమున మాట్లాడవలెనను కోరిక ఎంతయో గలదు కాని దౌర్భాగ్యవశమున నాకు దీని యభ్యాసము లేదు ఇట్టి సమాధానమునే ప్రొ రేనూ యను నాతడు ఘోషింపవలెనని నాకు సంగతినాడు. ఇది ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ యందు సంస్కృత సాహిత్యముపై ఈయబడియుండెను మరల నేను 'స్వామి దయానంద సంస్కృతి గారి వేద భాష్యులను పాశ్చాత్య సంస్కృతిజ్ఞులగు విద్వాంసులు చదువుదురా? ఐనచో వారి యభిప్రాయమేమి? అనియడిగినాను అందుకు ప్రొ రేనూ 'అచ్చుల సంస్కృతజ్ఞు పిద్వాంసులు కూడా నుూల సంస్కృత గ్రంథములను దెలిసికొను యోగ్యత గలిగి యుండరు. వీని యనువాదములు అంగ్రేజి భాషయందు వైపుదే వానిని ఎదివి అవగాహన మొనర్చుకొనలేగిరవేమో! ఈ కారణము వల్ల ఆ గ్రంథముల ప్రచార మిచ్చుట జరిగియుండలేదు. అని యనినాడు ఈ విషయమును సైన్తపించుచూ మేము పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ఆలోచనాత్మక చట్టాన్ని గూర్చి వ్రాయవలెదనాము. వారు సంస్కృత సాహిత్యవిషయముపట్ల మక్కువ చూపుదురు ఉపయోగకరముగా అనేక విధములగు పరిశోధన విషయములో పరిశ్రమించుదురు వారు వేదములు, మరియు సంస్కృత యోగ్యతను సంపాదించుటకు అదిక విషయమనినాను ఇట్టి విషయములందు భారతీయ విద్వాంసులు శ్రద్ధ గలిగియుండక భయంకరముగా తప్పుదమ్ము చేసినారని వ్రాయవలసివచ్చినది. మనమేగాదు అనేక సుప్రసిద్ధ పాశ్చాత్య విద్వాంసులు కూడా ఈ విషయము స్వీకరించినారు ఉదాహరణకు 'బ్రాక్స్ వాక్' (పిల్‌రీయా) యొక్క 'టామస్ ఫిల్స్' అనునొక సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు ఒకనాటి తన వ్యాఖ్యానము వదిలిపెట్టినాడు

“కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు వేదముల విషయమున వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయముపై నాకే మాత్రము విశ్వాసము లేదు. ఏలన ఈ పండితుల సంస్కృత విద్యత్ర, మరియు వేదముల జ్ఞానము ఏమాత్రము లేని దానితో సమానమే. ఈ విషయముపై మేము కేవలము దయానందుల భాష్యమునే ప్రామాణికముగ విశ్వసించుము” అని, ఈ విషయమును ‘పాఖండ ఖండనీ పతాక కాశీ’ నామక మాసపత్రిక ౧౯౩౯ జూన్ ౧౫న తేదీ గల అంకమునందు ౫వ పుటను జూడగలను.

1.28. వేద మహత్త్వ విషయమున మహర్షి దయానందుల సింహ గర్జన :-

ఇప్పుడు ౧౯ మరియు ఇరువదన ఈ శతాబ్ద కాలపు మహానుభావులు వేదములను ప్రజల యెదుటికి యథార్థ రూపమున తెచ్చి అత్యంతాభినందన కార్యమొనర్చిన విద్వాంసులలో సార్థక నామలు, స్వనామ ధన్యులు నగు మహర్షి దయానందుల స్థానము సర్వోన్నతమై యున్నది. వారి కాలమున భారత దేశము యొక్క సుశిక్షిత సంస్కృత వర్ణమునందును వేదములు నితాంతము ఉపేక్షించబడుచుండెడివి. గొప్ప గొప్ప పండితులు గూడా దాని యర్థము, భావములను దెలిసికొనుటకు ప్రయత్నించెడివారు గాకుండిరి ఈ విషయము కాశీ శాస్త్రార్థము ద్వారా స్పష్టమగుచున్నది విశుద్ధానందస్వామి, బాలశాస్త్రి వంటి కాశీలోని మహాపండితులకు సైతము వేద జ్ఞాన మేమియును లేకుండెను. వారు దర్శన శాస్త్రములు, మరియు స్మృతులు మున్యుగ గ్రంథముల అనుశీలనము నందే తమ అధిక కాలమును వ్యయపరచుచుండిరి శ్రీ దేవేంద్ర నాథ తాకూరు గారు తన ఆత్మ చరిత్ర (Auto - Biography) యందు బెంగాల్ దేశమును గూర్చి వ్రాసిన విషయమే సంస్కార భారత దేశ చిత్రణమని యనవచ్చును. వారిట్లు వ్రాసినారు.

"The Vedas had become virtually extinct in Bengal, Nyaya and Smriti Shastras were studied in every tol (Sanskrit School) and many Pandits versed in these Shastras came forth thence, but the Vedas were totally ignored. The business of the Brahmans, that of learning and teaching the Vedas, had altogether disappeared from the country, there remained Brahmans only in name, bereft of all Vedic knowledge, bearing the sacred thread alone, with the exception of one or two learned Brahman Pandits, they did not even know the meaning of their daily Prayers."

Auto-biography of Maharshi Devendra Nath Tagore, P. 41.

అనగా, వేదములు బెంగాలు నుండి దాదాపు సమాప్తమయ్యెపోయినవి. న్యాయ మరియు స్మృతి శాస్త్రములు మాత్రము అన్ని సారశాలలందును చదివించబడుచుండెడివి బెంగాలు నం దీ శాస్త్రముల నిపుణులగు పండితులు అనేకు లుండిరి. ఐనను వారు వేదములను దాదాపు ఉపేక్షించిరినియే యనవచ్చును దేశమందంతటను బ్రాహ్మణులు వేదములను చదువుట చదివించుట యను కార్యమును వదిలివేసినారు. కేవలము నామ మాత్ర బ్రాహ్మణులు కొంద రుండిరి. వారికి వైదిక జ్ఞానమేమియును లేకుండెను. వారు కేవలము యజ్ఞోపవీతమును

ధరించుచుండిరి. విద్వాంసులగు బ్రాహ్మణుల నొక రిద్దరిని వదలి వారికి దైనిక సంధ్యావందన మంత్రముల అర్చము గూడా తెలియకుండెడిది. ఇత్యాదులు ఎక్కి-డనైన కొందరు వేదాధ్యయన మొనర్చుచుండినను వారు కేవలము వేద పఠనము నభ్యసించుటయందే సమయమంతయు వ్యర్థమొనర్చుచుండిరి వాని అర్థము సాయణాచార్య, మహీధరాది పౌరాణికుల, మరియు తాంత్రిక భాష్యకారుల ననుసరించి ఎచ్చటన్ కొన్ని చోటులలో చదివినపబడుచుండెను. వానిని చదివిన పేదవ లోకులందు మిగిలియున్న కొద్దిపాటి శ్రద్ధ సైతము లుప్తమై పోవుచుండెడిది. శ్రీ దేవేంద్ర నాథుగా వేదముల తత్త్వమునెరుగుటకు ఆనందచంద్ర, తారకనాథ, వనశ్యర, రామనాథులను పేర్లుగల నలుగురు విద్యార్థులను వేదాధ్యయనము కొరకు బనారసు (కాశీ) కు పంపించియుండిరి అచ్చట సాయణుడు మున్నగు వారి భాష్యములను చదివి తిరిగి వచ్చి వారు చెప్పిన దేవసూత్ర 'వేదములు అసంబద్ధ, అశ్శీల, అనంగత మగు మాటలచే నిండియున్నవి. వానిలో యజ్ఞములందు పశుహింసను గూర్చిన విధానమున్నది ఇంకా అందు జుగుప్సాకరమగు విషయములెన్నియో గలవు అదివిన్న శ్రీ దేవేంద్రనాథునకు 'వేదములు నిర్వాంతములు, అవి ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని విశ్వసించుట దోషమే' యను నిశ్చయమునకు రాక తప్పినది కాదు సాయణుడు మున్నగు వారొనర్చిన అశుద్ధ భాష్యమును చదివి వేదముల విషయమున అవాస్తవిక భావనలతో తిరిగి వచ్చిన ఆ నలుగురు విద్యార్థుల అభిప్రాయము వారిపై స్థిరపడినది బ్రహ్మసమాజము వారి వలె వేదములు ఈశ్వరీయ జ్ఞానమును పరంపరాగత ఆర్య సిద్ధాంతమును త్రోసిపుచ్చుట అనుచితమే. ఐనను శ్రీకేశవ పంధ్రుని వంటి ప్రభావశీలుడు, ఈసాయా (క్రైస్తవ) విద్యాలయములందు చిన్ననాటి నుండియే ఖీతీతుడైన యువకుని ప్రేరణా ప్రోత్సాహముల దేతను, స్వయముగా వేద విద్వాంసుడు కానందు వల్లను శ్రీ దేవేంద్రనాథునకు వేదములపై గల కొద్దిపాటి యభిమానము కూడా వదలిపోయినది. బ్రహ్మసమాజ ప్రవర్తకుడు శ్రీ రాజా రామమోహనరాయలు స్పష్టముగా నెప్పుడును వేదముల ప్రామాణికతను నిరాకరించ కున్నాను వేదములనగా చాలావరకు ఉపనిషత్తులనియే ఆయన యెంచుచుండిరి. ప్రొ. మెక్స్ మూలర్ వ్రాసిన 'Biographical says' లో వ్రాసి పెట్టిన సిమ్ల సంఘటన దీనిని స్పష్టముగా సూచించుచున్నది. వేదములు అనగా సంహితల విషయములో వారియభిప్రాయము ఉత్తమముగా లేకుండెను. ప్రొ మ్యాక్స్ మూలర్ నిల్లు వ్రాసినారు

'The Raja Rama Mohan Roy was in London and saw Friedrich Rosen at the British Museum busily engaged in copying manuscripts of Rig Veda. The Raja was surprised and told Rosen that he ought not to waste his time on the hymns, but that he should study the Upanishads'

Max Muller's Biographical Essays, P. 39 Quoted by A.C. Clayton in 'The Rig Veda and Vedic Religion,' P. 21.

అనగా రాజారామమోహనరాయలు లండన్ లో నున్నప్పుడు బ్రిటిష్ మ్యూజియంలో ప్రెడెంట్ రోజన్ అనునాతడు ఋగ్వేద హస్తలిపి గ్రంథమును ఎత్తి వ్రాయుట (కాపీ చేయుట) యందు సిమ్లగ్నమై యుండుటను జూచినాడు. అప్పుడాయనకు ఆశ్చర్యము కలిగినది. అప్పుడాయన రోజన్ తో 'మీరు వేదము అనగా మంత్ర

సంహితలపై వ్యర్థముగా సమయమును వృష్టపరచకుడు మీరు దీనికన్న ఉపనిషత్తుల అధ్యయనమునర్చిన ఎంతయో బాగుండెడిది.'

A.C. Clayton అనునాతడు The Rig Veda and Vedic Religion (Published by the Christian Literature Society for India, London, and Madras 1913) అను పేరు గల పుస్తకమునందు ఈ సందర్భమును ప్రా. మైక్స్ మూలర్ పుస్తకము నుండి ఉదాహరించుచు ఇట్లు వ్రాసినాడు

'Max Muller relates an incident which shows the opinion of the intrinsic value of the hymns of the Vedas held by a highly educated Hindu thinker, and probably by not a few others, at that time.'

అనగా; ప్రా.మైక్స్ మూలర్ ఒకసంఘటనను వ్రాసినాడు. దానిద్వారా ఆకాలమునందలి ఒక అత్యంత సుశిక్షితుడగు, అలోచనాపరుడగు హిందువు దృష్టియందేగాక ఇతర సుశిక్షితులైన హిందువు లనేకుల అలోచనములందును వేదమంత్రముల మహత్త్వమును గూర్చిన భావములు మనకు స్పష్టపడగలవు

పాశ్చాత్య విద్వాంసులు వేదములను పక్షపాతబుద్ధితో అధ్యయనమునర్చి తమ గ్రంథముల ద్వారా ఆ దినములలో గాంచిన ఉపద్రవమును గూర్చి పైన వ్రాయబడినది ఇట్టిస్థితి యందు మహర్షి దయానందులు;

'వేదము సమస్త సత్యవిద్యల గ్రంథము. వేదమును చదువుట, చదివించుట; మరియు వినుట వినిపించుట ఆర్యులందరి పరమధర్మము' అను నియమమును జేయుట మరియు 'వేదములవైపుకు నడుచుట' అను ప్రబల నినాద మొనర్చుట ఎంతో సహసపూర్ణముగ కార్యమో చూడుడు. ఐనను మహర్షి దయానందులు ఎంతటి నిర్భయత్వముతో ట్టికార్య మొనర్చినారో దానినుల్లేఖించకుండుట మహాకృతఘ్నత సూచకమే యగును సుశిక్షితులగు భారతీయుల దాసమనోవృత్తి పాశ్చాత్యులను మాత్రమే వేదములు మున్నగు విషయములందు పరమ అప్తులుగా నెంచుచుండెడిదో దానిని మహర్షి దయానందులు స్పష్టముగా నిరూపించినారు. వారు తన సత్యార్థప్రకాశమునందలి ఏకాదశ సముల్లాసము నందు ఈపాశ్చాత్యవిద్వాంసుల సంస్కృతయోగ్యతను గూర్చి ఇట్లు వ్రాసినాడు.

'ఇంతవరకు సంస్కృతవిద్యాప్రచారము ఆర్యావర్త దేశములందు ఎంతగా కలదో ఏ ఇతర దేశమునందును లేదు జర్మనీ దేశములో సంస్కృత ప్రచారము ఎంత అధికముగా గలదో, మ్యాక్స్ మూల రెంత సంస్కృతమును చదివియున్నారో అంతగా ప్రపంచము నందెచ్చటను జరుగలే' దను విషయము కేవలము మాట మాత్రమే ఏలిన,

'నిరస్తపాదపే దేశే, ఏరణ్డోఽపి ద్రుమాయతే'

అనగా; 'వృక్షములు లేని దేశములో ఆముదపు వెట్టే మహా వృక్షముగా నెంచబడు' నన్నట్లు యూరోపుదేశమునందు సంస్కృతవిద్యాప్రచారము లేనందున జర్మనులు, మరియు మైక్స్ మూలర్ గారు కొద్దిపాటి చదివినదే వారి దేశములో అధికము గదా! కాని ఆర్యావర్తము వైపు జూచినప్పుడది అతిన్యూనమైనదే. ఏమన, నేను జర్మనీదేశాస్తుడగు ఒక ప్రిన్సిపాల్ గారిని ఎరుగుదును. వారొకనాడిట్లనినారు 'జర్మనీదేశమునందు సంస్కృత

జాబుకు (చిట్టికి) అర్థము నొనర్చువారు చాలతక్కువగా నున్నారు మైక్స్ మూలగారి సంస్కృతసాహిత్యము మరియు కొద్దిపాటి వేదవ్యాఖ్యను జూచినప్పుడిట్లు తోచును మ్యాక్స్ మూలగారు అక్కడిక్కడ ఆర్యాచరియులు చేసిన వ్యాఖ్యలను జూచి ఉన్నదున్నట్లుగా కొంత వ్రాసినాడు. జర్మనీదేశము మరియు మైక్స్ మూలగారిలో సంస్కృతవిద్యయం దెంతటి పాండిత్యవముగలదో దీనిద్వారా వన మూహించవచ్చును || (సత్యార్థప్రకాశము. ౧౦వ సముల్లాసము ౩౪౦వపుట ఆర్యసాహిత్యమండలి, అజ్మీర్, చతుర్థావృత్తి)

ఇదేవిధముగా భ్రాంతినివారణమున గ్రంథమున 'ప్రిన్సిపల్స్ మహేశ్వరచంద్ర న్యాయరత్న' గారు, 'గ్రీఫిత్ హో', మున్నగువారికి 'వికేశ్వరవాదము'న గల భావములు ఖండించుచు మహర్షి దయానందు లీవిధముగా వ్రాసినారు.

డాక్టర్ ఎమ్ హో, సి హెచ్ హాస్ మరియు గ్రీఫిత్ మున్నగు కొందరు ఈశ్వరులు కారు వారు వ్రాసినదంతయు ఆలోచించక మరియు పరీక్షించక విశ్వసించదగినదిగా. డా.ఎమ్ హో, మున్నగు వారు ఋషిమునుల కన్నగొప్ప వారైయుండిరా? పం మహేశ్వరచంద్ర న్యాయరత్నగారు మహోన్నతులని యెంచి తలపై నెక్కించుకొనుటకు వారి రచనలు మన ప్రాచీన గ్రంథములకన్న మిన్నయైనవియో? న్యాయరత్నగా రఙ్గానర్తనను నాధృష్టియందు మాత్రము వారెంతో అంతే. (మహర్షి దయానందకృత భ్రాంతి నివారణము ౧౦ వపుట)

ఆర్యులు భారతదేశమునకు బయటి (మధ్యాశ్రియా మున్నగు ప్రాంతముల) నుండి వచ్చినట్లు పాశ్చాత్యతత్వజులు ఒక భ్రమను వ్యాపింప జేసినారు. వచ్చిన ఆర్యులు ఇచ్చిటివారిపై అనేక అత్యాచారము లొనర్చినారని, వీరు ఇచ్చిటి ద్రవి్యులు, లేక ద్రవిదులపై అనేక యుద్ధము లొనర్చినట్లు అనేక వర్తనలు వేదములందును గలవని అనేక కల్పనలను పాశ్చాత్యులు తమ గ్రంథములందు వ్రాసినారు మహర్షి దయానందులకాల మందును ఇట్టి భ్రాంత విషయములు చాలా వ్యాప్తి యందుండెను ఈవర్తమాన కాలమునందును ఇతిహాస లేఖకు లెల్లరును దీనిని తధ్యమనియే నమ్ముచున్నారు మేమింత వరకెన్ని పతిహాసగ్రంథములు, వేదాదుల విషయమున పాశ్చాత్యులు, మరియు వారి అనుయాయులు భారతీయ విద్వాంసులు వ్రాసిన గ్రంథములను జూచియున్నామో వానిలో - (Rig Veda Un-veiled by Shri Dwij Das, M.A.LL.B. Rigvedic India and RigVeda culture by Shri Abinash Chandra Das M.A PH.D., Vedic Age మున్నగునవి చేరియున్నవి) ఈయన్నిటియందును ఈవిషయమునే పునరుద్ధరించుట జరిగినది కాని మహర్షి దయానందులు విదేశీయుల ఈకల్పనలను నిరాధారములని చూపుచు సత్యార్థ ప్రకాశము అష్టమసముల్లాసము నందిట్లు వ్రాసినారు

(ప్రశ్న: మొట్టమొదట ఈదేశము పేరేమి? ఇచ్చట ఎవరు నివసించుచుండిరా?

ఉత్త: - పూర్వమిచ్చట ఎవ్వరును లేకుండిరి దీనికెట్టి పేరును లేకుండెను. ఆర్యులను పూర్వముచ్చట ఎవ్వరును నివసించలేదు స్పష్టమైదియం దార్యులు కొంత కాలము తరువాత త్రివిష్టపము (త్రివిష్ట) నుండి వేరుగా ఇచ్చటికి వేరియుండిరి.

(ప్రశ్న: "ఆర్యులు ఈరాక్ నుండి వచ్చినారు కావుననే వీరిపేరు ఆర్యులుగా నిలిచినది" ఏకి పూర్వము ఇచ్చట ఆలవికులు నివసించుచుండిరి. వీరినే అనురులు, మరియు రాక్షసులు అని చెప్పుకొనుచుండిరి వారు

యుద్ధములను జేయుచుండిరి. వానినే దేవాసుర సంగ్రామములని కథలలో వర్ణించినారు. అని అనేకులందురు గదా!

ఉత్త:- ఈవిషయము సంపూర్ణముగా నిరాధారము. ఎందుకన;

‘విజానీవ్యాయాన్ యే ద చవ్యన్ బర్హిష్మతే రవ్రయా శాసదప్ర తాన్’ ॥ఋ. ౧-౫౧-౮ ‘ఉత శూద్ర ఉతార్యే’ ॥ అథర్వ. ౧౯-౬౨ ॥

ఆర్యులనా; ధార్మికులు, శ్రేష్టులు, విద్వాంసులు, అష్టపురుషులు మున్నగువారు ఇందుకు విపరీతగుణములు గలవారు దస్యులు. అనా, దుష్టులు, బందిపోట్లు, ధర్మహీనులు, అవిద్వాంసులగువారు మరియు బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైశ్యులు, అను ఈర్ష్యజాల పేర్లు ఆర్యులు మరియు శూద్రుల పేర్లు అనార్యులు అనగా ఇజ్జానులని వ్రాసియుంటిమి. వేదము లిట్లు చెప్పుచుండ విదేశీయుల కపోల కల్పితములను విమర్శింపఁతుడును, ఎప్పుడును నమ్మలేదు. ఏ సంస్కృత గ్రంథమందును మరియు ఇతిహాస గ్రంథమందును ‘ఆర్యులు ఈరాక్షసుండి వచ్చినారు, ఇచ్చటి అలవికులతో పోరాడి వారిని పారద్రోలి ఈదేశమునకు రాజులైనారు అని వ్రాసియుండలేదు. అట్టిచో విదేశీయుల ఇట్టి రచనలెట్లు మానసియము లగును?’ (సత్యార్థప్రాశము, అష్టమ సముల్లాసము, ఆర్యసాహిత్యమండలి, చతుర్థ ప్రకాశనము, ౨౦౨౩ వ పుట).

ఈవిధముగా విదేశీయుల దానవసనోన్మత్తిని భారతీయులనుండి దూరమొనర్చి దయానందు లిట్లువ్రాసియున్నారు. ఏవిధముగా పరమేశ్వరుడు పవిత్రుడు, సకలవిద్యావేత్త, శుద్ధగుణకర్మ స్వభావములగువాడు, న్యాయకారి, దయాళువు మున్నగు గుణములు గలవాడో, అదేవిధముగ ఏపుస్తకమునందు ఈశ్వరుణకర్మస్వభావముల కనుకూలముగ కథనము గలదో అదియే ఈశ్వరకృతముగనుగాని అన్యమెట్లుగను? కాదుగదా! ఎద్దానియందు సృష్టిక్రమము, ప్రత్యక్షాది ప్రమాణములు, ఆపుల, మరియు పవిత్రత్యాల వ్యవహారములకు విరుద్ధములగు కథనములుండవో అదియే ఈశ్వరోక్తములు, ఏవిధముగా ఈశ్వరజ్ఞానము నిర్భాంతమో, అదే విధముగా ఏ పుస్తకము బ్రాంతి రహితముగ జ్ఞానమును ప్రతిపాదించునో అదియే ఈశ్వరోక్తమగును. ఏవిధముగా సృష్టిక్రమమునందుచూపబడినదో, అదేవిధముగా ఈశ్వరుడు, సృష్టికార్యకర్తగుణములు, జీవుని ప్రతిపాదనము దేనియందు గలదో అదియే పరమేశ్వరోక్తముగ పుస్తక మగును ప్రత్యక్షాది విషయములవిరుద్ధముగా నుండి, శుద్ధాత్మ స్వభావమునకు విరుద్ధముగా నుండనివే వేదములు కాని ఇతరములగు బైబిల్, కురాన్ మున్నగు పుస్తకములు మాత్రముగాపు వీని వ్యాఖ్యను బైబిల్ మరియు కురాన్ల ప్రకరణము ౧౩, ౧౪ వ సముల్లాసములందు స్పష్టముగాగలదు. (సత్యార్థ ప్రకాశము, సప్తమసముల్లాసము. ౨౦౨౩వ పుట)

ఇంకను ప్రబలమగు అనేక యుక్తులతో మహర్షి దయానందులు వేదములను పరమేశ్వరోక్తములని సిద్ధి పరచుచు ఇట్లువ్రాసినారు.

వేదములు పరమేశ్వరోక్తములు, మానవులెల్లరును వానినినుసరించి యే నడచుకొనవలయును తల్లితండ్రు లేవిధముగా తమ సంతానముపై కృపాదృష్టితో వారి ఉన్నతిని కోరుదురో, అదేవిధముగ పరమేశ్వరుడు మానవులపై

కృష్ణగలవాడే వేదములను ప్రకాశపరచినాడు. వీనిద్వారా మనుష్యులు అవిద్యాంధకారమును భ్రమజాలమునుండి విముక్తులై విద్యా విజ్ఞానరూప సూర్యుని ప్రాప్తిజేసికొని ఆత్యంతానందమునం దుండి విద్యా సుఖములను వృద్ధిపరచుకొనవలెను

వేదములు నిత్యములు మరియు అపారుష్యములు. (వీనివిషయములో యుక్తి ప్రమాణాదులు ముందర-ఈయబడును. వీని సమర్థనము నందు ఇతర నానామతావలంబులగు నిష్ప్రాక్షిక విద్వాంసుల ఉదాహరణములు గూడ ఈయబడును) వీనియందు ఆనిత్యమగు అసంబద్ధమగు ఇతివౌసము, రాజుల మహారాజుల, ఋషి మునుల పేర్లు మరియు చరిత్రలు ఉండజాలవు. వేదముల శబ్దములు యోగికమైనవి. వానిని యోగికమని విశ్వసించియే వాని వ్యాఖ్య యొనర్చబడును. కాని వ్యక్తి, దేశము మున్నగు విశేష సంజ్ఞామానముగ గాదు. వేదములందు సమస్త సత్యవిధ్యలను బీజరూపముగా గాంచనగును. కావుననే వానియధ్యయనము మానవుల్లెరకును ఉపయోగకరమైనది వీని ద్వారము లెప్పుడును మానవమాత్రు లెల్లరకొరకును తెరచియే యుండును. ఎల్లన;

యథేమాం నాచం కల్యాణీమావదాని జనేభ్యః ।

బ్రహ్మరాజన్యాభ్యాం ౨ శూద్రాయ చాద్యాయ చ స్వామ్య చారణాయ ॥ య ౨౬.౨ ॥

మున్నగు వేదమంత్రములందు సుష్టముగా చెప్పబడియున్నది ఏమన, పరమేశ్వరుడ నగు నేను కల్యాణీ అనగా ఇహ పరలోకముల సుఖములను ప్రసాదించునట్టి ఋగ్వేదము మున్నగు నాలగు వేదముల వాణిని సకల మానవులకు అనగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, అతిశూద్ర స్త్రీపురుషుల్లెరికొరకును ఎల్లు ఉపదేశించుచున్నానో ఇదేవిధముగా మీరును ఒనర్చుడు మానవుల్లెరకును వేదములను చదువుట చదివించుట, మరియు వినుట వినిపించుట ద్వారా విజ్ఞానమును పెంపొందించుకొనవలయును. ఉత్తమ గుణములను స్వీకరించుచు చెడువిషయములను త్యజించి దుఃఖములనుండి విముక్తులై యుండు డని పరమేశ్వరుని ఉపదేశము పరమేశ్వరుడు శూద్రుల మేలును కొరనివాడా? ఈశ్వరుడు పక్షాతియో? వేదములను చదువుటను, వినుటను శూద్రులకొరకు నిషేధించినాడా? ఇది ద్విజులకొరకే ప్రసాదించినాడా? పరమేశ్వరుడు పృథివి, జలము, వాయువు, సూర్యచంద్రులు, అన్నము మున్నగు పదార్థములను ఏవిధముగా సమస్త మానవుల కొరకు ప్రసాదించినాడో వేదజ్ఞానమునుగూడా ప్రసాదించినాడుగదా! నిర్మాణాత్మక మూర్తులగు స్త్రీలను సైతము 'స్త్రీశూద్రానాధీయతా మిత్రశతేః' యను కపోల కల్పిత శ్లోకముల ద్వారా స్త్రీలనుసైతము శూద్రులతో గలిపి వారికి వేదపఠనమును నిషేధించినారు. ఈబ్రాహ్మణాది తాతృత్వములను గనినది తల్లియేగదా! స్త్రీలను వేదపఠనమునుండి వంచితుల నొనర్చువారిని మూర్ఖులే గాదు పరమ మూర్ఖులని యున్నను దోషము గాదు. ఇది స్పష్టము, మరియు బుద్ధిహీనతాప్రభావమే వేదములందు కన్యలు వేదములను చదువుటకు అధికారులే యనిగలదు

బ్రహ్మచర్యేణ కన్యా యువానం విస్తతే పతిమ్

॥ అధర్వ ౧౧-౬-౧౮ ॥

ఇందువల్ల స్త్రీలుకూడా బ్రహ్మచర్య పూర్వకముగ విద్యల నెవశ్యముగా గ్రహించవలెను

[పశ్చ:- స్త్రీలు కూడా వేదములను చదువవచ్చునా?

ఉత్త:- అవశ్యముగా చదువవచ్చును.

వేదసమ్మతముగ దయానందుని యుదారత అత్యంత మహాత్మపూర్ణమైయున్నది మధ్యకాలీన ఆచార్యులెల్లరును (ఋషి పత్నీల సమానముగ శ్రేష్ఠ స్త్రీలకు కొంతవరకు వేదాధికారము నంగీకరించు (శ్రీమద్వాచార్యులు తప్ప) మిగతా ఆచార్యులెల్లరును తమ గ్రంథములు, మరియు వేదాంతభాష్యము మున్నగు వానియందు 'శూద్రకుల్లోల్పన్నులగు పురుషులకు, మరియు సమస్త స్త్రీలకు వేదములను చదువు ఆధికారము లేదని చండశాసకులుగా శాసించివారు, ఉదా:- శంకరాచార్యులు [బ్రహ్మసూత్ర భాష్యము నందిల్లు వ్రాసినాడు.

'ఇతశ్చ'న' శూద్రస్యాధికారః । యదస్య స్మృతేః శ్రవణాధ్యయన్వార్థప్రతిషేధోభవతి ।

వేదప్రతిషేధో వేదాధ్యయనప్రతిషేధస్తద్గర్భ జ్ఞానానుష్ఠానయోశ్చ ప్రతిషేధః శూద్రస్యస్మర్యతే ।

శ్రవణ ప్రతిషేధస్తాత్

'అధ్యాస్య వేద ముపశ్చిన్నాతప్రపుజతుభ్యాం శ్రోత్రపరిపూరణమితి ।'

'పద్య హ వావితత్ శ్మశానం యత్ శూద్రః తస్మాత్ శూద్రసమీపే'

నాధ్యేతవ్యమ్ ఇతి । అత ఏవాధ్యయనప్రతిషేధః । యస్య హ సమీ

పేఽపి నాధ్యేతవ్యం భవతి స కథనుశ్చుతమధీయాత భవతి చ

వేదోచ్చారణే జిహ్వచ్ఛేదో ధారణే శరీరభేదః ఇతి । అతఏవ వార్తా

దర్శజ్ఞానానుష్ఠానయోః ప్రతిషేధో భవతి 'న శూద్రాయ మతిం'దధ్యాత్

ఇతి శ్రావయేచ్ఛతురో వర్ణాన్ ఇతి చేతిహాసపురాణా ధిగమే

చాతుర్వర్ణస్యాధికారస్మరణాత్ ।

వేదపూర్వకస్య నాస్య ధికారః శూద్రాణామితి స్థితమ్ ॥ [బ్రహ్మసూత్ర శాంకరభాష్యమ్ ౧౨౭౭ పుట. అ ౩ పద. ౩ సూ. ౩౮ భాష్యమ్.

అనగా:- స్మృతి ద్వారా శూద్రులు వేదములను చదువుట, వినుట నిషేధించబడినది (గౌతముని పేర కల్పితస్మృతి) అందు శూద్రు డొకవేళ వేదశబ్దమును వినినచో అతని చెవులను సీసముతో మరియు లక్ష్మితో నింపివేయవలయును. శూద్రుడనగా నడచునట్టి శ్మశానము కావున వాని సమీపమున అధ్యయన మొనర్పరాదు. ఇందుచేతనే అధ్యయనము నిషేధించబడిన దని స్పష్టమగుచున్నది. వాని సమీపమునందు అధ్యయనము పైతము చేయగూడదు వినకున్న అధ్యయనమెట్లు చేయగలము? వేదముల నుచ్చరించినచో జిహ్వచ్ఛేద (నాలుకను కోసివేయుట) మరియు శరీర భేదము (శరీరమును ముక్కచెక్కలుగా నరికి వేయుట) కు విధానము గలదు. కావుననే వేదముల అర్థజ్ఞానము, మరియు దాని సమసరించి ఆచరణ నిషేధించబడినది 'శ్రావయేచ్ఛతురో వర్ణాన్' మున్నగు మహాభారత వచనముల ద్వారా ఇతిహాస పురాణముల అధ్యయనమునకు నాల్గు వర్ణములకును

అధికారముగలదని తెలియుచున్నది. కాని శూద్రుల వేదపూర్వక అధ్యయనము నిషిద్ధపరచబడినది. బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు

‘అథ య ఇచ్చేద్ దుహితా మే పణ్డితా జాయేత ॥ బృ. ౬-౪-౧౯ ॥’

అనగా:- నాకూతురు పండితురాలు గావలయును. ఈయూవిధమగు ఆహారవ్యవహారము లొనర్చవలయునను నట్టి అనేకవర్ణులు వచ్చినవి. వాని వ్యాఖ్యానమందు శ్రీశంకరాచార్యులిట్లు వ్రాసినారు.

‘దుహితః పాండిత్యం గృహతంత్ర విషయమేవ వేదేనాధికారాత్ ॥

అనగా:- ఈయుపనిషత్తునందలి కన్యల పాండిత్య ప్రతిపాదనము కేవలము

గృహకృత్యముల వర కనియే యని ఎరుగవలెను. ఏలన వారికి వేదపఠనాధికారములేదు.

(శ్రీరామానుజాచార్యులును వేదాంత ౧.౩-౩౮ భాష్యమున ఇట్లు వ్రాసినాడు.

శూద్రస్య వేదశ్రవణతదధ్యయనతదర్థానుష్ఠానాని ప్రతిషిధ్యంతే ।

పద్యుహవా ఏతత్ శ్మశానం యచ్చూద్రః తస్మాత్ శూద్రసమీపే నాధ్యేతవ్యమ్ । (వసిష్ఠస్మృతి ౧౮-౧)

తస్మాత్ శూద్రో బహుసహారయజ్ఞీయ ఇతి బహుపశుః పశుసదృశ ఇత్యర్థః ।

అనుపశుణ్యతోఽధ్యయన తదర్థజ్ఞానతదర్థానుష్ఠానాని న సంభవన్తి ।

అతస్తాన్యపి ప్రతిషిద్ధాన్యేషః । స్మర్యతే చ శ్రవణాదినీషేధః ।

అథ హాస్య వేదముపశుణ్యతంత్రపుణ తుభ్యాం

శ్రోత్రపరిపూరణముదాహరణే జిహ్వచ్చేదో ధారణే శరీరభేద ఇతి ।

న చాన్యోపదిశేద్ ధర్మ న చాన్య ప్రతమాదిశేత్ ॥ ఇతి చ ।

అతః శూద్రస్యానధికార ఇతి సిద్ధమ్ ॥’ మను ౪-౮౦.

అనగా: శూద్రునకు వేదముల శ్రవణాధ్యయనములు, మరియు వాని అనుష్ఠానచరణములు నిషిద్ధములు. శూద్రుడు తిరుగులాడునట్టి స్మశానమై యున్నాడు. కావున వాని సమీపమున అధ్యయన మొనర్చరాదు. ఆతడు పశువుతో సమానము. వేదశ్రవణమే ఆతనికి నిషేధమై యున్నప్పుడు వాని యధ్యయనము, అర్థజ్ఞానము, వైదికాచరణ విషయము సంభవముగాదనియేగదా! శూద్రుడు వేదమును వినినచో వాని చెవులయందు సీసము, మరియు లక్ష్మిను కరిగిని నింపివేయవలయును. వాడొకవేళ వేదమంత్రము నుచ్చరించినచో వాని నాబుకను కోసవేయవలయును. వేదమంత్రమును జ్ఞాపకమొనర్చుకొనిన వాని శరీరమును ముక్కులు ముక్కులుగా నరికివేయవలెను. కావుననే శూద్రుడు వేదాధ్యయనము మరియు బ్రహ్మవిద్యా ప్రాప్తియందు సదా అనధికారియైయున్నాడు.

(శ్రీమద్వాచార్యులు (స్వామి ఆనందతీర్థ గారు) కూడా శూద్రుల వేదాధికారమును నిషేధించుచు ఉపర్యక్త వేదాంతసూత్రము 3-3-30న నిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

శ్రవణే త్రపుజతుభ్యాం శ్రోతపరిపూరణమ్ అధ్యయనే జిహ్వచ్ఛేదః

అర్థావధారణే హృదయవిదారణమ్ ఇతి స్రుతిషేషాత్ । నాగ్నిర్న యజ్ఞః

శూద్రస్య, తద్వైద్యయనం కుతః । కేవలైవ తు శుశూషా త్రివర్ణానాం

విధీయతే । ఇతి స్మృతేశ్చ ॥ బ్రహ్మసూత్రాణుభాష్యే, పు. ౯౭ ॥

ఇచ్చెల స్మృతి వచనముల పాఠము (శ్రీ శంకరాచార్య, మరియు శ్రీ రామానుజాచార్యుల ద్వారా ఉదాహరించిన పాఠమునకు కొంత తిన్నముగ నున్నను అర్థము మాత్రము అదియే ఏమన; ఒకవేళ శూద్రుడు వేద శబ్దమును వినినవో వాని చెవులను సీసము, మరియు లక్ష్మితో నింపవేయవలయును. వేదాధ్యయన మొనర్చినవో వాని నాలుకను కోసివేయవలెను. అర్థ జ్ఞానము నిశ్చయమొనర్చుకొనినప్పుడు హృదయమును ముక్కలుగ జేసివేయవలెను శూద్రునకు అగ్ని హోత్రము, యజ్ఞము, అధ్యయనాదుల అధికారము లేదు. వాని కర్తవ్యము కేవలము పై మూడు వర్గముల సేవ యొనర్చుటయే యని స్మృతులందు గలదు మున్నగునవి

పైన వ్రాసినట్లు మధ్వాచార్యులు,

అహురపుత్రమస్త్రీణాం అధికారం తు వైదికే ।

యథోర్వశి యమీ చైవ శవ్యాద్యాశ్చ తథాపరాః ॥

మున్నగు వచనముల ద్వారా ఉత్తమ స్త్రీలు వేదాధికారమును స్వీకరించు ఔదార్యము చూపబడినది. 'వేదా అపుత్రవఃస్త్రీభిః కృష్ణాద్యాభిరహాభిరాః' 'ఉత్తమ స్త్రీణాం తు న శూద్రవత్' ఉత్తమ స్త్రీల యొక్క వేదాధికారమును సమర్థించు వచనము లాయన గ్రంథములందు గాన్పించును. వీనిద్వారా శ్రీ శంకరాచార్యులకన్న కొంత ఉదారత్వము వీరియందు సూచితమగుచున్నది.

శుద్ధదైత మత ప్రవర్తకులగు వల్లభాచార్యులు కూడా అత్యంత స్పష్ట శబ్దములలో శూద్రుల వేదాధ్యయనమును నిషేధించుచు ఇట్లు వ్రాసినాడు

'చూరే హృధికార చిన్తా వేదస్య శ్రవణాధ్యయనమర్హజ్ఞానం త్రయంసమి

తస్య (శూద్రస్య) సతిషిక్షం తత్సన్నిధావన్యస్య చ । అథాస్య వేదమున

శిశువతః ప్రపుజతుభ్యాం శ్రోతపరిపూరణమితి ఉచ్చారణే జిహ్వచ్ఛేదో

ధారణే శరీరభేదః । స్మృతియుక్తాపి వేదార్థే న శూద్రాధికార ఇత్యాహ

స్మృతేశ్చ; వేదాక్షరపిచారేణ శూద్రః పఠతి తత్క్షణాత్ ॥

'పాశరస్మృతి ౧-౭౩ । బ్రహ్మసూత్రాణు భాష్యే వల్లభాచార్య కృతే ఆర్యభాషు (ప్రేస్ పు. ౯౯) ॥

అనగా; శూద్రునకు వేదములను చదువుట, వినుట, అర్థ జ్ఞానము పొందుట యను నీ మూడును నిషేధించబడినవి కావున అతని వేదాధికారము మాట చాల దూరపు విషయము. శూద్రుడు వేద మంత్రము వినినచో వాని చెవులలో సీసము, మరియు అక్కను నింపి వేయవలెను, ఉచ్చరించినచో వాని నాలుకను కోసివేయవలెను. మంత్రమును జ్ఞప్తి యందుంచుకొనిన వాని శరీరమును ముక్కి-ముక్కిలగా జోసి వేయవలెను వేదము యొక్క ఒక్క అక్షరమును గూర్చి అలోచించినను అదే క్షణములో శూద్రుడు పతితుడైపోవును. ఈ విధముగా పరాశరస్మృతి యందు గలదు. మున్నగునవి.

ఈ ప్రకారముగా మనము మధ్యకాలీన ఈ సుప్రసిద్ధ ఆచార్యుల వేదాధికారమును గూర్చిన సంకుచిత స్వభావమును జూచినపుడు మహర్షి దయానందుల గొప్ప ఉదారత్వము మన కన్నుల యెదుటికి వచ్చును. వేద ప్రచార విషయమందలి వారి అచంచల నిష్ఠను గూర్చి సంపూర్ణ పరిచయము లభించగలదు అది యెంతయో అభినందనీయమై యున్నది. బెంగాలు రాష్ట్రముకు చెందిన సుప్రసిద్ధ వైదిక పిద్యునుడగు శ్రీ పం సత్యవ్రత సామశ్రమీగారు 'శూద్రులు, వారి వేదాధికార విషయ'సంబంధమున మహర్షి దయానందుల మంతవ్యమును సమర్థించుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

'శూద్రస్య వేదాధికారే సాక్షాత్ వేదమునము ప్రదర్శితం స్వామి దయానందేన యథేషాం వాచం కల్యాణీమావదాని జనేభ్యః' || బ్రహ్మరాజన్యాభ్యం శూద్రాయ చాద్యాయ చ స్వామి వారణాసు || యజు ౨౬-౨ ||

తదేనం వేదనిధేః షకపాతదోష భక్త్యం న కథమతీతి సిద్ధమ్ ఐతరో యాలోచనమ్. || పు. ౧౭ ||

మహర్షి దయానందుల ఈ ఉదారత్వము యెడ శ్రద్ధాంజలి నర్పించుచు జగద్విఖ్యాత ఆలోచనాపరుడగు రోమాన్ రొలాండ్ గారిట్లు యధార్థముగా వ్రాసినారు

It was in truth an epochmaking date for India when a Brahman not only acknowledged that all human beings have the right to know the Vedas, whose study had been previously prohibited by orthodox Brahmins, but insisted that their study and propaganda was the duty of every Arya. (Life of Rama Krishna by Roman Rolland P. 59).

అనగా ; వాస్తవముగా భారతదేశమున ఒక నవయుగ నిర్మాత కాలము వచ్చినది పాఖండ మార్గపు బ్రాహ్మణులు వేదములు చదువు అధికారము కేవలము బ్రాహ్మణులకు గాక మరెవరికీ లేదను ఆంక్ష పెట్టినప్పుడు ఆ బ్రాహ్మణుడు (స్వామి దయానంద సరస్వతి) మానవమాత్రులైన వేదములను చదువులకధికారము గలిగియున్నారని వేదాధికారముతోనే బలపరిచినాడు ఇంతే గాక వేదము సమస్త సత్యవిద్యల గ్రంథము. వేదమును చదువుట, చదివించుట మరియు వినుట వినిపించుట ఆర్యులెల్లరి పరమ ధర్మము అను వియమ మేర్పరచినారు మహర్షి దయానందులు వేదోక్త యజ్ఞముల సత్య స్వరూపమును విద్యనృంధలి సమక్షమున నుంచుచు, స్వీయ కల్యాణమునకు మరియు లోక హితమునకై యొనర్చు సమస్త సామ్యములు యజ్ఞములనబడుననెను. వైదిక యజ్ఞములందు పశుబలలనివులు సర్వదా వేద విరుద్ధము. ఎల్లనయజ్ఞముల నామమే అచ్ఛరము చీన అర్థము యాస్మాచార్యాలు నిరుక్తము నందు స్పష్టముగా ఇట్లు వ్రాసి యున్నాడు

‘అధ్వర ఇతి యజ్ఞ నామ ధ్వరత్వింసాకర్మా తత్రుతిషేధః’ ॥ నిరు. ౧-౭ ॥

యజ్ఞములద్వారా జలవాయుపుల శుద్ధియగుటయేగాక బుద్ధియును తీవ్రము మరియు పవిత్రము నగును. ఈ విధముగ జగత్ప్రలయము జరుగును.

అశ్వమేధము, గోమేధము, నరమేధము మున్నగు శబ్దముల అభిప్రాయము అశ్వములు, గోవులు, మనుష్యులను యజ్ఞములందు బలియిచ్చుట గాదు (అజ్ఞానశమున మధ్యకాలీన ఆచార్యు లెల్లరును, శాక్తేయ, కాపాలికాదులును, ఆర్వాచీన విద్వాంసులు కూడా చాలవరకు దీనిననుసరించుచున్నారు ఇది కడు ఆశ్చర్యము మరియు దుఃఖకరముగ విషయము) అని వ్రాయుచు

‘పీర్వం వా అశ్వః ॥ శత పథ.. ౨-౧-౪-౨౩౨౪ ॥

రాష్ట్రం వా అశ్వమేధః ॥ శత. ౨౩-౧-౩, తై ౩-౮-౯-౪, ౩-౯-౪-౫ ॥

మున్నగు వచనముల ననుసరించి రాష్ట్రమునందు న్యాయపూర్వకమైన ఉత్తమ శాసనమొనర్చుట మరియు రాష్ట్రవాసుల శక్తుల నన్ని విధముల సమృద్ధి పరచుటయే అశ్వమేధము, ‘గోవు’ అనగా పృథివి, వాణి మరియు ఇంద్రియాదులని గూడ అర్థమగును. ‘మేధ’ యనునది ‘మేధ్య-మేధా సంగమనయోః’, అను ధాతువునుండి సిద్ధముగ చున్నది. పవిత్ర పరచుట మరియు కలిపివేయుట యని దీని యర్థము. ఈ విధముగ భూమి యందు ఉత్తమ పంటలు (ధాన్యముల) నుత్పన్నమొనర్చుట, వాణిని శుద్ధమొనర్చుట మున్నగు అర్థములు గోమేధమున కును. నరమేధమును దాని యర్థము నరులెల్లరును పరస్పరము ప్రేమతో గలసియుండుట (సంగమన) వారి యందు ప్రేమ మరియు సహాయోగ భావననుత్పన్న పరచుటయే యగును. మరియు మనుస్మృతి యందు ‘నృయజ్ఞోఽతిథి పూజనమ్ ॥ ౩-౭౦ ॥’ ననుసరించి ‘ఆతి థులను పూజించవలె’ నను అర్థముకాగా మనుష్యులను దేవదేవతలకు బలిసేయవలెనను అర్థమొనర్చుట ఎంతటి రాక్షసత్వమో ఆలోచించుడు. యజ్ఞ శబ్దము ‘యజ్-దేవ పూజా సంగతికరణదానేషు’ అనుధాతువుతో నేర్పడుచున్నది. పరమేశ్వరుని, మరియు విద్వాంసుల పూజనము (గౌరవించుట, సత్కరించుట) మానవులందు ఐకమత్య భావన నుత్పన్నమొనర్చుట, అనగా వస్తువులను చక్కని యనుచాతమునగలిపి శిల్పము మున్నగు కార్యముల నొనర్చుట, మరియు సుపాత్ర దానము ఇవ్వయన్నియు గలిసియున్నవి ఈ విషయములో హిరాణికులు, తాంత్రికులు, పాశ్చాత్యులు మరియు వారి ఆనుయాయులగు దాన భావలేఖకులు ప్రభువును గలిగించియున్నారో దాని వివేచనమును మేము వైదిక యజ్ఞ విషయక ఆధ్యాయమునందు కొంత విస్తారముగా, ప్రమాణయుక్తముగా ముందు వ్రాయుదుము. మహర్షి రయోనందులు తన భాష్యమునందు యజ్ఞము విషయములో విస్తృత వ్యాపకముగా నున్న అర్థమును వేదములు, బ్రాహ్మణములు, ఉపనిషత్తులు, గీత మున్నగు వాని యాధారమున ఏ పరిచయము విచ్చి యున్నాడో అది వారి అగాధముగ వైదిక జ్ఞానము, మరియు ఋషిత్వమునకు చక్కని నిదర్శనమై యున్నది. చూడుడు.

ద్రవ్యయజ్ఞాస్తపోయజ్ఞాః యోగయజ్ఞాస్తథావరే ।

స్వాధ్యాయజ్ఞానయజ్ఞాశ్చ యతయః సంశితవ్రతాః ॥ గీత. ౪ ౨౮ ॥

విద్యత్పక్షవిద్యోన్మతిహామశిల్పా మైర్యజ్ఞైర్వాయువస్త్రిజలశుద్ధయశ్చ

సదైవ కార్యః ॥ యజుర్వేద ౧-౨౧ వ మంత్ర భావార్థము ॥

ఇప్పుల విద్వాంసుల సత్సంగము, విద్యా ఉన్నతి, హవనము, శిల్పము మున్నగు వానిని వారు యజ్ఞ శక్తిముచే గ్రహించినారు. యజు ౫-౩వ మంత్ర భాష్యమునందు యజ్ఞము యొక్క అర్థము 'అధ్యయనాధ్యాపనం కర్మ' అనగా చదువుట చదివించుట. ఇట్లే మనుస్మృతి యొక్క అధ్యాపనం బ్రహ్మ యజ్ఞః' మను ౩-౮౦ ॥ కి సంపూర్ణముగా అనుకూలమై యున్నది. కుల్లకాభట్టు తనటీక యందు స్పష్టపరచినట్లు.

అధ్యాపనశక్తేనాధ్యయనముః గృహ్యతే ౨తో ౨ధ్యాపనమధ్యయనం చ బ్రహ్మ యజ్ఞః॥

అనగా, అధ్యాపనమనుటచే అధ్యయన మెట్లాగూ గ్రహించ బడుచునే యున్నది అనగా బ్రహ్మయజ్ఞము నందు వేదాదుల అధ్యయనము, అధ్యాపనము రెండును కలిసియే యున్నవి. యజుర్వేద ౧౧-౮ మరియు ౯-౧ వ భాష్యమునందు యజ్ఞమున కర్థము మహర్షి 'సుఖజనకో రాజధర్మః' అనగా ఎల్లరను సుఖపరచు రాజధర్మమని యొనర్చినారు.

యజుర్వేద ౧౮-౨౬వ మంత్ర భాష్యమునందు మహర్షి 'యజ్ఞేన పశుపాలన విధినా' అనగా పశుపాలనము కూడా యజ్ఞమని అంగీకరించినారు మరియు యజుర్వేద ౧౮-౨౯ వ మంత్ర వ్యాఖ్యయందు 'యజ్ఞమ్' అనుదాని యర్థము. 'ధర్మ్య వ్యవహారమ్' అనగా ధర్మయొక్క వ్యవహారమని యొనర్చినారు ఇదే విధముగా యజ్ఞ శక్తిమున కనేకార్థములను గూర్చి ప్రకరణానుసారము ఈ విషయమును గూర్చిన భ్రాంతిలను తొలగించుటకు కొంత విస్తార ప్రయత్న మొనర్చెదము.

మహర్షి రయోనందులు వేదములు ఈశ్వరీయజ్ఞానము మరియు వివిధ జ్ఞాన విజ్ఞానముల భాండాగార మని తెలుపుచు సాయణాచార్యుడు మున్నగు వారొనర్చిన భాష్యములను అశుద్ధములని అనేక స్థలములందు సప్రమాణముగా నిరూపించినారు. కాని అనేక పౌరాణిక మరియు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు మరియు వారి అనుయాయులు మహర్షి యత్నమును అపహాస్యమొనర్చుట గాన నగును. కాని సుప్రసిద్ధ యోగి మరియు ఆలోచనాపరులగు శ్రీ అరవిందులవారు పౌరాణికముల మున్నగు వారి సాహసమును వివేచనమొనర్చుచు వ్రాసినది స్వల్పక్షరములతో వ్రాయదగినదై యున్నది శ్రీ అరవిందులవారు సాయణాచార్యకృత వేద భాష్యమును సమీక్షించుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

If ever there was a monument of arbitrarily erudite ingenuity, of great learning divorced, as great learning too often is, from sound judgment and sane taste and a faithful critical and comparative observation, from direct seeing and often even from plainest commonsense or of a constant fitting to the text into the Procurstean bed of Pre-conceived theory, it is surely this commentary otherwise so imposing, so useful as first crude material, so erudite and laborious left to us by the Acharya Sayana.

దీని భావమును; ఒకవేళ ఏదైనా విద్యల్లాపూర్ణమైన కృత్రిమ చాతుర్యకోశము గలదనుకొనిన, గొప్ప ఉన్నత విద్యతలతో గూడిన గంభీరముగ నిర్ణయశక్తి, నిశ్చితముగ అభిరుచి మరియు యథార్థముగ సమాలోచనము, తులనాత్మకముగ పరిశీలన, ఋషుల యొక్క సాక్షాత్కారద్వైపకన్యను, అత్యంత సాధారణ బుద్ధి కన్యను పతనమైనట్టి బుద్ధి యున్నదనుకొనిన అది పూర్వ వాదముననుసరించి వేదమంత్రములను చిన్నా భిన్నములొనర్చి అర్థమొనర్చు సాహసకార్యము సాయణాచార్యుని వేద భాష్యమే. అది గొప్ప విశాలము, తీవ్ర గల మొట్టమొదటి అపరిష్కృత సామగ్రి రూపముతో ఎంతయో ఉపయోగకరమైనది. పరిశ్రమతో కూడినది. వైరుప్య పూర్ణమైనది, ఇట్టి భాష్యమును చదివిన పిదప పక్షపాత రోహిత వేద విద్యార్థులు, మరియు విద్వాంసుల శ్రద్ధ సైతము వేదములపై యుండదనిన ఆశ్చర్యపడవలసిన యవసరము లేదు. ఈ విషయమును గూర్చిన సత్యమును ప్రకటిస్తూ సంస్కృత విద్యకు సుప్రసిద్ధ కేంద్రమైన కాశీ పండిత సభ ప్రధాని యగు శ్రీ పం.గోపాలదత్త జీ శాస్త్రి 'దర్శన కేసరి యొక్క వ్యాసము' 'వేదవాణి' బనారస్ యొక్క ద్వితీయ వేదాంకము ౧౯౫౩ నవంబర్ నెలలో ప్రకాశితమై యున్నది 'వేదార్థము కేవలము యజ్ఞ పరకమే గాదు' అను శీర్షికతో అత్యంత విద్యతలతో గూడిన లేఖ యది. అందు తనకు తెలిసిన రెండు ఉదాహరణములతో మనకు స్పష్టమగును. వారిల్లు వ్రాసినారు.

నేను ఈ యజ్ఞపరక అర్థమునొనర్చు (సాయణాచార్యుడు మున్నగు) భాష్యకారుల భాష్యములను చదువువారికి వేదముల యొడ ఏ ఆశ్రద్ధ, అపనమ్మకముగలుగుచున్నదో దీనికి రెండు ఉదాహరణములు నాముందున్నవి. ఒకటి, స్వగ్రీయ బా. శివప్రసాద్ జీ గుప్త (కాశీ) గారికి వేదములపై గొప్ప శ్రద్ధయుండెడిది. ఆయన అధిక శ్రద్ధతో సాయణభాష్యమును ఒక విద్వాంసునిచే మొదటినుండి చివరవరకు చదివించుకొనినారు. వారు ప్రతి దినము భక్తి శ్రద్ధలతో కూర్చుండి వినుచుండెడివారు ఆకాలములోనే ఒకనాడు నేను వారి వద్దకి వెళ్ళుట జరిగినది. అప్పుడు వారు చేతులు జోడించి నవ్వుచు, శాస్త్రి గారూ! 'నేనిదివరకు వేదార్థమును దెలిసికొనక పోవుటయే బాగైనది. నేను సాయణాచార్యుని వేద భాష్యమును వినినప్పటినుండి నాకిది వరకు వేదముల యొడ గల శ్రద్ధాసక్తులు తొలిగిపోయినవి. అవి యత్యంత జగుప్సాకరముగ నున్నవి' అని యనినాడు.

రెండవది; మా యొక్క స్వగ్రీయ గురువగు మహామహోపాధ్యాయ పూజ్యపాదులు పం. అన్నదాచరణ, తర్క చూడామణి మహారాజ గారు. వారొకనాడు దర్శనములను చదువుచు ప్రసంగశమున ఇట్లనినాడు. 'వేద సంహితా భాగములం దేమున్నది' అందు ఇంద్రవరుణుల స్తుతియే నిండియున్నది గదా! సిజమునకు వేద వ్యాసులొనర్చిన ఉపనిషత్ శ్రుతుల సారమే అందుగలదు' అని యనినాడు ఇప్పుడు చూచితిరా! సాయణాచార్య, మహాధారాచార్యుల భాష్యమునకిదియేగదా ఫలము? ఇదే కారణమున నేను 'సాయణాచార్యుడు వేదార్థమునొనర్చి జగదుపకారమొనర్చినారని యనుకొనినప్పుడు, కేవలమాత్రం యజ్ఞపరక అర్థమునొనర్చి మహా ఘోరముగ అపకారమే చేసినాడు.

ఇదే విధముగా శ్రీ అరవిందకృత 'సాయణభాష్యమునకు నిష్పక్ష సమాలోచన' మను దానిని సమర్థించుచు కాశీ పండిత సభ యొక్క ప్రధాని గారు వ్రాసినారు. వేదములందు గల విజ్ఞాన విషయక మంత్రవ్యములను నిష్పక్షికభావముతో వివేచన మొనర్చుచు యోగి అరవిందుల వారిల్లు వ్రాసినారు.

'There is nothing fantastic in Dayananda's idea that Veda contains truth of science as well as truth of religion. I will even add my own conviction that Veda contains the other truths of a science the modern world does not at all possess and in that case, Dayananda has rather understated than overstated the depth and range of the Vedic wisdom... If, as Dayanada held on strong enough grounds, the Veda reveals to us God, reveals to us the relation of the soul to God and nature, what is it but a Revelation of Divine truth? And if, as Dayananda held, it reveals them to us with a perfect truth, flawlessly he might well hold it for an infallible scripture... In the matter of Vedic interpretation, I am convinced that what ever may be the final complete interpretation, Dayananda will be honoured as the first discoverer of the right clues. Amidst the chaos and obscurity of old ignorance and a long misunderstanding, his was the eye of direct vision that pierced in to the truth and fastened on to that which was essential. He has found the keys of the doors that time had closed and rent asunder the seals of the imprisoned fountains.

Dayananda and Veda from the Article in the Vedic Magazine, Lahore for Nov. 1916. by Shri Aravinda.'

అత్యంత మహత్వ పూర్ణమైన కారణమున పై సందర్భమును మూలరూపమున చూపుటయే ఉచితమనిపించినది. దీని భావమేమన వేదములందు ధర్మము, విజ్ఞానము, ఈ రెండింటి యందును హాస్యస్వరూపులు, మరియు కల్పితము లేమాత్రమును లేవు, వాని యథార్థస్వరూపములు స్పష్టముగా గాన్పించునని మహర్షి దయానందుల ధృఢ విశ్వాసమైయున్నది ఈ విషయమున నా ధృఢ విశ్వాసమును చేర్చుచున్నాను ఇప్పటి వైజ్ఞానికులు లేశమాత్రమైనను స్పృశించజాలని మరో రకపు విజ్ఞానము యొక్క సత్యములు కూడా వేదములందు సమృద్ధిగా నున్నవి వైదిక విజ్ఞాన గంభీరములను మహర్షి దయానందులు అతిశయోక్తిగా గాక, న్యూనోక్తిగానే చెప్పినా డనవచ్చును. దయానందులు ప్రజల ప్రమాణముల ఆధారముపై వేదములందు పరమేశ్వరుడు, ప్రాకృతిక నియమములు, మరియు పరమేశ్వరునికి ఆత్మ మరియు ప్రకృతిలో గల సంబంధము మున్నగు విషయములందు సత్యజ్ఞానము ప్రకాశపరచబడినచో దీనిని ఈశ్వరీయ సత్య ప్రకాశ మనుటకున్న మరే వసంగలుగుదుము ఇట్టి విషయముల జ్ఞానము వేదములందు సంపూర్ణ సత్యములతో నిర్దేశ రూపమున ప్రకాశింపబడియున్న దని మహర్షి దయానందులు విశ్వాస పూర్ణముగా తెలిపినప్పుడు వేదములను నిర్వాచిత ధర్మ గ్రంథ రూపమున విశ్వసించుట సమచితమే గదా? ... వైదిక వ్యాఖ్యాన విషయమున వేదముల చివరి సంపూర్ణ వ్యాఖ్యానము ఎట్లున్నను మహర్షి దయానందుని యథార్థ నిర్దేశముల ప్రథమ అన్నింటి రూపమే సదా మరియుందుడ గలదని నా విశ్వాసము. పురాతన (ప్రాత) అజ్ఞానము, మరియు మిథ్యాజ్ఞానము యొక్క అవ్యవస్థ మరియు అస్పష్టతల మధ్య సత్యమును వెలికి తీసి, వాస్తవికతతో బంధించివేయుట శ్రీయదయానందుల 'బుద్ధివ్యక్తి' యేయ్యెయున్నది. తాము మూసివేసిన తాళపుచెవులను వారు కనుగొని మూతముల యున్న వేదప్రతిమ ప్రతిమ చేదింది వాని ద్వారములను తెరచినారు.

సుప్రసిద్ధయోగిరాజగు మహర్షిదయానందుల యెడ తనకాలమందేగాక ప్రపంచమందలి యోగులలో అతి ప్రఖ్యాతిగల యోగి అరవిందుల ద్వారా సమర్పించబడిన ఈ శ్రద్ధాంజలి ఎంతో మహత్వపూర్ణమైన దనుటలో ఎట్టి సందేహములేదు.

1.2.9. వేదవిషయమున జగద్విఖ్యాతయోగి శ్రీ అరవిందుల భావములు

స్వ. శ్రీ అరవిందులు జగద్విఖ్యాతయోగులు వారు Life Divine, Synthesis of Yoga, Bases of Yoga, Lights on Yoga, The Ideal of Human Unity, The Mother మున్నగు యోగవిషయక అనేక ఉత్తమగ్రంథముల ద్వారా విశ్వమునకు ఆధ్యాత్మిక దృష్టిచే మార్గదర్శక మొనర్చు ప్రయత్నమును జేసియుండిరి. వేద విషయములందును సుశిక్షుతులగువారియందును స్థిరపడిపోయిన భాంతుల నివారణము *The Secret of the Vedas* అను శీర్షికతో ఒకలేఖమాలను Arya బలీవి అను తన సుప్రసిద్ధ త్రైమాసిక పత్రికయందు అనేక సంవత్సరముల వరకు ప్రచురించుచుండిరి. ఈమధ్యనే అది పుస్తకరూపమున ముద్రితమైనది. రాష్ట్రభాష హిందీయందు 'వేదరహస్య' మను పేరుతో మూడు భాగములుగా ముద్రితమైనది. 'On the Vedas' by Shri Aravinda, published by Shri Aravindashram Pandicherry-1956 Rs. 10-00 ఈయనవాదమును భూతపూర్వ కాండీ గురుకులాచార్యులగు ఆచార్య అభయదేవగారు జేసినారు.

ఈపత్రికలేగాక (శ్రీఅరవిందులవారు 'Vedic Magazine' అను పేరుతో ఆచార్యరాందేవ్ గారి సంపాదకత్వ పత్రికయందు 'Dayananda and Veda' అను అత్యుత్తమ వ్యాసములను వ్రాసియుండిరి. వానిని కొన్ని ఉదాహరణములుగా ఈయధ్యాయమునందే ఇచ్చియున్నాము. పాఠకులు దీనివల్ల శ్రీఅరవిందులవారి వేదవిషయక ఉన్నతాభిప్రాయములను అవశ్యముగా పరిచయమొనర్చి కొనియుందురు. ఇనను, వారి వేదవిషయకాలోచనలను కొంతవరకు ద్విర్వచన మొనర్చుట ఆవశ్యక మనిపించుచున్నది. ఏలన; మహర్షి దయానందుల యనంతరము వారిక జగద్విఖ్యాత దార్శనికులు, మరియు మార్గదర్శకులై యుండిరి. వారు వేదములకు, ముఖ్యముగా ఆధ్యాత్మిక, మరియు మనోవైజ్ఞానిక వ్యాఖ్యనొనర్చి వానిని లోకప్రియమైనవిగా నొనర్చుటకు ప్రశంసనీయమగు ప్రయత్నమొనర్చినారు.

అరవిందాశ్రమము యొక్క పురాతన మహా విద్వాంసుడు, సాధకుడునగు శ్రీకపాలీశాస్త్రిగారు శ్రీఅరవిందుల మార్గదర్శకత్వమున బుర్మదేశమునకు సిద్ధాంత జనక భాష్యమొనర్చుచుండిరి. దాని రెండు భాగములు ముద్రితమైపోయినవి. వాని యందు వేదమంత్రముల ఆధ్యాత్మిక వ్యాఖ్యను ప్రశంసనీయముగా నుండుటకు ప్రయత్నమొనర్చబడినది. దుఃఖకర విషయమేమన ౧౯౫౩ ఆగష్టు ౧౬న శ్రీకపాలీ శాస్త్రిగారు స్వర్గస్థులగుటచే ఆ మహత్వపూర్ణముగు కార్యము అసంపూర్ణముగానే ఉండిపోయినది. (శ్రీ అరవిందుల వారి వేదరహస్యమును దిగువ ఉద్దరణ (ఉదాహరణ) ములను వారియభిప్రాయములను స్పష్టముగా జూపుటకొరకు ఈయబడినవి.

౧. ఈ వేదములు కేవలము ప్రపంచమందలి కొన్ని సర్వోత్కృష్టమును, మరియు లోతైన ధర్మములొక సూక్ష్మతను పరాభౌతిక దర్శనముల (Metaphysical) ప్రఖ్యాత ఆది ప్రోతస్థుల రూపమని గూడ ఎంచబడుచున్నవి.

ప్రథమాధ్యాయము-తృతీయ ఖణ్డము

౨. మానవుని మనస్సంతవరకు పరుగులు తీయగలదో అంతవరకు సర్వస్వత ఆధ్యాత్మిక సత్యమునకు వేదము గౌరవనీయ నామమైయున్నది.

౩. వేదము సనాతన సత్యధర్మముల అపారుషేయ జ్ఞానము. ఋషులు సూక్తములకు వైయక్తికరూపమున స్వయం నిర్మాతలుగారు. వారు ద్రష్టలు మాత్రమే.

౪. వేదముక దివ్యవాణి; అది అపార అనంతమునుండి ప్రకంపనముగా బయలుదేరి మొదటినుండియే తన్నుతాను అపారుషేయ జ్ఞానమునకు పాత్రుడై యున్న మనుష్యుని అంతఃశ్రవణములందు ప్రవేశించుచున్నది.

౫. మానవుని వైపునుండి ఆ దివ్యజ్యోతి, దివ్యశక్తి, దివ్యకృపాస్తుతంతో అనిత్యమునందుః నిత్యకార్యములొనర్చు నదియే వేదమైయున్నది.

౬. పూర్ణత్యప్రాప్తికొరకు సంఘర్షణమొనర్చు అర్చుని హస్తమునందు వేదమంత్రముక శస్త్రమువలె పనిచేయుచుండును.

౭. వేదము ఆజ్ఞాన గర్వాంధులు కూసినట్లు ఆటవికుల, పశుకాపరుల కృతిగాదు. అదియొక పరమకళ, మరియు సతీతనకళ యొక్క సజీవ నిఃశ్వాసమై యున్నది.

౮. వేదము తనభాష మరియు ఛందములందున్నట్లే తన ఆలోచనా రచనలందును మహదాశ్చర్యజనకమునై యున్నది.

౯. వేదములకు సాయణ మహీధరుల భాష్యములు దాని అంతరంగిక ఆశయములపై దృఢమైన తాళమువలె నున్నవి. ఐనను అట్టివైదికశిక్ష యొక్క ప్రారంభిక గదులను తెరచుట మిక్కిలి అనివార్యమై యున్నది. అడుగడుగున మనము దానిని వ్యతిరేకించుటకు బాధ్యులమై యున్నాము. కాని అడుగడుగునను దీనిని ప్రయోగించుటకు బాధ్యులము కూడ వైయున్నాము.

౧౦. మహర్షిదయానందులు ఋషుల భాషాసంబంధ రహస్యములసూత్రములను మన కందించినారు. వైదికధర్మమునకు కేంద్రభూతముగ ఆలోచనల (అనేక దేవతలు ఒకే పరమదేవతయందుండు నను దానినే పునః బలపరచినారు.

౧౧. ఈధర్మగ్రంథముగ వేదము అత్యంత బహుమూల్య ఆలోచనా రూపముగ ఒక స్థిరమైన సువర్ణరేఖను నాయందుంచుచున్న దని ప్రతీతమగుచున్నది. మరియు ఆధ్యాత్మికానుభూతి దీని ప్రతియంశమందును ప్రకాశముతో ప్రవహించుచున్నది.

౧౨. వేదములందు దేవతలపేర్లు తమ అర్థముల ద్వారా అవికేవల విశేషణ మాత్రమేయని తెలుపుచున్నవి అని అర్థ సూచక నామములు, మరియు వర్ణనములు మాత్రమే, కాని యవి స్వతంత్రముగ వ్యక్తి వాచనామములు మాత్రముగావు.

౧౩. ఈసోమరసమునుది అనంద, తన్మయతకు, సత్తా యొక్క దివ్యానందమునకు ప్రతినిధియైయున్నది. అది ఋతము, లేక సత్యమునకు మధ్యనుండి అతిమానస చైతన్యముతో మనస్సునందు ప్రవహించును.

౧౪. వేదము యొక్క ప్రతీకవాదమున కాధారము, మానవజీవనమొక యజ్ఞము, యాత్ర మరియు సమరక్షత్రమని తెలుపుటయే.

౧౫. వైదికదేవతల పేర్లు విశ్వవ్యాప్తదేవతల నామములు, శక్తులు, వ్యక్తిత్వములు, మరియునవి దివ్యశక్తి యొక్క ఏదో విశేషసారభూతలమునకు ప్రతినిధిత్వమొనర్చును. ఈదేవతల విశ్వము నభివ్యక్తపరచుచున్నవి.

౧౬. వేదములు అస్పష్ట, గంద్రగోళ, ఆటవికపాటల గ్రంథములు గావు. అవి ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో మానవజాతి ఉన్నతాభిలాషతో గూడిన గీతములు, పాఠములై యున్నవి. వీని సూక్తములు ఆత్మనారోహణ మొనర్చజేయుటకు గానమొనర్చబడు వీరగాథల ఆఖ్యానములు. ఇంకను వానియందు గల ప్రాచీనవిజ్ఞానము, లుప్తవిద్య, సనాతన మనోభౌతిక పరంపరారులు పరిశోధించుటకు మిగిలియే యున్నవి.

ఈగీత, ౧౬వ విషయము లత్యంత మహత్వపూర్ణము లగు కారణమున శ్రీఅరవిందుల అంగ్రేజీ మూలమును ఉదాహరించుట అత్యంతావశ్యకమని తోచినది. కావుననే వానిని దిగువన వ్రాయుచున్నాము.

'The Vedic deities are names, powers, personalities of the Universal Godhead and they represent each some essential puissance of the Divine Being. They manifest the cosmos and are manifest in it;
- Hymns to the Mystic Fire,
Foreword.p.34

'So understood the RigVeda ceases to be an obscure confused and barbarous hymnal; it becomes the high aspiring song of Humanity; its chants are episodes of the Lyrical epic of the soul in its immortal ascension, this at least; what more there may be in the Veda of ancient science, lost knowledge, old psycho-physical tradition, remains yet to be discovered.

Hymns to the Mystic Fire, by Shri. Aravinda Introduction P.48 finally, as the summit of the teaching of the Vedic mystics comes the secret of the one Reality; Ekam Sat (ఏకంసత్) or TadKkam (తదేకమ్) which became the central word of the Upanishads. The gods, the powers of Light and Truth are powers and names of the One, each god is himself all the gods or carries them in him; there is the One Truth (తత్వత్యమ్) and one bliss to which we must rise. But in the Veda this looks out still mostly from behind the veil. There is much else, but this is the kernel of the 'doctrine';

- Hymns to the Mystic fire by Shri Aravinda Introduction. P. 48.

వైదిక యజ్ఞవిషయమున శ్రీఅరవిందుల వారిట్లుభిప్రాయపడినారు

'The elements of the outer sacrifice in the Veda are used as symbols of the inner sacrifice and self-offering. We give what we are and what we have in order that the riches of the Divine Truth and Light may descend into our Life and become the elements of our inner birth into the Truth-a right thinking, a right understanding, a right action must develop in us which is the thinking, impulsion and action of that higher Truth, ritasya Presha, ritsydhit. (Rig-1-68-3)and by this we must build up ourselves in that Truth. Our Sacrifice is a Journey, a pilgrimage and a battle---a travel toward the gods and we also make that Journey with Agni, the inner Flame as our path finder and Leader.

- Hymns to the Mystic Fire p.32.

అనగా బాహ్యయజ్ఞము యొక్క తత్త్వములు వేదములందు అంతరంగిక యజ్ఞమున మరియు ఆత్మసమర్పణ ప్రతీకరూపములలో ప్రయుక్తపరచబడినది దివ్యసత్యము, మరయు జ్యోతియొక్క చక్షుర్వము మన జీవితమందు ఆవతరించి సత్యమునందు మన అంతరంగిక జన్మతత్త్వముగా నగుటకు మనస్థితియేమో, మనవద్ద ఏమిగలదో మనము దానినిచ్చి వేయుదుము. ఒకసత్యభావన, ఒకసత్యమగు జ్ఞానము, ఒకసత్యమగు క్రియ మనయందు వికసితము గావలయును. అట్టి ఉన్నతోన్నత సత్యభావన, ప్రేరణ, మరియు క్రియ మనయందు స్థిరపడిపోవలయును. 'బుతస్యప్రేషా, బుతస్యధీతిః' ॥ ఋ.౧-౬౮-౩ దీనిద్వారానే మనకు మనమే ఈసత్యమునందు నిర్మించుకొనవలెను. మనయజ్ఞ మొక యాత్రయైయున్నది ఇది తీర్థయాత్ర, ఇది చేవన సమరమైయున్నది. దేవతల (దివ్యశక్తుల) వైపునకు గమనమై యున్నది అగ్నిని అంతరంగికజ్ఞానము మనకు మార్గశోధకునిగా, మరియు నాయకుని (అగ్రేసరుని) గా నియమించుకొని మనము ఈయాత్రను సఫలమొనర్చుకొందము

(వైదికరహస్యము భాగము ౩. పుట ౩౫)

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

ద్వితీయాధ్యాయము

2.1 వేదముల మహత్త్వము, లింగుకు కారణము

వివిధమతావలంబులు, పక్షపాతరహిత విద్వాంసులు సమర్పించిన శ్రద్ధాంజులులు.

ఈపుస్తకము యొక్క ప్రథమాధ్యాయములో మేము వేదముల విషయమున వాని ప్రాచీనత్వమును, సర్వశాస్త్రసమ్మతమును గూర్చిన విశ్వాసము, మహత్త్వమును గురించి కొంత వరకు ప్రకాశపరచియుంటిమి. వర్తమానయుగపు సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులలో మహర్షి దయానందులు మరియు మహాయోగి అరవిందుల మంతవ్యములను కూడ ఉల్లేఖించి యుంటిమి. కాని ఇంతటితో ఈకాలపు వారికి సంతృప్తిగలుగదు. ప్రాచీన, మధ్యకాలీన, ఆధునిక సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులు వేదముల విషయములో గొప్ప ఉన్నతభావము, శ్రద్ధాసక్తులు గలిగియుండిరి ఈకాలపు తార్కికులు తర్కము ద్వారా వేదవిషయక మంతవ్యముల పుష్టిగలిగియున్నప్పుడే అవి విశ్వసించుటకు యోగ్యములు, లేకాన్వకాదని యందురు. ఈదృష్టితోనే ఈశ్వరీయజ్ఞానము యొక్క ఆవశ్యకత, మరియు వేదములనే ఈశ్వరీయజ్ఞానము, మరియు అపౌరుషేయములని ఎందుకు విశ్వసించవలయునో తెలుపదలచినాము. ఏలన; వేదముల విషయమున మా సిద్ధాంతము యుక్తియుక్తము, మరియు తార్కిక సంగతమైయున్నదనియే మా దృఢవిశ్వాసము.

2.2 ఈశ్వరీయ జ్ఞానము యొక్క ఆవశ్యకత

ఈవిషయమున ఈశ్వరీయజ్ఞానము అవసరమేనా, కాదా? యుననది మొదటిప్రశ్న. మానవులకు క్రమముగా జ్ఞానప్రాప్తిగలుగుచుండు నని నమ్మవచ్చును గదా! వికాసవాదము ననుసరించి మనుష్యుని జ్ఞానము క్రమశః స్వయముగానే ఉన్నతీయగుచునే యుండును వికాసవాదము (Evolution Theory) ద్వారా జ్ఞాన మనుదాని సమస్య పూర్తి యగునప్పుడు ఈశ్వరీయ జ్ఞానము, లేక (Revelation) ను విశ్వసించు అవసర మేమి? ఈవిషయములో మేము కొంత స్పష్టమొనర్చదలచినాము. ఈశ్వరసత్యమే అంగీకరించని నాస్తికుల విషయమువేరు. జగమునందుగాన్పించుచున్న అద్భుతక్రమము, మరియు వ్యవస్థ ద్వారా సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, సృష్టికర్త, ధర్మ, హర్తయొక్క శక్తిని తర్కము ద్వారా నిరూపించవచ్చును. కాని మేమిప్పుట ఆవిషయమును చర్చించుటలేదు. సృష్టికర్తయగు పరమేశ్వరుని శక్తిని విశ్వసించుచు ఈశ్వరీయజ్ఞానము యొక్క ఆవశ్యకతను నిరాకరించువారి విషయముననే చర్చించుచున్నాము వారిని గూర్చి మా కథన మేమన; నేర్పుట, లేక ఉపదేశించుట యుండనంతవరకు స్వయముగానే జ్ఞానప్రాప్తిగలుగజాలదు. ప్రపంచమునం దీ విషయమును స్పష్టముగా జూచుచునే యున్నాము. ఒకవేళ ఇట్లుగాకున్న విద్యాలయములు, మహా విద్యాలయముల నేర్పరచవలసిన యవసరమేమి? తమంతట తామే స్వయముగానే లోకులు అన్ని విధముల జ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొందురుగదా! మాతాపితరులు, ఆచార్యులు ఇంకా నేర్పునట్టి ఇతర శిక్షకులు లేకున్న బాలబాలికలకు జ్ఞానప్రాప్తిగలుగజాలదు ఇది ప్రత్యక్షసిద్ధమే.

ఈవిషయముతో సమయ సమయములందు అనేక పరీక్షలు కూడా జరుపబడినవి. వీనియందు ఆసీరియా సామ్రాట్ 'అసురవాణీసాల్' యునాన్ దేశపు రాజు 'సేమిటికల్' సమ్రాట్ ప్రధానికొక స్కాల్ట్రెండు చతుర్థజేష్ఠు, మరియు మొగల్ బాదుషా అక్బర్ మున్నగు వారి లిపి విషయమున జరిపిన పరీక్షణములు కొంతవరకు క్రూరత్వముతో గూడిన వైనము మహత్వపూర్ణము, మరియు విశ్వాసజనకములైన యున్నవి. వీరు చిన్నపిల్లలను అడవులందు ఇతర పట్టి శబ్దములను వినకుండకట్టు దిట్టము చేసి మూగదాదుల పెంపకము నందుంచి పరీక్షించివారు. పిల్లలు పెద్దవారైనను మానవీయభాష ఏమాత్రమును లేకపోగా వారి నడవడి, వ్యవహారము లన్నియును పశువులవలెనే యుండినవి. సీగ్రోలు మున్నగు ఇతర అటువల జాతుల చరిత్రయే ఇందుకు సాక్షిగానున్నది. వారు సుశిక్షితుల సంపర్కముతో రాసంతవరకు, చక్కని అధ్యాపకులచే శిక్షింపజేయసంతవరకు, వేలసంవత్సరములు గడచినను స్వయముగ జ్ఞానప్రాప్తి నొందలేక పోయివారు. ఒక తోడేలు ద్వారా పెంపబడిన 'రామూ' అను పేరుంచబడిన బాలుడు (వానిని లఖ్నోలోని గాంధీ ఆసుపత్రి యందుంచుచుండిరి వాడు పశువులవలెనే అరచుట, నడచుట, మనుష్యులను జూచి భయపడుట, పచ్చిమాంసమునే దినుట మున్నగు యలవాటు గలిగియుండినను) ఈవిషయమును ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రపతి (శిక్షణయ్యాల్ తోముస్సీగారు వార్తాపత్రికలలో ప్రకటించియుండిన విషయము పాఠకులకు దెలిసియేయుండును తండ్రి తన కుమారుని కల్యాణముకొరకు ఉపదేశించునట్లే సమస్తప్రాణులకు పితృస్థానియుడు, మరియు ఆది గురువునగు పరమేశ్వరుడు మానవమాత్రుల కల్యాణార్థము అంతర్యామి రూపమున సహజజ్ఞానము నిచ్చును. అనగా; ధర్మాధర్మములు, పాపపుణ్యములు, శారీరక, మానసిక, ఆత్మిక, సామాజిక స్థితి కొరకు సాధనములు, మానవ జీవనోద్దేశ్యము, పరమానందము, శాశ్వత సుఖశాంతిల ప్రాప్తి మున్నగువానిని వేదముల ద్వారా సృష్ట్యంతరభకాలమందే ఉపదేశించినాడు ఈవిషయము సదా తర్కానుమోదమై యున్నది స్వయముగ 'హైకల్' వంటి జడవాది (Materialist) కూడ ఈశ్వరీయ జ్ఞానముయొక్క సంభావనమును ఈవిధముగ నిమ్న శబ్దముల ద్వారా స్వీకరించినాడు

'They may or may not receive such information, but there is no scientific ground for dogmatism on the subject nor any reason for asserting the inconceivability of such a thing'

T. O. Mazina quoted in the Materialism by Dorab Dinah, Kaanga p.52.

ఈవిషయము నంగీకరించుటయందెట్టి వైజ్ఞానిక క్షిప్తత గాని, కారణము గాని గానరాదు.

హైకల్ వంటి ఒక జడవాదియును ఈవిషయము నంగీకరించుట యందెప్పుడును సంతోషించలేదు. అట్టిచో అస్తికలు ఈశ్వరీయజ్ఞానావశ్యకత నంగీకరించుట అతిసరళము, మరియు స్వాభావికమునైయున్నది యూరోపు దేశస్థుడు, సుప్రసిద్ధ వైజ్ఞానికుడునగు డా 'ఫ్లెమింగ్' M.A.D.Sc.F.R.S తన "Supreme Intelligence in and above nature" నామక వ్యాఖ్యానమునందు లండన్ నగరములో ౨౩నండి ౨౯ నవంబర్ ౧౯౧౪ వరకు జరుపబడిన విజ్ఞాన సప్తాహము, (Science Week) లో ఇచ్చినట్టి ఈశ్వరీయ జ్ఞానము యొక్క అవశ్యకతను గురించి నిమ్నశబ్దములలో స్పష్టముగా ప్రతిపాదన మొనర్చినాడు.

'If we are to obtain more solid assurances, it can not come to the mind of man groping feebly in the dim Light of un-assisted reason, but only by a communication made directly from this Supreme Mind to the finite mind of man'

Science and Religion by Seven men of science lecture by Dr. Fleming
M.A.D.Sc.F.R.S.P. 53

అనగా; ఒకవేళ మనము నిశ్చితమైన జ్ఞానము, మరియు ప్రోత్సాహమును పొందవలెనను కొనినచో నిస్సహాయులు, కేవలము తర్కము యొక్క మనక వెలుగునందు శక్తిహీనులై పెడదారిబట్టి తిరుగు మనుష్యుల మనస్సుకు అది లభింపదు. కాని సర్వజ్ఞుడగు పరమాత్మద్వారా మానవుల మనస్సుల వరకు చేర్చబడిన జ్ఞానముచేతనే లభించుట సంభవము.

ఈశ్వరీయ జ్ఞానావశ్యకతను గూర్చి ఒక ప్రసిద్ధవైజ్ఞానికుని ద్వారా సమర్థించబడిన వాక్యముకన్న మించి ఇంకేముందును?

ఏదేని సంస్థను స్థాపించుట, ప్రభుత్వకార్యమును నడుపుట, లేక కార్యాలయము మున్నగువాని నిర్వహణమునకు పూర్వము దాని నియమముల నేర్పరచుకొనుట అత్యవశ్యకము. ఇదేవిధముగ ప్రపంచరూపము ఈవిశాలసంస్థను నియమ పూర్వకముగ నడుపుటకై పరమేశ్వరుడు సర్వహితము కొరకు వేదముల రూపమున నియమములను నిర్దేశించినాడు. దీని ననుసరించి నడచుకొనుట ద్వారానే మానవ మాత్రులెల్లరకు సుఖశాంభాగ్యములు ప్రాప్తింప కొనగలరు. కాని అన్యత్ర వీలుకాదు. ఏదేశమందైనను దొంగతనము, మద్యపానము, వ్యధిభారము మున్నగువానికి విరుద్ధముగా దొంగతనము నెట్టి నియమములును లేనిచో అట్లుజేయువారిని దండించుటయును న్యాయ యుక్తముగ జరుగజాలదు. కావుననే మరేమి లేకున్నను వ్యవహార సంహిత నియమ గ్రంథము (Code of Laws) లేక వేద శబ్దముతో బుటము మరియు సత్యము (Physical and Moral eternal laws) ను ప్రతిపాదన మొనర్చు జ్ఞానమును సృష్ట్యర్థంభములో శుభకారియగు పరమేశ్వరుని ద్వారా మానవుల మార్గదర్శనమునకై ప్రసాదించబడుట యుక్తియుక్తమే. కావుననే 'అప్లటాన్' (గ్రీకు త్సవేత్త ప్లేటో) మరియు 'కాంట్' వంటి దార్శనిక శిరోమణులు చైతము ధార్మిక, చైతిక విషయముల మార్గదర్శనమునకు ఈశ్వరీయజ్ఞానము యొక్క అవశ్యకతను అనుభవరూపమున ప్రకటించినారు యూనాన్ (గ్రీకు) దేశపు ప్రఖ్యాత దార్శనికుడు ప్లేటో (Plato) యొక్క మున్నగు గ్రంథములందు గాన్పించు ఇట్టి విషయము ఆంగ్ల భాషయందు ఈ ప్రకారముగా నున్నవి.

We will wait for one, be he a god or an inspired man to instruct in religious duties and to take away the darkness from our eyes' (Plato's Alcibiades.)

'We must seize upon the best human views in navigating the dangerous sea of Life, if there is no safer or less perilous way, no stouter vessel or Divine Revelation for making this Voyage'. (Plato's Phaedo)

అభిప్రాయమేమన; ధార్మిక కర్తవ్యముల శిక్షణ నివృత్తులకు పరమేశ్వరునిగాని, లేక ఆయన ద్వారా ప్రేరితుడైన వ్యక్తిని ప్రతిక్షించవలసియుండును. అట్టి వారే మన కన్నుల యెదుట వ్యాపించియున్న అంధకారమును దొలగించగలుగుదురు. ఈ సంసారమును సాగరమును సురక్షితముగా దాటవలెనన్న ఈశ్వరీయ జ్ఞానమును స్రవణ సాధనము లభించనిచో ఉత్తమోత్తమ మహాపురుషుల ఆలోచనలపైసే ఆధారపడియుండవలసినదే.

Dialogues of Plato - translated into English by Jowett లో నిమ్న శబ్దములు గలవు

A man should persevere until he has achieved one of two things, either he should discover, or be taught the truth about them; or if this is impossible, I would have him take the best and most irrefragable of human theories, and let this be the raft upon which he sails through life not without risk, as I admit, if he can not find some Word of God which will more surely and safely carry him;

- Dialogues of Plato translated by Jowett. Phaedo P. 463.

దీని భావము దాదాపు మొదలు ఇచ్చిన దానివలెనే యున్నది కాని చివరి రేఖాంకితము చేసిన భాగములందు కొంత అధికముగ స్పష్టపరచబడినది అనగా ఈశ్వరీయ జ్ఞానసహాయము లేకున్న మానవుడు నిశ్చితముగా, సురక్షాపూర్వకముగా ఈ సంసారసాగరమును దాటజాలడు. ఈ దృష్టితో ఈయుదాహరణ పెంతయో మహత్వపూర్ణమైయున్నది

ఈయాశయములనే యూనాన్ తత్వవేత్తలలో అధిక బుద్ధిశాలియుగ 'సుకరాత్' అను నాతడును చెప్పినదాని ఆర్థం అనువాదము దిగువనీయబడినది.

You may resign yourself to sleep, and give yourself up to despair, unless God in His goodness, shall vouchsafe to send you instruction.

Quoted here from the Brahma Samaj and Ecclectic Systems, Madras, p.84.

అనగా; పరమేశ్వరుడు కృపతో మిమ్ము (మీకు) ఉపదేశించనంతవరకు మీరు నిద్రయందు ఆత్మ సమర్పణ మొనర్చగలుగుదురు, లేక నిరాశా ప్రవాహమునందు కొట్టుకొని పోగలుగుదురు. కాని ఈశ్వరీయ జ్ఞానములేకున్న ఇది మానవుని దుర్లభాచిత్రమే యనవచ్చును.

జర్మనీదేశపు మూర్ఖవ్య దార్శనికుడగు 'కౌంట్' గూడ

'We may well concede that if the Gospel had not previously taught the universal moral Laws in their full purity, reason would not yet have attained so perfect an insight of them.'

ఈశబ్దములను వ్రాసి సదాచార సంబంధ నియమముల పూర్ణశిక్షణకొరకు ఈశ్వరీయ జ్ఞానము యొక్క అవశ్యకతను, మరియు మానవీయ బుద్ధియొక్క అసమర్థతను స్పష్టముగా అంగీకరించినాడు. ఈశ్వరీయ జ్ఞానావశ్యకత అంగీకరించక పదనద్వితీక బుద్ధివాదులగు వారు "పరమేశ్వరుడు సత్యాసత్యములు, ధర్మాధర్మములు,

పాపపుణ్యములు మున్నగు వాని నాలోచించుటకు మన కిచ్చిన అంతరాత్మ మనః సాక్షి లేక 'Conscience' యే సరిపడును. ఇంతకుమించి ఈశ్వరీయ జ్ఞానము యొక్క అవసర మేమియును లేదు." అనియుండురు. దీనికి సమాధానముగా మేము ఇంతయే చెప్పదలచినాము. ఏమనః "మేము స్వయంగా కొంతవరకు సదసద్వివేక బుద్ధియొక్క ప్రామాణికత్వమును స్వీకరించినను,

స్వస్య చ ప్రియమాత్మనః, సతాం, హి స్వప్రహవదేషు, ప్రమాణమన్యఃకరణ ప్రవృత్తయః ॥

మున్నగు వచనముల ద్వారా మనుస్మృతికారులు, మరియు కవులు దాని మహత్త్వమును స్వీకరించియున్నారు. ఇంతేగాదు స్వయముగా వేదములందు;

దృష్ట్యా రూపే న్యాయోత్ సత్యాన్యతే ప్రజాపతిః ।

అశ్రద్ధామన్యతేఽదధాప్రుద్ధాం సత్యే ప్రజాపతిః ॥ యజు. ౧౯ - ౭౭॥

మున్నగు మంత్రముల ద్వారా సదసద్వివేక బుద్ధియొక్క ఉపయోగత్వమును ప్రతిపాదించబడినది. ఐనప్పటికీ దాని కేవలము ధర్మాధర్మములు, పాపపుణ్యములు, కార్యకార్యముల నిర్ణయమువరకే సీమితము చేయుట అంగీకరించబడదు. ఏలనః దాని యాధారము చాలవరకు సామాజిక పరిస్థితి, మరియు దాని శిక్షణపైనే యుండును. వేదానుయాయుగు నొక ఆర్య వైష్ణవ, లేక జైనమతాలంటి గృహమున నుత్పన్నమైన బాలకునికి స్వాభావికముగానే మద్యమాంసాదుల సేవనమందు ఏవగింపు ఉండును. అతని అంతరాత్మ అట్టి పుణ్యత పదార్థ సేవనమును నిలిపివేయుచుండును కాని మద్యమాంసాదులను సేవించు ఆర్య, ఆమెరికా, లేక ఇతర స్థానముల జన్మించిన బాలర అంతరాత్మలు అట్టివానిని సేవించుటకు సదాకీరుచునే యుండును. ఇది కేవలము పరిస్థితుల ప్రభావమనియే యనవచ్చును ఈయాలోచనలనే జర్మనీదేశపు దార్మనిస్టా (గ్రగణ్యుడు శ్రీ 'కౌంట్' యనునాతడు Metaphysics of Morals ఆను పేరుగల గ్రంథమునందు

'Feelings which naturally differ in degree cannot furnish uniform standard of good and evil, nor has any one a right to form judgment for others by his own feelings'

అని చక్కగానే వ్రాసినాడు. అనగా; సంవేదనము, లేదా అనుభవము స్వాభావికముగా భిన్నభిన్న వ్యక్తులందు భిన్నభిన్న రూపము, మరియు పరిమాణము నందుండినచో మంచి చెడులు, పాపపుణ్యముల కొలమానము సరిగా నుండగలదని చెప్పలేము. ఇంతేగాదు మనయనుభూతి ద్వారా మనకు ఇతరుల విషయమున నిర్ధారణమొనర్చు అధికారమునులేదు.

2.3 ఇలహం, (దైవవాక్కు) ఆదేశము మరియు ఈశ్వరీయ జ్ఞానము

పరమేశ్వరుని వైపునుండి ఇలహం మరియు ఆదేశము జ్ఞానము లేక ప్రేరణ యనబడునది సమయ సమయములందు భక్తులకు ప్రాప్తించు నని కొందరి మతము. సృష్ట్యరంభకాలమందే ఈశ్వరీయజ్ఞానము సంప్రాప్తించునని విశ్వసించు అవసరమే లేదు ఈ విధముగా విశ్వసించుటచే విశ్వమున గొప్ప గొప్ప అసర్థములు జరుగుచుండెనని వారు మరువవలదు. అవి భవిష్యత్తు నందును జరుగగలవు. ఈవిధముగ మేము ఏవ్యక్తీకరించు

అనుచితమైన ఆక్షేపణలువేయుట ఉచితమనుకొనము. ఇనను అనేక సార్లు అనేక సాంప్రదాయవాద నాయకులు మరియు ఆధ్యాత్మికగురువులు ఇలాహం మరియు ఆదేశముల పేర సంతతితెంతటి హేయార్థము లోనవుచుండిరో వానిని బుద్ధిమంతులగు ధార్మికు లెవ్వరును సమర్థించరు. ఈవిషయమున ఉదాహరణార్థము రెండు దృష్టాంతముల నిచ్చిన సరిపడు ననుకొందును ఒకటి ముహమ్మదు గారి విషయము. వారు తన దత్త పుత్రుడగు 'జుబ్' బార్స 'జైసబ్' ను ఈశ్వరాదేశము లేక ఇంహం ఆధారముగా తన (స్వంత) పత్నిగా జేసికొనుట కైచెందె జీవేర్ అనునాతడు;

Outline of world History, Newyork, One Volume Edition, p.608 మరియు Short History of the World, p.137 యందు డా.మార్గోలియోద్ డి లిట్, (D.S.Margolieth D Litt) అను నాతడు Encyclopaedia of Religion and Ethics Vol.VIII P 878 లోనగ విలియం మూర్ అనునాతడు Mohammed and Islam P.196-197 యందును డా.హ్యుగోస్ (Dr.Hughoes) అనునాతడు Notes on Mohammedanism, p.2 లో, రెవరెండ్ డా.రెజ్జర్ (Rev. Dr Radger) అనునాతడు Dictionary of Islam p.396 లో, ఇంకను అనేక పాశ్చాత్యవిద్వాంసులు Studies in Mohammedanism మున్నగు గ్రంథములందు చూపియున్నారు వీనిని యెత్తిచూపుటయును మా కేమాత్రమును బాగనీపించుటలేదు పైన నిర్దిష్టపరచిన 'జేకబ్ లో నికాహ' ను అనుమతించునట్టి ఆయతు ఖురాన్ పొరాల్లి. సూ అనజాబ్ ఆ కెరి నుండికలిలో విద్యమానమై యున్నది ఈవిషయమున ఉపర్యక్త మరియు ఇతర విద్వాంసులు భయంకరముల సమాలోచనమే యొనర్చియున్నారు. సృష్ట్యరంభము నందని యెంచక మహ్మతలములందును 'ఇల్లాం' మరియు ఆదేశములను నమ్ముటవలన ఇట్టి భ్రమలు అధికముగా గలుగుట సంభవమేనా? దీనిని స్పష్టపరచుటకై మేము బ్రహ్మసమాజ నాయకుడగు కేశవచంద్రసేనుని జీవిత సంఘటనను వారి లేఖ సహితముగా నిర్వచుట ఆవశ్యకమని తలచెదము. బ్రహ్మసమాజ సంచాలకుడగు రాజారామమోహన రాయలు జీవితాంతము వేదములు ఈశ్వరీయ జ్ఞానమనియే విశ్వసించుచుండిరి ౧౮౩౦ లో బ్రహ్మసమాజము స్థాపించబడినది ౧౮౪౪ వరకును వేదములు నిర్బంతము అనియే విశ్వసించబడుచుండెడివి. కాని ౧౮౪౪ లో ఈనిర్బంతములు ఒక తున్న ఆధారముపై శ్రేణిపంచంద్రసేనుని నంటి నవశిక్షితుని ప్రేరణచే పరిత్యజించబడినవి. బ్రాహ్మధర్మము యొక్క ఆధారము అంతఃప్రతిభ (Intuition) పైననే గలదని ౧౮౩౦ లో ప్రకటించబడినది ౧౮౬౬ లో శ్రేణిపంచంద్రసేనుడు మహాపురుషులపై వ్యాఖ్యానించుచు బాహ్యజ్ఞానప్రాప్తికి మూడు సాధనములని చూపి (లేక) నాడు. అవి (క) ప్రకృతి, (ఖ) మహాపురుషుల వ్యాసములు (గ) ఈశ్వరీయప్రేరణ, అదేము లెక ఇల్లాం. (Inspiration) అనునవి ౧౮౮౮లో ఆయన బ్రహ్మసమాజము యొక్క నవవిధానముఖపత్రము The Liberal ప్రాసీనాడు.

'Direct inspiration of the word of god has become our guide and like the prophets of old, our apostles declare their messages with the authority of god and proclaim them as 'thus said the Lord! It can have no religious union with those that ridicule the inspiration

of Keshub chunder Sen and stand as enemies of the New Dispensation. '

- The Brahma Samaj and Ecclectic systems. p.82.

అనగా; ఈశ్వరీయ ఆదేశములు, మరియు శబ్దములు మాకు మార్గదర్శకములైనవి. మరియు ప్రాచీన ప్రవక్తల వలె మా నాయకులును ఈశ్వరీయ అధికారము తో 'ఈశ్వరుడే విధముగా ఆదేశించినా'డని ప్రకటించగలరు. శ్రీ కేశవచంద్ర సేనునకు ప్రాప్తించిన ఈశ్వరీయ ఆజ్ఞలను పరిహసించుచు ఈ నవ విధానమునకు శత్రువులగు వారితో ఈ నవ విధాన బ్రహ్మసమాజ మేలాంటి ధార్మిక సంబంధము గలిగియుండదు.

శ్రీ కేశవ చంద్రసేనునకు ప్రాప్తించిన ఈ యీశ్వరీయ ఆదేశములను క్షణిశించదగిన దేమనగా; స్వయముగ బ్రాహ్మ వివాహ విధాన నిర్మాతయుగు శ్రీ కేశవ చంద్రసేనుడు (ఈతని ఆదేశానుసారము బ్రాహ్మ వివాహమునకు వధూవరుల వయస్సు కేవలము ౧౪ మరియు ౧౮ సం. లు నిర్ణయింపబడి యుండెను.) వధూవల్గు సంవత్సరములు గల తన పుత్రిక వివాహము దాదాపు పదహారు సంవత్సరముల వయస్సు గల కూచ విహార్ మహారాజ పుత్రునితో జరుపుటకు ఈశ్వరీయ ఆదేశము ప్రాప్తించినది. ఈ విషయమున బ్రహ్మ సమాజము యొక్క సదస్యులు, మరియు ఇతర సంస్కర్త లనేకులు వ్యతిరేకించినప్పుడు 'ఇట్లైనర్పుటకు నాశీశ్వరీయ ఆదేశము ప్రాప్తించిన'దని వారందరి నోళ్ళు మూయించినాడు చూడుడు 'The Brahma Samaj and Ecclectic Systems' యొక్క 3౬వ పుటలో ఇట్లు వ్రాసియున్నది

'Keshub claimed to be guided in the matter by adesh or commandment from God' P.36.

'He declared the marriage as an effect of Divine command', P.37.

అనగా, కేశవచంద్రసేను డీ విషయమున తానీశ్వరాదేశము ద్వారా ప్రేరితుడనైనానని సమాధానపరచినాడు. 'ఈ వివాహము ఈశ్వరీయాదేశ పరిణామ స్వరూపమే'యని చాటుకొనినాడు ఐనను ఈతని వాదనను బుద్ధిశాలియు బ్రహ్మ సమాజ సదస్యులనేకులు ఆంగీకరించలేదు. వారనేకులు ఈ నవ విధానము నుండి వేరై ప్రత్యేకముగా సాధారణ బ్రహ్మ సమాజమును స్థాపించికొనినారు.

ఇదే విధముగా అనేక ఉదాహరణము లీయవచ్చును. దీనివల్ల స్పష్టముగన దేమనగా; మానవు లనేక సార్లు తమ కోరికనే ఈశ్వరేచ్ఛ, ప్రేరణ, మరియు ఆదేశమని యనుకొనెదరు. మరియు నిట్టి భ్రాంతివేతనే తమకు మరియు సమాజమునకు గొప్ప హాని గలిగింతురు శ్రీ కేశవ చంద్ర సేనుడు దిగువ వాక్యముల ద్వారా ఈ విధముగ భ్రాంతిని, మరియు ఆత్మ వంచనను స్పష్టముగా స్వీకరించినాడు.

A Delusion

I have strangely got into the habit, O my God, of crediting Thee with all my ideas and Plans. I, as thy servant, ought to follow only Thy commandment, forsaking all that pleases me, and adopting what soever is agreeable to Thee. But instead of doing this, I strive to

follow my own plans and schemes, and then I ascribe to Thee their authorship. Having come so far in the path of religion, I feel it a humiliation to believe that I am carrying out my own wishes. I would Fain believe that in all my doings, I only follow thy leading and feel glad when People give me credit for obeying Thy will and sacrificing my own. But self-sacrifice is a hard thing, and I am carried away by my own ideas, feelings and tastes. All that I can do is to make myself and others believe that every thing I do is the Lord's doing, and that all my purposes are Divine purposes. Thus errors and vices in my life become sacred in my estimation, in the course of time, with the imprimature of Thy seal. Lord deliver me from this delusion.'

The New Dispensation by Pt. Shiva Nath Shastri, P. 51.

The Brahma Samaj and Ecclectic Systems, P.38 ఈ సందర్భము యొక్క ఆశయమేమన,

2.4 ఒక భ్రమ

‘హే పరమేశ్వర! నాకు నా ఆలోచనలను మరియు పథకములను నీ పేరుతో ప్రచారమొనర్చుకొను విచిత్రము అలవాటు ఏర్పడిపోయినది. నేను నీ సేవకుని రూపములో కేవలము నీ యాజ్ఞలనే శాసించవలసి యుండెను నేను నా ప్రసన్నతలను పరిత్యజించి నీకీష్టమును వాసిన అనుసరింప వలసి యుండెను కాని నేను నా స్వంత పథకములనే అనుసరించుచున్నాను. మరియు నిన్ను వానికి కర్తగాను, లేఖకునిగాను చాటుచున్నాను భక్త మార్గమునుండి ఇంత దూరము వచ్చి చేరినను ‘నేను నా కోరికలనే అనుసరించుచున్నా’నని అంగీకరించుటకు సిగ్గు పడుచున్నాను నేను నా క్రియలన్నిటి యందును కేవలము నీ నేతృత్వమునే అనుసరించుటను విశ్వసించును మరియు ప్రసన్నత ననుభవించును లోకులు నన్ను, నా స్వంత కోరికలను వదలి నీ యాజ్ఞలనే అనుసరించు చున్నట్లు చెప్పుకొందురు కాని స్వాభిప్రాయమును నానునది సామాన్యముగాదు నేను మాత్రము నా స్వంత ఆలోచనల, అనుభూతుల, అభిరుచుల ప్రవాహముందే పడిపోవుచున్నాను. నేను చేయుచున్న చింతయును ఈశ్వరచింతయే, నా ఉద్దేశ్యమే ఈశ్వరీయ ఉద్దేశ్యమని నాకును, మరియు ఇతరులకును విశ్వాసము ఏర్పించబడుచును ఈ ప్రకారముగా నా జీవన దోషములు, దుర్వర్తనములు, సమయముననుసరించి నా దృష్టి యందున్నవి పరమేశ్వరా! నీయాజ్ఞచే విలగరును పవిత్రులగుదురు ప్రభూ! ఈ భ్రమ నుండి నన్ను కాపాడుము.

స్వప్రేరంభమున ఈశ్వరీయ జ్ఞానావశ్యకత వంగీకరించిన ‘కల్పితమున ఈశ్వరీయ ఆదేశముల ప్రసార ఆధారపడియుండుటయే చాలా’నును కొనువారికి కేశవ చంద్రసింహుని ఈ వాక్యములు హెచ్చరించు సుమార్గమును

ఇంతియోక సదసద్వివేక బుద్ధివాదులను గూర్చి మేము చెప్పున దేమన, కర్తవ్య పరివర్తముల స్థితియును అంతరితాత్మ సాక్షిత్వము ద్వారా చేసికొనుటలో మన మేమాత్రము సహజులమైనను సుందరీ అనుజ్ఞ చేసిన అంతిమాద్దేశ్యము, జీవ, బ్రహ్మ, ప్రకృతుల స్వరూపము, మోక్షప్రాప్తి వాని సాధనమునకుగల జ్ఞానము మున్నగునవి కేవలమీ బుద్ధి ద్వారా సంప్రదితమునని యనుకొనుట సర్వధా అసంభవమే

“ప్రకృతిని గాంచియే మానవుడు తన కర్తవ్యములను, హితములను నిర్ణయించుకొనగలుగును. దీని కొరకు ‘ఈశ్వరీయ జ్ఞాన’ మను కల్పననెందుకు జేసికొనలయును?” అని ప్రకృతివాదుల కథనము. దీని సమాధానమున అధికముగా వ్రాయ నవసరము లేదు. ఒకవేళ ప్రకృతియే మానవులకు తగిన జ్ఞానము నిచ్చుట యందు సమర్థత గలిగియున్నచో ఈ భూతలముపై ఏ జాతియును అసభ్యదశయందుండకుండెడిది. ఏలన; ప్రకృతియును గ్రంథము అందరి కొరకు సమాన రూపముననే తెరువబడియున్నది. కాని ఈ పుస్తకమును చదువుట, మరియు తెలిసికొనుటయును అతి కఠినమే. గొప్ప గొప్ప విద్వాంసులు, వైజ్ఞానికులు మాత్రమే దీనిని చదువగలుగుదురు కాని ప్రకృతియందు చిక్క-వడి దానినే సర్వస్వమని యెంచి *Survival of the fittest* మరియు బాహుళ్యముగా, ప్రతిబంధరహితముగా సంభోగాది వ్యవహారముల ననుసరించుచునే గడుపుచున్నచో సదాచారము, మరియు నీతి (*Morality*) అనునవి ప్రపంచము నుండి పేరు లేకుండా పోగలవు కావుననే కేవలము ప్రకృతియే ధార్మికము మరియు సదాచారము మున్నగు విషయముల జ్ఞానము నిచ్చుటయందు సమర్థవంతమైన దనుకొనుట గొప్ప పారపాచే యనవచ్చును.

2.5 వివిధ మతముల విద్వాంసులు వేదముల యెడ సమర్పించిన శ్రద్ధాంజలులు

ఇక నిపుడు వేదములనే ఈశ్వరీయ జ్ఞాన మని ఏల నమ్మినలెను? బాయిబిల్, కురాన్, జింద అవస్తా మున్నగు వానిని సమాన రూపమున ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని ఎందుకు స్వీకరించరాదు? మున్నగు ప్రశ్నలకు సూటిగా సమాధాన మిచ్చుటకు పూర్వము మేము పాఠసీ, జైన, బౌద్ధ, ఈసాయీ, ముసల్మాను, సిక్కు మున్నగు వివిధ మతానుయాయులగు విద్వాంసుల ద్వారా వేదముల యెడ సమర్పించిన శ్రద్ధాంజలులను పాఠకుల సమక్షమున నుంచ దలచినాము.

2.6 పాఠసీ విద్వాంసులు మరియు వేదములు

ప్రప్రథమముగా మేము *Philosophy of Zoroastrianism and Comparative Study of Religions* అను పేరు గల గ్రంథ రచయిత సుప్రసిద్ధ పాఠసీ విద్వాంసుడుగు ఫర్హాన దాదా చానజీ *BA, LL B, D Th* గారి వేదములను గూర్చిన అభిప్రాయములను పాఠకుల యెదుట నుంచుచున్నాము. వారిట్లు వ్రాయుచున్నాడు

‘The Veda is a Book of knowledge and Wisdom comprising the Book of Nature, the Book of Religion, the Book of Prayers, the Book of Morals and so on. The word ‘Veda’ means wit, wisdom, knowledge and truly the Veda is condensed wit, wisdom and knowledge’.

Philosophy of Zoroastrianism by Dadachanji, P. 100

అనగా; వేదము వివిధ జ్ఞానముల పుస్తకము. దీని యందు ప్రకృతి, ధర్మము, ప్రార్థన, సదాచారము మున్నగు విషయముల పుస్తకము సమ్మిళితమై యుండును? వేద మనగా జ్ఞానము. వాస్తవముగా వేదములందు సమస్త జ్ఞాన విజ్ఞానముల తత్త్వము గలదు.

బుగ్గోదము యొక్క మొదటి అగ్ని విషయక సూక్తమునకు అర్థము సిచ్చుచు మహర్షి దయానందుల వలన అగ్ని శబ్దమునకు భౌతికాగ్ని మరియు ఈశ్వరుడు అను రెండర్థములను ఈ పాఠసీ విద్వాంసుడు స్రాసి యున్నాడు.

'Thus we see that Agni' in this hymn means both fire as well as God, P. 100

అనగా, ఈ విధముగా మనమే సూక్తమునందు అగ్నికి భౌతికాగ్ని మరియు ఈశ్వరుడు అను రెండర్థములు గాంచగలము.

దీని తరువాత 'Two-fold significance of words' ఈ శీర్షికలో ఈ సుయోగ్యుడగు పాఠసీ విద్వాంసుడిట్లు వ్రాసియున్నాడు

Readers of the Vedas who do not know this wonderful characteristic feature of the Veda in determining the physical as well as the spiritual by means of the self same words, are apt to be misled by the false idea that the Veda looks upon fire, air, dawn, the sun and the other agent forces, phenomena or objects of nature as Divine beings to whom the Vedic Rishis, prayed for strength, health, wealth, longlife, brave sons, rich possessions and so on. But the Vedas teach nothing but mono-theism of the purest kind, the belief that this universe manifests, the love, might, wisdom and glory of God Who eternally evolves and dissolves alternately innumerable systems of worlds, for the benefit discipline and well-being of Jeevatmas, according to the eternal laws of nature (called Riti in the Vedas) and also according to the Law of karma (as implied in it) etc., P 10.

అనగా, వేదముల ఈ యద్భుత విశేషత్వ జ్ఞానము లేని పాఠకులకు 'ఒకే శబ్దమునకు భౌతిక, ఆధ్యాత్మికతత్త్వముల రెండింటి వర్ణనమెట్లు జరుగల'దను భ్రమ గలుగుచుండవచ్చును. వేదము అగ్ని, వాయువు, ఉష్ణ, సూర్యుడు మున్నగు వానిని ఈశ్వరుడు, మరియు దేవతలని తెలుపుచున్నది వీని నుండియే ఋషులు శక్తి, ధనము, దీర్ఘ జీవనము, వీర పుత్రులు (వీరసంతానము) గూర్చి ప్రార్థింతురు. కాని వాస్తవముగ అట్లుగాదు. వేదములు సర్వాధికముగ విశుద్ధము, మరియు పవిత్రము నగు ఏకేశ్వర వాదమునే ప్రతిపాదించుచున్నవి. అవి యా పరమేశ్వరుని ప్రేమ, శక్తి, బుద్ధిమత్తతయను, ఈ జగత్తు యొక్క మహత్త్వమునే ప్రకటింపుచున్నవి మరియు ఆ పరమేశ్వర శక్తియే లోకలోకాంతరముల నిర్మాణము, సంవర్ధనము, వివరకు ప్రళయమును గలిగించుచున్నది వేదములందు జీవాత్మల లాభము అనుశాసనము, కల్యాణము కొరకు ఏ దృఢమైన ప్రాకృతిక నియమములు గలవో అవి 'ఋత' మను పేరుతో పిలువబడినవి. అవి కర్మ నియమము ననుసరించియున్నవి. ఒక సుప్రసిద్ధ, సుశిక్షిత పాఠసీ విద్వాంసుని ద్వారా వేదములు, వైదిక ఏకేశ్వర వాదము యెడ సమర్పించబడిన ఈ శ్రిద్ధాంజలి ఆత్యంత మహత్వ పూర్ణమైనదనుటలో ఏ మాత్రము సందేహము లేదు.

2.7 ప్రసిద్ధ జైన విద్వాంసుడగు ఆచార్య కుముదేందుడు మరియు వేదములు

జైన మతావలంబులు సాధారణముగా వేద విరోధులనియే ఎంచబడుచున్నది వారియందు నిప్పుక్ష విద్వాంసులును గలరు వేద గౌరవమును అద్భుత రూపమున స్వీకరించినవారిలో శ్రీ ఆచార్య 'కుముదేందులు' పేర్కొనదగినవారు. వారు తన 'భూ వలయ' మను గ్రంథమున అశ్రుర్యజనకముగ ఆ జైనవిద్వాంసుడిట్లు వ్రాసినాడు. 'బుగ్వేదమే అనాదియైన ఆదిమ భగవద్వాణి దీని నుండియే అనేక భాషలు ఉద్భవించినవి పరమేశ్వరుని సందేశములు సమస్త భాషాభాషులకు సమానమే' 'భూవలయ' మందు మూల శబ్దములిట్లు గలవు.

మహద్గ్రేయణి విజయ ఋగ్వేద వలయ హే	క్లు గుణిసలనాద్యసంత
సర్వజ్ఞ దేవమ సర్వాంగది పేలద	సర్వస్వ భాషేయ సరణి
సర్వదక్షదలి హుబ్బుత హోగి	లోకాగ్ర సర్వార్థ సిద్ధియ బలసి
ముక్తియోలిహ సిద్ధ జీవర తాగుత	వ్యక్తావ్యక్తవదాగి
సకలపు కర్మాటచణు రూప హోందుత	సకలదే ఓండరోల్ అడగి ।
హదిసెన్లు భాషేయు మహాభాషేయాగలు	వదియ భాషేగల యేల నూరమ్,
హృదయదోలడగిసి కర్మాట లిపియాగహుచుగిసిదంక భూవలయ సకలద సాది అనాది	
వశగోందు ద్వైతాద్వైతవన్ద్య అనేకాస్త	
రచనోః ఓంకారదేకమ్,	యశవాదక్షరవోద్విగే వేసేదిహ
హోసదనాదియ గ్రన్థ	'భూవలయ' అ. శ్లో ౨-౪

2.8 అరబు దేశ విద్వాంసుడగు రాజీ ద్వారా వేదముల గుణగానము

'అఖ్తాబ్' అనునాతని పుత్రుడు, 'తుర్బా' అనునాతని పౌత్రుడు నగు 'లాబీ' అను పేరుగల అరబి కవి యుండెను. ఆయన ముహమ్మద్ సాహెబు జన్మమునకు దాదాపు ౨౪౦౦ వత్సరముల పూర్వమునండుండెను. ఆయన వేదముల గుణగానమును నిష్ఠు లిఖిత అరబి భాషా కవిత్యమున జేసియుండెను ఇది మహత్త్వ పూర్ణమైనదగుల కారణమున మేము దీనిని ఆంగ్ల, ఆర్య భాషల అనువాద సహితముగ ఈ ప్రకరణమున ప్రకాశింప జేయుట అవశ్యకమని తలచితిమి (క్రీస్తు శకమునకు దాదాపు ౧౭౦౦ సంవత్సరములకు పూర్వము పెమెటిక్ ప్రజలలో వేదముల యెడ ఎంతటి ఉత్తమ భావముండెనో దీనివల్ల మనకు స్పష్టముగ దెలియగలదు. ఈ కవిత (కావ్యము) 'హోయాన్ రశీద్' రాజానైన కవి యగు 'అస్మా ఈ మలేకన్ శరా' ద్వారా సంగ్రహించబడిన 'సీరుల్ ఉకూల్' అను పేరుగల (ఇస్టుండిది బేరల్ పబ్లిషింగ్ కంపనీ బేరల్ ఫెర్వెస్టి ఇన్ డ్వారా ప్రకాశించబడి హాజీ హమ్మత్ శిరాజీ ఎండ్ కో ఫల్లిషర్స్ బుక్ సెలర్స్, బందర్ రోడ్, ముంబాయి నుండి లభించగలదు) ఈ పుస్తకము పుట ౧౧౮ యందు చూడవచ్చును అది ఇట్లున్నది

౧. అయా ముబారకల అర్జే యోశేయ్యే, నుహోమినల్ హింద్ ఫారాదకల్లాహో
మైయ్యో నజ్జేలా జిక్రతున్
౨. వహల తజల్లేయతున్ చినానే సహబీ అరబాతున్ హాజీహి యునజ్జేల
రసూలో జిక్రతాన మినల్ హింద్ తున్
౩. యుకూలునల్లాహి యా అహలల్ అర్జే అలమీన కుల్లహుమ్ ఫత్తబీడి జిక్రతుల్
వేద హక్కీన్ మాలమ్ యునజ్జేలహున్
౪. నహోనాలమ్ డిన్ సామ వల యుజ్జ మినల్లాహి తస్తీలన్ ఫ చినమా యా
అఫ్ యో ముత్తబే అన్ యో బశరేయో నజాతున్
౫. వ అస్సైనే హుమా ఋక్ వ అతర నాసహీన క అఖూసతున్ వ అస్సాత అలా
ఊదన్ వహోవ మశఅరుతున్

English Translation :

1. Oh blessed land of Hind (India) thou art worthy of reverence for in thee has God revealed True Knowledge of Himself.

2. What a pure light do these four revealed Books afford to our mind's eyes like the (Charming and cool) lustre of the dawn? These four, God revealed unto His Prophets (Rishis) in Hind.

3. And he thus teaches all reces of mankind that inhabit his earth.

'Observe (in your lives) the knowledge I have revealed in the Vedas' for surely God has revealed them.

4. Those treasures are the Saama and Yajur which God has Published o my brothers ! revere these, for they tell us the good news of salvation.

5. The two next, of these four, Rik and Atharva (Atar) teach us lessons of (Universal) brotherhood. These two (Vedas) are the beacons that warn us to turn towards that goal(Universal brotherhood).

Translation of the Arabic Poem by Lavi an Arabian Poet about 1700 B.C.

భాషానువాదము :-

౧. 'హి ఆర్యావర్తపు ధన్యభూమే' నీవు ఆదరించదగినదానవు. ఏలన; నీయందే పరమేశ్వరుడు తన సత్య జ్ఞానమును ప్రకాశపరచినాడు.

౨. ఈశ్వరీయ జ్ఞాన రూపము ఈ నాలుగు పుస్తకములు (వేదములు) మా మానసిక నేత్రములకు ఎంతయో ఆకర్షణీయముగ శీతల ఉపాజ్యోతిని ప్రసాదించుచున్నవి పరమేశ్వరుడు హిందుస్తానము నందు తన ప్రవక్తల, అనగా ఋషుల హృదయములందు ఈ నాలుగు (వేదములను) ప్రకాశ పరచినాడు.

౩ మరియు భూమండలముపై నున్న సకల జాతులకు ఇట్లు ఉపదేశించినాడు 'వేదముల ద్వారా నేనెట్టి జ్ఞానమును ప్రకాశపరచితిన్ దానిని మీరు మీ జీవితములందు క్రియాన్వితమొనర్చుకొనుడు. దాని ననుసరించియే ఆచరణ మొనర్చుడు'. నిశ్చితముగా పరమేశ్వరుడే వేదముల జ్ఞానమును ప్రసాదించినాడు

౪ సామ, యజుర్వేదములు రెండును మహాకోశములై యున్నవి వీనిని పరమేశ్వరుడు ప్రసాదించినాడు. ఓ నా సోదర, సోదరీమణులారా! వీనిని మీరు ఆదరించుడు; ఏలన అవి మనకు ముక్తిని గూర్చి శుభ సమాచార మిచ్చుచున్నవి.

౫. ఈ నాలుగు నుండి మిగతా రెండు ఋక్ మరియు అతర (అధర్వ) ములు. ఇవి మనకు విశ్వ భ్రాతృత్వపు పాఠము నెచ్చుచున్నవి ఈ రెండును జ్యోతిః స్తంభములు ఇవి మనకు అట్టి లక్ష్యము (విశ్వ భ్రాతృత్వము) వైపునకు మనముఖమును త్రిప్పుకొనుటకు హెచ్చరించుచున్నవి

ఆరట దేశీయ కవియును 'లాటీ (లాన్) ద్వారా వేదముల యొడ సమర్పించిన ఈ శ్రద్ధాంజలి స్వర్ణాక్షరముల్ లిఖింపయోగ్యమై యున్నది

2.9 దాదాశికోహ వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞానమనియే నమ్మినాడు.

ముస్లిం మతాంధతకు భ్రాంతిగాంచిన ఔరంగజేబుయొక్క అన్నయగు 'దాదాశికోహ' పేరు సుప్రసిద్ధమై యున్నది ఆతడు సత్యము నన్వేషించు సజ్జనుడు సత్యాన్వేషణము నం దాతడు ఈశ్వరీయ పుస్తకము లని యెంచటడు పుస్తకము లనేకములను అనుశీలన మొనర్చియుండెను అతడు స్వయముగా ఇట్లు వ్రాసాడు

జమీకుతజ సమావీ బనజర దార ఆ ఉరదా ।

అనగా- నేను సమస్త ఆకాశీయ (ఈశ్వరీయ) పుస్తకములను చదివితిని. కానె వాని ద్వారా నా ఉద్దేశ్యములు పూర్తికాలేదు. ఈ సంబంధమున నాత డిట్లు వ్రాసినాడు

నజర బా తారేతో అంజీతో జబీర్ దీగర సహఫ అజ్జా ముజమల్

మరనూజ బూద వ అజతరజమా హయ సుహీలీ కి అహాలే గరజ

కరదా బూద న మతలూబ మాలామ సగరదీద .

అనగా, తొరేత (Old Testament) ఇంజీల్ (New Testament) మరియు జబూర్ (The Book of Psalms) మరియు ఇతరతర ధర్మ గ్రంథముల నవలోకించితిని ఈశ్వరుని ఏకత్వపు వర్ణన వానియందును సంక్షిప్తము మరియు రహస్య పూర్ణము గనే యున్నది. స్వార్థ పరులు ఈ ధర్మ గ్రంథములకు చేసిన భాష్యముచే ఆయుధ్దేశ్యము నెరవేరలేదు.

తన ఇస్లామీ ధర్మ గ్రంథముగు కురాన్ శరీఫ్ విషయములోను ఆతడిట్టి యభిప్రాయమునే ప్రకటించినాడు.

‘చూఁ కురాన అజీమ వఫర్గాన కరీమ అక్బరే బా రమూజస్త వై దాస్త్

ఆ మజహ్ కమ యాబ అస్త ।

అనగా - కురాన్ శరీఫ్, లేక పుర్బాన్ కరీమ్ యందును సుమారు రహస్యములే యున్నవి. రహస్యముల నెరిగినవారు చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే యున్నారు.

పరిశోధన చేయగా చేయగా దారాశికోహకు ‘హిందువులందును ఏకేశ్వర జ్ఞానము చాలినంత పరిమాణములో గల’దని నిశ్చయమైపోయినది. ఈ విషయము నందాతడిట్లు వ్రాసినాడు

దర పై ఆంశుద కి అజ చే జహత దర హిందుస్తాన వహమద అయాం

గుప్తగుప్తి తౌహిద బిసియార్స్త వ ఉల్గాసి జాహరీ వ బాతినీ తాయాసా

కదీమ హిద్ద రా అజ వహదత ఇన్కారీ వవర్ మోహదాన గుప్తాంరీనేస్త

బల్గి సాయాయే తబార అస్త.

అనగా, ‘హిందుస్తానములో ఈశ్వరుడొక్కడేయని ప్రకటించునట్టి ఏకేశ్వరవాద విషయక అనేక వార్తలు విద్యమానమైయున్నవి. మరియు ప్రాచీన భారతము యొక్క పరోక్ష మరియు అపరోక్ష విద్యల నెరుగువారెవ్వరైనను ఏకేశ్వర వాదమును నిరాకరించలేదు మరియు ఈ ఏకేశ్వర వాద విషయమునందెప్పుడును ఏ విధముగు శంకలను తెలుపలేదు. ఏలన, వారికి ఏకేశ్వర వాద విషయమున దృఢ విశ్వాసమే యుండెను. ‘ఇందు కేమి కారణ’మను విషయమునే నే ననుసంధాన మొనర్చుట యందు లీనమై యున్నాను

ఈ విషయమునం దాత డధిక అనుసంధాన మొనర్చి ఏ పరిణామ మునకు చేరియుండెనో వానిని పాంసీ భాషలో నిమ్న శబ్దములలో ప్రకటించినాడు.

బాద అజ తహకీక ఇన మూతిబ మూలామశుద కి దరమియాన ఈఁ కౌమే కదీమ పేశ అజ కుతల సమాసీ చాహర కుతల ఆస్మావీ కి ఋగ్వేద యజుర్వేద, సామవేద, వ అథర్వ వేద బాశద్ బర ఇబ్నాయే ఆ మత్తే ఋగ్వేదతర ఆహ్ ఆదమ సఫీ అల్లాహ్ వ అలీస్సల్లామ అస్త బరజమీ అహ్ కామ వాజిల శుదా.

అనగా: క్రమముగా అనుసంధాన మొనర్చిన తరువాత నాకు నిశ్చయమైన దేమన; ఈ ప్రాచీన (‘హిందు’) జాతియందు నమస్త ‘ఈశ్వరీయ గ్రంథము’ల (అనగా; కురాన్, ఇన్జీల్, తొరేత్, జబూర్ మున్నుంవన) కన్న పూర్వము నాలుగు ఈశ్వరీయ పుస్తకములు, వాని పేర్లు ౧. ఋగ్వేదము, ౨. యజుర్వేదము, ౩. సామ వేదము

౪ అధర్వ వేదము అనునవి గలవు. ఆ కాలములోని ఋషులపై (ఇందందరికప్పు పెద్ద ఆదమ్ లనగా; 'బ్రహ్మజీ' యే యుండెను) సమస్త ఆజ్ఞలతో కూడా ఈశ్వరుని వైపు నుండి ప్రకటింపబడి యుండెను.

"ప్రాచీన కాలములో హిందువుల నాలుగువేదములు విద్యమానమై యుండెను. వాని యందు ఈశ్వరుని ఏకత్వము సంపూర్ణముగా ప్రతిపాదించబడినది. 'ఉపనిషత్తు'లను గ్రంథములు ఈ వేద వచనముల నుండియే సంకలిత మొనర్చి వ్రాయబడినవి. కావుననే ఉపనిషత్తులు వేదములందు ప్రతిపాదించబడిన బ్రహ్మ విద్య యొక్క సారభూత గ్రంథములై యున్నవి. ఈ నాలుగు పుస్తకములు (అనా- ఋగ్యజుస్సామాధర్వ వేదముల సారము), బ్రహ్మప్రాప్తికై సమస్త సాధనములు, రహస్యములు మరియు ఈశ్వరుని ఏకత్వములను సాక్షాత్కారమొనర్చుకొను అభ్యాసముల వృద్ధన మొనర్చుచున్నది ' ఉపనిఖిల్ (ఉపనిషత్తు) లని వాని పేర్లు, ఆకాలపు విద్వాంసులు వానిని వేదముల నుండి వేరు పరచి ఆ గ్రంథములపై విస్తృత భాష్యములను వ్రాసినారు. మరియు నా యుపనిషత్తుల అధ్యయనమును వారొక సర్వోత్తమ ఉపాసనగా చేయుచుండి" రని యువరాజగు దారాశిక్ హా నిశ్చయించుకొనినాడు

ఈ విషయమును దెలిసికొనిన పిదప దారాశిక్ హా స్వయముగా సంస్కృత భాషాధ్యయన మొనర్చినాడు. ఆయన వేదములను, మరియు ఉపనిషత్తులను స్వయముగానే (అధ్యయనమొనర్చి) వాని తాత్పర్యముల నహాహన మొనర్చుకొనునంతటి స్థితి వరకు సంస్కృతమును చదివినాడు. అప్పుడాయన (౧౮౬౭ హిజరీలో) ఆకాలపు వేదముల, ఉపనిషత్తుల జ్ఞాతలగు సుప్రసిద్ధ పండితులను, సంన్యాసులను సమావేశపరచి వారి సహాయముతో స్వయముగా ఉపనిషత్తులను పారసీ భాష యందనువాద మొనర్చినాడు ఈశోపనిషత్తు విషయములో (ఇది ఇతర అన్ని ఉపనిషత్తులకు మూలము, మరియు స్వయముగా కాణ్వశాఖ యొక్క- యజుర్వేద ౪౦ వ అధ్యాయమునై యున్నది) దారాశిక్ హా ఇల్లు వ్రాసి యున్నాడు.

కితాబ కదీమ కి బేశకో శుబహా అన్వలీమ కితాబ సమావీ వ సరే

చక్రాయె తహకీక వ బహారే తోహీదస్త.

ఈ పుస్తకము అనాదియై యున్నదనుటలో ఎలాంటి సందేహము లేదు. సమస్త ఈశ్వరీయ పుస్తకములందీది ప్రాచీనతమమై యున్నది మరియు పరమ సత్యమునకు ప్రోతస్సు, బ్రహ్మ జ్ఞానమునకు సముద్రమునై యున్నది.

2.10 కురానులో వేదముల నిర్దేశనము.

దారాశిక్ హా ఈ విధముగా వేదములను పరమ పవిత్ర ఈశ్వరీయ జ్ఞాన రూపమున స్వీకరించినాడు. మరియు 'కురాన్' యొక్క ౬౯ అరబీ వాక్యమునందు దిగువ శబ్దములో ఈ విధముగా పేర్కొనినాడు.

'ఇన్న కురానే కరీమ - ఫీ కితాబ మంకనూ - లాయే మస్సూహా ఇల్లాఅల్

మతహూనత్తస్తైలమిన్ రబ్బుల ఆలమీన్'

వేదములను గురించి దారాశిక్ హా ఉద్దేశ్యము ననుసరించి ఈ అరబీ వాక్యము యొక్క తాత్పర్యమేమనగా,

కురాన్ శరీఫ్ అనునదొక పుస్తకము. ఆ పుస్తకము మరొక పుస్తకమునందు గుష్టమైయున్నది. సూత్ర హృదయము గలవారికే దాని జ్ఞానము లభించును. ఆ పుస్తకము సృష్టికర్తయగు ఈశ్వరుని వైపునుండియే ప్రకటితమైనది.

ఉపర్యుక్త కురాన్ షరీఫ్ పంక్తులందు దాని సంబంధమున మూడు విషయములు ఉల్లేఖించబడినవి. అవి. ౧. కురాన్ శరీఫ్ ఒకానొక ఇతర పుస్తకమునందు విద్యమానమై యున్నది. మరియు నా పుస్తకము గుష్టమై యున్నది. ౨. ఆ కురాన్ విద్యమానమైయున్న పుస్తకము నెవ్వరును తెలిసికొన (అర్థమొనర్చుకొన) జాలరు. దీనిని సమీక్షింపవచ్చునది గలవారు మాత్రమే ఆ పుస్తకము నర్థము చేసికొనగలుగుదురు. ౩. అట్లే మౌలిక పుస్తకము ఏ మనుష్యుని ద్వారాను రచింపబడలేదు. స్వయముగా జగత్పాలకుడుగు పరమేశ్వరుని దిశనుండియే దిగి వచ్చినది.

కురాను యొక్క ఈ ఉపర్యుక్త వాక్యములకు అర్థమొనర్చుట యందు మౌల్వీలను వారే గొప్ప చిక్కులలో బడి పోవుదురు. ఇది తొరేత్, ఇంజీల్, లేక జబూర్ యొక్క నిర్దేశముని చూపుటకు ప్రయత్నింతురు. అర్థము నందు దీనిని బైబిల్ అను పేరుతో పిలుతురు కాని వర్తమాన బాయిబిల్ నందు కురాన్ యొక్క ఉనికి నిశ్చితము గాజాలదు. ఈ పంక్తులు జబూర్ తొరేత్, ఇంజీల్, లేక బాయిబిల్ కు సంబంధించినవి గావని దారాశికోహ నిశ్చితాభిప్రాయమై యున్నది మీదు మిత్కీలి నాజిల్ (దిగివచ్చిన) ఈ శబ్దములతో ఈ పంక్తులు రోహిమహుపూజ్ లేక సురక్షిత పీఠము విషయమునను గాదు గాని వేదముల (తదాశ్రిత ఉపనిషత్తుల) విషయమున గలదు అయిన ఇట్లు స్పష్టముగా వ్రాసినాడు.

‘జాహిర్ మీశవత కిఈ ఆయత బైనహూ దర ఈ కీతాబ కదీమస్త. వమాలూమ మీశవత కిఈ ఆయత దర హాక జబూర్ తొరేత్ న ఇంజీల్ నేస్త బల్కీ. అజ్జ అన్నతంజీల్ చునీ జాహిర్ మీ గరదద కి దర హాక రోహి మహుపూజ హమ నేస్త. చూఁ ఉపనిషద కి సర పోశీదనీ అస్త అస్లే ఈఁ కీతాబ అస్త న ఆయత హయ కురానుమజీద బైనహూ దర ఆయాస్తా మీశ్వద ము.

కురాన్ శరీఫ్ యొక్క ఈ పంక్తులు ఈ అనాది పుస్తకములైన వేదములు, లేక తదాశ్రిత ఉపనిషత్తుల విషయమే నని ప్రకటితమగుచున్నది. వారి ప్రసంగమునం దిదియును వ్రాసినారు.

కీతాబ బ తహకీక కి కీతాబ మకనూన ఈ కీతాబె కదీమ బర శద న అజీ ఫకీర రా నాదానిస్తాఁ న నాఫహ మీదా ఫహ మీదా శుదు.

కావుననే ఉపనిషత్తులు గుర్తరహస్యములు కాబట్టి ఈ పుస్తకము (కురాన్ శరీఫ్) నకు మూల ప్రోతస్ఫుల్తనవి మరియు కురాన్ శరీఫ్ యొక్క అనేక ఆయతులు ఉన్నవియున్నట్లే వాని యందు కాన్పించగలవు. అనగా పుస్తకము అనగా గుప్త పుస్తకము. ఇదియే ప్రాచీన పుస్తకము (వేదములు, మరియు ఉపనిషత్తులు) మరియు వీని విజ్ఞనే ఈ సేవకునకుం (దారాశికోహ నగు నాకుం) అజ్ఞాత విషయములు జ్ఞాతములైనవి. అర్థము గాని విషయములు ఇప్పుడర్థమైనవి. దారాశికోహ తన ఉపనిషత్తుల ఫారసీ అనువాదము నం దీ విషయమును వ్రాసినాడు.

‘సాదత మన్తే కి గరజ నస శవమ్ గుజాత్తా ఖాలిసత బ వజే అల్లాహ

ఈ తరజుమా రాకే బదనరే అకబర మౌహూమామ గజ్జా తరజుమా కలామ ఇలాహీ దానిస్తా తర్కీ లాస్టుబ నమూదా బ ఖ్వాష్ట వ బజ్జహమద బేజవాల బేఖాఫ్ వ బేఅన్ద్హోహ వరుస్తగా మో యే ఖ్వాహద శుద !'

అనగా; సౌభాగ్య శీలుడగు అద్భుతశాలి తన దూషిత మనస్సు యొక్క స్వార్థమును పరిత్యజించి 'సిరై అల్ఖిర్', లేక మహాన్ రహస్య మను పేర ప్రసిద్ధమైన ఈయనువాదమును ఈశ్వరీయ వాణికి అనువాద మని యెంచి కేవలము పరమాత్మ కొరకనియే తలంచి పక్షపాత రహితుడై చదివినచో నాతడు అజర, అభయ, దుఃఖ రహితుడై సదాముక్తుడై పోవును.

ఈ విధముగా దారాశికోహ ఒక సత్య ప్రియ వ్యక్తి రూపములో వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని నమ్మినాడు మరియు నీ విషయమును ఉపర్యక్త స్పష్ట శబ్దములలో చాటినాడు. ఈ కారణముననే ఆతడు తన ప్రాణములను బలిదాన మొనర్చవలసి వచ్చినది. ఔరంగజేబు ఆజ్ఞాననుసరించి ఆకాలపు శాహీ దర్బారు నందలి ముల్లాలు ఆతనిపై కుపు (నాస్తికత్వము) నారోపించి ఫత్వా (తీర్పు) యొసగి ఆ మహాపురుషుని హత్య యొనర్చిరి.

వేదములు, మరియు తదాశ్రిత ఉపనిషత్తుల మహత్త్వ విషయములలో 'దారాశికోహ' వంటి సత్యాన్వేషి యొక్క పైన పేర్కొనిన మనోభావములు అత్యంత మహత్త్వ పూర్ణములైనవి. వీనిపై అధిక వ్యాఖ్యానోనర్చు అవసరమే లేదు.

2.1.1 అనేక నిష్పక్ష పాశ్చాత్య విద్వాంసులు - వేద గౌరవ గానము.

పాశ్చాత్య లేఖకు లనేకులు ఈసాయి మతము యొక్క శ్రేష్ఠ్యమును ప్రదర్శించుట కొరకు నిష్పక్షపాత బుద్ధితో వేదముల నధ్యయన మొనర్చలేదు. దినను యూరోపు, అమెరికా దేశముల విద్వాంసు లెందరో వేదములను నిష్పాక్షిక భావముతో అధ్యయన మొనర్చి వాని మహిమను ముక్త కంఠముతో గానమొనర్చినారు. వానిలో కొందరినైనను ఈ ప్రకరణము నందు ఉద్దేశించకుండ యుండ జాలము.

2.1.2 డా. రసేల్ నైలేస్ యొక్క వేదమహత్వ విషయక అభిప్రాయము

మొట్ట మొదట మేము డాన్లీన్ తోబాటు ప్రాకృతిక జగత్తునందు వికాసవాద ఆవిష్కారకుడగు డా. రసేల్ నైలేస్ యొక్క సుప్రసిద్ధ గ్రంథమగు 'Social Environment and Moral Progress' నుండి కొన్ని విషయములను ఉదాహరించదలచినాము. ఇవి ఆత్యధిక మహత్త్వ పూర్ణమై యున్నవి. వారిట్లు వ్రాసినారు.

'In the earliest records which have come down to us from the past, we find ample indications that accepted standard of morality and the conduct resulting from these were in no degree inferior to those which Prevail to-day, though in some respects they differed from ours. The wonderful collection of hymns known as the Vedas is a vast system of religious teachings as pure and lofty as those of the finest portions of the Hebrew scriptures. Its authors were fully our equals in their conception of the universe and the Deity expressed in the finest poetic language. P. 11

'In it we find many of the essential teachings of the most advanced religious thinkers.'

P. 13

We must admit that the mind which conceived and expressed in appropriate language such ideas as are every where present in those Vedic hymns could not have been inferior to those of the best of our religious teachers and poets, to our Milton, Shakespeare and Tennyson'

Social Environment and Moral progress by Dr. Alfred Russel Wallace. P. 14.

అనగా, మనకిప్పుడు లభించుచున్న పాతకాలపు లేఖలందును మనకు కావలసినన్ని శ్రేష్ఠతరమైన సదాచారము మున్నగు ఆలోచనలు, మరియు వ్యవహారములు ఇప్పటి మనకన్న ఏ రూపమందును తక్కువ శ్రేణికిగాని గలవు ఐనను అనేకాంశములందు అవి మనకు భిన్నముగా నవశ్యముండెను వేదముల పేరుతో ప్రసిద్ధ ఆశ్చర్యజనకముగు సంహితలందు బాయిబల్లోని ఉత్తమోత్తమ భాగము కన్నను పవిత్ర మరియు ఉన్నతముగు ధార్మిక శిక్షల యొక్క ఒక పద్ధతిని గాంచగలము దీని లేఖకుడు ప్రపంచము, మరియు సుందరతమమైన కవితలందు ప్రకాశిత ఈశ్వర విషయముగు ఆలోచనలను సంపూర్ణముగా మన యెదుట నుంచెను వాని యందు మనము ఉన్నతమైన, మరియు ప్రగతి శీలమైన ధార్మిక ఆలోచనలను, ముఖ్యముగా శిక్ష (బోధ)లను పొందుదుము. ఏ మనస్సు ఆ ఉన్నత ఆలోచనలను గ్రహణమొనర్చినో, మరియు తదనురూపముగా ఉత్తమ భాషయందు ప్రకటించిన వానినే వేదములందు సర్వత్ర చూడగలుగుదుము. మన ఉచ్చితమ ధార్మిక శిక్షకులు, మరియు మిల్టన్ షేక్స్పియర్, టైసిస్ వంటి కవుల కన్న ఏ రూపమందును కొరతగా లేకుండెను

ఇంతకు మించిన సామాజిక వికాసవాదము (Social Evolution Theory) యొక్క ఉండన ఏంకే ముండగలదు? వేదములను దాదాపు ప్రపంచమందలి పాశ్చాత్య విద్వాంసులెల్లరును విశ్వమందలి ప్రాచీన గ్రంథములని నమ్మినారు ప్రా మ్యాక్స్ మూలర్ యొక్క సుప్రసిద్ధ శబ్దములందు 'The oldest books in the Library of mankind' వేదములందలి శిక్షలు ఎంతటి ఉన్నతములు, పవిత్రములనగా బాయిబిల్ నందలి ఉత్తమోత్తమ భాగములు అనగా, ఋషులు సెనసించిన సుసభ్య జగత్తు యొక్క ఉచ్చ కోటి ఆలోచనాపరుల, అనగా మిల్టన్, షేక్స్పియర్, టైసిస్ వంటి కవుల కన్న తక్కువ లేకుండెను. మన సామాజిక వికాసము కొరకు అవకాశమిక ఎచ్చలు నుండగలదు? భౌతిక జగత్తునందు వికాస వాద ప్రవర్తకులందలి ఒక ప్రెస్టానిస్ డిర్మిగే సామాజిక వికాసవాదమునిట్లు నిరూపించుట అత్యంతము మహత్త్వ పూర్ణమే ఈ సామాజిక వికాస వాదులు ఆధారము పై ఈశ్వరీయ జ్ఞానము (Revelation) యొక్క అవశ్యకతను నిరూపించుట ఆ సామాజిక వాదుల తమ ఆలోచనలను మార్పుకొనుటలో వివశులుగావలసి యుచును ఈ విషయమును 'దా ఆర్థోడ్ రిసర్ వైతస్' పైన వ్రాసిన వాక్యముల ద్వారా స్పష్టముగా గలదు.

2. 1 3 వేదముల విషయములో ఈసాయీ పాదరీ విరువుల మంతవ్యములు

Rev Morris Philip పేరు గల ఈసాయీ పాదరీ 'The Teachings of the Vedas' అను పేరుగల తన గ్రంథములో నిమ్న శబ్దములందు వేదములను ప్రారంభిక ఈశ్వరీయ జ్ఞానముని చూపినాడు అతడిట్లు వ్రాసినాడు

'After the latest reserches into the history and chronology of Books of Old Testament, we may safely now call the RigVeda as the oldest book, not only of the Aryan humanity, but of the whole world'

'It is evidnet then (1) That the higher upto the source of the Vedic religion, we push our enquires, the purer and simpler we find the conception of God; and that (2) In proportion as we come down the stream of time, the more corrupt and compelix we find it. We conclude therefore that the 'Vedic Aryans' did not acquire their knowledge of the divine attributes and functions empirically, as in that case, we should find at the end what we now find in the beginning. Hence we must seek for a theory which will account alike for the acquisition of that knowledge, the God-like conception of Varuna, and for that gradual depravation which culminated .

The teachings of the Vedas by Rev Morris Philip P. 104

'We have pushed our enquiries as far back in time as the records world permit, and we have found that the religious and speculative thought of the people was far purer simpler and more rational at the farthest point we reached, than at the nearest and the latest in the Vedic age.

The conclusion therefore, is inevitable viz that the development of religious thought in India has been uniformly downward, and not upward, deterioration and not evolution. We are justified, therefore, in concluding that higher and purer conceptions of the Vedic aryanas were the results of a Primitive Divine Revelation.

The Teachings of the Vedas by Rev. Morris Philip, P. 231.

ఈ యుదాహరణ (ఉద్దరణము) కొంత దీర్ఘమైనను అత్యంత మహత్వ పూర్ణమైనది దీని తాత్పర్యమేమన, పూర్వకాలపు శాసనముల ఇతివృత్తముల మరియు పుస్తకముల నిర్మాణ కాలము మున్నగు విషయముల అనుసంధానముల పరిణామ స్వరూపముగా మేమిప్పుడు బుద్ధిగ్రహమును కేవలము ఆర్యజగత్తునకే గాక విశ్వమంతటికిని అన్నిటికన్న ప్రాచీనమైన గ్రంథమని నిస్సంకోచముగా చెప్పగలము

౧. మనము వైదిక ధర్మము యొక్క ప్రవాహమునెట్లెల్లు పరిశోధించుచు పైకి వెళ్ళుదుమో అట్లట్లే మనకు పరమేశ్వరుని విషయక పరిత్రాలోచనలు సరళ మగునని స్పష్టపడగలదు.

2. ఏ యనుసాతములో మనము కాల ప్రవాహమున క్రిందికి వెళ్ళుచుందుమో మనము ఈశ్వర సంబంధ విషయములను అంత అధికముగా వికృతము మరియు విషయముగా పొందుచుండెదము కావుననే మీరు దిగువ పరిణామమున నున్నాము వైదికార్థులు ఈశ్వరుని గుణముల, కార్యముల జ్ఞానమును అనుభవము, లేక సరికొత్తగా ఆధారముపై ప్రాప్తించుకొనలేదు. ఏలన; ఆ పరిస్థితి యందు మనము ప్రారంభమున పొందిన శుద్ధ రూపమును అంతమునందును పొందవలసి యుండెను. కావున మనము అజ్ఞాన ప్రాప్తి వరుణుని వలె ఈశ్వర సంబంధ కల్పనలు, మరియు క్రమికక్షీణదశ వంటి రూపమును వ్యాఖ్యానించ దగిన వాదమును పరిశోధించవలసియుండును

వేదానికి శిక్షాద్వైతం పు. ౧౦౪

మనము మన పరిశోధన సిప్పుడు కాలము దృష్టిలో ఎంత వెనుకకు వెళ్ళినామనగా, ఆకాలమున లేఖనాది (వ్రాయుటకు) సామగ్రి మనకు దొరకకుండెను లోకుల ధార్మిక, మరియు ధార్మిక ఆలోచన లప్పుడు మనము చేరదగినంత పురాతన కాలములో అధికాధిక పవిత్రము మరియు యుక్తి యుక్తముగా సరళముగా నుండెను మా దృష్టి యందు ఆ కాలము వైదిక కాలము కన్నను అతి సమీపము, అతి సహజమునై యుండెను.

కావున ఇప్పుడు భారత దేశములో ధార్మిక భావముల వికాసము జరుగులేదు కాని చెప్పరానంతగా క్షీణించిపోయినది ఉన్నతి జరుగుట యలుంచి కోలుకొన సాధ్యముగా నంత అవసరమే వున్నదను పరిణామమునకు చేరుట అనివార్యమే. కావుననే వైదికార్థుల ఈశ్వరుడు మున్నగు విషయముల ఆలోచనలు అత్యున్నతము, అతిపవిత్రములైన భావములు ఒక ప్రారంభిక ఈశ్వరీయ జ్ఞానమునకు పరిణామమేయను నిర్ణయమునకు వచ్చుట న్యాయ యుక్తమే యగును

'రెవరెండ్ మోరీస్ ఫిలిప్' యొక్క వైదిక ఏకేశ్వరవాదము మున్నగు విషయములగుల యీ వ్యాసము విశేష మహత్వ పూర్ణమైనదనుటలో సందేహము లేదు ఐనను ఆతడు సంపూర్ణమున ఆ విశుద్ధ రూపమున వైదిక ధర్మ సిద్ధాంతములను చక్కగా దెలిసికొనినాడా! యనునది చెప్పజాలము. ఆతని గ్రంథమునందును అనేక అశుద్ధధారలు గాన్పించులవు. వానిని మేము అవకాశమును బట్టి నిర్దేశించగలము

2. 1. 4 వేద విషయమున ఈసాయి విద్వాంసుడగు ప్రొ. హీరేన్ అనునాతని వ్యాసము.

ప్రొ హీరేన్ (Prof Heeren) అను పేరుగల ఒక సుప్రసిద్ధ ఐతిహాసిక అనుసంధాని విద్వాంసుడు వేదముల విషయమునను దిట్లు వ్రాసినాడు.

They (The Vedas) are without doubt the oldest works composed in Sanskrit. Even the most ancient Sanskrit writings allude to the Vedas as already existing. The Vedas stand alone in their solitary splendour standing as beacon of Divine light for the onward march of Humanity.

అనగా; సంస్కృతము నందు వేదములు ప్రాచీనతమ (అతి ప్రాచీన) గ్రంథములని యనుటలో సందేహము లేదు. ఉపలబ్ధమగు అన్నిటికన్న అధిక ప్రాచీన సంస్కృత గ్రంథములందును వేదములని యునికి స్పష్టముగా గాన్పించును. మానవుల ఉన్నతికొర కని తమ అద్భుత తీవి యందు దివ్య ప్రకాశ స్తంభము వలె మన్నని

2.15 'లే ఓం దేల్బోస్' అను పేరు గల ఫ్రాన్సు దేశ విద్వాంసుని లభిప్రాయము

గురుగ జాతైగిలన ప్యారీస్ నగరమున ఏర్పరచబడిన అన్టర్ రాష్ట్రీయ సాహిత్య సంఘము (International Literary Association) నందు వ్యాసమును చదువుచు లేఓం దేల్బోస్ (Mons Leon Delbos) పేరు గల ఫ్రాంసు దేశస్థుడుగు సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడిట్లు ప్రకటించినాడు.

'The RigVeda is the most sublime conception of the great high ways of humanity'.

Quoted in the Hindu Superiority by Har Bilas Sharada, P. 179.180

అనగా; యుగ్వేదము మానవ మాత్రుల ఉన్నతి ప్రగతి మరియు ఆదర్శముల ఉన్నతోన్నత కల్పనయై యున్నది.

2.16 నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత (నోబుల్ బహుమతి విజేత)

మైల్లర్లింక్ లభిప్రాయము

దాదాపు లక్షాధిక రూ ల నోబుల్ పురస్కార విజేత, సుప్రసిద్ధ దార్శనికుడుగు మైల్లర్లింక్ అనునాతడు స్టాఇనర్ నామక విద్వాంసుని శబ్దములలో వేదముల మహత్త్వమును నిమ్న లిఖిత శబ్దములలో ప్రకటించినాడు

'Only the gaze of the clairvoyant, directed upon the mysteries of the past, may reveal un-uttered wisdom which lies hidden behind these writings (The Vedas) P.9. 'Whence did our pre-historic ancestors in their supposed terrible state of ignorance and abandonment, derive these extra-ordinary intuitions... that knowledge and assurance which we ourselves are reconquering.' The Great secret by Maeterlink, P. 44

భావార్థము : "వేదములందు నిండియున్న సూక్ష్మ జ్ఞానమును కేవలము సూక్ష్మదర్శి యొక్క అంతర్బుష్టి మాత్రమే ప్రకటించగలదు. ఆశ్చర్యమేమన; మన ప్రాగైతిహాసిక కాలపు పూర్వజుల ఘోరమగు అజ్ఞానపు భయంకర స్థితి యందుండి రని ఊహించి బదులుండెడిది. వారెచ్చటి నుండి ఇంతటి అసాధారణ అంతర్ జ్ఞానమును పొందినారు? దానినే మనము మరల ప్రాప్తింపకొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నాము" చూడుడు. సామాజిక వికాస వాదము యొక్క అసత్యతయం దింతకన్న గొప్ప ప్రమాణమే ముందును? పు. ౯౬, ౯౭లో శ్రీ మైల్లర్లింక్ గారు వేదముల సదాచారము మున్నగువాని శిక్షలను గూర్చి అవి ప్రప్రథమముగా సర్వోత్తమమని (Loftiest) చూపుచు సామాజిక వికాస వాదములపై ప్రయోగించిన కుతారాఘాతమును మేము తనిపిస్తామనులందు మరల చూపుదుము

2.17 అమెరికా దేశపు సుప్రసిద్ధ ఆలోచకుడగు 'థోరియో' అభిప్రాయము.

థోరియో నామక అమెరికా దేశపు సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు వేదముల విషయములో నిన్ను మనోభావములను ప్రకటించినాడు.

'What extracts from the Vedas I have read fall on me like the light of a higher and purer luminary which describes a loftier course through a purer stratum - free from particulars, simple, universal, the Vedas contain a sensible account of God.'

- Quoted from 'Mother America', by Swami Omkar, p 9

భావార్థము : నేను వేదముల యొక్క ఉద్ధరణముల (ఉదాహరణముల) ను చదివినప్పుడు నాపైనొక ఉన్నత, మరియు పవిత్ర జ్యోతి పుంజము యొక్క ప్రకాశము వంటిది పడుచుండును. అది యొక ఉత్కృష్టమార్గమును వర్ణించుచుండును.

వేదముల ఉపదేశము సరళమైనది. దేశము మరియు జాతి విశేషముల బంధనము లేనిది మరియు నది సార్వభౌమికమైనది. దాని యందు ఈశ్వర విషయకములు, యుక్తి యుక్త ఆలోచనము లీయబడియున్నవి

2.18 ఆయర్ దేశపు డా. జేమ్స్ కజిన్స్ యొక్క శ్రద్ధాంజలి.

డా. జేమ్స్ కజిన్స్ అను పేరు గల ఆయర్ దేశపు సుప్రసిద్ధ కవి, మరియు దార్శనికుడు, 'Path to Peace' 'శాంతి మార్గము' అను పేరు గల పుస్తకమునందు వైదికాదర్శము యొక్క ఔన్నత్యమును కొంత విస్తారముగా వర్ణించుచు చివరకిట్లు వ్రాసినాడు

'To love, to think, to do are in the Vedic conception, no transitory futilities touched with melancholy, but simulations of the cosmic activity charged with the Joy of the Eternal, shadows they are, cast dancing shadows by the light of lights, but they are cast by the light, not by Darkness and in that light, that vision of the Eternal, Shining through the temporal, humanity can find an ideal which would replace a periodical sanctimoniousness by a perpetual sense of the sanctity of all life. On that (Vedic) ideal alone, with its inclusiveness which absorbs and annihilates the causes of antagonisms, its sympathy which wins hatred away from itself, it is possible to rear a new earth in the image and likeness of the eternal heavens'

- Path to peace by Dr. James Cousins. P. 60

అనగా- ప్రేమించుట, మనన మొనర్చుట, కార్య మొనర్చుట ఇవి వైదిక ఆలోచనానుసారము క్షణిక నిరాశాపూర్ణమున వర్ణ్య క్రియలు గావు. కాని ఇవి విశ్వ వ్యాప్త క్రియలు; అవి ఏ నిత్య పరమేశ్వరుని ఆనందముతో పరిపూర్ణమైయున్నవియో వాని యనుకరణ మాత్రములై యున్నవి. అవి యొక విధముగా ఛాయలై యున్నవి

ప్రకాశములకు ప్రకాశకుడుగు పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రేషితమగు ఛాయలై యున్నవి. దానిని అంధకారము ద్వారా పొందలేము. భౌతిక జగత్తు ద్వారా ప్రకాశమునుచున్న నిత్యుడుగు పరమేశ్వరుని ప్రకాశము ద్వారనే పొందగలము. మానవ నూత్రు లోక ఆదర్శమును ప్రాప్తించుకొనగలరు ఆ స్థాయిని ప్రపంచన రహిత పవిత్రత్వముగల ఆ స్థానమును సంపూర్ణ జీవులు పవిత్రత యొక్క శాశ్వతానుభూతి ద్వారా పొందగలుగుదురు.

ఆ వైదికాదర్శములు సార్వభౌమముగ కారణమున విరోధత్య కారణములను వినాశపరచగలవు. సహానుభూతి ద్వారా ఘోరత్వమును దూరమొనర్చి వశపరచుకొనును. కావున వాటినినుసరించుట వలననే పృథివిని పునఃస్కర్షము వలె సుఖదాయ మొనర్చగలుగుదురు. డా కటిస్ ద్వారా వైదికాదర్శకముల యెడ సమర్పించిన యీ శ్రద్ధాంజలి అత్యంత మహత్వ స్ఫూర్తిపై యున్నది ఆయన స్వయముగ తన ధర్మపత్నితో గూడ వైదికాదర్శములతో ఎంతయో ప్రభావితమైనాడు. ఆయన తనపేరును 'కులపతి జయరాం'గా స్థిరపరచుకొని వైదికాదర్శముల ననుసరించుచు విపర వరకు తన జీవితమును సంస్కరించుకొనుట యందు నిరంతరము ప్రయత్నించుచునే యుండెను ఫిబ్రవరి నెల ౧౯౪౬లో వారిదేహావసానము జరిగినది. వారికి ప్రేరణ మహర్షి దయానందుల లేఖల ద్వారనే ప్రాప్తించినది ఈ విషయమును వారు మహర్షికి శ్రద్ధాంజలిని సమర్పించుచు ఈ దిగువ వాక్యములలో స్వీకరించియున్నారు

'I have observed during my travels in India, the effects of Swami Dayananda Saraswati's influence in earnest efforts to vitalise life in India with the Vedic ideal, which for thirty years has been a fundamental influence in my own life and in that of Mrs. Cousins, and for this much needed service to India and the world, I offer our joint homage to his memory.

- Dayananda Commemoration Volume. Ajmer, P.56

అనగా భారతదేశములో నేను యాత్ర నొనర్చుచు స్వామి దయానంద సరస్వతి యొక్క వైదికాదర్శము ద్వారా భారతీయులందు నవజీవన సంచారమొనర్చు విషయమును సత్యనిష్ఠతాపూర్ణ ప్రయత్నము యొక్క ప్రభావమును అనుభూతినొందినాను ఈ వైదికాదర్శమే నాయొక్క, నా ధర్మపత్ని యొక్క (మీ దంపతుల) జీవితమందు వాస్తవిక రూపేణ ప్రభావజనకమై యుండినది. కావుననే ఒక భారతదేశమే గాక విశ్వమంతటికిని స్వామి దయానందులొనర్చిన ఆత్మవశ్యక సేవలకే దంపతులమగు మేము సంయుక్తముగా శ్రద్ధాంజలిని సమర్పించుకొనుచున్నాము.

2.19 వేదముల యెడ రష్యా విద్వాంసుడుగు 'బౌలంగర్' శ్రద్ధ.

Sacred Books of the East Series యొక్క Russian Edition యొక్క సంపాదకుడుగు షు. బౌలంగర్ (Mr Boulanger) అనునాతడు ప్రసిద్ధ జర్మన్ విద్వాంసుడుగు ప్రొ ఫెక్స్ మూలర్ వేదముల కపోలకల్పనానువాదము స్వయముగా ప్రొఫెక్స్ మూలర్ *The Vedic Hymns* లో ఊహామాత్రానువాదమని అంగీకరించినాడు. 'My

Translation of the Vedas is conjectural) అనగా ; వేదముల నా యీ అనువాదము కపోల కల్పితము మరియు అనుమానముపై ఆశ్రితమైయున్నది. గట్టి సమాలోచన మొనర్చుచు భూమికయందిట్లు వ్రాసినాడు.

'What Struck me in Max mullar's translation was a lot of absurdities, obscoen passages and a lot of what is not lucid,

'As far as I can grasp the teachings of the Vedas, it is so sublime that I would look upon it as a crime on my part, if the Russian Public become acquainted with it through the medium of a confused and distorted translation, thus not deriving for its soul that benefit which this teaching should give to the people'

- Quoted here from sadhu T.L. Vaswani's Torch - bearer P. 143

అనగా- ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ అనువాదమునందు నాకు కనిపించిన అత్యంతాశ్చర్యకర విషయమేమన అందరేక అసభ్యకరమైన, అశ్లీలకరమైన, అస్పష్ట విషయములు కలవు. నేనెరిగినంత వరకు వేదపెద్ద మహా ఉన్నతోన్నతమైనది అది నేను వర్ణింపజాలనంతటి ఓజ్జ్వలమైనది, ఉచ్చితరమైనది రమ్య ప్రజల యొక్క ఒక గండ్రకోళపు, మరియు మోటురకపు అనువాదము ద్వారా వేదముల పరిచయ మొనర్చులలో నేను చేయుచున్నది హైదరాబాద్ అపరాధమనియే తలచుచున్నాను ఏలన అది ప్రజల కీయదగిన వైదిక శిక్షణ మరియు ఆత్మిక లాభము నుండి వంచితమేయగునేమో ?

2.20 వేదము ఆత్మకు హిమాలయము వంటిది.

జె మాస్కరో, ఎమ్.ఏ (J Mascaro M.A, Reader of English, Unviversity of Borcelora) అనువాదము 'Himalayas of the Soul' అనునొక సంగ్రహాత్మక పుస్తకమును సంపాదనమొనర్చినాడు. దాని భూమిక యందాతడు వేదములు, ఉపనిషత్తులు, మరియు గీతను ఆత్మకు హిమాలయముతో ఉపమానింపబడుచు ఈ విధముగా వ్రాసియున్నాడు.

'If a Bible of India were compiled, if Sanskrit could find a group of translations with the same feeling for beauty of Language and the same love for the sacred texts in the original as the Bible has found in England, eternal treasures of old wisdom and poetry would enrich the times of today.

Among those compositions, some of them living words before writing was introduced, the Vedas, the Upanishads and the BhagavadGita would rise above the rest like Himalyas of the spirit of man'

- The Himalayas of the Soel by J. Mascaro, M.A., P.151

అనగా; ఒకవేళ ఏదేని భారతదేశపు బైబిల్ వంటిది సంకలితమైనచో, ఒకవేళ సంస్కృత భాషకొరకు సంపూర్ణ శ్రద్ధ గల యోగ్యులగు అనువాదకుల వర్గము అనగా భాషా సౌందర్యముపై ధ్యానము మరియు వేదముల మూలమంత్రములపై ప్రేమ గలవారు లభించినచో ఇంగ్లాండు నందు బైబిల్ కు లభించిన అర్హతము వేదములకు లభించియుండెడిది. అందు వల్ల ప్రాచీన బుద్ధిమత్తత జ్ఞానము, మరియు కవిత్వముల నిత్యకోశములతో వర్తమాన యుగము సుసంపన్నమై యుండెడిది.

ఈ రచనా ప్రక్రియ ప్రారంభమగుటకు పూర్వమే అనేకములు జీవిత జాగృత శబ్దములుగా స్థిరపడియుండెను. అందులోను వేదములు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీత మానవీయ ఆత్మలకు హిమాలయముల వలె మిగతా అన్నిటికన్న మహా ఉన్నతమైన గ్రంథములై యున్నవి.

2.2 | 'మి. బ్రౌన్' అను పేరు గల ఆంగ్ల రచయిత శ్రద్ధాంజలి.

మి. బ్రౌన్. డి. బ్రౌన్ (W.D. Brown) అను పేరు గల ఒక ఆంగ్ల విద్వాంసుడు తన *Superiority of the Vedic Religion* (వైదిక ధర్మము యొక్క శ్రేష్ఠత) అను పేరు గల గ్రంథమునందు వైదిక ధర్మ విషయమున వ్రాసినది స్వర్ణాక్షరములతో లిఖింపదగినదై యున్నది. వారిల్లు వ్రాసినారు

'It (Vedic Religion) recognises but one God. It is a thoroughly scientific religion where religion and science meet hand in hand. Here theology is based upon Science and Philosophy.'

- The superiority of the Vedic Religion by W.D. Brown.

అనగా; వైదిక ధర్మము కేవలము ఏకేశ్వర ప్రతిపాదన మొనర్చును. ఇదొక సంపూర్ణవైజ్ఞానిక ధర్మమైయున్నది. ఇందు ధర్మము, మరియు విజ్ఞానము చేతులు కలుపుకొని నడుచుచున్నట్లున్నది. ఇచ్చట ధార్మిక సిద్ధాంతము, విజ్ఞానము మరియు తత్వ జ్ఞానము (ఫిలాసఫీ) పై ఆధారపడియున్నది.

వైదిక ధర్మము యొక్క విశేషతను ఈ కొన్ని శబ్దముల ద్వారా ఇతర మత మతాంతరములకన్న ఉత్తమమైనదని చూపబడినది

2.2.2 'శౌపన్హరీ' యొక్క వేద మూలక ఉపనిషద్విషయ వచనములు.

జ్యోతి దేశపు సుప్రసిద్ధ దార్శనికుడు 'శౌపన్హరీ' ఈశోపనిషత్తు విషయములో (ఈశోపనిషత్తు యజుర్వేద కాణ్వశాఖ యొక్క చివరి అధ్యాయము) దిగువ విధముగా ప్రకటించియున్నాడు. శౌపన్హరీ వంటి నిరాశావాది పరియ Pessimist దార్శనికుని లేఖ నుండి ప్రకటితమైన ఈ శబ్దములు వాస్తవముగా అత్యంత మహత్వపూర్ణమైయున్నవి. వారిల్లు వ్రాసినారు.

'In the whole world, there is no study so beneficial and elevating as the Upanishad. It has been the solace of my life. It will be the solace at my death.'

అనగా; ప్రపంచమునందు ఉపనిషత్తులవంటి లాభదాయకమును, ఉత్తానమొనర్చు గ్రంథములు నేరేపియును లేవు. ఇవి నా జీవితమునకు శాంతిని ప్రసాదించు గ్రంథములు. మృత్యువు సమయమందును ఇవి నాకు శాంతిని గలిగించునవియై యున్నవి.

2.23 వైదిక కర్తవ్య శాస్త్రములపై 'రాగోజిన్' అను విద్వాంసుని లక్షణప్రాయము.

రాగోజిన్ అను విద్వాంసుడు *Vedic India* అను పేరుతో ఒక గ్రంథమును వ్రాసినాడు ఆతడు యజ్ఞములు మున్నగు వాని విషయమున అనేక అశుద్ధాభిప్రాయములను ప్రకటించినాడు వానిని ముందు ప్రకరణానుసారము ప్రకటించెదము. ఇనను వైదిక శిక్షణల ఔన్నత్యములను గూర్చి సెప్పు శబ్దముల ద్వారా స్వీకరించినాడు

'Vedic hymns greatly confirm us in the impression that the Aryan Moral code, as mirrored in the Rigveda, bore on the whole, a singularly pure and elevated character. So nothing can be more nobly beautiful in feeling and wording than the following on aims - giving or rather on the duty of giving, or helping generally.'

- Vedic India by Ragozin, P. 374.

అనగా; వైదిక సూక్తములు నామూ అభిప్రాయములను ప్రబలముగా సమర్థించుచున్నవి. వైదిక ధర్మశాస్త్రము సంపూర్ణముగా అత్యధిక పవిత్రము మరియు ఉత్కృష్టమైనది ఇతరులకు దానమొనర్చు విషయమున (బుద్ధిమంతుని ౧౦-౧౦౭ న వర్ణించినట్లు) శిక్షణ, భావన, భాషా దృష్టితో ఇంతకును చక్కని విషయమేదియును ఉండరాదు

ప్రపంచవశమున ఇప్పుల నొక విషయమును నిర్దేశించుట అసమంజసము గాదనవలెను. ముగ్ధుని ౧౦-౧౧౭ విషయములో మి. రాగోజిన్ శ్రేష్ఠమున ఉత్తమ ఆలోచనలను ప్రకటించా *Vedic Age* గ్రంథమున దీనిపై దిగువ వ్యాఖ్య ద్వారా దీని గౌరవమును దగ్గించుటకు నిందనీయమున ప్రయత్నమొనర్చినాడు దీని వల్ల అతని కుళ్ళు మనోవృత్తియే ప్రకటింపబడుచున్నది

'The hymn (Rig10-117' is packed with noble sentiments, and its every word is charged with vigour, yet it should not be forgotten that the hectoring eloquence' of this energetic Priest was probably directed mainly to the purpose of frightening the wealthy into ceding a part of their wealth to the Brahmans especially, and not to the Poor of every class, for of genuine sympathy for the poor, there is not much in the Rigveda'

- Vedic Age P. 342

అనగా; ఈ సూక్తమునందు ఉత్తమ భావనలు నిండియున్నవి మరియు దీని ప్రతి పదమును విన్నవించుచున్నది. ఇందు శక్తి శాలి పురోహితుని మార్మిక వక్తత్వ శక్తి యున్న ఉద్దేశ్యము కేవలము దుష్టమున దుష్టవరదా ముఖ్యముగా ధనికులను భయపెట్టి అనుమానములకు గురిచేసి వారి యందొక భాగము, సేవము, ప్రావీణ్యాల కొరకు ధనమును పొందజేయుటయే గాని దరిద్రుల యెడ వాస్తవిక సహానుభూతి భావము దుష్టమైనదియని ఎక్కువగా గానరాదు.

ఈ టిప్పణి యందాతడు 'రాగోజిన్' వంటి విదేశీ ఈసాయి లేఖకునికప్పు అనేక అడుగులు ముందుకు వెళ్ళినాడు. ఈ కల్పనలకు ఈ సూక్తమునందుగాని, ఇంకా ఇతర దాన సూక్తములందుగాని ఎట్టి యాధారములు లేవు. ఈ సూక్తములందెచ్చులను బ్రాహ్మణుల, లేక ఇతర వర్గ విశేషములను సూచించు ఎట్టి శబ్దము లేదు 'ఆధ్రాయ, చకమానాయ, రహితాయ, ఉపజగ్నుషే, అన్నకామాయ, చరతే కృషాయ మున్నగు' విశేషణములు వచ్చిన చోట నవియున్నాయి దీనులు, దుర్బలురు, అన్నావసరము మరియు కోరిక గలవారికి వర్తించునే గాని బ్రాహ్మణులు, కాని లేక ఏదో ఒక విశేష వర్గమునకు గాని ప్రత్యేకము లేదు. ఇట్టి పరిస్థితి యందు *Vedic Age* లేఖకులు అనుచితము, మరియు నిరాధారముగ కల్పనను ప్రవేశపెట్టి దానము మున్నగు వైదిక శిక్షణల మహత్వమును కించపరచుటకు జోసిన ప్రయత్నము విచిత్ర మనోవృత్తికి సూచకమై యున్నది దీనిపై అధికముగా వ్రాయుకుండుటయే ఉచితమనిపించును. *Probably* లేక 'సంభవమే' అను శబ్దమును లేఖకులు ప్రయోగించినారు. ఇతరులు వారిపై ఆక్షేపణలను గురిపించు అవకాశము గలుగకుండుటకు కాబోలు కాని ఇట్టి *Probably* లేక సంభవమే అను శబ్దములు వారి పుస్తకమునందు చాలా యున్నవి. వేరు అధ్యాయమునందు వారి యీ *Probably* ని సంగ్రహపరచి చూపుటకు ప్రయత్నించెదము. ఈ పుస్తకమునే *A Book of Probabilities* అనగా సంభావనముల పుస్తక మనిన అనుచితముగా నుండదు విచారకరమైన విషయ మేమున, వారి కే విషయమైనను నిశ్చయమని తెలియనప్పుడు, సంభవమే (కానచ్చును) అను పదములు ప్రతి విషయమునందును స్వాభావికముగానే వచ్చిపడెనని వనినను సత్యదూరముగాను వ్యర్థముగా ఇట్టి పుస్తకమును వ్రాసి విద్యార్థులను, ఇతర పాఠకులను భ్రమలోను సంచయమునను పడవేయు అవసరమేమి కలిగినది? ఇప్పుడును అనేక సంవత్సరముల వరకు అట్టి వివాదగ్రస్త విషయములను గంభీరముగా నిష్ప్రక్షిక్ బుద్ధితో అనుశీలన (గాఢాధ్యయన) మొనర్చి నిశ్చిత పరిణామమునకై విచారణీయరు విద్యార్థుల మరియు విద్వాంసుల సమక్షమున నుంచు సాహసమొనర్చవలెను ఈ విషయము సిద్ధులు ఇంతటితోనే నిలిపివేయుదము.

2.2.4 ఫ్రాన్స్ దేశపు 'జైకోలియట్' యొక్క మహత్తవ పూర్ణ వచనము

శ్రీ జైకోలియట్ ఫ్రాన్స్ దేశపు ఒక గొప్ప ప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు ఆయన చంద్రనగరమునందనేక సంవత్సరములు 'చీఫ్ జుస్టిస్' (ప్రధాన న్యాయాధీశుడు) గా నుండిన ఆయన అనేక మతమతాంతరముల గ్రంథముల ననుశీలనమొనర్చుచు ఒక పుస్తకమును వ్రాసి యుండినాడు. దాని అంగ్ల అనువాదము. *The Bible in India* అను పేరుతో ప్రకాశితమైనది. ఈ పుస్తకమునందు 'ఈశ్వరీయ జ్ఞాన' మని యెంచబడుచున్న వివిధ మతమతాంతరముల గ్రంథములను వేదములందరి 'స్పష్టతృప్తి విషయములో' అధ్యయనమొనర్చుచు జైకోలియట్ గారు అత్యంతాశ్చర్యముతో ఇట్లు వ్రాసినారు

'Astonishing fact! The Hindu Revelation (Veda) is of all revelations the only one whose ideas are in perfect harmony with modern science, as it proclaims the slow and gradual formation of the world.'

అనగా, ఎంతటి అశ్రద్ధజనక సత్యమో చూడుడు! హిందువుల ఈశ్వరీయజ్ఞానము (వేదము) మాత్రమే రోకముల మందగతితో కూడిన క్రమిక రచననుగూర్చి చెప్పుచున్నది సమస్త ఈశ్వరీయ జ్ఞానములందు వేదముకంటే మాత్రమే ఆధునిక విజ్ఞానముతో సంపూర్ణరూపమున సామ్యత గలిగియున్నది

'భారత (దేశ) మున బాయిబిల్ The Bible in India యెక్క హిందీ యనువాదము శ్రీసంతరాంజీ కృత రెండవ భాగము ఆ. ఏ. పు ౨౪౬

ఇచ్చట శ్రీజైకోలియల్ వ్రాసిన విషయము అత్యంత మహత్వపూర్ణమైనది మేమిప్పుడు దాని యధార్థతపై తులనాత్మకదృష్టితో కొంత వివేచన మొనర్చెదము కాని ఇట్లొనర్చుటకు పూర్వము ఇదేవిధముగా అమెరికా వేశ్లె విదుషీనుహిళారత్నముగ 'మిసెజ్ వీల్సలర్ విల్లాక్సె' (Mrs Wheeler Wilcox) వ్రాసిన 'వేదములందు విజ్ఞానవిషయము' లోని వాక్యములను ఉదాహరించుటయును మాకు ఉచితమే యనిపించుచున్నది ఆ విదుషీనుగి ఇట్లు వ్రాసినది

'We have all heard and read about the ancient religion of India. It is the land of the great Vedas-the most remarkable works containing not only religious ideas for a perfect life, but also facts which all the science has since proved true. Electricity, Radium, Electrons, Airships all seem to be known to the seers who found the Vedas.'

అనగా, మేము వ్రాచిన భారతము యొక్క ధర్మము విషయమున వినియుంటిమి చదివెయుంటిమి ఇది యా మహాన్ వేదములభూమి. వేదములు అత్యంత అద్భుత గ్రంథములు పీఠీయందు కేవలము ఇహలోకపు పూర్ణజీవనమునకు ఉపయుక్తముగ ధార్మిక తత్వముతోకాక సమస్త విజ్ఞానము సత్యము మరియు సాహసోపాసన నిరూపించిన సత్యములను కూడా ప్రతిపాదించబడినది. విద్యుత్తు, కేరీయం, ఎలెక్ట్రాన్స్, రేడియోములు, లేక అకాశయానములు మున్నగు సమస్త విషయములు వేదద్రష్టులగు యుగము లెరిగియే యుండిరి సతీరిమనఁబడుచున్నది

శ్రీ జైకోలియల్ రచిత The Bible in India యందెట్లు వ్రాయబడియున్నది ఈశ్వరీయజ్ఞానముని విశ్వసించు గ్రంథములందు కేవలము హిందువుల ధర్మగ్రంథముల (వేద) ఏకైక మాత్రమే వర్తమాన విజ్ఞానముతో సరిపడుచున్నది ఇది సత్యమైన విషయమే. ముఖ్యముగా సృష్ట్యుత్పత్తి విషయములలో మరచిపోయియున్న గ్రంథములపై నాలోచించు శ్రీజైకోలియల్ మహదాశ్చర్యముతో ఇట్లు వ్రాసినాడు దా యిప్పటి యొక్క 'Genesis' పేరుగల పుస్తకములో సృష్ట్యుత్పత్తి వర్ణన గలదు అది విజ్ఞానము, మరియు తర్వాజ్ఞానము నుండు పుస్తకముగా నున్నదని, నిష్పక్షపాతి భావముతో నాలోచించు ఆలోచనపరులెల్లరును ఈ విషయము నంగీకరించి యున్నారు Genesis యొక్క మొదటి యధ్యాయము ననుసరించి ఈశ్వరుడు 'ప్రకాశముగాక' యనునాదే ప్రకాశమైపోయినది

'God said, let there be light and there was light.' -Genesis 1.3

ఈ అధ్యాయము ననుసరించి ఆరుదినములలో సమస్తజ్వురుడు సృష్టినీ ఉత్పన్న మొనర్చినాడు మరియు రెండవ అధ్యాయము ననుసరించి ఆయన ఏడవదినము ప్రశాంతిగా నున్నాడు బైబిలు నందెట్లు ప్రకాయబడియున్నది

And on the seventh day god ended his work which he had made; and he rested on the seventh day from all his work which he had made. -Genesis. 2.2.

అనగా; ఏడవదినము పరమేశ్వరుడు తనకార్యమును సమాప్తమొనర్చి ఆదినమున అన్నికార్యములనుండి విశ్రాంతి పొందినాడు. అతరువాత కూడ సృష్టికర్తయగు ఈశ్వరుని విషయమున గల వర్ణన అంతయును ఒక సామాన్య మానవుని కార్యమువలెనే యున్నది. దానిని ఆంగ్లమునందు *Anthropomorphic conception of God* అని అందురు.

Genesis యొక్క మూడవఅధ్యాయముందు;

'Adam and Eve heard the voice of the Lord God walking in the garden in the cool of the day and they hid themselves from the presence of the Lord God amongst the trees of the garden.' Genesis 3-8

అనగా; ఆదమ్ మరియు హవ్వా పగలు తోటయందు దిరుగుచు ఈశ్వరుని ధ్వనిని వినినారు. మరియు వారు ఆ యాశ్వరుని ఉనికిగల తోటయందలి వృక్షముల వెనుక దాగినారు 'Genesis' యొక్క ఆరవ అధ్యాయములో పరమేశ్వరుని మానవస్వరూప పశ్చాత్తాపము యొక్క వర్ణనగలదు.

And it repented the Lord that he had made man on the earth and it grieved him at his heart. And the Lord said, I will destroy man whom I have created from the face of the earth for it repented me that I have made him ! - Genesis 6.6-7

అనగా; మానవులను భూమిపై నిర్మించినందులకు ఈశ్వరునికి పశ్చాత్తాపము కలిగినది. ఆయన హృదయము దుఃఖపూరితమైనది అప్పుడీశ్వరుడు 'నేను మనుష్యులను నష్టపరచెదను. ఎందుకనగా, నేను వారిని జేసినందుకు నాకు పశ్చాత్తాపము కలిగిన' దని యనినాడు

Genesis యొక్క 11వ పరిచ్ఛేదమున పరమేశ్వరుని విషయమున నిట్లు వర్ణించబడి యున్నది.

Lord came down to see the city and the tower, and the Lord said 'behold' the people is one and they have all one language and this they have begun to do and now, nothing will be restrained from them, which they have imagined to do.

Go to let us go down and there confound their language that they may not understand one another's speech.

So the Lord scattered them abroad and they left off to build the

- city. Genesis chapter 11.5.8.

అనగా, లోకులు కలిసి అప్పటివరకు చేరుటకు నిర్మించుచున్న పట్టణము, మరియు గోపురములను చూచుటకు ఈశ్వరుడు వచ్చినాడు. అప్పుడీశ్వరు డిల్లనినాడు. చూడుము. లోకులెల్లరును ఇప్పుడొకే భావముతో

కలిసియున్నారు. మరియు వారి భాష ఒక్కటియేయున్నది. వారిప్పుడీ గోపురమును నిర్మించుట ప్రారంభించినారు. వారి నిప్పు డెవ్వరును ఈకార్యము నుండి ఆపజాలరు. ఇక ఇప్పుడు మేము వెళ్ళి వారి భాషయందు గంద్రగోళము (తారుమారు) ను (ఒకరిభాషను మరొకరెరుగుకుండునట్లు) జేసేవేయ వలెను అప్పుడాయన అట్లే చేసేసేసాడు. మరియు వారిని చెల్లాచెదరు చేసినాడు. ఇందువల్ల వారొ నగరమును, గోపురములను నిర్మించుట వదలి వేసినారు.

ఇదేవిధముగా ఈశ్వరుడు జోకబ్ తో కుష్టి (మల్లయుద్దము) ఒనర్చుట, అబ్రాహామ్ గృహమందు దూడ మాంసమును దినములు మున్నగు వర్ణనలు బైబిలునందు వచ్చినవి. వానిని గ్రంథ విస్తరణ భయముతో ఇచ్చటపేర్కొనుట అనావశ్యకమనిపించినది.

ఈ యాశ్వరుని మనుష్యులవంటి కల్పనలు, *Anthropomorphism* తో విజ్ఞానపేత్తలు, మరియు ఆలోచనాపరు లెప్పుడును సదభిప్రాయమును దెలుపజాలరు. కావుననే *D.C. Middle man F.R.S.I.E* గారి విషయమునందీట్లు వ్రాసినారు

'Such anthropomorphism is childish'

అనగా, ఈవిధముగ ఈశ్వరుని మనుష్యుని వంటి కల్పనలు పిల్లల (బాలుర) వంటి మూర్ఖత్వముతో నిండియున్నవి. ఈస్కేక్షకు సమాధానమున

ఇచ్చట టిప్పణి *See "Religion of Scientists edited by Drawbridge M.A., published by Christian Evidence Society, London Do you think that science negatives the idea of a personal God?"*

(ప్రొ. J.B Kohn F.R.S., D.Sc., LL.D., F.C.S. అను పేరుగల సుప్రసిద్ధ వైజ్ఞానికుడిట్లు వ్రాసినాడు.

'I think it does, assuming the personal God to have human attributes'

అనగా, ఈ యాశ్వర సంబంధ మగు ఆలోచనలు ఆయన మానవీయ ఆకృతి, మరియు అట్టి గుణములే గలవాడు మానవీయ ప్రజ్ఞానికాలోచనలు లేనివాడని వేనెంచుచున్నాను.

ఈవిషయమునే ప్రొ. C.C. For F.R.S., D.Sc., Professor of Physics, Canterbury college, University of Newzealand ఈశబ్దములందే పై ప్రశ్నలకు సమాధానముగ ఇట్లు వ్రాసినారు:

'The idea of a personal God as taught by Jesus Christ would seem to be very different from the conception of scientific men. I see no realisation of the stupendous magnificence which must be ascribed to the power behind the universe in Jesus's teaching and the teaching of the Church to-day.'

- The Religion of Scientists, edited by Drawbridge, M.A p.85.

ఈశ్వర స్వరూపముగా చూపబడుచున్న ఈసామనీహ వైజ్ఞానికుల ఆలోచనా దృష్టియందు చాల భిన్నముగానే యుండును. ఈసా మనీహ మరియు ఈకాలపు గిర్జా (చర్చి) గృహముల బోధనలందు నాకు ఆ జుగల్పించాలకుని, సర్వశక్తిమంతుని అద్భుతమహత్త్వమునకు సాక్షి లభించదు. ఇత్యాదులు.

సృష్ట్యుత్పత్తి సంబంధములో వైజ్ఞానికులకు, మరియు ఇతర ఆలోచనాపరులగు సజ్జనులకు అన్నిటికన్న అవత్కర విషయమేమనగా; బైబిలునుసరించి అభావము, లేక అసత్యము నుండి భావము ఏర్పడిన దను విషయము. కాని వైదికధర్మానుసారము సృష్టి అభావముచే నేర్పడదు దాని ఉపాదాన కారణము (*Material cause*) నిత్య ప్రకృతి (*Matter*) యైయున్నది. పరమేశ్వరుడు కుమ్మరి, లోహకారుడు (కమ్మరి) లేక కమసారి మున్నగు వారి వలె నిమిత్తకారణ (*Efficient cause*) మై యున్నాడు దీనిగురించి విజ్ఞానము (*Science*) లేక తత్వజ్ఞానము (*Philosophy*) దృష్టియందు వాస్తవముగా ఏబాధయును లేదు. కాని ఈ ప్రకరణమునందు అత్యధిక ఆక్షేపణ విషయమేమనగా *Genesis* యొక్క మొదటి అధ్యాయమునందు స్పష్టముగా వ్రాసియున్నట్లు కేవలము ఆరుదినములందే సృష్ట్యుత్పత్తి విశ్వసించబడినది. మరియు మొదటి దినమందే పగులు రాత్రుల విభాగము చూపబడి యున్నది. ఇది అసంబద్ధముగానే తోచుచున్నది గదా!

4. God saw the light, that it was good and god divided the light from the darkness.

5. And called the light day and darkness He called night. And the evening and the morning were the first day.

Genesis నందు ఈ మొదటి అధ్యాయమునందే సూర్యచంద్రుల ఉత్పత్తి నాలుగవదిన మని చూపబడినది.

6. And God made two great lights; the greater light to rule the day and the lesser light to rule the night; he made the stars also.

7. And God set them in the firmament of the heaven to give light upon the earth.

8. And to rule over the day and over the night and to divide the light from the darkness, and God saw that it was good.

9. And the evening and the morning were the fourth day.

ప్రకాశము మరియు అంధకారము, లేక దివ రాత్రముల విభాగము ముందుగానే ఏర్పడి సూర్యచంద్రులు తరువాత ఏర్పరచబడినారను విషయము సామాన్యబుద్ధికే విరుద్ధముగా నున్నదని ప్రత్యేకముగా వ్రాయ నవసరము లేదనుకొందును.

ఇంతాక, బైబిలు నందు భూమి గుండ్రముగా నుండక బల్లపరుపుగా నుండుట, కుమారి (అవివాహిత) యగు మరియమ్మ నుండి ఈసానునీహ జన్మించుట, ఈసా జలములను సారాయిగా మార్చినయుట, నాలుగువొట్టెలతో నాల్గవేలమనుష్యుల పొట్టలు నింపినయుట, ఈసానునీహ లైజరస్ ను నాలుగు దినముల వరకు సమాధియందు పడియుండిన పిదప లేపుట. ఈసా మూడవదినము సమాధి (గోర) నుండి లేచివచ్చుట (*Resurrection*) మున్నగు విషయము లనేకములు బుద్ధి మరియు సృష్టినియమ విరుద్ధమగునవ్వెన్నియో నిండియున్నవి గైలీలియో అను స్పేన్ దేశపు వైజ్ఞానికుడు పృథివిగుండ్రముగా నున్నది, మరియు నిది సూర్యునికి నలుదిశల దిరుగుచుండును అని ప్రచారమొనర్చి నందున ఆయనను *Inquisition court* న్యాయస్థానమునకు దీసికొని రాబడినది. ఆయన నిర్ణయమిది-

The first proposition that the sun is the centre and does not revolve about the earth is foolish, absurd, false in theology and heretical because expressly contrary to the Holy scriptures.

And the second proposition that the earth is not the centre but revolves about the sun is absurd, false in philosophy and from a theological point of view at least opposed to the true faith.

అనా; సూర్యగోళము కేంద్రముగా నున్నది. అది పృథివికి నలువైపుల దిరుగు నను కథనము సకారమది మూర్ఖత్వాపూర్ణము, ధార్మిక సిద్ధాంత విద్వాద్భ్రష్టితో అసత్యము, అసంగతము, ధర్మ విరుద్ధమై యున్నది. ఏలన, ఇది స్పష్టముగా మన ధర్మగ్రంథములకు విరుద్ధమైయున్నది.

రెండవ ఆలోచన మేమన; పృథివి కేంద్రముగాదు. ఐనను అది సూర్యునకు నలు వైపుల ప్రదక్షిణ మొనర్చుచుండును. ఇది అసంగతము, ఫిలాసఫీ (వేదాంత) దృష్టికోణముతో అసత్యము కనీసము ధర్మసిద్ధాంతదృష్టితో సత్యధర్మమునకు విరుద్ధమైయున్నది.

ఈకారణముననే వైజ్ఞానిక సిద్ధాంతము ననుసరించి పృథివి గుండ్రముగా నున్నదని చెప్పునట్టి గ్రేటీలియో పై గొప్ప గొప్ప అత్యాచారము లొనర్చబడినవి. ఆతనికి పది సంవత్సరములు కఠినశిక్ష ఈయబడినది. దీని పరిణామస్వరూపముగ కారాగారమునందే యాతని మృత్యువు జరిగినది. 'బ్రూనో' అనుపేరుగల మరొక వైజ్ఞానికునకు విరుద్ధముగ నిట్టి అభియోగమే మోపబడినది. ఏలన ఆయన పృథివి గుండ్రముగా నున్నదని చూపుట, మరియు అనేక లోకలోకాంతరములు గలవని నిరూపించుచుండెను. ఆయన ౧౬౦౦ ఫి బ్రవరి ౧౬ న జీవించియుండగానే మరగుచున్న తైలమును చిమ్ముచు కాల్చివేయబడెను. దీనిపై నాతడు చిరునగవుతో ఇట్లునియుండెను.

It is with greater fear that you pass sentence upon me rather than I receive it.

See History of the conflict between Religion and Science P.160.

By William Draper, M.A., LL.D.

అనా; నాకు మృత్యుదండన మిచ్చునప్పుడు నాకంటెను మీకే అధికముగ భయ ముండియుండును (ఏమన; ఒకనిరహస్యానికి ఇంతటి కఠోరదండన మిచ్చునప్పుడు భావినంతటి యొక్క ఆలోచనాపరిణామ మిమ్మేయందరొకరి యని.) ఇట్టేనే ఇతరవైజ్ఞానికులపై మరియు హిపేలియో, న్యూటన్, ఏరియన్, మున్నగు దార్శనికులపై ఈనాయి సిద్ధాంతములకు కొద్దిసేటి విభేదము గల ప్రకటనపై జరుపబడిన అత్యాచారముల వర్ణనను పరకులు *History of the conflict between Religion and Science* అను పేరుగల పుస్తకమునందు చిహ్నుకొని వచ్చును. ఈనాయి విజ్ఞానమునకు విరుద్ధముగ ముఖ్యముఖ్య విషయములపై బర్మింగ్హం యెక్క బిషప్ డా బార్న్స్ (Dr Barnes, Bishop of Birmingham) అనునాతడు 'Religion of science విషయమున నొసగిన Broadcast address, The Religion and Science' a symposium యొక్క ౫౭ వపుటపై ముద్రింపబడి

యున్నది. దాని యుదాహరణమిచ్చి మేము ముందుకు సాగుదుము. ఈయుద్ధరణ మెంతటి మహత్వపూర్ణము, ఆలోచనోత్తేజక మైనదో దీనిని పాఠకులే స్వయముగ దెలిసికొనగలరు. బిషప్ మహోదయులిట్లు వ్రాసినారు.

Now before I speak of such possibility of conflict, I wish to make it quite clear that many beliefs associated with religious faith in the past must be abandoned. They have had to meet the direct challenge of Science and I believe it is true to say that in every such direct battle since the Renaissance, science has been the victor. Let me give definite instances. -

1. First, the earth is not the fixed centre of the universe; it is merely the moving satellite of a sun which resembles innumerable other suns.

2. Secondly, man was not specially created.

3. Thirdly, no priest by ritual or formula can attain spiritual properties to inanimate matter.

4. Fourthly, if by miracles, we mean large scale breaches in the uniformity of nature, such miracles do not occur in human experience. Here are four typical results of scientific investigation which at length all must accept.'

The Religion and science, a symposium, London, p.57.

ధర్మము మరియు విజ్ఞానములందు సంఘర్షణము సంభవమే యని చెప్పుటకు పూర్వము భూతకాలము నందలి ధార్మిక విశ్వాసముల సంబంధమునందలి అనేక మంతవ్యములను అవశ్యముగా వదలివేయవలసియే యుండునని స్పష్టపరచవలసి యుండును. విజ్ఞాన మనునది వానిపై బాహుళ్యముగా సవాలు (challenge) విసిరినది ఇట్టి ప్రతి సంఘర్షణ మందును విజ్ఞానమే విజయవంతమైనదని నావిశ్వాసమేగాదు సత్యముకూడ. ఈవిషయమున నాలుగు ఉదాహరణములను చూడుడు.

౧. పృథివి విశ్వమునకు ధ్రువకేంద్రముగాదు అనేక సూర్యులలో ఒక సూర్యునకు నలవైపుల భ్రమణమొనర్చు ఒక గోళము

౨. విశేషమీషమున మనుష్యుని రచనయేయైన ఈ కథనము యధార్థముగాదు.

౩. ఏపురోహితుడును ఎట్టి పిడుగులు, క్రియాకలాపములు, లేక సూత్రముల ద్వారా నైనను ప్రకృతియందు ఆధ్యాత్మిక గుణములను ప్రవేశపెట్టజాలదు

౪. ప్రకృతియొక్క ఏకరూపత్వమునందు అధికమాత్రలో విభేదము గలుగును, లేక ప్రాకృతిక నియమములందు ఉల్లంఘనము జరుగగలదనుట చమత్కారము (అద్భుతము)ల తాత్పర్య మగుచో అట్టి చమత్కారములు మానవీయ అనుభవములందు జరుగవు. వైజ్ఞానిక అనుసంధానములకు ఈనాలుగు స్పష్టపరిణాములు. చివరకు వీనిని ప్రతిపాదును అవశ్యముగా అంగీకరించవలసియే యుండును.

వీనియందు సెంటిపాల్ యొక్క, ఆర్బిబిషప్ డా. మెన్సల్ మరియు డా. మెజ్లె మున్నగు వారు నిమ్న శబ్దములద్వారా అనివార్యమని యెంచిన, అనగా; వీనిప్రకాశము నందు ఈసాయీ మత సంబంధ అనేక మంతవ్యములను మరియు బాయిబిల్ నందు వర్ణించబడిన చమత్కారములందలి విశ్వాసములను పరిత్యజించవలసియేయుండును.

డా. మెన్సల్ (Dr Mansel) అనునాతడు చమత్కారములకు ఈసాయీమతముతో గల సంబంధమును గూర్చి ఇట్లుప్రాసినాడు.

'If miracles are denied, all Christianity, so far as it has any title to that name, so far as it has any special relation to Christ is over -thrown.' -Aids to Faith, p.3.

అనగా; ఈసామసీహతో విశేషసంబంధ మున్నంతవరకు చమత్కారములతో నిరాకరణము అవలంబించినచో మొత్తము క్రైస్తవమతమే సమాప్తమైపోవును కావున వాని జోలికి పోరాదు. - డా. మెజ్లె (Dr Mazley) ఈసంబంధమున ఇట్లు ప్రాసినాడు.

'Miracles and the supernatural contents of Christianity must stand and fall together.... Christianity cannot be maintained as a revelation undiscoverable by reason a revelation of a supernatural scheme for man's salvation without the evidence of miracles.'

- Bampton Lectures, P.180

అనగా; చమత్కారిత, ఈసాయిత్యమునకు అభౌతిక విశ్వాసమైయున్నది. ఈరెండును కలిసి యుండగలవు, లేక పతనము చెందగలవు. ఈసాయిత్యమును బుద్ధిద్వారా ఆగమ్య ఈశ్వరీయ జ్ఞానరూపమున, లేక మానవుని ముక్తికొరకు ఒక అభౌతిక ఈశ్వరీయ జ్ఞానరూపమున చమత్కారముల సాక్షిత్వము లేకుండా విశ్వసించబడజాలదు. చేదములందు ప్రకృతినియమములు, లేక విజ్ఞానమునకు విరుద్ధముగు విషయములు లేవు. పరమేశ్వరుని అనేక స్థానములందు 'సత్యధర్మా' అనుపేర స్మరణమొనర్చబడి యున్నది. వాని ధర్మము, మరియు సయమము సత్యము, మరియు అచలమైనదనియే దాని యర్థము.

కనిమగ్నునపస్తూహి సత్యధర్మాణమధ్వరే దేవమమీనవాతనమ్ || బు. ౧-౧౨-౭ ||

మా నో హింసీజ్ఞునితా యః పృథివ్యా, యో వా దివం సత్యధర్మా జహన్ || బు. ౧౦-౧౨౧-౧౦ ||

అదబ్ధాని వరుణస్య ప్రతాని || బు. ౧-౨౪-౧౦ ||

అస్తభ్యాద్ ద్యాం పృషధో అస్తరిక్షమ్ అమిమీత పరిమాణం పృథివ్యాః ।

అసీదద్విశ్వా భువనాని సప్రాడ్ నివేత్ తాని వరుణస్య ప్రతాని || యజు. ౪. ౨౦ ||

మున్నగు మంత్రములందు 'ఆ సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వశక్తిమంతుడు నగు పరమేశ్వరుని స్తుతియొనర్చుడు; ఆయనయే తన అనంత శక్తివే లోకలోకాంతరములను ప్రకృతిద్వారా నిర్మించినాడు. అతని

ప్రతములు, లేక నియమములు దృఢము, మరియు అచంచలమైనవి. 'అని స్పష్టముగా చూపబడినది. వేదములందీ నియమాలనే 'బుల' ముల పేరుతో పిలువబడినది. దాని యర్థము *Eternal laws* అని. విజ్ఞానము, వైదికధర్మము రెండు కలిసియున్నవి. మేము అనేక నిష్పక్షపాత పాశ్చాత్య విద్వాంసుల లేఖలను ఉదాహరించి సంక్షేపముగా దెలిపియుంటిమి. ధర్మమునకు వలెనే, విజ్ఞానమునకును వేదమే మూలము. 'వేద' మనగా 'జ్ఞాన' మనియే అర్థము. వానియందు మానవ మాత్రుల సర్వవిధ కల్యాణార్థము ఆవశ్యకముగు భౌతిక, మరియు ఆధ్యాత్మిక సంబంధముగు సకల విధముగు జ్ఞానము సంపూర్ణముగా నున్నది. విమానవిద్య, జ్యోతిష్యము, కళాశాస్త్రము, చికిత్సాశాస్త్రము, విద్యుచ్ఛాస్త్రము మున్నగు విద్యలన్నియును మూలతత్త్వములతో గూడ వేదములందు విద్యమానమై యున్నవి. వేలాది ఉదాహరణములద్వారా ఈవిషయమును నిరూపించవచ్చును

2.25 వేదములందు వివిధ విద్యల మూలనిర్దేశము.

విమానవిద్య:-

వేదములు మహత్తద్వస్త్రితో ఆత్మవశ్యకముగు కారణమును ఈవిషయముపై సంక్షేపముగా కొంత ప్రకాశపరచుట ఉచిత మనిపించుచున్నది ప్రప్రథమముగా మేము విమాన విద్యను దీసికొనుచున్నాము. విమానవిద్యపై ప్రాచీన గ్రంథములు లభించినంతవరకు మహర్షి భరద్వాజకృత 'యస్తసర్వస్వ' మనుషేరుగల గ్రంథము విశేషరూపమున వర్ణించదగినదై యున్నది. దీని వైమానిక ప్రకరణము యొక్క కొంత భాగము 'బోధానందపత్రి' సహితముగా ప్రాప్తించినది దానియందు ౧౦నుండి౧౩వ శ్లోకములలో స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది.

నిర్మథ్య తద్వేదామ్బుధిం, భారద్వాజో మహామునిః ।

నవనీతం సముక్ష్యత్య స యస్తసర్వస్వరూపకమ్ ॥౧౦॥

ప్రాయచ్చత్ సర్వలోకానామ్, ఈప్సితార్థ ఫలప్రదమ్ ।

తస్మిన్ చత్వారింశతికాధికారే, సప్రదర్శితమ్ ॥౧౧॥

నానావిమానైచిత్రరచనాక్రమబోధకమ్ ।

అష్టాధ్యాయైర్విభాజితం, శతాధికరణైర్వృతమ్ ॥౧౨॥

సూత్రైః పశ్చశతైర్వృక్తం, వ్యోమయానసంధానకమ్ ।

వైమానికాధికరణమ్, ఉక్తం భగవతా స్ఫుటమ్ ॥౧౩॥

అనగా, మహర్షి భరద్వాజులు వేదరూప సముద్రమును మంథనమొనర్చి సర్వమానవుల అభీష్టదాయకముగు 'యస్తసర్వస్వ' మను గ్రంథరూప నవనీతమును దీసియిచ్చినాడు ౪౦౦ అధికారములతో గూడిన యా 'యస్తసర్వస్వ' మను గ్రంథరాజము వేర్వేరు విమానముల విచిత్రత, మరియు రచనా క్రమమును బోధించునట్టి విశేషమిది ఆధ్యాయములలో విభాజితమై యున్నది. ౧౦౦ అధికరణములతో, ౫౦౦ సూత్రములతో ఆకాశయానము విమాన ప్రధానరూపముగ అందువర్ణింపబడినది. ఇట్టివైమానిక అధికరణమును భరద్వాజమహర్షి ప్రదర్శితమొనర్చినాడు. మరియు మానవుల కొరకు వేదములందు స్పష్టముగా ఇల్లాదేశించబడినది.

సముద్రం గచ్చ స్వాహోఽస్తరిక్షం గచ్చ స్వాహో ॥ య. ౬౨౧ ॥

అనగా, నీవు యానముల ద్వారా సుఖపూర్వకముగా సముద్రయాత్ర నొనర్చుము. అంతరిక్షయాత్రకొరకు మనోవేగము గల విమాన రథమును గూర్చి అనేక మంత్రములందు స్పష్టముగా వర్ణనగలదు. ఉదాహరణార్థము బుగ్గేదములో

ఆ వాం రథం పురుషాయం మనోజవం జీరాశ్వం యజ్ఞీయం జీవసో హువే ।

సహస్రకేతుం పనిసం శతధ్వసుం శ్రుష్టీవానం వరివోధామభిధ్రయః ॥ ఋ ౧-౧౧౯-౧ ॥

ఇచ్చట రథము యొక్క విశేషణములందు పుర-మాయమ్, మనోజవమ్, శ్రుష్టీవానమ్, వరివోధామ్ ఇవివిశేషరూపముతో చూడదగినవి. వీనితాత్పర్యమేమన; పురుషాయమ్, -గొప్పబుద్ధితో సంపాదిత, మాయేప్రిజ్ఞానమనిధం. ౩-౯ పుర్వామాయయా - ప్రజ్ఞాయా సంపాదితం (మనోజవమ్) మనోవత్ వేగవత్ - మనస్సువలె వేగవంతమగు (వరివోధామ్) సుఖసేవన మొనర్చజేయునదగు. నీ విశేషణములు సాధారణ యానములపై చరితార్థము గాజాలవు కాని విమానాదులపైననే చక్కగా వర్తించుచున్నవి కావుననే మహర్షి దయానందులు ఇచ్చట రథమునకర్థము 'విమానాదియానమ్' అని చేసియున్నారు. ఇది విశేషణ మరియు ప్రకరణాదుల ననుసరించి సంపూర్ణ ఉచితముగనే యున్నది. బుగ్గేదము యొక్క ౩-౫౮-౮-

రథో హవ్యమృతజా అద్రిజాతః పరిద్యావాభృథివీ యాతి సద్యః॥

ఈమంత్రమునందు గల శిల్ప సంపాదిత రథము యొక్క వర్ణన విషయమునం దిట్లు ఉపదేశించబడినది అది ఆత్యంత వేగముగ ఆకాశము, మరియు పృథివి యాత్రనొనర్చగలదు. దానిలో ఆశ్వినో అనగా, సభాదీశుడగు రాష్ట్రపతి, మరియు సేనాపతులు యాత్ర నొనర్చగలరు. దీనిభావార్థముతో ఋషి దయానందులు చక్కగా వ్రాసినారు

యే విమానాది యానానాశ్వన్యాదిభిర్విరిమితే తేఽభీష్టాని సుఖాని సాప్య

యతేచ్ఛా తత్ర సద్యో గచ్ఛం శక్యవన్తి ।

అనగా, అగ్ని, విద్యుత్తు మున్నగువానిని ఉచిత ప్రయోగముచే విమానము మున్నగు యానములను నిర్మాణమొనర్చువారు కోరిన సుఖములతో గూడ కోరిన స్థలములకు అతిశీఘ్రముగా చేరగలుగుదురు దీనినే బుగ్గేద ౨-౪--౩ వ మంత్రమునందు

సోమా పూషణా రజసో విమానం సప్తచక్రం రథమవిశ్వసన్వమ్ ।

విషాన్భూతం మనసా యుజ్యమానం తం జిన్వథో వృషణా హృరశ్శిమ్ ॥ ౨-౪౦-౩ ॥

ఈమంత్రమునందును విమానమును గురించి స్పష్టముగనే వర్ణించబడియున్నది మనసా యుజ్యమానమ్, సప్తచక్రమ్, విషాన్భూతమ్, మున్నగు విశేషణముల ద్వారా వర్ణించబడినది. వీని యర్థము క్రమముగా మనసా-అంతఃకరణేన విచారేణ మనస్సు లేక మనన-విచారపూర్వక నిర్మిత సప్తచక్ర యుక్తముగా

దూరదూరముల వరకు వ్యాపక గమనము గల వీప్రకారముగ నుండెను. విమాన శబ్దమునకర్థము 'వియతిగమకమ్' ఆకాశమున గోనిపోవునని అనియగును. కావుననే మహర్షి దయానందు లీమంత్రము యొక్క భావార్థము చక్కగా నిచ్చియున్నారు.

మనుష్యైర్దస్తరిక్షే గమయితారం మృతకలా యస్త్రభ్రామణానిమిత్రం సద్యోగభయితారం రథం కృత్వా సుఖమాస్తవ్యమ్॥

అనగా; మానవులు అంతరిక్షమునకు గోనిపోవు, వీడుకళాయంత్రములను ద్రిప్పునట్టి, శీఘ్రముగా పయనించు రథమును నిర్మించికోని సుఖప్రాప్తి నొందవలెను.

ఇట్టివర్ణనలే ఇతర అనేక మంత్రములందును గలవు. వీనివల్ల వేదములందు విమానవిద్య యొక్క మూలము గలదని సందేహము లేకుండ సిద్ధియగుచున్నది. మహర్షి భరద్వాజులు 'యస్త్రసర్వస్వము' యొక్క వైమానిక ప్రకరణమును, మరియు భోజమహారాజు 'సమరాంగణసూత్రధారి' యను గ్రంథమును ఈవేదమంత్రముల ఆధారముననే వ్రాసియున్నారు. వీనియందనేకములను అర్థ సహితముగా మహర్షి దయానందులు 'ఋగ్వేదాదిభాష్యభూమిక' యందలి 'నా విమానాది విద్యావిషయ' ము నందు చేసి యున్నారు. జిజ్ఞాసువులు అవశ్యముగా చూడవలెను. యూరోపునందు విమానవిష్కారమునకు అనేక సంవత్సరములకు పూర్వమే మహర్షి దయానందులు 'ఋగ్వేదాది భాష్యభూమిక', మరియు వేద భాష్యమునందు విమానాదుల వర్ణనము వేదముల యాధారముపైనే యొనర్చియున్నారు. అథర్వ 3-౧౫-౨ యొక్క

యే షణ్డానో బహవో దేవయానా అస్తరా ద్యావాపృథివీ సంచరన్తి ।

తే మా జాషన్తాం పయసా ఘృతేన యథా క్షీత్వా ధనమాహరాణి ॥

ఈమంత్రమునందు పృథివీ ఆకాశముల మధ్య దేవతలు అనగా విద్వాంసులు పయనించదగిన మార్గము యొక్క నిర్దేశముగలదు. ఆవిషయమునందువైశ్యముఖముగా నిల్లు వ్రాయబడియున్నది. పృథివీ ఆకాశములందు మధ్యవర్తి మార్గముల ద్వారా యాత్రయొనర్చి నేను అధికధనమును సంపాదించును. ఇది విమానము ద్వారా ఆకాశయాత్ర నిర్దేశపరకమైయున్నది. ఇం దణుమాత్రమైనను సందేహకారణము గానరాదు.

అనేక విధములగు అవశ్య, విద్యుత్తు మున్నగు వానిచే నడచునట్టి రథములను గూర్చియును స్పష్టముగా వర్ణనగలదు.

అనశ్వో జాతో అనభీశురుక్ష్వో రథస్త్రైవక్రః పరివర్తతే రజః ॥ బు. ౪-౩౬-౧॥

బుధువుల అనగా వైజ్ఞానిక శిల్పిల ద్వారా నిర్మించబడిన ఈరథమునందు (తక్షన్ సత్యాభ్యాం సుఖం, రథం-బు-౧-౨౦-౩) అనశ్వః అశ్వములు లేవు. అనభీశుః కల్లములు, జీనులు లేవు. ఐనను ఇది జలము, స్థలము, ఆకాశము మూడింటియందును తిరుగలదు. మరియు క్షేత్రపరివర్తన మొనర్చగలదు. కోరుకొనునట్లు ఆకాశము, జలము, భూమిపైనను సంచరించగలదు. మాకు దెలిసినంత వరకు ఇంతటి అద్భుతముగ యానము ఇంతవరకును ఆవిష్కరించబడలేదు. అనగా, నిర్మించబడలేదు.

బుగ్వేదము యొక్క 3-౫౪-౧౩ వ మంత్రమునందు మరుత్తుల విశేషణము 'విద్యుద్ రథాః' అని ఈయబడినది. దీని యర్థము విద్యుత్తుచే నడచునట్టి రథములతో గూడిన పైనికాదు లగును.

యంగ్లేద ౧ ౮౮ ౧ యందు 'ఆ విద్యున్నద్విరూఢతః స్వల్పైరథేభిర్యత ఋష్టిమద్విరశ్వపద్ధతః' యందు విద్యుత్తుచే నడచునట్టి రథములను గూర్చి స్పష్టముగ వర్ణన గలదు

సముద్రీయః ఓడలను గురించి వేదములందు స్పష్టపద్ధతః.

సహ సములు, లేదా ఆకాశముననుసరించు ప్రముఖ పక్షము ఉపరిమితులనుగలవియును అనేక స్థానములందు స్పష్టముగ నిర్దేశము గలదు. ఉదాహరణార్థము దిగంత నిష్ఠాన నాం భములు సరిపడుచున్నపు

అనారంభణే తదపీరమేధానునాస్తాన్ అగ్రభణే సముద్రే ।

యద్యన్తా దిహతుచ్చభాజ్యముప్రం శరాదితాం నావమాత్మప్రవాహమ్ ॥ యు ౧ ౧౧౬-౭ ॥

ఈ సుందరములో లగావసము ప్రముఖముల కందలా పీరిత్యము (తెన్ను, మక్తాన) పదపరిష్కారమునకలు, అనగా, ఓడలను సమస్త స్థితియను గలదు ఇది తెన్నువేయు నొకరు గావు ఏలన సముద్రములలో చిన్ననౌక లయయోగించుటకు కావున ఓడలగా అర్థము చేసికొనుట ఇవిరైయున్నది

నేదా యో నీనాం సవస్తురిక్షేణ శరతామ్ । నేద నావః సముద్రీయః ॥ యు ౧-౨౨-౬ ॥

ఈ సుంద్రముందును సజ్జలరేతి ఆకాశమునం దెగురునట్టి పర్యావరణము మిరియు సముద్రమున నడచునట్టి నౌకల గలనుములను నిలవనట్టి భావాన, మిరియు శ్లేష్మ విచారముల నొచ్చి తెన్నుపక్షమునట్టి

సులామణాం షుభీనీం వ్యామనేహసం సుశత్యాగమదితిం సుభగేరీమ్ ।

జైనీం నావం స్ఫురితామనాగమ సువస్తహుహానా స్పష్టయే ॥ యు ౧౦-౬౩-౧౦ ॥

ఈ సుంద్రముందును చక్కని నౌకలు, మక్తానముల గల తెన్నునౌకలను, అనగా పర్యవృత్తు చే నడచునట్టి నౌకల, మరియు ఓడలపై కలాగూర్చును అధిరోలు ఎను అవతేములను (పక్షిని) అతిమోహమున దిగి నుంచునటను. చిత్రములలో నీది, ఉత్తము సుఖము నిచ్చునట్టిది, చురుకూ లేనది, చిన్నగా నెక్కించినదై యుంచునటను

యంగ్లేదమునందు నిమిత్తం ప్రముఖ సహ సముల, మిరియు జలాంబరముల (sub marmes) నొచ్చి నిలవనట్లుగా నిర్దేశించుచున్నది మోముడు

యాస్తే ప్రాజ్ఞానాః అస్తా సముద్రే హిరణ్యయారస్తరిక్షే చరన్త ।

తాభిర్యాసి చూత్యాం సూత్యాం నూత్యాం నామేన కృతశ్చన ఇప్తమానః ॥ యు ౬ ౨౮-౩ ॥

హి సూత్యా లోహోదులనే నిర్మియైను యా నౌకలు సముద్రములపైను, లోహము (జలముల క్రిందు) మరియు అంతరిక్షమునందును నడుచును ఓ నిలవరా । లోహార్థ యోగమునోరును ఇహార్థా ర్థముగా సూత్యాని చూరవలెను పోందును

'హిరణ్యయా' అను పదము ఇప్పుడు నౌకల విశేషముగా నియమింపబడి హిరణ్యము నికర్తము అంగములు వేరుములందు లోహము మరియు ధాతువుల కొరకును ఈశ్వర యోగము గలదు ఈ సుంద్రముందు నౌకలు దిగులులకు 'సముద్రే' అనియునక 'అస్తా సముద్రే' అనియును విశేషమును మోచియుచున్నది 'అస్తా సముద్రే' అనుదాని యర్థము కేవలము సముద్రము పైననేకా సముద్రము లోను (జలముల క్రిందు) అనియును అగును దీనివల్ల వాయుయానియులతో బాటు జలాంతర్గముల నిర్దేశము గు ఓ స్పష్టముగ గలదు

సముద్రపు అలలపై కారును నడుపుట

పరి ప్రాసిక్యదత్ కవిః సిద్ధరూర్థానధి శ్రితః । కారం బిభ్రత్ పురుషున్సహమ్ ॥ ఋ. ౯౧౪-౧ ॥

సముద్రపు అలలపై నుండునట్టి క్రాంతదర్శి, జ్ఞానీ, శీలివి అత్యంత రమణీయమగు 'కారు' ను సముద్రపు అలలపై అన్ని దిశలకును నడుపును ఆంగ్లమున గల కారు 'CAR' అను శబ్దము వైదికమై యున్నది.

2.26 వేదములందు జ్యోతిషశాస్త్రము యొక్కమూలము:-

వేదములందు సమస్త విద్యలతోబాటు జ్యోతిషమునకును మూలము గలదు. దీనికొరకు అధిక ప్రమాణముల అవసరములేదు, ఏలన, జ్యోతిషము వేదములకొక అంగమే యై యున్నది. దీనినెల్లరును నమ్ముదురు. సూర్యసిద్ధాంత-౧-౩మురో ఇట్లుగలదు

వేదాఙ్గముగ్ర్యమఖిలం జ్యోతిషైః గతికారణమ్

ఇచ్చట జ్యోతిషమున ఒకశ్రేష్ఠమగు వేదాంగమని చూపబడినది దీని ద్వారా నక్షత్రముల, సూర్యుల గతులను గూర్చిన జ్ఞానము గలుగును ఆధర్వవేదపు ౧౯-౭,౨,౨౫ నిష్కృతముల ద్వారా ౨౦ నక్షత్రముల పేర్లు దెలియుచున్నది.

సుహవమగ్నే కృత్తికా రోహిణీ చాస్త భద్రం మృగశిరః శమోద్ధా ।

పునర్వసు సూన్యతా చారు పుణ్యో భానురాశ్లేషే అయం మహా మే ।

పుణ్యం పూర్వా ఫల్గుణ్యో చాత్ర హస్తాశ్చిత్రా శివాతే స్వాతి సుభోమే ఆస్తా ।

రాధే విశాఖ సుహవాసురాధా జ్యేష్ఠా సునో క్షతమరిష్టమూలమ్ ।

ఆస్తం పూర్వా రాసతేమే అషాధా కిరణం దేవ్యుత్తరా ఆవహస్తా ।

అభిజిత్ రాసతాం పుణ్యమేవ, శ్రవణః శ్రవిష్ఠాః కుర్వతాం సుపుష్టిమ్ ।

ఆ మే మహచ్ఛతభిషగ్ వరీయ ఆ మే దయా ప్రోష్ఠవర్తా సుశర్మ ।

ఆ రేవతీ చాశ్వయుజౌ భగం స ఆమే రయం భరణ్య ఆవహస్తా ॥

ఈ౨౦ నక్షత్రముల స్వరూపము వేదము లందిట్లు చూపబడియున్నది.

చిత్రాణి సాతే దివి రోచనాని పరీస్పృషాణి భువనే జవాని ॥ ఆధర్వ. ౧౯-౭-౧॥

అనఁ: ద్యులోకమందు ప్రకాశించునట్టి చిత్రవిచిత్రములు మరియు పలువర్ణముల నక్షత్రములు సరిధి మండలమునందు సర్పణశీలమై (పరుగు లాడును) యుండును. పరస్పరాకర్షణ బలముచే నవి కలసియుండును

దాదశ ప్రధయశ్చైవేకం త్రిణి సభ్యావి క ఉ తచ్చితేత ।

తస్మాత్తాకం త్రిశతా శబ్దవోఽర్చితాః ప్షిర్వచలాచలాః ॥ ఋ. ౧-౧౬౪-౪॥

సుషుప్తుః సూర్యరశ్మిశ్చక్షుప్తమా గుప్తర్వాః ॥ య ౧౮-౪౦॥

తథా అత్రాహ గోరమన్వత నామ త్వష్టరసీచ్యవ్ । ఇత్యా వత్తమసో గృహే ॥ ఋ ౧-౮౪-౧౫ ।

మున్నగు మంత్రములందు సూర్యునిరశ్మి చేతనే చంద్రుడు ప్రకాశించునని తెలుపబడినది

‘యా గౌర్వర్చనం పర్యేతి నిష్క్రతుం ॥ (ఋగ్ ౧౦-౬౫-౬) మున్నగు వానియందు భూమి గలది యుగా నుండుట, మరియు సూర్యునికి నలువైపుల భ్రమణము చేయఁడుటను గూర్చి చెప్పిన సర్వేశము గలదు ఈవిషయమును విస్తారముగ నెరుగదలచినవారు శ్రీ.పం.ప్రియరత్న డి ఆర్ కృత ‘వైదిక జ్యోతిష శాస్త్ర’ మను గ్రంథమును అవశ్యముగా చదువవలయును ఇది లభ్యముగ విరచనము, స్వ. ప్ర. వ్యాసునిదే పరిపాజ్ఞక వేదానుసంధాన సదనము జ్వాలాపుర, ఉత్తర్ ప్రదేశ్ అని ఆ ప్రస్తుతమున నున్నది

2.27 వేదములందాయుర్వేద మూలము

చికిత్సవిధ్యయందు ముఖ్యగ్రంథముగ ‘చరక’ మునందు ‘వేదో హ్యథర్వణః చికిత్సాం’ ప్రాహ॥ చరక సూత్ర స్థానము ౨.౩౦-౨౦ । అనగా, అథర్వవేదమునందు ముఖ్యముగా చికిత్సాయొక్క సుతిపాదన మొనర్చబడియున్నది సుత్రత సూత్రస్థానము ౨-౧౦లో ౩౧వా ‘ఇహ ఖల్వాయుర్వేదో నామ యదుపాంగమథర్వ వేదస్య’ అనగా, ఆయుర్వేదము అథర్వవేదమున కుపాంగమైయున్నది అథర్వవేదమే గాక ఋగ్వేదమునందు ౧౦-౯౭, ౧౦-౧౬౧, ౧౦-౧౬౩, ౧౦-౧౮౬ ఇంకా ఇతర అనేక సూక్తములందును ఓషధుల ద్వారా చికిత్స, మనోశస్త్రల ప్రయోగము ద్వారా చికిత్స, మరియు శుద్ధ వాయుసేవనము ద్వారా చికిత్సల ప్రతిపాదనము గలదు ఋగ్వేద౧-౨౩ యొక్క-

అపు మే సోమో అబ్రవిదస్తర్విశ్వాని ధేషజా । అగ్నిం చ విశ్వశంధుమహుషస్తి విశ్వధేషజీః ॥ సుం ౨౦ మరియు ఋ.౧౦-౯ యొక్క-

ఆపో హిస్తా మయోధువ స్తా న దిశ్చే దధారవ । మహో రణాయ చక్షసి ॥ మున్నగు వాని యందు ఇలము, మరియు అగ్ని ద్వారా అనేక వ్యాధుల యొక్క చికిత్సల ప్రతిపాదన మొనర్చబడియున్నది

అథర్వవేదము ౨-౨౫-౨లో పృష్ఠిపర్ణి, ౪-౧౭-౧౯, ౭-౬౫ లో అపామార్గ, ౧౯-౪౪లో ఆక్షాన ౬-౫౯లో అదస్తతీ, ౫-౪-౯, మరియు ౧౯-౩౯-౪లో కుష్టు ౬ ౨౧, ౩, ౬-౧౩౭-౧ మున్నగు వానియందు కేశధూంహణీ, లేక కేశవర్తనీ, ౨-౨౭లో పాలా, ౬-౧౦౯లో పిష్టతీ, ౪ ౧౨లో రోహణీ, ౫ ౫లో లాజ్ఞా, ౬-౧౩౯లో సహస్రపర్ణి, మరియు ఋగ్వేదము యొక్క అష్టవిద మంచలము యొక్క అనేక హోమములు, మరియు సామవేదము, అథర్వవేదములందలి అనేకసూక్తములందును సోమమాలకమును ఓషధినిగల వానిని పుష్పని గలదు. ఈ యోషధుల సేవనము వర్ష జ్వరము, క్షయరోగము, నవ్రంసకత్తిము, క్షీములద్వారా బంధించును ఉపద్రవములు, మూత్రరోగములు, నేత్రరోగములు, కేశములు రాచిరోపులు మున్నగువానిని రోగించించువును ఇల్లని మంత్రములందు పుష్టముగా చెప్పబడియున్నది పాపిపాలు (భ్రమ) ఎల్ల అథర్వవేదమును విశేషము,

మంత్రతంత్రము, గారడీల వేదమని ఎంచబడుచున్నది కాని వాస్తవముగా అందు అద్భుతముగ ఓషధుల సేవనము, లేపనములు, మరియు ప్రాకృతిక ఉపాయముల ద్వారా చికిత్స సూచించబడియున్నది. ఈవిషయమును ఈగ్రంథమునందు పదవ అధ్యాయములో అథర్వవేద విషయపు భ్రమను దొలగించుచు వలసినంత విస్తారముగ చూపబడినది. విస్తారమగు నను భయముచే ఇచ్చట నిర్దేశమాత్ర మొనర్చబడినది. దీనిని విస్తారముగా దెలిసికొనదలచినవారు శ్రీ పం. ప్రియరత్నజీ అర్థ (వర్తమాన స్వామీ బ్రహ్మమునీజీ పరివ్రాజక) కృత 'అధర్వవేదీయ చికిత్సాశాస్త్రము, సార్వదేశిక సభ ఢిల్లీ ద్వారా ప్రచురింపబడినది, మరియు వేదోమే ఆయుర్వేద వైద్య పం. రామోపాధీశ శాస్త్రీకృతము, శ్రీమదన్లూల్ ఆయుర్వేదిక్ అనుసంధాన బ్రహ్మ ఢిల్లీ ద్వారా ప్రకాశితము.

ఈరెండు గ్రంథముల నవశ్యముగ చదువవలెను మొట్టమొదట కవరాజ నివారణచంద్రజీ భట్టాచార్యగారు, కాంగ్రీ గురుకుల సాహిత్యపరిషత్తునందు 'వేదములందు ఆయుర్వేదము యొక్క క్రమ వికాస' విషయమును చిన్న వ్యాసమును ప్రకటించియుండిరి. కాని అదియిప్పుడు లభించుటలేదు.

2.28 వేదములందు భూగర్భ (Geology) విద్యామూలము

ఇతరవిద్యలవలె భూగర్భవిద్య యొక్క మూలము కూడ వేదములందు గలదు. ఈవిషయమును మహారాష్ట్ర సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడగు శ్రీభవానీరావు పాగవీ తన *The Vedic Fathers of Geology* యందు 'యః పృథివీం వ్యధనానామద్గుంహత్ యః పర్వతాన్ ప్రకపితాం అరన్యత్' ||బు. ౫-౧౨-౨|| 'స స్రాచీనాపర్వతాన్ అద్గుంహత్ జసాఽధరాచీనమకృణోదపామసః' ||బు. ౨-౧౨-౫|| 'యేన ద్యౌరుగ్రా పృథివీ చ దృధా' || బు. ౧౦-౧౨౧-౫|| 'యా ఓషధిః పూర్వా జాతా దేవేభ్యస్త్రీయ్యుగం పురా' || బు. ౧౦-౯౨-౧|| మున్నగు మంత్రముల ఆధారముపై ప్రమాణయుక్తముగా జూపుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

I may take this opportunity to remind the reader, without fear of contradiction, that the Vedas contain many things not yet known to any body, as they form a mine of inexhaustible literary wealth, that has still remained un-explored. (the Vedic Fathers of Geology, by N.B. Pavgee Introduction, p.VI.)

అనగా: నే నేమాత్రము విరోధము, మరియు జంకులేకుండా పాఠకులకు జ్ఞాపకమొనర్చదలచిన దేమన, వేదములలో ఇంతవరకెవ్వరును దెలిసికొనలేకపోయిన విషయము లెన్నియో గలవు. ఏలన, అవి యా, సాహిత్య ధనమునకు అత్యయ మగు ఖని, అనగా నిధియై యున్నవి. దానినుండి ఇంతవరకు కొద్దిపాటి లంశము మాత్రమే ప్రకటిత (వెల్లడి) పైనది. విశేషాంశము ఇప్పటివరకును అజ్ఞాతముగానే యుండిపోయినది తన *Vedic India-Mother of Parliaments* అనుపేరుగల రెండవగ్రంథమునందును శ్రీనారాయణ భవానీరావు పాగవీగారు వేదములవిషయములో బాగుగానే వ్రాసియున్నారు

The Veda is the fountain-head of knowledge, the 'prime source of inspiration, nay the grand repository of divine wisdom and even eternal truths.' (Vedic India Mother of Parliaments, p.136.)

అనగా; వేదములు సంపూర్ణజ్ఞానమునకు ఆదిస్రోతము, ఈశ్వరీయ జ్ఞానమునకు ప్రధానాధారమై యున్నవి. ఇంతయేగాక అవి దివ్యముగు బుద్ధి, నిత్యసత్యమయ వాక్యములకు మహానిధులై యున్నవి.

2.19 వేదములందు జీవవిజ్ఞాన మాలము

జల వాయు గమన విమానవిద్య, జ్యోతిషశాస్త్రము, చికిత్సాశాస్త్రము, యంత్రశాస్త్రము, భూగర్భవిద్య, మున్నగు వానివలె జీవవిజ్ఞానము (Biology) యొక్క మూలముకూడా వేదములందు గాంచనగునను ఈవిషయమును బొంబాయి నగర సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడుగు డా వి జి రేలే L M F S, F C P S అనునాతడు 'The Vedic Gods-as figures of Biology' అను సుప్రసిద్ధ గ్రంథమునందు చాల చక్కగా నిరూపించినాడు. ఆయన అత్యాశ్చర్యముతో ఈవిషయము నిట్లువ్రాసినాడు.

'Our present anatomical knowledge of the nervous system tallies so accurately with the literal description of the world given in the RigVeda that a question arises in the mind whether the Vedas are really religious books or whether they are books on anatomy and physiology of the nervous system, without the thorough knowledge of which psychological deductions and philosophical speculations can not be correctly made.'

-The Vedic Gods by Dr.Rele, p.30

అనగా; మనవర్తమానకాలపు నాడీమండల రచనకు సంబంధించిన జ్ఞానము ఋగ్వేదము నందలి జగద్విషయక వర్ణనమునకు, సంపూర్ణముగా సరిపోవుచున్నది. మనస్సునందనేక సార్లు వాస్తవముగా వేదములు ధర్మగ్రంథములా లేక అవి శారీరక విజ్ఞానము, మరియు నాడీ మండలము యొక్క రచనా విషయక గ్రంథములా అను ప్రశ్న ఉదయించుచుండును. వీనియొక్క సంపూర్ణజ్ఞానము పొందనిదే మనోవైజ్ఞానిక, మరియు దార్శనిక ఆలోచనలు తగిన విధము (ఉన్నదిఉన్నట్లు) గా అర్థముగా జాలవు.

వాస్తవముగా ఇట్టి సందేహముల కెట్టి కారణము లేదు. వేదములు సమస్త సత్యవిద్యలకు నిధులు. ఔబిలు మున్నగు వానివలె నవి సంకుచితార్థము Religious Books, లేక మతప్రతిపాదక గ్రంథములు గావు. అవి ధర్మప్రతిపాదకములేగాక ఆదిప్రవాహకములు కూడా. వేదములందు 'ఋతంచ సత్యంచ' ఋతము, సత్యములను పేర్లతో సున్నట్లు వానియందు (ఆ ధర్మమునందు) భౌతిక, మరియు నైతిక జగత్తునందు కార్య మొనర్చునట్టి అచల నియమములను గలవు. అనియమములతో గూడ ఆత్మ, పరమాత్మల సంబంధము, కర్మనియమములు, పున్రన్మ మున్నగు విషయకనిష్ఠాంతములతో వేదములందు ప్రతిపాదించబడినది. ఈవిశేషత్వము ఇతర ఏ గ్రంథము నందును గానరాదు.

గ్రీవాభ్యస్త ఉష్ణిభ్యోభ్యః కీకసాభ్యో అమాక్యాత్ || ఋ. ౧-౧౬౩-౨||

అస్తేభ్యస్తే గుదాభ్యో వనిష్కోర్ హృదయాదధి ।

యత్కం మతస్సాభ్యం యత్కుః శ్లాభిభ్యో విష్ణహోమి తే || ఋ. ౧-౧౬౩-౩||

మున్నగు మంత్రములందు శరీర విజ్ఞానము యొక్క మూలము గలదు. దీనిని కవరాజ శ్రీగణాధిపాన్ M.A. గారు 'ప్రత్యక్షశరీరకమ్, అను తన సుప్రసిద్ధ గ్రంథముయొక్క భూమికయందు మరియు శ్రీవజ్రేంద్రనాథాన్ యందు *Positive sciences of the Hindus* యందు, మరియు అతిచక్కగా నిర్దేశించినాడు. జిజ్ఞాసువు లీమూడు గ్రంథముల నవశ్యముగా చదువవలయును.

2.30 వేదములందు భౌతిక - రసాయనశాస్త్రముల మూలము

వేదములందు భౌతిక విజ్ఞానము మరియు రసాయన శాస్త్రముల అనేక సిద్ధాంతములు స్పష్టరూపముతో చూడబడుచున్నవి

'మిత్రం హవే పూతదక్షం వరుణం చ రిషేదసుమ్, ధియం ఘృతాచీం సాధన్తా' || (ఋ.౧-౨-౭) ||

ఈమంత్రమునందు 'మిత్ర' పదముచే *Hydrogen* (ఉదజని) మరియు 'వరుణ' శబ్దముచే స్వీకరించదగిన ఓషజనము (*Oxygen*) గ్రహించబడును వీని కలయికవల్ల జలనిర్మాణము జరుగును.

'గూచీ' యను పట్టణపు శ్రీపన్యంనారాయణగౌడు *M A B S C* (ఎడిప్పురా) గారు ౧౯౨౦ లో ప్రచురించిన *Introduction to the Message of the 20th Century* అను పేరు గల పుస్తకము అత్యంత మహత్వపూర్ణమైనది. ౨౪౦ పుటలుగల ఈ పుస్తకమునందు 'వేదములందు భౌతికవిజ్ఞానము మరియు రసాయనశాస్త్రము యొక్క తత్త్వము స్పష్టముగా చూడనగు' నని అతిచక్కగా, సప్రమాణముగా నిరూపించినాడు. పుస్తకము యొక్క ముఖపత్రముపై తన పుస్తకమునకు పై దెలిపినట్టి విచిత్రనామముతో బాటు, విషయమును స్పష్టపరచుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

Containing a new method for the systematic interpretation of the Vedas and experimental data proving that the Vedas are treatises on the Exact Sciences.

అనగా, ఈ పుస్తకమునందు వేదముల క్రమబద్ధ వ్యాఖ్యనుగూర్చి కొత్త ప్రణాళి చూపబడినది. మరియు వేదముల శుద్ధమగు వైజ్ఞానిక గ్రంథములను విషయమును నిరూపించబడినది. వైజ్ఞానిక దృష్టితో ఋగ్వేద, యజుర్వేదముల విషయములను నిరూపణమొనర్చుచు ఈయత్తమయోగ్య లేఖకుడిట్లు వ్రాసినాడు.

The RigVeda deals with theorems and experiments, while the process of preparing the reagents and apparatus is recorded in the Yajur which is in effect, a laboratory guide.

అనగా, ఋగ్వేదము వైజ్ఞానిక, సిద్ధాంతములను, మరియు పరీక్షణములను నిరూపణ మొనర్చును. వీని సాధనముల మరియు ఉపకరణముల సిద్ధపరచు ప్రక్రియ యజుర్వేదమున జూడనగును. పరిణామ స్వరూపముగ అది యొక పరీక్షణశాలకు మార్గదర్శకమై యున్నది. ఈ విషయమున విస్తారపరిచయము కొరకు ఈ బహుమూల్య పుస్తకమును అవశ్యముగా చదువవలసి యుండును. ఇదియేగాక శ్రీ. సం. ప్రియరత్న అష్టాగరు రచించిన 'వేదోదే దో బద్ధే వైజ్ఞానికో శక్తి యోః' (వేదములందు రెండు మహావైజ్ఞానిక శక్తులు) అను పుస్తకము సారద్రేశిక సభ డిల్లీ ద్వారా ప్రచురించబడినది. (శ్రీహంసరాజకృత 'The science in the Vedas' దీని ప్రకాశకులు శ్రీమన్నీరాం

మనోహరార్, పుస్తకవిక్రేతలు, నయీసడక్, ఢిల్లీ, మున్నగు వానియందును, వేదములందు నిద్రువృత్తము మున్నగువాని మూలము ఉత్తమోత్తమంగా వివేచన మొనర్చబడినది. రాజనీతిపద్య, కర్తవ్యశాస్త్రము (మేము మా 'వైదిక కర్తవ్యశాస్త్రము' కాంగ్రేసుగురుకులము ద్వారా ప్రకాశింపజేసిన దానియందు చూపినట్లు) సమాజశాస్త్రము, మనోవిజ్ఞానశాస్త్రము, మరియు మహాయోగి అరవిందుల వారి *On the Vedas* మున్నగు పుస్తకములందు చూపినట్టి ఆధ్యాత్మికవిద్య, మున్నగువాని మూలములు వేదములందుగలవు. ఇంకను ఈవిషయమున శ్రీబలరామశర్మగారి 'విద్యాఓకాఆదిస్రోత్' అను పుస్తకము కూడా ఈవిషయమునందు పఠనీయమే. ఇట్టి సర్వవిద్యానిధానమగు వేదములను ఈశ్వరీయజ్ఞాన మని విశ్వసించుట సర్వనిధముల యుక్తియుక్తము, మరియు ఉచితమునై యున్నది.

వేదములందు పక్షపాతము, మరియు అన్యాయముతో గూడిన ఉపదేశములు మచ్చుకెనను లేవు. వేదముల ననుసరించి 'జ్ఞానకర్మోపాసన' అను నీ మూడింటి సముచ్చయమే మోక్షోపాధనము కేవల విశ్వాసముకన్న శుభకర్మల మహత్త్వము ఎంతో గొప్పది. 'పరమేశ్వరున కతిప్రియమైన వారెవ్వరు?' అను ప్రశ్నకు ఋగ్వేద ౪.౫౫ ౫ వ మంత్రమునందెంతో మహత్త్వపూర్ణమునగు సమాధానము గలదు. చూడుడు.

“ప్రియః సుకృత్ ప్రియ ఇన్ద్రే మనాయః ప్రియః సుప్రాచీః ప్రియో అస్య సోమి”

అనగా; పరమేశ్వరున కత్యంత ప్రియమైనవాడెవ్వ డనగా; (సుకృత్) సదా సత్కర్మల నాచరించువాడు (మనాయః) మనన, లేక ఆలోచనాశీలుడు (ప్రియః) ఆతడే పరమేశ్వరునకు ప్రియమైన వాడగును ఎవడు (సుప్రాచీ) సమస్త ప్రాణులను ఉత్తమరీతిలో రక్షించువాడో, మరియు (సోమ) స్వయముగా శాంతస్వభావియై శాంతిని ప్రసారమొనర్చునో, అట్టి మానవశ్రేష్ఠుడే పరమేశ్వరునకు ప్రియతము డగును వాడే దేశము, ఏ ప్రాంతము, మరియు ఏ స్థానమువాడైనను ఈశ్వర ప్రియుడగును.

ఇట్టి సార్వభౌమిక, మానవ సర్వాంగీణ ఉన్నతికి సాధకము, మరియు పక్షపాత రహితములగు ఉపదేశముల కారణముననే వేదములను ఈశ్వరీయ జ్ఞాన మని విశ్వసించుట సర్వథా యుక్తియుక్తము మరియు సముచితమునై యున్నది. ఇందు సందేహించదగిన కారణ మేదియును లేదు. ఇతర గ్రంథములందును వాని యుపదేశములు యుక్తియుక్తములు, పక్షపాతరహితములు, లోకహితకారకము లైనంతవరకే మానసీయములు, కాని అల్పజ్ఞాకులను మానసీయములు గావు. ధర్మమునకు మూలములు వేదములగుట చేతనే 'పశ్య దేవస్య కావ్యం న మహార న జీర్వత' || అధర్వగిం-౮-౨౪|| మున్నగువాని ద్వారా వానిని 'ఈశ్వరకావ్యము' అనియెనరి. ఆలోచనాశీలు యగు ఈసాయీ, ముష్టిం విద్యాంసు లనేకులు సంకుచితమైన, పక్షపాతముతో నిండిన విషయములను చొలగించి తమ మత గ్రంథములను ఉదారసూచకముగ వ్యాఖ్యానింపరచ్చ ప్రయత్నములను ప్రారంభించుటను చూచి మౌఖికతయో ప్రసన్నత గలుగుచున్నది. ఇదివారి ప్రాచీనమత సిద్ధాంత పరంపరలకు విరుద్ధమైనను వానిని మేము మనస్ఫూర్తిగా అభినందించుచున్నాము, విజ్ఞానవిరుద్ధము, పక్షపాతపూర్ణము మరియు బుద్ధివిరుద్ధము నగు విషయములను త్రోసేసేసి ఉత్తమ విషయములనే స్పష్టముగ ప్రసారమొనర్చుటయే సర్వోత్తమమైనది.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

తృతీయాధ్యాయము

3.1 ఋషులు మంత్రకర్తలు గారు, మంత్రద్రష్టలు

మేము గడచిన అధ్యాయములందు వేదములు అపౌరుషేయములు, మరియు ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని నిరూపించు ప్రయత్నమొనర్చి యుంటేమి. వివిధ దృష్టికోణములతో వాని మహత్త్వమును గూర్చియును దెలిపితిమి. ఐనను దీనిపై *Vedic Age, Rigvedic India: Rigvedic culture, Orion, Aarctic Home in the Vedas* మున్నగు గ్రంథముల విద్వాంసులు భారతీయ లేఖకులు, మరియు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్, నీబర్, మైక్లేనల్ మున్నగు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ఉపర్యక్త కథనములు సంపూర్ణముగా ఆసత్యములు, “ఋషులు మంత్రకర్తలైయుండిరి. వారు భిన్నభిన్న కాలములందు సమయానుకూలముగా మంత్రములను రచించుచుండిరి వేదములు అట్టిఋషుల రచనలే యైనట్లు వానిని అపౌరుషేయములు, నిత్య ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని ఎల్లు విశ్వసించుచును?” అని యభిప్రాయపడినారు. ఈవిషయములతో కొందరు వేదమంత్రములు, శ్రోతసూత్రములు మున్నగు వానియందుగల ‘మన్తకృతః, లేక మన్తకారాః’ మున్నగు శబ్దముల ప్రమాణములనుగూడ నిచ్చుచుందురు. కావున మే మీ యధ్యాయమునందు ‘ఋషులు వేదమంత్రముల రచయితలా, లేక ద్రష్టలా? అను విషయముపై ఆలోచించలచినాము. ఈవేదములందే వసిష్ఠ, విశ్వమిత్ర, జమదగ్ని, అజ్గరా, కణ్వ, భరద్వాజ, గౌతమ, అత్రి, మున్నగు నామములు వచ్చియుండ వానిని నిత్య ఈశ్వరీయజ్ఞానమని ఎల్లు నమ్మదగినా? వానియందు అనేక రాజుల, మరియు దేశముల నామములు కూడా వచ్చియున్నవి. వాని విస్తృత మగు సూచిత్ర మొకటి ప్రొ.మైక్లేనల్, మరియు డా. ఓ. పి. కీర్డ్ అనువారు *Vedic Index of names and subjects* అనుపేరుతో సిద్ధపరచినారు. ఇట్టిపరిస్థితియందు వేర్వేరు కాలములందు వుత్పన్నమైన అనేక ఋషుల రచనలే వేదములని విశ్వసించుటయే ఉచిత మగుచున్నదని అభిప్రాయమును స్పష్టపరచినారు. అందుకు సమాధానముగా నిమ్న ఉదాహరణము లిచ్చుచున్నాము.

నిరుక్తమునందు యాస్మాచార్యులు ‘ఋషి’ యను పదమునకీల్లు అర్థము వ్రాసినారు

‘ఋషయో మన్తద్రష్టారః । ఋషిర్దర్శనాత్ స్తోమాన్ దదధ్యేత్యాపమన్యః ।

తద యదేనాంస్తపస్వమాన్ బ్రహ్మ స్వయమ్భు భ్యానర్జత్ తద్వషీహమ్

ఋషితృప్తి విజ్ఞాయతే ॥ నిరుక్తే ౨.౧౧॥

అనగాఃఋషులు వేదమంత్రాక్షర ద్రష్ట లైయుందురు. ఔపమన్యవ ఆచార్యులు కూడా వేదములందు ప్రయుక్తమైయున్న ‘స్తుతి’ మున్నగు విషయసంబంధ మంత్రముల వ్యాపిక అర్థములను సాక్షాత్కారమొనర్చుకొను వారిని మాత్రమే ‘ఋషి’ యను పేరుతో పిలువదగిన నని యన్నారు తపస్సు, మరియు ధ్యానము మున్నగువాని నొనర్చుచు వాని స్వయంభువ నిత్యవేదముల అర్థప్రకాశము సాందినవా రగుటచేతనే వారు ‘ఋషు’ లనబడినారు. ఈ వేదమంత్రముల రహస్యముతో గూడిన అర్థమును దర్శించుకొనుటయే ఋషితత్వము

౨. జౌపమన్యన ఆచార్యుల మరొక వాక్యము కూడ పై వాక్యముల పోలికతో తైత్తిరీయ ఆరణ్యకము ౨-౯-౧ లో చూడనగును.

‘అజాన్ హ వై పృశ్నీంస్తవస్యమానాన్ బ్రహ్మ స్వయంప్రభృ భ్యానర్షత్ త
ఋషయోఽభవన్ తదృషీణాన్పుషితృమ్॥

శతపథ బ్రాహ్మణము నందలి ౬౧-౧-౧ యొక్క దిగువ వాక్యము కూడ ఈయర్థమునే ప్రతిపాదించుచున్నది.

‘తే యత్ పురాస్మాత్ సర్వస్మాద్దిడమిచ్చస్తః శ్రమేణ తపసారిషంస్తస్మాద్భుషయః’॥

దీనితాత్పర్యముగూడ పైన వ్రాసిన వాక్యము వలనే యున్నది ఏయే లాపసులకు తపస్సు, లేక ధ్యానావస్థలో నున్నప్పుడు స్వయంభువ నిత్యనేదముల అద్వ జ్ఞానము గలిగినదో అట్టివారే ఆయామంత్రముల ‘ఋషు’లని యనబడినారు.

ఈకారణముననే తైత్తిరీయ సంహిత, ఐతరేయబ్రాహ్మణము, కాణ్వసంహిత, శతపథ బ్రాహ్మణము, మరియు సర్వానుక్రమణీ మున్నగు వానియందు మంత్రద్రష్టలను మాత్రమే ‘ఋషి’యనుపేరులతో సంబోధించబడినది. వారు ఆయా మంత్రముల, సూక్తముల, లేక మండలములను చూచియుండి రని వారి విషయములో వ్రాయబడి యున్నది ఈవిషయములో ఉదాహరణార్థము దిగువ ప్రమాణముల నుల్లేఖించిన సరిపడునను కొందుము.

౧. స ఏతం (భూమిర్భూమ్నా....) కస్థీరః కాద్రదేయో మస్తమవశ్యత్ ॥ తైత్తిరీయసంహిత ౧-౫-౪ ॥

౨. స ప్రాషి ఏతం మస్తమవశ్యత్ ॥ సూర్యస్య త్వా చక్షషి ప్రతిపశ్యామీతి ॥ తైత్తిరీయ సం. ౨-౬-౮ ॥

౩. శునః శేషమాజీగర్తిం నరుణోఽగ్రాహ్లాత్ స ఏతాం వారుణీమవశ్యత్.....

ఉడుత్తమం నరుణ పాశమస్మత్ ఇతి ॥ తై. సం. ౫-౨-౧ ॥

౪. స నామదేవః ఏతం సూక్తమవశ్యత్ ‘కృణుష్య పాజః ప్రసీతిం న పృథివీమ్’ ఇతి ॥

కాణ్వ సంహిత ౧౦-౫

౫. యా సేనా అభీత్సరీరితి.... తే దేవా ఏతా ఋషోఽమశ్యన్ ॥ కా. సం. ౧౯-౧౦ ॥

౬. తే దేవా ఏతద్ యజురవశ్యన్ అజోఽసి మహోఽసి ॥ కా. సం. ౧౭-౭ ॥

౭. మహీం గామితి కాణ్వో హైనాం దదధృ ॥ శత. బ్రా. ౯-౨-౩౮ ॥

౮. ఏతద్ కషపః సూక్తమవశ్యత్ పంచదశర్చమ్ ‘ప్రదేవతా బ్రహ్మణే గాతురేతు’ ఇతి ॥

కౌషీతకీబ్రా. ౧౨-౧.

౯. ఇష్ట క్రితుం న ఆభర ఇతి---- పరివ్యో వా ఏతం హతపుత్రోఽవశ్యత్ తాఽన్యై బ్రాహ్మణే. ౪-౭-౩ ॥

౧౦. గృత్సమద్ ద్వితీయం మజ్జలమహ్యత్ ॥ సర్వానుక్రమణీ. ౨-౧॥
౧౧. ----గాథినో విశ్వామిత్రః స తృతీయం మజ్జలమహ్యత్ సర్వా ను ౩. ౧ ॥
౧౨. వామదేవో గౌతమశ్చతుర్థం మజ్జలమహ్యత్ ॥ సర్వాను. ౬-౧॥
౧౩. బృహస్పత్యో భరద్వాజః షష్ఠం మజ్జలమహ్యత్ ॥ సర్వా. ౭-౧ ॥
౧౪. సప్తమం మజ్జలమం వసిష్ఠోఽష్టమ్యత్ ॥ సర్వా. ౮-౧ ॥

అనగా; వసిష్ఠ ఋషి సప్తమ మండలమును జూచినాడు.

౧౫. ఆద్యం ద్వివం ప్రగాఢోఽపహ్యత్ ॥ సర్వానుక్రమణీ. ౮-౧ ॥

అనగా; మొదటి రెండు ఋషులు (ఋష్యశ్రు)లను ప్రగాఢుడు జూచియున్నాడు. వాని యర్థములను రహస్య సహితముగా సాక్షాత్కారమొనర్చికొనినాడు. ఇంకా ఇట్టివే వందలకొలది ఉద్ధరణ (ఉదాహరణ)ముల నీయవచ్చును.

ఈవిధముగనే వేదమంత్రముల అర్థద్రష్టలు, సాక్షాత్కారమొనర్చికొని వానిని ప్రచార మొనర్చిన వారిని 'ఋషి' యందురు. ఈఋషుల వైదికమంత్రముల రచయితలు గారు. కాని పైరెలిపిన అన్నివాక్యములందును 'అపహ్యత్' (అనా దర్శనక్రియా) స్థానమున 'అరచయత్' అనగా రచన చేయ లేదు' అను ప్రయోగముండవలసినది.

వేదములలో విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, భరద్వాజ, అత్రి, అజ్గరా, (ప్రియమేధ మున్నగు శబ్దములను జూచి 'ఇవి ఋషుల నామములు, ఆయా ఋషుల పేర్లను వారివారి శిష్యులు ఈకాలపు కవులు తమ రచనలందు కబీరు, సూరదాసు, తులసీదాసు, నానకు మున్నగు తమగురువుల పేర్లను చొనిపినట్లు మంత్రము లందు ప్రయోగించవచ్చునను భ్రమ గలుగుచుండవచ్చును. కాని అట్లనుకొనుట భ్రమయే యగును. వేదములం దీశబ్దముల ప్రయోగము వ్యక్తివిశేషవాచకము గాదు అయ్యది సామాన్య గుణ సూచకమైయున్నది. ఉదాహరణముగా; విశ్వామిత్ర శబ్ద మొకవేళ వేదములందు వచ్చిన దాని యర్థము గాఢికుమారు డగు విశ్వామిత్రుడు గాక అందరను మిత్రులనూ సెంచువాడెవ్వడైనను ఋషియే యని తలచవలెను.

ఈశబ్దము ప్రాణము మున్నగు వానికి వాచకము కూడ యై యున్నది. దీనిని మేము మొదటనే నిర్దేశమొనర్చి యుంటిమి ఇనను ప్రసంగవశమున దానిని సృష్టికరణ మొనర్చుటయును అవసరమే యనిపించుచున్నది. ఇక బ్రాహ్మణగ్రంథములు వేదముల వ్యాఖ్యాన రూపములై యున్నవి. ఎట్లన;

(బ్రహ్మభిః-చతుర్వేదవిద్విద్యైర్బ్రాహ్మణైర్మహర్షిభిః ప్రోక్తాని యాని వేద

వ్యాఖ్యానాని తాని బ్రాహ్మణాని ॥ మహాభాష్యము ౫-౧-౧॥

ఈమహాభాష్యకారసమ్మత నిరుక్తముచే నిది సృష్టముగ జ్ఞాతమగును. ఇతరేయ బ్రాహ్మణ, ఇతరేయారణ్యక, శతపథబ్రాహ్మణ, ఛాన్దోగ్యవేదవల్క్రు మున్నగు ప్రాచీన గ్రంథములందు ఈశబ్దముల యొక్క ప్రాణాదిపరకమగు వ్యాఖ్యలు సృష్టముగా లభించుచున్నవి. ఇతరేయ బ్రాహ్మణమున ప్రాసియున్న దెట్లన;

ప్రాణో వైగుత్సుః, అపానో మదః స యత్రాణో గృత్సోఽపానో మదః
తస్మాద్ గృత్సవద ఇత్యాచక్షణే । ఏతమేవ సన్తం తస్యేదం విశ్వం మిత్రమ్
ఆసీద్ యదీదం కించ । తద్ యస్యేదం విశ్వం మిత్రమాసీద్ యదీదం కించ
తస్మాద్ విశ్వామిత్రః ఇత్యాచక్షణే । ఏతమేవ సన్తం తం దేవా అబ్రువన్
అయం సః సర్వేషాం వామ ఇతి । తం యద్ దేవా అబ్రువన్ అయం వై
సః సర్వేషాం వామ ఇతి తస్మాద్ వామదేవః । తస్మాద్ వామదేవ ఇత్యా-
చక్షణే । ఏతమే వసన్తం స ఇదం సర్వం పాప్యనోఽత్రాయత యదీదం కించ ।
స యదీదం సర్వం పాప్యనోఽత్రాయత తదీదం కించ తస్మాద్త్రాయ
ఇత్యాచక్షణే । ఏతమేవ సన్తం స ఉ ఏవ బిభర్షాజః స్రజా వాజః
ఏష బిభర్షి యద్ బిభర్షి తస్మాద్ భరద్వాజ ఇత్యాచక్షణే ।
ఏతం సన్తం దేవా అబ్రువన్ అయం వై సః సర్వేషాం వసన్తః
తస్మాద్ వసన్తః స ఇదం సర్వమభి ప్రాగాత్ - తస్మాత్ స్రగాభః ॥ ఐతరేయారణ్యకము. ౨-౨-౧ ॥

గృత్సవద, విశ్వామిత్ర, వామదేవ, అత్రి, భరద్వాజ, వసన్త, స్రగాభ, మున్నగు పదములు ముఖ్యముగా ప్రాణవాచకములని ఇచ్చట చూపబడియున్నది. ఈశబ్దముల యోగికార్థములు పైన ఉదాహరణ సందర్భమున చూపబడియున్నవి. ఈయోగిక వ్యుత్పత్తులను బట్టి ఈశబ్దములు సామాన్య గుణసూచకములైనందున ఈయ గుణములు గల వ్యక్తుల కొరకు, వస్తువుల కొరకు ప్రయోగము జరుగవచ్చును. ఉదాహరణమునకు, ఒకానొకవ్యక్తి ఎల్లరను తమ మిత్రులుగా నెంచును. కావుననే నాత డందరకును మిత్రు డనబడును. ఆతడే 'విశ్వామిత్ర' డనబడును. పాపమునుండి గాపాడువాడు 'అత్రి' యనబడును. వాజ స్రజా, జ్ఞాన, బలములను ధారణమొనర్చువాడు భరద్వాజాడని పిలువబడును. సర్వశ్రేష్ఠుడు ప్రాణవిద్యలను చక్కగా నెరుగువాడు (ప్రాణో వై వసన్త ఋషిః) మరియు తనయందు పరమేశ్వరు నత్యధికముగా వసించ జేయువాడు, సదా ఆయననే స్మరించుచుండు జ్ఞానియును వసన్తృడని యనబడును. మరియు మనస్సును, ఇంద్రియములు మున్నగు వానిని ముఖ్యముగా తనవశమందుంచు కొనువాడు కూడా వసన్తృడనియనిపించుకొనును. సమస్త శ్రేష్ఠగుణములను ధారణ మొనర్చునాతడు, లేక వామ-శ్రేష్ఠగుణయుక్తుడగు భగవానునిలో రమణ మొనర్చువాడు, వానిచే స్రవాశింపబడువాడు (వామేన దీప్యతీతి) వామదేవు డనబడును. ఇదేవిధముగా ఇతర శబ్దముల విషయమునను తలచవలయును. ఐతరేయ బ్రాహ్మణము. ౧-౨౮లో 'అగ్నిరై వసన్తః' అనగా అగ్ని 'వసన్త' డనియును గలదు.

3.2 శతపథ బ్రాహ్మణమునందు వసిష్ఠాది శబ్దముల అర్థములు

యజుర్వేద వ్యాఖ్యానమైన శతపథ బ్రాహ్మణమునందు యజుర్వేద, గిరివ అధ్యాయ మంత్రముల వ్యాఖ్య నొనర్చుచు అష్టమకాండమునందు స్పష్టపరచబడినది.

ప్రాణో వై వసిష్ఠ ఋషిః । శత.౮-౧-౧-౬॥

మనో వై భరద్వాజఋషిః । శ. ౮-౧-౧-౯ ॥

శ్రోత్రం వై విశ్వామిత్ర ఋషిః । ౮-౧-౨-౬॥

ప్రజాపతిర్వై జమదగ్నిః । గిరి-౨-౨-౪॥

చక్షుర్వై జమదగ్నిః ॥ ౮-౧-౨-౩ ॥

ప్రాణో వా అజ్ఞరాః ॥ ౬-౧-౨-౨౮ ॥

వాగ్వి విశ్వకర్మా ఋషిః ॥ ౮-౧-౨-౯ ॥

వసిష్ఠ అనగా ప్రాణమని అర్థ మగును. భరద్వాజ అనగా మనస్సు, విశ్వామిత్ర అనగా శ్రోత్రము (చెవి), అజ్ఞరా యన ప్రాణము, విశ్వకర్మ యన వాణి యను అర్థములు గూడ నగును. శతపథ బ్రాహ్మణాంతర్గత బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందును గోతమ, భరద్వాజాది శబ్దములకు ఇంద్రియాది పరక అర్థములు చూపబడియున్నవి ఎట్లనగా;

ఇమావేవ గోతమ భరద్వాజౌ । అయం గోతమః అయం భరద్వాజః ।

ఇమావేవ విశ్వామిత్ర జమదగ్ని । అయమేవ విశ్వామిత్రః అయం జమ-

దగ్నిః ఇమావేవ వసిష్ఠ కశ్యపౌ । అయమేవ వసిష్ఠ అయం కశ్యపః ।

నాగేవా తిర్వావా అన్నమద్యతే । అత్తిర్దై నామైతద్ యదత్రిరితి ॥ బృహదారణ్యకోప ౨-౨॥

ఇచ్చాల రెండు చెవులు, రెండు కన్నులు, రెండు నాసికా రంధ్రములు మరియు వాణి యనునవి క్రమముగా గోతమ, భరద్వాజ, జమదగ్ని, వసిష్ఠ మున్నగు నామములతో పిలువబడినది.

పూర్వ మీమాంసా శాస్త్రమునందు “వేదాంతైకే సన్నికర్షం పురుషాఖ్యాః ।” (౧-౧-౨౭॥)

అనిత్యదర్శనాచ్చ । ఆఖ్యా ప్రవచనాత్ । పరస్తు శ్రుతిసామాన్యమాత్రమ్ ॥ సూ.౩౩ ॥

మున్నగు సూత్రముల ద్వారా ‘వేదములందు ప్రయోగించబడిన వసిష్ఠ, విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, మున్నగు శబ్దములు కొన్ని విశేషగుణములను సూచించు సామాన్య శబ్దములే గాని, అవి వ్యక్తి విశేష వాచక సంజ్ఞాశబ్దములు (proper nouns) కావు. కాతక, కాలాపక, పైపులార మున్నగు శబ్దములు ప్రవచనమూలకములు. ఈవిధముగా వేదములందు అనిత్య వ్యక్తుల పేర్లు గాని, ఇతిహాసము గాని లేదు. ఉదా:-

‘భోజాయాశ్చ సం మృజన్వాశుం భోజాయాస్తే కన్యా శుష్కమునా ।

భోజస్యేదం పుష్కరిణీవ వేశ్మ పరిష్కృతం దేవమానేవ విత్రమ్ ॥ ఋ ౧౦-౧౦౭ ౧ ॥

మున్నగు మంత్రములందు ప్రయోగమైయున్న ‘భోజ’ శబ్దముచే సంస్కృతము పల్ల అత్యధిక సేవగలవాడు, నిపుణుడగు భోజరాజు గ్రహింపబడడు. ఆ భోజరాజు పది, లేక పదునొకడవ శతాబ్దమునందుండినవాడు కాని ‘ఘడిపాలనాభ్యవహారయోః’ ఈధాతువుతో సిద్ధింపబడి దానము ద్వారా ప్రజాపాలనమొనర్చురాజు, లేక ఇతర దానశీల వ్యక్తి ఈశబ్దముచే గ్రహించబడును

వయము త్వా తదిదర్థా ఇష్ట త్వాన్యస్తః సఖాయః । కన్యా ఉక్షేభిర్జరస్తే ॥ ఋ. ౮-౨-౧౬ ॥

మున్నగు మంత్రములందు ప్రయుక్తమైయున్న ‘కన్యా’ శబ్దము కన్యా నామక ఋషి విశేషముగాని, మరియు వారివంశజుల వాచకముగాదు. కాని

‘కన్యా ఇతి మేధావి నామ’ ॥ నిఘంటు. ౩-౧౫ ॥

ఈనిఘంటు వచనము ననుసరించి కన్యా శబ్దము మేధాబుద్ధి సంపన్నులగు సమస్తవ్యక్తులకు సంబంధించి యున్నది. ఎట్లన, ‘హి పరమేశ్వరా! నీ మిత్రులమగు మేము నీస్తే కోరువారము. మేధానామక శుష్కబుద్ధితో సంపన్నులమై యుండి మేము నీస్తుతియే యొనర్చుచుందుము. కావుననే;

‘విశ్వామిత్ర! జమదగ్ని! వసిష్ఠ, భరద్వాజ, గోతమ, వామదేవ । శర్దిః నో అత్రః

అగ్రభీన్నమోభిః సుశంసాసః పితరో మృడతా సః ॥ అధర్వ. ౧౮-౩-౧౬ ॥

ఈమంత్రమునందు ప్రయోగమైయున్న విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, వసిష్ఠ, భరద్వాజ, గోతమ, వామదేవ, అత్ర మున్నగు శబ్దముల అర్థము గాధి పుత్రుడగు విశ్వామిత్ర ఋషి. పరశురాముని తండ్రి జమదగ్ని, సూర్యవంశరాజుల పురోహితుడగు వసిష్ఠుడు మున్నగు వ్యక్తి విశేషములను గ్రహించక ‘విజ్ఞరను మిత్రదృష్టితో జూచువాడు విశ్వామిత్రుడు, సకల పదార్థములను యథార్థస్వరూపమున బుద్ధినేత్రములతో జూచువాడు, లేక పవిత్రదృష్టితో సర్వప్రాణులను జూచువాడు జమదగ్ని (చక్షుర్వై జమదగ్ని ఋషిః) ప్రాణవిద్యానిపుణుడు, లేక అత్యధిక ఉత్తమగుణములను తనయందుంచుకొనువాడు -- అతిశయేన వాసయితాశ్చై (ప్రాణో వై వసన్ ఋషిః) నాజమును, లేక జ్ఞానమును తనయందు ధారణమొనర్చుకొను, మరియు శుద్ధమగు మనస్సు గలిగిన (మనో వై భరద్వాజ ఋషిః) అత్యంత గతిశీలుడు (గోతమ) అత్యంత సేవనీయుడగు పరమేశ్వరుని సదాస్తుతి యొనర్చుచుండువాడు (వామదేవ) ఆధ్యాత్మిక, ఆధిభౌతిక, ఆధిదైవిక తాపములచే విముక్తుడైనవాడు (అత్ర) ఈప్రకారముగల ఉత్తమగుణములు గల అనుభవజ్ఞులగు జ్ఞానులు మమ్ము సుఖపంతుల నొనర్చెదరూక.

అత్యంతాశ్చర్యకరము, మరియు దుఃఖకరమగు విషయమేమనగా; శ్రీసాయణాచార్యుని పంటి విద్వాంసుడు భాష్యకారుడు తనవేద భాష్యము యొక్క భూమికయందు మహాత్మపూర్ణముగ ఈమీమాంసా శాస్త్రసూత్రములను నిర్దేశించి భాష్యమొనర్చునప్పుడు మనవేదముల అపారవిషయత్వము మరియు

నిత్యత్వపుప్రతిజ్ఞనలను మరచివేసి అనిత్యములగు రాజుల ఋషుల వృత్తాంతములను తన భాష్యమునందు నింపివేసాడు. అందనేక ఆఖ్యానములు అత్యంతలజ్జితములు, మరియు ఘృణీతములునై యున్నవి. వానినొక సభ్యసమాజము యెదుట కథనమొనర్చి జాలనంతటి జగుప్సాకరములు వైయున్నవి. ఋగ్వేదభాష్యము యొక్క భూమిక యందు శ్రీసాయణుడు వ్రాసినది ఉదాహరణముగా నీయబడుచున్నది.

‘యదప్యక్తం ప్రమగజ్జాద్యనిత్యసంయోగాన్మద్రస్యానాదిత్యం న స్యాదితి

తత్తోత్తరం సూత్రయతి ఉక్తశ్చానిత్యసంయోగ ఇతి । తత్ర పూర్వమశే

వేదానాం పౌరుషేయత్యం వక్తం యుక్తం కాలికం కాలాపకమిత్యాది పురుష సంబంధాభిధానం హేతుకృత్యానిత్యదర్శనాచ్చేతి హేత్వస్తరం సూత్రితం తస్యా యమర్థః - బబరః ప్రావాహణీరకామయత ఇత్యనిత్యానాం బబరాద్యర్థానాం దర్శనాత్ తతః పూర్వసంయోగే పౌరుషేయో వేద ఇతి ।

తస్యోత్తరమేవం సూత్రితమ్ - ‘పరస్మ శ్రుతిసామాన్యమాత్రమ్’ ఇతి

తస్యామమర్థో యత్ కాలకాది సమాఖ్యానం తత్ ప్రవచనమిత్యం,

యత్ తు పరం బబరాద్యనిత్యదర్శనం తచ్చజ్ఞసామాన్యసూత్రం న తు

తత్రానితోఽబబరాఖ్యః కశ్చిత్ పురుషో నిపక్షితః కిన్తు బబర ఇతి

శబ్దానుకృతిః తథా సతి బబర ఇతి శబ్దం కుర్వన్ వాయురభిధీయతే

న చ ప్రావాహణిః - ప్రకర్షణ వహసశీలః, ఏవమన్యత్రాప్ర్యాహానీయుమ్’

దీని భావాద్దమేమన, పూర్వపక్షము ననుసరించి వేదములు పురుషకృతములు, కావుననే అవి అనిత్యములు. కలకమ్, కాలాపకమ్ మున్నగు నామములు వేదశాఖలందు ప్రచలితములై యున్నవి వానినుండి కూడ కర, కలాప, పిపులాద మున్నగు ఇతరఋషులు వానిని చేసి యున్నారని సూచితమగుచున్నది. ఇదేవిధముగా వేదములని ఎంచబడు బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును గాన్పించు ‘బబరః ప్రావాహణీర కామయత’ మున్నగు వాక్యముల వల్ల కూడా ప్రావాహణుని పుత్రుడు బబరుడనువాడును ఇట్లేకోరియున్నాడని స్పష్టమగుచున్నది. దీనిలాత్పరమేమన, బబరుడనువాడు వెలసిన పిదపనే వేద భాగములైనవని ఈ పూర్వ పక్షమునకు సమాధానము “పరస్మ శ్రుతి సామాన్య మాత్రమ్” వేదములందు వ్యక్తివిశేష వాచక నామములు లేవు. కాని గుణసూచకములగు సామాన్య శబ్దములు గలవని ఈసూత్రముద్వారా తెలుపబడినది. కావుననే ‘బబరః ప్రావాహణీరకామయత’ మున్నగు వాని లాత్పర్యము ప్రావాహణుని పుత్రుడు బబరుడను పేరుగల ఏవ్యక్తివిశేషముతో కాదు. కాని ప్రసారమగుచున్న వాయువుతో నగు నని ఈయోగికార్థముచే స్పష్టముకాగలదు.

శ్రీ సాయణాచార్య ననుసరించి కేవలము వేదములందేగాదు; బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును అనిత్యములగు ఇతివాసములు లేవని ఈసందర్భముతో స్పష్టమగు చున్నది. ఐనను మనము వానిని చక్కగా తెలిసికొనలేదు. బ్రాహ్మణగ్రంథములనూ, బ్రహ్మ ఆచార వేదములకు ఋషివృత్త వ్యాఖ్యాన గ్రంథములు వానియందు.

‘తత్ర బ్రాహ్మణానితిహాసాన్ పురాణాని కల్పాన్ గాథా

నారాశంసీరితి' || తైత్తిరీయారణ్యకము. ౨-౯ ||

మున్నగు వానిననుసరించి ఇతివోసారులున్నవి. కాని సాయణాచార్యుడు బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును అనిత్యములగు ఇతివోసములను నమ్ముచున్నాడు. అతడు ఇట్టి దూషితములు, పుణితములు, అశ్లేలములగు బిలిహాసిక పరక అర్థములు అనేక స్థానములందు వేదమంత్రముల కొనర్చినాడు. ఇంతకన్న మించిన ఆశ్చర్య మేముండును? వానిని చదివినప్పుడెంతయో సిగ్గుపడవలసినవచ్చును. ఉదాహరణార్థము;

ఆగధితా పరిగధితా యా కశీకేవ జంగహే |

దదాతి మహ్యం యాదురీ యాశూనాం భోజ్యా శతా

|| ఋ ౧-౧౨౬-౬ ||

సాయణుడు తన భాష్యమునందు దీనియర్థ మిచ్చొనర్చినాడు.

సమ్యేగాయ ప్రాథితో భావయన్యః స్వభార్యాం రోమశామ్ అప్రాధేతి

బుద్ధ్యా పరిహసన్నాహః - (భోజ్యా) భోగయోగ్యైషా (ఆ గధితా) ఆ-స

మస్తాత్ స్వీక్యతా తదా (పరి గధితా) పరిగృహీతా యద్వా) (ఆ గధితా)

ఆ-సమున్నాన్విశ్రయన్తీ అస్తరం ప్రజననేన బాహ్యం భుజాదిభిః |

కీదృశీ సా యా (జంగహే) అత్యస్తం గృహ్యేతి కదాపి న విముఖ్యతి |

అత్యాగే దృష్టాస్తః (కశీకేవ) కశీకా నామ సూతువత్సా నకులీ సా

యథా పత్యా సహ చిరకాలం క్రీడతి న కదాచిదపి విముఖ్యతి తద్దై-

వైషాపి | కీంవ భోజ్యైషా యాదురీత్యుదకనామ రేతోలక్షణమ్

ఉదకం ప్రభూతం రాతి-దదాతీతి యాదురీ బహురేతోయుక్తేత్యర్థః |

తాదృశీ సతీ (యాశూనామ్) సంభోగానాం యశ ఇతి ప్రజనననామ

తత్సమృద్ధీని కర్మాణి యాశూని భోగాః తేషాం (శతమ్) అసంఖ్యా-

తాని మహ్యం దదాతి |

అత్యంత అశ్లేలము, మరియు జగుప్సాజనకమునగు కారణమున దీనిభాషానువాదము నిచ్చుట మాకతి లజ్జాకరముగ నున్నది. ఐనను సంక్షేపముగా దెలుపుటయే చాలుననుకొందుము. సాయణాచార్య ననుసరించి భావయన్య దనుసేరుగల ఒక ఋషితనవత్తి యగు రోమశను అప్రాధా నేంచి ఆమె సంభోగమునకై ప్రార్థించగా ఆమె నవహాస్యపరమచు ఈమంత్రము ద్వారా ఇల్లనుచున్నాడు. ఈమె అధిక భోగయోగ్యమైయున్నది. ఈమె బయలునుండి తోవలనుండి నన్నాల్లింగన మొనర్చుకొనుచున్నది. మరియు ఆదనకలము (ముంగిస) వలె నన్నెప్పుడును పరిత్యజించి యుండలేదు. ఈమె యందు అధిక వీర్యముగలదు. కావున ఈమెనాకు అనేక విధముల సంభోగ సుఖమునిచ్చును. మున్నగునవి.

వాస్తవముగా ఈవేదమంత్రమునందు సంభోగార్థము రోమశ యొక్క ప్రార్థనగాని, అప్రాధయని యెంచి హావభావముల ద్వారా పరిహాసాది సూచనలేవియును లేవు. కావుననే మహర్షి దయానందులు ఈమంత్రమునకు

ఉత్తమనీతిపరమైన వ్యాఖ్య యొనర్చినారు. యాదురీ యనునర్థము ప్రయత్నశీల, మరియు (యాశూనామ్) కు'ప్రయతమానానామ్' అను అర్థము నొనర్చుచు మంత్రముయొక్క భావార్థ మీ శబ్దములందిచ్చి యున్నారు.

యయా నీత్యాఽసంఖ్యాతాని సుఖాని స్యుః సా సర్వైః సమృద్ధినీయా ।

అనగా అసంఖ్యాక సుఖముల నిచ్చునీతినే విజ్ఞులను అనుష్ఠానమొనర్చవలెను. ఆలోచనాశీయరగు పాఠకులే ఈరెండవవిధములగు అర్థములను నిష్పక్షపాత భావముతో తులనాత్మకముగా చూచి ఇందేది సర్వసమ్మతముగానున్నదో, ఏది అసంగతముగ నున్నదో నిర్ణయించుకొనవలయును. మరియు ఏయర్థమునందు కపోలకల్పనము, పెనుగులాటవంటి దధికముగ నున్నదో ఆలోచించవలెను. ఈసూక్తములోనిదే తరువాయి మంత్రమిట్లు గలదు.

ఉపోమే పరామృశ మా మే ద్రాణి మన్యథాః ।

సర్వాహమస్మి రోమశా గన్తారీణామివావికా ॥ ఋ.౧-౧౨౬-౭ ॥

దీనికి సాయణుని భాష్యమిట్లు గలదు.

'రోమశా నామ బృహస్పతేః పుత్రీ బ్రహ్మవాదినీ పరిహసంతం స్వపతిం

ప్రాహ ఛోః పతే! (మే) మాం ద్వితీయార్థే చతుర్థీ (ఉపోవ) ఉపేత్య

(పరామృశ) సమ్యక్ స్మృశ భోగయోగ్యామ్ అవగచ్ఛేదిత్యర్థః । యద్వా

(మే) మమ గోపనీయమశ్నామ్ (ఉపోవ మృశ) అత్యర్థమాన్తరం స్మృశ ।

పరామర్యాభావశఙ్కాం నివారయతి (మే) మదజ్ఞాని రోమాణి (ద్రాణి)

అల్పాని మా బుధ్యస్వ । (అహమ్) (రోమశా) బహురోమయుక్తా అస్మి

యతోఽహమీదృశీ అతః (సర్వా) సంపూర్ణావయవాస్మి రోమశత్యే

దృష్టాస్తః - గన్తారదేశీయ మేషా ఇవ యద్వా (గన్తారీణామ్) గర్భ-

ధారిణీనాం స్త్రీణామ్ (అవికా) అత్యర్థం తర్చయన్తి యోనిరివాప్నో

యతోఽహమీదృశీ అతో మామ్ అప్రేథాం మాపబుధ్యస్వేతి'

అత్యంత అక్షేలమగు కారణమున దీని సంక్షిప్తతాత్పర్యమునిచ్చుటయే సరిపడుననుకొందుము నందునగా, ఆయశుర్వర్ణమునే సత్యమనియెంచి Vedic Age రచయితల టిప్పణిని దెలిసికొనుటయందు సౌకర్యముండగలదు. సాయణభాష్యము ననుసరించి బృహస్పతి పుత్రకయగు బ్రహ్మవాదినీ రోమశ పరిహాసమొనర్చుచు తన పతితో, 'హేపతే! నీవు నన్ను పుర్ణించుము మరియు సంభోగయోగ్యామని దెలిసికొనుము. మరియు నాగుప్తాంగమును నీవు చక్కగా లోపలనుండి పుర్ణించుము. నీవు నాయంగములను, రోమములను చిన్నవిగా నెంచకుము. నేను అధిక రోమములతో గూడియున్నదాన నగుటచే సంపూర్ణావయవసంపన్నులను గంధారదేశపు గోష్ఠివల, లేదా గర్భవతి స్త్రీల. అతిత్వస్థిగలిగించు యోని వలె సంపూర్ణసంపూర్ణవతిని.

సాయణుడొకవైపు భూమికయందు వేదములందోక బ్రాహ్మణభాగము లందును అన్ని పిదములైన అసత్య ఇతిహాసములను నిరాకరించును. మరియు బ్రాహ్మణము లందీయబడిన కథలకు, యోగిచార్లమును జూపుటకు ప్రయత్నించును. మరొకవైపు అదే వేదములందు భావయవ్య రోమశ, ఆగస్త్య లోపముద్ర, పురూరస ఊర్జశ, ఇత్ర ఇత్రాణ్యదుల అశ్శీల సంవాదపరకముగ అర్థములనలగల్గించు వేదములను కళంకితమునర్పజుమును. ఇది ఎంత సిగ్గులేనీతనము?

Vedic Age రచయితలు 3871 వ పుటయందు ఈ బుగ్గేద ౧-౧3౬ సూక్తముపై ఈవిధముగ టిప్పుణి నిచ్చియున్నారు

'This dismal hymn ends with two more verses notable only for their extreme obscenity. It is in these Danastutis that Brahmanical greed appears in its worst aspects in the Rigveda.'

అనగా; ఈనిరాశాజనకము లేదా నికృష్ట సూక్తము రెండు మంత్రములతో పూర్తియగుచున్నది ఇందు అశ్శీలత పరాకాష్ఠ *climax* నందిన కారణమున అసభ్యాతి గాంచినది ఈదానపుత్రులయందు బ్రాహ్మణుల లోభము బుగ్గేదమునందు అన్నిటికన్న నికృష్టరూపముతో ప్రకటనగుచున్నది ఈ రెండు మంత్రములలో ఒకదాని అనగా (ఆగధితా పరిగధితా) భావార్థము మహర్షిదయానందుల భావ్యనుసారముపైన పేర్కొనియుంటిమి పదార్థములతో సహా రెండవ మంత్రము యొక్క వాస్తవికార్థమును ఇచ్చట నివృత్తచిహ్నము ఇందువల్ల దానియందశ్శీలత గలదను భ్రమ తొలగిపోగలదు.

మంత్రముయొక్క శబ్దార్థ మీ విధముగ గలదు.

యా (ఆగధితా) సమన్తా గృహీతా (పరిగధితా) పరితః సర్వతో గధితా

శుభైర్గుణైః యుక్తా నీతిః (గద్యలిర్మిశ్రిభావకర్మా ని.౫-౧౫) (జల్లహీ)

అత్యుత్తం గ్రహీతవ్యా (కశీకేప) యథా తాదనార్థా కశీకా

(యాశూనామ్) ప్రయతమానానామ్ ఆత్ర యను ప్రయత్నే ఛాతో

ర్థాహుళకాదుగ్ సత్యయః సస్య శశ్చి (యాదురీ) ప్రయత్నశీలా

(శతా) శతానీ అసంఖ్యాతాని వస్తూని (భోజ్యా) భోక్తుం

యోగ్యాని (దదాతి) పా సర్వైః స్వీకర్యా

భావార్థః - యయా నీత్యాదిసంఖ్యాతాని సుఖాని స్వ్యః పా సర్వైః సమ్నాదనీయా॥

అనగా; ఏ యుక్తము నీతి వ్యవహారములను గ్రహించుటచే అసంఖ్యాక సుఖముల ప్రాప్తిలగునో, ఏది సర్వశుభగుణ సంయుక్తమై యున్నదియో దానినే యెల్లరును అనుష్ఠింపవలయును. ఇది దాని వాస్తవిక భావము ఇందుఅశ్శీలవిషయ మేమున్నది? పాతకులే దానిని నిశ్చయించుకొనవలయును సాయణుని అశుభభాష్యమును జూచి, మరియు 'గ్రీసీత్' అనునాతని టిప్పుణి ననుకరించుచు *Vedic Age* యొక్క రచయితలు కూడా నిష్పక్షిముగ

నాలోచించక పైన దెలిపిన టిప్పణి నిచ్చి పాఠకులను భ్రమయందు పడవేయుట యనునది అత్యంత నిందనీయ విషయము.

మహర్షి దయానందులవారు ఈవేదమంత్రములకు చేసిన భాష్యమును దిగువ నిచ్చుచున్నాము.

పునా రాజ్ఞే కిం కుర్యాదిత్యాహ-

‘హే సతే రాజన్ ! యాఽహం (గన్తారీణామ్ ఇవ అవికా) పృథివీరాజ్య-

ధర్త్రీణాం సుధ్యే రక్షిణారయ (మే) (ప్రభాణి) అల్పాని కర్మాణి

(మా) (ఉపాప) అతి సమీపత్యే (మన్యథాః) జానీయాః ।

భావార్థ:- రాజ్ఞే రాజానం ప్రతి బ్రూయాత్ అహం భవతో న్యూనా నాస్మి! యథా భవాన్ పురుషాణాం న్యాయధీశోఽస్మి తథాహం స్త్రీణాం న్యాయకారిణీ భవామి । యథా పూర్వా రాజపత్న్యః ప్రజాస్థానాం స్త్రీణాం న్యాయకారిణ్యోఽభూవన్ తథాహమపి స్వామే॥

అనగా; రాణి రాజాతో నిట్లనెను; ‘మీరుకూడా నాగుణముల నాలోచించుడు. మీరు నన్నెప్పుడును తుచ్చముగా నెంచవలదు. మరియు నాకార్యములను తిరస్కార దృష్టితో జూడవలదు. నేను నీకన్న తక్కువేమీ కాదు. పురుషులకు నీవు న్యాయాధీశుడవై యున్నట్లే నేనుకూడా స్త్రీలకు న్యాయధీశురాలనై యుండగలను. ఇట్లుండి స్త్రీలకు సదా న్యాయము గలిగించుట యందు తత్పరురాలనై యుండగలను.

ఇందు అశ్రీల విషయ మేమున్నది? ఇచ్చట స్త్రీలస్థానము పురుషులకు సమానముగ జూపబడియున్నది. వారి నెప్పుడును అవమానపరచ రాదని ఆదేశించబడియున్నది. సభ్యతగల జగమున కిది యొక వరమైయున్నది. రాణికార్యము స్త్రీలకు న్యాయము గలిగించుటయై యున్నది. అనగా; న్యాయాధీశ పదవిని, కూడా స్త్రీలకు ఈయవచ్చును. మరియు వారి నెప్పుడును అల్పులనుగా నెంచరాదు. చూడుడు. ఎంతటి ఉన్నత వ్యావహారిక శిక్షణ ఈ మంత్రము ద్వారా పతీపత్నుల సంవాదరూపమున నీయబడియున్నదియో? దీనిని చదువునప్పుడు ప్రసిద్ధాలోచనా పరుడగు రిస్కిన్ శబ్దములు జ్ఞప్తికి రాకమానవు. ఏమన;

‘We are foolish and without excuse foolish, in speaking of the superiority of the one sex to the other. Each completes the other and is completed by the other. The happiness and perfection of both depends on each asking and receiving from the other what the other only can give.’ - Sesame and Lilies by John Ruskin p.73

అనగా; మనము స్త్రీపురుషులందెవరినో యొకరిని ఉన్నతులని నిరూపించ ప్రయత్నమునర్హుట క్షమించరాని మూర్ఖత్వమే యగుచున్నది. ఏలన ఇరువురును ఒకరు మరియొకరిని (పరస్పరము) పూరించు కొనువారై యున్నారు. ఇరువురిప్రసన్నత్వము, మరియు పూర్ణత్వమును శక్త్యనుసారము ఒకరికొకరు ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటయందే గలదు.

ఇంతటి ఉన్నతభావద్యోతక మగు మంత్రములను ఆలోచించక, తెలిసికొనలేక అశ్లీలము యొక్క పరాకాష్ఠ (Extreme obscenity) సూచకము లని యెంచుట ఎంతగొప్ప దుస్సాహసమో చూడుడు.

3.3 ఋషులను మంత్రకర్తలుగా నెంచుటపై ప్రబలక్షేపణము.

ఋషులను మంత్రకర్తలుగా నెంచువారిని సమాధానపరచుట అసంభవమే వారు స్వబల ఆశ్రేణుల నెదుర్కొనవలసి వచ్చును. ఒక్కొక్కమంత్రమునకు సూర్యుడు పరకు ఋషులు గల అనేక మంత్రములు నున్నవి. ఉదా:-

అగ్ని ఆయుఃషి పవన ఆనువోర్జనిషుం చ సః ॥ ఆరే బాధస్య దుచ్చవామ్ ॥ ఋ. ౯. ౬౬. ౧౯ ॥

ఇది సామవేదమునందును, సం. ౬౦౭, ౧౪౬౪, ౧౫౧౮ లలో గల ఈ యొక్క మంత్రమునకే 'శతం వైఖానసా ఋషయః'

అనగా; సూర్యులు వానస్పతి ఋషులు గలరు అని. ఇరువది నాల్గవరముల గాయత్రీ ఛందము గల ఈ మంత్రమును సూర్యులు ఋషులు గలిసి నిర్మించిరా? ఇట్టి అసంగతము, మరియు పెడసరమునగు కల్పనలను నిష్పక్ష బుద్ధిగల విద్వాంసు లెవ్వరును అంగీకరించజాలరు. కాని సూర్యులు, లేక అంతకన్న నధికులగు వానస్పతి ఋషులు ఈమంత్రము యొక్క రహస్యమును దెలిసికొని ప్రచారమొనర్చినారని విశ్వసించినచో ఇందేమాత్రిము అసంగత విషయమనిపించదు. ఇదేవిధముగా;

'స సః పవన్య శం గమే శం జనాయ శమర్వతే । శం రాజన్వోషధీభ్యః ॥ ఋ. ౯ ౧౧-౫౩ ॥

ఈసామవేద మంత్ర సం. ౬౫౩నకు 'శతం వైఖానసా ఋషయః' అనగా సూర్యులు వానస్పతి ఋషులు చూపబడినారు ఋషులు మంత్రకర్తలని తలచువారు ఈఇరువది నాల్గవరముల మంత్రమును సూర్యులు ఋషులు కలిసి చేసినారనియే చెప్పగలరా? ఇది సర్వదా అసంగతము, అపహాస్యాస్పదకల్పన గాదా? సూర్యులు లేక అంతకన్న నధిక ఋషుల ద్వారా మంత్రప్రోక్షణ వన లేక ప్రార్థనల ప్రచారముగావించబడెనని తలచుటయందు ఆశేపించదగిన విషయ మేమియు నుండజాలదని స్పష్టమగును.

సర్వానుక్రమణీ ౯. ౬౬ మరియు ఆర్వానుక్రమణీ ౧-౧౬ ననుసరించి ఈమంత్రములకు సూర్యులు వైఖానసా ఋషులని స్పష్టముగా ఉల్లేఖించబడినది.

పవన్య శతం వైఖానసా అష్టాదశ్యనుష్టుప్ పరాస్తిస ఆగ్నేయ్యః ॥ సర్వానుక్రమణీ ౯ ౬౬ ॥

అసిద్ధగోత్రాస్తు పవన్య సూక్తం, వైఖానసా నామ శతం విమస్తే ॥ ఆర్వానుక్ర. ౯ ౧౬ ॥

'వైఖానసా నామ శతం విమస్తే' ఈశజ్ఞముల వల్లను సూర్యులు వైఖానస, (వానస్పతిఋషులు) ఈమంత్రములను సంపూర్ణముగా నెరిగియుండి వానిని విశేషముగా ప్రచారమొనర్చిన కారణమున 'ఋషు' అని యెంచబడినారని స్పష్టమగుచున్నది. ఇక ఇద్దరిద్దరు, నల్గురునల్గురు, అంతకన్న ఎక్కువఋషులుగల మంత్రము లెన్నియో యున్నవి. కావున మేము వానినిచ్చట చూపవసరము, లేదు.

బుగ్వేద. ౯. ౧౦౭ లో 'సప్తర్షయః' ఏడ్గురుఋషులు అని చూపబడినది. ఈచిన్ని సూక్తమును ఏడ్గురు ఋషులు కలిసి వ్రాసినారా?

బుగ్వేద ౧౦-౫౧ ౧ । ౩-౫-౭-౯ మరియు ౧౦-౫౩ '౧-౩, ౬-౧౧లందు దేవా ఋషయః' అనగా అనేక విద్వాంసులైన గలరు, ఋషులు. ౧౦-౧౩౬నందు ఏడు మంత్రములున్నవి. అందు 'మునయో వాతరశ నాః' అనేక ఋషిమునులు గలరు

బుగ్వేదము ఎనిమిదవ మండలమునందలి ౩౪ వ సూక్తము యొక్క. 'ఏవ్ర యాహి హరిభిః' మున్నగు మూడుమంత్రముల 'వసుర్ చివీఽశ్చ' రసః సహస్ర సంఖ్యాకా ఋషయః' అనగా; యజ్ఞము ద్వారా ప్రకాశమానమగు ప్రాణిద్వయై నెరుగునట్టి వేలాది ఋషులుండిరి. ఋషులను మంత్రకర్తలని యెంచువారి ననుసరించి వేలాది ఋషులుండిరి. ఋషులను మంత్రకర్తలని యెంచు వారి ననుసరించి వేలాది ఋషులు అనుష్టుప్ ఛందము యొక్క. ఈ మూడు మంత్రములను కలిసి రచించినారనియే నమ్మవచ్చునా? ఈకల్పన ఎంతటి అసంగతము మరియు హాస్యాస్పదమైయున్నది? వేలాది ఋషులను మంత్రరహస్యములనెరిగిన వారని నమ్ముటయం దేలాంటి ఆక్షేపణము నుండజాలదు.

ఈవిధముగానే అనేక ఉదాహరణములు సీయవచ్చును. ఈయుదాహరణములచే ఋషులను మంత్రకర్తలుగా నమ్మువారి వాదము సుపూర్ణముగ ఖండమగుచున్నది. ఇంతేగాక వీరు మంత్రద్రష్టలనియు సిద్ధించుచున్నది.

అత్యంత ప్రబలమగు మరొక ఆక్షేపణమేమన; ఒకేమంత్రము యొక్క. ఋషివేర్వేరు వేదములందు, మరియు నదే వేదములోను వేర్వేరు స్థలములందు వేర్వేరుగా నున్నారు. ఉదాహరణార్థము.

౧. ఋ. ౪-౫౮-౩లో 'చత్వారి శ్చిజ్ఞాస్త్రయో అన్య పాదా ద్వే శిర్దే నస్త హస్తాసో అన్య' ॥

ఈమంత్రఋషి వామదేవుడు ఈమంత్రమే యజుర్వేదము ౧౭-౯౧నందును వచ్చియున్నది. కాని దాని ఋషి 'సాధ్యః' అనేక సాధనలో నర్చువా డని యున్నది.

౨. శాన ఇతై మహంఅన్యమిత్రభాదో అద్భుతః ।

న యన్య హన్యతే సఖా న జీయతే కదాచన ॥ ఋ. ౧౦-౧౫౨-౧ ॥

దీనిఋషి 'శానః భరద్వాజః' ఐయున్నాడు. ఈమంత్రమే అథర్వ ౧-౨౦-౪ నందును వచ్చియున్నది. అచ్చట ఈమంత్రఋషి 'అథర్వా' అని కలదు.

౩. ముందామి త్వా హవిషా జీవనాయ కమ్ ।

అజ్ఞాతయజ్ఞాదుత రాజయజ్ఞాత్ ॥ ఋ. ౧౦-౧౬౧-౧ ॥

ఈ మంత్రఋషి 'యజ్ఞావాశనః ప్రాజాపత్యః', అని యున్నది. ఈమంత్రమే అథర్వవేద ౩-౧౧-౧మున గలదు. అచ్చట ఆమంత్రఋషి 'బ్రహ్మ' అనిగలదు.

౪. 'అగ్నే నయ సుపథా రాయే అస్మాన్ విశ్వాని దేవ వయువాని విద్వాన్' ॥

ఈసుప్రసిద్ధమగు మంత్రము ఋ.౧-౧౮౯ ౧ యందు వచ్చినది. దీనిఋషి ఆగస్త్యుడు. ఈమంత్రమే యజుర్వేద ౪౦-౧౬లో వచ్చినప్పుడప్పుట ఈమంత్రఋషి 'దధ్యజ్జాథర్యణ' యని యున్నది

౫. 'చిత్రం దేవానాముదగాదనీకం చక్షుర్మిత్రస్య వరుణస్యాగ్నేః॥

ఆ ప్రాధ్యాపపుథిపి అన్తరిక్ష ౪ సూర్య ఆత్మాజగతస్తప్త పశ్చి సావో ॥ ఋ. ౧-౧౧౫-౧ ॥

దీనిఋషి 'కుత్స ఆజ్ఞీరసః' యైయున్నాడు. యజ.౧౩-౪౬ నందు దీని ఋషి 'సాధ్యాః, మరియు ప్రజాపతిః యని గలదు అథర్వ ౧౩-౨-౩౫ యందు దీని ఋషి బ్రహ్మ, మరియు ప్రజాపతిఃయని గలదు అథర్వ ౩౧౩-౨-౩౫ లో దీని ఋషి బ్రహ్మలు మరియు అథర్వ. ౨౦-౧౦౭-౧౪ లో సూర్యః, డేవీ, కుత్సః । అనియును కలదు.

౬. వేనస్తత్పశ్యన్నిహితం గుహా సద్ యత్ర విశ్వం భవత్యేకనీడమ్ ।

తస్మిన్నిదం సం చ వి చైతి సర్వం స ఓతః ప్రోతశ్చ విభూః ప్రజాను ॥

ఈ యజుర్వేదము ౩౫-౮నందు 'స్వయంభూ బ్రహ్మ' ఋషియైయుండ, అథర్వ ౨-౧-౨ లో 'వేనః' ఋషియైయున్నాడు

౭. హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిరేక ఆసీత్ ।

స దాధర పృథివీం ద్యాముతేమాం కన్త్య దేవాయ హవిషా విధేమ్ ॥ ఋ.౧౦-౧౨౧-౫ ।

దీని ఋషి 'హిరణ్యగర్భః ప్రాజాపత్యః' అనియు, యజ. ౩౨-౬ నందు

దీనిఋషి 'స్వయంభూ బ్రహ్మ' యైయున్నాడు.

౮. సమిధాగ్నిం దువస్యత పృథైర్వృధయతాతిథిమ్ । ఆస్మిన్ హవ్యా జహోతవ ॥

దీనిఋషి ఋగ్వేదమునందు ౮-౪౪-౧ లో 'విరూపఆదిత్య' అనియుండగా యజుర్వేద ౩-౧ యందు 'అగ్ని' యని యున్నది.

ఒకేవేదమునందు భిన్నాన్తనములందు ఒకేమంత్రమునకు భిన్న భిన్న ఋషులు :-

ఒకేవేదమునందు అనేకస్థలములందు ఒకేమంత్రమునకు అనేకఋషుల పేర్లుగలవు. ఈ యుదాహరణములను చూడుడు.

ఆపః పృణీత భేషజం వరూథం తన్వే మమ । జ్యోక్ చ సూర్యం దృశే॥

ఇదమాపః ప్రవహత యత్క్రిం చ దురితం మయి॥

యద్వాహాసుభిదుద్రోహ యద్వా శేష ఉతాస్పతమ్ ॥

అపో అద్యాస్వవారిషం రసేవ సమగన్మహి ।

సయస్సానగ్న ఆగహి తం మా సంస్రజ వర్తసా ॥

ఈమూడు మంత్రములు ఋగ్వేద ౧-౨౩-౨౧ నుండి ౨౩ వరకు గలవు. అచ్చట వీని ఋషి మేధాతిథి కాణ్వుడు. కాని దశమమండల ౯ వ సూక్తమునందును ఈమంత్రములు ౭నుండి ౯ వరకు గలవు. అచ్చట వీనిఋషి

‘త్రిశిరాస్త్యష్టః సిన్ధుద్వీపౌ వాప్నోరీషః’ అని యున్నది. ఈభేదము గల మంత్రములు ఋషికృతములని విశ్వసించువారు ఎట్టి వ్యాఖ్య నొనర్చగలరు? వారేమి సమాధాన మీయగలరు? ఈమంత్రములను మొదట మేధాతిథి కాణ్వడు చేసి యుండెను, తరువాత త్రిశిరా మరియు సిన్ధుద్వీపులను వారు దొంగిలించి తమనామములపై ప్రసిద్ధి జేసికొనినా రని చెప్పగలరా? ఇట్టి కల్పనలు నిరంతర మన్యాయ సూచకములు, మరియు ఋషులపై అసత్యముగ ఆరోపణలు గలిగించునట్లు గాదా? “ఋషయోమవస్రద్రష్టారః- ఋషిర్దర్శనాత్ స్తోమాన్ దదర్శేతి” అను నాధారములను మొదటనే చూపియుంటిమి. ఇందువల్ల ఋషులను మంత్రకర్తలు గాక మంత్రద్రష్టలని నమ్ముటవల్లనే విషయము స్పష్టమగును. ఒకే మంత్రరహస్యమును, మరియు భావమును ప్రచారమొనర్చువా రనేక ఋషులైనారు. అట్లుకాగలరుకూడా.

2. ‘ఇదా సరస్వతీ మహీ తిస్రో దేవీర్యమోభువః । బుధ్ధిః సేదన్త్యస్థిభః ॥’

ఈమంత్రము ఋగ్వేదము. ౧-౧౩-౯ లోగలదు. అచ్చట ఈమంత్రముషి ‘మేధాతిథి’ అనికలదు. ఈమంత్రమే ౫-౫-౮ లోను వచ్చియున్నది. అచ్చట దీని ఋషి ‘వసుశ్రుత ఆత్రేయః’ అని యున్నది. వేదమంత్రములు ఋషికృతములని నమ్మువారిప్పుడేమనెదరు? ఈమంత్రమును మొదట ‘మేధాతిథికాణ్వడు’ చేసియుండెను, తరువాత వసుశ్రుతిఆత్రేయడు దానిని దొంగిలించి తన పేర ప్రసిద్ధి పరచుకొనినాడని చెప్పెదరుకదా? ఔనా! ‘సాక్షాత్కృతధర్మైరైవ’ ఋషుల విషయములో ఇట్టి కల్పనలనినర్చుట ఉచితమునా? స్వయముగ పాఠకులే నిర్ణయించుకొనవలయును.

3. ‘విశ్వాహేన్ద్రో ఆధివక్తా నో అస్త్రసరిహృతాః సనుయాసు నాజమ్ ।

తన్నో మి తో నరుణో మానుహస్తానుదితిః సిన్ధుః పృథివీ ఉత ద్యౌః ॥

ఈమంత్రము ఋగ్వేదము యొక్క మొదటిమండలమందు రెండు సార్లు వచ్చియున్నది. ౧-౧౦౦-౧౯ లో దీనికి ‘వృషాగిరో మహారాజస్య వార్షాగిరా ఋజ్రాశ్వావృగ్రీషసహదేవభయమానసురాధసః’ అను ఐదుగురు ఋషులు చూపబడినారు. ఈమంత్రమే ౧-౧౦౨-౧౧ లో వచ్చినప్పుడు మొదటి ఐదుగురు ఋషుల స్థానములో ‘కుత్స ఆగ్నేరోస’ ఋషులు గలరు. ఈమంత్రమును మొదటి ఋషులు చేయగా రెండవవారు తమపేర ప్రచారమొనర్చుకొనినారని తోచునుగదా! కావున ఋషులను మంత్రకర్తలుగా కాక మంత్రద్రష్టలని, ఒకేమంత్రమును అనేకులు ప్రచారమొనర్చియుండి రనుటలో ఎట్టిఆక్షేపణ ముండదు.

౪. ‘ఇదామగ్నే పురుదంసంసనిం గోః శశ్వత్త్రమం హవమానాయ సాధ ।

స్యన్త్యః సూనస్తనయో విజావాగ్నే సా తే సుమతిర్భూత్వస్మే ॥ ఋ. ౩-౧-౨౩ ॥

ఇప్పుడు ఋషులను మంత్రకర్తలని నమ్మువారి తమాశాను చూడవచ్చును. ఋగ్వేదము మూడవ మండలము నందీమంత్రము అనేకతడవలు వచ్చియున్నది. ౩-౧-౨౩ లో ఈమంత్రముషి ‘గాధిన విశ్వామిత్ర’ అనియుండగా, ౩-౧౫-౩లో దీని ఋషి గాధిన విశ్వామిత్రకు మారుగ ‘ఉత్కీల కావ్య’ అనిగలదు. ౩-౨౨-౫ లో దీని ఋషి గాధి, మరియు ౩-౨౩-౫లో దీనికి భరతకులోత్పన్న దేవశ్రవా, మరియు దేవరాత యను ఇరువురు ఋషులు

గలరు. (దేవశ్రవా దేవవాతశ్చ భారతావృషీ) మిగతా నాల్గుస్థానములు ఋ.3-౫-౧౧, 3-౬-౧౧, 3-౧౦-౧౧, మరియు సామవేదము ౫-౧-౧-౮-౪ లో విశ్వామిత్ర ఋషిగలడు.

మంత్రములను ఋషివృత్తము లనువారిప్పుడేమనెదరు? విశ్వామిత్రుడీ మంత్రమును రచించినాడు. నాలుగు స్థానము లందాయన పేరే వచ్చియున్నది. కాని ఒకసారి ఆతనితండ్రియగు గాధి పుత్రుని మంత్రమును దొంగలించి తనపేర ప్రసిద్ధి చేసికొనినాడు, తరువాత ఉత్కీల, వాత్య, దేవశ్రవా, దేవవాత నామములగు ఋషులు ఎల్లాదానిని దొంగిలించుకొని తమపేర ప్రసిద్ధ పరచుకొని నారనియే యందురా? ఋషుల నీవిధముగా చోరులు, కపటులు, దురాశాపరులు, లోకోపేక్షము గలవారని తలచుటఉచితమగునా?

౫. 'విశ్వేదేవాన ఆగత శృణుతా మ ఇమం హవమ్ । ఏదం బుద్ధిర్నిషీదతః॥

ఈ బుగ్వేద౨-౪-౧-౧ మంత్రఋషి 'గృత్నమద' యైయున్నాడు మరియుదే మంత్రము ఋ ౨-౫౨-౨ లో వచ్చినప్పుడు 'గృత్నమద' ఋషికి మారుగ 'ఋణిష్వే' యైయున్నాడు. ఋషులను మంత్రకర్తలని నమ్మువా రీయంతరమును గాంచి ఋషులు దొంగలు మోసగాండ్రనియనుకొందురో?

౬. 'రాక్షో నతే పరుణన్య ప్రతాని బృహద్గభీరం తవ సోమ ధామ ।

శునిష్టుమసి ప్రియో న మిత్రో దక్షియ్యో అర్యమేవాసి సోమ' ॥ ఋ. ౧-౯౧-౩ ॥

ఈబుగ్వేదమంత్రఋషి 'గోతమో రాహుగణః' కాగా ఈవేదముననే ౯-౮౮-౮ నందు పైదానికి మారుగా 'ఉపనాః కాపని' అని వ్రాయబడియున్నది.

౭. 'యచ్చిద్ధి శశ్వతామసీస్త్ర సాధరణస్త్వమ్ । తం త్వా పయం హవామహే ॥'

ఈ బుగ్వేద౮-౬౫-౭ వ మంత్రఋషి 'సగాథః కాణ్వః' కాగా ఇదే వేదమంత్రము ౪-౩౨-౧౩ లో దీని ఋషి వామదేవుడైయున్నాడు.

౮. 'పురోడాశం చ నో పసో జోషయాసే గిరశ్చ నః । నధాయురివ యోషణామ్ ॥

ఈమంత్రము ఋ.3-౫3-౩ లో వచ్చి యున్నది. ఇచ్చట దీనిఋషి 'విశ్వామిత్రుడు' ఈమంత్రమే ఋ.౪.౩౨-౬ యందు వచ్చినప్పుడు దీని ఋషిఇచ్చట 'వామదేవు' డైనాడు. ఈభేదము ఋషుల మంత్రకర్తత్వ వాదమునందు అనుకరణ, చోరత్వఆరోపణముగాక మరే వ్యాఖ్యయును గాజాలదు.

౯. 'యజ్ఞేన యజ్ఞమయజ్ఞస్త దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యానమ్ ।

తే హ నాకం మహిమానః సవస్త యత్ర పూర్వే సాధ్యాః సన్తి దేవాః ॥

ఈబుగ్వేద ౧ ౧౬౪-౫౦ మంత్రఋషి ఇచ్చట దీర్ఘతమా ఔచధ్య యైయుండగా ఈమంత్రమే ౧౦-౯౦-౧౬ న వచ్చినప్పుడు ఋషి 'వారాయణు' డైయున్నాడు.

౧౦. 'అపశ్యం గోపామనిపద్యమానమా చ పరా చ పథిధిశ్చిరస్తమ్ ।

స సద్ధీచీః స విషూచీర్వసాన ఆవరీవర్తి భువనేష్యస్తః' ॥ ఋ.౧-౧౧౬-౩౧ ॥

ఈమంత్రము ఋ.౧-౧౬౩-౩౧లో దీనిఋషి 'దీప్తతమా శౌచధ్య' యైయుండగా ఋ.౧౦-౧౭౭-౩ యందు ఇదేమంత్రమునకు 'సత్య ప్రాజాపతి' ఋషియైయున్నాడు.

౧౧. 'తవాగ్నే హోత్రం తవ పోత్రమ్మృత్యుయం తవ నేత్రం త్వగ్నిధృతాయతః ।

తవ స్రశాస్త్రం త్వసుధ్యరీయసి బ్రహ్మ చాసి గృహపతిశ్చ నో దమ్' ॥

ఈమంత్రము ఋ.౨-౧-౨లో దీనికి ఋషి 'అజ్ఞోరసః శానహూత్రో భార్గవో గత్సమదః' కాగా ఇదేమంత్రము ఋ.౧౦-౯౧-౧౦ లో వచ్చినప్పుడు దీని ఋషి 'అరుణాచైతహవ్యః' అనివ్రాయబడియున్నది.

౧౨. పురుత్రా హి సచ్చజ్జన్ విశ్వో విశ్వా అను స్రభుః । నమత్సు త్వా హవామహే ॥

ఋ.౮-౧౧-౮ ఋషి 'వత్సః కణ్వః' అనియుండ, ఋ. ౮-౪౩-౧౧లో ఇదే మంత్రమునకుఁప ఋషి 'విరూపః ఆజ్ఞోరసః' అని కలదు.

౧౩. మరుత్తస్తం వృషభం వాపుధానమకవారిం దివ్యం శాసమిష్టమ్ ।

విశ్వాసాహమవసే నూతనాయోగం సహోదామిహం తం హవేమ ॥ ఋ.౩-౪౭-౫॥

ఈమంత్రమునకు ఋగ్వే.౩-౪౭-౫ లో 'విశ్వామిత్ర' ఋషి కాగా, ఇదే మంత్రము ఋ. ౨-౧౯-౧౧ నకు దీనిఋషి 'భరద్వాజ'డైనాడు

౧౪. 'అవస్స మదిస్తమ సవిత్రం ధారయా కవే । అర్చస్య యోనిమానదమ్ ॥ ఋ.౯-౨౫-౬ ॥

ఋగ్వేదము. ౯-౨౫-౬ మంత్రఋషి 'దృఢచ్యుత ఆగప్య' అనికలదు. ఇదే ఋ. ౯-౫౦-౪ మంత్రమునకు ఋషి 'ఉచధ్య ఆజ్ఞోరస' యని యున్నది. ఋషుల మంత్రకర్తృత్వవాదము ననుసరించి దీనికి సంతోషకరమగు వ్యాఖ్య గాజాలదు.

౧౫ 'ఇహ త్యా సధమాద్యా హరీ హిరణ్యకేళ్య । వోధామభి స్రయో హితమ్' ॥

ఈ ఋ.౮-౩౨-౨౯ యందు దీనిఋషి 'మేధాతిథికణ్వ' అనిగలదు. ఈమంత్రమే ఇదే ఋ.౮-౯౩-౨౪ లో ఋషి 'సుకత్త ఆజ్ఞోరస' యైయున్నది ఋషి భేదముల ఈ వ్యాఖ్య ఋషుల మంత్రకర్తృత్వము ననుసరించి వారై చొర్యము, కపలత్వము నారోపించుట జరుగదు

౧౬ ఇత్రః సుత్రామా స్వవాం అవోభిః సుమృడీకో భవతు విశ్వవేదాః ।

బాధలం ద్వేషో అభయం కృణోతు సుపేర్యస్య సతయః స్వామ ॥ ఋ.౪-౪౭-౧౨ ॥

ఈ మంత్రము ఋగ్వే. ౪-౪౭-౧౨లో వచ్చినది అచ్చట దీని ఋషి గర్గ అనియున్నది. ఇదే ఋ. ౧౦ ౧౩౧-౬౯ దీని ఋషి 'సుకీర్తి కాశీవత' అనిగలదు. ఈ మంత్రమే అధర్వ-౭-౧-౧ లో వచ్చినప్పుడు దీని ఋషి 'అథర్వా' యైనది. ఇతే ఈ మంత్ర రచన మొదట గర్గడు చేయగా తరువాత అథర్వుడు దొంగలించి తన పేర ప్రసిద్ధపరచుకొనినాడనియే తలచవలెనా? ఇట్టి కల్పన ఋషులపై ఘోరమగు ఆరోపణమొనర్చుటయే యగును. మంత్రకర్తలని ఎంచక మంత్రద్రష్టలని యెంచినచో ఒకే మంత్రమునకు ముగ్గురు నల్వరు పది

పడునైదేయేమి 'అజ్ఞోరసః సహస్ర సంఖ్యాకా ఋషయః' ననుసరించి వేయిమంది ఋషుల వరకు నమ్మినను ఎలాంటి ఆపత్తియు గలుగజాలదు.

౧౭. ఆ భారతీ భారతీభిః సహోషే ఇదా ద్దేర్ష్యనుష్కృభిరగ్నిః ।

సరస్వతీ సారస్వతేభిరవాక్ త్రిసో దేవీర్బుధ్విరేదం సదన్తుః॥

ఈమంత్రము, మరియు దీనితరువాయి 'తన్నస్తురీమను పోషయిత్తు; వనస్పతేఽవ సృజోపదేవాన్; ఆయాహ్యగ్నే సమిధానో అర్వాజ్' ఈమూడు మంత్రములు ఋగ్వే. ౩-౪-౮ నుండి ౧౧లోవచ్చియున్నవి. వీని ఋషి విశ్వామిత్రుడు ఒకే మంత్రము ఋషి ౨-౩-౧౧ లో గలవు. అచట ఋషి విశ్వామిత్రునికి మారూగా వసిష్ఠుడైనాడు. ఋషులను మంత్రకర్తలని నమ్మువారి ననుసరించి ఏమని తలచవలయును? ఈమంత్రములను విశ్వామిత్రుడు రచించియుండెను. వసిష్ఠునకు విశ్వామిత్రుడు విరోధియగు కారణమున ఎట్లయో మంత్రములను తన్నురించి తనపేర ప్రసిద్ధపరచుకొని నాడనియే తలచవలయునా? 'ఋషిర్దర్శనాత్ స్తోమాన్ దదర్శ' ననుసరించి విశ్వామిత్ర వసిష్ఠ లిరువురును ఈమంత్రముల ఋషులనినమ్ముటలో ఏయాపత్తియు నుండ జాలదు ఇట్టివే అనేక ఉదాహరణము లీయవచ్చును. ఒకే వేదము, ఒకే మండలమునందలి ఒకే మంత్రమునకు ఋషులు వేర్వేరుగానున్నారు. దీనివ్యాఖ్య ఋషులు మంత్రకర్తలని నమ్మునప్పుడు సాధ్యముకాదు ఋషులు మంత్రద్రష్టలు మాత్రమే అని విశ్వసించినప్పుడు సరళముగా జేయవచ్చును.

3.4 ఋషులనగా నెవరు?

ఇప్పుడీచ్చట ఋషులనగా నెవరు? అను విషయముపై ధ్యానమునుంచుట యోగ్యమనిపించుచున్నది. యజుర్వేద ౩౪-౪౯ వ మంత్రములో ఋషుల లక్షణము అత్యుత్తమ రూపమున గాన్పించును. అది ఈదిగువరూపమున గలదు.

సహస్తోమాః సహచ్ఛన్దస ఆవృతః సహ ప్రమా ఋషయః సప్త దైవ్యాః ।

పూర్వేషాం షష్టామనుద్యశ్య ధీరా అన్వలేభిరే రధ్యోన రశ్మీన్ ॥ య౩౪-౪౯ ॥

ఈమంత్రము నందు ఋషుల గుణములను గూర్చి ఇట్లుసూచించబడినది.

(సహస్తోమాః) ఎవరి ప్రవర్తనము శాస్త్రసమ్మతముగా ప్రశంసనీయమైయుండునో,

(సహచ్ఛన్దస) వేదాదుల యధ్యయనము నిరంతర మెవరియందుండునో,

(ఆవృతః) బ్రహ్మచర్యముతో సమస్త విద్యలను చదివి గురుకులమునుండి సమావర్తనమై వచ్చియుంచురో,

(సహప్రమాః) ప్రమాణాదుల యథార్థజ్ఞానమెవరియందుండునో.

(సప్తదైవ్యాః) పంచజ్ఞానేంద్రియములు, అంతఃకరణము, మరియు ఆత్మ ఎవరియంచు అత్యంత దివ్యమైనదిగా. పవిత్రముగా నుండునో మరియు ఉత్తమగుణకర్మ స్వభావము లందు ప్రవేశితగల ధ్యాన మెవరియందుండునో,

(ఋషయః) కేవలము వేదజ్ఞాతలై యుండుటయే గాక వేదముల యథార్థద్రష్టలై, వాని రహస్యములను సాక్షాత్కారమొన రల్పకొని వాని యుపదేశమొనరల్ప ఋషుల విషయములో మంత్రతము నందిల్లు వ్రాయబడియున్నది. అనగా సారథి అశ్వముల కల్గెములను గ్రహించి నడుపునట్లు పూర్వజులగు విద్వాంసుల మార్గమును (అనుధృశ్య) వివేకపూర్వకముగా అనుకూలముతో జూచి (అవ్వాలేభిరే) అట్టి సత్యమార్గమునే ఆవలంబించుచుందురు. అదేవిధముగా ఎల్లరును ఆయాస్త విద్వాంసులు మార్గములందు నడువవలయును.

ఈమంత్రము యొక్క భావార్థమువైదికధర్మోద్ధారక శిరోమణి యగు మహర్షి దయానందుల శబ్దములలో నీ విధముగ నున్నది. రాగద్వేషాది దోషములను వదలి పరస్పరము ప్రీతిగలిగియుండువారు, బ్రహ్మచర్యపూర్వకముగా ధర్మము ననుష్ఠించుచు అర్థ భావయుక్తముగా వేదజ్ఞానము నెరిగినవారు, సత్యాసత్యముల నిశ్చయమొనర్చి సత్యమునే గ్రహించి అసత్యమును వదలి ఆపులభావము ననుసరించి ప్రవర్తించువారు. సుశిక్షితసారథులవలె అభీష్టధర్మయుక్త మార్గమునందు సమర్థవంతముగా ప్రయాణ మొనర్చువారు అట్టి వారే ఋషులనిపించుకొనెదరని వ్రాసినారు.

ఇందువల్ల ఋషులు మంత్రకర్తలగురు. కాని వేదాధ్యయన, మననము లొనర్చుచు వాని ద్రష్టలు, లేక రహస్యనేత్రులగుదురు. వారి కంటె పూర్వమే చక్షము మరియు వేదములు విద్యమానములై యుండును. ఆమంత్రములను వారు సాక్షాత్కారమొనర్చు కొనుచుండిరి.

ముణ్డకోపనిషత్తు ౫-3 లో ఋషుల లక్షణమిట్లు తెలుపబడియున్నది.

సన్మూఢైనమృషయో జ్ఞానతృప్తాః కృతాత్మాన్ వీతరాగాః ప్రశాన్తాః ।

తే స్వర్గం సర్వతః ప్రాప్య ధరా యుక్తాత్మానః సర్వమేవావిశన్తి॥

అనగా; సర్వవ్యాపక పరమాత్మ అనుభూతిని సర్వత్ర పొందుచు జ్ఞానముతో తృప్తులు, రాగహితులు, సదాఆనందితులు, అత్యంత శాంత స్వభావములు గలవారలైయుండువారు ఋషులని యనబడుదురు.

దీని ననుసరించియే నిరుక్తమునందు యాస్కాచార్యులిట్లు చెప్పియున్నాడు.

సాక్షాత్కృతధర్మాణా ఋషయో బభూవుః ॥ నిరుక్త ౧-౧౯ ॥

ధర్మముయొక్క ముఖ్యలక్షణమును మీమాంసాశాస్త్రానుసారము,

‘చోదనా లక్షణో ఋషో ధర్మః’ అనగా వేదవిహిత వైనదే ధర్మము. అట్టి ధర్మమును సాక్షాత్కారమొనర్చుకొనువారే ఋషులగుదురు.

భ్రాంతి వశమున ఇట్టిఋషులను మంత్రకర్తలని నమ్మి, మరియు నామంత్రములకైనను అత్యంత అశుద్ధార్థమును విశ్వసించి (శ్రీ క్షుద్రయాళ్లాల్ మున్షీ గారు భారతీయ సంస్కృతిని ప్రేమించువాడు, Vedic Age అను పుస్తకమునకు భూమికను వ్రాసినవాడు, మరియు దాని ప్రీరకుడు ఋషుల సంబంధములో ‘లోపాముద్ర’ యనుపేరుగల తన పుస్తకమునందు యథార్థరహితము, భ్రాంతి పూర్ణమునగు విషయములను వ్రాసినాడు.

ఇదిగాంచిన మాకు అత్యంత ఆశ్చర్యము మరియు బాధగలిగినది. ఆయన తన 'లోపాముద్ర'యొక్క భూమికయందొట్లు వ్రాసినాడు. 'ఋషులు చప్పటి ముక్కల వారు, కారునలుపు వారు, దాసీదాస జనమును భిక్షనడగువారు, దానములనుగొనువారు, సోమరసమును ద్రావి మత్తులో పడియుండువారు, లోభ, క్రోధములను ప్రదర్శించువారు, గోవుల దానమునిచ్చువారిని ప్రశంసించువారై యుండిరి. వారప్పుడప్పుడు ద్వేషముతో రెచ్చిపోయి నిష్ఠుల గ్రక్క-చుండిరి. ఒకరిపై నొకరు దేవతాక్రోధమును ప్రయోగించు ప్రయత్న మొనర్చు చుండిరి.

యువతీయువకులు తమ హావభావములతో పరస్పరము ఆకర్షించుకొనుచుండిరి. ఋషులు రూపవతులగు స్త్రీలను ఆకర్షించుకొనుటకై మంత్రములను రచించుచుండిరి ఇత్యాదులు. (లోపాముద్ర భూమిక. F. ౧౦ వ పుటలు)

ఆర్యుల ఘృణిత (అసహ్యించుకొనదగిన) రూపము సీపుస్తకము నందు చిత్రించినారు. వాని నుదాహరించుటకు మాకు కడు లబ్ధిగానున్నది. ఐనను ప్రకరణాను సారముగా ప్రమాణయుక్తముగా వాని నిస్సారతను, యథార్థరహితమును చూపుటకు ప్రయత్నించెదము. ప్రసంగశమున నిచ్చుట మేము ఋషుల విషయముతో గలిగించబడిన బ్రాంతిని గూర్చి దిద్దర్చునమొనర్చెదము. పాతకజనుల విషయముతో పైన నీయబడిన (వేదముల, ఉపనిషత్తుల నిరుక్తము మున్నగు ప్రమాణ గ్రంథములు ఋషి విషయ లక్షణములను నిష్పక్ష భావముతో పోల్చినచో) ఋషుల విషయముతో వారి కల్పన ఎంతోహయమైనదో స్పష్టపడగలదు. వేదవేత్తలు, మరియు బ్రహ్మవేత్తలునగు ఋషుల విషయముతో 'జ్ఞానతృప్తి, కృతాత్మానః, వీరరాగాః, ప్రశాంతాః, సాక్షాత్కృతధర్మాణః' మున్నగు విశేషణములు వేదములు, ఉపనిషత్తులు, మరియు నిరుక్తము మున్నగు నామములు ఆర్షగ్రంథము లందీయబడిన లోపాముద్ర యను పుస్తకమున చూపబడినట్లు వారు లోభులు, క్రోధాత్ములు, కామికులే యగుదురా? ఆర్యావర్తకీ మహాగాధ అను ఒక పుస్తకము ప్రకటితమైనది. దాని ప్రశాశకులు భూమికయందొట్లు వ్రాసియున్నారు. 'ఆర్యావర్తకీమహాగాధ' యనుపేర ముస్లిగారు మూడుఖండములందు వైదికకాలీన ఆర్యసంస్కృతి యొక్క అస్పష్ట ఇతిహాసమును సుస్పష్టపరచినారు. దీనియందు వైదికసభ్యత, మరియు సంస్కృతులను చాలచక్కనిరూపముతో చిత్రణ మొనర్చినారు-----ముస్లిగారి ఇతర సమస్తకృతుల వలె ఈపుస్తకముకూడా అత్యద్భుతము, మరియు అతిరసమయమునై యున్నది. అని ఏమేమోవ్రాసినారు.

ఋషుల చరిత్రనిట్లు ధూషితముగా నిరాధారముగా చిత్రణమొనర్చుట అత్యంత నిందనీయము. 'ఋషులు రూపవతులగు స్త్రీల నాకర్షించుటకై మంత్రరచన వొనర్చు చుండి' రనుట ఋషుల యేడ ఘోరమగు అవమానజనకమున అపవాదము. దీనిని నిరూపించుట కొక్క ప్రమాణముకూడ ఈయలేదు. ఇట్టినిరాధార రచనలు వారి బలహీనతను స్పష్టపరచుచున్నవి గదా!

౩.౫ 'సోమ' శబ్దమునకు అనేకార్థములు.

'ఋషులు సోమ రసమును ద్రావి కైపుతో మత్తెక్కియుండెదరను, లేఖకుని ఈకథనము సైతము సంపూర్ణముగా అసత్యమైయున్నది'. ఒకవేళ 'సోమ' యను దానియర్థమును లేఖకులు మార్చ పేయ విశేష

మనియు, ఋషులు దాని మత్తులో నిమగ్నులైయుందురనుట ఎంతటి అవివేకమోచూడుదు. వాస్తవముగా వేదములందు సోమశబ్దమును.

త్వమిమా ఓషధీః సోమ విశ్వాస్యమసో అజనయస్త్వం గాః ।

త్వమాతత్వోర్జ్వరికం త్వం జ్యోతిషే వి తమో విషష్ట ॥ ఋగి. ౯. ౧. ౨౨. సామ. పూర్వార్చిక. అ. ౬. ౩. మం. ౩ ॥

‘సోమః పవతే జనితా మతీనాం జనితా దివో జనితా పృథివ్యాః ।

జనితాగ్నేర్జనితా సూర్యస్య జనితేష్టస్య జనితోత విష్ణేః ॥ ఋ. ౬-౬౩-౫, సామ. పూ. ౫-౬-౫ ॥

‘అయం పూషా రయర్భుగః సోమః పునావో అర్హతి ।

పతిర్విశ్వస్య భూమవో వ్యభ్యర్ రోదసీ ఉభే ॥ ఋ. ౬-౧౦౧-౨, సా. పూ. ౫-౮-౨ ॥

షవస్య సోమ మహోన్ సముద్రః పితా దేవానాం విశ్వాభిధామ ॥ ఋ. ౯-౧౦౯-౪, సామ, పూ. ౪-౯-౩ ॥

విశ్వా ధామాని విశ్వచక్షుఃపుష్పః ప్రభీష్టే సతః పరియన్తి కేతవః ।

వ్యాసశీ మహసో సోమ ధర్మణా పతిర్విశ్వస్య ఘనవస్య రాజసి ॥ ఋ. ౬-౮౬-౫ సామ. ఉత్తరార్చిక ౫-౧-౩ ॥

ఋగ్వేద. ౯-౧౦౧-౨, సామవేద, పూర్వార్చిక ౫-౮-౨ మున్నగు మంత్రములందు పరమేశ్వర వాచకము స్పష్టముగా నున్నది. దీనిని ఓషధి, జలము, అంతరిక్షము, పృథివి, ఆకాశము, అగ్ని, సూర్యుడు, వాయువు మున్నగు వాని ఉత్పాదకుడు, ప్రకాశకుడు, మరియు ఈవిశాలవిశ్వమునకు స్వామి, మరియు సర్వవ్యాపకుడని చూపబడియున్నది. ఈవిషయములో ‘సోమ’ నీవు సకల ప్రపంచమునకు స్వామివై (రాజవై) యున్నావు. (పతిర్విశ్వస్య భువనస్య రాజసి) నీవు సర్వజ్ఞుడవు, సర్వద్రష్టవు, సర్వవ్యాపకుడవు. మహాప్రభువువు, మరియు గుణములందు మహాసముద్రమువై, సకల దేవతలకు తండ్రి వియువైయున్నావు మమ్ము పవిత్ర పరచుము. అని చెప్పబడియున్నది’

ఎంతటి మూర్ఖాతి మూర్ఖుడైనను, అటువికుడైనను ‘సోమ’ మను పేరుగల వనస్పతి, లేక ఓషధి విషయమున ఇట్టిమాట లనుటకు సాహసించగలడా? వేదముల ననుసరించి ‘సోమ’ శబ్దము పరమాత్మ వాచకమైయున్నది. ఇంద్రణిమాత్రమును సందేహము లేదు. ఈసోమశబ్దము పరమాత్మ వాచకముగలవలన పరమేశ్వరుని యెడ జ్ఞానమయ భక్తికిని వాచకమైయున్నది. ఇది నిష్పౌక్షికబుద్ధితో వేదముల నధ్యయన మొనర్చనప్పుడే స్పష్టముగా జ్ఞాతమగును.

షవస్య మధుమత్తమ ఇన్ద్రాయ సోమ క్రతువిత్రమో మరుః ।

మహి ద్యుక్షతమో మరుః ॥ ఋ. ౯-౧౦౮-౧ ॥

ఇందు సోమము ‘మధుమత్తమ’ అనగా; అత్యంత మధురయుక్తమగు మైమరపు (తన్మయత్వము) నుత్పన్నమొనర్చునదై యున్నదని చెప్పబడినది. కాని యది సారాయివలె ప్రాకృతిక మత్తు కాదు. కాని దానిని అత్యుకారకు (ఇన్ద్రాయ) ‘క్రతువిత్రమ’ అనగా; ఉత్తమ జ్ఞానమును ప్రాప్తిపజ్ఞేయువానియందు శ్రేష్ఠము, లేక

శ్రేష్ఠ సంకల్పమును గలిగించువానిలో శ్రేష్ఠమైనది. అత్యధిక యశోవంతుడైనర్చునట్టి ఆధ్యాత్మికమత్తు (తన్మయత్వము) 'మహీద్యుక్తతమో మదః' ఈరూపమున వర్ణించబడియున్నది. దానిని సారాయి మున్నగు వానివలె ఏదో ఒకవస్తువని నమ్ముట గొప్పపొరపాటు. 'సోమ' అనుదాని వర్ణన మీవిధముగా నున్నది.

'శుచిః పావక ఉచ్యతే సోమః సుతః స మధుమాన్' దేవా వీరభుశంసవః

॥ ఋ. ౯-౨౪-౨, సామ, ఉత్త. ౬-౨-౨ ॥

అనగా; ఈసోమము స్వయముగ పవిత్రమైనదేగాక ఇతరులను సైతము పవిత్రపరచునట్టి (పావకః) మరియు (మధుమాన్) మాధుర్యముచే నిండియున్న (దేవావీః) దివ్య గుణములను పెంపొందించు, మరియు (అమంశంసవః) పాప భూయిష్టమగు భావనలను నశింప జేయునదైయున్నది.

ఈవర్ణనము సారాయివంటి మారకద్రవ్యముల సంబంధము గాదు. కానియది విజ్ఞానమయః భక్తికి సంబంధించిన పవిత్ర, మరియు పావన ఆధ్యాత్మిక వర్ణనమై యున్నదని స్పష్టమగుచున్నది.

ఇదేవిధముగా ఋ. ౯-౯౩-౩౬, సామ, ఉత్తరాల్పిక ౪-౪-౬ యొక్క 'సోమ' విషయక దిగువవర్ణనయును ఈవిషయమున అత్యధిక స్పష్టముగా నుండు కారణమున ఉల్లేఖించదగినదై యున్నది. దీనియందు,

ఏవా సః సోమ పరిషిచ్ఛమాన ఆ ఘస్య పూయమానః సస్త్రిః ।

ఇన్ద్రమా విశ భృహహి మదేన వర్ణయా వాచం జనయా పురస్తమ్ ॥ ఋ. ౯-౯౨-౩౬, సామ, ఉత్త. ౪-౩-౬ ॥

ఇందు 'సోమ' ని సంబోధించుచు హేవరమాత్య! నీవు మమ్ము అన్నివైపులనుండి పవిత్ర పరచుము. నీయొక్క మహోన్నత మత్తుతో ఇన్ద్రుని (జీవాత్మ) యందు ప్రవేశించుము. మావాణి శక్తిని వృద్ధిపరచుము, మరియు మాయందు ఉత్తమబుద్ధి నుత్పన్నమొనర్చుము.

బుద్ధినాశకమగు సారాయి విషయము నందిట్టివర్ణనము సదా అసంగతమే యగును. ఇందు స్పష్టముగా జ్ఞానమయ భక్తిభావము యొక్క ఆధ్యాత్మిక 'మత్తు' ను గూర్చిన వర్ణనయే యున్నది. అదియే ఉత్తమబుద్ధి నుత్పన్నమొనర్చి వాణి మున్నగువాని శక్తులను వృద్ధిపరచి మానవులను పవిత్రపరచును.

త్వం హ్యేతిక్ల దైవ్యం ఘమాన జనిమాని ద్యుమత్తమః ।

అమృతత్వాయ ద్యోషయన్ ॥ ఋ. ౯-౧౦౮-౩, సా. పూ. ౫-౧౧-౬ ॥

ఈ సోమ విషయక వర్ణనము కూడా ఈ ప్రసంగము అత్యధిక స్పష్టమైయుండు కారణమున సిచ్చుట ఉల్లేఖించబడుచున్నది. 'హే సోమ! నీవు! (ఘమాన) సర్వమును పవిత్ర పరచువాడవు. (ద్యుమత్తమ) అత్యంత ప్రకాశమానుడవు. మానవ జన్మమును దివ్యపరచుచు దానికొరకు అమృతత్వ ఘోషణ మొనర్చువు ఈ సోమము జ్ఞానమయ భక్తి భావమై యున్నది. ఇందేమాత్రమును సందేహము లేదు. ఇదే విధముగ;

౧. శుక్రః ఘస్య దేవేభ్యః సోమ దివే పృథివ్యై శం చ ప్రజాభ్యః ॥ ఋ. ౯-౧౦౮-౫ ॥ మున్నగు

౨. దివో ధర్వాసి శుక్రః పీయూషః సత్యే విధర్మన్ వాజీ ఘస్య ॥ ఋ. ౯. ౧౦౮-౬ ॥

3. ఋతేన య ఋతజాతో వివాపుధే రాజా దేవ ఋతం బ్రహ్మత్ | ఋ.F - ౧౦౮-౮||

ఇంకా ఇతర వందలాది మంత్రములను ఉదాహరించవచ్చును. వేదములందు 'సోమము' పరమేశ్వర పరమునేగాక జ్ఞానమయ పరమేశ్వర భక్తి సంబంధ ఆధ్యాత్మిక మత్తుకు సూచకమై యున్నది. దీనిని దెలిసికొనజాలక శ్రీ క్షష్టయ్యాలలో మున్నీ, మరియు ఇతర విద్వాంసులు, ఋషులు (భౌతిక) సోమరసమును ద్రావి మత్తులో మునిగి పోయియుందు'రని వ్రాయుట సంపూర్ణముగా అసత్యమనుటలో సందేహ మేమియును లేదు. ఈ మంత్రములో సోమము ఋతము, సత్యము మరియు వేదము నుండి యుత్పన్నము, సత్యమగు కారణముననే ప్రసిద్ధమైయున్నది. అది జ్ఞానమును ధారణమొనర్చునది, దివ్యాత్మతము, పృథివి, ఆకాశము, మరియు సమస్త జనులకు శాంతికి మరియు పవిత్రతకు కారణమైనదని తెలుపబడినది. ఎంతటి పిచ్చివాడైనను సారాయి వంటి నికృష్ట మౌడక పదార్థము నింతగా వర్ణించి వ్రాయజాలడు.

3.6 ఋషి వాచక వేదము బహుశ ఉపనామమై యుండును.

వేదమంత్రములందు గల ఋషుల నామములను జూచి అనేకులకు సందేహము గలుగును. అనా; వసిష్ఠుడు, విశ్వామిత్రుడు, జమదగ్ని, ఆత్రికణ్యుడు, కశ్యపుడు, మున్నగు ఋషుల నామములు తరువాత ప్రసిద్ధమైన రామాయణము, మహాభారతము మున్నగువానియందు గలవు. వేదములు అపౌరుషేయములయినప్పుడు ఈ పేర్లు వేదములందేల వచ్చిన వను విషయముపై మే మిదివరకే ప్రమాణయుక్తముగా దెలిపి యుంటిమి. ఐనను మరికొన్ని ఆవశ్యక విషయములను దెలుపుట ఆవసరమని తోచుచున్నది. ఇందువల్ల ఈ విషయములోగల భ్రమ నివృత్తిగాగలదు 'ప్రథమమున మనము ధ్యానమున నుంచవలసిన విషయమేమన; వేదములందు గల వసిష్ఠ, విశ్వామిత్ర, ఆత్రి, కణ్య, కశ్యపాది శబ్దములు యోగికములే, గాని వ్యక్తి విశేష వాచకములు గావు. వీనికి ప్రాణము, శ్రోత్రము, వివిధతాపరపాతము, బుద్ధిమత్తత్వము, సర్వశ్రేష్ఠత్వము, మరియు పరమేశ్వరార్థము కూడా యగును. మేమిదివరకే ఈ విషయములో అనేక ఆర్థ వచనములను ప్రమాణ స్వరూపముగ నిచ్చి యుంటిమి. వేదములందు గల అట్టి శబ్దముల యోగికార్థము లను జూచి, వాని యుపయోగమును దెలిసికొని ఋషులు తమ కొర కా నామములను ఎన్నుకొనినారు. ఇప్పుడును ఈసాయీ, ముస్లిము, జైన, బౌద్ధ, సిక్కు, క్రైస్తవ, చైన్య, శాక్తేయులు మున్నగు అనేక మతములవారు తమ తమ మాననీయ గ్రంథములనుండి తాము గౌరవించు మహానుభావుల పేర్లను గ్రహించుచుండురు గదా! ఇంతేగాక ఈ విషయములో వందలాది ప్రమాణములు లభించగలవు. ప్రసిద్ధమైన యా ఋషుల నామముల కల్పితములు లేక వారీయపనామములై యున్నవి. వర్తమాన కాలమునందును ఏ విషయమును విశేషరూపమున ప్రతిపాదన మొనర్చువా రగుదురో ఆ విషయనామమే బహుశా వారికి వర్తించుచుండుటను, ప్రసిద్ధమగుచుండుటను మనము జూచుచున్నాము. ఉదాహరణమునకు మహాత్మా మున్షీరాం గారు 'గురుకుల' విషయములో ప్రచార మొనర్చినప్పుడు ఆయనను సర్వ సాధారణముగా 'గురుకుల' మనియే పిలుచుచుండిరి. వారేదేని ఒక స్థలమునకు వెళ్ళినప్పుడు 'గురుకులే' వచ్చియున్నా డనియును అనుచుండిరి. కాంగ్రీ గురుకులమునందు స్వర్ణ జయంత్యుత్సవములు జరుగుకాలములో ఒక వ్యక్తిని అట్టి విషయ సంబంధ కార్యము కొరకు నియమించి యుండిరి. ఇప్పటికిని అచ్చటి బ్రహ్మచారులు, కర్మచారులు ఆయనను శ్రీ జయన్తీ

ప్రసాదనియే పిలుచుచుందురు. ఇట్టేనే ఇంకను అనేక ఉదాహరణముల నీయవచ్చును. బహుశః ఋషుల నామములు కూడా ఇదే విధముగా ప్రసిద్ధమైనవి. ఈ విధముగ జాపుటకు అత్యంత ప్రసిద్ధమగు వందలకొలది ప్రమాణములు గలవు. వానినుండి కొన్ని ప్రఖ్యాత ఉదాహరణముల నిచ్చుటయే చాలు ననుకొందుము. వీనిలో సందేహించుట కే మాత్రము కారణము గాన్పించదు. అనగా;

౧. బుగ్వేద ౧౦-౯౦ని పురుష సూక్తమును పేరుతో బిలుతురు. దాని ప్రారంభము, 'సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్షః సహస్రపాత్'

మంత్రములతో నగుచున్నది. దీనియందు విరాట్ పురుషుని లేక పరమేశ్వరుని, మరియు అతనిచే నిర్మిత జగత్తును గూర్చిన వర్ణన గలదు. దీని ఋషి నారాయణుడు. ఇది పరమేశ్వర వాచక శబ్దమై యున్నది. మరియు దీని వ్యుత్పత్తి మనుస్మృతి ౧-౧౦ లో

అపో నారా ఇతి ప్రోక్తః, నారా వై నరసూనవః ।

తా యదస్యాయం పూర్వం తేన నారాయణః స్ఫుటః ॥ మను. ౧-౧౦ ॥ అని చూపబడియున్నది.

౨. బుగ్వేద. ౧౦-౯౭ యొక్క దేవత 'ఓషధీస్తుతిః' దీని యందు ఓషధుల గుణములు చాలా చక్కగా ప్రతిపాదన మొనర్చబడియున్నవి. దీని ఋషి 'భిషక్' అనగా వైద్యుడు లేక చికిత్సకుడై యున్నాడు.

౩. బుగ్వేద. ౧౦-౧౦౧ యొక్క దేవత 'విశ్వేదేవా బుల్లిజో వా' అని వ్రాయబడియున్నది. మరియు దీని ఋషి 'బుధః సౌమ్యః' అనగా; సౌమ్య గుణ యుక్తుడగు బుద్ధిశాలి యగును. ఇది సర్వథా ఉపయుక్తమే.

౪. బుగ్వేద ౧౦-౧౦౭ యొక్క దేవత 'దక్షిణా తద్వారోవా' దీనియందు దానము నొనర్చు మహర్షియు ఎంతయో ఉత్తమముగా జూపబడినది. దీని ఋషి 'దివ్యో దక్షిణా వా' అని వ్రాయబడినది.

౫. బుగ్వేద ౧౦-౧౦౭ యొక్క దేవత, లేక ప్రతి పాద్య విషయము 'ధనాన్న దాన ప్రశంస' యనిగలదు. మరియు దాని ఋషి 'భిక్షుః' అని కలదు. ఇది తదనురూపముగనే యున్నది.

౬. బుగ్వేద ౧౦-౧౨౧ యొక్క దేవత, లేక ప్రతిపాద్య విషయము 'కః' అనగా సుఖ స్వరూప పరమేశ్వరుడు ఏలన; ఇది సుప్రసిద్ధ సూక్తము, ఈ సూక్తమంతటను ఈశ్వరుని శ్రేష్ఠరూప ప్రతిపాదన గలదు. దాని ఋషి 'హిరణ్యగర్భః'

౭. బుగ్వేద. ౧౦-౧౨౩ యొక్క దేవత 'వేనః' దీని యర్థము ఉత్తమ కోరికలు గల ప్రేమి భక్తుడు. దాని ఋషియును, 'వేనః' యే.

౮. బుగ్వేద. ౧౦-౧౨౪ యొక్క ౨-౪ మంత్రముల దేవత 'అగ్నిః' మరియు దాని ఋషియు 'అగ్నిః' యే.

౯. బుగ్వేద. ౧౦-౧౨౫ యొక్క దేవత 'వాగామ్నోజీ' యని యున్నది. దాని ఋషియును వాగామ్నోజీ, అనగా, గొప్పవాక్కు. విషయానురూపముననే ఋషియొక్క ఉపనామ ముంచబడిన దనియే స్పష్టమగు చున్నది.

౧౦. బుద్ధ్యేద. ౧౦ ౧౨౦ యొక్క దేవత లేక ప్రతిపాద్య విషయము 'రాత్రి స్తవః' మరియు దాని ఋషియును 'రాత్రిః' అని యే చూపబడినది.

బుద్ధ్యేద. (౧౧)౧౦-౧౨౯ సుప్రసిద్ధ దేవత లేక ప్రతి పాద్య విషయము :-

'నానాసన్న్వీ సదాసీత్ తదాసీం నాసీద్ రజో నో వ్యోమాపరో యత్' //

మన్వగు మంత్రములందు 'భావవృత్తమ్' కలదు. అనగా దీనియందు సృష్టికి పూర్వ పువృత్తము, మరియు తరువాత సృష్ట్యుత్పత్తిని గూర్చిన వర్ణనగలదు. దీనిపై ప్రా.మెక్స్ మూలర్ వంటి పాశ్చాత్య విద్వాంసులు కూడా ఎంతో ముగ్ధులైనారు. దిగువ జూపిన విధముగా శబ్దములను ప్రయోగించుచు తన భావములను ఈశ్వరీయ జ్ఞాన స్వరూపముననే స్వీకరించుటకు మాక్సుమూలర్ వివశులైనారనియే యనవచ్చును.

'These startling outbursts of philosophic thought seem indeed to require the admission of a long continued effort of meditation and speculation before so complete a rupture with the old conception of physical gods could have become possible... nor must we forget that there always have been privileged individuals whose mind was un-trammelled by the thoughts of the great mass of the people and who saw and proclaimed, as if inspired by a power not themselves, truths, far beyond the reach of their fellow men.'

The Six Systems of Indian philosophy Vol. I by Prof Maxmuller.

ఈ సూక్తము యొక్క ఋషి లేక మంత్ర ద్రష్టయును 'ప్రజాపతిః పరమేష్ఠి' అను నామముతోనే ప్రసిద్ధమైయున్నాడు

౧౨. బుద్ధ్యేద ౧౦-౧౮౦ యొక్క 'దేవత-అగ్నిః' దాని ఋషి 'అగ్నిః పావకః' అను పేరుతో ప్రసిద్ధమైనాడు ఏలిన నాతడు అగ్ని విద్య నధిక ప్రచారమొనర్చినాడు.

౧౩. బుద్ధ్యేద. ౧౦-౧౫౧ యొక్క దేవత

శ్రద్ధయాగ్నిః సమిధ్యతే శ్రద్ధయా హూయతే హవిః ।

శ్రద్ధాం భగవ్య మూర్ధని పచసా వేదయామసి ॥ ఋ. ౧౦-౧౫౧॥

మన్వగు మంత్రములందు ప్రతిపాదించబడిన విషయము శ్రద్ధ . దీని ఋషి శ్రద్ధను గూర్చి విశేష ప్రచారమొనర్చిన కారణమున 'శ్రద్ధ' యని ప్రసిద్ధమైనాడు.

౧౪. బుద్ధ్యేద. ౧౦-౧౫౨ యొక్క దేవత. దీని ప్రారంభము

శాస శాస్త్ర మహాన్ అస్యపితృభాదో అద్భుతః । న యస్య హస్యతే సఖా న జీయతే కదాచన ॥

స్మృతా విశ్వాతిర్వృత్రహో విమృధో వశీ । వృషేక్షః పుర ఏతు సః సోమసా అభయభ్యరః ॥

మన్వగు మంత్రములందు 'ఇంద్రః' అనగా పరమేశ్వర్య సంపన్న శాసకుడు. దాని ఋషి యును 'శాసః' అను పేరుతో ప్రసిద్ధమైనాడు.

౧౫. ఋగ్వేద ౧౦-౧౫౮ యొక్క 'సూర్యో నో దివస్మాతు' ॥

అనేక మంత్రములతో ప్రారంభమగు సూక్తము యొక్క దేవత, లేక ప్రతిపాద్య నిషయము, 'సూర్యుడు' మరియు దాని ఋషియును 'చక్షుః సౌర్యః' అని వ్రాయబడియున్నది.

౧౬. ఋ.౧౦-౧౬౧ 'ముశ్శామి త్వా హవిషా జీవనాయకమ్ అజ్ఞాతయజ్ఞాదుత రాజయజ్ఞాత్' ।

సుప్రసిద్ధ మంత్రముతో ప్రారంభమగు హవనము ద్వారా రాజయజ్ఞమున్నగు వ్యాధుల చికిత్సను ప్రతిపాదించు సూక్తము యొక్క దేవత 'రాజయజ్ఞఘ్నమ్' అనిగలదు మరియు దీని ఋషియును 'యజ్ఞనాశనః' అను పేర ప్రసిద్ధమైనాడు.

౧౭. అశ్విభ్యాం తే నాసికాభ్యాం కథాభ్యాం మఋకాదధి ।

యత్కుం శీర్షణ్యం మస్తిష్ఠాజ్ఞిహ్వయా విష్ణుహోమి తే ॥ ఋ ౧౦-౧౬౩॥

ఈ మంత్రముతో ప్రారంభమగు సూక్తమునందు సర్వాంగముల నుండి రోగక్రిములను దొలగించుకొను వర్ణనగలదు. కావున దీని దేవత 'విష్ణుహో కాశ్యపః' సర్వద్రష్టా పరమేశ్వరుడు మరియు జ్ఞానిపుత్రుడు రోగములను దొలగించువాడు కావున ఈ పేరుతోనే ప్రసిద్ధమైనాడు.

౧౮. ఋగ్వేద ౧౦-౧౬౪ యొక్క దేవతా 'దుఃస్వప్నఘ్నమ్' ఏలన; దీనియందు

అపేహి మనస్సతే ఓవక్రామ పరశ్చర ।

మున్నగు మంత్రములందు మనస్సు యొక్క దురాలోచనలను, వాని ద్వారా జనించిన దుఃస్వప్నములను దొలగించుకొను ప్రతిపాదనముగలదు కావున దాని ఋషియును 'ప్రవేతా, లేక ఉత్తమ జ్ఞాని'యని యెంచబడినది

౧౯. ఋగ్వేద ౧౦-౧౭౩ యొక్క దేవత 'రాజ్ఞః స్తుతిః'. దీనియందు అభిషేక సమయమున రాజును సంబోధించుచు

ఆ త్వాహోర్ధమస్తరేధి ధువస్తిష్ఠావినాచతిః ।

విశస్త్యా సర్వా వాక్సాస్త మా త్వద్ రాష్ట్రమధి ధృశత్ ॥

మున్నగు మంత్రములందు రాజు ప్రజల కోరికల కనుకూలముగా కార్యము లొనర్చుచు ధ్రువ లేక కర్తవ్యపాలనయందు దృఢముగ నుండుటకై ఉపదేశించబడినది. కావున దీని ఋషియును 'ధువః' అను పేర ప్రసిద్ధమైనాడు.

౨౦. ఋగ్వేద ౧౦ ౧౮౩ లో కేవలము మూడు మంత్రములు గలవు. వీనిలో మొదటి మంత్రమున వివాహమును గోరుకన్య తాను కోరిన వరుని గూర్చి;

అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానం తపసో జాతం తపసో విభూతమ్ ।

ఇహ ప్రజామిహ రయిం రరాణః ప్రజాయస్య ప్రజయా పుత్రకామ॥

ఈ వాక్యము గలదు. రెండవదాని యందు వరుని ఉక్తి ఈ విధముగా నున్నది.

అవశ్యం త్వా మనసా దీధ్యానాం స్వాయాం తమా ఋతేవ్వి నాధమానామ్ ।

ఉప మాముచ్చా యువతిర్భుభాయాః ప్రజాయస్వ ప్రజయా పుత్రకామే ॥

ఈ మంత్రములందు వారిరువురును ఉత్తమ సంతానోత్పత్తికై వివాహ సంబంధ మొనర్చుకొను ప్రస్తావము గలదు. కావున దేవత 'యుజమానపత్నీ, హోత్రాశిషః' మరియు 'ఋషి ప్రజావాన్ ప్రాజాపత్యః' యున్నందున ఉపయుక్తమేయైయున్నది.

విగి. విష్ణుర్వోనిం కల్పయతు త్వష్టా రూపాణి పింశతు ।

ఆ సిక్చతు ప్రజాపతిర్దాతా గర్భం దధాతు తే ॥ ఋ. గి-గి౪-గి ॥

మున్నగు మంత్రములందు 'గర్భాదాశిః' దేవత, మరియు 'త్వష్టా గర్భకర్తా విష్ణుర్వా ప్రాజాపత్యః' ఋషియని యున్నది. అది దాని ప్రతి పాద్య విషయమున కనుకూలముగ నున్నది.

వివి. వాత ఆ నాతు భేషజం శమ్ము సుయోభు నో హృదే ।

ప్రణ ఆయాంషి తారిషత్ ॥ ఋ. గి-గి౫-గి ॥

మున్నగు మూడే మంత్రములున్నవి. అందు శుద్ధ వాయు సేవనమునుగూర్చి చక్కని వర్ణనమున్నది. కావుననే దీనికి 'నాయుర్దేవతా', 'ఉలోనాయానః' ఋషి దేవతకనుగుణమని ఎంచబడినది. దాని యర్థము 'గతిశీల వాయు సేవీ'.

వికె. ప్రాగ్నయే నాచమీరయ వృషభాయ షీతీనామ్ స సః పర్వదతి ద్విషః ॥ ॥ ఋ. గి-గి౬-గి ॥

ఈ మంత్రమునకు దేవత, లేక ప్రతిపాద్య విషయము 'అగ్నిః'. మరియు 'ఋషిపత్య అగ్నేయః' అనగా; అగ్ని విద్య నెరుగు వారి సంతానమని గలదు.

వికె. ఋతం చ సత్యం చాభీర్దాత్ తపసో ఉధ్యభాయత ॥ ఋగ్వేదః గి-గి౭-గి ॥

మున్నగు మంత్రములలో సృష్ట్యుత్పత్తి క్రమము అత్యుత్తమముగా జూపుచు ఇల్లుపడేశించబడినది. పరమాత్మను సర్వవ్యాపకుడని యెంచుచు సకల పాపములకు దూరముగ నుండవలయును. కావున ఇది 'అఘనర్షణ' వాచు పేరుతో కూడా పిలువబడినది. దీని దేవత 'భావనృత్తమ్' మరియు ఋషి 'అఘమర్షణుడు' ఈశ్వర చింతనము పాపముల నుండి దప్పించుకొనుటకాయమని ఇందు గలదు.

వికె. ఋ. గి-గి౮ యుక్త-సుప్రసిద్ధ సూక్తము నందు 'సంగృహ్యం సంవదధ్యం సంవో నునాసి జానతామ్' మున్నగు ఐక్య మరియు ప్రీతివర్ధకముగ మంత్రములు గలవు. వీని దేవత 'సంజ్ఞానమ్, ఋషి 'సంవనః' అనగా ఉత్తమముగా గలసి ప్రేమతో వ్యవహరించుట అను విషయము ఇందుకను రూపముగ నున్నది.

ఈ విధముగ అనేక ఉదాహరణములు మిగతా వేదముల నుండియు నీయవచ్చును. వీని వల్ల వసిష్ఠ, విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, భరద్వాజ మున్నగు పదములు గుణ విశేష సూచకముగ ఋషుల ఉపనామములై యున్నవి. కాని ఏదో యొక వ్యక్తివిశేషములు గావు. కావుననే మహర్షి దయానందుల ఈ లేఖ.

యో మస్తసూక్తాన్మస్మిభిశిత్తేనైవ తద్ రచితమితి కుతో న స్స్యాత్? మైవం వాది।

[బహ్వీదిభిరపి వేదానామధ్యయనశ్రవణయోః కృతత్వాత్ ।

... యదర్హణాముత్పత్తిరపి నాసీత్ తదా [బహ్వీదీనాం సమీపే వేదానాం వర్తమానత్వాత్]

॥ ఋగ్వేదాది భాష్యభూమిక - వేదోల్పత్తి విషయము ॥

అనగా; మంత్రముల లేక సూక్తములపై వ్రాయబడిన పేర్లను బట్టి ఆ ఋషులే ఆట్టి మంత్రముల రచన యొనర్చినారని ఏల నమ్మురాడదు?

సమాధానము :- ఈ కథనము సరిగా లేదు. [బహ్వీ మున్నగు వారును వేదముల అధ్యయన శ్రవణ మననముల నొనర్చినారు ఋషులు జన్మించుటకు పూర్వమే [బహ్వీ మున్నగు వారి వద్ద వేదములు విద్యమానమై యుండెనను విషయము సర్వధా మాననీయమే.

యో వై [బహ్వీణం విదధాతి పూర్వం యో వై వేదాంశుః ప్రహీణోతి తస్మై ।

తం హ దేవమాత్మబుద్ధిప్రకాశం, ముముక్షుర్వై శరణమహం ప్రపద్యే । (శ్వేతాశ్వాతరోపనిషత్తు ౬-౧౮)

ఈ వచనమును మొదటనే ఉద్ధృతపరచి యుంటిమి. దీనివల్ల మహర్షి దయానందుల కథనము యొక్క సత్యత సిద్ధియగుచున్నది.

ఇంకా లోతునకు వెళ్లిన ఏ ఋషుల పేర్లు వేద మంత్రములలో సూక్తములందు వ్రాయబడిననో వారికంటె పూర్వమే మంత్రములు, సూక్తములుండియే యుండెననుట స్పష్టము. ఇచ్చట కేవలము ప్రసిద్ధమగు మూడు ఉదాహరణము లిచ్చిన చాలునను కొందుము. ఋ.౧-౨౪ సూక్త. ఋషి -

‘శునః శేష ఆజీగర్తిః కృత్రిమో వైశ్వామిత్రో దేవరాతః । అని కలదు.

వేదములను పురుష కృతములని యెంచువారు దిగువ సూక్తమున వచ్చిన.

శునఃశేషో యమహ్వాద్ గృభీతస్త్రి ష్వాదిత్యం ప్రుపదేషు బద్ధః ॥ ఋ.౧-౨౪-౧౩॥

శునఃశేష శబ్దమును గాంచి ఈశునశ్చేపుడే ఈమంత్ర రచన యొనర్చినాడను నిర్ణయమునకు వత్తురు కాని వాస్తవముగా అట్లు నిర్ణయించుకొనుట సరిగిరదు. ‘కన్యనూనం కతమప్యోమృతానాం’ సూక్తము యొక్క ఈ మొదటి మంత్రవ్యాఖ్య నొనర్చుచు ‘నిరుక్తసముచ్చయ’ మను గ్రంథలేఖకడుగు వరరుచి (ఋగ్వేద ప్రసిద్ధ భాష్యకారుడగు స్కందరాష్ట్రమే తన భాష్యము నందనేక స్థలములందు ‘వరరుచి’ పేరును పేర్కొనినాడు) యనునాతడెట్లు వ్రాసినాడు.

‘అస్యోః ప్రథమం తావదాఖ్యానం ప్రస్తాయతే ఆజీగర్తో నామ

[బహ్వీర్షిః సువచస్య నూనుః పుత్రదారాది సహితో దుర్నిశ్చే షుధయా

పీడ్యమానో నిరతిశయతపోమహాభాగ్యయుక్తః ప్రాధాన్యాత్ ప్రజా-

పతిమేవ దేవానాం మధ్యే ప్రథమం ప్రార్థయతే, ‘కన్యనూనమ్’ ఇతి ॥ నిరుక్తసముచ్చయము ౯౯ వ పుట ॥

అనగా; ఈమంత్రము యొక్క మొదటి ఆఖ్యానము వ్రాయబడుచున్నది. సుచమనుని పుత్రుడగు అజీగర్వు డనుపేరుగల బ్రహ్మర్షి భార్యబిడ్డలతో గూడ దుర్బిక్షము నందు ఆకలిచే పీడితుడై తపస్సును మహాధనముతో గూడినవాడై 'కుస్యసూనమ్' మున్నగు మంత్రముతో దేవతలతో ప్రథముడగు బ్రహ్మను ప్రార్థించినాడు. మున్నగునవి.

ఈలేఖయం దణుమాత్రమును సందేహ ముండకూడదు. 'కుస్యసూనం ప్రథమస్యామృతానామ్' మున్నగు మంత్రములనిర్మాణము శునః శేపుడు చేయలేదు. ఆయన తండ్రియగు అజీగర్వుని కాలమందును ఈమంత్రము లవశ్యముగా విద్యమానములై యుండెను. లేకున్న నాతడా మంత్రములతోనే ఎట్లు ప్రార్థించినాడు?

'శునః శేప' ఇదియును యోగిక గుణవాచక శబ్దమైయున్నది. కాని ఇది వ్యక్తివిశేష వాచకము గాదు. 'శునమితి సుఖనామ శేపః స్ఫుశే' అనగా; 'సుఖమును పురించునది శునశేప అనుదానికీట్లర్థమొనర్చినచో అట్టియోగికిగర్హము మంత్రార్థమునకు సంగతమై పోవును.'

3.7 స్వప్తమగు రెండవ ఉదాహరణము

ఋగ్వేద తృతీయమండలాంతర్గత 21వ సూక్తము 'అయం సో అగ్నిః..... అనుదానితో ప్రారంభమగుచున్నది. ఈసూక్తమును గురించి తైత్తిరీయ సంహిత, మరియు కాతకసంహిత యందు

'అయం సోఽగ్నిః ఇత్యేతద్ విశ్వామిత్రస్య సూక్తమ్' అని

వ్రాయబడియున్నది. అనగా; 'అయం సో అగ్నిః' ఇది విశ్వామిత్ర సూక్తమైయున్నది. కాని సర్వానుక్రమణీ వల్ల దెలియునదేమన; ఈసూక్తము కేలము విశ్వామిత్రుని తండ్రి యగు 'గాధి' కాలమునందేయండెనని ఆతడే దాని ద్రష్టయైయుండెనని స్పష్టమగుచున్నది. అర్వానుక్రమణీ 3, 4 లో వ్రాయబడియున్న ఉదాహరణముతో ఈవిషయము స్పష్టమగుచున్నది.

'అగ్నిం హోతారమారభ్య, గాధనామ స కౌశికః ।

సూక్తాన్యసశ్యచ్చత్వారి, సూక్తం నిర్మిమతే వరే ।

'సూక్తాన్యసశ్యచ్చత్వారి' పాఠముపై శ్రద్ధనుంచదగినదై యున్నది. దీనివల్ల ఇంతకు పూర్వపు సూక్తాలున్న విషయము నిశ్చయమగుచున్నది.

స్పష్టమైన మూడవ ఉదాహరణము మను పుత్రుడగు 'నాభానేదిష్ఠునిది.' ఆయన ఋగ్వేద మ. 10 సూక్తము ౬1, ౬2 లకు ఋషియని సర్వానుక్రమణికాకారుడు స్పష్టముగా వ్రాసియున్నాడు. చితరేయ బ్రాహ్మణము 78-81లో వచ్చిన నాభానేదిష్ఠుని విషయక కథ ఈవిధముగా గలదు.

'నాభానేదిష్ఠం శంసతి । నాభానేదిష్ఠం వై మానవం బ్రహ్మచర్యం వసన్తం భ్రాత-

రో నిరభిజన్ సోఽబ్రవీదేత్య కిం మహ్యమభాక్తేతి ।

స పితరమేత్యాబ్రవీత్ త్వాం హి వావ మహ్యం తతాభాక్షురితి ।

తం పితాబ్రవీద్ మా పుత్రక తదాదృధాః ।

అగ్నే రసో నా ఇమే స్వర్గాయ రోకాయ సత్రమాసతే తే షష్ఠం

పన్నమహారాగత్య ముహ్యన్తి తానేతే సూక్తే షష్ఠేఽహని శంసయ తేషాం
యత్ సహస్ర సత్రపరిషేషణం తత్ తే స్వర్యన్త దాస్యన్తీతి 1'

అనా; మను పుత్రుడగు నాభానేదిష్టుడు గురుకులములో అధ్యయనమునర్చు కాలమున అతని సహోదరులు తమ సంపదలు మున్నగువానిని విభాజనమునర్చి కొనినారు. అతడు గురుకులమునుండి తిరిగివచ్చి తనతండ్రితో 'సోదరులు సంపదల నీవిధముగ విభజించి కొనినారు. నాగతి యేమి? అని యడిగినాడు. అందుకు తండ్రియిట్లు చెప్పినాడు. 'నీవు చింతించవలదు. ఆజ్ఞేరుని పుత్రుడొక యజ్ఞ మొనర్చుచున్నాడు. ఆరవ దినమందాతడు మోహవశమున ఒక విషయమును మరచిపోవుట జరుగును అప్పుడాతనికి సీపేరెండు సూక్తములను తెలియజెప్పుము. అందుకాయన నీకు పుష్కలముగ దక్షిణలీయగలడు' అనిచెప్పి అతనికి ఋ.౧౦-౬౧, ౬౨ సూక్తముల నుపదేశించినాడు.

'ఇదమిత్తా రాధ్రం గూర్తవచా బ్రహ్మకృత్వా శద్యామస్తరాజౌ ।

క్రాణా యదస్య పితరా మంహనేష్ఠాః పర్వత్యక్తే అహన్నా నస్త హోత్యన్ ॥ మరియు

యే యజ్ఞేన దక్షిణయా సమక్తా ఇక్షస్య సప్యమమృతత్వమానశ ।

తేభ్యో భద్రమ్భగ్గరసో వో అస్తు స్రతి గృహీత మానవం సుమేధసః ॥

ఈమంత్రములలో ప్రారంభముగ నీ రెండు సూక్తములను దాయభాగమున నిచ్చినాడు. కాని వీని ఋషి 'నాభానేదిష్ఠ' యనియున్నది. ఇదే ౧౦-౬౨ సూక్తమందలి పదవమంత్రములో 'యదుస్తుర్వశ్చ మామహే' అనుమంత్రాంశము కూడాయున్నది. ఇతిహాసిక పక్షమును నమ్మువారి ననుసరించి వీనియందు యదు, మరియు తుర్వుశుల పేర్లుకలవు. ఇవి మహాభారతము ౯౫ వ అధ్యాయము ననుసరించి మనువు యొక్క ఆరవ తరము నందుత్పన్నమై యుండెను. అప్పుడీవిషయ మెట్లు సంభవము కాగలదు? నిజమునకు యదు, తుర్వుశులను ఈరెండుశబ్దములు ఒకవ్యక్తి విశేషనామములు గావు. కాని నిఘంటువు ౨.౩ ననుసరించి మనుష్యుల నామములే.

ప్రీతాః, తుర్వశాః, ద్రుహ్యవః. యదవః, అనవః పూరవః ఇత్యదులు.

పంచవింశతిః (౨౫) మనుష్యనామాని యతి-ప్రయత్నీ నుండి యదు శబ్దము.

ప్రయత్నశీల, మరియు 'తుర్వశాః' - చతుర్వశః-వశ-కాన్త

దీని ననుసరించి ధర్మ అర్థ కామ మోక్షముల నాకాంక్షించు మనుష్యులు అని వీనికి అర్థమగును. కావున సాయణాచార్యుని 'యదుశ్చతుర్వశశ్చ-వితన్నామకౌ రాజన్తీ' అని వ్రాయుట సంపూర్ణముగా అశుద్ధమైయున్నది

౩.౮ కణ్వతమ, అజ్గేరస్తమ మున్నగువాని ప్రయోగము

వేదములందు కణ్వ, అజ్గేరాః, ఇబ్ర మున్నగు పదములు వ్యక్తివిశేష వాచకములు గావు, కాని యౌగికముగ కారణమున విశేషగుణ సూచకములైయున్నవి. కావున ఈవిషయము గూడ ప్రసంగవశమున విశేషరూపమున ఉల్లేఖించదగినదైయున్నది. అనేక స్థానములందు కణ్వతమ, అజ్గేరస్తమ, ఇబ్రతమ మున్నగు ప్రయోగములు

గాన్పించుచుండును. వ్యక్తి సంజ్ఞా వాచక పదములందు ఎప్పుడును ఈవిధముగు తమస్, లేక అంగ్రేజి పరిభాషనసారము *Superlative degree* యొక్క ప్రయోగము గాజాలదు. ఈవిషయము నందరును ఒప్పుకొందురు. ఉదాహరణార్థము ఋ.౧-౪౮-౪ నందీ మంత్రము వచ్చియున్నది.

ఉషో యేతే ప్ర యామేషు యుజ్జాతే మనో దానాయ సూరయః ।

అశ్రావా తత్ కణ్వ ఏషాం కణ్వణ్మో నామ గ్గణాతి పుణామ్ ॥ ఋ.౧-౪౮-౪ ॥

ఇచ్చట ఉషాకాలముననే నిద్రనుండి మేల్కొని యోగభ్యాసము ద్వారా తమమనస్సును పరమేశ్వరుని యందు సంయుక్తపరచి అత్యసమర్థుణ మొనర్చు విద్వాంసులు కణ్వతమ లగుదురని చూపబడినది. వారు సదా పరమేశ్వరుని నామస్మరణ మొనర్చుచు ప్రశంసనీయులగుదురు. ఇచ్చట కణ్వతమ యనుదాని యర్థము స్పష్టముగా కణ్వ ఇతి మేధావీ నామ (నిఘంటువు ౩-౫). ఈనిఘంటువు వచనానుసారము మేధావులందు శ్రేష్ఠుడనియే కాని మరేమియును గాజాలదు. ఋ.౧౦-౧౧౫-౫ యందును.

స ఇదమగ్నిః కణ్వతమః కణ్వసఖార్యః ।

ఈమంత్రమునందును అగ్ని అనగా, జ్ఞాని, అగ్రణీ, నేత యనువాని విశేషణరూపమున 'కణ్వతమః' యొక్క ప్రయోగము గలదు. దీనియర్థము మేధావు లందు శ్రేష్ఠుడు అనునది అత్యంత స్పష్టము, మరియు సంగతమునై యున్నది. దాని కి కణ్వ అనగా మేధావీ యనునవియే మిత్రములగును. అట్టి వారు తమ ఇంద్రియములకు అధికారులగుదురు అని ఇచ్చట చెప్పబడియున్నది.

అజ్గీరస్తమ యొక్క ప్రయోగము:

అంగీరస్తమ యొక్క ప్రయోగము ఋ. ౧-౩౧-౨ న 'త్యమగ్నే స్రుధమో అంగీరస్తమః' ఋ.౧-౧౦౦-౪ 'సో అజ్గీరోభిరజ్గీరస్తమో అభూత్.' ఋ.౯-౧౦౭-౬ త్వం విప్రో అభవో అజ్గీరస్తమః మరియు ఋ. ౮-౨౩-౧౦, ౮-౪౩-౨౭, ౮-౪౪-౮, ౧౦-౬౨ మున్నగు అనేక మంత్రములందును గలదు. అజ్గీరా అన ఒక ఋషి యని నమ్మినప్పుడు అజ్గీరస్తమ యొక్క ప్రయోగము వ్యాకరణాదుల దృష్టియందు సంపూర్ణముగ అసంగతమే.

అజ్గీరా ఉ హ్యగ్నిః ॥ శతపథ బ్రా. ౧-౪-౧-౨౫ ॥

ప్రాణో వా అజ్గీరాః ॥ శతపథ బ్రా. ౬-౧-౨-౨౮ ॥

మున్నగు అర్థవచనముల ననుసరించి అజ్గీరా యొక్క అర్థము అగ్ని అనగా అగ్రణీ, నేత, లేక ప్రాణవిద్యావేత్త, లేక ఎల్లరును తన ప్రాణముగా జూచువా' డని చేసిన సంపూర్ణముగా సరిపోవును అప్పుడు నాయకులలో, లేక ప్రాణవిద్య నెరుగువారయందు శ్రేష్ఠుడు అగును. ఇదేవిధముగా ఋగ్వేదములోని

అభూదామి ఇత్రతమా మహాన్యజీజనత్ మచితాయ శ్రవాసి ।

వి దివో దేవీదుహితా దధాత్యజ్గీరస్తమా సుకృతే వమాని ॥ ఋ.౭-౭౯ ౩ ॥

ఈమంత్రములో ఉషా అనగా దోషములను దగ్ధమొనర్చునట్టి విరుషీ, దేవి, కొరకు ఇత్రతమా మరియు అజ్గీరస్తమా అనుశబ్దములు విశేషరూపమున ప్రయోగమైనవి. వీలన వారు జ్ఞానము మున్నగు పరమైశ్వర్యధారికలందు

శ్రేష్ఠులు, మరియు నాయకలందును శ్రేష్ఠలేయ్యెయుందురు. 'ఉషా' అనుదాని యర్థము ఆధ్యాత్మపరముగ జ్యోతిష్మతీ, విశ్వా, ప్రజ్ఞా కూడ యగును. ఇది యోగదర్శన ప్రథమపాదమునందు 'విశ్వా వా జ్యోతిష్మతీ' అను నీ సూత్రము ద్వారా ప్రతిపాదించబడినది. దీనిపై కూడా ఈ విశేషణము నుంచవచ్చును.

ఇదే విధముగ వేదములందును ప్రయుక్తమైయున్న కణ్వతమ, అంగిరస్తమ, ఇత్రతమ మున్నగు శబ్దములు యోగికవారమును సమర్థించుచు వ్యక్తిగత విశేషవాచక సంజ్ఞాపద మగుటను నిరాకరించును.

3.9 'మంత్రకృత్' శబ్దము గూర్చి ఆలోచన

ఋషుల కొరకు మంత్రకృత్ శబ్దప్రయోగమును గాంచి అనేకమహానుభావులకు ఈ విషయ మేమియని? సందేహము గలుగుచుండును. ఒకవేళ వాస్తవముగా వేదము లీశ్వరీయ మగుచో ఋషులను మంత్రకృతః ఏల యనెదరు? అని.

నమ ఋషిభ్యో మున్తక్ష్వాద్వ్యో మున్తప్రతిభ్యః ॥ శాఙ్గాయనారణ్యకము 2-1 ॥

నమ ఋషిభ్యో మున్తక్ష్వాద్వ్యో మున్తప్రతిభ్యో మా మామృషయో మున్తక్ష్వతో

మున్తప్రతిభ్యః పరాదుః మహామృషీన్ మున్తక్ష్వతో మున్తప్రతీన్ హరాదామ్ ॥ తైత్తి. ఆ. 8-1-1 ॥

యావన్తో వా మున్తక్ష్వతః ॥ కాల్యాయన శ్రౌతసూత్రములు. 3-2-1-F ॥

దక్షిణత ఉదజ్ఞముఖో మంత్రకారః ॥ మానవ్యహ్య సూత్రములు 1-1-1 ॥

శ్రద్ధయా దుహితా తపతో 2-1 జాతా స్ససర్వీణాం మున్తక్ష్వతాంబభూవ ॥ కారక గృహ్యసూత్రములు. 8-1-1 ॥

మున్నగు వానియందు మంత్రకార మరియు మున్తక్ష్వత్ శబ్దముల ప్రయోగమున్నది

ఈవిషయములో నివేదించునదేమనః మంత్రశబ్దము, మరియు కృశ్ రెండును అనేకార్థములుగలవి. మున్తము యొక్క అర్థము అభిప్రాయము (సలహా) అని ప్రసిద్ధమై యున్నది. వాల్మీకి రామాయణ, యుద్ధకాండ 8వ సర్గలో 100, 101 శ్లోకమున

తదిహైవ నివోతో 2-స్త, మస్తః ప్రస్తాయతామితి ।

సంప్రాప్తౌ మస్తకాలో నః, సాగరస్యేవ లంఘనే ॥ వా. రా. యు 8-100, 101 ॥

ఇచ్చట స్పష్టముగా మస్త శబ్దమున కర్థము సలహా (అభిప్రాయము) అనికలదు. కావుననే అభిప్రాయముల నిచ్చువారికి మస్తశబ్ద ప్రయోగము అనేకసందర్భములందుగా నవగును. ఇదేవిధముగా కృశ్ ధాతువునకును కేవలము అసాధారణ ప్రాధుర్యము, లేక చేయుట అను ఒకే అర్థముగాదు. దర్శనార్థమునందును దాని ప్రయోగము వచ్చును ఉదా:- ॥ తైత్తిరీయారణ్యక. 8-1-1 ॥

నమ ఋషిభ్యో మున్తక్ష్వాద్వ్యః

దీని వ్యాఖ్యయందు భట్ట భాస్కర మిత్ర ఇల్లువ్రాసినాడు.

అథ నమ ఋషిభ్యో మస్తకృత్యః - మంత్రాణాం ద్రష్టభ్యః

దర్శనమేవ కర్తృత్వమ్ ॥ మైసూర సంస్కరణ భా. 3పు. ౧॥

చిత్రేయ బ్రాహ్మణము 'సర్వ ఋషిర్మస్తకృత్' భాష్యమునందు సాయణుడు;

ఋషిరీతిద్రియార్థః ద్రష్టా మస్తకృత్ కరోతి ధాతుస్తత్ర దర్శనార్థః ॥

అనగా; ఇచ్చుట కరోతి అనుధాతు ప్రయోగము దర్శనార్థమునందుగలదు.

యావన్తే నా మస్తకృతః ।

దీనికి శ్రాతసూత్ర ౨-౧-౧౩ యొక్క భాష్యమునందు కాల్యాయన గర్గుడు చక్కగానే వ్రాసినారు.

మస్తకృతో మస్తదృశ ఉచ్యతే । న హి మంత్రాణాం కరణం భవతి । అనిత్యత్వ

ప్రసక్త్యా తేన దర్శనార్థః కృశో ఇత్యధ్యవసీయతే । దృశ్యతే చానేకా ర్థతా

ధాతూనాం గన్తవావశేషణసేధనసాహసీక్యసృతియత్నప్రకథనోప యోగేషు కృశః । (అష్టా. ౭-౩-౭౭)

ఇత్యాత్మనేపదసృతిపాదనే గన్తా దీనద్ధాన్ కృశో చర్చయతి ॥

'మస్తకృతః' అనునది ఇచ్చుట మస్తద్రష్టా యొక్క అర్థమునందు ప్రయుక్తమైనది. మంత్రములు రచింపబడవు. అట్లుగదా వానిని అనిత్యమనియే తలచవలసి వచ్చును. కృశో అను ధాతువున కనేకార్థములు గలవు.

'కుత్స ఋషిర్భవతి కర్తా స్తోమానామ్ ఇత్యేషమవ్యవః' ॥

ఈ నిరుక్తపాఠము నందును కర్తకు అర్థము ద్రష్టయని నమ్ముటయే ఉచితము. ఏలన స్వయముగ నిరుక్తకారుడగు యాస్కాచార్యుడే 'ఋషిర్దర్శనాత్.' ౨-౧౧. దీని తరువాత ఔపమన్యవాచార్యుల 'స్తోమాన్ దదర్శేత్పాపమవ్యవః' ॥

అను రూపములో వాక్యము సుధృతమొనర్చినాడు. దీనివల్ల స్పష్టమగునదేమన; ఔపమన్యవాచార్యుల దృష్టియందు కర్త, మరియు ద్రష్టలకు ఒకే అర్థము గలదు.

మస్తకృత, లేక మంత్రకార శబ్దప్రయోగము మంత్రవినియోజకుల అర్థములో చేయబడును. అట్టిస్థితిలో దానియర్థ మిట్లుగనున్నది.

యజ్ఞాదౌ కర్మణ్యగేన మస్త్రేణోదం కర్మ కర్తవ్యమిత్యేవం రూపేణ

యో మంత్రాన్ కరోతి వ్యవస్తాపయతి స 'మస్తకృత్'

యజ్ఞప్రారంభములో ఏవిధమగు కార్యమొనర్చినదో అట్టిరూపములో యజ్ఞాదుల వ్యవస్తా నొనర్చువాడు 'మస్తకృత్' అనబడును.

ఇత ఊర్ధ్వాన్ మస్తకృతో ఒద్ధ్యర్యుర్భుగీతే ।

సత్యాషాఢ సూత్రము. ౨-౧-౧౩౦ యందును మస్తకృతః శబ్దము పైదెలిపిన మంత్ర వినియోగమును చక్కగా దెలిసికొనువారికే ప్రయోగింపబడినది.

తాణ్ణమహాబ్రాహ్మణమునందలి దిగువ వచనములందును ఋషుల కొరకు మంత్రకృత్ శబ్దప్రయోగము గలదు. దీనివల్ల అనేకులకు భ్రాంతి గలుగుట నిజమే. ఐనను ధ్యానపూర్వకముగా స్రవణమునంతయును చదివినచో వారికి 'మంత్రకృత్' యుక్త అర్థము మంత్రనిర్మాతగాదని మంత్రాధ్యాపకుడని స్పష్టమగును. ఆ సారమీ విధముగా నున్నది.

శిశుర్వా అభీరసో మస్తకృదాసీత్ స పితౄన్ పుత్రకా ఇత్యామస్తయత్ ।

తం పితరో బ్రువన్ అధర్మ కరోషీతి యో నః పితౄన్ సతః పుత్రకా

ఇత్యామస్తయస్య ఇతి । సో బ్రవీదహం వాన వః పితా బ్రహ్మ యో

మంత్రకృదస్మీతి తం దేవస్య పుపుంత । తే దేవా అబ్రువన్ ఏష వాన

పితా యో మస్తకృదితి ॥ తాణ్ణమహాబ్రాహ్మణము ॥

అనగా; అంగిరా యనుపేరుగల విద్వాంసుని పుత్రుడు బాల్యవస్తయందే మంత్రకృత్ ఐయుండెను. ఆయన తనకంటె పెద్ద వయస్సుగల మహానుభావులకు పాఠములను చెప్పునప్పుడు 'ఓపుత్రులారా!' అని సంబోధించినాడు. అందుకు యాపితరులు 'నీవధర్మ మొనర్చుచున్నావు. పితరులవలన మమ్ము 'హేపుత్రులారా! అని ఎట్లు సంబోధించితి' వనిరి. అప్పుడా బాలవిద్వాంసుడు 'నేను మస్తకృత్' (మంత్రాధ్యాపకుడ) నగు కారణమున మీకు నేను పితరుడ నని యనినాడు. అప్పు డాపితరులు దేవతల (మహాజ్ఞానుల) సేవీషయమును గూర్చి ప్రస్తావించినారా. వారును 'మస్తకృత్' (మంత్రార్థములను చెబుచువారా) యథార్థముగా పితరులే యనబడుదురనినారు.

'మంత్రకృత్' మునకు పైన జూపిన 'మంత్రాధ్యాపకార్థమే' ఇచ్చుల స్పష్టముగా అభిప్రాయమిచ్చుది. ఈనిమ్మ మనుస్మృతి శ్లోకము వల్ల కూడ ఈవిషయము స్పష్టముగా దెలియగలదు. దీనియందు 'మస్తకృత్' స్థానమున 'మస్త్రద' అనగా మంత్రజ్ఞానమును అర్థయుక్తముగా నిచ్చువాడని ఈశబ్దమునకు ప్రయోగము గలదు. ఆశ్లోకములివి

అధ్యాపయామాన పితౄన్ శిశురాగ్గరః కవిః ।

పుత్రకా ఇతి హోవాచ, జ్ఞానేన పరిగృహ్య తాన్ ॥ ము. ౨-౧౦౧ ॥

తే తమర్థమప్యన్తస్, దేవానాగతమన్యవః ।

దేవాస్తైతాన్ సమోత్యిమః, న్యాయ్యం వః శిశురుక్తవాన్ ॥ ము. ౨-౧౦౨ ॥

అజ్ఞో భవతి వై బాలః, పితా భవతి మస్త్రదః ।

అజ్ఞం హి బాలమిత్యాహుః, పితేత్యేన తు మస్త్రదమ్ ॥ ము. ౨-౧౦౩ ॥

ఈకథ సంపూర్ణముగా తాండ్యమహాబ్రాహ్మణమువలనె యున్నది. కావున దీనియర్థము మరల వ్రాయు నవసరము లేదు. కేవలము 'మస్తకృత్' 'మస్త్రద' యను శబ్దభేదము మాత్రమే గలదు. తాణ్ణమహాబ్రాహ్మణము కన్న మనుస్మృతి అతి ప్రాచీనమైనది. తాణ్ణమహాబ్రాహ్మణకారుడు మనుస్మృతి, యందుగల 'మస్త్రద' స్థానమున 'మస్తకృత్' శబ్దమును ప్రయోగించినా డని మాయభిప్రాయము తాణ్ణబ్రాహ్మణము మనుస్మృతి ప్రస్తుత ఛందోబద్ధ

రూపము కన్న ప్రాచీనమైనదిని ఎవరైన తలచినచో 'మన్తకృత్' నే పర్యాయరూపములో 'మన్త్రద' శబ్దము ప్రయోగించబడినదని అనవలసియుండునా? ఎట్టిరూపమునందును ఈరెంటికిని సమానార్థమనియే ఇచ్చుట స్పష్టమగును. 'కృత్' ధాతువున కనేకార్థములు వచ్చును. మహాభాష్యకారుడును పతంజలి 'భూవాదయో ధాతవః' (అష్టాధ్యాయ ౧-౩-౧) యొక్క వ్యాఖ్య యందు స్పష్టముగా వ్రాసినాడు.

యథాకరోతిరయముభూతస్థాదుర్వానే దృష్టః । నిర్మలీకరణే చాపి

దృశ్యతే 'పృష్ఠం కురు, పాదా కురు । ఉన్నదాన ఇత్యవగమ్యతే । నిశేషణే

చాపి పర్తతే - కటం కురు, ఘటం కురు, స్థాపయేతి గమ్యతే ।

ఇచ్చుట కృత్ అనగా స్థాపించుట అని అర్థము చూపబడినది. దీనిభావమును గొని మంత్రమును ఏ విశేషస్థానముందైనను వ్యవస్థాపితమైనరట్లు. ఈయర్థమునే గొని 'మంత్రవినియోగకృత్' మున్నగువానికొరకు మంత్రకృత్ శబ్దము ప్రయోగము, మరియు ప్రవలితము నగునని తెలియుచున్నది. ఈవిషయమే జైవిసిమునికృత 'మీమాంసా శాస్త్రము యొక్క 'ఆదానే కరోతి శబ్దః' (౪-౨-౩) వలన గూడా తెలియుచున్నది. దీని భాష్యమునందు శబరస్వామి ఇట్లు వ్రాసినాడు.

ఆదానే కరోతి శబ్దో భవిష్యతి । స్వరుం కరోతి స్వరుమ్ ఆదత్తే । యథా

కాష్ఠాని కరోతి, గోమయాని కరోతి, ఓదనం కరోతి, శబ్దో భవతి ।

'కృత్' అనునది గ్రహణమొనర్చు అర్థమునందు మీమాంసాశాస్త్రములోని ఈసూత్రము ప్రయోగమైనది. దీనివలన స్పష్టమగునదేమన 'మన్తకృత్' అనువాని యర్థము మంత్రములను విశేషరూపముతో గ్రహణమొనర్చుట, లేక వినియోగము యథాస్థానమున నుంచుట అని అనుటలో 'ఏ యాపదయు నుండజాలదు. ఇందుకొరకే ముప్రిద్ధ మీమాంసక విద్వాంసుడును కుమారిలభట్టు 'తన్త్రవార్తికము' నందు తాత్త్వమువో బ్రాహ్మణమున పూర్వోద్భృత అంగిరసుని కథ నుల్లేఖించుచు ఇట్లు వ్రాసినాడు.

ఇశుర్వా ఆగ్నే రసో మన్తకృతాం మన్తకృదాసీదిత్యత్ర మన్తకృచ్ఛస్తః

ప్రయోక్తరి ప్రయుక్తః ॥ తన్త్రవార్తిక పూనా. మం. పు. ౨౩౧ ॥

అనా; అంగిరసుని కొరకు ప్రయోగమైన మన్తకృత్ శబ్దము మంత్రమును చేయు వాడను అర్థమున గాక మంత్రమును సరియైన స్థానమున ప్రయోగమొనర్చువాడను అర్థమున గలదు. ఈమంత్రకృత్ శబ్దమువలనే ఖాదిగర్వహ్యసూత్రము ౨-౪-౧౦ లో 'మంత్రవాన్' శబ్దము బ్రాహ్మణము నకు విశేషరూపమున ప్రయోగింపబడుట చూడబడుచున్నది. దీనియర్థము మంత్రజ్ఞాన యుక్తుడై దానిని యథాస్థాన ప్రయోగమొనర్చు వాడని అర్థమున నొనర్చుకొనుట సంపూర్ణముగా ఉచితమైయున్నది. మహాభారత వన (అరణ్య) పర్వము ౧౩౪-౩ యొక్క

'అస్మిన్ యుగే బ్రహ్మకృతాం పరిష్కావాస్తాం మునీ మాతులభాగినేయా'

ఈశ్లోకము నందు 'బ్రహ్మకృత్' శబ్దము ప్రయోగము కూడ ఇదే 'మన్త్రదస్త్రై' అనా; మంత్రములను యథోచితముగ ప్రయోగము, లేక వినియోగపరమ వాడనునర్థము నందున్నది. పైదెలిపిన ప్రమాణములచే నిది

స్వప్నముచున్నది. 'ధమువంశ' మనునది కావ్యముగ కారణమున ధార్మికదృష్టితో గొప్పమహత్త్వము గలది గాక, స్వప్నము దాని యందు ప్రయోగమైన శబ్దములు మనకొరకును ఏమహత్త్వము గలవి గావు. ఇనను ఈ ప్రసంగముతో దానివంతు సర్గమునగల 'అవ్యగ్రణీభూస్త్వతా మృషీణాం, కుషాగ్రబుద్ధే కుశలీ గురుస్తే' సరళమైన బుద్ధిని గురించిన అడిగిన ఈ ప్రశ్నలో మంత్రకృతార అనగా వినియోగపరమమైన మరియు 'మంత్రార్థాధ్యపకుడే' యవంతు దాని టిప్పణి (వ్యాఖ్య) యందు గోవిందశాస్త్రి యను విద్వాంసుడివిధముగ వ్రాసినాడు.

'అత్ర న మంత్రాన్ కుర్వంతీతి మంత్రకృత ఇతి పుష్పత్తిర్గరియసే వేదా పౌరుషేయత్వభజ్జాత్'.

కిన్తు మంత్రాన్ కుర్వంతీతి ప్రయోగవిధిగా ఇష్ట లాభాయ ప్రయుజ్జత ఇతి మంత్రకృతః'

(రఘువంశః సంపా-గోవిందరామశాస్త్రి, మరో వెంకటేశ్వర ప్రెస్. ముంబయ్ ౧౯౬౯)

ఈవిధముగ 'మంత్రకృత' మంత్రకార, బ్రహ్మకృత్, లేక మంత్రవాన్ మున్నగు శబ్దముల ప్రయోగమువల్ల బుద్ధులు 'మంత్రకర్త' అను బ్రహ్మతో పడకూడదు. వారిని మంత్రద్రష్టలని యంగీకరించుటయే అత్యవితము. తైత్తిరీయారణ్యక ౪-౧-౧ యందు 'నమ బుష్పభ్యో మంత్రకృద్భ్యః' అను పాఠమునకు మహావిద్వాంసుడగు భట్టభాస్కరుడు పైదెలిపిన, మరియు ఇతర ప్రమాణములను దృష్టియందుంచుకొని వక్కనియర్థము నొనర్చినాడు ఎట్లన-

అథ నమః బుష్పభ్యః ద్రష్టభ్యః । మంత్రకృద్భ్యో మంత్రాణాం ద్రష్టభ్యః ।

దర్శనమేవ కర్తృత్వమ్ ।

అనగా; 'మంత్రకృతః' అర్థము మంత్రద్రష్ట. కృత్ ధాతువు దర్శనమను అర్థమునందును ప్రయోగ మగును ఇట్టి మంత్రద్రష్టలగు బుద్ధులకు నమస్కార మగుగాక.

౩. ౧ వేదజ్ఞానప్రదాత పరమేశ్వరుడు.

'మూర్' మరియు ఇతర అనేక పాశ్చాత్య విద్వాంసుల అనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసులును తమ గ్రంథములందు 'స్వయమగ్నా వేదములందే వానిని ఈశ్వరకృతమని అంగీకరించలేదు' అని వ్రాసినారు. వేదములను ఈశ్వరకృతములని నమ్ము సిద్ధాంతము వెనుకనుండి చొప్పింపబడిన దనియును వ్రాసినారు. కాని ఈమాట సంపూర్ణముగా అశబ్దము. ఈవిషయముతో వేదము లందు వేలాది ప్రమాణములుగలవు. వానియందు వేదములు ఈశ్వరీయ మని మాపబడియున్నది. వానినుండి కొన్ని అతిస్పష్టముగ ప్రమాణములను ఉదాహరణముగా ప్రవేశపెట్టుచు మేమీ యధ్యాయమును ముగించుచున్నాము.

౧. బుగ్వేద. ౧౦-౯౦ పురుష సూక్తమంత్ర మీ విషయమున ప్రసిద్ధము.

తస్మాద్ యజ్ఞాత్ సర్వహృత ఋచః సామాని జజ్ఞరే ।

ఛక్వాంసి జజ్ఞరే తస్మాద్ యజాస్తస్మాదజాయత ॥ ఋ ౧౦-౯౦-౯ ॥

అనగా; ఆ పూజనీయ పరమేశ్వరునిచే బుగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము మరియు 'ఛక్వాంసి' అనగా అధర్వణేదము లుత్పన్నమైనవి.

అనేక పాశ్చాత్య విద్వాంసులు, మరియు వారి అనుయాయులు, పురుష సూక్తమును ప్రక్షిప్త మని యెంచుదురు. (ఐనను ఈఅభిప్రాయముయొక్క సారహీనత్వమును ముందుముందు ప్రమాణయుక్తముగా ప్రకటించుము) మే మితర యనేక ప్రమాణము లిచ్చుట నొసగుదుము. వాని విషయము దెవ్వరికిని ఎట్టిసందేహము గలుగకుండును. ఋ.౨-౨౩-౨౯

౨. దేవాశ్రితే తే అనుర్య ప్రవేతనో బృహస్పతే యజ్ఞేయం భాగమానశః ।

ఉస్రా ఇన సూర్యో జ్యోతిషో మహా విశ్వేషామిజ్జనితా బ్రహ్మణామసి ॥ ఋ.౨-౨౩-౨ ॥

పదార్థము:- (అనుర్య) ప్రాణాధారుడు (బృహస్పతే) జ్ఞానపతి యగు పరమాత్మ; (దేవాః చిత్) సత్యనిష్ఠుల విద్వాంసులు మాత్రమే (ప్రవేతనః) సర్వజ్ఞుడవగు (తే) నీయొక్క (యజ్ఞేయమ్) యజ్ఞమునయోగ్యమగు పవిత్ర (భాగమ్) భాగమును (ఆనశః) ప్రాప్తించుకొందురు. (ఇన) ఏవిధముగా (సూర్యః) సూర్యుడు (జ్యోతిషే) తనజ్యోతిషే (మహాః ఉస్రాః) గొప్పకరణముల నుత్పన్నమొనర్చునో అదేవిధముగ నీవు (విశ్వేషామ్) సకల (బ్రహ్మణామ్) వేదములను (జనితాఅసి) ఉత్పన్నమొనర్చువాడవు.

పరమాత్మ నేవిధముగా సూర్యసమానుడని సకలవేదముల ఉత్పాదకుడని చూపబడినదో ఆ విషయ మతి స్పష్టము. దీనివ్యాఖ్య అనావశ్యకము.

౩. ఇన్ద్రాయ సామ గాయత విస్రాయ బృహతే బృహత్ ।

బ్రహ్మకృతే విపశ్చితే పునస్యదే ॥ సామమేద. మం ౩౮౮, ౧౦౨౫ ॥

ఈమంత్రమునందు పరమేశ్వరుని ఇంద్రనామముతో స్మరించుచు ఆయనను (బృహద్ విప్ర) అందరికన్న గొప్పజ్ఞుని, (పునస్యదే విపశ్చితే) అత్యంతముగ స్తుతించదగిన యోగ్య విద్వాంసుడు, మరియు (బ్రహ్మకృతే) బ్రహ్మ లేక వేదములను చేసిన వాడని పేర్కొనుచు ఆతని గుణగానమొనర్చుట కుపదేశించబడినది. 'బ్రహ్మకృతా' ఈ విశేషణముచే వేదములను రచించినవాడు ఆ పరమేశ్వరుడే యను భావము సంపూర్ణముగా స్పష్టమే. ఇంద్రణమాత్రమును సంశయించవలసిన యవసరములేదు.

౪. ఋగ్వేద, సామవేదముల ఈదిగువ మంత్రము కూడా పరమేశ్వరుని వేదరూప జ్ఞాన ప్రదాతయని తెలుపుచున్నది.

హోతా దేవో అమర్త్యః పురస్తాదేతి మాయయా । విదధాని ప్రచోదయన్ ॥ ఋ.౩-౨౨-౨ ॥

అనగా: (హోతా) శాంతి, మరియు ఆనందముల నిచ్చువాడు (అమర్త్య దేవో) అమరుడగు పరమేశ్వరుడు (మాయయా) తన బుద్ధితో (విదధాని) జ్ఞానములను (ప్రచోదయన్) విశేషరూపమున ప్రేరణమొనర్చు (పురస్తాదే) ఏతి యోగి సమష్టిభామున ప్రకటమగును వేదజ్ఞానసీశ్వరీయమని ఇచ్చుటను స్పష్టముగ నున్నది.

౫. ఈదిగువ ఋగ్వేద ౩ ౫౭ ౬ మంత్రములో వేదములు పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రదత్తమైనవి. ఆవి సర్వజనహితకరజ్ఞానప్రపూర్ణములని తెలుపబడినది

యా తే అగ్నే పర్వతస్యేవ ధారాసశ్చన్త్రీ సీమయన్ దేవ ఏతా ।

తామస్మభ్యం ప్రమతిం జాతవేదో వసో రాన్వ సుమతిం విశ్వజన్యామ్ ॥

పదార్థము: - (అగ్ని) 'హి జ్ఞానస్వరూపుడవం పరమేశ్వరా! (దేవా) సుఖశాంత్యానంద ప్రదాతా! (యా) తే పర్వతస్య అనశ్చస్తి ధారా ఇవ) పర్వతధారవలె మధ్య ఎవ్వులను ఆగిపోసి సీయొక్క (చిత్ర) అద్భుతమైన (ధారా) వేదమయీ జ్ఞానధార, లేకవేదవాణి ('ధారేతి వాజ్ఞానమను' నిఘంటుని-౧-౧౨) (ప్రేమయితీ) నిరంతరము జ్ఞానమును ప్రసాదించుచు తృప్తిపరచుచున్నది. (జాతవేదః) ఎల్లరను వసించజేయు, సర్వవ్యాపక, సర్వజ్ఞాడపునగు హి పరమేశ్వరా! జాతే జాతే విద్యత ఇతి వా జాతాని వేద ఇతి వా నిదక్తే (అస్మభ్యమ్) సూకల్యాణము కొరకః (తామ్) ఆ (ప్రమతిమ్) అత్యంత ఉత్తమ జ్ఞానమును ప్రసాదించునట్టి, (విశ్వజన్యామ్) సకల మానవులకు కల్యాణ ప్రదమగు (సుమతిమ్) వేదరూపిణి ఉత్తమబుద్ధిని (రాన్వ) ప్రసాదించుము. ఈమంత్రము నందు వేదవాణి స్పష్టముగ ఈశ్వరీయము, యరియు నిష్పక్షపాతము వగు కారణమున మానవమాత్రు లెల్లరకును కల్యాణ ప్రదమని చెప్పబడినది

౬. యో అదధాజ్యోతిషి జ్యోతిరస్తర్యో అస్మజస్మధునా నం మధూని ।

అథ సీయం శూషమిద్రాయ మన్మ బ్రహ్మకృతో బృహదుక్తాదవాచి ॥ ఋ.౧౦-౫౪-౬ ॥

ఈఋగ్వేదమంత్రమందు స్పష్టముగా వేద మీశ్వరీయ జ్ఞానమని తెలుపబడినది. 'ఏ పరమేశ్వరుడు (జ్యోతిషి) జీవరూపజ్యోతియందు (జ్యోతిః అదధాత్) వేదరూప జ్యోతిని సృష్ట్యేరంభముతో ధారణమొనర్చుజేయునో ఆపరమేశ్వరుడే మధుర ఉత్తమపదార్థములతో గూడ తగిన రీతిలో ఇతర ఉత్తమ ఉపయోగకర పదార్థములను సంయోగ పరచును. ఇట్టి (ఇద్రాయ) పరమేశ్వర్య సంపన్నుడగు పరమాత్మ కొరకః (ప్రియమ్) ప్రేమను, మరియు (శూషమ్) బలమును, ఉత్సాహమును అభివృద్ధి పరచునట్టి (బృహత్) మహోగ్ధ (మన్మ) మననాత్మక జ్ఞానమును (బ్రహ్మకృతః ఉక్తాత్) ఈశ్వరరచితములగు వేదములచేతనే (అవాచి) పలుకవలెను. అనగా; పరమేశ్వరస్థుతి ఈశ్వరీయ వేదవాణి ద్వారా చక్కగా, శ్రద్ధాపూర్వకముగా చేయబడవలెను యథార్థముగా వేదవాణి పరమేశ్వర ప్రదత్తమగు కారణమున అది పరమేశ్వరుని గుణములను యథార్థముగా ప్రతిపాదించుచున్నది. ఈమంత్రముద్వారా ఈభావము స్పష్టముగా దెలియుచున్నది.

౭. సనః శర్తాయ పుష్పయే త్వేషద్యమ్యమ్నాయ శుష్మిణే ।

దేవత్రం బ్రహ్మ గాయత ॥ ఋ.౧-౩౭-౧ ॥

ఈ మంత్రములో బ్రహ్మ, లేక వేదమునకు 'దేవత్రమ్' అను విశేషణము గలదు. దీనియర్థమేమనః; వేదములు సర్వప్రకాశకగుడగు పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రదత్తము, లేక ప్రేరితములైయున్నవి, కాన ఆ పరమేశ్వరుడు సర్వశక్తిమంతుడు, తేజోవంతుడు అతనిని ఈశ్వరీయ వాణి యగు వేదముద్వారా గానమునలించెను.

౮. ఋగ్వేద. ౧-౪-౫, మరియు యజుర్వేద. ౩౪-౫౭ వో ఈమంత్రము గలదు

'ప్రనూనం బ్రహ్మణస్తతిర్మస్తం వదత్యుక్త్యమ్ ।

యస్మిన్ప్రస్తో వరుణో మిత్రో అర్యమా దేవా ఓకాంస చక్రరే ॥

ఇది అతిస్పష్టముగ శబ్దములలో వేదమంత్రములను ఈశ్వరప్రదత్తమని చూపినది. దీనిదేవత ఋగ్వేదములో 'బృహస్పతిః', మరియు యజుర్వేదములో బ్రహ్మణస్పతిః అనగా 'వ్యాబ్రహ్మతీ తస్యై ఏష పతిః' వేదవాణి, లేక జ్ఞానమునకు స్వామి పరమేశ్వరుడు. మంత్రములో ఇట్లుచెప్పబడినది. (యస్మిన్) ఏ పరమేశ్వరుని యందు (ఇన్ద్రః) సూర్యుడు, లేక విద్యుత్తు (వరుణః) చంద్రుడు, లేక జలము (మిత్రః) ప్రాణములు (అర్యమా) వాయువు, మరియు సమస్త (దేవా) దివ్యగుణములు (ఓకాంసి చక్రీరే) నివాసమొనర్చునో (బ్రహ్మణః పతిః) అట్టి జ్ఞానము, లేక వేదవిద్యల స్వామి యగు పరమాత్మ (ఉక్షత్వమ్) ప్రశంసనీయముగ (మన్త్రమ్) వేదమను పేరుగల మంత్రసహితలను (నూనమ్) నిశ్చయముగా (ప్రవదతి) అత్యుత్తమముగా చెప్పును, లేక వేదములద్వారా ఉపదేశించును. ఈవిషయమును మీర్లెరును చక్కగా తెలిసికొనుడు. వేదముల ఈశ్వరీయత్వమునందు ఏవిధముగ సందేహముండవలదు. కావుననే మంత్రములో 'బ్రహ్మణస్పతిః నూనం ప్రవదతి ఉక్షత్వం మన్తమ్' అని అతి స్పష్టశబ్దములతో తెలుపబడినది. మహర్షి దయానందులు చాలచక్కగా వ్రాసినారు.

హే మనుష్యా! యేనేశ్వరేణ వేదా ఉపదిష్టాః, యః

సర్వజగదభివ్యాస్యస్త్రితోఽస్త్రీ.....స ఏష సర్వైర్మనుష్యైరుహస్యోఽస్త్రీ!

అనగా; ఏపరమేశ్వరుడు వేదోపదేశమొనర్చినాడో, ఎవడు విశ్వమంతటను వ్యాపకమైయున్నాడో ఆతనినే మనుష్యు లుహస్యించవలెను. తరువాత మంత్రవంతులను వేదముల ఈశ్వరీయత్వముతో గూడ సర్వానీతకారకత్వమును గూర్చి మరల ఉపదేశమొనర్చబడియున్నది.

౯. తమిద్ వోచేమా విదధేషు శమ్భునం మన్తం దేవా అనేహసమ్ ।

ఇమాం చ వాచం సృతి హర్యథా సరో విశ్వేద్ వామా వో ఆశ్చనత్ ॥ బురి-౪౦-౬ ॥

ఈమంత్రమునందు (దేవా) విద్వాంసులారా! మేము (తమ్) అట్టి (శంభునమ్) శాంతి, మరియు కల్యాణకారియగు (అనేహసమ్) సర్వదోషరహితుడు, సదా రక్షించువాడు (మన్తమ్) మానవీయ మంత్రసమూహమును (విదధేషు) పఠన-పాఠన, విజ్ఞానాది కర్తవ్యముల అవసరములందు (వోచేమ) ఉపదేశించుము. మీరు దానినెరుగుడు. (సరో) నాయకులారా! మీరు (ఇమాం వాచమ్) ఈశంభు - శాంతికి మూలమైన పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రదత్తమైన వేదరూపవాణిని మీరు (సృతిహర్యథ) మాటిమాటికి అతిశ్రద్ధతో దెలిసికొనినవో ఈవాణి మీకు (విశ్వా వామా) ప్రశంసనీయముగ సకల సద్గుణములను 'వామశ్రుతి ప్రశస్య నామసు ॥ నిఘం. ౩-౮' ప్రాప్తించజేయును. దీని భావార్థమునందు మహర్షి దయానందులు యథార్థరూపమున ఇట్లు వ్రాసినారు.

“విద్యద్విర్విద్యాప్రవారాయ సర్వేభ్యో మనుష్యేభ్యో నిత్యం పాఠాః సాక్షాః ।

సరవాస్యసస్వరహస్తక్రియా వేదా ఉపదేష్టవ్యాః ।

యది కశ్చిత్ సుఖమిచ్ఛేత్ స విద్యత్పుంగవే వేదవిద్యాం ప్రాప్నుయాత్ ।

నైతయా వినా కస్యచిత్ సత్యం సుఖం భవతి ।

తస్మాదధ్యావక్షైరభ్యేత్పభిశ్చ ప్రయత్నేన సకలా వేదా గ్రాహయితవ్యా గృహీతవ్యాశ్చ ॥”

వేదమంత్రముల ఆధారమున వేదముల ఈశ్వరీయత్వము, మరియు ఉపయోగత్వమును గూర్చి ఇంతకన్న ఉత్తమ వర్ణన మేముండగలదు?

దిగున నీయబడిన రెండు మంత్రములందొనర్చబడిన వేదముల ఈశ్వరీయత్వ జ్ఞానము, మరియు వేదవాణి ఈశ్వరీయవాణి యగు కారణమున అత్యధిక లాభదాయకమని చూపబడినది ఈ ప్రసంగము నందిది ఆవశ్యకమే యగును.

ఏవా హ్యస్య సూన్యతా విరహ్యే గోమతీ మహీ । పక్వా శాఖా న దాశుషే ॥ ఋ ౧-౮-౮ ॥

ఈమంత్రము నందు 'మహీ' శబ్దముచే 'మహీతి తాజ్ నామసు పరితమ్' ॥ నిఘంటు. ౧-౧౧ ననుసరించి మహతీ సర్వపూజ్యా వేద వాణి యొక్క గ్రహణము కలదు. దీనికి నిష్పవేశముగలదు. (సూన్యతా) స్థియ సత్యప్రాశిక, లేక స్థియ మరియు సత్యవచనములను ప్రకాశపరచునది (విరహ్యే)

'మహావిద్యాయుక్తా విరహ్యతి మహన్నామసు పరితమ్' ॥ నిఘం. ౩-౩ ॥

గొప్పవైన మహావిద్యలచే పరిపూర్ణమైన (గోమతీ) ఉత్తమస్తుతులతో గూడిన-

'గౌరితి స్తోత్రనామసు' ॥ నిఘం. ౩-౧౬ ॥

అనగా దీనిని ప్రశంసించువారు ఉత్తమజ్ఞానులు. ఈవిశేషణములతో గూడిన వేదవాణి విషయముతో ఇచ్చుల ఇచ్చు చెప్పబడినది. ఈవేదవాణి (హి) నిశ్చయముగా (అస్య) పరమేశ్వరుడు ప్రసాదించిన దీనిని (దాశుషే పక్వా శాఖా న) అధ్యయమునందు ధ్యానపూర్వకముగా ఆత్మసమర్పణ మొనర్చుమానపులకు అధ్యయనార్థం వ్యాసం దత్తవలే మనుష్యాయ:- -- ఫలములచే నిండియున్న వృక్షములవలె వివిధ సుఖముల, మరియు విద్యలయొక్క ఆనందమును ప్రసాదించును. ఈమంత్రమునకు స్వామి ఆనందతీర్థ (శ్రీమద్వాచార్య) మంత్రార్థ మంజరి యొక్క ప్రణేత (రచయిత) యగు రాఘవేంద్రయతి, మరియు మహర్షి దయానందులు మున్నగు వేదభాష్యకారులెక్కువరు ఈయాశయమునే తమ తమ భాష్యములలో వెలిబుచ్చినారు. ఉదాహరణమునకు స్వామి ఆనందతీర్థ ఋగ్ భాష్యమునందొల్లు వ్రాసినారు

ఏవమేవాస్య వాగీ చ, వేదేతా మహతీ తథా । పక్వా శాఖేవ దవతే వరదాత్రి విరహ్యసః ॥

మహర్షి దయానందులు దీనికి పైన తెలిపిన అర్థమునొనర్చుచు, దీని భావార్థము ఈమహత్వపూర్ణములగు వాక్యములలో నిచ్చియున్నారు.

'అత్రోపమాలజ్ఞానః - యథా వివిధపుష్పఫలవంత ఆశ్రమసంపాదయో వృక్షా వివిధ ఫల ప్రదాః

సప్త తదైవేశ్వరేణ వివిధ విద్యానష్టప్రదా వేదా అనేకముఖభోగప్రదాః పృథివ్యాదయశ్చ సప్తదీక్షితాః సప్త ।'

ఏతేషాం ప్రకాశో రాజ్యం చ విద్యద్విరేష కర్తుం శక్యతే ।

దీని సారాంశము పైన నీయబడినది. ఇక నిచల మరల వ్రాయు ఆవశ్యకత యుండదు. దీనివిశ్వా వేదముల ఈశ్వరీయత్వము స్పష్టముగా సిద్ధించుచున్నది. సందేహములేదు. ఋగ్వేద. ౧ ౮౨. ౧. నిష్పవేశమంత్రమును గనుడు.

ని కావ్యా వేదసః శశ్వతస్త్వర్ణస్తే దధానో వర్యా పురూణి ।

అగ్నిర్భువన్ రయిపతీ రయీణాం సత్రా చక్రాణో అమృతాని విశ్వా ॥

విస్తారమగునను భయముతో పూర్తిమంత్రమునకు విస్తృత వ్యాఖ్య నొనర్చక ఇచ్చట వేదములు 'నిత్యపరమేశ్వరునిచే ప్రాప్తించినవి, మరియు సర్వహితముల నిచ్చునవి' యని ఈ మంత్ర సారాంశమును చెప్పుటయే చాలననుకొందుము.

(శ్రీసాయణాచార్యుడు కూడా దీనియర్థము (శ్లోకం) శాశ్వతమైన నిత్యస్వ(వేదం) విధాతు బ్రహ్మణః సమృద్ధిని (కావ్యా) కావ్యాని మస్తరూపాణి అనగా; నిత్యపరమేశ్వరుని మంత్రరూపకావ్యమిదియే యని యొనర్చినాడు. మహర్షి దయానందులు (వేదం) సకల విద్యాధాతుర్విధాతుః (శ్లోకం) అనాదిస్వరూపస్య పరమేశ్వరస్య సమృద్ధాత్ ప్రకాశితాని (పురూష) బహూని (సత్రా) విత్వాని సత్కార్యప్రతిపాదకాని (అమృతాని) మోక్షధర్మవార్తాప్రాసకాని (నర్యా) సృభ్యోహితాని).

ఈరూపముతో దీని శబ్దముల సరళముగ మరియు స్పష్టముగ వ్యాఖ్యనొనర్చుచు దీని భావార్థముతో నిట్లు వ్రాసినారు.

హే మనుష్యాః! అనన్త సత్యవిద్యేన అనాదినా సర్వజ్ఞేన పరమేశ్వరేణ యుష్మద్దితాయా

స్వవిద్యామయా అనాదయో వేదాః ప్రకాశితాః, తాన్ అధీత్య అధ్యాప్య చ ధార్మికా

విద్వాంసో భూత్వా ధర్మాత్మకామమోక్షాన్ నిర్వర్తయత ॥ పు. ౧౭౬౨ ॥

భావము:- ఓ మానవులారా! అనాది, సర్వజ్ఞుడగు పరమేశ్వరుడు మీహితముకొరకు సత్కార్య ప్రకాశకములు, జ్ఞానమయములు, అనాదులు నగు వేదములను ప్రకాశపరచినాడు. వానిని మీరు చదివి, చదివించి, ధర్మాత్ములగు విద్వాంసులై ధర్మాత్మకామమోక్షములను సంప్రాప్తించుకొనుడు.

యస్మాద్భువో అపాతక్షన్ యజుర్యస్మాదపాకశన్ । సామాని యస్య తోమూన్యథ

ర్వాగ్నేరసో ముఖమ్ స్కమ్నం తం బ్రూహి కతముః స్విదేవ సః ॥ అథర్వ. ౧౦-౭-౨౦॥

ఇచ్చట పరమేశ్వరుని 'స్కమ్న' అనగా, సర్వాధారు డను పేరుతో సృరణమొనర్చుచు బుుగ్గేద, యజుర్గేద, సావనేద, ఆధర్వవేదములను రచనజేయువాడు అపరమేశ్వరుడొక్కడే యని స్పష్టముగా తెలుపబడినది. ఇదేవిషయము;

“యత్ర ఋషయః ప్రథమజా ఋషయః సామ యజుర్మహి ।”

ఏకర్షిర్యస్మిన్సార్వృతః స్కమ్నం తం బ్రూహి కతముః స్విదేవ సః ॥ అథ. ౧౦-౭-౧౪ ॥

స పర్యగాచ్చక్రమకాయమప్రణమన్నావిరం శుద్ధమహాపవద్ధమ్ ।

కవిర్మనీషీ పరిభూః స్వయంభూ ర్యాథా తథ్యతోఽర్థాన్ వ్యదధా

చాశ్వతీభ్యః సమాభ్యః

॥ యజుర్గేద. ౪౦-౮ ॥

ఇంకా ఇతర వందలొది మంత్రములందును వేదములు బుుషిక్వతములని నవమ్మ వారి ఆలోచన సంపూర్ణముగా నిరాకరింపబడినది.

3.1.1 వైదిక భాషయు ఈశ్వరప్రదత్తమేనా?

అనేకవిద్వాంసులు వైదికజ్ఞానము ఈశ్వరీయమని నమ్ముచును మంత్రరచనను ఋషిక్రతు మనియెంచెదరు విశేషమగు సాధనల మరియు తపస్సుల ద్వారా ఋషులకు సంప్రాప్తించిన దివ్య ఈశ్వరీయ జ్ఞానమునే వారు మంత్రరూపమున మన కిచ్చియున్నారు. ఆ సంగ్రహములే ఇప్పుడు 'వేదసంహిత' లను పేరుతో పిలువబడుచున్నవనియును వారి విశ్వాసము. కాని మనము లోతుగా నాలోచించి చూడ వారియీకల్పనలయందు అనేక దోషాలు స్పష్టముగా గాన్పించుచుండును.

౧. ఏశికకుడైనను బోధించుకుండవే లోకులకు ధ్యానము మున్నగువాని సరియైన మార్గమెట్లు తెలియగలదు?

౨. ఋషులకు ప్రాప్తించిన యా దివ్య ఈశ్వరీయజ్ఞానము ఏరూపములో నుండెను? ఏవిధమగు శబ్దములు లేకుండనే జ్ఞానమును పొందుట సాధ్యమేనా?

౩. ఋషులకు ప్రాప్తించిన యాజ్ఞానమును ఎట్టి పారపాటు కల్పనలు లేకుండా యథార్థ శుద్ధరూపమున మన కిచ్చినా రనుట కేమి ప్రమాణము గలదు?

౪. భాషే ఉత్పత్తి, విశేషించి సమస్త భాషలకు జననియైనట్టి వైదికభాషవంటి పూర్ణభాష యొక్క ఉత్పత్తి కేవలము మానవ ప్రయత్నముచే సాధ్యమగునా? ఇంతేగాక మనము భాషే విజ్ఞానము యొక్క ఈ ప్రసిద్ధ సిద్ధాంతమును, ఆలోచనలను, మనకు భాషతో గల నిత్యసంబంధమును దృష్టియందుంచుకొనినప్పుడు నిష్కల్మషత ప్రసిద్ధవిద్వాంసుల లేఖలతో గూడ జ్ఞాతమగున దేమన, భాషకు కూడ మూలము ఈశ్వరీయమే యని నమ్మవలసివచ్చుచున్నది. అట్లు విశ్వసించుకొన్న మన మనుగడయే సాగజాలదని కూడ స్పష్టమగుచున్నది.

క. హర్డర్ (Herder) అనుపేరుగల భాషానిజ్ఞుని అభిప్రాయమిట్లు గలదు.

'Without language, man could never have come to his reason and we might add, to his senses.' (Schelling)

అనగా భాషలేనిదే మానవుడెన్నడును చక్కని తర్కమును ప్రాప్తించుకొనజాలడు.

ఖ. శేలింగ్ అనుపేరు గల భాషాశాస్త్రవిశారదు డిట్లనినాడు.

'Without language, it is impossible to conceive philosophical, nay, even any human consciousness.'

అనగా; భాషలేనిచో దార్శనికమేరదు. ఏవిధమగు మానవీయ జ్ఞానము కూడా సంభవము గాజాలదు

గ. హీగల్ Hegel అనుపేరుగల సుప్రసిద్ధ దార్శనికు డిట్లు వ్రాసినాడు.

'We think in names' మనము పేర్లలో, శబ్దములలో నాలోచింతుము.'

ఘ. సర్ విలియం హైమిల్టన్ (Sir William Hamilton) ఇట్లు వ్రాసినాడు.

'Words are the fortress of thoughts, unless thought be accompanied at each point of its evolution by a corresponding evolution of language, its further development is arrested.'

- Sir William Hamilton

అనగా శబ్దములు ఆలోచనలకు దుర్గమముల వంటివి. ఆలోచనలు మనవికాస సంబంధమగు ప్రతిబింబపుపై నను భావోపాసముతో అనుగతము గానప్పుడు దాని భావిప్రగతి నిలిచిపోవును.

జ. 'వాన్ హుంబోల్టు' అనుపేరుగల జర్మనివిద్వాంసుడు చక్కగా వ్రాసినాడు.

'If we separate intellect and language, such a separation does not exist in reality.'

అనగా; మనముకవేశ బుద్ధిని (లేక తజ్జన్య ఆలోచనలను) భాషనుండి వేరుచేసిన యెడల ఇట్టి భిన్నత్వమునకెట్టి అస్తిత్వముండదు.

చ. శ్లీర్ మైకర్ *Schlier macher* అనువిద్వాంసు డిల్లువ్రాసినాడు.

'Thinking and speaking are so entirely one that one can only distinguish them as internal and external, any as internal, every thought is already a word.'

అనగా; ఆలోచించుట, మరియు చెప్పుట (ఆలోచన, మరియు భాష) ఈరెండును సంపూర్ణముగా ఒక్కటే. వీని భేదము కేవలము లోపల, బయట అనురూపముననే చేయ వచ్చును. ఇంతేగాక, లోపలిరూపములో ప్రతియూలోచన ఒకశబ్దరూపమేయై యున్నది.

ఛ. సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడును ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ ఈసిద్ధాంతమును ప్రబలయుక్తులచే నిరూపించుచు దీనినే మొత్తము భాషా విజ్ఞానము, మరియు దర్శనశాస్త్రములకాధారమని ఎంతవరకు వ్రాసినాడన,

'We think in words' must become the charter of all exact philosophy in future.'

The Science of language by Prof. Max muller. P.99.

అనగా; మనము శబ్దములలో ఆలోచింతుము. ఇది సంపూర్ణముగా తత్త్వజ్ఞానమునకు భవిష్యత్తులో ఆధారభూత తత్త్వమని యెంచవలసి యుండును. ఈ విషయమందే ఉపర్యుక్త విద్వాంసుల ఉద్దరణమునిచ్చుచు ఇల్లువ్రాసినాడు

'We never meet with articulate sounds except as wedded to determinate ideas nor do we ever I believe, meet with determinate ideas except as embodied forth in articulate sounds. Therefore, declare my conviction as explicitly as possible, without language.'

(The Science of language by Prof. Maxmuller. p.99.)

అనగా; మనకు మిక్కిలి స్పష్టమగు శబ్దముల ప్రాప్తి వానితో గలిసియుండు ఆలోచనలు లేకుండా ఎప్పుడును కలుగజాలదు స్పష్టమగు మంత్రాలోచన ఉపలబ్ధి స్పష్టమగు శబ్దములు లేకుండా కలుగలదను విశ్వాసము నాకలేదు. తర్కము, లేక యుక్తి మున్నగు వాని అర్థము నాలోచించుట భాషలేకుండా ఎప్పుడును సంభవముగాదను నావిశ్వాసమును స్పష్టముగా ప్రకటించుచున్నాను.

మన భారతీయార్యుల సిద్ధాంతము విషయములో మిక్కిలి స్పష్టము. విశేషముగా ప్రకటించు అవసరము లేకున్నను ఈమంత్రమును నిర్దేశించిన చాలుననుకొందుము.

‘సద్దేశబ్ధానంబు’; బొత్తులికమ్మ శబ్దసార్వభౌమ సమ్మతః ॥ మీమాం. సూ. ౧ - ౧ - ౫ ॥

‘నిత్యస్తూప్తాద్భువనస్యపరార్థత్వాత్’ ॥ మీమాంసా సూత్రము ౧ - ౧ - ౧౮ ॥

మున్నగు మీమాంసా సూత్రములందు పైన చెలిపిన శబ్దముల, మరియు అర్థముల నిత్యత్వము యొక్క సిద్ధాంతము అతిస్పష్టముగ ప్రతిపాదించబడినది. దీనిని కవికల సార్వభౌముడు కాలిదాసు తన రఘువంశము నందు,

‘వాగద్వావివ సంప్రకృతౌ వాగద్వప్రతిపత్తయే’ ॥ రఘువం. సర్గ ౧ - ౧ ॥

ఈయుపమా ద్వార నిర్దేశమునర్చినాడు. మహర్షి వ్యాసులు యోగసూత్ర. ౧౧ - ౨౭లో,

సంప్రతిపత్తినిత్యతయా నిత్యః శబ్దార్థ సంబంధ ఇత్యాగమివః ప్రతిజానతే ॥ ౧ - ౨౭ ॥

ఈయోగసూత్రభాష్యములో వ్రాయబడిన శబ్దముల ద్వారా ఈసిద్ధాంతమే విశదముగ ప్రతిపాదించబడినది కావున ఆర్యుల పరంపరానుగతము విశ్వాసము ననుసరించి వేదముల శబ్దార్థ సంబంధములు నిత్యము. వీనిని యుక్తివిరుద్ధము, నిరాధారము లని తలచరాదు. భాషల తులనాత్మక, అను శీలనము వలన చెలియునదేమన! వైదికభాష కేవలము భారతదేశమునకుసంబంధించినదే గాదు; ప్రపంచమందలి సమస్త దేశములందు ప్రవలితమైయున్న సమస్తభాషలకును సాక్షాత్తుగనో పరంపరానుగతముగనో జననియే యనిస్పష్టముగా నిరూపించవచ్చును. ప్రకరణానుసారము మేమింకను ఈవిషయములో ప్రకటించుచుండగలము.

3. 1 2 వైదికభాష నకల భాషలకు జనని

మేమిప్పుడు భాషాస్రవిశారదులగు ముగ్గురు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల గ్రంథముల నుండి నిమ్నలిఖిత ఉదాహరణముల నిచ్చుటయే సరిపడుననుకొందుము.

బైరన్ కువీర్ *Baron Cuvier* పేరుగల విద్వాంసుడు సంస్కృతము నందు ప్రకృతివిజ్ఞాన విషయకముగ తన వ్యాఖ్యానములందిల్లు నుడివెను -

‘It (Sanskrit) is the most regular language known and is especially remarkable, as containing the roots of the various languages of Europe and the Greek, Latin, German of Sclavonic.’ - Baron Curvier-Lectures on the Natural Sciences.

సర్వజనులకు తెలిసిన భాషలన్నింటిలోను సంస్కృతవాణియే అన్నిటికన్న నియమబద్ధమైయున్నది. విశేషించి ఉల్లేఖించదగిన విషయమేమనగా! యూరోపునందలి వివిధభాషలలో అనగా; గ్రీకు, లైటిన్, జర్మన్, స్లావోనిక్ మున్నగు నన్నిలిత భాషలందు సంస్కృతదాతువులేగాన్పించును. అనగా; వాని భాషల మూలము సంస్కృతమే.

‘వడ్లింగ్’ అను విద్వాంసుడు సంస్కృత సాహిత్యవిషయసంబంధముగ తన గ్రంథములో ఈవిషయముపై విస్తృత ప్రకాశము వేయుచు ఇల్లు సుప్రపరచియున్నాడు.

'The great number of languages which are said to owe their origin or bear a close affinity to the Sanskrit, is truly astonishing and is another proof of its high antiquity.' A German writer - Rudinger - has asserted it to be the parent of upwards of a hundred languages and dialects among which he enumerates twelve Indian, seven Median Persian, two Arnaotic Albanian, seven Greek, eighteen Latin, fourteen Sclavonian and six Celtic-Gallic. The various vocabularies which we now possess, and the result of laborious and learned investigations render it pretty evident that the Sanskrit has not only furnished words for all the languages of Europe, but forms a main feature in almost all those of the East. A host of writers have made it the immediate parent of the Greek and Latin and German families of Languages.'

అనా; సంస్కృతమునుండి ఉత్పన్నముగ, లేక సంస్కృతముతో అత్యధిక సమానత్వముగల భాషల సంఖ్య అత్యంత ఆశ్చర్యజనకముగ నున్నది. మరియు నివి ఈభాషయొక్క అత్యంత ప్రాచీనత్వమునకు ప్రమాణములు 'రూడిగర్' అనునొకజర్మన్ విద్వాంసుడు, లేఖకుడు దీనిని యూరోపు, మరియు ఆశియాకు సంబంధించిన వందకన్న నదిక భాషలకు జననియని చూపిశాడు. ఇప్పుడు మావద్ద భిన్న భిన్న భాషలకు సంబంధించిన శబ్దకోశము గలదు. అత్యంత పరిశ్రమ నొనర్చి విద్వాంసులు దీనిని అను, సంధానమునర్చినారు దాని పరిణామ స్వరూపముగ సంస్కృతము కేవలము యూరోపుకు చెందిన సమస్తభాషలకు శబ్దావళిని ప్రధానమొనర్చుటయే గాదు. ఆశియాయందలి సర్వభాషలకును ఇది సరమావశ్యకముగ ఒకముఖ్యంగమే. అనేక విద్వాంసులు దీనిని గ్రీకు, లైబన్, జర్మన్ కుటుంబ (పరివార) భాషలకు జనని రూపముతో నమ్ముదురు.

పక్షపాత రహిత విద్వాంసులు పై దెలిపిన అభిప్రాయములను ఉదాహరణముగానిచ్చి దీనిని నిరూపించుటకు జోసిన ప్రయత్నమెంతయో మహత్తరప్రార్థనైయున్నది.

'బోప్' Bopp మున్నగు పాశ్చాత్య ప్రసిద్ధ భాషావిజ్ఞులుకూడా:

'At one time, Sanskrit was the one language spoken all over the world.' (Bopp in Edinburgh Review vol. 33. p.43.)

మున్నగు వాక్యముల ద్వారా దీని స్థిరత్వమును సమర్థించినారు. పూర్వకాలమున సంస్కృతభాష ప్రపంచమంతటను వ్యవహరించబడుచుండెడిది. ఈకారణముననే వైదికభాష ఏదోయొక దేశశబ్దమునకు సంబంధించిన భాషయని అక్షేపణము నొనర్చుటకన్న హీనత్వమింకేమి యుండును?

మంత్రరచన యొక్క అద్భుతత్వము కూడ దాని ఈశ్వరీయత్వమునకు స్పష్టముగ సాక్షి నొనర్చుచున్నది. 'మను' మున్నగు ప్రాచీన మహామునులు, మరియు శ్రీమద్భాగవత (స్వామీఅనందతీర్థ), మహర్షి దయానందుల సిద్ధాంతము ననుసరించి వేదము యొక్క ప్రతిమంత్రము నందును దాదాపు అధ్యాత్మికము, ఆధిదైవికము, ఆధిభౌతికమును మూడర్థములును సంభవమైయున్నవి. ఒక్కొక్కదోట స్పష్టము, మరొకదోట అస్పష్టముగా

నైనను వీనిజ్ఞానము గలుగుచుండును.

అధియజ్ఞం బ్రహ్మ జపేత్ ఆధిదైవికమేవ చ ।

ఆధ్యాత్మికం చ సతతం, వేదాంతాభిహితం చ యత్ ॥ మనుస్మృతి. ౬-౮౩ ॥

మున్నగు మనుస్మృతి శ్లోకములు, మరియు

‘త్రయో ఒద్ధాః సర్వవేదేషు,’

(స్వామిఆనందతీర్థకృత ‘ఋగ్భాష్య’ మున్నగువానిచే ఈవిషయము స్పష్టమగును.)

నిరుక్తకారుడగు యాస్కముని కూడా అనేకమంత్రములకు ఈవిధముగనే రెండు, రెండు, మూడు మూడధ్యముల నొనర్చినారు ఆగ్నిసూక్తము, ఇంద్రసూక్తము, రుద్రసూక్తము మున్నగు వాని మంత్రములందు వారొనర్చిన భౌతికార్థములతో బాటు ఆత్మ, పరమాత్మ మున్నగు వాని ప్రతిపాదనలను జూచి గొప్ప గొప్ప బుద్ధియును చకితమైపోయినది. కావున సుప్రసిద్ధ వైశేషిక విద్వాంసులగు కణాదముని ఇట్లనినాడు.

‘బుద్ధి పూర్వా వాక్యకృతిర్వేదే’

॥వైశే. ౬-౧-౧॥

అనగా, వేదములందు వాక్యరచన బుద్ధిపూర్వకమై యున్నదిగాని, అసంగతముగాదు. ఇప్పుడీవిషయము నందింతయే చాలననుకొందుము.

ఈవిధముగా మేమీ యాధ్యయమునందు Vedic Age మరియు తత్సద్భూత ఇతర గ్రంథములందు పేర్కొనబడిన ఋషులు వేదమంత్రకర్తలను కల్పనలను నిరాకరించి వారు మంత్రద్రష్టలను విషయమును సప్రమాణముగ నిరూపించుటకు ప్రయత్నించితిమి. మరియు అనేక ఋషుల పేర్లు విశేష మంత్రములలోను, మరియు సూక్తములందును ప్రతిపాదించబడిన విషయములకు విశేషప్రచారకులగు కారణమున ఉపనామముల రూపమున మాత్రమే ప్రసిద్ధమైన వనియును చూపియున్నాము. ఇంతమాత్రముచే వేదములం దెచ్చుటనైనను ఈసిద్ధాంతములను విశ్వసించిన సందేహానివృత్తిగలుగుకుండినచో అనేక ఋషుల పేర్లను కవినిబద్ధ ప్రవక్తలరూపమున గైకొనవలెనని మరుచుకూడదు. విశేషించి ఋషి మత్స్య, కపోత, నది, దేవతని మున్నగు రూపమున చూపబడినచో నతని మంత్రద్రష్టుత్వము సంభవముగాదు. పంచతంత్రము మున్నగు గ్రంథములందు సరళముగా సామాన్యబుద్ధిగలవారికి సైతము నీతితత్త్వములను బోధించుటకై విష్ణుశర్మములు కరటక, దమనక, సంజీవక, వజ్రదంత, ద్వీపజీవి మొదలగు సింహము, నక్క, కాకి మున్నగు పాత్రలను కథనానుసారము చేసికొనినారు వానిద్వారా నీతితత్త్వముల ఉపదేశమునపుడేని యుండిన విషయమనేకులకు తెలిసియుండును. నక్క, కాకి, సింహము మున్నగు జంతువులు సంభాషించుకొనుట, నీతితత్త్వములను దెలిసికొనుట, తెలియజేయుట మున్నగునవి వేరుజాలవు. ఐనను గ్రంథకారులు వానిని ప్రవక్తల రూపమున విషయప్రతిపాదనమున సరళత్వమునకై ఉపనిబద్ధమొనర్చినారు. ఇదేవిధముగ

‘పశ్య దేవస్య కావ్యం న మమార న జీర్యతి’ ॥ అథర్వ. ౧౦-౮-౩౨ ॥

దీనిననుసరించి వేదరూప మహాకావ్యమునందు విషయప్రతిపాదనకై అనేక స్థలములందు కపోత, మత్స్య, నది మున్నగు వానిని ప్రవక్తల రూపములో దీసికొనబడినది. ఇదేవిధముగ అనేక మంత్రములలో వచ్చిన అనేక ఋషుల నామములు అసంగతమనిపించును. ఒకవేళ మరొకవిధముగా యోగిక్వార్తము దీసికొనినను దాని యందును ఏదోయొక ఇబ్బంది యనిపించుచుండును. ఈవిధముగా ఈ వైదిక విషయములో ప్రకటించిన తరువాత మేమిప్పుడు వైదిక ఏకేశ్వరవాదము, మరియు అనేక దేవతావాదమును గూర్చి రాబోపు అధ్యాయములో విస్తరించి తెలుపుటకు ప్రయత్నించెదము.

మామిత్రులు, మరియు కాండ్లీగురుకులము యొక్క ప్రముఖ స్నాతకులునగు శ్రీ పం. హరిశరణ సిద్ధాంతాలంకారగారు 'ఋగ్వేదఋషులు' అను దాదాపు ౨౦౦ పుటలుగల పుస్తకమును వ్రాసినారు. దానిని పం. మనోహర్ విద్యాలంకార్ గారు సంజయ్ ప్రెస్, చూనామండి క్రొత్తఢిల్లీ గారు ప్రచురించినారు. ఋగ్వేదము యొక్క మొత్తము ౩౪౯ ఋషులు యోగిక్వార్తములను దెలుపుచు మంత్రముల ప్రతిపాద్యవిషయములతో బాటు వారి సంబంధము దెలిపినారు. దీనివల్ల ఈవిషయము నందలి శంకలకు దాదాపు సంపూర్ణ సమాధానము లభించగలదు.

ఇట్టి మహత్తరపూర్ణ పుస్తకమేగాక శ్రీ. పం. శివశంకరకావ్యతీర్థగారి 'వైదికఇతిహాస్పార్థ నిర్ణయము', శ్రీ. పం. ప్రీయరాత్నాఆర్థగారి 'వేదోఽమే ఇతిహాస్ నహీ', మరియు శ్రీ. పం. జయదేవ విద్యామార్తాండకృత, 'క్యా వేదోఽమే ఇతిహాస్ హై?' (ఆర్ధసాహిత్యమండల్ అజ్మీరు ద్వారా ప్రచురింపబడినది.) ఈపుస్తకములను విద్వాంసులగు మా పాఠకులెల్లరును చదువవలె నని కోరుచున్నాము. ఇందువల్ల ఋషులు మంత్రకర్తలు గారు, మంత్రదక్షిణై యుండిరని ఈమంతవ్యములకు పూర్ణ బలము సమకూరగలదు. ఋషులు మంత్రకర్తలను ఆశుద్ధధారణల కారణముననే శ్రీసాయణాచార్యులు, శ్రీస్వామీ ఆనందతీర్థ, శ్రీశ్శంకరాచార్యులు మున్నగు వారు తమవేద భాష్యముల భూమికలందు వర్ణించియున్నారు. అందువల్ల వేదముల నిత్యత్వము, మరియు ఆపౌరుషేయత్వము మున్నగు వేదాది సత్యశాస్త్రసమ్మత సిద్ధాంతములకు సర్వధావిరుద్ధమగుట వల్ల వేదముల యెడ గొప్పఅన్యమే యైనది. ఈవిషయములను గూర్చి కొన్ని నిర్దేశములను మేమిదివరకే ఇచ్చియుంటిమి. మరికొన్ని నిర్దేశములను ప్రకరణానుకూలముగ ముందు ముందు తెలుపుదుము. ఈభ్రమను దొలగించుట ఆత్మావశ్యకమేగాదా!

వేదముల యథార్థ స్వరూపము.

చతుర్థాధ్యాయము.

4.1 వైదిక ఏకేశ్వర వాదము మరియు అనేక దేవతలు.

ఈ యధ్యాయమునందు మేము 'వైదిక దేవతలు, మరియు వేదోక్త ఏకేశ్వరపూజ' అను విషయముపై ఆలోచించ దలచినాము. ఏలన; వైదిక ధర్మవిషయములో పాశ్చాత్యులేగాక భారతీయ లేఖకులెందరో ఈవిషయమును గూర్చి అనేకభ్రమలను వ్యాపింపజేసినారు.

Vedic Age అను గ్రంథ రచయితలు ఈవిషయములో నిమ్నలిఖిత నిర్ణయము నొసర్చినారు. దీనియందు మౌలికత్వము, మరియు నవీనత్వము లవలేశమైనను గానరాదు. ఐనను ఈవిషయములో కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల అభిప్రాయములను కేవలము కొన్ని అనుకరణముల నిచ్చుట ఇచ్చుచున్నాము.

History of Sanskrit Literature మరియు *India -What it can teach us* by Prof. Maxmullar, *History of ancient Sanskrit Literature Vol I* by Winternietze, *History of Sanskrit Literature* by Prof. Weber, *Religion and Philosophy of the Veda* by A.B. Keith, *The Religion of the RigVeda* by Griswold, *The Religion of the Veda* by Bloomfield, *Rig Veda and Vedic Religion* by Clayton మున్నగు పుస్తకములందు వైదిక దేవతలు, వైదిక ఏకేశ్వరవాద విషయమున వెలిబుచ్చిన భావములనే *Vedic Age* అను పుస్తకరచయితలు నిష్పక్షపాతముగా విస్మంకోచముగా, వివేచించకయే అనుసరించినారు. దాని సారాంశమును మేము వారి శబ్దములందే ఇచ్చుచున్నాము. *Vedic Age* లేఖకులిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

'It has been generally held that the Rigvedic Religion is essentially Poly-theistic one, taking on a pantheistic colouring only in a few of its latest hymns. Yet a deeply abstract philosophising crops up unexpectedly in some hymns as a reminder of the long Journey made from primitive poly-theism to systematic philosophy, through the stages of Naturalistic poly-theism, monotheism and monism' *Vedic Age* p.378.

'The appearance of what Maxmullar calls henotheism is due to this unconscious urge towards monotheism imperfectly moulding poly-theistic tendencies and thus presenting an inconsistent picture.'

'When individual gods are alternately regarded as 'highest' a large number of attributes, personal characteristics and functions become common to all the gods, the merging of all these qualities into one divine figure becomes easy, and thus poly-theistic anthropomorphism evolves into a kind of spiritual mono-theism.' *Vedic Age* p. 379.

Summary:-

Some of the significant aspects of Rigvedic mythology may now be summed up thus-

1. The Principal phenomena of nature conceived as alive and represented in anthropomorphic shape, were the objects of worship.

2. The so-called simple primitive side of nature-worship may be supposed to be reflected in the adoration of plants, trees and mountains.

3. Whether fetishism is to be read into a reference to an image of Indra and whether the worship of idols or images of gods was known to the Rigveda, are points on which no certain conclusions can be reached.' - Vedic Age, p. 376.

ఇంతపిద్ద ఉదాహరణము యొక్క భావమేమన- ఋగ్వేదము యొక్క ధర్మప్రాధాన్యత మూలరూపములో బహుదేవతావాదము, లేక అనేకేశ్వరవాదముగ గాన్పించినను, చివరికొన్ని సూక్తములందు అద్వైతవాదము యొక్క ఛాయలు గాన్పించినట్లు అనిపించినను, అనేక సూక్తములందు గంభీరమైన దార్శనిక చర్చలు గలవు. ఇవి మన దీర్ఘయాత్రను స్మరణమునకు దెచ్చును మరియు మనకు గల్గిన ప్రాచీన అసభ్యమైన అనేకేశ్వరవాదమునుండి క్రమబద్ధముగా తత్త్వజ్ఞానమువైపునకు, మరియు ప్రాకృతిక బహుదేవతా వాదమునుండి ఏకేశ్వరవాదము, మరియు అద్వైత వాదము యొక్క గమ్యస్థానమునకు జేర్చును.

(ప్రా. మైక్స్ మూలర్ దీనికి "హిస్ థీ ఇజమ్" నామము నిచ్చియున్నాడు. అది యాతని ఏకేశ్వరవాదమును కూలంకషముగ దెలిసికొనజాలని ప్రవృత్తి యొక్క ఫలస్వరూపమై యున్నది. అది బహు దేవతాత్మక ప్రవృత్తులను కొంతవరకు పరివర్తితమొనర్చివేయును. మరియు నీవిధముగ నొక అసంబద్ధచిత్రమును చూపించును.

దేవతలు వేర్వేరుగా పర్యాయరూపమున (వంతులవారిగా) సర్వోన్నతముగ నెంచబడుచున్నవి. అప్పుడనేక గుణములు, వైయక్తిక విశేషములు, మరియు వాని కార్యములు దేవతలన్నింటికిని సమానమే యగుచున్నవి. ఈవిధముగ ఈనకల గుణములను ఒకే పరమాత్మయందు సమావిష్టపరచుకొనుట యందు సుగమమైపోవును. ఈవిధముగ బహుదేవతాత్మక పురుషునివలె ఈశ్వరవాదము కూడ ఒకవిధమైన ఆధ్యాత్మిక ఏకేశ్వరవాద రూపములో వికసితమైపోవును. (వైదిక్ ఏజ్. పు. 32౯)

సారాంశము:-

ఋగ్వేదీయ దేవతాసమూహము యొక్క ముఖ్య రూపములీవిధముగ నుండును.

౧. ప్రకృతి యొక్క ముఖ్యస్వరూపమును, మరియు కార్యమును చైతన్యరూపమున కల్పననొనర్చి దేవుని ప్రతినిధిత్వముగ నొక మానవ రూపము నేర్పరచి అది పూజనీయమని ఎంచబడుచుండెడిది.

2. వనస్పతుల, వృక్షముల, పర్వతముల స్తుతి పూజలందు ప్రకృతి పూజయొక్క సులభమైన ప్రారంభికాంశమే ప్రతిబింబిత మనిపించును.
3. ఇంద్రుని మూర్తి నిర్దేశమునర్చుటలో, మరియు ఇతరరూపములలో దేవతల ప్రతిమల, లేక మూర్తుల పూజలు ఋగ్వేదకాలమున తెలిసియుండెనా, లేదా? యను విషయములో ఒకనిశ్చిత పరిణామమునకు చేరజాలము భాషానువాద సహితముగా 'వైదిక్ ఏజ్' నుండి ఈర్వరముల ఉద్భవముల నెచ్చిన తరువాత మేమెప్పుడో విషయములపై వివేచన మొనర్చుచున్నాము.

4.2 వేదములలో విశుద్ధమగు ఏకేశ్వరవాదము

నిష్పాక్షికభావముతో వేదములను చదివినప్పుడు అనేకస్థానములందు అనేక దేవతల నిర్దేశమున్నప్పటికిని (వీనిస్వరూప, తాత్పర్యమును మేము ముందుముందు కొంత విస్తరించెదము) దేవాధిదేవుడు, సకలదేవతల అధిష్ఠాతరూపములో ఒకే ఈశ్వరుని పూజావిధానమే మనకు గాన్పించును. ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, అగ్ని, యమ, మాతరిశ్వా, వాయు, సూర్య, సవిత మున్నగునవి ముఖ్యముగా ఆ ఒకే పరమేశ్వరుని భిన్న భిన్న గుణములను సూచించు నామములే యైయున్నవి. ఇందుకు ఈదిగువ నిచ్చిన అతిస్పష్ట మంత్రముల నిర్దేశమే సరిపడు ననుకొందుము.

ఋగ్వేద. ౧-౧౬౪-౪౬ మంత్రమునం దిట్లు చెప్పబడియున్నది.

ఇంద్రం మిత్రం వరుణమగ్నిసూహరథో దివ్యః స సువర్హో గరుత్మాన్.

ఏకం సద్విప్రా బహుధా వదన్త్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహుః ||

ఈవంత్రములో స్పష్టముగా చెప్పబడినది, ఏవనః (ఏకం సత్) ఒకే సత్త్వరూపుడు, సదా ఆభిన్నరూపములోనుండు, లేక నిర్వికారుడగు పరమేశ్వరుని (విప్రాః బుద్ధిశాకురుం జ్ఞానులు (బహుధా వదన్తి) అనేక విధములగా, అనేకనామములతో బిలిచెదరు. వా రాతనిని అగ్ని, యమ, మాతరిశ్వా, ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, దివ్య, సువర్హ, గరుత్మాన్ మొదలగు నామములతో స్మరించుచుండురు.

ఈనామములు పరమేశ్వరుని అనేక గుణములను స్మరణకు చెచ్చుచుండును. ఉదాహరణమునకు, 'ఇంద్ర' నామము పరమాత్మ సర్వవైశ్వర్య సంపన్నుడగుటను, 'మిత్ర' ఆయన ఎల్లరోజు హితుడు, మిత్రుడగుటను, 'వరుణ' అనుపేరు సర్వోత్తముడు, మరియు అజ్ఞానాంధకారమును దొరిగించువాడగుటను, అగ్ని నామము జ్ఞానస్వరూపుడు, అందరికన్న ముందుండునాడు, మరియు నాయకుడగుటను, 'యమ' సర్వనియామకుడగుటను, 'మాతరిశ్వా' ఆకాశము, మరియు జీవాదులందు అంతర్యామిరూపములతో వ్యాపకుడైయుండుటను, సూర్య, సర్వప్రాశకుడగుటను, సువర్హ, అత్యుత్తమ కర్మలొనర్చువాడగుటను, గరుత్మాన్, మహా సర్వవ్యాప్తాత్మ యైయుండుటను, దివ్య, అత్యంతాద్భుత దివ్యగుణ కల్ప స్వభావ సంపన్నుడగుటను స్మరణమునకు చెచ్చుచుండును.

'ఇంద్రం మిత్రం వరుణమగ్నిసూహుః' అను మంత్రము యొక్క అంగ్రేజి అనువాదము,

They call him Indra- God of supreme power, 'Mitra' - the Friend of all, 'Varuna' - the most Desirable being, 'Agni' the all knowing, 'Divya' - the shining one and 'Garutman' the mighty soul. The sages describe the one being in various ways, calling Him Agni -self refulgent one. Yama- the Ordainer of the world and Matarishwan - the life energy of the universe. - (RigVeda 1-164-46)

యూరోపునకు చెందిన సుప్రసిద్ధుడగు 'అర్నేస్టు వుడ్' Ernest wood అను అంగ్లేజి సజ్జనుడు 'An Englishman defends Mother India' అను పేరుగల పుస్తకములో ఈమంత్రము యొక్క అనువాద మిట్లు వ్రాసినాడు.

"In the eyes of the Hindus, there is but One Supreme God. This was stated long ago in the RigVeda in the following words:-

'Ekam Sad Vipra Bahudha Vadanti'" which may be translated-

"The Sages name the One Being variously".

An Englishman defends MotherIndia by Ernest wood, p. 128

యూరోపునందలి సంస్కృతజ్ఞుల కాలమునందలి అధిక ప్రసిద్ధిగల ప్రా. మైక్స్ మూలర్ తన మొదటి గ్రంథములందు వేదములను "హీనో థీఇజమ్. *Henotheism or Kathenotheism* యొక్క ప్రతిపాదకములని తెలుపుటకు ప్రయత్నించినాడు. (దీని విషయము ముందు ప్రస్తావించగలము) ఈవిషయమును తన చివరి గ్రంథము *The six Systems of Philosophy* యందు మహర్షి దయానందుల బుయ్యోదాది భాష్యభూమికను చదివిన తరువాత వ్రాసియుండినాడు. వేదములలో ఇంద్ర, మిత్ర, అగ్ని, వరుణ, మాతరిశ్వా, ప్రజాపతి, మున్నగు శబ్దముల ద్వారా వాస్తవముగా ఒకే పరమేశ్వరుని ప్రతిపాదించబడినది, అతను అనంతుడు, మరియు నిర్వికారుడనియును స్వీకరించవలసియే వచ్చినది. ప్రా. మైక్స్ మూలర్ స్వంత శబ్దములనే ఇచ్చట వ్రాయుచున్నాము.

"Whatever may be the age when the collection of our RigVeda Samhita was finished, it was before that age, that the conception had been formed that there is but One Being neither male nor female a Being raised high above all the conditions and limitations of personality and of human nature and never the less the Being that was really meant by all - such names as Indra, Agni, Matarishvan, and by the name of Prajapati-Lord of creatures".

బుయ్యోదాది ౫౧ ౧౬ లో పక్షేశ్వరవాదమును గూర్చి ఎంతస్పష్టముగ శబ్దముల ద్వారా ప్రతిపాదించబడినదో చూడుడు.

య ఏక ఇత్ తముష్టుహి కృష్ణీనాం విచర్షణిః । పతిర్జ్ఞేష్టే వృషక్రతుః ॥ ఋ.౫-౫౪-౧౬॥

అనగా; ఏపరమేశ్వరుడు (ఏకః ఇత్) ఒకే ఒకడో, హేమానవులారా! (తమ్ ఉ స్తుహి) మీరు అతనినే స్తుతించుడు. ఆపరమేశ్వరుడు (కృష్ణీనామ్) సకల మానవులను (విచర్షణిః) సర్వమును చాల చక్కగా

మాచుకొనువాడు, సర్వజ్ఞుడనై యున్నాడు. ఆయనయే (వృషక్రతుః) సుఖములను వర్షింపజేయు జ్ఞానము, మరియు కర్మలకు (పతిః జజ్ఞే) విశ్వమంతటికిని స్వామియైయున్నాడు.

ఇచ్చట సరమేశ్వరుని 'ఏక ఇత్' అనగా 'ఆతడొక్కడేయైయున్నాడు' అను శబ్దమునెంత స్పష్టముగా తెలుపబడినదో చూడుడు. ఇట్లున్ననువైదిక ధర్మమును అనేకేశ్వరవాదము, మరియు ప్రకృతి పూజకమని యుగముల ఎంతటి పక్షపాతము, మరియు అజ్ఞానసూచకమైయున్నదో ఆలోచించుడు.

O man! Praise him who is One and One only, being the Almighty and Omniscient Lord of all beings. (Rig.6-51-16)

ఋగ్వేద ౬-౨౨-౧లో ఏకేశ్వరవాదము స్పష్ట శబ్దములలో తెలుపబడినది.

య ఏక ఇద్ హవ్యశ్చర్షణీనామిద్రం తం గీర్ధిరభ్యర్చ ఆభిః॥

యః పత్యతే వృషభో వృష్ణివాన్ సత్యః సత్యా పురుషాయః సహస్యాన్ ॥ ఋ.౬-౨౨-౧॥

అనగా; (యః) ఏ (ఇద్ర) పరమేశ్వరుడు (చర్షణీనామ్) సకల మానవులకు (ఏకఃఇత్) ఒకడే (హవ్యః) పూజనీయుడై యున్నాడో (తమ్) ఆయననే (ఆభిః గీర్ధిః) ఈ వాణుల ద్వారా (అభిఅర్చ) నక్షీశల సుండి (సేమ పూర్వకముగా పూజించుము. (యః) ఎవడు (వృషభః) సుఖవర్షకుడు (వృష్ణివాన్) సర్వ శక్తిమంతుడు (సత్యః) సత్య స్వరూపుడు (సత్యా పురుషాయః సహస్యాన్ సత్యతే) అత్యధిక బృద్ధిశాలి, సర్వజ్ఞుడు, మరియు సర్వశక్తి సంపన్నుడగు కారణమున సమస్త దుష్ట శక్తులను పరాజితమొనరింపచూడు, విశ్వమంతటికిని స్వామియైయున్నాడో అట్టి పరమేశ్వరుడొక్కడు మాత్రమే పూజనీయుడై యున్నాడు.

ఈ విధముగా మంత్రములో పరమేశ్వరుని సర్వవ్యాపకుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వశక్తి శాలి, విశ్వమంతటికిని స్వామియని తెలుపుచు ఆతని పూజావిధానమే చూపబడినది.

O man! glorify that God by your words who is the only One object of worship. He is the Almighty True Lord of the universe, showerer of joy and bliss. (Rig Veda 6-22-1)

ఋ. ౮-౧-౧ లో ఏకమాత్రుడగు పరమేశ్వరుని పూజా విధానమునే యొనర్చుచు అస్మింశు పూజ స్పష్టముగా నిఘడించబడియున్నది. దీనిని పాటించక ఇతర దేవీ దేవతల స్తుతిలోనర్చిన నవి దుఃఖ కారణములనియే తెలుపబడినది.

మా చిదన్యద్ విశంసత సఖాయో మా రిషణ్యత ।

ఇన్ద్రమిత్ స్తోత్రా వృషణం సహసుతే ముహురుక్షా వ శంసత ॥ ఋ.౮-౧-౧॥

అనగా; (సఖాయః) ఓ మిత్రులారా! (అన్యత్ మా చిత్ విశంసత) ఏశేషించి ఇతరులెవ్వరి స్తుతులను గాని, పూజలను గాని ఒనర్చకుడు (మా రిషణ్యత) ఈ విధముగా ఇతరుల పూజలోనర్చి యుఖముల పాలు గాకుండు. (సహసుతే) కలిసియుండి యజ్ఞుడౌలందును (వృషణమ్) సుఖముల వర్షింపజేయు (ఇన్ద్రమ్ ఇత్) ఒక పరమేశ్వరుని (స్తోత) స్తుతించుడు. (ముహుః) మాటిమాటికిని (ఉక్షావ శం సత) ఆతని గుణములనే వేద మంత్రముల ద్వారా గానమొనర్చుచుండుడు.

‘ఇప్రమ్ ఇత్ స్తొత’ కేవలము పరమేశ్వర స్తుతినే యొనర్చుడు. ఏకేశ్వర వాదమునందింత కన్న గొప్ప ప్రతిపాదన మేముండగలదు? ఇంత ప్రబల యాధారముండి యును బుద్ధిగోక్త ధర్మమును అనేకేశ్వరవాది, లేక Polytheistic యనుట ఎంతటి యజ్ఞానమో, పక్షపాత సూచకమో!

బుద్ధ్యధ. ౧౦-౮౨లో ఏకేశ్వర వాద ప్రతిపాదనము అన్ని మంత్రములందును ‘విశ్వకర్మ లేక జగత్కర్త’ యను పేర స్మరణమొనర్చుచు చేయబడినది. ౭ మంత్రములు గల ఈ చిన్ని సూక్తములో ౩ సార్లు ‘ఏక’ అను శబ్దము పరమేశ్వరుని పరమూగా ప్రయోగించబడినది. (౨, ౩, ౬వ మంత్రములందు) .

రెండవ మంత్రములో ‘విశ్వకర్మ’ అనగా ‘జగత్కర్త’ పరమేశ్వరుని గుణములను దిగువ విధముగా వర్ణించుచు ఆతడొక్కడేయైయుండుట ప్రతిపాదించబడినది.

విశ్వకర్మా విమనా ఆద్ విహాయ ధాతా విధాతా పరమోత సప్తక్ ।

తేషామిష్టాని సమిషా మదస్తి యత్రా సప్త ఋషీన్ పర ఏకమాహాః ॥ ఋ. ౧౦-౮౨-౨ ॥

ఈ మంత్ర తాత్పర్యమేమన ఆ (విశ్వకర్మ) జగత్కర్తయగు పరమేశ్వరుడు (విమనాః ఆత్ విహాయా) వివిధ మనస్సులకు స్వామి, ఆకాశము వలె వ్యాపకుడు, (ధాతా) విశ్వమును ధారణమొనర్చువాడు (విధాతా) విశేషించి సూర్యచంద్రులను, మరియు లోకలోకాంతరములను ధారణము, మరియు పోషణము నొనర్చువాడు (పరమా) అత్యంత శ్రేష్ఠుడు (ఉత) మరియు (సప్తక్) సర్వజ్ఞుడై యున్నాడు. (యత్రా) విద్వాంసులూ పరమేశ్వరుని విషయములో (ఆహాః) ఇట్లు చెప్పుచున్నారు. (సప్తఋషీన్ పరే) సప్తేంద్రియముల కావల (ఏకమ్) ఒక్కడేయైయున్నాడు. మరియు ఆ పరమేశ్వరాశ్రయమున (తేషామ్) అట్టి ఇంద్రియముల నభిలషించి యున్న సమస్త భౌగ్య పదార్థములు (ఇషా) ఆ ప్రభువు యొక్క ప్రేరక శక్తి చే (సంమదన్తి) అత్యంతానంద కారణములగు చుండును.

ఇట్లు పరమేశ్వరుని జగత్కర్త, ధర్త, మరియు సర్వజ్ఞుడగుటను నిరూపించుచు ఆయన ఇంద్రియాతీతుడు, మరియు ఒక్కడేయని తెలుపబడినది. ఇది అతిస్పష్టము, మరియు దీనియందు సందేహించుట కెట్టి కారణము లేదు.

ఈ సూక్తములో మూడవ మంత్రము ఈ ప్రకరణమునందు అత్యధిక అవశ్యకము, మరియు మహత్వ పూర్ణమైయున్నది. దీనియందు పరమేశ్వరుడొక్కడేయని, మరియు దేవతల సమస్త నామములను ధారణమొనర్చు వాడనియు చూపబడినది

యో నః పితా జనితా యో విధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వా ।

యో దేవానాం నామధా ఏక ఏవ తం సంప్రశ్నం భువనా యుష్వన్యా ॥

॥ ఋ. ౧౦-౮౨-౩, యజు ౧౭-౨౭, అథర్వ ౨-౧-౩ ॥

అనగా; (యః నః పితా) ఏ పరమేశ్వరుడు మనకు పాలకుడో, (జనితా) ఉత్పాదకుడో (యః) ఎవడు (విధాతా) విశేషరూపమున మనను ధరించువాడో మరియు (విశ్వా ధామాని) సకల స్థానములను, లోకములను, మరియు (భువనాని) ఉత్పన్న పదార్థములను (వేద) ఎరిగియున్నాడో (యః దేవానాం నామధా ఏకః ఏవ)

ఎవడు సమస్త దేవతల (ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, అగ్ని, యమాది) నామములను ముఖ్యముగా ధారణమొనర్చు దేవుడొక్కడే ఐయున్నాడో (తమ్) అట్టి (సంప్రశ్నమ్) చక్కగా దెలిసికొనదగిన పరమేశ్వరుని దిశకే (అన్య భువనా) ఇతర సర్వలోకములు, మరియు ప్రాణులు (యన్తి) గతి (ప్రయాణ) మొనర్చుచున్నవి.

ఇచ్చట పరమేశ్వరుని, ఉత్పాదకుడు, పాలకుడు, పోషకుడు, ధారకుడు, సర్వజ్ఞుడని దెలుపుచు ఆతడొక్కడేయని స్పష్టముగ దెలుపబడినది. ఆతనికి అనేకదేవతల నామములు గలవు. అనగా; వాయు, అగ్ని, ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, రుద్ర, మున్నగు పేర్లన్నియును ప్రధానముగా గుణసముద్రుడగు నా పరమేశ్వరుని గోణరూపముతో నితరులవి. ఇంతకన్న అధికముగా ఏకేశ్వరవాద నిరూపణము, అనేకేశ్వరవాద నిరాకరణ మేమి యుండగలదు?

ఇదే సూక్తము నందలి ఆరవమంత్రముతో మరల ఏకేశ్వరవాద ప్రతిపాదనము దిగువ శబ్దములలో జేయబడినది. ఇది అత్యధిక మహత్త్వపూర్ణమైయున్నది

తసిద్ గర్భం ప్రథమం దధ్ర ఆసో యత్ర దేవాః సమగచ్ఛన్త వశ్వే ।

అజన్య నాభావద్యేకమార్పితం యస్మిన్ విశ్వాని భువనాని తస్యః ॥ ఋగిం - ౮౨ - ౬ ॥

ఈమంత్రము యొక్క పూర్వార్థము నందు ప్రకృతి, మరియు దాని పరమాణువు లను మొట్టమొదట ధారణమొనర్చువాడొ యొకేపరమేశ్వరుడని తెలుపుచు ఉత్తరార్థము నందు 'ఈ అజ-ప్రకృతి-సత్త్వము లేక ప్రధానముయొక్క (నాభా) నాభియందు (ఏకమ్) ఒక బ్రహ్మతత్త్వము మాత్రమే (అది అర్చితమ్) పైన అధిష్ఠాతరూపముతో విరాజమానుడై యున్నాడు (యస్మిన్) అతని యాధారముపైనే (విశ్వాని భువనాని తస్యః) సమస్తలోకలోకాంతరములు విద్యమానమై యున్నవి. ఆయననే విశ్వమంతటకీని సంచాలకుడు, మరియు అధ్యక్షుడనై యున్నాడు' అని తెలుపబడినది.

ఋగ్వేద ౧౦-౧౨౧ యొక్క హిరణ్యగర్భ సూక్తములో 'క' అనగా సుఖ స్వరూపుడు ప్రజాపతి పేరుతో భగవంతుని స్మరణమొనర్చుచు ఆతనినే శ్రద్ధాభక్తి పూర్వకముగ ఉపాసించు విధానమొనర్చబడి యున్నది ఈపది మంత్రములు గల చిన్నసూక్తము నందు నాలుగు మార్లు పరమేశ్వరునకు 'ఏకః' శబ్ద ప్రయోగము జరిగినది మరియు నాతనినే దేవాధిదేవుడు, పూజనీయుడని చూపబడినది. ఉదాహరణార్థము ఈసూక్తము యొక్క మొదటిమంత్రముతో

హిరణ్యగర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతన్య జాతః పతిరేక ఆసీత్ ।

స దాధార పృథివీం ద్యాముతేమాం కన్తే దేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ఋ. ౧౦ - ౧౨౧ - ౧ ॥

ఎవని గర్భమునందు సూర్యుని ప్రకాశకములు గలవో 'తేజోవైహిరణ్యమ్' అట్టి పరమేశ్వరుని (అగ్రే) సృష్ట్యైత్తికి పూర్వమునుండియే (సమ్అవర్తత) చక్కగా విద్యమానమై యున్నాడో, (భూతన్య) సర్వప్రాణులకు (ఏకః ఏవ పతిః ఆసీత్) ఒక్కడే స్వామియైయుండెనో మరియు ఉన్నాడో (స పృథివీమ్ ఉతఇమాం ద్యామ్ దాధార) ఆతడే పృథివి, మరియు ఆకాశాది గోళములన్నింటిని ధారణమొనర్చువాడు. అట్టి (కన్తే)

సుఖస్వరూపుడు (దేవాయ) సుఖ శక్తిదాయకుడు పరమేశ్వరుని (హవిషే) శ్రద్ధాభక్తులతో (విధేమ) మేము పూజయొనర్చుము.

సకలదేవతల ఆపరమేశ్వరు నొక్క నిమాత్రమే ఉపాసించుచు ఆతనియాజ్ఞలనే పాలించుచుండునని రెండవ మంత్రములో చెప్పబడినది.

య ఆత్మదా బలదా యస్య విశ్వ ఉపాసతే ప్రశిషం యస్య దేవాః, ॥ ౧౦-౧౨౧-౨ ॥

మూడవమంత్రములో ఆపరమేశ్వరుని మాత్రమే సృష్టియంతటికిని 'రాజా' అని తెలుపుచు ఆతని నుపాసించు విధానమే యొనర్చబడినది.

యః ప్రాణతో నిమిషతో మహిత్యైక ఇద్ రాజా జగతో బభూవ ।

య ఈశో అస్య ద్విషదశ్చతుష్పదః కస్త్విదేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ఋ. ౧౦-౧౨౧-౩ ॥

ఏవరమేశ్వరుడు స్థావరజంగమములతో గూడిన విశ్వమంతటికిని (మహిత్యా) తనమహిమతో (ఏకః ఇత్ రాజా బభూవ) ఒక్కఁడు మాత్రమే రాజైయున్నాడో (అస్య ద్విషదః చతుష్పదః యః ఈశో) ఈద్విపాద, మరియు చతుష్పాద ప్రాణులన్నింటికిని ఎవడు స్వామియో అట్టిసుఖస్వరూపుడు పరమేశ్వరునకు మేమెల్లరము శ్రద్ధాభక్తులచే పూజలొనర్చుము.

ఏదవ మంత్రములో ఆపరమేశ్వరుడే ప్రకృతిఆధారకుడు, సకల దేవతలకు ఏకమాత్ర ప్రాణస్వరూపుడని తెలుపుచు ఆతనిగూర్చిన యుపాసనవిధానమే ఇట్లుతెలుపబడినది.

ఆపో హ యద్భూహతీర్విశ్వమాయన్ గర్భం దధానా జనయన్వీర్యజ్ఞమ్ ।

తతో దేవానాం సుసవర్తాసురేకః కస్త్విదేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ౧౦-౧౨౧-౪ ॥

ఇచ్చట మేమే భాగమునైపు ధ్యానమును విశేషరూపములో ఆకృష్ట మొనర్చదలచితిమో, మరియు దేవీనల్ల అనేకేశ్వరవారుల విశ్వాసము సంపూర్ణముగా ఖండితమగునో అదియేమంత్రము యొక్క రెండవరణము. దీనియందు (దేవానామ్) సమస్త సూర్యచంద్రుల, ప్రకాశపదార్థముల, జ్ఞానప్రాశవిద్వాంసుల సమస్త అగ్నులు. (ఏకః అసుః సమ్ అవర్తత) ఆ ఒకే ప్రాణ స్వరూపుని యందు విద్యమానమై యుండెనో! సదా యుండగలవో ఆ సుఖస్వరూపుడగు పరమేశ్వరునే వనము శ్రద్ధాభక్తి పూర్వకముగా విశుద్ధ మగు చనస్సుతో ఉపాసించుమండవలయును

వేదములు ప్రకృతిప్రాజా ప్రతిపాదకమని వాదించువారికొరకు ఇదేసూక్తము నందలి ఎనిమిదవ మంత్రము అత్యధికముగ గౌరవించదగినదైయున్నది. దీనియందు పరమేశ్వరుని ప్రకృతి యొక్క అధిష్ఠాత, నిరీక్షకుడు, నియామకు డని తెలుపుచు అదేవాధిదేవుడు మాత్రమే ఏక మాత్ర పూజనీయుడని ఇట్లుచెప్పబడినది.

యశ్చిదాపో మహి నా పర్యహ్యద్ దక్షం దధానా జనయన్వీర్యజ్ఞమ్ ।

యా దేవేష్వధి దేవ ఏక ఆసీత్ కస్త్విదేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ఋ. ౧౦-౧౨౧-౫ ॥

అనగా; (యః చిత్) ఎవడు (మహిసా) తనమహా సామర్థ్యముచే (రక్షం దధానాః) బలమును ధారణ మొనర్చుచు (యజ్ఞం జనయన్తీః) ప్రపంచరూప మహాన్ యజ్ఞము సుత్రస్థమొనర్చుచు (అహః) స్రవ్యతీసి (పరి అపశ్యత్) సాక్షిగానుండి అధిష్ఠాతరూపమున అతిచక్కగా జూచుచుండుచో (యః) ఎవడు (దేవేషు అధి ఏకః దేవః) సమస్త ప్రకాశక పదార్థముల, మరియు జ్ఞానులందు ఒకే ప్రకాశకుడు, సర్వోత్తముడు మరియు అనందశాంతిదాయకుడైయున్నాడో (కస్త్మి దేవాయ హవిషా విధేమ) అట్టి సుఖస్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని మాత్రమే మేము శ్రద్ధాభక్తిపూర్వకముగా సేపించుచుండెదము ఈసూక్తమందలి చివరి మంత్రముందు 'ప్రజాపతి' యనుపేరుతో పరమేశ్వరుని స్మరణమొనర్చుచు ఇల్లు సృష్టపరచబడి యున్నది

ప్రజాపతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వాజాతాని పరి తా బభూవః

యత్యామాస్తే జహామస్తన్యో అస్తు వయం స్వామ పతయో రయీణామ్ ॥

హేసర్వప్రాణుల స్వామీ! (త్వత్ అన్యః ఏతాని తా విశ్వా జాతాని పరితాబభూవ) ఈసమస్త పదార్థములందు వ్యాపకుడవై సర్వమునకు స్వామివైయున్న సీకన్న గొప్ప ఏమియును లేదు కావునమేము ఏ శుభకామితములను గోరి నీస్మరణమొనర్చెదమో, ఆశుభకామితము లన్నియును వీక్యవచే ఫలించి మేము జ్ఞానము మున్నగు ఐశ్వర్యములకు అధికారుల మగుదుము గాక.

[English translation of the Mantras of the Hiranya Garbha Hymn 10-121.

1. God who possesses all the luminous worlds within Himself and exists from the very eternity, is the only One manifest Lord of the created objects. He is supporting this earth and the heaven. To that All-blissful Divinity, we offer our humble worship.

2. య ఆత్మదా బలదా-----హవిషా విధేమ.

He who is the giver of physical vigour and spiritual force, He Whose order is carried out by all the luminous objects and by the enlightened persons, Whose shelter is immortality and turning away from Whom is death, to that All-blissful Divinity, we offer our humble worship.

Rig-10-121-2.

3. యః ప్రాణతో నిమిషతః-----హవిషా విధేమ.

He Who by the greatness of His power is the sole Ruler of living and lifeless objects existing in this world; He Who is the Lord of these bipeds and quadrupeds; to that All-blissful Divinity, we offer our humble worship.

Rig 10-

121-3

4. అహోహ యద్ బృహతీర్విశ్వమాయన్-----హవిషావిధేమ.

When water in its subtle form, possessing mighty force with in it self, became manifest; therein was held the Universal germ which produced the heat energy, thence the one

Universal life force of all the luminous objects became manifest, to that All - blissful Divinity we offer our humble worship. Rig. 10-121-7

5. యశ్చిదాపో మహిషా పర్యసశ్యత్-----హవిషా విధేమ.

He Who, with His might, surveys the water in its subtle stage at the time of the creation of the world which possesses production force and generates all the universal processes. Who is God of all the luminous objects and there is none beside him; to that All blissful Divinity, we offer our humble worship. Rig. 10-121-8.

ఈ సూక్తము నందలి స్పష్ట శబ్దములలో ఏకేశ్వరవాదమును ప్రతిపాదించబడినది. ఈవిషయమును ప్రొ. మైక్స్ములర్, మరియు ఇతర పాశ్చాత్య విద్వాంసులనేకులును అంగీకరించియున్నారు. ఉదా:- మైక్స్ములర్ *History of Ancient Sanskrit Literature* నందిట్లుప్రాసియున్నారు.

'I add only one more Hymn (Rig 10-121) in which the idea of One God is expressed with such power and decision, that it will make us hesitate before we deny to the Aryans an instinctive Monotheism.' p. 578

అనగా: నేను ఋగ్వేదమందలి మరొక సూక్తము ౧౦-౧౨౧ ను ఉదాహరించ దలచినాను. దీనియందు ఏకేశ్వరుని గూర్చిన ఆలోచనలు ఆత్యధికప్రబలత, మరియు నిశ్చయముతో ప్రకటించబడియున్నవి. దీనివల్ల మనము ఆర్యుల నైసర్గిక ఏకేశ్వరవాదులనుటను త్రోసివేయుటకు ఎంతయో సంతోచించవలసి యున్నది.

ప్రా. మైక్స్ములర్ యొక్క ఈశబ్దములచే ఆత డీ సూక్తమును నిస్సందేహముగా ఏకేశ్వరవాదమునకు ప్రతిపాదకమని నమ్ముచుండెనని స్పష్టమగుచున్నది. మరియు నిట్టి సూక్తముల ఆధారముపైన ఆర్యులు స్వాభావిక ఏకేశ్వరవాదులగుటను త్రోసిపుచ్చ లేకుండెను. కాని క్రైస్తవపక్షపాతి యగుకారణమున ఆత డీ సూక్తసంబంధమున ఈ క్రింది వ్యాఖ్యను వ్రాయకుండా యుండలేకపోయాడు.

'This is one of the hymns which has always been suspected as modern by European interpreters.' - Vedic Hymns, Edited by Prof. Maxmuller p.3.

అనగా: ఈసూక్తమును గూర్చి యూరోపియన్ భాష్యకారులు ఎప్పుడును ఇది నవీనమును సందేహమునే వెలిబుచ్చుచుండిరి.

‘ప్రజాపతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వా జాతాని పరి తా బభూవా’

ఈ ౧౦-౧౨౧-౧౦ మంత్రముపై ప్రొ. మైక్స్ములర్ మరల

This last verse is to my mind the most suspicious of all, (P.4)

‘పరమేశ్వరుని ప్రజాపతియను పేర సంబోధించుచు నీవు తప్ప ఇతరు లెవ్వరును విశ్వమంతటను వ్యాప్తమైయుండి దీనికి స్వామియైన వారు లేరను ఈ చివరి మంత్రము నాయుద్దేశ్యముతో అధిక సందేహోద్బవముగ నున్నదని టిప్పణి వ్రాసినాడు.

త్రైస్తవ పక్షపాతియుగ కారణమున ఇట్టి సందేహమును వెలిబుచ్చినాడు. ఈ విషయములో స్పష్టమైన అనేక ప్రమాణములను ఇదివరకు మే విచ్చియున్నాము. వేదములందు ఏకేశ్వరవాదమునకు సంబంధించిన ఉన్నత విద్యుగల దను విషయమును వీరు అంగీకరించుటకు సిద్ధముగా లేరు. కావుననే ఈ హిరణ్యగర్భ సూక్తముతో పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు గొప్పగా క్రిడించినారు. 'హిరణ్య గర్భ' అను దానిని అనేకులు *Golden Egg* అనగా స్వర్ణమయ గ్రుడ్డును చేసివేసినారు.

కస్మి దేవాయ హవిషా విధేమ ॥ దీని యర్థము 'ఏ దేవుని కొరకు?' అను ప్రశ్నాత్మకము నొనర్చి *To which God shall we offer our worship?* అని చూపుటకు ప్రయత్నించినారు. వారికి పూజనీయ దేవుడెవ డను జాడ (రహస్యము) సైతము దెలియదు. కేవలము ఈ సూక్తమునందు ఆ విషయ సంబంధ జిజ్ఞాస మాత్రమే గల దని భ్రమపడినారు. కాని వాస్తవముగా వారి యీ కల్పన సర్వదా అశుద్ధమే.

య ఆత్మాదా బలదా యస్య విశ్వ ఉపాసతే సశిషం యస్య దేవాః ।

యః ప్రాణతో నిమిషతో మహితైక ఇద్ రాజా జగతో బభూవ ।

మున్నగు మంత్రములలో ఆ పరమేశ్వరుని గుణవర్ణనమే నిశ్చయముగు భాష యందు వర్ణింపబడినదే కాని అందు సందేహము ఎంతమాత్రమును లేదు. కావున "కస్మి దేవాయ" అర్థము సుఖ స్వరూపుడు, పరమేశ్వరు డని యొనర్చుటయే ఉచితము.

ప్రజాపతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వా జాతాని పరి తా బభూవ ।

"కస్మి దేవాయ" అను దాని తాత్పర్యము ప్రజాపతి పరమేశ్వరునికనియే స్పష్టమగుచున్నది. కావుననే ప్రొ. మైక్స్ మూలర్, మరియు నాతని అనుయాయులకు ఈ మంత్రమున్నిటికన్న అధిక సంశయాత్మకము (*Most-Suspicious*) గానే యనిపించినది. నిజముగా దీనిని సందర్భముగా నెంచు కారణ మే మాత్రమును లేదు. ఏలన 'క' యొక్క అర్థము ప్రజాపతి పరమేశ్వరుడే యని స్పష్టపరచబడియున్నది. కావుననే శతపథకారుడు తదితరులు

'క' హి ప్రజాపతిః అథవా ప్రజాపతిర్దైకః ॥ శ. ౬-౨౨-౫-౨౧, గో. ఉ. ౬-౩ ॥

నిమ్న ఋగ్వేద మంత్రమునందును పరమేశ్వరుని సర్వవ్యాప్తకుడు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వ శక్తిమంతుడని తెలుపుచు ఆతడొక్కడే యని స్పష్టమగు శబ్దములందు ప్రతిపాదించబడినది.

విశ్వతశ్చిక్షరుత విశ్వతో ముఖో విశ్వతో బాహురుత విశ్వతస్పాత్ ।

సంబాహుభ్యాం ధమతి స పతత్రైద్యవాభూమీ జనయన్ దేవ ఏకః ॥

(ఋగ్వేద ౧౦-౮౧-౩, యజుర్వేద ౧౭-౧౯, అథర్వ ౧౩-౨-౨౬)

ఈ మంత్రమందు పరమేశ్వరుని 'దేవః ఏకః' అనగా ఒక్కడే దేవుడు సర్వప్రకాశకుడు, సర్వానంద ప్రదాత యని చెప్పుచు 'విశ్వతః చక్షుః' అతని కన్నలు నలువైపుల అంతటను గాంచగలవని, ఆయన ముఖము నశ్రితశిఖరుల గల దని, ఆయన రక్షా సాధనములు (బాహువులు) అన్ని వైపుల గల వని, మరియు నాతని గతిసాధనము లన్ని దిశలను గల వని చెప్పబడినది. ఈ విధముగా ఆ పరమేశ్వరుడు జ్ఞానకర్మ రూప బాహువుల (జ్ఞానకర్మణి హి

లోకపవాన్ బాహు) మరియు (పతత్రై) పరమాణుపులతో (ద్వావా భూమీ జనయన్) పృథివీ ఆకాశములను జేయును.

అధర్వ వేదమందు పరమేశ్వరుడే ఏకమాత్ర పూజనీయుడను విషయమును అనేక స్థానములందు స్పష్టముగా వర్ణించబడియున్నది. ఎట్లనఁ; అథ: ౨-౨-౧ లో

దివ్యో గజ్జర్వో భువనస్య యస్మతిః ఏక ఏవ నమస్యో విశ్వేద్యః |

తం త్వా యామి బ్రహ్మణా దివ్య దేవ నమస్తే అస్తు దివి తే సధస్థమ్ || అథ. ౨-౨-౧ ||

అనఁ; (యః) ఎవడు (దివ్యః గజ్జర్వః) దివ్య గుణయుక్తుడు, పృథివ్యాది లోక లోకాంతరములను ధారణమొనర్చియున్నాడో (భువనస్య పతిః) విశ్వమంతటినీ పాలించువాడో ఆతడు (ఏకః ఏవ) ఒక్కడే (విక్రు) సమస్త ప్రాణులందును (నమస్యః) నమస్కరింపదగినవాడు (దివ్య దేవ) హే దివ్య గుణ స్వరూపుడవగు పరమేశ్వరా! (త్వమ్ త్వా యామి) ధ్యానము ద్వారా నేను నీలో గలిసి పోవుదును. (తే నమః అస్తు) నీకు నా నమస్కారము (తే) నీయొక్క (సధస్థమ్) స్థానము (దివి) ప్రకాశమయమగు నీ మహిమ యందే గలదు. ఇచ్చట

‘ఏక ఏవ నమస్యః విశ్వేద్యః’

ఈ శబ్దము స్వర్గాక్షరములందు వ్రాయదగియున్నది. దీని ద్వారా వైదిక ఏకేశ్వర వాదమునందగుమాత్రము సందేహము లేదు.

మృడాద్ గజ్జర్వో భువనస్య యస్మతిరేక ఏవ నమస్యః సుశేవాః || అథ ౨-౨-౨ ||

పూర్వము వలన ఈ మంత్రముందును పరమేశ్వరుడు ఒక్కఁడు, పూజనీయుడు, మరియు ఉత్తమ సుఖదాయకుడని అతి స్పష్టముగా ఉపదేశించబడినది. ఎట్లనఁ; (గజ్జర్వః) వేదవాణిని ధరించువాడు (యః) ఎవడు (భువనస్య ఏకః ఏవ నమస్యః పతిః) విశ్వ మంతటినీ ఒక్కడే స్వామి, మరియు నమస్కారములను స్వీకరించదగినవాడో, మరియు నెవడు (సుశేవాః) ఉత్తమ సుఖదాయకుడో ఆతడే మమ్ము (మృడాత్) సుఖవంతుల నొనర్చుగాక. వైదిక ఏకేశ్వరవాదమిచ్చట వెంతయో స్పష్టముగా నిరూపించబడినది.

ఇంతయే గాదు. పరమేశ్వరుడొకే ఒక్కఁడు ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮, ౯, ౧౦ మంది పరమేశ్వరులు లేరు. ఈ విషయము అధర్వవేదపు దిగువ మంత్రములందు అత్యంత స్పష్టమగు శబ్దములలో ఎవ్వరికిని అణుమాత్రమైనను సందేహము లేకుండా చక్కగా నిరూపించబడినది. ఆ మంత్రముల్నిట్లు గలవు.

న ద్వితీయో న తృతీయశ్చతుర్థో నాప్యవ్యతే || ౧౩-౪-౧౬ ||

న పంచమో న షష్ఠః సప్తమో నాప్యవ్యతే || ౧౩-౪-౧౭ ||

నాష్టమో న నవమో దశమో నాప్యవ్యతే || ౧౩-౪-౧౮ ||

తమిదం నిగతం సహః స ఏష ఏక ఏక పృథ్ ఏక ఏవ || అథ ౧౩-౪-౨౧ ||

అనఁ; (సః) ఆతడు (ఏషః) ఈ పరమాత్మ (ఏకః) ఒక్కడే (ఏకవృత్తి) ఒక్కడేయై యుండి సర్వవ్యాపకుడై సర్వమును వ్యాప్తపరచువాడై యున్నాడు. (ఏకః ఏవ) ఆతడొక్కడే (న ద్వితీయః న తృతీయః చతుర్థః న అపి

ఉచ్యతే న పంచమః న షష్ఠః సప్తమః న అపి ఉచ్యతే న అష్టమః న నవమః దశమః న అపి ఉచ్యతే) ఆయనను రెండవ, మూడవ, నాల్గవ, ఐదవ, ఆరవ, ఏడవ, ఎనమిదవ, తొమ్మిదవ, మరియు పదవ వాడని యనలేము. ఆతడొక్కడే మరియు ఒక్కడేయైయున్నాడు. ఒక్కడే యై యుండి ఆయన సర్వవ్యాపకుడై ప్రాణుల నెల్లరను విశేష రూపముతో సర్వదా సంపూర్ణముగా జూచుచున్నాడై యున్నాడు.

ఏకేశ్వరవాదమున కింతటి ప్రబల మరియు స్పష్ట ప్రమాణము బుండగా వైదిక ధర్మమును అనేకేశ్వరవాదమును ప్రతిపాదించునని యనుట ఎంతటి అజ్ఞానము మరియు పక్షపాత పైఖరియో గాంచుడు.

ఐనను పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు వాస్తవముగా అధర్మ వేద మొక వేదమే గాదని యనుచు ఈ ప్రమాణములను ఎగరగొట్టు ప్రయత్నమునరైదురు. అది వెనుక నుండి చేయబడి వేదముల శ్రేణియందు బలత్కారముగా జొప్పించబడినదని యందురు. కాని వారి యీ యభిప్రాయము సంపూర్ణముగా అజ్ఞానజనితమే. వారి నిస్సారముగ అభిప్రాయములను మేము ముందు ముందు సప్రమాణముగా చూపెదము. మేమిప్పుడు పునః ఋగ్వేదము యొక్క మరికొన్ని స్పష్ట ప్రమాణములను ప్రవేశపెట్టుచు 'హీనోధీయజమ్' అను పేర ప్రచలిత వాదమును సమాలోచనమునర్చుము.

ఏకం సద్ విప్రా బహుధా వదన్త్యగ్నిం యమం మాతరిత్యానమాహః || ఋ. ౧-౧౬౪-౪౬ ||

ఈ మంత్రముయొక్క ఏకేశ్వర ప్రతిపాదక వాక్యములను మొదలనే ఉదాహరించియుంటిమి. అక్షిచేయః మరొక ఋ. ౧౦-౧౧౪-౫లోనూ

సుషధం విప్రాః కవయో వచోభిః ఏకం సప్తం బహుధా కల్పయన్తి || ఋ. ౧౦-౧౧౪-౫ ||

అనఁ (కవయః) క్రాంతధర్మగుల తత్త్వజ్ఞానులు (సుషధమ్) శ్రేష్ఠకర్మలొనర్చు పరమేశ్వరుని (ఏకం సప్తమ్) ఒక్కడు మాత్రమే యైయున్నను (వచోభిః) తమ వచనముల ద్వారా (బహుధా కల్పయన్తి) అనేక రూపములతో, గుణసూచకములగు అనేక నామముల ద్వారా వర్ణించుచుందురు. అనఁ,

ఇత్ర, మిత్ర, నరుణ, అగ్ని మున్నగు అనేక పేర్లతో జ్ఞానులా యొకే పరమేశ్వరుని స్థలించుచుందురు. కావ్యమయ భాష ద్వారాను సర్వసామాన్య మానివులకును అర్థముగలకై ఆయొకే పరమేశ్వరుని అనేక కల్పనల ద్వారా వర్ణించుచుందురు.

ఇంతటి స్పష్టమగు మంత్రముల విషయములను నిరాకరించుటకు పాశ్చాత్య విద్వాంసు లొకమార్గము ననుసరించినారు. ఈ మంత్రము ఋగ్వేదము యొక్క దశమ మండలములోనిది. ఇది వెనుక నుండి జేయబడినది' అని వాలుచుందురు. వాస్తవముగా ఇదియును వారి యజ్ఞాన కల్పనయే. మేము వారి యీ కల్పనను ముందు సప్రమాణముగా నిరాకరించు ప్రయత్నమునరైదము. ఐనను ఇతర మండలముల నుండియును కొన్ని స్పష్ట ప్రమాణముల నిచ్చుటలో నెట్టి హానిలేదు గదా!

అయం ఏక ఇత్య పురూరు విచక్షే విశ్చితిః । తస్య ప్రతాన్యనువశ్చరామసి || ఋ. ౮-౨౫-౧౬ ||

అనఁ (అయమ్) ఈ (విశ్చితిః) ప్రజల స్వామి (ఏకః) ఒక్కడే (ఇత్య) ఈ విధముగ సేశ్చియముగ ఆతడొక్కడే విశ్వమునకు స్వామి (పురూరు విచక్షే) సకల ప్రాణులను ఉత్తమముగా నిరీక్షించుచుండును మరియు

సర్వము నెరుగును. మేము (వః) మీరు సకల ప్రాణుల కల్యాణమునకై (తస్య వ్రతాని అనుచరామసి) ఆయన వ్రతముల ననుసరించుచుందుము - ఆయన యాజ్ఞలను పాలించుచుందుము. ఇచ్చటను స్పష్టముగా పరమేశ్వరుడొక్కడే యని, మరియు సర్వ ప్రాణులకు స్వామియని తెలిపి ఆయన యాజ్ఞలనే పాలించుడని ఉపదేశించబడినది.

బుగ్వేద. ౮-౧-౨౭ నందును పరమేశ్వరు డొక్కడేయని తెలుపుచు ఆతని గుణము లిట్లు వర్ణించబడియున్నవి.

య ఏకో అస్తి దంసనా మహాక్షత్రో అభివ్రతైః ॥ బు. ౮-౧-౧౭ ॥

అనగా; పరమేశ్వరుడొక్కడు, అత్యంతాశ్చర్య జనకుడు, మహనీయుడు, తన వ్రతముల కారణమున అతిశివోపాసకుడు మరియు దుష్టుల పట్ల అతిభయంకరుడు. ఎల్లరును ఆతనినే ధ్యానింప వలయును.

స విశ్వస్య కరుణస్యైశ ఏకః ॥ బు. ౧-౧౦౦-౭ ॥

ఇట్లు చెప్పి పరమేశ్వరుడు సమస్త కరుణాభరిత శుభకార్యములకు ఏకమాత్ర స్వామియని తెలుపబడినది.

సామవేదము ౩౭౨వ మంత్రములో అత్యుత్తమముగా పరమేశ్వరుడు ఏకమాత్ర స్వామియని, పూజనీయుడని ప్రతిపాదించబడినది. ఈ మంత్రము అథర్వ వేదము ౭-౨౧-౧ నందును గలదు.

సమేత విశ్వా ఓజసా సతినో య ఏక ఇన్ భూరతిధిర్జనామ్ ।

స పూర్వో నూతనం ఆజిగీషస్తం వర్తనీరను వాపుత ఏక ఇత్ ॥ అథ ౭-౨౧-౧ ॥

అనగా; ఓ మానవులారా! మీరెల్లరును సరళ భావము, మరియు ఆత్మిక బలముతో గూడ పరమేశ్వరుని భజనమునకు ఆతని దిశకు రండు (ఏకః ఇత్) ఆతడొక్కడే (జనానామ్ అతిధిః) మానవులలో అతిధి వలె పూజనీయుడు, సనాతనుడు, సర్వాంతర్యామి, సర్వశక్తి మంతుడు. ఆయన ప్రాతక్రోత్తల యందంతటను వ్యాపకమైయున్నాడు. జ్ఞానకర్మ భక్తి మున్నగు మార్గములన్నియును ఆయన దిశకే గొనిపోవును. నిశ్చయముగా నాతడొక్కడేయై యున్నాడు.

'సమేత విశ్వా ఓజసా' మంత్ర ఆంగ్రేజియనువాదము

Come together, ye all with power of spirit to the Lord of light, who is only one, the Guest of the people. He the Ancient, desires to come to the new. to Him all path ways turn verily he is one.

The call of the Vedas by

Principal Abinash Chandra Bose.

ఏకేశ్వరవాద ప్రతిపాదనను గురించి ఇంతకన్న గొప్ప విశుద్ధ ఉదాహరణమింకేమియుండ గలదు? ఆ పరమేశ్వరుడు డొక్కడేయొక్కడు. అతిధి వలె ఆతడందరనే పూజనీయుడై యున్నాడు.

ఋగ్వేద ౧-౭౯ వ మంత్రము కూడా పరమేశ్వరుని విశ్వమంతటికిని, మానవులెల్లరకును సామ్రాట్టు ఒక్కడేయని ఘోషితమైనదగుచు ఏకేశ్వరవాదమును గట్టిగా సమర్థించినది.

య ఏకశ్చర్మణీనాం వసూనామిరజ్యతి । ఇద్రుః పశ్చాత్ క్షీణినామ్ ॥ ఋ. ౧-౭-౯ ॥

అనా; (యః) ఎవడు (ఇద్రుః) పరమేశ్వర్య సంపన్నుడగు పరమాత్మయో (పర్మణీనామ్ పశ్చాత్ క్షీణినామ్) బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, అతిశూద్రులను విభాగములందు మానవులెల్లరును విభజింపబడియున్నారో, మరియు (వసూనామ్ ఇరజ్యతి) ఎవడు సమస్తేశ్వర్యములకు స్వామియో ఆతనినే యుపాసించుడు.

ఋగ్వేద ౧-౫౪-౧౪ వ మంత్రము పరమేశ్వరుడొక్కడు మరియు అనుపముడని తెలుపుచు ఎంత స్పష్టముగ ఏకేశ్వరవాదమును విశుద్ధరూపమున నిరూపించినదియో ఈ దిగువ మంత్రమును జూడుడు.

న యస్య ద్యావాపృథివీ అనువ్యవో న స్విష్టవో రజసో అస్తమానశః ।

నోత స్తవస్త్రిం మదే అస్య యద్యత ఏకో అన్యపుశ్చషే విశ్వమానుషక్ ॥ ఋ. ౧-౫౪-౧౪ ॥

అనా; (యస్య) ఏ పరమేశ్వరుని (ద్యావాపృథివీ) ఆకాశము మరియు పృథివి (స్విష్టః) సముద్రములు మరియు (రజసః) ఇతర లోకలోకాంతరములు (అస్తమ్ న ఆశః) అస్తమును తెలిసికొనజాలవో (అనువ్యవః) ఆయన సర్వము నందును ఓతప్రోతమై యున్నాడు. మేఘములు, విద్యుత్తు మున్నగునవియును గర్జించుచు మరియు వర్షించుచు ఆతని మహిమను సూచించుచు కని ఆతని అంతము (చివర)ను దెలిసికొనుట యందసమర్థములే. అట్టియో పరమేశ్వరుడు (ఏకః) ఒక్కడే యైయున్నాడు. ఆయనయే (అనుషక్) సర్వమున వ్యాప్తుడైయుండి (అన్యతే) తనకన్న భిన్నమై యున్న ఈ (విశ్వమ్) ప్రపంచమును (చక్రమ్) చేసియున్నాడు.

దీని ద్వారా కేవలము ఏకేశ్వర వాదము స్పష్టముగా నిరూపణమగుటయే గాక అద్వైత వాదము *Pantheism* కూడా విస్పష్టముగ నిషేధమగుచున్నది. దీనిపై ముందరి అధ్యాయమందు ప్రకాశము వేయుదుము. ఇదే విధముగా వందలాది (అనేక) మంత్రములు నాల్గు వేదములనుండి వైదిక ఏకేశ్వర వాదమును సమర్థించుట యందు ఉద్భృత మొనర్చుచచ్చును. కాని విస్తారమగునను భయముచే నిలిపెదము.

వైదిక ఏకేశ్వర వాదము, కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల న్నన్త ప్రతిపాదనము.

ఇట్టి వచనములను గాంచిన పిదప అనేక నిష్పక్ష పాశ్చాత్య విద్వాంసులు న్నన్తముగ తమ గ్రంథములందు 'వేదములందు' ఏకేశ్వరవాదము ప్రతిపాదించబడియున్నదని స్వీకరించియున్నారు. ఇదే విధముగ అనేక పౌరశి, మరియు ముసల్మాను విద్వాంసులు కూడా అంగీకరించినారు. వారి కొన్ని ఉదాహరణము లిచ్చుట ఈ ప్రసంగమున అవశ్యకమనియే తోచుచున్నది.

చార్లెస్ కోల్మన్ *Charles Coleman*

చార్లెస్ కోల్మన్ అను ఆంగ్లేయ విద్వాంసుడు *Mythology of the Hindus* అను తన గ్రంథమునందిల్లు వ్రాసినారు.

The Almighty; Infinite, Eternal, Incomprehensible, Self-existent Being, He who sees every thing, though never seen is Brahma - the One Un-known True Being, the Creator,

Preserver and Destroyer of the universe. Under such and innumerable other definitions is the Deity acknowledged in the Vedas.

-Charles Coleman in the Mythology of the Hindus.

అనగా; వేదములందు పరమేశ్వరుని సర్వశక్తిమంతుడు, అనంతుడు, నిత్యుడు, అవిచ్ఛేదీయుడు, స్వయంభువు, సర్వజ్ఞుడు, సర్వద్రష్టు, జగత్కర్త, ధర్మ, పార్థయని బ్రహ్మ రూపమున విశ్వసించబడినది.

4.3 'కొన్స్ బియోర్న్స్టీర్నా' Conut Biornstierna వైదిక ఈశ్వరవాద విషయకలేఖ

కొన్స్ బియోర్న్స్టీర్నా యను సుప్రసిద్ధ పాశ్చాత్య విద్వాంసుడు *Theogony of the Hindus* అను పుస్తకమునందు వేద మంత్రముల నుదహరించి ఇట్లు వ్రాసినాడు

These turly sublime ideas cannot fail to convince us that the Vedas recognise only One God who is Almighty, Infinite, Eternal, Self-existent, the Light and Lord of the Universe.

(Count Biornstiyerna in the Theogon of the Hindus. P.53)

అనగా; ఈ యుద్ధిరణములందు ప్రకటించబడిన ఉన్నత భావములచే వేదములు ఏకేశ్వరి వాదమునే ప్రతిపాదించును నిశ్చయమునకు సుము రాకుండు యుండలేము ఇవి ఈశ్వరుడు సర్వశక్తిశాలి, అనంతుడు, నిత్యుడు, స్వయంభువు, పరియ జగత్ప్రకాశకుడు, జగన్మాధుడనియే ఉపదేశించును.

4.4 'శ్లీగల్' Schlegel గారి రచన

సుప్రసిద్ధ జర్మన్ విద్వాంసుడు శ్లీగల్ Schlegel తన '*Wisdom of the Ancient Indians* ' అను గ్రంథమునం దిట్లు వ్రాసియున్నారు

It cannot be denied that the early Indians possessed a knowledge of the true God. All their writings are replased with sentiments and expressions noble, clear, lovely, grand, as deeply conceived as in any human language in which men have spoken of their God.

- Schlegel in the Wisdom of the Ancient Indians.

ప్రాచీన భారతీయులకు సత్యము ఈశ్వరజ్ఞానము ప్రాప్తించి యుండె నను విషయమును కాదని లేదు ఈశ్వర విషయమున వారి రచనలన్నియును అత్యుత్కృష్టముగ, స్పష్టముగా, ప్రేమపూర్వముగా, ఉత్తమముగా, గంభీరతాపూర్ణముగ ఆలోచనలతో, భావనలతో పరిపూర్ణమైయున్నవి అవి మానసియ భాషలో జనులు ప్రకటించగలిగా యవి ఉత్కృష్ట భావనలతో నిండియున్నవి.

W.D Brown బ్రాడన్ అను ఆంగ్లేయ విద్వాంసుని లేఖల నుండి మేమిదివరకు కొన్ని ఉదాహరణల నిచ్చి యుంటిమి వాని యందు వారు వైదిక ధర్మ విషయములో ఏకేశ్వరి వాదమునే అవి బలపరచుచున్నట్లు నారు గ్రహించవచ్చును.

'It (Vedic Religion) recognises but one God'

- W.D.Brown in the superiority of the Vedic Religion.

4.5 వైదిక ఏకేశ్వరవాద విషయములో సుప్రసిద్ధ ఫార్మి (ఫారసీ) విద్వాంసుని రచన.

పుర్దున్ దాదాచాన్ పేరు గల ఫార్మి విద్వాంసుని *Philosophy of Zoroastrianism and Comparative Study of Religions* అను ఉత్తమ పుస్తకమునుండి వేదముల మహత్వ విషయక ఉదాహరణముల కొన్నింటిని ఇదివరకే రెండవ అధ్యాయము నందిచ్చియుంటేమి వైదిక ఏకేశ్వరవాద విషయమును గూర్చిన వారి లేఖ అత్యంత స్పష్టము మరియు మహత్త్వ పూర్ణమగు కారణమున ఇప్పటి ఉల్లేఖించదగినదై యున్నది వారిట్లు వ్రాసినారు.

The Vedas teach nothing but Monotheism of the purest kind, the belief that this universe manifests the love, might, wisdom and glory of God Who eternally evolves and dissolves alternately innumerable systems of worlds, for the benefit, discipline and well-being of Jeevatmas according to the eternal laws of nature (called Rita in the Vedas) and also according to the Law of Karma (as implied in it).

Philosophy of Zoroastrianism and comparative study of Religions by Furdun Dadachanji B.A., L.L.B., D.Th., The Times of India Press Bombay 1941.,

ఏకేశ్వర వాదమును సర్వాధికారముగా వేదములే విశుద్ధరూపములో నిరూపణ మొనర్చుచున్నవి. ఈ జుత్తు పరమేశ్వరుని ప్రేమ, శక్తి, బుద్ధి, మహత్త్వములను ప్రకటించుచున్నవి. పరమేశ్వరుడే జీవాత్మల కల్యాణము, మరియు లాభము కొరకు శాశ్వత ప్రాకృతిక నియమముల ననుసరించి (వీనిని వేదములలో 'యుత'మని పిలువబడినది.) దీనియంతర్గతమైన కర్మనియమముల ననుసరించి అనేక లోకలోకాంతరముల నిర్మాణము, ధారణము, మరియు చివరకు సంహారమొనర్చును. ఇంతకు మించి వైదిక ఏకేశ్వర వాదమును ఉత్తమముగా వివరించు సమర్థింపగలగుదురా?

4.6 ఒక ముస్లిం విద్వాంసుని ఏకేశ్వరవాద విషయక మహత్త్వపూర్ణ రచన

సర్ ముహమ్మద్ యామిన్ ఖాన్ అను పేరు గల ముస్లిం సజ్జనుడు 'God, Soul and Universe in Science and Islam' అను పేరుతో ఒక గ్రంథమును వ్రాసినాడు. దీనిని ౧౯౪౫లో శేఖ్ ముహమ్మద్ అశ్రఫ్ కశ్మీరీ అనువాదము లాంఛను నుండి ప్రకాశిత మొనర్చినాడు. దాని మొదటి అధ్యాయమును వైదిక ఏకేశ్వర వాదము పై ప్రకాశము వేయుచు పౌరాణిక త్రిమూర్తుల, మరియు అవతార వాదమునకు వాని ధిస్త్వమును చాలా చక్కగా నిరూపణమొనర్చినాడు. సర్ యామిన్ ఖాన్ ఇట్లు వ్రాసినాడు.

Originally the conception of God among the Hindus was right when they believed Him to be Unit and Omnipresent, but when they started dividing Him in to different shapes according to different functions which they considered he performed, they strayed far

from their original conception. The result was that many who were heroes in their life time, were gradually turned into incarnations of God and idolatry increased.

'Many Hindus believe that all their sins are washed away by having a dip in the holy water of the Ganges. Thus it is seen that the great philosophical religion which had conceived Unity of God in the beginning brought in corruption and degradation of high ideas, when His attributes as the Creator, the Preserver and the Destroyer were divided and allotted to different deities possessing separate entities in different forms.

Swami Dayananda Saraswati a man of great learning, started preaching the old religion of the Vedas which conceived unity of God.

(God Soul and Universe in Science and Islam by Sir Yamin Khan Kt, C.I.E.)

దీని భావార్థమేమన; ప్రారంభములో హిందువుల ఈశ్వర విషయమైన ఆలోచనలు చాలా ఉత్తమముగా నుండెను అప్పుడు వా రాతనిని సర్వ వ్యాపకుడూ విశ్వసించుచుండిరి వారు భిన్న భిన్న కార్యముల కొరకు ఈశ్వరుని నమ్ముచున్నాడు భిన్న భిన్న ఆకారములందు అతనిని విభాగమొనర్చుకొనిరి. అనేక కులములు, మతములు, మతాచార్యులు తమ తమ ప్రత్యేక ఈశ్వర ప్రతిమల నిర్మించుకొనుచు ఈశ్వరుని ప్రారంభిక మూల భావముల నుండి బహుదూరము వెళ్లి పోయిరి దీని పరిణామముగా జీవితకాలములో వీరులైన వ్యక్తులు అవతార రూపములో పరిణీత మొనర్చబడిరి. ఈ విధముగా మూర్తి పూజ వృద్ధిగా సాగినది.

హిందువు లనేకులు గంగలో మునక వేసినంత మాత్రమున వారి సమస్త పాపములు కడిగివేయబడునని విశ్వసించురు. ఈ విధముగ ఆచరణను మన మిప్పుడును జూచుచున్నాము. ఏకేశ్వరవాద భావములను ప్రారంభ కాలములో విశ్వమంతటాకిని ప్రసాదించిన ఆ ఉచ్చితర భావములు క్రమముగా వికృతమై నష్టమైనవి. అప్పటినుండియే జగత్సృష్ట, సంపాదయగు పరమేశ్వరుని గుణములను భిన్న భిన్న రూపములు, మరియు ఆకృతులు గల భిన్న భిన్న దేవదేవతల రూపములో విభక్త మొనర్చబడినవి.

వైదిక ఏకేశ్వర వాదము సర్ యా మీన్ ఖాన్ యొక్క ఈ లేఖ యందు అత్యుత్తమముగా ప్రతిపాదించబడినది. ఇది చాలా ప్రశంసనీయుము.

4.7 వేదములందు 'హిందూ ధర్మ' కలదా?

వేదములలో ఏకేశ్వర వాదమును గూర్చి ఇంత గొప్ప స్పష్ట ప్రమాణము లున్నను మరియు నిష్పక్షికులగు పాశ్చాత్య, పారసీ, ముస్లిం విద్వాంసుల ద్వారా ఉపర్యక్త రీతిలో దాని సమర్థన గలిగి యున్నను యూరోపీయ విద్వాంసు లనేకులు ఈసాయీ మత పక్షపాతముతో (క్రైస్తవమత) గొప్పతనమును సద్బింపజేయుటకు క్రొత్తవాదమును *Henotheism or Kathenotheism* అను పేరుతో కల్పించినారు. ఈ *Henotheism* అనున దేమి వ్యాధి? వాస్తవముగా వేదములందీ ప్రతిపాదన మున్నదా? మేమిదివరకు చూపినట్లు *Vedic Age* లేఖకులు

కూడా ఈ వాదమునకు ప్రముఖ ప్రవర్తకుడగు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ ఆభిప్రాయమునే సర్వేశమొనర్చుచు బలపరచుచున్నారు. మేమీ విషయమును నిష్పక్షపాత భావముతో వివేచనమునర్చి లాభశక్యమని తలచుచున్నాము ఈ ప్రసంగమునందే మే మీ వీరేశ్వరవాదముతో ఘనిష్ఠ సంబంధముగల వైదిక దేవతల గూర్చియు పరిచయము

4.8 'హిసోభియజం' లేక ఉపాస్యశ్రేష్ఠతావాద మనగానేమి?

ఈ శబ్దమును అంగ్రేజి యందు కల్పించునాతడు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ ఆతడు *Ancient Sanskrit Literature P.333, 334* నందు వ్రాసిన ఈ విషయమునను, దీని కొన్ని ముఖ్యాంశములను దీని సమాలోచనమునకు పూర్వమే ఉదాహరించుట అవశ్యకమని తలచుచున్నాము. ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ రిట్లు వ్రాసినారు.

"Each Vedic poet seems to exalt the particular god whom he happens to be singing to a position of supremacy. It would be easy to find, in the numerous hymns of the Veda, passages in which almost every single god is represented as supreme and absolute. In the first hymn of the second Book of the Rigveda, Agni is called the ruler of the universe, the lord of men, the wise King, the father the brother, the son, the friend of men, nay all the power, and names of the others are distinctly ascribed to Agni. Indra is celebrated as the strongest in the hymns as well as in the Brahmanas, and the burden of one of the songs of the tenth Book is—

Vishvasmad Indra uttarah : "Indra is greater than all Of Soma it is said that he was born great, and that he conquers every one. He is called the kind of the world, he as the power to prolong the life of men and is the maker of heaven and earth, of Agni or Surya, of Indra and Vishnu. In the very next hymn, addressed to Varuna it is the Varuna who is, to the mind of the poet Supreme and Almighty.

Prof. Maxmuller's *Ancient Sanskrit literature P.353,355*.

In his writings Max mulder constantly referred to this and coined the word Henotheism or Kathenotheism to express what he regarded As a "peculiar character" of the Ancient Vedic religion. It denotes that each of several divinities is regarded as supreme and worshipped without reference to the rest or that the seers held at the belief in individual gods alternately or for the time being regarded as highest the one that was worshipped and that they therefore treated him as if he were absolutely being independent and supreme, alone present to the mind of the worshipper.

The RigVeda and Vedic Religion by A.C. Clayton P.59,60

సారాంశమున ప్రతి వైదిక కవి, లేక ఋషి ఏ దేవతనో స్తుతి యొనర్చినప్పుడు దానినే సర్వోత్కృష్టమని చూపుటకు మరియు దాని యందు సర్వోత్కృష్టతకు సంబంధించిన సర్వంక్షణములను సమావేశపరచుటకు

ప్రయత్నించును వేదములందలి అనేక సూక్తములందు తరచుగా ప్రతి దేవతను సర్వోన్నతముగా, సంపూర్ణత్వముగా చూపుటను మనము సులభముగా గ్రహించవచ్చును బుగ్గోదములోని ద్వితీయ మండలము యొక్క ప్రథమ సూక్తమందు సమస్త మానవులకై అగ్నిని బుద్ధిశాలియుగు రాజుగా, విశ్వమునకు నాథునిగా, శాసకునిగా, సకల మానవుల తల్లి, తండ్రి, సోదరుడు, పుత్రుడు, మిత్రుడుగా చెప్పబడినది. మరియు ఇతర దేవతల సర్వశక్తులు మరియు నామములు స్పష్టముగా అతని (అగ్ని)వే యని ఎంచబడినది. ఇంద్రుడు అందరికన్న అధికశక్తిశాలి యని వేదములందు, బ్రాహ్మణములందు స్వీకరించబడినది. మరియు బుగ్గోదములోని ఒక సూక్తమునందు 'విశ్వస్థాదిష్ట ఉత్తరః' అని ఆలాపన గలదు

సోముని విషయములో అతడు చాలా గొప్పవాడు, సర్వ విజేత, విశ్వ స్వామి యని చెప్పబడినది. ఆయన లోకుల ఆయువును దీర్ఘమొనర్చుటకు సమర్థుడు, పృథివీ ఆకాశముల ఉత్పాదకుడు, అతడే అగ్ని, సూర్యుడు, ఇంద్రుడు, విష్ణువు మున్నగువారి సుతృప్తమొనర్చు ననియును వర్ణింపబడియున్నది దానికన్న పూర్వమున్న వరుణుడేవతా సూక్తము నందు మంత్ర ఋషి దృష్టిలో వరుణుడే సర్వశక్తిశాలి, సర్వోన్నతుడైయున్నాడు.

వైదిక ధర్మము యొక్క విశేషత్వమునకు ప్రా. మైక్స్ మాలర్ 'హీనోధీఇజమ' అను పేరును కల్పన యొనర్చినదాని తాత్పర్యమేమన, అనేక దేవతల నుండి తాను స్రుత్యకముగా స్తుతి యొనర్చు దేవుని కవి, సర్వోన్నతుడు, స్వతంత్రుడు, సర్వశక్తి మంతుడని యెంచును. ఆ స్తుతి కాలములో ఆతడే కృడే ఏకమాత్ర స్తోత్రా భక్తుని నునస్సునందు విద్యమానమై యుండును

4.9 'హీనోధీఇజమ' (ఉపాస్యశ్రేష్ఠత్వవాదము) వేదములందు గలదా?

ఇప్పుడు మేము సిస్టామేటిక భావములో ఈ వాదమును వివేచించదలచినాము. మే మిదివరకే వైదిక ఏకేశ్వరవాదముయొక్క సమర్థనమందు ఇతర భావార్థములు సంభవములు గాజాలని అతిస్పష్ట మంత్రముల నుల్లేఖించియుంటిమి. వాని విషయములో ఎంతయో స్పష్టముగా ఉపదేశించబడియున్నది.

ఏకం సత్ ఏసా బహుధా వదన్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహుః || ఋగ్వే. ౧-౬౪-౪౬ ||

సుష్టం ఏ సాః కవయో వనోధీరేకం సప్తం బహుధా కల్పయన్తి || ఋ. ౧౦-౧౧౪-౫ ||

యో దేవానాం నామథ ఏక ఏవ || ఋ. ౧౦-౮౨-౩, యజు ౧౭-౨౭, ఆథర్వ ౨-౧-౩ ||

న ద్వితీయో న తృతీయశ్చతుర్థో నాప్యప్యతే

న ఏషః ఏక ఏకాగ్రదేవ ఏవ |

ఏక ఏవ సమస్యో విశ్వీద్యః || ఆథర్వ ౨-౨-౧ ||

ఏక ఏవ సమస్యః సుశేవః || ఆథర్వ ౨-౨-౨ ||

అనగా; ఆ పరమాత్మ ఒక్కడే ౨, ౩, ౪, ౫, ౬, ౭, ౮, ౯, ౧౦ మంది ఈశ్వరులు కారు. ఆత డొక్కడే. ఆ ఏకైక పరమాత్మ యొక్కడు చూత్రమే మానవులెల్లరును పూజనీయుడై యున్నాడు. ఆ యొక్క సేవే జ్ఞానులు ఇబ్ర, పిత్ర, వరుణ, అగ్ని, మాతరి శ్వా, యమ మున్నగు అనేక నామములతో బిలుచుచుందురు. ప్రధానముగా నా దేవతల నామములను ధారణమొనర్చుచా వరమేశ్వరు డొక్కడే.

ఇట్టి ప్రితియందు వేదములను విశుద్ధము మరియు స్వాభావిక రూపమున ఏకేశ్వర వదమునకు ప్రతిపాదముని విశ్వసించక 'హిందీఇజమ్' యొక్క కల్పన నొనర్చుట కేవలము సత్సాత సూచకమే గదా! ఋషులను కల్లరాడువారు, పరుల ముఖ స్తుతి యొనర్చి బ్రతుకువా రని తలచుట ఎంతటి అజ్ఞానమో చూపుదు ప్రా. మాక్స్ మూలర్ మరియు ఇతర మత పక్షపాతులు అభిప్రాయపడినట్లు గాక వేదమంత్రములందు అగ్నిని సంబోధించుచు ఋగ్వేద ద్వితీయ మండలమందలి ప్రథమ సూక్తములో స్పష్టముగా ఇట్లు గలదు

త్వమగ్నే ఇన్ద్రో ఘోషభః సతామసే త్వం విష్ణురురుగాయో సమన్యః ।

త్వం బ్రహ్మో రయివిద్ బ్రహ్మణస్తతే త్వం విధర్మః సవసే పురన్త్యా ॥ ఋ ౨-౧-౩॥

త్వమగ్నే రాజా పరుణో ధృతప్రతప్తం మిత్రో భవసే దస్మ ఈడ్యః ।

త్వమర్యమా భవసే యస్య సంభుజం త్వమంశో విదధే దేవభాజయః ॥ ఋ ౨-౧-౪॥

త్వమగ్నే రుద్రో అసురో మహో దివన్తం శర్దో మారుతం పృథ ఈషిషే ।

త్వం వాతైరరుద్రైశ్చాసే శంగయన్తం పూషో విధతః పాసే ను త్మనా ॥ ఋ ౨-౧-౬॥

త్వమగ్నే ద్రవిణోదా అరంభతే త్వం దేవః సవితా రత్నధా అసే ।

త్వం భాగో నృపతే వస్య ఈశోషే త్వం సాయుర్దమే యస్తేఽవిధత్ ॥ ఋ. ౨-౧-౭॥

అనగా; సీవు మాత్రమే ఇంద్ర, విష్ణు, బ్రహ్మ, బ్రహ్మణస్తతే, వరుణ, మిత్రి, అర్యమా, పిఠ, బ్రాహ్మ, ద్రవిణోదా, సవితాదేవ మరియు భగ మున్నగు నామములు గలవాడవు ఇవన్నీయు ఈ నామముల ప్రియు ప్రధానముగా ఒకే అగ్ని పదవాచ్యుడు, సర్వజ్ఞుడు నగు పరమేశ్వరునికే చెంది యున్నవనియు మరియు నిరన్తరమును అతని యనేక గుణములను సూచించుచున్నవనియు విశ్వసించుటలో ప్రమాద మేమియును లేదు గదా! ఒక సరివార మందలి ఒకే వ్యక్తికి అనేక సంబంధములు గలి కారణమున వేర్వేరు పృష్ఠలు నాయనా, బాబాయి, లాతగారూ, అన్నయ్యా, మామగారూ మున్నగు నామములతో పిలువబడుచుండునా! ఇదే విధముగా ఒకే పరమేశ్వరుని అనంతగుణములను సూచించుటకై ఈయనేక నామములు ప్రయుక్తమైనదగుటను త్వాన్మునాప్రసి రూపమునం దాతని స్మరింపబడునట్లును అగ్నియని పిలువబడును ఆయని పరమైశ్వర్య సంపన్నుడనియు ప్రదర్శించుటకు 'ఇంద్రుడు', సర్వవ్యాపకత్వమును జూపుటకు విష్ణువు, అతని సుహృద్భూతియును సూచించుటకు బ్రహ్మ, జ్ఞానాధిపత్యమును ప్రదర్శించునట్లును బ్రహ్మణస్తతి, సర్వోత్తమత్వమును జూపుటకు వరుణుడు, సకల ప్రాణుల యేద స్రేయసు ద్యోతపరమటకు మిత్రుడు, న్యాయకారిత్వమును సూచించుటకు అర్యమా, దుష్టం నేడ్చించు, మరియు ప్రాణదాయకగుణములను ప్రకటింపటకు అసురి, పిఠ, సుఖాంతరము మున్నగు ధనములను ప్రసాదించునట్లును అయిన పరమైశ్వర్యత్వమును జూపుటకు ద్రవిణోదా మరియు సర్వోత్పాదకుడు, సర్వప్రేరకుడును ప్రాశస్త్యరూపుడగు అ పరమేశ్వరుడే యనియు చెందుట కొరతేనిత దేవ మరియు నాతని భవసేయిత్యమును ప్రకటింపట కొరకే 'భా' శబ్దము అ పరమేశ్వరునికే ప్రయోగించబడుచున్నది. వేదమంత్రములందు 'సోమ' అను విషయమున చెప్పినప్పుడు (ప్రయముగా ప్రా మాక్స్ మూలము మాహిన్యు)

త్వనిమా ఓషధీః సోమ విశ్వాస్త్యమహో అజనయస్తం గాః ।

త్వమాతతద్వోర్వస్తరిక్షం త్వం జ్యోతిషో వి తమా మర్త్య ॥ ఋ.౧ ౯౧ ౨౨ ౬౦౪, సామ. మం. ౬౦౪ ॥

సోమః సవతే జనితా మతీనాం, జనితా దివో జనితా పృథివ్యాః ।

జనితాగ్నేర్జనితా సూర్యస్య జనితేక్షస్య జనితోత విష్ణేః ॥ ఋ.౯-౯౬-౫ మరియు సామ. పూ. ౫-౬-౫ ॥

అయం పూషా రయిర్భగః సోమః పునానో అర్హతి ।

సతిర్విశ్వస్య ధూమనో వ్యఖ్యద్ రోదసీ ఉభే ॥ ఋ.౯-౧౦౧-౭ మరియు సామ. పూ. ౫-౮-౨ ॥

అనా ; హి సోమ! నీవే ఈ యోషధులను, మనస్సుతులను, ఈ జలములను, గోవులను ఉత్పన్నమొనర్చినావు. నీవు సమస్త అంతరిక్షమునందు వ్యాపకమై యుండి స్యయముగ ఈ జ్యోతి ద్వారానే సంపూర్ణ అంధకారమును పటాపంచలొనర్చుచున్నావు. సోముడు నీ జ్యోతి ద్వారానే సంపూర్ణ అంధకారమును పటాపంచలొనర్చును. సోముడు ఉత్తమ బుద్ధుల నుత్పన్నమొనర్చువాడు, మరియు నాతడే పృథివి, ఆకాశము, అగ్ని, సూర్యుడు, వాయువు మున్నగు వాని నుత్పన్నము చేయువాడై యున్నాడు.

ఈ సోముడే పుష్టిదాయకుడుగులచే 'పూషా', మరియు సేవనీయుడుగులచే 'భగ' యనబడును. ఈయన విశ్వమంతటికీ స్వామి, ఈయన సర్వరోక లోకాంతరము లందును వ్యాపకమై యున్నాడు.

ఇప్పు డాలోచించుడు. 'సోమ' అను ఓషధి "సూర్య చంద్రులను, పృథివీ ఆకాశాదుల నుత్పన్నపరచునది" యని ఎంతటి మూర్ఖాతిమూర్ఖుడు, ఆటవిక అనాగరికుడైనను నమ్మగలడా? సోమ యను శబ్దమిచ్చుట శాంతి ప్రోత్సహక పరమేశ్వరుచాచకమేయని స్పష్టముగా స్వీకరించవచ్చును గదా! ఈవర్ణన లన్నియును ఈశ్వరుని గుణ సంబంధములే గదా! అగ్ని, ఆదిత్య, వాయు, చంద్ర, శుక్ర, బ్రహ్మ, ఆషా, ప్రజాపతి మున్నగు పదవాచ్యములు ముఖ్యముగా ఆ పరమేశ్వరునకే చెందును. పైన దెలిపిన ఋగ్వేద మంత్రములే గాక ఇతర వేదములందలి అనేక మంత్రములందును ఈ ప్రతిపాదన గలదు. ఉదాహరణార్థము యజుర్వేద. ౩౨-౧౩ మంత్రమును జూడుడు.

తదేవాగ్నిస్తదాదిత్యస్తద్ వాయుస్తదు చస్తమాః ।

తదేవ శుక్రం తద్ బ్రహ్మ తా ఆషా న ప్రజాపతిః ॥ య ౩౨-౧ ॥

ఆ పరమేశ్వరుడొక్కడే. జ్ఞాన స్వరూపుడుగులచే అగ్ని, అవినాశి యగులచే ఆదిత్యుడు. విశ్వమునకు గతిని గలిగించువాడు కాపున వాయువు, 'వా-గతి గద్దనయోః' అష్టాదకుడు, ఆనందదాయకుడుగులచే చంద్రుడు (చది-అష్టాదే) శుద్ధ స్వరూపుడుగులచే శుక్రుడు (శుచిర్-పూతీభావే) సర్వోన్నతుడు గాపున బ్రహ్మ, (బృహ-వృద్ధై) సర్వ వ్యాపకడుగుల ఆషా మరియు సకల ప్రజల పాలకుడుగులచే ప్రజాపతి యను నామములచే అతడే పిలువబడుచుండును.

"భిన్న భిన్న దేవతలను భిన్నభిన్నులగా నెరిగియును వారి ముఖ స్తుతి యొనర్చుటకొరకే ఋషులు వారి విషయములో గొప్పలు చెప్పుదురు" అని దీని భావార్థము కాదు. కాని అగ్ని, ఆదిత్య, వాయు, చంద్ర మున్నగు నామములు ముఖ్యముగా ఆ ఒకే పరమేశ్వరుని అనేక గుణములను సూచించునవి యని వారెఱుగుదురు. అట్టి ఆ

పరమేశ్వరుడొక్కడే పూజనీయుడు. దిగువ అధర్వవేదము ౧౩-౪-౪, ౫ మంత్రములు స్పష్టముగా ఈ భావమునే సూచించుచున్నవి. అనగా, ఆ ఒకే పరమేశ్వరుడు అర్యమా, వరుణ, రుద్ర, సుహోదేవ, అగ్ని, సూర్య, సుహోమను అను అనేక గుణ సూచక నామములచే పిలువబడును.

సోఽర్యమా స వరుణః స రుద్రః స సుహోదేవః ॥ అధర్వ ౧౩-౪-౪ ॥

సో అగ్నిః స ఉ సూర్యః స ఉ సుహోయమః ॥ అధర్వ ౧౩-౪-౫ ॥

He is the administrator of justice, He is the only object of our choice, He is the chastiser of evildoers and he is the Supreme Divinity. He is Agni (the Self-refulgent God), He is verily Surya (The Impeller of all) verily He is the Mahayama (the greatest Administrator of justice.)

అగ్ని యను పేరుతో ప్రా. మైక్స్ మూలర్ ద్వారా చూపబడిన ఋగ్వేద ౨-౧ యొక్క మంత్రములలో జ్ఞాన స్వరూపుడు పరమేశ్వరుడే వాస్తవముగా గ్రహించబడినాడు. కావుననే పరమాత్మ బ్రహ్మ (చతుర్వేదవేత్త, మరియు అందరికంటె పెద్ద, 'బ్రహ్మో చాసి గృహపతిశ్చ నో దమే' ఋ. ౨-౧-౨) 'బ్రహ్మణస్మతిః అనగా జ్ఞాన, లేక లోకలోకాంతరముల స్వామి - బృహత్పా వేదవాణ్యా, లేక బృహతాం లోకానాం పతిః । నమస్కరణీయ సిన్ధ్యః - సర్వ వ్యాపకం (త్వం విష్ణు రురుగాయో నమస్యః ॥ ఋ. ౨-౧-౩) ॥ అర్యమా అనగా న్యాయకారి మున్నగు నామములచే పిలువబడినాడు. ఎంతటి మూర్ఖాతి మూర్ఖుడగు ఆటవికుడు సైతము ఈ భౌతికాగ్నిని చదుర్చేద వేత్త, మరియు జ్ఞానదాత, న్యాయకారి మున్నగు నామములతో పిలువబడాలడు. ఈ విధముగ మంత్రముల యొక్క వాస్తవికార్థమును తెలిసికొనజాలక పక్షపాత బుద్ధితో ప్రా. మైక్స్ మూలర్, మరియు వాని అనుయాయులు వేదముల విశుద్ధ ఏకేశ్వరవాదము నంగీకరింపక 'హీనోద్భిజిమ్' మున్నగు కవోచకల్పిత వాదములను ప్రచారమొనర్చుట సర్వదా అనుచితమే గాక అజ్ఞానము మరియు పక్షపాత సూచకమేయగును.

ప్రా. మైక్స్ మూలర్ యొక్క ఈ నవీన వాదమును యూరోపు నందలి అనేక విద్వాంసులుకూడా అంగీకరించక తమ అసమ్మతిని ప్రకటించుచు వేదములందలి విశుద్ధముగ ఏకేశ్వరవాదమునే స్వీకరించినారు. ఈ విషయము ఇదివరకే ఉదాహరణములలో గూడ చూపబడినది. *The RigVeda and Vedic Religion* లేఖకుడు (Clayton) అను విద్వాంసుడు వైదిక ఏకేశ్వరవాదమును స్పష్టముగా అంగీకరించక వైదిక దేవతల విషయములలో అనేక అశుద్ధి కల్పనలనొనర్చినాడు. (ఈ విషయములలో మేమీ యధ్యాయమునందే విశేష సమాలోచనలతో చూపగలము) ఐనను. (ప్రా. మైక్స్ మూలర్) యొక్క ఈ నవీన వాదము (Henotheism) ను ఈ దిగువ శబ్దముల ద్వారా సమాలోచన మొనర్చినాడు.

"More modern scholars do not however, consider this practice so remarkable as Max Muller did. They regard it more as a species of Poetic license by which a singer magnified the god whom he was invoking, rather than an evidence that the poet actually claimed that the god whom he was then reverencing was the superior of all others."

(The RigVeda and Vedic Religion by A.C. Clayton Published by the Christian Literature Society for India London & Madras 1913)

అనగా; ఆధునిక విద్వాంసులీ యలవాటును ప్రా. మైక్స్ మూలర్ తలచినంత ఉల్లేఖనీయముని యెంచరు. దీనిని వీరు కవుల అతిశయోక్తులం దిది యొక ప్రకారమని యెంచుదురు. గాయకు డొక దేవతను ఆవాహన మొనర్చుచు దానినే అనేక అతిశయోక్తులచే వర్ణించు విధమే యని దలచెదరు. ఇతే ఇది (ప్రా. మైక్స్ మూలర్ చూపినట్లు) కవి ఏ దేవతను గూర్చిన వర్ణనలను జేయుచుండునో సకల దేవతల కన్న తాను వర్ణించు దేవతయే సర్వోన్నతు డనుటకు కాదు గదా!

'కవుల అతిశయోక్తుల కారణముననే ఈ విధమగు వర్ణనలను గాంచనగు' నను 'క్లేటన్' మరియు ఇతర విద్వాంసుల వాదన మరియు ఆలోచనల విషయముతోకూడా మేము ఏకీభవించము. ఏలన; ఇక్ష్వా, మిత్ర, వరుణ, ఆగ్ని, యమ, సోమ మున్నగునవన్నియు ఒకే పరమేశ్వరుని నామము లని విశ్వసించుటలో వేదములం దుపదేశించబడిన 'ఏకం సర్వప్రా బహుధా వదన్తి' - 'ఏకం సుష్ణ కవయో వచోభిరేకం సస్తం బహుధా కల్పయన్తి' - 'యో దేవానాం నామధా ఏక ఏవ' మున్నగు మంత్రముల ద్వారా పదేపదే తెలుపబడియుండగా 'కవి సులభ అతిశయోక్తు' లను ప్రశ్నయే యుండదు గదా!

భారతీయ సుప్రసిద్ధ యోగీ మరియు ఆలోచన, పరిశీలనాపరుడగు శ్రీ ఆరవిందులు మరియు *RigVeda Unveiled* లేఖకుడగు శ్రీ ద్విజదాసదత్త *MAA R.A.C* భూతపూర్వ ప్రెసిడెంట్ చిలుగాంగ్ కాలేజి, బెంగాల్, ప్రా. మైక్స్ మూలర్ మున్నగువారిద్వారా అంగీకరించబడిన ఈ 'హీనోభీజజమ్' ను చక్కని యుక్తియుక్తుల ద్వారా ప్రబలముగా సమూలోచన మొనర్చినారు. మేము వాని ముఖ్యాంశములను ఉదాహరించకుండా యుండలేము

4.10 శ్రీ అరవిందుల ద్వారా 'హీనోభీజజమ్' యొక్క సమూలోచనము

'*Dayananda and the Veda*' ను గూర్చి ౧౯౧౬ డిసెంబర్ నెల వైదిక మెగజిన్ *Vedic Magazine* నందు వ్యాసము వ్రాయుచు (తరువాత అది "*Dayananda, Bankima, Tilak*" అను పేరుగల పుస్తకమునందు పుస్తకాకరముగ ప్రకాశితమైనది) శ్రీ అరవిందులిట్లు వ్రాసినారు.

"What is the main positive issue in this matter? An interpretation of Veda must stand or fall by its central conception of the Vedic religion and the amount of support given to it by the intrinsic evidence of the Veda itself. Here Dayananda's view is quite clear, its foundation inexpugnable. The Vedic hymns are chanted to the one Deity under many names, names which are used and even designed to express his qualities and powers. Was this conception of Dayananda's arbitrary concept fetched out of his own too ingenuous imagination?"

Not at all; it is the explicit statement of the Veda it self.

One existent 'sages' not the ignorant, mind you, but the seers, the men of knowledge-speak of in many ways, as Indra as Yama as Matarishwan as Agni.

The Vedic Rishis ought surely to have known something about their own religion, more, let us hope than Roth or Maxmuller and this is what they knew.

We are aware how modern scholars twist away from the evidence. This hymn, they say was a late production. This loftier idea which it expresses with so clear a force, rose up some how in the later Aryan mind or was borrowed by those ignorant fire-worshippers, sun-worshippers, sky-worshippers from their cultured and philosophic- Dravidian enemies. But through out the Veda we have confirmatory hymns and expressions. Agni or Indra or another is expressly hymned as one with all the other gods. Agni contains all other divine powers within himself, the Maruts are described as all the gods. One deity is addressed by the names of others as well as his own, or most commonly, he is given as Lord and King of the universe, attributes only appropriate to the supreme Deity. Ah, but that cannot ought not to mean, must not mean the worship of one; let us invent a new word, call it henotheism, and Suppose that the Rishis did not really believe Indra or Agni to be the supreme Deity, but treated any god or every god as such for the nonce, perhaps that he might feel the more flattered and lend a more gracious ear for so hyperbolic a compliment! but why should not the foundation of Vedic thought be natural monotheism rather than this new fangled monstrosity of henotheism? Well, because primitive barbarians could not possibly have risen to such high conceptions and if you allow them to have so risen you imperil our theory of the evolutionary stages of the human development and you destroy our whole idea about the sense of the Vedic hymns and their place in the history of mankind. Truth must hide herself, common sense disappear from field so that a theory may flourish! I ask on this point and it is the fundamental point, who deals most straight forwardly with the text, - Dayananda or the Western scholars?

Dayananda and the Veda by Shri Aravinda P. 17-18.

ఈ మహత్వ పూర్ణమగు ఉద్ధరణము యొక్క తాత్పర్యమేమనః ఈ విషయమునందు సుఖముగా ఆలోచించదగిన వస్తువేమి? వేదముల ఏ వ్యాఖ్యానము యొక్క సఫలత, లేక అసఫలత వేదస్వరూపాదిని నిర్ణయము యొక్క కేంద్రీయ భావన మేమి? లేదా వేదముల ద్వారా ప్రతిపాదిత ప్రమాణములు ఆ భావన నెంతవరకు సమర్థించుచున్నవను విషయముపై ఆధారపడియుండును, ఇవ్వుట దయానందమహర్షి ఆలోచనలు ఏ మాత్రమును నిరాకరించదగినవి కావు. వాని యాధారములు దృఢము మరియు స్థిరములైయున్నవి. వేదసంక్రమణ లందు

ఒకే పరమేశ్వరుని అనేక నామముల ద్వారా గానమొనర్చబడినది. అని యెప్పుడును ఆ పరమ దేవుని అనేక గుణములను, మరియు శక్తులను ప్రదర్శించు అభిప్రాయముతో స్రయక్షమైయున్నవి. ఇతే మహర్షి దయానందులు తన పాండిత్య పూర్ణ స్వచ్ఛంద కల్పనల ద్వారా వీని ప్రయాగ మొనర్చినారా? అట్లెన్నడును జరుగలేదు. ఇది స్వయముగా వేదముల సృష్టవచనము (ఉపదేశము)లైయున్నవి.

ఏకం సత్ ఏనా బహుధా వదన్త్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహః || ఋ. ౧-౧౬౪-౪౬||

అనగా; ఆ ఒకే పరమేశ్వరుని జ్ఞానులు, తత్వదర్శులగు ఋషులు ఇంద్ర, అగ్ని, యమ, మాతరిశ్వా ఇత్యాది అనేక నామములతో బిలుచుచుందురు. కావున మనము మన ఋషులు ధార్మిక విషయములందు రౌద్ర, లేక మైత్రీ మూల ర్మున్నగు వారి కన్నను ఆత్మధికముగా దెలిసికొనియుండిరినియు ఇది సత్యమైనది కావుననే వారు చక్కగానే యెరిగి యుండిరినియు ఆవశ్యకముగా ఆశించవలసి యుండును.

ఆధునిక (పాశ్చాత్య) విద్వాంసు లీ సత్యమైన ప్రమాణములను ఎట్లు తలక్రిందులొనర్చి తప్పుకొందురో మాకు దెలియును. "ఇంతటి మహోన్నతాలోచనలు, భావములుగల మంత్రములు ఆ కాలపు ఆర్యుల తలపుల కెప్పుడును రాజాలవు. ఇంతటి దృఢత్వముతో గూడిన భావములు ఆ కాలపు అనాగరికార్యులం దెట్లు సాధ్యము" నని వారనుచుందురు. "ఇది యెన్నియును తరువాత కాలపు రచనలు, ఈయోలోచనలు ఆనాటి అజ్ఞానులు, అగ్ని పూజకులు, సూర్యారాధకులు, ఆకాశపూజకులగు ఆర్యుల మనస్సులలో ఎప్పుడును ఉత్పన్నము గాజాలవు. వారీయోలోచనలను సభ్యతగల, దార్శనిక శత్రువులగు ద్రావిడుల దర్శనముల నుండి స్వంతపరచికొనినారందరు. కాని ఈ యుత్తమాలోచనల పరిశోధక ప్రమాణములు వేదములందంతలను మనకు లభ్యమగుచుండును. మంత్రము లందిట్టి వర్ణనలెన్నియో గలవు. అగ్ని, లేక ఇంద్ర, లేక అన్య దేవతా నామము లన్నియును ఆ ఏకైక దేవదేవునికి ప్రతీకలై యున్నవి. అగ్ని ఇతర సకల దేవతల శక్తులను తనయందుంచుకొనగలదు. మరుత్తు యొక్క సర్వ దేవమయ వర్ణనలు మన కనేక స్థానములందు పరిబ్రమించుచుండును ఒక దేవత తన నామముతో సంభోదితమగు స్థలములందు సమయానుకూలముగా అనేక నామములతో గూడ ఆతనియాహ్వాన మగుచుండును. ఒక్కొక్క దేవతను విశ్వనాథునిగా లేక రాజుగా నెంచుకొని ఆతని స్తుత్యాదుల నొనర్చుటను తరచుగా జూచుచునే యుండుము. ఈ సకల దేవతా గుణ విశేషణము లన్నియును ఆ పరమ దేవత పరమేశ్వరుని కొరకు ప్రయోగించబడుచుండును కాని అట్లు గాకూడదు. అట్టి అర్థమును దీసికొనవలదు. ఒకే యీశ్వరుని పూజవేయవలె నని దీనియర్థము గారదు. పరమాత్మును ఆయన గుణకర్మ స్వభావములను దృష్టియందుంచుకొని ఆవశ్యకతానుసారము మన అతిశయోక్తాస్త్రుతులని ద్యాన పూర్వకముగా వినవలయుననియే దీనియర్థశ్రేయము. ఐనునవైదికలోచనలను స్వాభావిక ఏకేశ్వర వాదమని విలసమువలదు? ఈ సవకల్పిత 'హిందూ థీజిజిమ్' అను భూతము యొక్క అవసరమేమి? పాశ్చాత్య విద్వాంసులు తమ నాగరికతను ప్రపంచముపై రుద్దుటకు సత్యమును గొప్పపుచ్చి తమ సిద్ధాంతములను అతి నేర్పుగా ప్రచారమొనర్చుటలో సఫలమగుటకే వారి యీ ప్రయత్నము. మూల వేదము యొక్క ఏ ఏకైకము లేని సరళ మార్గమునందు పయనించుచున్నవారు దయానందులారా, లేక పాశ్చాత్య విద్వాంసులారా? యనున దిచ్చల నా మూల

సుప్రసిద్ధ పరిశీలకుడు, మార్గదర్శకుడు, యోగి శ్రీ అరవిందుల ఈ యుక్తి యుక్త విమర్శ ఎంతో ప్రభావ పూరితమైనదనుటలో ఏ మాత్రము సందేహము లేదు.

4.11 శ్రీ ద్విజదాస దత్త ద్వారా సమీక్ష

మే మిప్పుడు *RigVeda Unveiled* అను గ్రంథకర్తయగు శ్రీ ద్విజదాసదత్త *MAA R A C* భూత పూర్వ ప్రిన్సిపాల్ చిటగాంగ్ కాలేజి, బెంగాల్ గారి ద్వారా రచింపబడిన సమాలోచనము నుదాహరింపదలచినాము. ఇదియును శ్రీ అరవిందుల వారివలనే ప్రబలమైనది.

As to Maxmuller's charge of Henotheism or worship of many 'single gods' or a number of independent deities, it represents the Rishis as flattering sycophants or cowardly liars, who could call each single god, as the one Supreme Being, only to avert the wrath of that god, knowing at the same time, that he was not telling the truth. We ask the reader himself to judge whether when the rishi addresses Indra. -Rig 1-57-8

‘న హి త్వదన్యో గిర్వణో గిరః-స్మత్’

Thou who art the sole object of my praise, none but Thee shall receive my praise! or whether when the Rishi address Indra - Rig 7-32-22

‘న త్వావాం అన్యో దివ్యో న పార్థివో న జాతో న జనిష్యతే’

i.e. neither in heaven nor in the earth, has appeared or shall appear any one like Thee; the Rishi is a henotheist, a base lying flatterer of Indra, or a true Monotheist declaring like Muhammad ‘La elaha ill Allaha, or L sharika lahu’

- *RigVeda Unveiled by Dwij Das Datt M.A.A.R.A.C. P. 140-141*

అనగా; ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ యొక్క హి నో థీ ఇజమ్ తో అనేక స్వతంత్ర దేవతలు, అనగా వేర్వేరు బ్రహ్మాల వంటి దేవతలని ఆరోపణము గలదు. అందు ఋషులు పరుల ముఖస్తుతి యొనర్చి పాట్ల పోసికొనువారు, దాసులు, పిరికివారు, అసత్యవాదులుగా జూపబడినారు. దేవతల క్రోధము నుండి తప్పుకొనుటకై వారిలో ప్రతి దేవతను సర్వోత్కృష్ట పరమేశ్వరునిగా నెంచుచుండిరినియు ఆరోపణ ఒనర్చబడినది. ఇదియథార్థముగాదని వారెరుగుచును ఇట్లు ప్రాసినారు. పాఠకులే ఈ నిర్ణయమును దీసికొనవలయునని మేము కోరుచు నుండే ధించునదేమన; “న హి త్వదన్యో గిర్వణో గిరః-స్మత్ 11-22-8” అనగా; నీకన్న వేరెవ్వరును నాకు స్తుతి పాఠ్రులు లేరు అనుచు ఋషి ఇంకా యిట్లునుచున్నాడు. “న త్వావాం అన్యో దివ్యో న పార్థివో న జాతో న జనిష్యతే” అనగా, నీ సాటియైన వాడు పృథివి ఆకాశములందెవ్వడును లేడు, ఉండబోడు. ఋషులు ‘హి నో థీ ఇజమ్’ ను నమ్మువారా? లేక సూర్యుడు ఇంద్రుని యొక్క నీచమైన తప్పుడు ముఖస్తుతి ఒనర్చువారా? లేక నిజమైన ఏకేశ్వరవాదులారా? దీని తరువాత ఈ కపోల కల్పిత వాదమును విస్తృతముగా ప్రబలముగా సమాలోచన మొనర్చుచు శ్రీయుత ద్విజదాస దత్తగారు వందలాది మంత్రముల ద్వారా స్పష్టముగా ఏకేశ్వర వాదమును ప్రతిపాదించినాడు.

We would ask the reader also to see the following passages scattered broadcast through out all the Mandalas of the Rigveda

(1-21-3,4,5,6,7,8,9) (2-3-8) (2-12-5,8,9) (2-13-6) (2-16-1) (2-17-5) (2-35-2) (2-38-9) (2-44-16,17) (3-46-2) (3-51-4) (3-53-8) (4-17-5) (4-32-7) (5-32-9) (5-40-5) (5-85-6) (6-18-2) (6-22-1) (6-30-1) (6-36-4) (6-45-2) (6-47-18) (7-23-5) (7-98-6) (8-2-4) (8-13-9) (8-15-3) (8-24-19) (8-30-10) (8-58-2) (8-70-5) (10-5-1) (10-31-7,8) (10-82-3) (8-90-2,3-4) (8-114-4) (10-121-1,2-3,8). Etc (RigVeda Unveiled P.184)

ఇది ఋగ్వేదమందలి ఏకేశ్వర ప్రతిపాదక మంత్రముల వేర్వేరు మండలముల నుండి ఏకత్రిత మొనర్చిన పట్టిక. పరిశ్రమించు పాఠకులు స్వయంగా దీనిని జూచి లాభము నొందగలరు. ఏ పాశ్చాత్య, లేక ఇతర విద్వాంసులైనను "కేవలము ఋగ్వేదమునందు ప్రథమ మండలములో ౧౬౪వ సూక్తము నందు ఏవో ఒకటి రెండు మంత్రములందు, మరియు పదవ మండలము యొక్క ౧౨౧ వ సూక్తములో కొన్ని మంత్రములందు మాత్రమే ఏకేశ్వర వాదమును గూర్చి కొంత ప్రకాశము గలదు, కాని అన్యత్ర ఎచ్చటను లేదను సాహసమునర్చుకుండుటకై ఈ పట్టిక ఈయబడినది. ఈ దృష్టికోణముతోనే ఈ విస్తృత పట్టిక మహత్వ పూర్ణమై యున్నది.

హీనోధీఇజం (సర్వోత్కృష్ట దేవతావాదము) యొక్క ఈ సమాలోచనమును సమాప్త మొనర్చుటకు పూర్వము మరొక విషయమును సూచించుట అవసరమనిపించుచున్నది. ఇందువల్ల హీనోధీఇజం యొక్క సారహీనత చక్కగా బోధ పడగలదు. అదేమన; *The Rigveda and Vedic Religion* లేఖకుడగు A C Clayton, "The nature of Vedic gods" విషయక తృతీయాధ్యాయములో వైదిక దేవతల విషయములో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

In spite of the many allusions to the gods, there is a great lack of clear description of the separate deities. The Vedic gods are not defined. Attributes of one are ascribed to another. Speaking generally, the personifications being but slightly developed, lack definiteness of outline and individuality of character.... The character of each god is made up of only a few essential qualities combined with many others which are common to all the gods; such as brilliance, power, 'beneficene, wisdom. These common attributes tend to obscure those which are distinctive.

(Quoted from Macdonell's Sanskrit Literature, Page 69.)

సారాంశమేమన; దేవతలను గూర్చి పదే పదే చెప్పబడినను ఆ వేర్వేరు దేవతల యొక్క స్పష్టమగు వ్యర్థనలోపించియే యున్నది. ఇందు వైదిక దేవతల యొక్క స్పష్టమగు చిత్రణముగాన్పించుట లేదు. ఒకరి గుణములు మరొకరియందు చూపబడియున్నవి. సాధారణముగా వైదిక దేవతల యొక్క చరిత్ర అందరి యందును

గానించునట్టి కొన్ని విశేషగుణములతో గూడినదని యనవచ్చును. ఉదాహరణార్థము, ప్రకాశము, శక్తి, కరుణ, దయాళుత్వము, బుద్ధిమత్తత మున్నగునవి. ఈ సామాన్య గుణములు వారి విశేషతలను గప్పి పుచ్చుచున్నవి. వాస్తవిక విషయమేమన; వీనిని వేర్వేరు స్వతంత్ర దేవతలని యనుకొనబడుచున్నది. కాని నిజమున కవి స్వతంత్రముగా వేర్వేరు దేవతలుగానేకావు. అవి ఒకే పరమేశ్వరుని అనేకగుణములను శక్తులను సూచించు నామములై యున్నవి. కావుననే వీనియందు విభేదకముగు విశేష చిహ్నములుగానించుట లేదు. ఈ విషయము వైదిక ఐకేశ్వర వాదము యొక్క సమర్థనము, మరియు హీనోధీశజం యొక్క నిరాకరణము నొనర్చునవియై యున్నది.

4.12 వైదిక దేవతలు :-

ఇంతవరకీ యధ్యాయమునందు వ్రాయబడిన దానితో వైదిక దేవతల యొక్క సంబంధము చాలా వరకున్నది. కావుననే వానిని గూర్చి నిష్పాక్షిక భావముతో నాలోచించుట అత్యంతావశ్యకమైయున్నది. వీని అర్థ స్వరూపములను దెలిసికొనలేకపోవుటలే వేదములు, మరియు వైదిక ధర్మ విషయమునం దనేక భ్రాంతు లుత్పన్నమైనవి.

4.13 దేవ శబ్దమునకు నిరుక్తవచనము

'దేవ' శబ్దము 'దా, ద్యౌత్, దీప్, దివు' అను ధాతువులతో యాస్కాచార్యకృత నిరుక్తము నందు నిర్మించబడియున్నది.

“దేవో దానాద్ నా, దీపనాద్ నా, ద్యౌతనాద్ నా, ద్యుష్టానో భవతీతి వా”

యో దేవః సా దేవతా (నిరుక్త ౭-౧౫)

దీనిననుసరించి జ్ఞానము, ప్రకాశము, శాంతి, ఆనందము, మరియు సుఖము విచ్చునట్టి సకల వస్తువులును దేవతలను నామముచే చెప్పబడుచుండును. కావుననే యజుర్వేద. ౧౪-౨౦వ మంత్రము నందిల్లు చెప్పబడినది.

అగ్నిర్దేవతా వాతో దేవతా సూర్యో దేవతా చక్షమా దేవతా వసవో

దేవతా రుద్రా దేవతాఽఽదిత్యా దేవతా సురుతో దేవతా విశ్వే దేవా

దేవతా బృహస్పతిర్దేవతా వైవస్వతో దేవతా వరుణో దేవతా ॥ య. ౧౪-౨౦ ॥

ఇవుల అగ్ని, వాయు, సూర్య, చంద్ర, వసు, రుద్ర, ఆదిత్య, ఇంద్ర, (విద్యుత్తు) మున్నగునవి దేవతలుగా సంధించబడినవి. ఐనను ఈయన్నియును పూజించదగినవని దీని యర్థముగాదు. సర్వవ్యాపకుడు, సర్వజ్ఞుడు ఆ పరమేశ్వరు డొక్కడే పూజనీయు డని తెలిసికొనవలయును.

య ఏక ఇతో తమస్తుహి కృష్టివాం విచక్షణిః । వత్తిర్జై వృషక్రతుః ॥ ఋ. ౬-౫౫-౧౬ ॥

య ఏక ఇద్రవ్యశ్చిర్జణీనామిద్రం తం గీర్తిరభ్యర్చ అభిః ॥ ఋ. ౬-౨౨-౧ ॥

మా చిదన్యద్ విశంసత ఫణాయో మా రిషణ్యత ।

ఇంద్రమిత్ సోతా వృషణం నతా సుతే ముహురుక్షా చ శంసత ॥ ఋ. ౮-౧-౧ ॥

దివ్యో గర్జన్వో భువన్యస్య యస్పతిరేక ఏవ నమస్యో విక్షేద్యః ॥ అథ. ౨-౨-౧ ॥

ఏక ఏవ సుష్యు సోదాః ॥ అథర్వ. ౨-౨-౨ ॥

ఇత్యాది మంత్రముల ప్రమాణములచే వైదిక ఏకత్వరవాదముపై అలోచించుచుచూపబడినది. దేవ శబ్ద ప్రయోగము సత్య విద్యలను ప్రకాశపరచు సత్యనిష్ఠగల విద్వాంసులకు వాడబడును. ఏలన; వారు జ్ఞానదానమునర్హులు. మరియు వస్తువుల యొక్క యథార్థ స్వరూపమును ప్రదీప్తమొనర్చురు. 'దిపు-క్షీడా విజిగీషో వ్యవహారద్యుతిస్తుతిమోదనుదన్వప్తకాంతిగతిషు' ఈ ధాతువుచే దేవశబ్దము జేయబడినప్పుడు దాని ప్రయోగము విజయమును సాదించు నభిలాషగల వ్యక్తుల, విశేషించి వీర క్షత్రియుల, పరమేశ్వర స్తుతి యొనర్చు, మరియు పదార్థములను యథార్థ రూపమున వర్ణనమొనర్చు విద్వాంసుల (విశేషించి ఋత్విజుల) జ్ఞానమునిచ్చి మనుష్యుల నానందపరచునట్టి వాస్తవిక బ్రాహ్మణుల, ప్రకాశించు సూర్య చంద్ర అగ్ని విద్యుత్తు మున్నగు వస్తువుల, మరియు అచ్చటచ్చట సత్యవ్యవహారముల నొనర్చు నైశ్చల్యం కొరకును అగుచుండును. నీని స్పష్టమగు ప్రమాణములు వేదములే గాక బ్రాహ్మణ గ్రంథము లందును గాన్పించుచుండును. దిగువ బ్రాహ్మణ వచనముల నుదాహరించుట ఈ విషయము స్పష్టికరణార్థము ఆవశ్యకమని తోచుచున్నది.

౧. విద్వాంసో హి దేవాః

॥ శత. ౩-౨-౩-౧౦ ॥

౨. ద్యయా నై దేవాః । అహిన దేవాః అథ యే బ్రాహ్మణాః

॥ శత. ౨-౨-౨-౬

శుశ్రూవాంసో ఓనూచానాస్తే సుష్యుదేవాః

॥ శత. ౪-౩-౪౪-౪ ॥

౩. అథ హై తే సుష్యుదేవా యే బ్రాహ్మణా శుశ్రూవాంసో ఓనూచానాస్తే

సుష్యుదేవాః

॥ షడ్వింశతీబ్రాహ్మణో. ౧-౧ ॥

౪. ఏతే నై దేవా అహుతాదో యద్ బ్రాహ్మణాః

॥ గోపథ. ౬. ౧-౬ ॥

౫. అవహతపిస్మానో దేవాః

॥ శత. ౨-౧-౩-౪ ॥

౬. సత్యసంహితా నై దేవాః

॥ ఐతరేయ ౧-౬ ॥

౭. సత్యమయా ఉ దేవాః

॥ కౌషీతకీ బ్రా. ౨-౮ ॥

౮. యుజ్జితే సున ఉత యుజ్జితే ధియో విప్రా విస్మయ బృహతో విపశ్చితః యజాః. ౧౧-౪ ॥ ఈ మంత్రమునకు వ్యాఖ్యనొనర్చుచు "శతపథ బ్రాహ్మణము (౬-౩-౧-౧) న "స్వజాపత్నిర్జై నై విప్రో దేవాః విప్రాః ।" పరమాత్మ విప్రుడు, అనగా, అందరికన్న మహాజ్ఞానియై యున్నాడు. జ్ఞానులగు బ్రాహ్మణులు దేవత లనబడుదురు. 'దేవ' శబ్దమునకు బ్రాహ్మణోక్త ఇతర అర్థములు.

౯. ప్రాణా దేవాః

॥ శత. ౬-౩-౧-౧౫ ॥

౧౦. తస్మాత్ ప్రాణా దేవాః

॥ శత. ౭-౫-౧-౨౧ ॥

౧౧. చక్షుర్దేవః

॥ గో. పూ. ౨-౧౦ ॥

మనోదేవః

॥ గో. పూ. ౨-౧౦ ॥

౧౨. ఋతువో నై దేవాః

॥ శత. ౭ ౨-౪-౨౬ ॥

౧౩. వాయుర్దై దేవః

॥ జెమినీ ౩-౪-౭ ॥

ఇట్టి అనేక వచనములచే దెలియునదేమున సత్యవిష్ణు గల విద్వాంసులు ముఖ్యముగా దేవ నామముచే సంబోధించబడినారు. సూర్యచంద్రులు, వాయువు, ఋతువులు మున్నగునవియును ప్రకాశకములు, లాభదాయకములు నగుటచే దేవతలని యనబడును.

4.14 ముప్పది ముగ్గురు దేవతలు

వేదములందు, అదే విధముగా బ్రాహ్మణములందు అనేక స్థానములందును (33) ముప్పది మువ్వురు దేవతల వర్ణన గలదు. ఈ విషయములో ఈ ముప్పది మువ్వురు దేవతల పూజను గురించి వేదములు, మరియు బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును విధాన మొనర్చబడియున్నది. కావుననే “వైదిక్ ఏజ్ Vedic Age” మున్నగు గ్రంథములందును వైదిక ధర్మమును అనేకేశ్వరవాది Polytheistic అని చూపబడుచున్నది. కావున ఈ విషయమును గూర్చి వివేచనమొనర్చుటకు పూర్వము ముప్పది మువ్వురు దేవతలను గూర్చి బ్రాహ్మణ గ్రంథాలల ఆధారముపై నిర్దేశమునర్చుట అవశ్యకమని తోచుచున్నది. ఆ తరువాత మేము ఈ ముప్పది ముగ్గురు దేవతలకు ప్రాణము, మరియు అమరత్వమును ప్రధానమొనర్చు ఏకమాత్రుడు, పూజనీయుడు, దేవాధిదేవుడు, పరమ దేవుడు నగు ఆ పరమాత్ముడు గల సంబంధమును గూర్చి సప్రమాణముగ తెలుపుటకు ప్రయత్నింతుము. ఈ ముప్పది మువ్వురు దేవతలు స్కంభమునకు అంగములవంటివి.

యస్య త్రయస్త్ర్యంశద్ దేవా అగ్నే సర్వే సమాహితాః ।

స్కంభం తం బ్రాహ్మ కతమః స్వదేవ సః ॥ అథ. ౧౦-౭-౧౩ ॥

యస్య త్రయస్త్ర్యంశద్దేవా నిధిం రక్షన్తి సర్వదా ।

నిధిం తమద్య కో వేద యం దేవా అభిరక్షథ ॥ మ.౨౩॥

యస్య త్రయస్త్ర్యంశద్ దేవా అంగే గాత్రా విభేజరే

తాన్ వై త్రయస్త్ర్యంశద్ దేవాన్ ఏకే బ్రహ్మవిద్ ఏదుః ॥ అథ ౧౦-౭-౨౭ ॥

మున్నగు మంత్రములందు ముప్పది మువ్వురు దేవతల నిర్దేశమునర్చుచు ఇట్లు చెప్పబడియున్నది. ఈ ముప్పది మూడు దేవత లెవని అంగమనందు కలవో (సమావేశమైయున్నవియో) ఆయననే స్కంభ (సర్వాధారుడగు పరమేశ్వరుడు) అని యెంచుము. ఆయనయే అందరికన్నను అధిక సుఖదాయకుడు. ఈ ముప్పది మువ్వురు దేవత లెవని నిధిని రక్షించుచుండెదరో ఆ నిధి నెరుగు వారెవ్వరు? ఈ దేవతలెవని విరాట్ శరీరమందు అంగముల వలెనున్నవియో అట్టి ముప్పది మూడు దేవతలను బ్రహ్మజ్ఞానులు మాత్రమే ఉత్తమోత్తమముగా నెరుగు జాలుదురు. ఇతరులకు సాధ్యముగాదు. ఇదే విధముగా ముప్పది ముగ్గురు దేవతల నిర్దేశము ఋగ్వే. ౧-౪౪-౨౭, ౮-౨౮-౧, మరియు ౮-౩౦-౨, యజు ౨౦ ౩౬ మున్నగు వానియందును చూడగలుగుదుము.

4.15 బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు ముప్పది మువ్వురు దేవతలు

బ్రాహ్మణ గ్రంథము లందనేక స్థలములలో ముప్పది మువ్వురు దేవతల నిర్ణయము గలదు. వీని నుండి దిగువ వ్రాసినవి విశేష రూపములో ఉల్లేఖించదగినవై యున్నవి.

౧. త్రయస్త్రింశద్ దేవతాః ॥ తాండ్య. ౪-౪-౧౧ ॥

౨. త్రయస్త్రింశద్ వై దేవతాః ॥ కౌ. ౮-౬ ॥

౩. త్రయస్త్రింశద్ వై దేవాః ప్రజాపతిశ్చతుస్త్రింశః ॥ శత. ౧౨-౬-౧-౩౭ ॥

౪. త్రయస్త్రింశద్ దేవాః ప్రజాపతిశ్చతుస్త్రింశః ॥ తాణ్డ్య. ౧౦-౧-౧౬ ॥

ఈ విధముగ వచనములందు ముప్పది మువ్వరు దేవతలు, మరియు ముప్పది నాలుగవ దేవత వాని నియామకుడు, స్వామి యగు ప్రజాపతి పరమేశ్వరుడు స్పష్టముగ పేర్కొనబడినాడు. ఇప్పుడీ ముప్పది ముగ్గురు దేవతల గణనమును సూచించునట్టి కొన్ని వాక్యములు ప్రవేశపెట్టబడుచున్నవి.

౧. అష్టై వసవః ఏకాదశ రుద్రాః ద్వాదశాదిత్యాః ఇమే ఏన ద్యావాపృథివి

త్రయస్త్రింశా త్రయస్త్రింశద్ వై దేవాః ప్రజాపతిశ్చతుస్త్రింశః ॥ శత. ౪-౫-౭-౨ ॥

అనగా ౮ అష్టవసువులు, ౧౧ ఏకాదశ రుద్రులు, ౧౨ ద్వాదశాదిత్యులు మరియు ద్యావాపృథివి యను నీ రెండును గలిసి మొత్తము ముప్పదిమూడు, ముప్పది నాల్గవ వాడు ప్రజాపతి పరమేశ్వరుడు. ఈ విషయమే ఇతర బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును కొంత భేదముతో నుండుటను జూపుచున్నాము. ఉదా -

౨. తాణ్డ్య మహాబ్రాహ్మణము ౬-౨-౫లో ఇట్లు చెప్పబడియున్నది.

దేవతా వాన త్రయస్త్రింశో అష్టై వసవః ఏకాదశ రుద్రా ద్వాదశాదిత్యాః

ప్రజాపతిశ్చ నక్షత్రాః ॥ తా. బ్రా. ౬-౨-౫ ॥

౩. పఠరేయ బ్రాహ్మణము ౨-౧౮-౩౭ మరియు ౩-౨౨ నందును తాండ్య మహా బ్రాహ్మణము వంటి వచనములే గాంచును.

అష్టై వసవః ఏకాదశ రుద్రా ద్వాదశాదిత్యాః ప్రజాపతిర్వక్షత్రాః ॥

ఈ రెండింటి యందును ప్రజాపతి గణన కూడా ముప్పదిమూడు దేవతల యందీయబడియున్నది. ఐనప్పటికిని పైన చూపబడిన ఈ రెండింటియందును ప్రజాపతి గణన కూడా ముప్పది ముగ్గురు దేవతలందు వేరుగా నెంచబడియున్నది. ఆ పద్ధతియే వేదానుకూలముగ నుండుటచే అధికముగా మాననీయమైయున్నది. కాని యిచ్చుట వ్రాయబడిన ప్రజాపతి శబ్దము యొక్క అర్థము శతపథము యొక్క సిమ్మ వచనము లందలి ముప్పది ముగ్గురు దేవతల నామములతో గూడా యజ్ఞమును చూపినట్లైనను అది ఏలాంటి ఆశ్చర్యకరమైన విషయము గాదు. శతపథ బ్రాహ్మణము ౧౪-౫లో ఈ వసువుల, రుద్రుల, ఆదిత్యుల గణన దిగువ విధముగా జూపబడియున్నది.

త్రయస్త్రింశత్ తేన దేవా ఇతి కథమే తే త్రయస్త్రింశత్ ఇత్యష్టై వసవః ఏకాదశ రుద్రాః ద్వాదశాదిత్యాః త ఏకత్రింశత్ ఇత్యేన ప్రజాపతిశ్చ త్రయస్త్రింశావితి ॥ కథమే వసవ ఇతి ॥

అగ్నిశ్చ పృథివి చ వాయుశ్చావృరిణి చ ఆదిత్యశ్చ చక్రమాశ్చ నక్షత్రాణి చైతే వసవః ఏతేషు హిదం సర్వం వసు హితం, ఏతే హిదం సర్వం వానయన్తే తద్ యదిదం సర్వ వానయన్తే తస్మాద్ వసవ ఇతి ॥

కథమే రుద్రాశతి । దోమే పురుషే ప్రాణాః ఆత్మైకాదశస్తే । యదస్మాన్మర్త్యాపురీరాదుత్తామున్తి అథ రోదయన్తి తద్ యద్ రోదయన్తి తస్మాద్ రుద్రాశతి॥

కథమ ఆదిత్యా శతి । ద్వాదశమాసాః సంవత్సరస్య ఏత ఆదిత్యాః, ఏతే హీదం సర్వం ఆదదానా యన్తి తద్ యదిదం సర్వమాదదానా యన్తి తస్మాదాదిత్యా శతి ।

కథమ ఇష్టః । కథమః ప్రజాపతిరితి స్తవయిత్తురే వేష్టః యజ్ఞః ప్రజాపతిరితి ॥

దీనిననుసరించి ఎనిమిది వసువులీ దిగువ విధముగా నున్నవి. అగ్ని, పృథివి, వాయువు, అంతరిక్షము, ఆకాశము, సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రములు. ఇవి జగత్తును వసంపజేయు కారణమున వీనిని వసువులనెదరు. ఏకాదశ రుద్రుల తాత్పర్యము, పది ప్రాణములు, పదకొండవది ఆత్మ యై యున్నది. ఆత్మ శరీరము నుండి వెడలిపోవునప్పుడు ప్రాణులను రోదించ (వీడ్చింప) జేయును. ద్వాదశాదిత్యుల తాత్పర్యము; సంవత్సరమునందలి సంధ్రెండు మాసములు. ఇవి మన ఆయుష్యమును ప్రతి దినము తీసికొనిపోవుచుండును. ఈ ప్రకారముగా ఈ ౮+౧౧+౧౨ = ౩౧ యైనవి. ౩౨వది విద్యుత్తు, ౩౩వది ప్రజాపతి, లేక యజ్ఞము. ఇవియే ౩౩ దేవతలు. మేము పైన దెలిపినట్లు ముప్పుది మూడు దేవతలను గౌరవించు తాత్పర్యము వీనిని పూజించు మనుట గాదు. ఈ యధ్యాయము నందే మేము మొదట వేదమంత్రముల ఆధారమున దెలిపినట్లు మనకు పూజనీయుండు ఆ పరమేశ్వరుడొక్కడే యని మరుసరారు. ఈ విధముగా అగ్ని, సూర్య, చంద్రాదులను దేవీ దేవతల నామములతో పిలుచుటచే వైదిక ధర్మము అనేకేశ్వరవాది, లేక Polytheistic అని యనిపించుకొనదు. Polytheistic యొక్క అర్థము సుప్రసిద్ధ Pears' Encyclopedia మున్నగు వాని ననుసరించి Polytheism The Doctrine of more than One God అనగా; ఒకటికన్న అధిక పరిశిష్టులపై విశ్వాసముంచుటయై యున్నది. ఇది వైదిక ధర్మమునకు సంపూర్ణముగా విరుద్ధము, దేవాధిదేవుడు మరియు ప్రాణస్వరూపు డగు ఆ పరమేశ్వరు డొక్కడే. ఈ విషయమున నిమ్న లిఖిత మంత్రముల నుల్లేఖించుట సరిపడగలదు. ఋగ్వేదమునందు;

౧. స ఇజ్జనేన స విశా స జన్మనా స పుత్రైర్వాజం భరతే ధనా నృభిః । దేవానాం యః

పితరమావినాసతి శ్రద్ధామూ హవిషా బ్రహ్మణ్యుతీమ్ ॥ ఋ.౨-౨౬-౩ ॥

అనగా; దేవతలకు తండ్రీ, పాలకుడు, జ్ఞానమునకు స్వామి యగు పరమేశ్వరుని శ్రద్ధతో ఉపాసించువారి జన్మ సఫలమగును. వారికి ఉత్తమ సంతానము, ధనైశ్వర్యములు మున్నగునవి ప్రాప్తించగలవు.

౨. ఋ.౧-౩౧-౧ తో పరమేశ్వరుడిట్లు సంబోధించబడినాడు

“దేవో దేవానామభవః శివః సఖా ॥ ఋ.౧-౩౧-౧॥”

అనగా; నీవు సర్వానంద ప్రదాతవు, సర్వ ప్రకాశకుడవు, పరమేశ్వరుడవు. సత్య నిష్ఠుగల నిద్వాంసులకు కల్యాణకారి మిత్రుడవు. దీని అంగ్రేజి అనువాద మిట్లు గలదు.

O God! thou art the giver of peace and bliss to the wise and their benevolent friend.

౩. దేవో దేవానామసి మిత్రో అదృభతో వసుర్యమానాము చారురధ్యతే ॥ ఋ ౧-౯౪ ౧౩ ॥

అనా; హే పరమేశ్వర! నీవే సత్య నిష్ఠ గల విద్వాంసులకు అద్భుత మిత్రుడవు. మరియు నీవే పృథివి, అగ్ని, సూర్య, చంద్రాది వసువుల కాధారభూతుడవు.

O God! thou art wonderful friend of wise men and thou art giver of shelter to all, shining in sacrifices.

అనునది ఆంగ్లానువాదము.

౪. ఋ.౪-౩-౨లో పరమేశ్వరుని దేవతల ఆత్మ, మరియు సర్వ ప్రజలకు, ప్రాణులకు జనితా, అనా ఉత్పాదకుడని చెప్పబడినది.

“అత్మా దేవానాం జనితా ప్రజానామ్” || ఋ.౪-౩-౨||

ఇచ్చట ‘అత్మా దేవానామ్’ ఈ విశేషణము మహత్వపూర్ణమై యున్నది. దీనివల్ల దేవతలకు శక్తి ప్రదానమొనర్చువాడు పరమేశ్వరుడే యని తెలియుచున్నది.

O God! thou art the spirit pervading the enlightened persons and Father of all beings.

అని దీని ఆంగ్లానువాదము.

౫. ఈ విషయమే అథర్వ. ౨-౧౧-౧ లోను దిగవ శబ్దముల ద్వారా తెలుపబడినది.

అత్మా దేవానాముత మానుషానామ్ || అథ. ౨-౧౧-౧||

ఆ పరమేశ్వరుడు సూర్యచంద్రాది సకల దేవతలకు మరియు మానవులకు అంతర్యామి ఆత్మయై యున్నాడు.

౬. పై విషయమే ఋ. ౧౦-౧౬౮-౪ ఎంతో స్పష్టముగా నుపదేశించబడినది.

అత్మా దేవానాం భువనస్య గర్భో యథావశం చరతి దేవ ఏషః || ఋ. ౧౦-౧౬౮-౪||

అనా; ఎవడు (దేవానామ్) సకల దేవతల అంతర్యామి ఆత్మ, మరియు (భువనస్య గర్భః) విశ్వమంతటినీ ధారణమొనర్చువాడో (ఏషః దేవః) ఆ సర్వ ప్రకాశకుడగు పరమేశ్వరుడు (యథావశం చరతి) స్వేచ్ఛగా సర్వత్ర విచరించునని ఎరుగుదు.

౭. సత్యనిష్ఠ గల విద్వాంసులు ప్రాప్తిండుకొను అమరత్వము ఆ పరమేశ్వరుని కృప, మరియు ఆతనిచే ప్రసాదించబడిన జ్ఞానము వల్లనే సంభవమగును. ఈ విషయము ఋగ్వేద. ౬-౨-౪లో అత్యుత్తమముగా తెలుపబడియున్నది.

“త్వాం విశ్వే అమృత జాయమానం శిశుం న దేవా అభి సం నవన్తే ।

తవ క్రతుభిరమృతత్వమాయన్ వైశ్వానర యత్ పిత్రో రదీదేః” || ఋ. ౬-౨-౪ ||

ఇచ్చట విశేష మహత్వ పూర్ణమైన విషయము గలదు. అదేమన; సర్వ మానవుల కల్యాణకారియును హే పరమేశ్వరా! నీవు హృదయముతో ప్రకటమైనప్పుడు సమస్త దేవతలు నీ స్తుతియొనర్తురు. నీవు ప్రసాదించిన జ్ఞాన భండారము వల్లనే వారు అమరత్వమును ప్రాప్తించుకొనెదరు.

౮. “త్వాం దేవానో అమృతాయ కం వపుః” || ఋ. ౯-౧౦౬-౮ ||

పరమేశ్వరుని సంబోధించుచు హే పరమేశ్వరా! (దేవాసః) సత్యనిష్ఠగల జ్ఞానులు (అమృతాయ) అమరత్వ ప్రాప్తి కొరకు నీ యొక్క (కమ్) సుఖమును (పపుః) పానమునర్చుచుందురు. లేక సుఖ స్వరూపుడగు నెన్నే ధ్యానించుచుందురు.

౯. ఋగ్వేద. ౭-౧౩ ౨ నందు వైశ్వానర, జాతవేదాః సర్వభూత హితకారీ, సర్వవ్యాపక, సర్వజ్ఞ ఇత్యాదిరూపములతో పరమేశ్వర స్మరణమొనర్చుచు ఆతడే "దేవతలను సమస్త కష్టముల నుండి గాపాడువాడు" అని చెప్పబడినది.

త్వం దేవాం అభిశస్తీరముఞ్చో వైశ్వానరో జాతవేదా మహిత్యా ॥ ఋ.౭-౧౩-౨॥

(వైశ్వానర) సకల మానవ హితకారి (జాతవేదాః) సర్వవ్యాపక సర్వజ్ఞుడగు హే పరమాత్మా! (త్వమ్) నీవు (మహిత్యా) నీ మహిమచే (దేవాన్) సత్యనిష్ఠగల విద్వాంసులను (అభిశస్తేః అముఞ్చాః) కష్టముల నుండి రక్షింతువు.

౧౦. దిగువ ఋగ్వేదమంత్రము నందు పరమేశ్వరుని 'క' లేక సుఖ స్వరూపుడగు 'పరమేశ్వరా'యను నామముతో స్మరించబడినది.

అశో హ యద్ బృహతీర్విశ్వమాయన్ గర్భం దధానా జనయన్తీరగ్నిమ్ ।

తతో దేవానాం సమవర్తతాసురేకః కస్త్యై దేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ఋ.౧౦-౧౨౧-౭ ॥

ఈ మంత్రము ఏకేశ్వర వాద ప్రకరణములో అర్హసహితముగా ఉద్భుత పరచబడినది. ఇచ్చట నా 'క' సుఖ స్వరూప ప్రజాపతి (కో హి ప్రజాపతిః శత.౬-౨-౨-౫ కో వై ప్రజాపతిః ; గోపథ౬-౩)ని 'దేవానాం అనుః' సకల దేవతల ప్రాణ స్వరూపుడని చెప్పబడినది.

౧౧. ఏకేశ్వరవాద ప్రకరణమునందు అర్హసహితముగా ఉదాహరించబడిన ఇదే సూక్తమందలి ఏడవ మంత్రముతో ఈ సుఖస్వరూపుడగు ప్రజాపతి పరమేశ్వరుని విషయములో ఇల్లు చెప్పబడినది.

యో దేవేష్వధి దేవ ఏక ఆసీత్ కస్త్యై దేవాయ హవిషా విధేమ ॥ ఋ.౧౦-౧౨౧-౭॥

ఏవడు సూర్య చంద్రాద్రి విద్యుద్వాది సకల దేవతలకు, ప్రకాశమాన పదార్థములకు, విద్వాంసులకును అధిష్ఠాన దేవుడో మేమాతనినే శ్రద్ధాపూర్వకముగ స్మరణమొనర్చుము.

౧౨. ఋ.౧-౫౦-౯ లో పరమేశ్వరుని సర్వ ప్రకాశక ఉత్తమ జ్యోతి స్వరూపునిగా జూపుచు "దేవత్రాదేవమ్" సకల దేవతలందు మహాదేవుడు సమస్త ప్రకాశములకు ప్రకాశకుడని తెలుపబడినది. చూడుడు

ఉద్ నయం తమసుప్తరి న్యః పశ్యస్త ఉత్తరమ్ ।

దేవం దేవత్రా సూర్యమగన్మ జ్యోతిరుత్తమమ్ ॥ ఋ.౧-౫౦-౧౦॥

ఇచ్చట మూడు నిత్య పదార్థములు ఉత్, ఉత్తర, ఉత్తమ' మని స్పష్టముగా నిర్దేశించబడినవి అవి సృక్కుతి ఆత్మ, పరమాత్మలు, సృక్కుతి జడమగు కారణమున తమస్ అని ఆత్మను ప్రకాశమని, పరమాత్మను జ్యోతిర్హృతి, దేవతలలో ఉత్తమ దేవుడని చెప్పబడినది. ఇది అత్యంత మహత్త్వ పూర్వమగు విషయము; ఇట్టి మంత్రముల భావమునే తీసికొని శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు నందు; ఇల్లు వర్ణించబడినది.

తవీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం, తం దేవతానాం పరమం చ దైవతమ్ ।

సతిం పతీనాం పరమం పురస్తాద్ విదామ దేవం భువనేశమీద్యమ్ ॥ శ్వేతా. ౬-౭ ॥

ఇదే విధముగా దేవాధిదేవుని వైదిక భావమునే ఉపనిషత్తులు సమర్థించినవి.

౧౩. ఇక రెండు మంత్రముల ద్వారా దేవతల స్థితిని, పరమేశ్వరునితో సంబంధమును గురించి ఆవశ్యకమని మొదట ఋగ్వేద మంత్రము నిచ్చుచున్నాము.

ఋచో అక్షరే పరమే వ్యోమన్ యస్మిన్ దేవా అధి విశ్వే నిషేదుః ।

యస్తం న వేద కిమ్పూనా కరిష్యతి య ఇత్ తద్ విద్యుత్ ఇమే నమాసతే॥ ఋ.౧-౧౬౪-౩౯ ॥

ఈ ప్రసంగమునందు ధ్యానము నుంచదగిన ముఖ్య విషయమేమన; (విశ్వేదేవాః) సకల సూర్య, చంద్ర, అగ్ని, విద్యుదాది ప్రకాశక పదార్థములు, మరియు సత్యనిష్ఠుల విద్వాంసులు (యస్మిన్ అక్షరే పరమే వి+ఓమన్ అధి నిషేదుః) అవినాశి పరమ రక్షకుడగు పరమాత్మయందు స్థితులై యుందురు. దీనిని దెలిసికొనలేనివారు వేదములను చదివియు ఏమి చేయాలరు? ఆ పరమేశ్వరుని దెలిసికొనిన వారే శాంత చిత్తులై కూర్చుండియుండెదరు. ఇచ్చట సకల దేవతలను ఆ యొకే పరమాత్మ నాశ్రయించి యున్నారని చూపబడినది. వైదిక ఏకేశ్వర దృష్టితో ఇది అత్యంత మహత్త్వ పూర్ణమైనది.

౧౪. రెండవ మంత్రము అధర్వ వేదమందలి స్కంభసూక్తములోనిది. దీనియందు సర్వ దేవతలు ఆ స్కంభ (సర్వాధార పరమేశ్వర) ఆశ్రితులని చూపబడినది.

మహాద్ యక్షం భువనస్య మధ్యే తపన్ క్రాంతం సలీలస్య పృష్ఠే

తస్మిన్ శ్రయన్తే య ఉ కే చ దేవా పృక్షస్య స్కన్ధః పరిత ఇన శాఖాః ॥ అధర్వ ౧౦-౭-౩౮ ॥

ఇచ్చట విశ్వము మధ్య వ్యాప్తమై యుండి తపము, లేక జ్ఞానమున (యస్య జ్ఞానమయం తపః) సర్వోన్నతుడై సలీల లేక ప్రకృతి వీపుపై అధిష్ఠిత మరియు నియామకమి రూపమున విద్యమానమై యున్న పరబ్రహ్మను 'మహద్యక్ష' లేక మహోన్నతుడు పూజనీయుడని తెలుపుచు 'య ఉ కే చ దేవా' దేవతలై యున్నవారెల్లరును (తస్మిన్ శ్రయన్తే) ఆ ఒకే పరమ పూజనీయ పరమాత్మనే ఆశ్రయించియున్నారు. వారెల్లరును పృక్షస్కంధమునకు శాఖలు నలుపువైపు నున్నట్లుందురు. ఈ సుందర ఉపమా (అర్థా) లంకారము నందు సకల దేవతలకు ఆశ్రయుడు ఆ పరమేశ్వరుడొక్కడేయని ఎంతో చక్కగా దెలుపబడినది.

ఈ విధముగా ఈయనే దేవతలకు ఆశ్రయ, ఆధారభూతు డా యొకే పరమేశ్వరుడని స్పష్టముగ నుండగా వైదిక ధర్మమున Polytheism లేక అనేకేశ్వర ప్రతిపాదకమని యనుట సర్వదా అశుద్ధము, మూర్ఖత్వమే యగును. వేదములందు దెలిపినట్లు ఆ యొకే పరమ దేవుడు పూజింప యోగ్యుడని

ఏక ఏవ నమస్యో విశ్వేద్యః ఏక ఏవ నమస్యః మశేవాః

మున్నగువాని ద్వారా తెలుపబడియున్నది. దీని యాధారముపైనే శతపథ బ్రాహ్మణమునందు ఏమి చెప్పబడియున్నదో చూడుడు.

సయో ఓన్యాం దేవతాముపాస్తే యథా పశురేషం స దేవానామ్

“ఆ పరమేశ్వరుని వదలి ఇతరయే దేవతనైనను ఉపాసించువారు విద్వాంసుల మధ్య పశువుల వలె నుందురు” అనేకేశ్వరవాద నిరాకరణమును గూర్చి ఇంతకన్న అధిక మేమి చెప్పవలసియుండును?

దేవాధిదేవుడు, దేవతల యధిష్ఠాత, సకల దేవతల ప్రాణ స్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని, విషయక ఆలోచనలు ఇంత స్పష్టముగ నుండగా పాశ్చాత్య విద్వాంసులగు A.C. Clayton ఎ.సి. క్లైటన్ అనునాతడు ఇట్లు వ్రాసియున్నాడు.

“Speaking generally, the hymns appear to be the utterances of simple men, who, under the influence of the most impressive phenomena of nature, saw every where the presence and agency of divine powers. They imagined that each of the great provinces of the universe was ruled and pervaded by its own separate deity, and they had not yet risen to a clear idea of one supreme creator and governor of all things.” The RigVeda and Vedic Religion by A.C. Clayton P.51

అనగా; సాధారణముగా చెప్పవలయునన్న ఇట్లు చెప్పవచ్చును. ఈ వైదిక సూక్తులు ప్రభావ జనకములగు ప్రాకృతిక దృశ్యముల ప్రభావమునందు సర్వత్ర (అంతట) దివ్యశక్తుల సత్త్వాను, మరియు వాని కర్తుత్వములను జూచుచుండు సామాన్య ప్రజల మాటలేయైయున్నవి. వారు ప్రపంచమున ప్రతి తేత్రమునకు శాసనము వేర్వేరు దేవతల ద్వారా యగుచుండుననుకాని, ఈ సమస్త వస్తు సముదాయము నుత్పన్న మొనర్చువాడు, మరియు శాసకుడైనవాడే పరమేశ్వరుడను యాలోచనము వారి మనస్సులందప్పుడే స్పష్టముగా రాకుండెను. వారంతవరకు ఎదిగియుండలేదు. అని పై దాని భావము.

ఇది యెంతటి అజ్ఞానము లేక పక్షపాత సూచకమైయున్నదో చూడుడు. క్లైటన్ యొక్క ఈ శబ్దములు అనేక పాశ్చాత్యుల (దౌర్భాగ్య వశమున Vedic Age లేఖకుల వంటి అనేక భారతీయ విద్వాంసులు కూడా, చాల వరకు ఈ విషయములో ప్రతి శబ్దమును ‘మెక్డోనల్ Macdonell యొక్క Hymns from the RigVeda ను దాని పేదైనను ఎత్తకుండా అనుకరణ మొనర్చినారు. ఈ రెండింటిని ధ్యాన పూర్వకముగా జూచిన పీదవ మాకు తెలిసి ఎంతో ఆశ్చర్యము కలిగినది.’) ఆలోచనల ప్రతినిధిత్వమొనర్చునను భావముతో మేమిచ్చట దీనినిపక్షపాత పరవశలని వచ్చినది. ఈ పై ప్రమాణములను వివేచన మొనర్చుట వల్ల ఈయాలోచనల యొక్క నిస్సారతను, యథార్థరహితమును పక్షపాతరహితముగ మా పాతక సోదరులు గ్రహించియే యుందురు. దేవతలను అమరులనియనుట వారియమరత్వము వారికి ఆ పరమేశ్వరుని కృపవల్లనే ప్రాప్తించును. ఈ విషయము అనేక మంత్రములే గాక బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు ఉపనిషత్తులందును అనేక స్థానములందు స్పష్టముగా నిర్దేశింపబడియున్నది. ఉదాహరణమునకు

౧. ‘దేవేభ్యోహి స్రధమం యజ్ఞియేభ్యోఽమృతత్వం నమసి భాగముత్తమమ్’

అనగా; ఈ ఋగ్వేద. ౪-౫౪-౨ మంత్రములో హే పరమేశ్వరా! నీవు మాత్రమే (యజ్ఞియేభ్యః దేవేభ్యః) పూజనీయులు ధర్మనిష్ఠుల జ్ఞానుల కొరకు (స్రధమమ్) అన్నిటి కన్న పూర్వపుదగు ఉత్క్లిష్టమైన (అమృతత్వమ్)

అమరత్వమును (సువసీ) ప్రదానమొనర్చుదును. దేవతలను అమరుల నొనర్చు మరియు వారికి ముక్తి నిచ్చు వాడు ఆ పరమేశ్వరుడొక్కడే అని ఉపదేశించబడినది.

2. స నో బన్తుర్జనితా స విధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వాః ।

యత్ర దేవా అమృత మానశాన్తాస్త్రీయే ధామన్యద్వైరయన్త ॥ య. 3.2-౧౦ ॥

(సః) ఆ పరమేశ్వరుడు (సః బన్తుః) మా బన్తువు (జనితా) ఉత్పాదకుడు, తండ్రి (స విధాతా) విశేష రూపముతో విశ్వమును ధారణ మొనర్చువాడు, మరియు న్యాయకారియు నాతడేయైయున్నాడు (విశ్వా) సర్వ (ధామాని) జన్మ, నామ, స్థానములను, మరియు (భువనాని) లోకములను (వేద) ఎరిగియున్నాడు. (అమృతమ్ ఆనశానాః దేవాః) అమరత్వము, మరియు ముక్తి ఆనందమును అనుభవించు జ్ఞానులు (యత్ర) అట్టి (తృప్తియ ధామనీ) ప్రకృతి మరియు జీవుల కన్న భిన్నమగునట్టి మూడవవాడు, నిత్యుడు, సర్వాధారాడుగు పరమాత్మలో (అధి ఐరయన్త) స్వతంత్రముగా విచరణ మొనర్చుచుండురు. ఈ మంత్రముతో ముక్తావస్థ యందును జీవులు పరమాత్మకు వేరుగానే యుందురని నిర్దేశించిన చోట ముక్త జీవులు పైతము ఆ పరమ దేవుడుగు పరమాత్మ ఆశ్రయమునే యుందురని స్పష్టపరచబడియున్నది.

3. పరి విశ్వా భువనాన్యామృతస్య తన్తుం నితతం దృశే కమ్ ।

యత్ర దేవా అమృతమానశానాః సమానే యోనానద్వైరయన్త ॥ అథ. 2-౧-38 ॥

ఈ అథర్వ వేద మంత్రమున మహా ఉత్తమముగా ఇట్లు చెప్పబడినది. నేను (ఋతస్య) సత్యము యొక్క (వితతమ్) విస్తృతము (కం తన్తుమ్) సుఖమయ తంతువులను (దృశే) చూచుట కొరకు (విశ్వా భువనాని పరి ఆయమ్) సకల భువనములను వెదకిచూచితిని. (యత్ర సమానే యోనా) సమాన మూలస్థైన రూపుడుగు పరమేశ్వరుని యందు (అమృతమ్ ఆనశానాః దేవాః) ముక్తి సుఖముననుభూతి నొందుచు జ్ఞానులు (అద్వైరయన్త) చేరుచుండెదరో ఆతడొక్కడు మాత్రమే ఉపాసనీయుడుగు పరమేశ్వరుడు.

4. యేన దేవా స్వరారుహృద్ధిత్యా శరీరమమృతస్య నాభిమ్ ॥ అథ. 4-౧౧-౬ ॥

ఈ పైతృత్వమే ఇందు 'సత్య నిష్ఠ గల విద్వాంసులు ఏ పరమేశ్వరుని కృపవే శరీర త్యాగమొనర్చిన పిదప అమృత కేంద్రమును పొందుచుండురో అట్టి పరమ ధామముగు పరమేశ్వరుడొక్కడే ఉపాసనీయుడై యున్నాడు' అని చెప్పబడినది.

5. చిత్రం దేవానామదగాదవీకం చక్షుర్మిత్రస్య వరుణస్యాగ్నిః ।

ఆ స్రా ద్యావాపుథివీ అన్తరిక్షం సూర్య ఆత్మా జగత్తస్త్వవశ్శ్రీ ॥ ఋ. ౧-౧౧౫-౧ ॥

ఇందు పరమేశ్వరుని సకల దేవతలకు బలము మరియు సూర్య చంద్రాగ్ని విద్యుత్తులకు ప్రాశంకాడని తెలుపుచు (దేవానాం అనీకమ్) సమస్త దేవతల శక్తియుగు పరమేశ్వరుడు నా హృదయముతో ప్రాశితృడైయున్నాడు. ఆతడే పృథివి, అంతరిక్షము, ఆకాశములన్నింటియందును పరిపూర్ణుడైయుండి పాలించుచున్నాడు. ఆయనయే స్థావర జంగమాదులకు, చరాచర జగత్తులలోకిని అంతరాత్మ సర్వ ప్రాశంకాడు, పరమేశ్వరుడు. ఇచ్చట వర్ణించినది

భౌతిక సూర్యుని గాదని స్పష్టమగుచున్నది. 'ప్రా. ష్టేక్షన్'లో యనునాతడు *Hymns from the Rig Veda* యందు దీనియనుసారమును మిశ్రించి అశుద్ధమగు దిగువ శబ్దములలో ఇచ్చియున్నాడు.

The god's refulgent countenance has risen, The eye of Mitra, Varuna and Agni, He has pervaded air, the earth and heaven. The soul of all that moves and stands is Surya.

(Hymns from the Rigveda, by Macdonell, P.29)

'మిత్ర' యను దాని యర్థము సూర్యుడని ప్రసిద్ధమైయున్నది. డా. ష్టేక్షన్ లో స్వయముగ ఉపర్యక్త పుస్తకమునందు 'మిత్ర' అనుదాని విషయమునందీటిపుణినిచ్చియున్నాడు

The Vedic evidence thus indicates that Mitra is a solar deity P.23

వైదిక శాస్త్రమున 'మిత్ర' సూర్య లోకమునకు సంబద్ధ దేవతయని సూచితమగుచున్నది. ఈ మంత్రమునందు సూర్యుడతని ప్రకాశకుడని చెప్పబడి యున్నది. కావున నిచ్చుట దీనితాత్పర్యము భౌతిక సూర్యునితో గాదని స్పష్టమగుచున్నది. సూర్యులకు సూర్యుడు, ఉత్తమ జ్యోతి యగు పరమేశ్వరు డని తాత్పర్యము. దేవతలు మొదలు మర్వలు అనగా మరణశీలురై యుండిరి. మరియు బ్రహ్మ ప్రాప్తివల్లనే వారికి అమరత్వ ప్రాప్తి గలిగినది దీని వర్ణనము వేదముల వచన బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును అనేక స్థానములందు జూడబడుచున్నది. ఉదాహరణార్థము.

మర్వా హ వా అగ్నే దేవా ఆసుః ।

యదైవ తే బ్రహ్మణాపురథాన్ముతా ఆసుః ॥ శత. బ్రా. ౧౧-౨-౩-౬ ॥

దేవతలు మొదలు మర్వలు అనగా మరణశీలురై యుండిరి. వారికి బ్రహ్మ ప్రాప్తి గలిగినప్పుడు వారు అమరులైనారుని స్పష్టముగా శతపథ బ్రాహ్మణమునందు గలదు. తైత్తిరీయ సంహితయందును ఈ విషయము గలదు.

'దేవా నై మృత్యోరభిభవ్యుస్తే ప్రజాపతి ముసాఘావన్ ॥ తై ౨-౩-౨-౧ ॥

అనగా; దేవతలు మొదలు మృత్యువుతో భయభీతులగుచుండిరి. కాని వారు ప్రజాపతి పరమేశ్వరుని శరణమునకు చేరినప్పుడు అమరులైనారు.

4. I 6 'దేవతా' వాచక శబ్దముల కనేకార్థములు

దేవ శబ్దము 'దా దానే' మరియు 'దివు- క్రీడా విజిగీషా వ్యవహార ద్యుతిస్తుతి మోదమద స్వప్నకాంతిగతిషు', ఈ రెండు ధాతువులనే సీద్ధించుచున్నది. వీనియర్థములపై మేమిదివరకే కావలసినంత వివరణ నిచ్చి యుంటిమి దేవ అను దాని ధాత్వర్థమును ధ్యానమునం దుంచుకొని దానికనేకార్థములు గలవను పరిణామమును చేరకుండా యుండజాలము. ఈ విషయములో 'ప్రా. ష్టేక్షన్' మూలర్ తన ప్రసిద్ధ పుస్తకమునం దిట్లు వ్రాసినాడు

Deva meant originally bright and nothing else, meaning bright, it was constantly used of the sky, the stars, the sun, the dawn, the day, the spring, the rivers, the earth. And when a poet wished to speak to all these by one and the same word-by what we should call a general term-he called them all Devas. When that had been done, Deva did

no longer mean the Bright only, but the name, comprehended all the qualities which the sky and the sun and the dawn shared in common excluding only those that were peculiar to each. Here you see how, by the simplest process, the Devas, the bright ones, might become and did become the Devas, the heavenly, the kind, the powerful, the invisible, the immortal. - India, what can it Teach us., - by Prof. Maxmuller, P.218-219. Oxford.

'దేవ' అను దాని ప్రారంభికార్థము ప్రకాశమానము. కాని మరొకటి గాదు. ఈ యర్థమునే దీసికొని దీని ప్రయోగము ఆకాశము, తారాగణము, సూర్యుడు, ఉష దినము, వసంత ఋతువు నది, భూమి మున్నగు వాని కొరకు ప్రయోగమొనర్చబడుచుండెడిది. ఏ కవియైనను ఈయన్నిటికొరకు ఏ విషయమైనను సామాన్య రూపమున చెప్పవలసి వచ్చునపుడు అతడు 'దేవ' శబ్దమును ప్రయోగించుచుండెను. ఇప్పుడు దీనియర్థము కేవలము ప్రకాశమానమనియే మిగిలిపోయినది. ఈయన్నింటి యందుగల సామాన్య గుణము (విశేష గుణములను వదలివేసి)లు 'దేవ' శబ్దముచే గ్రహణ మొనర్చబడుచుండెడివి. ఇదే విధముగా క్రమముగా దేవతలు, దివ్య, దయాళువు, శక్తిశాలి, అద్భుత్య, అమరులు మున్నగు నర్థములతో విశ్వసించబడుచుండెడిది. ఇత్యాదులు.

ప్రా. మైక్స్మూలర్ యొక్క 'దేవ' శబ్దమూలార్థ విషయమైన కల్పనలు కూడా సంపూర్ణములు గావు. దేవ శబ్దము 'దా' మరియు 'దిప్' అను రెండు ధాతువులచే సిద్ధమగును. 'దిప్' ధాతువునకు 'క్రీడ, విజిగీష (విజయేచ్ఛ) వ్యవహారము, ఇచ్చగించుట, స్తుతి యొనర్చుట, ప్రసన్నమగుట, నిద్రించుట, ప్రకాశించుట, గతి' (జ్ఞాన, గమన, ప్రాప్తి) మున్నగు అర్థములగును. వీనితో గూడియున్న ఏ పదార్థమైనను 'దేవ' యను నామము ద్వారా పిలువబడ వచ్చును. కావుననే ఇది యంత వ్యాపక మగు శబ్దము. దీని కనేకార్థములు గలవు.

మహర్షి దయానంద సరస్వతి తన వేద భాష్యమునందు 'దేవ' శబ్దమునకు ప్రకరణానుసారముగ వేర్వేరు అర్థములను ప్రయోగించినాడు. వానిని ఈ దిగువ పట్టికలో చూపబడుచున్నది. (శ్రీ దయానందుల వారు యజుర్వేద, ఋగ్వేద భాష్యములనే యొనర్చి యుండిరి. కావున ఆ రెండు వేద భాష్యములందలి ప్రయోగ శబ్ద పట్టికనే ఈయబడుచున్నది.)

4. 17 'దేవ' శబ్ద ప్రయోగ వేద మంత్రములు

దేవ:-

౧. స్వప్రకాశ ప్రకాశకో వా ప్రకాశమానః పరమేశ్వరః. ఋగ్వేదః	౧-౧-౫
౨. దివ్యగుణ సంపన్నో విద్వాన్	౧-౬౮-౧
దివ్య సుఖదాతా	౧-౭౩-౩
౩. దివ్య ప్రకాశః	౧-౧౨౪-౧
౪. దేదీప్యమానః సూర్యః	౫-౧-౨

సర్వ వ్యవహార - సాధకః	।	౧-౩౫-౧౦
సత్యన్యాయం కామయమానః	।	౧-౧౨౯-౧౧
జిగీషుః	।	౧-౧౮౮-౧
విజయ ప్రదాతా	।	౪-౩౦-౨౪
౬. జీవః	యజుర్వేదః	౨౮-౧౯
౭. సభ్యః	।	౨౮-౪౩
౮. రక్షకః	।	౩౭-౧౮
౯. కమనీయః	ఋగ్వేదః	౧-౧౨౭-౧
౧౦ సంగమనీయః	।	౧౭-౯౧

దేవః:-

౧. దేవ - శుభగుణాన్ కామయమానౌ మాతాపితరౌ	యజుః	౩౪-౫౫
౨. దేవ - దివ్య స్వరూపౌ ప్రాణాపానౌ	।	।

దేవః

౧. అధ్యపకోపదేశకా విద్వాంసః	యజుః	౨౦-౧౪
౨. దివ్యాత్మానో యోగినః	।	౧౭-౭౩
౩. వ్యవహారమాణాః	।	౮-౧౮
౪. వేదశాస్త్రవిదః సేనాపతయః	।	౧౦-౧౮
౫. దివ్య గుణాః - పృథివ్యాదయో లోకాః	ఋగ్.	౧-౧౦౫-౫
౬. ఆగ్న్యైదయః	।	౧-౨౨-౧౬
౭. చంద్రైదయో దివ్యాః పదార్థా ఇవ విద్వాంసః	।	౪-౯-౮
౮. ధనుర్వేదవిద్ విద్వాంసః	యజుః	౭-౨౪
౯. దివ్య గుణా ఋత్విజః	।	౧౭-౫౨
౧౦. దివ్యాః ప్రాణాః	।	౧౨-౨
౧౧. దివ్యాః విద్యాః	ఋగ్.	౩-౪-౧౧
౧౨. విద్యాది శుభగుణానాం దాతారః	।	౭-౩౫-౧౨
౧౩. చక్షురాదీనీవ్రియాణి	యజుః	౪౦-౪

౧౪. విద్వాంసః సభాసదః మోదకాః

1 ౨౯-౨౦

౧౫ న్యాయాధీశాః సర్వ విద్వావిదః,

సర్వేభ్యః సుఖప్రదాతారః, ఆయుర్వేద విదః య. ౧౦-౧

దేవ శబ్దమునకు సంధర్మానుసారముగా నిర్దుష్టపరముగా మరెన్నో అర్థములతో ప్రయోగముగలదు.

4. 1 8 సాయణాచార్య, ఉవ్వట, మహీధరాదు లోనర్చన 'దేవ' శబ్దార్థములు

మధ్యకాలీన వేదభాష్యకారులగు శ్రీ సాయణాచార్యుడు, ఉవ్వటుడు, మహీధరుడు మున్నగు వారు దేవతలను స్వర్గలోకమునందుండువారని విశ్వసించుచు దాదాపు అందుకు తగినట్లుగానే వ్యాఖ్యానం నర్చుచుండిరి. వారు మహర్షి దయానందుల వలె ఈ శబ్దము యొక్క వ్యాపకత్వము నెరుగ జాలకుండిరి. ఐనప్పటికిని అనేక స్థానములందు వారును ఈ దేవ శబ్దమునకు స్తోత (ప్రవసీయుడు) యజమాని మున్నగు అర్థములనిచ్చినారు.

ఉదా :-

౧ తం సత్పీఠిరనుగచ్ఛేమ దేవాః పుత్రైర్బ్రాతృభిరుత వా హిరణ్యః ।

నాకం గృభ్జానాః సుకృతస్య లోకే పృతీయే పృష్ఠే అధిరోచనే దివః ॥ య. ౧౫-౫౦ ॥

ఈ మంత్రమునకు కాణ్య - సంహితా భాష్యము (పుట. ౧౦౪, వేంకటేశ్వర (పెన్ను) బొంబాయి ముద్రితము)నందు సాయణాచార్యుడిట్లు వ్రాసినాడు.

'హి' 'దేవాః' 'ఋత్విజః' సర్వే నయం పత్వాద్విదిభిః సర్వైర్భునుస్తైః

ఉత వా సర్వసాధన ద్రవ్యైః సహితాః తమ్ అగ్నిమ్ అనుగతాః పస్తః ఫలం ప్రాప్నోమి ఇత్యాశయః ।

ఇచ్చట 'దేవాః' అను దాని యర్థము 'ఋత్విజః' అనియే యొనర్చియున్నాడు. ఉవ్వట, మహీధరులు కూడా శుక్లయజుర్వేద భాష్యమునందు దీనియర్థ మిట్లే యొనర్చినారు.

౨. దైవ్యాయ ధర్మే జోష్ఠ్రే దేవశ్రీః శ్రీమనాః శతపయః ।

సరిగృహ్య దేవా యజ్ఞమాయన్ దేవా దేవేభ్యో అధ్వర్యవ్తో అస్తుః ॥ య. ౧౭-౫౬ ॥

సాయణాచార్య డీ మంత్రమునకు కాణ్యసంహితా-భాష్యమున అర్థము నొనర్చుచు

'దేవాః' యను దాని కర్థము రెండు స్థానములందు 'ఋత్విజ్', యజమానాః' అనగా ఋత్విజుడు, జయమాని అని యొనర్చియున్నాడు. (కాణ్య సంహితాభాష్యమ్. పు. ౧౫౩)

౩. ఏదమగన్మ దేవయజనం పృథివ్యా యత్ర దేవాసో అజషస్త విశ్వే ।

ఋక్సామభ్యాయ సప్తరవ్తో యజుర్నీ రాయస్తోషేణ సమిషో మదేమ ॥ యజు ౪-౧ ॥

దీనికి సాయణాచార్యుడు కాణ్య - సంహితా భాష్యము పు. ౨౯ నందిట్లు వ్రాసినాడు.

అస్మిన్ మద్రే దేవశబ్దేన పోడశ ఋత్విజో బ్రాహ్మణా వివక్షితా ఇత్యేతదపి

తిత్తిరేవ దర్శయతి విశ్వే హ్యేతద్ దేవా జోషయన్తే బ్రాహ్మణా ఇతి ॥

ఇచ్చట దేవతలనా గొల గురు ఋత్విజులైన బ్రాహ్మణులని తాత్పర్యము.

౪. యజ్ఞేన యజ్ఞమయజస్త దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యానన్ || ౧-౧౬౪-౫౦||

ఈ మంత్రమునకు భట్ట భాస్కరుడు (దేవాః) 'ఋత్విజః' అనగా ఇచ్చట దేవతల యర్థము 'ఋత్విజ' అని వ్రాసినాడు.

౫. 'సృష్టస్యామి' పై మంత్రమునకు అర్థమునొనర్చుచు తన నిరుక్తము నందిల్లు వ్రాసినాడు.

(దేవాః) దాతారో హవిషాం యజమానా ఇతి.

అనగా; హవిస్సుల నర్పించువారు యజమానులు. ఇదే విధముగా మధ్యకాలీన ఆచార్యులు అచ్చటచ్చట 'దేవ' శబ్దమునకు ఇతర అర్థములొనర్చియున్నారు. కాని చైది శబ్దములకు మహర్షి దయానందుల వంటి గంభీరత్వము, వ్యావకత్వము గల అర్థములను ఇతర ఏ యాచార్యులను వ్రాసియుండలేదు.

4. 19 'దేవతా' పదమునకర్థము - ప్రతిపాద్య విషయము

దేవతా అను పదమున కర్థము మంత్రము యొక్క ప్రతిపాద్య విషయమనియు ఇచ్చట పేర్కొనదగియున్నది.

యత్కామ ఋషిర్వస్యాం దేవతా యామాక్షవత్సమ్|

ఇచ్చన్ స్తుతిం ప్రయుంక్తే తద్దైవతః స మద్రో భవతి

|| నిరుక్తము ౭-౧||

అనగా; నే నేదేని ఒక విషయమును గోరి యుపదేశించెదనో, పరమ ఋషి, సర్వద్రష్టయగు పరమేశ్వరుడు ఏయే వస్తువుల గుణవర్ణనమునర్చునో దానిని ఉత్తమముగా లోకులు ప్రయోగము ద్వారా దానిపై ఆధికారమును మరియు బుద్ధి ద్వారా స్వామితత్వమును పొందవలయుననియే దీని భావము. దానినే యా మంత్రమునకు 'దేవత' యందురు. ఈ విషయమే 'యా తేనోచ్యతే సా దేవతా' ఈ శబ్దముల ద్వారా 'సర్వాసక్రమణి' మున్నగు వానియందు చెప్పబడియున్నది. మంత్రమునందలి ప్రతిపాద్య విషయమును దేవత యందురని మనకు దీని తాత్పర్యము స్పష్టమగుచున్నది. 'దేవత' యొక్క ఈ యర్థము, మరియు 'అచేతనాన్యపి చేతనవత్ స్థూయన్తే' అనగా అచేతన వస్తువులగు నదులు, సర్వతములు, పాషాణములు మున్నగువానిని గూడ కావ్యదృష్టితో చైతన్యము వంటి వర్ణనము వేదములందుగా వ్రించును. దీనిని దెలిసికొనలేక ప్రా. పైక్స్ మూలర్ మరియు దాదాపు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల్లిఖరును, వారియనుయాయులే యగు భారతీయ విద్వాంసులు సైతము వ్రాసిన విషయము. అనగా; శ్రద్ధ, అనుమతి, అరమతి, సూన్యత, అనునీతి, నిబుబ్బతి, గ్రాహ, ఆహ, పుత, బద్ధిః (కూశా) యూప (స్తంభ) దక్షిణా, లాక్షణము (నాగలి) ఉర్వరా (వ్యవసాయ క్షేత్రము), సీతా (నాగటిచాలు), ధనస్సు, బాణము మున్నగు వానినిన్నింటిని దేవతల నొనర్చివేసినారు. ఇదే విధముగా 'గ్రీసవోల్లు' అనునాతడు *Religion of the Rigveda* అను పేరుతో ఋగ్వేద ధర్మ విషయక పుస్తకమునందు చూపుటకు ప్రయత్నించినాడు. ఇది మరో అజ్ఞాన విషయమేగాదా! ఉదాహరణార్థము; 'గ్రీసవోల్లు' అనునాతడిల్లు వ్రాసినాడు.

The abstract goddess Shradda (faith), Arumati (favour), Aramati (devotion), Sunrita (Bounty), Asuniti (Spirit life), and Nirriti (Disease), Deified objects connected with the ritual, as Gravanah (Press stone for crushing the soma Plant), Apas (Sacrificial waters mixed with Soma) Ghrita (Sacrificial oil) Barhis 'the sacrificial litter' Yupa the sacrificial

post to which the victim was bound (1-13-11) and Dakshina (largess) the deified fee of the priest (1-18-5) etc. The deified implements and objects of agriculture such as Langala (Plough) Sunasira (Plough share), Urvara (Plough land), sita (furrow) etc. and the deified weapons of war, Bow, Arrow, Quiver, Car, etc. (VI-75).

-The Religion of the RigVeda by Griswold P. 84-85.

ఇదే విషయము *Vedic Age* నందును గాంచబడుచున్నది. దేవత పదమునకు తాత్పర్యము పూజనీయ వ్యక్తియో పదార్థమో మాత్రమే గాదనియు, మంత్రమునందు ప్రతిపాదించబడిన విషయము గూడ దేవత యనబడుననియు, ఈ పదార్థముల వర్ణనము వేదములందు వచ్చుటచే ఒకవేళ 'దేవత' యను పేరుతో వ్రాయబడియున్నచో దాని తాత్పర్యము వేదములందు ఈ దేవతల పూజా విధానము గాదనియు ఈ విద్వాంసులు తెలిసికొనినచో దీని తాత్పర్యము ఇట్లు అన్వయముగా వ్రాయకుండెడివారు. దివ్య గుణములు గల జడ చేతన పదార్థములకు కూడా దేవత యను ప్రయోగ ముండును.

4.20 లగ్నీ, ఇష్ట మున్నగు వాని కనేకార్థములు

పైని నిర్దేశమునర్చబడినట్లు దేవీ దేవత శబ్దముల కనేకార్థములు గలవు. అదే విధముగా అగ్ని, ఇష్ట, వరుణ, మిత్ర, యమ, వాయు మున్నగు శబ్దములకు గూడ అధ్యాత్మిక, ఆధిభౌతిక, ఆధి దైవిక దృష్టితో అనేకార్థములగుచుండును. వీనిని దెలిసికొననిచో గొప్ప భ్రాంతి (అపోహ) గలుగ గలదు. ఉదా:- అగ్నియను శబ్దము వేదములందు ప్రధానముగా ఈశ్వరవాచకమైయున్నది. ఇందులో సందేహము లేదు.

అగ్ని శబ్దము ఈశ్వర వాచకము :-

నిన్ను మంత్రములందు గల అగ్ని శబ్దము పరమేశ్వర వాచకమునుటలో సందేహము లేదు.

౧. మర్తా అమర్తస్య తే భూరి నామ సునామహే! విప్రాసో జాతవేదసః ॥ ఋగ్వే. ౮-౧౧-౫ ॥

అమర్తస్య - అమరులు, జాతవేదసః - సర్వ వ్యాపక, సర్వజ్ఞ అను నీ విశేషణములు భౌతికాగ్నిపై చరితార్థము గాజాలవు. కాని పరమేశ్వరునికి చక్కగా వర్తించగలవు.

౨. విప్రం విప్రాసోఽనసే దేవం మర్తాసః ఊతయే! అగ్నిం గీర్విర్దనామహే ॥ ఋ. ౮-౧౧-౬ ॥

ఇచ్చట కూడా 'విప్రమ్' మరియు 'దేవమ్' అను నీ విశేషణములు 'అగ్నిమ్' అను దానితో కలిసియున్నవి. ఇవి ఈశ్వరపరకములే యై యున్నవి.

౩. పురుషా హి సదృజ్ సే విశో విశ్వా అమ స్రభుః । సమత్య త్వా హవామహే ॥

ఇచ్చట కూడా అగ్నిని 'విశ్వా విశః స్రభుః' అనగా సమస్త ప్రజలకు స్వామియని, మరియు 'సదృజ్' సర్వద్రష్ట లేక సమస్తమును సమానదృష్టితో గాంచువాడు అను విశేషణములు పరమేశ్వర సూచకములని స్పష్టమగు చున్నది. ఈ దిగువ మంత్రమందును అగ్నిచే పరమేశ్వరుని గ్రహించు సూచన స్పష్టముగా గలదు.

౪. అస్త్యగ్నౌ ఈయసే విద్వాన్ జన్మోభయా కవే । దూతో జవ్యేన మిత్ర్యః ॥ ఋ. ౨-౭-౭ ॥

అనగా: హే అగ్నే (కవే) క్రాంతదర్శి సర్వజ్ఞాడమగు పరమేశ్వరా! నీవు (ఉభయాజన్మ విద్వాన్) మానవుల యొక్క భూత భవిష్య ద్వర్త మాన జన్మములన్నింటిని ఎరుగువాడై యున్నావు. (మిత్రః) సర్వమునకు మిత్రుడవు (జన్యేన దూతః) మానవ హిత కారకమగు సత్యసందేశమును వేదముల ద్వారా సమస్త ప్రదేశములకు చేర్చువాడవు. మరియు (అన్యః ఈయతే) సర్వమునందును విద్యమానమై యున్నావు. ఇచ్చట అగ్ని శబ్దము ద్వారా పరమేశ్వరుని గ్రహించుటకు ప్రమాణములు ఆతనికి 'విద్వాన్ కవి, జన్య మున్నగు విశేషములున్నవి. సాయణాచార్యుడును. 'కవే' అను పదమునకు అర్థము. 'మేధావీన్' మరియు 'విద్వాన్' అను దాని అర్థము 'జానన్' అని యొనర్చినాడు. కాని భౌతికాగ్నితో దీని సంబంధము గలియుటలేదు.

2. అగ్నే నయ సుపథా రాయే అస్మాన్ విశ్వాని దేవ వయునాని విద్వాన్ ।

యయోధ్యస్మజ్జహురాణమేన్ భూయిష్ఠాం తే నమ ఉక్తిం విదేత్ ॥ య. ౪౦-౧౬ ॥

ఈ మంత్రములో అగ్నిని గూర్చి 'విశ్వాని వయునాని విద్వాన్' అనగా సకల కర్మల నెరుగువాడు అను విశేషణము గలదు. ఇది భౌతికాగ్నికి వర్తించదు. కాని పరమేశ్వరునికి స్పష్టముగా వర్తించుచున్నది. ఈ విషయము సులభ గ్రాహ్యముగలచే విస్తరించి వ్రాయవసరము లేదు.

4.2.1 అగ్నికి బ్రాహ్మణాది అధిభౌతికార్థములు

అగ్ని శబ్దమునకు ముఖ్యార్థము ఆధ్యాత్మికముగా పరమేశ్వరుడు మరియు రెండవ అర్థము 'అగ్నినాగ్నిః సమిధ్యతే కవిర్బ్రహ్మపతిర్యువా' ॥ ఋ. ౧-౧౨-౬, సామ. ౮౪౪ ॥ మున్నగు వాని యందు జీవాత్మ యై యున్నది. అధి భౌతిక, లేక సామాజిక దృష్టితో 'అగ్ని' అను శబ్ద ప్రయోగము వేదముల అనేక మంత్రములందు జ్ఞాని, బ్రాహ్మణుడు, నేత (నాయకుడు) అని గలదు. వీని కనేక ప్రమాణములును గలవు. కాని వీనియందు ౩, ౪ ప్రమాణములే పర్వప్రము కాగలవని యెంచెదము.

౧. అగ్నిఋషిః సవమానః సాశ్చజన్యః పురోహితః । తమీమహే మహాగయమ్ ॥ ఋగ్వేద. ౯-౬౬-౨౦ ॥

ఈ మంత్రమునందు ఋషి, సవమాన, పాంచజన్య, పురోహిత, మహాగయ ఈ విశేషణములచే ఇచ్చట అగ్ని శబ్దము భౌతికాగ్ని, ముఖ్యముగా పరమేశ్వర వాచకము గాదని స్పష్టముగచున్నది. కాని జ్ఞాని, బ్రాహ్మణ, అగ్రణి లేక అధినేత వాచకమైయున్నది. (అగ్నిః) అగ్నివలె అజ్ఞానాంధకారమును దూరమొనర్చు బ్రాహ్మణుడు, (ఋషిః) తత్త్వదర్శి (సవమానః) సర్వజనులను పవిత్రమొనర్చువాడు, (సాశ్చజన్యః) పంచజనులనగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర, నిషాదులు (చత్వరో వర్ణా నిషాదపంచమాః - ఇతి నిరుక్త ౩-౮).

ఈ సకల విధములగు మానవులకు హితమొనర్చువాడు (పురోహితః) సత్వోపదేశకుడు, శ్రేష్ఠుడు, మరియు నాయకుడునగు (మహాగయమ్) ఎప్పుడును తగ్గిపోనట్టి విద్యాది ఐశ్వర్య సంపన్నుడగు బ్రాహ్మణుని మేమెల్లరము (ఈ మహా) కోరుచున్నాము, లేక ఆయనను సత్వోపదేశ మొనర్చుటకు ప్రార్థించుచున్నాము.

౨. ఈ మంత్రము అత్యంత స్పష్టముగా నుండు కారణమున ఈ ప్రకరణమున ఉల్లేఖించదగియున్నది. ఇది ఋగ్వేద ౩-౧-౧౭ యొక్క పూర్వార్థము. దీనియందగ్నిని సంబోధించుచు.

ఆ దేవానుభవ కేతుర్నీ మన్దో విశ్వాని కావ్యాని విద్వాన్ || 3-౧-౧౭ ||

హే (అగ్ని) జ్ఞానివగు బ్రాహ్మణా! నీవు (మనుః) అనందదాయక స్వభావముగలవాడవు. మరియు (విశ్వాని) సమస్త (కావ్యాని) వేదముల మున్నగు కావ్యములను (విద్వాన్) ఎరిగినవాడవై యుండి (దేవానామ్) ఇతర విద్వాంసులకు (కేతుః) జండావంటి నాయకుడవు (అభవః) ఐయున్నావు. ఇచ్చట భౌతికాగ్ని ప్రయోగమునర్చినచో 'విశ్వాని, కావ్యాని, విద్వాన్ శబ్దముల ప్రయోగము అత్యంత మూర్ఖత్వమే యగును. ఇచ్చట పరమాత్మ సంబంధము కూడా సరిపడదు. కాని బ్రాహ్మణ, నాయక అర్థముల గ్రహించుటే సంగతమగును.

3. ఈ ఋగ్వేద మంత్రమున కూడా అగ్నికి జ్ఞాని, నేత అనుయర్థమే సుప్రమగుచున్నది.

వ్రతా తే అగ్నే మహతో మహోని తవ క్రత్య రోదసీ ఆతత్త్వ ।

త్వం దూతో ఆభవో జాయమానః త్వం నేతా వృషభ చర్షణీనామ్ || ఋ. 3-౬-౫ ||

దీనియర్థము సుప్రమే. హే (అగ్ని) జ్ఞానివగు బ్రాహ్మణా! (మహతః తే) గొప్ప జ్ఞానము మున్నగు గుణయుక్తుడవగు నీ యొక్క (మహోని వ్రతా) మహోన్నత కార్యములు గలవు. నీవు (తవ క్రత్య) నీ కర్మల ద్వారా (రోదసీ ఆతత్త్వ) ఉభయలోకములందును విస్తృతమగుచున్నావు. నీయశ్శు సర్వత్ర విస్తరింపబడుచున్నది. (జాయమానః) ప్రసిద్ధమగుచు నీవు (దూతః ఆభవః) దూతవలె ఉత్తమ జ్ఞాన సందేశమును గొనిపోవు వాడవుచున్నావు. హే (వృషభ) సుఖవర్షమును గురియించు శ్రేష్ఠ బ్రాహ్మణా! నీవు (చర్షణీనామ్) మానవులకు (నేతా) నాయకుడవు.

ఇచ్చట వర్ణింపబడియున్న అగ్ని విషయము జ్ఞాని బ్రాహ్మణుడు, నాయకుడు అను పదములపై చక్కగా సంగతమగుచున్నది. ఇందు భౌతికాగ్నికి సంబంధమే లేదు.

౪. ఈ దిగువ ఋగ్వేద 3-౧౧-౧వ మంత్రము నందు విషయము సుప్రమగా నున్నందున పేర్కొనదగియున్నది.

అగ్నిర్హోతా పురోహితోఽధ్వరస్య విచక్షణః । స వేద యజ్ఞమానుషక్ || ఋ. 3-౧౧-౧ ||

ఇందగ్ని విషయమున జెప్పుచు, అది (౧) (హోతా) హవనము మున్నగువాని నొనర్చు (౨) పురోహిత అనగా హితాహితములనుపదేశించు (౩) అహింసాత్మక శుభకార్యములకు విశేష రూపమున ద్రష్ట లేక ప్రకాశము (అధ్వరస్య విచక్షణః) ఐ యున్నది. అది (యజ్ఞమ్ అనుషక్ వేద) యజ్ఞమును ఉత్తమోత్తమముగా నెరంగును. ఈ విశేషము లెప్పుడును భౌతికాగ్నిపై చరితార్థముగాజాలవు. పరమేశ్వరునిసైనను ఇది చక్కగా వర్తించజాలవు. కాని జ్ఞాని, బ్రాహ్మణ, నేత (నాయక) అర్థముల దీసికొనినచో వాని పూర్ణత్వము అన్వయించబడగలదునులలో సందేహము లేదు.

౫. అగ్నిః శుచివ్రతతమః శుచిర్విప్రః శుచిః కవిః । అగ్ని రోచత ఆ హుతః || ఋ. ౮-౪౪-౨౧ ||

ఇచ్చట అగ్ని యొక్క విశేష రూపములుగా శుచి వ్రతతమః, విప్రః కవిః అను శబ్దముల ప్రయోగము గలదు. వీని అర్థములు క్రమముగా ౧ పవిత్ర వ్రత ధారణ మొనర్చువారలలో శ్రేష్ఠుడు. ౨ జ్ఞానము ద్వారా ఎల్లరను విశేషరూపములో పరిపూర్ణుడగువాడు, మరియు పాలనమొనర్చు బ్రాహ్మణుడు 3. కవిః - క్రాంతదర్శి, తత్త్వదర్శి,

ఉపదేశకుడని గలదు. ఇట్టి మంత్రములందు ఈ విశేషణముల ద్వారా అగ్ని శబ్దము నిస్సందేహముగా సత్యమైన బ్రాహ్మణ నాయకులకే ప్రయుక్తమగును. కాని భౌతికాగ్ని, మరియు పరమాత్మ కొరకు గాదని ఏ మాత్రమును సందేహము లేకుండా చెప్పవచ్చును.

అయం స హోతా యో ద్విజన్మా విశ్వా దధే వార్యాణి శ్రవస్యా ।

మర్త్యో యో అస్మై సుతుకో దదాశ ॥ ఋ. ౧-౧౪౯-౫ ॥

౬. ఈ మంత్రము కూడా అగ్ని శబ్దము జ్ఞాని బ్రాహ్మణ పరకమగుటను అతిస్పష్టముగా సూచించుచున్నది. హోతా, మరియు ద్విజన్మా శబ్ద ప్రయోగముల ద్వారా ఇది స్పష్టమగుచున్నది. మంత్రములో ఎవ్వడు (వర్ణ) మనుష్యుడు (సుతుక) ఉత్తమ సంతానము గలవాడై (అస్మై దదాశ) దీనియెడ ఆత్మ సమర్పణ మొనర్చుకొనునో, వాడు దాని కొరకు (విశ్వా శ్రవస్యా వార్యాణి దధే) సమస్త కీర్తి, వరణీయ, శ్రేష్ఠ జ్ఞాన భక్తి సదాచారాది గుణములను ధారణమొనర్చుకొనును. మరియు పరిపుష్టమొనర్చుకొనును అని కలదు. ఇదే విధముగా 'అగ్ని' శబ్దమున కనేకార్థములు గలవు. విస్తరణ భయముచే వ్రాయబడలేదు.

4.22 ఇంద్ర శబ్దమునకు అనేకార్థములు

అగ్ని వలెనే ఇంద్ర శబ్దమునకును అనేకార్థములు గలవనుటలో సందేహములేదు. 'ఇది పరమేశ్వర్యే' అనుధాతువుచే ఈ శబ్దము సిద్ధమగుచున్నది. కావుననే దీని ముఖ్యాశ్టము పరమేశ్వరుడే.

క. య ఏకశ్రద్ధణీనాం వసూహామిరజ్యతి ఇంద్రః పంచక్షీతీనామ్ ॥ ఋ. ౧-౭-౯ ॥

ఖ. య ఏకఇద్ విదయతే వసు మర్తాయ దాశుషే ॥

ఈశానో అప్రతిస్ఫుత ఇంద్రో అగ్నేః ॥ ఋ. ౧-౮౪-౭ ॥

గ. మా చిదన్యద్ విశంసత సఖాయో మా రిషణ్యత ।

ఇంద్రమిత్ సోతా పృషణం సచా సుతే ముహురుక్షా చ శంసత ॥ ఋ. ౮-౧-౧ ॥

ఘ. ఇంద్రో దివ ఇంద్ర ఈశో పృథివ్యా ఇంద్రో అపామింద్ర ఇత్ పర్యతానామ్ ।

ఇంద్రో వృధామింద్ర ఇన్మోధిరాణామింద్రః ఘేమో యోగో హవ్య ఇంద్రః ॥ ఋ. ౧౦-౮౯-౧౦ ॥

మున్నగు మంత్రములందు ఇంద్ర శబ్దము నిస్సందేహముగా స్పష్టముగా పరమేశ్వర వాచకమైయున్నది.

ఇంద్రం మిత్రం వరుణమగ్నిమూహరథో దివ్యః స సువర్ణో గరుత్మాని ।

ఏకం సద్ ఏప్రా బహుధా వదన్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహుః ॥ ఋ. ౧-౧౬౪-౪ ॥

క. మున్నగు పూర్వోక్త మంత్రములందు ఇంద్ర శబ్దము ఈశ్వరపరకముగానే చెప్పబడినది. ఈ పై మంత్రములందు ఆ ఇంద్ర (పరమేశ్వరు) డే సకల మానవులకు సకలైశ్వర్య ప్రదాత, సమస్తైశ్వర్యముల స్వామియని చెప్పబడినది.

ఖ. ఆత్మ సమర్పణ మొనర్చు భక్తునకు ఆతడొక్కడే సకలైశ్వర్యములనిచ్చును. ఆయన యే సర్వమునకు స్వామి. ఆతని గతి నెవ్వరును అపజాలరు.

గ. మిత్రులారా! ఇతరుల స్తుతుల నొనర్చుచు దుఃఖముల పాలుగాకుడు, యజ్ఞములం దెల్లరును గలిసి సుఖశాంతులను వర్ధింపజేయు నా పరమేశ్వరునే పదే పదే స్తుతించుడు.

ఘ. ఇబ్ర పరమేశ్వరుడొక్కడే ఆకాశము, పృథివి, జలము, పర్వతములు మరియు వృద్ధిశీలురు, బుద్ధిశాలురు మానవులెల్లరకును స్వామి. యోగక్షేమములకై ఇబ్ర-పరమేశ్వరుడొక్కడే సదా సంస్మరించయోగ్యుడు. ఇత్యాదులు.

ఈ మంత్రములందు ఇబ్ర శబ్దము పరమేశ్వర వాచకమనుటలో ఏ మాత్రమును సందేహములేదు. సకల జగత్కర్త, సుఖపక్షుడు, సర్వమునకు స్వామి, పూజనీయుడునగు పరమేశ్వరుడొక్కడు మాత్రమే ఉపాసనీయుడని ఈ మంత్రములందు జూపబడినది.

ఇబ్ర క్రతుం న ఆభర పితా పుత్రేభ్యో యథా ।

ఇషాణో అస్మిన్ పురుహూత యామని జీవా జ్యోతిరశీమహి॥

(ఋ.౨-౩౨-౨౬, సామ. పూ.౩-౨-౨, అథర్వ ౨౦-౨౯-౧॥)

ఈ మంత్రమునందు ఇబ్ర నామముతో పరమేశ్వరుని స్మరించుచు ఇబ్ర ప్రార్థించబడినది. 'హి పరమేశ్వరా! నీవు (నః క్రతుమ్ ఆభర) మాకు జ్ఞానమును ప్రసాదించుము. (పితా పుత్రేభ్యో యథా) ఒక తండ్రి తన పుత్రునకిచ్చునట్లు. 'హి (పురుహూతః) అనేక భక్తుల ద్వారా పిలువబడుచున్న ఓ ప్రభూ! (అస్మిన్ యామని) ఈ మనస్సును వశమునందుచుకొను విషయమున (నః శిక్ష) నీవు మాకు శిక్షణ నిమ్ము. మేము (జీవాః) జీవన (జ్యోతిః అశీమహి) జ్ఞాన జ్యోతిని ప్రాప్తించుకొనెదముగాక (ఇబ్రట పౌరాణిక భాష్యకారుడగు శ్రీ సాయణాచార్యుడు కూడ 'ఇంద్ర' పదమునకు పరమాత్మ యనియే అర్థము నొనర్చినాడు. ప్రకరణానుకూలముగా నుండుటనే నది పూర్తిగా ఉచితమే యైయున్నది. సామ. పూ.౩-౨-౨ యొక్క సాయణ భాష్యము (ఇబ్ర) పరమాత్మనే! 'త్వం కర్మ స్వ విషయం వా జ్ఞానమ్ అన్యథ్యం ప్రయచ్ఛ').

4.23 'ఇబ్ర' శబ్దమునకు జీవాత్మ పరక లింగములు

ఈ విధముగా 'ఇబ్ర' శబ్దము యొక్క ప్రయోగము వేదముల అనేక మంత్రముల యందు పరమేశ్వరాధ్యక్షమున వచ్చినను ఇతర అనేక మంత్రములందు జీవుని అర్థమందును 'ఇబ్ర' శబ్ద ప్రయోగము గలదు.

ఉదాహరణార్థము ఈ మంత్రమును జూడుడు.

అహమిన్ద్రో న పరా జిగ్య ఇద్దనం న మృత్యవే త్తత్త్యే కదాచన ।

సోమమిన్మా సున్వన్తో యాచతా వసు న మే పూరవః సఖ్యే రిషాథన ॥ ఋ.౧౦-౪౮-౫ ॥

ఈ మంత్రములో ఆత్మ తన స్వ విషయమున చెప్పిన ఉక్తి గలదు. (ఇబ్రః) ఆత్మను నేను (ధనమ్ న ఇత్ పరాజ్యోగ్య) నా యొక్క. జ్ఞానము, మరియు శక్తిరూప ధనమును ఎప్పుడును పరిత్యజించను. నేను (మృత్యవే కదాచన న అవత్యే) ఎప్పుడును మృత్యువు అధీనమున బడిపోవకుండును. ఎప్పుడును మరణించను. (సోమం సున్వనః ఇత్ వసు యాచత) మీరు జ్ఞానమయ భక్తి భావమును సంపాదన మొనర్చుచునే నా నుండి చిత్తవ్యముల నర్ధించుడు. (పూరవః) ఓ మానవులారా! (మే సఖ్యే న రిషాథన) నా మిత్రత్వములో మీరెప్పుడును దుఃఖములను పొందకుండురు గాక.

ఆత్మ యొక్క అద్భుతశక్తి మరియు అమరత్వము ఈ మంత్రమున ప్రతిపాదించబడినది. కావున నిచ్చుట ఇష్ట శబ్దము జీవాత్మవాచకము సరిగానే యున్నది.

అభీదమేక ఏకో అస్మి నిషాడభి ద్యా కేము త్రయః కరన్తి ।

ఇతే న వర్తన్ ప్రతి హన్మి భూరి కిం మా నిష్టన్తి శత్రవోఽనిద్రాః ॥ ఋ.౧౦-౪౮-౭ ॥

ఈ మంత్రమునందును ఆత్మ ముఖతయే చెప్పించబడినది. అనగా; నేనొకనిని (కామవాసనా - రూప శత్రువును) ఎదిరించగలుగుదును. (అభి ద్యా) కామ క్రోధములను ఈ రెండింటిని కూడా ఎదుర్కొనగలుగుదును. (కేమ్ ఉ త్రయః కరన్తి) కామక్రోధ భోధములను ఈ మూడును నన్నెదిరించలేవు. కల్లమునందలి పొల్లునలె శత్రువు లెల్లరను నేను తరిమివేయుదును. శక్తి రూప ఐశ్వర్య హీనుడగు శత్రువు నన్నెట్లు జయించగలుగును? నేనిట్టి బెదిరింపులకు భయపడి లొంగిపోను.

ఇచ్చట కూడా ఇష్ట్రుడు జీవాత్మ వాచకముగ యందు ఎట్టి సందేహమును గలుగజాలదు. జీవాత్మ ఇష్ట్ర వాచకముగ కారణముననే ముక్కు, చెవి, కన్నులు మున్నగు అవయవములు ఇంద్రియములనిపించుకొనుచున్నవి. అనేక ఇతర మంత్రములందును 'ఇష్ట్ర' శబ్దము జీవాత్మ వాచకముగ నున్నది. గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే అతి స్పష్టముగ మరొక మంత్రము మాత్రమే ఉల్లేఖించుట సంతృప్తిగనుండును.

ప్రేవ్యాభీహి భృష్ణహి న తే వజ్రో నియంసతే । ఇష్ట్ర నృష్ణం హి తే

శవో హనో వృత్రం జయా అసోఽర్చిస్తను స్వరాజ్యమ్ ॥ ఋ.౧-౮౦-౩ ॥

ఇచ్చట ఆత్మను సంబోధించుచు ఇల్లు చెప్పబడినది. హి (ఇష్ట్ర) జ్ఞానాద్వైశ్వర్యయుక్తుడవగు ఓ జీవా! నీవు ముందుకు సాగుము. నీ శక్తిని కార్యరంగమున ప్రవేశపరచుము. నీ వజ్రము నెవ్వరును ఆపజాలరు. నీ శక్తి యెల్లరను వంచితేయ గలదు. నీవు నీ వజ్రమును పాపనాశనమునకై ప్రయోగించుము. మరియు సత్య పరంపరలందు విజయప్రాప్తి నొందుము. నీవు నీ స్వరాజ్యమును అత్యుత్తమముగా సంరక్షించుకొనుము. (ఇష్ట్ర శబ్ద మిచ్చట ఒక వైపు జీవాత్మ కొరకై యున్నను అది శక్తి శాలియగు రాజా పక్షమునను ప్రయోగింపబడినది.)

4.2.4 రాజ వాచకముగు ఇష్ట్ర శబ్దము

ఇష్ట్ర శబ్దము వేదములందలి అనేక సూక్తములందు రాజా, మరియు రాష్ట్రపతి కొరకు వచ్చియున్నది. ఉదా:- ఈ దీగున మద్రములను జూడుడు.

స్వస్తేదా విశన్తుతిర్వృత్రవో వి మృధో వశి ।

వృషేష్టః పుర ఏతు సః సోమసా అభయంకరః ॥ ఋ.౧౦-౧౫౨-౨ ॥

వి న ఇష్ట్ర మృధో జహి నీవా యచ్చ పృతన్యతః ।

యో అస్మాన్ అభిదానత్యధరం గమయా తమః ॥ ఋ.౧౦-౧౫౨-౪ ॥

ఈ మంత్రములేక ఇతర అనేక సూక్తములందు ఈ 'ఇష్ట్ర' శబ్దము రాజా మరియు రాష్ట్రపతి యర్థమున అతిస్పష్టముగా ప్రయోగము గలదు. ఇందుకొరకు ప్రమాణము లిచ్చుట అవసరమనిపించుట లేదు.

మంత్రములందు ఇంద్రునికొకరు ఇట్లు చెప్పబడియున్నది. ఆతడు (స్వప్రేతా) కల్యాణ మొనర్చు (విశస్పతిః) ప్రజల రక్షణ జేయు (వృతహా) పాపములను పాపులను నాశమొనర్చు (వశీ) సర్వమును తన వశమున నుంచుకొను (వృషా) సుఖములను వర్షింపజేయు (అభయంకరః) నిర్భయత్వమును సంచార మొనర్చుజేయు నాతడు (నః పుర ఏతు) మా యెదుటికి వచ్చి యున్నాడు. హే (ఇద్ర) రాష్ట్రపతి! హింసకులగు మా శత్రువులను నాశమొనర్చుము. సైన్యమును దీసికొని మాపై ఆక్రమణ మొనర్చు దుష్టులను పతనమొనర్చుము. మమ్ము దాసులనూ జేయ దలచి వారిని అంధకారము (కారాగారము) నందు బడవేయుము.

త్రాతారమిష్టమవితారమిష్టం హవే హవే సుహవం శూరమిష్టమ్ ।

హ్వయామి శక్రం పురుహూతమిష్టం సప్తే నో మఘనా ధాత్విష్టః ॥ య. ౨౦-౫౦॥

ఈ మంత్రమందలి 'ఇద్ర' శబ్దము పరమేశ్వర వాచక మగుటయే గాక రాష్ట్రపతి మరియు వీరుడగు రాజుపై గూడ సంపూర్ణముగా చరితార్థమగుచున్నది.

భావమేమనః; (ప్రేమతో రక్షణ మొనర్చు)వాడు, సులభముగా పిలువదగిన శక్తి శాలియుగు ఇద్ర రాష్ట్రపతిని నేను పిలుచుచున్నాను. ఆ పరమేశ్వర్య సంపన్నుడు మమ్మెల్లరను కల్యాణ పరమ గాక - ఇదే విధముగా;

మహా మహానీ వనయన్త్యస్యేన్త్యస్య కర్మ మశ్మితా పురూణి ।

వృజనేన వృజివాన్ సం పిషన్ మాయాభిష్టస్యారంభి భూతోన్యజాః ॥ అథ. ౨౦-౧౧-౬ ॥

మున్నగు మంత్రములందు స్తుతించబడిన ఇంద్రుడు తన శక్తిచే పాపులను నలిపివేయును. మరియు తన బుద్ధి ద్వారా దుష్టులను నాశమొందించును. ముఖ్యముగా నాతడు రాష్ట్రపతి పదమున నుండుట యందే కారణమున నైనను సందేహించ నవసరము లేదు.

4.25 రుద్ర శబ్దమున కనేకార్థములు

ఇదే విధముగా సోమ, రుద్ర మున్నగు దేవతల విషయమందును ఆధ్యాత్మిక, ఆధి భౌతిక, ఆధి దైవిక దృష్టితో అనేకార్థములు గల వని ప్రమాణ పూర్వకముగా జూపవచ్చును. సోమ, శబ్ద ప్రయోగము వేదములందు పరమేశ్వరుడు, జ్ఞానమయ, భక్తి భావము, మరియు సౌమ్య, స్వభావ శాంత భక్తుల పరకముగా నొనర్చబడినదని ఇది వరకే చూపబడినది. రుద్ర శబ్దమున కనేకార్థములను గూర్చి ఇచ్చట అతి సంక్షిప్తముగా రెలుపబడుచున్నది. మహర్షి దయానందులు తమ వేదభాష్యము నందు 'రుద్ర' శబ్దమునకు '౭' విడదర్శముల నిచ్చియున్నారు. ఏమనః;

౧. రోదయతి దుష్టాన్ దద్ధి ప్రదానేనతి న్యాయకారీ పరమేశ్వరః । దుష్టులను దండించి ఏడ్పించువాడు. న్యాయకారి యగు పరమేశ్వరుడు.

౨. రోదయతి శత్రూన్ ఇతి రుద్రో మహావీరః । శత్రువులనేడ్పించు మహావీరుడు.

౩. రోదయతి దుష్టాన్ ఇతి రుద్రో న్యాయాధీశః । దుష్టులను దండించి ఏడ్పించునట్టి న్యాయాధీశుడు.

౪. రోదయతి ధనికాన్ ఇతి రుద్రశ్రౌరః । ధనికులనేడ్పించునట్టి చోరుడు.

౫. రుత్-జ్ఞానం రాతి-దదాతీతి రుద్రః - ఉపదేశకః । జ్ఞానమునుపదేశించు ఉపదేశకుడు.

౬. రుద్ - దుఃఖం ద్రావయతీతి రుద్రో వైద్యః దుఃఖములను దొంగించు వైద్యుడు.

౭. రుద్-రోగం రాతి దదాతీతి రుద్రో రోగోత్పాదకః కృమిః । అనా; రోగోత్పాదక కృములు (క్రిములు)

అధ్యాత్మిక, ఆధి భౌతిక, ఆధి దైవిక దృష్టితో వైదిక దేవతల కనేక నామము లగును. వేద విద్యార్థు లెల్లరును ఈ విషయమును దెలిసికొనుట అత్యంతావశ్యకమైయున్నది. మహర్షి దయానందులవారి ఈ విషయమును దెలిసికొనలేక *The Religion of the RigVeda* లేఖకుడు డా.గ్రీస్ వోల్డ్ (Dr. Griswold) మరియు ఇతర విద్వాంసులు కొందరు మహర్షి దయానందుల వేద భాష్యము మరియు వారి ద్వారా ప్రతిపాదించబడిన 'వేదములలో ఏకేశ్వర వాదము'ను విమర్శించినారు. డా.గ్రీస్ వోల్డ్ ఇట్లు వ్రాసినాడు.

"Taking his clue from the late passages in RigVeda 1-164-46 and 10-114-5, priests and poets with words make into many, the bird (The Sun) that is but one, the founder of the Arya Samaj held that all the gods mentioned in the RigVeda are simply variant names for one god. This process of reduction from multiplicity to unity would have been easier if there had been no dual gods or group gods mentioned in the Rigveda. It has already been remarked that the tendency of Rigvedic Polytheism was towards unity of some sort, either monotheistic or pantheistic. Swami Dayananda was not a pantheist. In reading into the RigVeda a monotheistic doctrine as opposed to pantheism, he virtually declared that instead of issuing in Pantheism or at most in an in-stable monotheism, Vedism ought to have issued in a clear-cut and definite monotheism. The monotheistic interpretation of the RigVeda involved on the part of Swamy Dayanand much wild and un-scientific analysis. In this, however, we may be thankful that as between theism and Pantheism, Swami Dayanand took side of theism." - *The Religion of the Rigveda*, by Griswold P. 109-110.

అనా; ఋగ్వేదమందలి ౧-౧౬౪-౪౬ (ఏకం సద్విప్రా బహుధా వదన్తి) మరియు ౧౦-౧౧౪-౫ (ఏకం సువర్ణం కవయో వచోభిరేకం స్తం బహుధా కల్పయన్తి) నుండి సంకేతమును పొంది ఆర్యసమాజ ప్రవర్తకుడగు స్వామి దయానందుడు ఋగ్వేదమునందు ప్రతిపాదించబడిన సకల దేవతలు ఒకేదేవుని అనేక నామములై యున్నవని తన నిర్ణయమును ప్రకటించినాడు. ఒక వేళ ఋగ్వేదమునందు రెండు, లేక అనేక దేవతల వర్ణనము లేకున్నచో ఈ అనేకత్వము నుండి ఏకత్వము వైపునకు పరివర్తన ప్రక్రియ సుగమమై యుండెడిది. 'ఋగ్వేదీయ' అనేకేశ్వర వాద ప్రవృత్తి అది అద్వైత వాద రూపమున నుండని, లేక ఏకేశ్వర వాద రూపములో నుండని ఏదో యొక విధముగా ఏకత్వము వైపున నుండే'నని మొదటనే చెప్పబడియుండెను.

స్వామి దయానందులు అద్వైతవాదులుగాకుండిరి. వైదిక వాదము అద్వైత వాదములో పరిణతమగు స్థానమున సంపూర్ణముగ, సప్తస్థముగా, నిల్చియుముగ ఏకేశ్వర వాద రూపమున పరిణతమైనదని స్వామి దయానందులు క్రియాత్మక రూపమున తెలుపుటకు ప్రయత్నించినారు. వేదముల ఏకేశ్వర వాదపరకమున వ్యాఖ్యయొనర్చుట కొరకు స్వామి దయానందునకు గొప్ప అవైజ్ఞానిక, నిరర్థక కల్పనల వొనర్చివలసి వచ్చినది. ఇనను స్వామి

దయానందులు అద్వైత వాదము మరియు ఏకేశ్వర వాదముల నుండి ఏకేశ్వర వాదమునే ఎంచుకొనినందున వారికి మనము కృతజ్ఞులమై యుండవలెను."

ఈ యధ్యాయమునందే మేమిచ్చిన స్పష్ట ప్రమాణముల ద్వారా వేదములందు విశుద్ధముగు ఏకేశ్వర వాదమే ప్రతిపాదించబడినదని నిస్సందేహముగా స్పష్టమగుచుండగా స్వామి దయానందులు ఇట్లొనర్చుట యందణుమాత్రమును నిర్లక్ష్య లేక అవైజ్ఞానిక కల్పనల నొనర్చలేదు. కల్పనల నొనర్చవలసి వచ్చిన దనుట అతి మూర్ఖత్వముగాక మరేమగును? ద్వంద్వ, లేక సామూహిక దేవతల విషయములో డా. గ్రీన్‌వోల్డ్ స్వామి దయానందుల భాష్యమును గురించి అనుచితముగు విమర్శనమునర్చుచు వ్రాసినాడు. దాని సమాధానము కూడా సుగమముగా నొనర్చవచ్చును. ఉదాహరణమునకు అగ్నిషోమ, ఇంద్రగ్నీ, అశ్వినో వీనియనేకార్థములను మేమిచ్చుట సంక్షేపముగా నిర్దిష్టమైనదైదుము. 'అగ్నిషోమ' కు దిగువ అనేకార్థములు గలవు.

౧. అధ్యాపక సుపరీక్షితౌ ఋ. ౧-౯౩-౨

౨. అగ్ని జలవిద్యే । ౧-౧౦

౩. లేజః శాన్తి గుణౌ । ౬-౯

౪. అగ్నిచక్ర రోకౌ । ౨-౧౦౫

౫. శీతోష్ణకారకౌ జలాగ్నీ । ౧-౨౫-౫

౬. నాయు నిద్యుతౌ । ౧-౯౨-౪

౭. ప్రసీద్ధే వాయుగ్నీ

౮. లేజశ్చక్రవివ విజ్ఞాన సౌమ్యగుణాచధ్యాపకసరీక్షితౌ

'అగ్నిషోమ' శబ్దమునకిట్లెన్నో అర్థములుండగా ద్వివచన ప్రయోగము వచ్చినందున ఏకేశ్వర వాదమునందు బాధక మనుకొనుట లేఖకుల అల్పజ్ఞత్వమునే సూచించును గాని ఇందు వారి విద్వత్త అల్పమాత్రమును లెక్కించదగినది గాదు.

'అగ్నిషోమ' నకిట్టి యర్థములే ఐతరేయ, శతపథ మున్నగు బ్రాహ్మణ గ్రంథములందును చూడగలము.

ప్రాణాపాన - అగ్నిషోమౌ ఐత. బ్రా. ౧-౮

చక్షుషీ - అగ్నిషోమౌ "

యచ్చుష్కం తదాగ్నేయం యదాక్రం తత్ సౌమ్యమ్ శత. బ్రా. ౧-౬-౩-౨౩.

సూర్య ఏవాగ్నేయః, చక్రమాః సౌమ్యః, అహరవాగ్నేయం, రాత్రిః సౌమ్యః.

(శతపథ బ్రాహ్మణము. ౧-౬-౨౪) మున్నగునవి.

ఇప్పుడు మేము 'ఇంద్రగ్నీ' అను శబ్దమున కనేకార్థములలో దిగువ నీయబడిన అర్థములే చాలుననుకొందుము.

౧. విద్యుదగ్నీ - విద్యుత్తు మరియు అగ్ని యజ్ఞ. ౩౩-౪౯.

౨. సూర్యాగ్ని ఇవ ప్రకాశమానా సభాపతి-సభాసదా యజా. ౭-౩౧
 ౩. మాతా పితరా | ౧౨-౫౪
 ౪. వాయు-వహ్ని ఇవ వర్తమానా రాజ-ప్రజాజనా ఋ. ౬-౫౯-౨
 ౫. ఉపదేశ్యో పదేష్టారా | ౧-౧౦౯-౮
 ౬. అధ్యాపకోపదేశకా | ౧-౧౦౯-౮

బ్రాహ్మణ గ్రంథాదుల యందును ఈ యనేకార్థముల నిర్ణయము చూడవగును. ఉదాహరణార్థము దిగువ వాక్యములను జూడుడు.

- ప్రాణోదానా వా ఇత్రాగ్ని శ.బ్రా.౨-౫-౨-౮
 బ్రహ్మక్షత్రే వా ఇత్రాగ్ని కౌశీలకీ ౧౨-౮
 ప్రాణాపానా వా పితా దేవానాం యదిత్రాగ్ని వైశ్న ౧-౬-౪-౩

4.26 'అశ్వినౌ' శబ్దమునకు లినేతార్థములు

'అశ్వినౌ' శబ్దమునకు ఆధ్యాత్మిక ఆధిభౌతిక, ఆధిదైవిక దృష్టితో అనేకార్థము లగును. వాని నుండి ఈ దిగువ నిర్దేశించినవే చాలునను కొందుము.

౧. ద్యావాపుథివీ యజా. ౨౧-౩౨
 ౨. ప్రాణాపానా || ౨౧-౬౦
 ౩. వాయునిద్యుతౌ || ౨౧-౫౮
 ౪. వాయుజలే ఋగ్వే. ౧-౪౪-౮
 ౫. వాయుసూర్యానివ వర్తమానా ధర్మవ్యాయ ప్రకాశకౌ |
 ౬. సూర్యపక్షవత్ ప్రకాశమానౌ యజా ౭-౧౧
 ౭. సూర్యవాయుసప్తక్ కర్మకారిణౌ సభాసేనేశౌ ఋగ్వే. ౧-౪౭-౩
 ౮. విద్యాదాతా గ్రహీతారాపధ్వరూ || ౧-౩౪-౪
 ౯. సుశిక్షితౌ స్త్రీపురుషౌ యజా ౩౮-౧౨
 ౧౦. అధ్యాపకోపదేశకౌ ఋ. ౫-౭౮-౩
 ౧౧. ప్రకాశగుణాపధ్వరూ ఋగ్వే. ౧-౨౨-౩
 ౧౨. యజమానర్హితౌ || ౫-౭౮-౨

వీని యర్థములకై బ్రాహ్మణ గ్రంథములో;

ఇమే హ వై ద్యావాపుథివీ ప్రత్యక్షమశ్వినావిమే హిదృశ సర్వమశ్వునాతామ్ || శత.౪-౧-౫-౧౬ ||

అశ్వినావధ్వర్య

చిత. బ్రా. ౧-౧౮

శ్రోత్ర అశ్వినా

శతపథబ్రా. ౧౨-౯-౧-౧౨

నాసికే అశ్వినా

॥ ౧౨-౯-౧-౧౪

తత్ కాపశ్వినా, ద్యావాపుథివ్యా ఇత్యేకే అహోరాత్రా ఇత్యేకే

సూర్యా చక్రముసా ఇత్యేకే

॥ నిరుక్తు ౧౨-౧-౧॥

మున్నగు ప్రమాణము లెన్నియో గలవు. 'అశ్వినా' శబ్దమునకు 'అధ్యాపకోపదేశకా' అను అర్థమును మహర్షి దయానందు లనేక స్థానములందు జేసియున్నారు. దీని ననేకులు మహర్షియొక్క కపోల కల్పితమని తలతురు. కాని యది వాస్తవము గాదు. వేదములు, మరియు బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు ఈయర్థమునకు స్పష్టముగ ప్రమాణములు, మరియు నిర్ణయము లెన్నియో గలవు. ఉదా:- య. ౩-౧౪ లో 'అశ్వినా' శబ్దమునకు అధ్వర్య శబ్దము విశేషణ రూపమున ప్రయోగము గలదు.

'అశ్వినావధ్వర్య సాదయతామిహ త్వా' చిత. బ్రా. ౧-౧౮, శ-బ్రా. ౧-౧-౨-౧౭, గోపథ బ్రా. ౨-౬, తైత్తి ౩-౨-౨-౧, లో 'అశ్వినావధ్వర్య' అను నీ వాక్యము గలదు. 'అధ్వర్య' శబ్దము నిరుక్తి క్రియాస్థాచార్యులు నిరుక్త నైగమకాండము ౧-౧౩ నందు 'అధ్వరంయునక్తి' అధ్వరస్యనేతా, అధ్వరం కామయత ఇతి వా, మరియు 'అధ్వర' అధ్వర ఇతి యజ్ఞ నామ కధ్వరత్విర్నిసాకర్మా త(త్ర)తీషేధః అని యొనర్చినారు.

ఈ యుత్పత్తుల ననుసరించి హింసారహితముగ శుభకార్యములను 'అధ్వర' యందురు. ఇట్టి అధ్వర్యుల వ్యవస్థ నొనర్చునట్టి, వారి నాయకులు, లేక వారిని గోరు వారిని 'అధ్వర్య' అని యందురు. బ్రహ్మ యజ్ఞము, దేవ యజ్ఞము మున్నగు పంచ మహా యజ్ఞముల అధ్వరములందు పరిగణించుట సర్వ సమ్మతమైయున్నది. బ్రహ్మ యజ్ఞమునా సంద్య, మరియు అధ్యయనాధ్యాపనములు, 'అధ్యాపనం బ్రహ్మయజ్ఞః' (మను. ౩-౭౦) స్వాధ్యాయో వై బ్రహ్మయజ్ఞః (శ. బ్రా. ౧౧-౫-౬-౨) ఇట్టి యజ్ఞ సంయోజకులు, మరియు నాయకులు అధ్యాపకులు, ఉపదేశకులుగాక మరెవ్వరు గాగలరు? కావుననే మహర్షి దయానందులు 'అశ్వినా' శబ్దమునకు 'అధ్యాపకోపదేశకా' అను యర్థము నొనర్చుట ఎంతయు తగియున్నది. బుహ్వేద, ౧-౧౨౦ యొక్క రెండవ, మూడవ మంత్రములందు 'అశ్వినా' పదమునకు 'విద్వాంసా' అను విశేషణము గలదు. మరియు వారిని జ్ఞానోపదేశమునకై ప్రార్థించబడినది. ఇది 'అశ్వినా' శబ్దమునకు 'అధ్యాపకోపదేశకా' అను అర్థమును బలపరచుచున్నది.

విద్వాంసావిద్ దురః పృచ్ఛేదవిద్వాన్ ఇత్థాజపత్ విచేతాః॥

తా విద్వాంసా హవాసుహే తా నో విద్వాంసా మన్మవోచేతమద్య ॥

ఇచ్చట 'విచేతాః అవిద్వాన్' అనగా జ్ఞానరహిత విద్వాంసుడు విద్వాంసులగు అశ్వినులతో జిజ్ఞాసు సత్యభావముతో ఇల్లు ప్రశ్నించుచున్నాడు. విద్వాంసులగు ఓ అశ్వినలారా! విద్వాంసులగు మిమ్ము మే మాహ్వనించుచున్నాము. మీరు మాకు (అద్య) నేడు (మన్మ) జ్ఞానమును గూర్చి (వోచేతమ) ఉపదేశము

మరియు ప్రవచనముల నొనర్చుడు. ఈ విధముగా అశ్వ అధ్యాపక, ఉపదేశక పరకముగను అర్థము చేయుట యం దే మాత్రమును సందేహములేదని చెప్పబడినది.

'అశ్వినా' యను శబ్దమునకు శ్రీ యాస్కాచార్యులు నిర్దుష్టమునందు 'యద్' వ్యక్ష్పవాతే సర్వమ్ ' అను పుష్కృత్తినిచ్చి ద్వానా పుథివ్యే, సూర్యావక్ష్రమ సా, అహోరాత్రా, అను అర్థముల నిచ్చియున్నారు. వివాహ సంస్కారములందు వరుని ముఖమున వధువును సంబోధించుచు 'ద్యౌరహం పుథివీ త్వం తావేవ వివహానస్మా సహారేతో దధావహ్నా' నేను ద్యులోకము అనగా; ఆకాశము వంటి వాడను మరియు నీవు పుథివి వంటిదానవు. మనమిరువురము వివాహమాడి ఉత్తమ సంతానమును బడయుదముగాక. పురుషుడు సూర్యుడు, స్త్రీ చంద్రుని వంటి వారలగు, పురుషుడు హల, స్త్రీ రాత్రి 'సుఖం దదాతీతి రాత్రిః' ఈ అర్థములగాని స్త్రీ పురుషులు దివారాత్రులుగ శాస్త్రములందు చెప్పబడియున్నది. ఈ విధముగ 'అశ్వినా'తో మహర్షి దయానందవృత్ 'నిద్వాంసో స్త్రీ పురుషౌ' ఈ అర్థము స్పష్టముగ బలపడుచున్నది.

4.27 'మరుతః' శబ్దమునకు లనేకార్థములు

దేవతలకు బహువచనాంత సంబంధమున్నంతవరకు వానియందు 'మరుతః' అను శబ్దమునకు అధిక ప్రాధ్యాంత గలదు. కావున దాని విషయము నందిపుట కొంత అలోచించవలసిన అవశ్యకత గాన్పించుచున్నది. 'మరుతః' ఇది ఈశ్వర వాచక శబ్దము గాదు. దీనికి 'మరుతో మితరావిగో వా మితరోచిన్ వామహద్ ద్రవస్తీతి వా' నిర్దుక్త. అధ్యాయము ౧౧-౨ నందీ విధముగ అనేక పుష్కృత్తు లొనర్చబడియున్నవి. మరియు నిఘంటువు ౨-౧౮ నందు 'మరుతః ఇతి ఋత్విక్సేనానును మరియు నిఘంటువు. ౧-౨ నందు 'హిరణ్య వా 'సువర్ణం' అను నామములందు 'మరుతః' పాఠము గలదు.

తాత్త్వ మహా బ్రాహ్మణము. ౧౪-౧౨-F లో 'మరుతో రశ్మయః' అనగా కిరణములను 'మరుతః' అని యందురని చెప్పబడినది. ఐత. ౬-౩౦లో 'అసో వా మరుతః' అను శబ్దము ననుసరించి జలమును కూడా 'మరుతః' యందురు.

నిఘంటువు ౫-౫లో 'మరుతః' పాఠము 'సదనానును' అని కలదు. కావున గమనాగమన క్రియను గలిగింపజేయు వాయువులు (వీనిని అంగ్రేజ భాషలో *Monsoons* అను పేరుతో చెప్పబడును.) 'మరుతః' లో గ్రహించబడును. మహర్షి దయానందులు తన వేదభాష్యమునందు అనేక స్థలములలో 'మరుతః' శబ్దమున కీ దిగువ యర్థముల నొనర్చియున్నారు.

౧. వాయవః - మరుతః ఇతి సద నానును	నిఘం.	౫-౫
అనేన గమనాగమన - క్రియాప్రాపక వాయవో గృహ్యస్తే ఋ.		౧-౧౫-౩
వాయవ ఇన జ్ఞానయోగేన శీఘ్రం గహ్లాత్ మనుష్యాః	:	౧-౮౫-౬
౨. సేనాధ్యక్షాదయః	:	౧-౩౭-౧౨
వాయువచ్చిఘ్రగమనకారిణో జనాః	:	౧-౩౮-౩

నాయున్ బలిష్ఠా:		౧-౧౭౨-౨
౩. సభాధ్యక్షాదయః		౧-౮౬-౭
౪. ఉత్తమా మనుష్యాః		౬-౬౬-౮
సభ్య మనుష్యాః	అథర్వ.	౧-౪౧-౫౪
ధర్మప్రాప్తా మనుష్యాః	ఋగ్వే.	౧-౩౧-౧
పురుషార్థినో మనుష్యాః		౫-౫౪-౧౪
యోగాభ్యాసినో వ్యసహారసాధకా వా జనాః		౧-౩౮-౧౧
నాయువిద్యానేత్తారః		౧-౧౬౯-౫
శిల్పినో మనుష్యాః		౫-౬౩-౫
సరీక్షణా విసశ్చితః		౧-౮౬-౨
౫. ఋత్విజః		౩-౪౬
విద్యావస్త ఋత్విజోఽధ్యాపకాః		౧-౧౦౧-౧
౬. ప్రాణాదయః		౧-౫౨-౯
ప్రాణ ఇన ప్రియాచరణాః		౫-౫౫-౪
ప్రాణ ఇన ప్రియా విద్వాంసః		౧-౮౬-౧
ప్రాణ ఇన నేతారః		౭-౫౯-౧
౭. హిరణ్యాని రూపాణి వా	యజుః	౮-౩౧
౮. విద్వాంసోఽతిథయః		౩-౪౪

అనేక విద్వాంసులు ఈ 'మరుతః' శబ్దమును మనుష్య వాచక మని యంగీకరించరు. మరియు దీనిని మహర్షి దయోనందుల కల్పన యని తలతురు. కాని స్వతః వేదములందే 'మరుత్తు' అను నరః, మర్యాః, మానుషాసః' మున్నగు ప్రయోగములు అనేక స్థానములందు మనకు స్పష్టముగా గాన్పించును. ఉదా:- ఋగ్వేద. ౧-౩౯-౩, ౮-౨౦-౧౦, ౧-౬౪) ౧౦, ౧౦-౮౬-౮, ౫-౫౨-౫ లందు నరః శబ్దము యొక్క ప్రయోగము మరుత్తుల కొరకు కలదు.

తే మా ఆహార్య ఆయయురుపద్యభిర్విభిర్మదే!

నరః మర్యా అరేపః ఇమాన్ పశ్యన్తితి స్తుహి॥

'మరుతో దేవతాః' గల ఈ మంత్రమునందు మరుత్తులకై మనుష్యవాచకమున 'నరః' మరియు మర్యాః అను శబ్దముల ప్రయోగము గలదు.

ఋగ్వేద. ౭-౫౯-౧౦ మంత్రమందు మరుత్తులను 'గృహమేధాసః' అనగా గృహస్థులని చెప్పబడినది.

గృహమేధాన ఆగత మరుతో మాపభూతన ।

యుష్మాకమూతీ సుదానవః ॥ ఋ.౫౯-౧౦॥

అథర్వ. ౭-౭౭-౩ వ మంత్రమందును మరుత్తుల కొరకు 'మనుషేసః' శబ్ద ప్రయోగము గాన్పించుచున్నది. ఎక్కిన;

సంవత్సరీణా మరుతః స్వర్ణా ఉరుక్షయాః సగణా మానుషేసః ।

తే అన్యత్ పాశాన్ ద్ర ముఖ్యస్త్రేసుః సాస్తమా మత్సరా మారయిష్టుః ॥ అ.౭-౭౭-౩॥

ఋ. ౫-౫౩-౩, ౫-౫౯-౬, ౫-౬౧-౪, ౭-౫౬-౧, ౧౦-౭౭-౨ మున్నగు మంత్రములందు మరుత్తులకు 'మర్యాః' అను ప్రయోగము గలదు. దీని యర్థము మరణశీలురగు మనుష్యులని ప్రసిద్ధము. ఈ విధముగా మరుత్తులు శ్రేష్ఠమనుష్య వాచకమగుట స్పష్టమగుచున్నది. సాయణాచార్యులు కూడా తన ఋగ్వేద భాష్యమునందు కొన్ని స్థలములందు 'మనుష్యరూపా వా మరుతః' అని వ్రాసినాడు. కనఖల్ సురతగిరిబంగలామఠవాసులగు మహామండలేశ్వర శ్రీ స్వామి మహేశ్వరానందగిరిగారు 'అథర్వవేద సంహితోపనిషచ్చతుకమ్' పు. ౨౯౮లో.

తే అజ్యేష్ఠాసో అకనిష్ఠాస ఉద్ధిదోఽమధ్యమాసో మహసా వి వాపుధుః ।

సుజాతాసో జనుషా పృశ్నిమాతరో దివో మర్యా ఆ నో అచ్చాంజికాతు ॥ ఋ.౫-౫౯-౬ ॥

ఈ మంత్ర వ్యాఖ్యయందు మరుత్తులకు శ్రేష్ఠ మానవుల పరక అర్థమొనర్చుచు

పృశ్నిమాతరః - భారతమాతృభక్తాః అజ్యేష్ఠాసః - అకనిష్ఠాసః - సరస్వరం

జ్యేష్ఠకనిష్ఠభావ- ఉత్తమాధమభావహితుః - నర్వప్రకారైః సమాః సమాన్వేదిక ధర్మాః సమాససద్భావా మర్యాః - మనుష్యాః సన్తి ॥ పు. ౨౯౮ ॥ అని వ్రాసినాడు.

ఈ ప్రకారముగా మరుత్తుల యొక్క శ్రేష్ఠమనుష్య వాచకత్వము స్వయముగా వేద మంత్రముల ప్రమాణములచే స్పష్టమగుచున్నది. కావున దీనివల్ల ఏకేశ్వరవాదము నందు ఆటంకమేర్పడునని తలచుట సరియైనది కాదు.

చతుర్వేద భాష్యకారుడగు సాయణాచార్యుడు కూడా అనేక స్థానములందు 'మరుతః' శబ్దమునకు ఉత్తమ పురుష సంబంధముగ వ్యాఖ్యనే చేసియున్నాడు. ఉదాహరణార్థము ఋగ్వేద. ౮-౮౯ నందలి రెండు మంత్రములను జూడుడు.

బృహదిశ్రాయ గాయత మరుతో పృత్రహస్తమమ్ ।

యేన జ్యోతి రజయన్ బులాపుథో దేవం దేవాయ జాగ్మి ॥ ఋ.౮-౮౯-౧॥

ప్ర స ఇశ్రాయ బృహతే మరుతో బ్రహ్మోర్భత ।

పృత్రం హనతి పృత్రహో శతక్రతుర్వజ్జేణ శతపర్వణా ॥ ఋ.౮-౮౯-౩॥

ఈ మంత్ర వ్యాఖ్యయందు శ్రీ సాయణాచార్యుడు 'మరుతః' అర్థమును;

హే మరుతః రు శబ్దే మితం రువన్తీ మరుతః హే మితభాషిణః సోతారః । మ.౧॥

**‘హి (మరుతః) మితరావిణః స్తోతారః (బృహతే మహతే (వః) స్తుత్యస్తోతృత్య
లక్షణేన సంబంధేన యుష్మదీయాం ఇజ్రాయ (బ్రహ్మ) సామలక్షణం స్తోత్రం
(స్థావృత) ప్రోచ్యారయతః మం.౨ (తిలక్ సంస్థాన సం. పు. ౮౯౯)**

ఈ తీరున యొనర్చినాడు. మిత భాషణ మొనర్చు స్తోత్ర లేక భక్తుడు. అతనిని సంబోధించును మంత్రములందు ‘మి కొరకు స్తుతి యొనర్చదగినవాడు మహాన్ పరమేశ్వరుడే. కావున ఆయననే మీరు మంత్రముల ద్వారా స్తుతించుడు’ అని చెప్పబడినది. ఈ రెండు మంత్రములే సామ వేదమందలి ఐద్ర పర్వ మంత్రము 3-3 నందును వచ్చి యున్నవి. ప్ర వ ఇజ్రాయ బృహతే యొక్క మంత్ర సంఖ్య ౨౫౭ మరియు, బృహదిజ్రాయ గాయత అను మంత్ర సంఖ్య ౨౫౮. ఈ రెండు స్థానములందును సాయణాచార్యుడు ఋగ్వేద భాష్యమువలెనే ‘మితభాషణః స్తోతారః’ మరియు ‘మితరావిణః స్తోతారః’ అనగా; మితభాషియున స్తోత్ర లేక భక్తుడు అను అర్థము నొనర్చినాడు. దీనియాధారము స్పష్టముగా నిరుక్తము యొక్క ‘మితరావిణః’ అను పుస్తృతి పైన యున్నది.

(సాయణాచార్య కృత సామవేద భాష్యము శ్రీ జీవనానంద విద్యా సాగర్ ద్వారా సంపాదితము క్రీ.శ. ౧౮౯౨, కలకత్తా. పు. ౧౩౫)

సాయణాచార్యుని కన్న ఎంతో పూర్వపు సామవేద భాష్యకారుడగు నారాయణపుత్ర మాధవుడు కూడా (ఈతడు ఆరవ శతాబ్దము వాడని యెంచబడుచున్నది) ఈ రెండు మంత్రముల భాష్యమునందు ‘మరుతః’ పదమునకు మనుష్యపరమున వ్యాఖ్య నొనర్చినాడు. ఉదాహరణకు ‘ప్ర వ ఇజ్రాయ బృహతే’ భాష్యమునందు ‘హి (మరుతః) నుదీయ ఋత్విజః’

‘బృహదిజ్రాయ గాయత మరుతో వృతహస్తమ్’, యొక్క భాష్యమునందు భరత స్వామి ‘మరుతః’ అను దాని యర్థము. ‘మరుతః - స్తోతారః మహత్ రువన్తీతి మరుతః’ అనుపుస్తృతినిచ్చి యొనర్చియున్నాడు.

(‘సామవేద సంహిత - మాధవ భరత స్వామి భాష్య సంహిత’ డా. కున్వన్ రాజ సంపాదిత ఐద్యార్ ౧౯౪౧ పు. ౧౮౯, ౧౯౦ అను చూడుడు.)

యజుర్వేదము ౨౦-౩౦ నందును ‘బృహదిజ్రాయ గాయత మరుతో వృత హస్తమ్’ అను మంత్రము వచ్చియున్నది. దీని భాష్యము నందును ఉవ్వలుడు, మహీధరుడను నిరువురు భాష్యకారులును ‘మరుతః’ అను దాని యర్థము ఋత్విక్ పరముగానే యొనర్చియున్నారు. ఎట్లనగా:-

ఉవ్వలుడు ‘హి మరుతః’ ఋత్విజాలారా! లేక మరుతః అనియు

మహీధరుడు ‘హి మరుతః’ ఋత్విజః అని యొనర్చినారు. శుక్ల యజుర్వేద సంహిత ఉవ్వలు, మహీధర భాష్య సంవలితా నిర్ణయ సాగర పు. ౩౯౦, ౩౯౧ ని చూడుడు.

4.26 ప్రా. మైక్స్ మూలర్ మరియు ‘మరుతః’

ప్రా. మైక్స్ మూలర్ Vedic Hymns నందు ‘మరుతః’ విషయక సూక్తముల అనువాద మొనర్చుచు వాని యర్థము Storm Gods అని యొనర్చినాడు. ఇవను ఆతడు వాని కొరకు ఉపయోగించిన ‘నరః’ ముస్సుగు

శబ్దములను జూచిన తరువాత అనేక స్థానములందు మనుష్య పరమగు అర్థము నొనర్చుటకు వివశుడైనట్లు తెలియచున్నది. ఉదాహరణార్థము: -

‘పరా హ యత్ స్థిరం హ థ నరో వర్తయథా గురుః ।’

ప్రా. షైక్స్ మూలర్ ఋ. ౧-౩౬-౩ నకు అర్థము నిల్చొనర్చియున్నాడు.

When ye overthrow what is firm, ‘O ye men’. (Vedic Hymns P.97)

అనగా: హే మానవులారా! మీరు దృఢమును కూడా కదల్చివేయునప్పుడు (ఇత్యాది)

శూరా ఇనేద్ యుయుధయో న జగ్మయః శ్రవస్యవో న పుత్రనాను యేతిరే ।

భయంతో విశ్వా భువనా మరుద్వ్యో రాజాన ఇన త్వేష సప్తకో నరః ॥ ఋ. ౧-౮౫-౮ ॥

ప్రా. షైక్స్ మూలర్ దీని యర్థము నిల్చొనర్చినాడు.

All beings are afraid of the Maruts. They are men terrible to behold like kings.

(Vedic Hymns. P. 127)

అనగా: ప్రాణులన్నియును మరుత్తులకు భయపడుచుండును. రాజుల వలెనవి చూచుటకు భయంకర తేజోవంతమై యుండును. ఇచ్చట మరుత్తులకు మనుష్య పరకమగు అర్థము స్పష్టముగా గలదు. మూలమునందు మరుత్తులకు ‘నరః’ అను ప్రయోగము గలదు. దీనికి ప్రా. షైక్స్ మూలర్ ‘Men’ అను అర్థమునొనర్చుట అన్ని విధముల యుచితమేయైయున్నది.

యస్య వా యూయం స్రుతి వాజివో నర ఆహవ్యా నీతయే గథః

అభి షు ద్యుష్మైరుత వాజసాతిభిః సుమ్నా వో దూతయో నశత్ ॥ ఋ ౮-౨౦-౧౬ ॥

ప్రా. షైక్స్ మూలర్ దీని యర్థమునర్పుచు;

He oh men, whose libations ye went to enjoy, that mighty one, o shakers, will obtain your favours with brilliant riches. etc. Vedic Hymns P. 40.

ఇచ్చట కూడా మరత్తులకై మంత్రమునందు ‘నరః’ అను ప్రయోగము గలదు. కావున ప్రా. షైక్స్ మూలర్ తన పక్షపాత పూర్వము గుడ్డేశ్వరముసారము శీర్షిక గూపమునందు ‘మరుతః’ To the Maruts (Storm Gods) వ్రాయుచు కూడా దిగువ ‘నర’ శబ్దమునకు ‘Oh men’ అర్థము నొనర్చుటలో గత్యంతరము లేనివాడైనాడు. ఇట్టివెన్నో ఉదాహరణములు గలవు. కాని గ్రంథ విస్తరణ భయమున ఉల్లేఖించలేదు.

వేదములందు అనేక దేవతల వర్ణన మున్నను ఆధి భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక, ఆధి దైవిక దృష్టితో వాని కనేకార్థములు గలవు. ఐనను వేదముల ననుసరించి ఉపాస్య దైవము, సర్వవ్యాపక, సర్వజ్ఞ, సర్వశక్తిమంతు డగు పరమేశ్వరు డొక్కడే ఐనను, అనేక దేవతల ప్రతిపాదనము విశుద్ధముగు ఏకేశ్వరవాదమునందు (మనము భ్రాంతియందు మునిగి యున్నట్లు) ఏ మాత్రము బాధకము గాజాలదు.

4.29 వేదములు అద్వైత ప్రతిపాదకములు గావు.

వేదములందు ఏకేశ్వరవాదమే ప్రతిపాదించబడినది, కాని అద్వైత వాదము లేదు. ఈ ప్రసంగమున ఈ విషయమును స్పష్ట పరచుట అత్యవసరమైయున్నది. ఈ దిగువ మంత్ర మెంతయో స్పష్టపరచుచున్నది.

౧ ద్వా సుపర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్వజాతే ।

తయోరన్యః పిప్లం స్యాద్వత్ససశ్చన్నన్యో అభి చాకశీతి ॥ ఋ. ౧-౧౬౪-౨౦॥

ఈ మంత్రమునం దిట్లుపదేశించబడియున్నది. జీవాత్మ మరియు పరమాత్మ రూపమున రెండు పక్షులున్నవి. ఇవి రెండును చేతనము అగుటచే పరస్పరము (సఖా) మిత్రులైయున్నవి. మరియు (సయుజా) కేవలముగా యున్నవి. అవి రెండును అనాది నిత్యము లగుటచే సమానముగా ప్రకృతి రూప వృక్షముపై స్థిరముగ నున్నవి. ఆ రెంటియందొకటి కర్మఫల భోగము లనుభవించుచుండగా (అన్యః) రెండవది పరమేశ్వరుడు (అసశ్చిన్) కర్మఫల భోగము లనుభవించకుండా (అభిచాకశీతి) సర్వజ్ఞమగుటచే ద్రష్టయై చూచుచుండును.

ఇచ్చట జీవేశ్వర భేదము ఎంతయో స్పష్టముగా వర్ణింపబడియున్నది. ఎంత ప్రయత్న మొనర్చినను దీనిని వక్ర పరచి చూపుట సాధ్యముగాదు.

ఉపనిషత్తులం దనేక స్థానములలో వేద మంత్రముల వ్యాఖ్యలందు, అనగా వైదిక భావములు ఇతర స్పష్టమగు శబ్దములలో ప్రకటించబడియున్నవి. ఈ మంత్ర వ్యాఖ్య దిగువ వ్రాయబడిన ముద్రాకోపనిషత్తు వచనమున వివరించబడియున్నది.

సమానే వృక్షే పురుషో నిమగ్నోఽనీశయా శోచతి ముహ్యమానః ।

జస్త్వం యదా హశ్యత్యన్యమీశమన్య మహిమానమితి వీతశోకః ॥ ఉ. 3-౧-౨ ॥

అనగా; (పురుష) జీవాత్మ నిత్యము అనాదియగుటచే సమానముగ ప్రకృతి రూప వృక్షమందు (నిమగ్నమై) చిక్కుకొని తనయధికారమును జారవిడుచుకొని శోకమోహము లకు గురియైపోయినది. కాని విప్రుడైతే అది (జస్త్వమ్) ప్రేమతో సేవించదగిన (అన్యమ్) తనకన్న వేరై యున్న (ఈశమ్) స్వామి పరమేశ్వరుని (హశ్యతి) చూచునో, మరియు (అస్యమహిమానమ్) ఇట్టి తనస్వామి మహిమలను అంతటను దర్శించునో అప్పుడది (ఇతి) ఇట్లది వీతశోక అనగా, శోకరహితముగ నైపోవును.

ఈయపనిషద్వచనము, మరియు పైన దెలిపిన మంత్ర ప్రకరణమును ధ్యాన పూర్వకముగా శ్రద్ధాయుక్తముగా నాలోచించునపుడు ఈ 'ద్వాసుపర్ణా' యొక్క భావము బుద్ధి, మరియు జీవులని గాక 'జీవాత్మ పరమాత్మ' లని నిస్సందేహముగ చెప్పవచ్చును.

౨. ఈ దిగువ వ్రాయబడిన మంత్రము ఋ. ౧౦ ౮౨-౭ మరియు యజుర్వేద ౧౭-౩౧కి చెందియున్నది. ఇచ్చట దీని నిర్దేశము అత్యవశ్యకమై యున్నది.

న తం విదాథ య ఇమా జజానాన్యద్ యుష్మాకమున్తరం బభూవ ।

నీహోరణ ప్రాప్తతా జల్వాన్య చామత్యప ఉక్తశాసశ్చరన్త ॥

ఇందు మానవుల నుద్దేశించి ఓ మానవులారా! మీరు (తమ) ఆ పరమేశ్వరుని (న విదాధ) తెలిసికొనకున్నారు. (యః) ఆయన (ఇమా జజాన) ఈ సకల వస్తువులను, లోకలోకాంతరములను నిర్మించువాడైయున్నాడు. (అన్యత్) ఆ పరబ్రహ్మ మీకు భిన్నమైయుండియును (యుష్మాకమ్ అన్తరం బభూవ) మీ లోపలను విద్యమానమై యున్నాడు. అజ్ఞానమును పాగమంచుచే మీరు కప్పబడియున్నారు. వ్యర్థముగ వార్తాలాపములలో, వ్యర్థ ప్రసంగములందు సమయమును నష్టపరచుచున్నారు, కేవలము మీ ప్రాణములనే తృప్తి పరచువారలు, స్వార్థపరులు, వేదముల, మరియు పరమేశ్వరుని కేవలము నామోచ్చారణ మొనర్చువారు, ఆడంబరములపై మోజు గలిగినవారై యున్నారు. కాని యా పరమేశ్వరుని పొందుట కనుకూలముగ ప్రయత్నము నొనర్చుట లేదు. కావుననే మీరు పరమాత్మనెరుగ జాలకున్నారు. ఇచ్చట కూడా జీవేశ్వరుల భిన్నత్వము స్పష్టముగా తెలుపబడియున్నది. పరమాత్మ సమస్త జీవులం దున్నను ఆ జీవునికి (అన్యత్) భిన్నమైయున్నాడు. ఈ విషయమునే శతపథ బ్రాహ్మణమునందు అంతర్యామి ప్రకరణములో ఇట్లు స్పష్టపరచబడినది.

య ఆత్మని తిష్ఠన్నాత్మోఽన్తరో యమాత్మా న వేద యస్యాత్మా శరీరమ్

య ఆత్మని తిష్ఠన్తన్తరో యమయత్యేష త ఆత్మాఽన్తర్యామ్యస్మతః॥

(శతపథ బ్రా. ౧౪-౬-౭. అచ్యుతాశ్రమ సంస్కరణము ద్వితీయ ఖండము. పు.౧౪)

అనగా; ఆత్మయందు స్థిరమైయుండియును ఆత్మకు వేరైయున్నవాడెవడో, అజ్ఞానియగు ఆత్మ ఎవని నెరుగజాలదో, ఈ శరీరమే ఎవనికి ఆత్మయని తోచునో, ఆత్మయందే స్థిరమై యుండియును ఆత్మ నెనడు శాసించుచుండునో అట్టి యాత్మకు అంతరాత్మయై యున్నవాడే పరమేశ్వరుడు. జీవేశ్వరుల భేదము, మరియు ద్వైత వాద ప్రతిపాదన మింతకన్న అధిక మింకేమి యుండగలదు?

3. ఈ మూడవ మంత్రము కూడా ఈ ప్రసంగమునం దెంతయో స్పష్టముగ నున్నది.

యుజ్జతే మన ఉత యుజ్జతే ధియో విప్రా విప్రస్య బృహతో విపశ్చితః ।

విహోత్రా దధే నయునావిదేక ఇన్మహీ దేవస్య సవితుః పరిష్ఠతిః ॥ య. ౧౧-౪॥

(విపశ్చితః విప్రాః) జ్ఞానులు, సుఖ పూర్వకముగా ఎల్లరను విశేష రూపమున ఆనందముతో పరిపూర్ణపరచు విద్వాంసులు తమ మనోబుద్ధులను (బృహతో విపశ్చితః) అందరికన్న మహోజ్ఞానియగు పరమేశ్వరునియందు (యుజ్జతే) లీనమొనర్చుదురు. వారు (కః ఇత్) ఒక్కరు మాత్రమే (వయునావిత్) సకల కర్మలనెరుగునట్టి జ్ఞానులై (హోత్రా విదధే) విశేష రూపమున సకల పదార్థములను ధారణమొనర్చురు. (సవితుః దేవస్య) సర్వోత్పాదకుడగు పరమేశ్వరునివి (మహీ పరిష్ఠతిః) మహా గోపు స్తుతులు, లేక మహా మహిమలు గలవు.

ఇచ్చట కూడా జీవేశ్వరుల భేదము స్పష్టముగా ప్రతిపాదించబడియున్నది. ఆ పరమేశ్వరుడొక్కడే గోపు విపశ్చితుడు (పండితుడు), సర్వజ్ఞుడైయున్నాడు. ఆతనికి భిన్నులైయున్న జ్ఞానులు ఆతని యందు తమ మనోబుద్ధులను సయోగపరచి జ్ఞాన ప్రాప్తి నొందుటకు ప్రయత్నింతురు. అట్టి సర్వజ్ఞుడగు పరమేశ్వరుడొక్కడే, కాని అల్పజ్ఞులగు జీవు లనేకము లని స్పష్టముగనున్నది గదా!

౪. ఈ దిగువ మంత్రము కూడా ప్రార్థనారూపములో జీవేశ్వరుల భేదమును స్పష్టపరచినది.

ఇత్ర క్రతుం న ఆభర హితా పుత్రభ్యో యథా ।

ఇథా ణో అస్మిన్ పురుహూత యామని జీవా జ్యోతిరశిమహి॥

ఋ. 2-32-21, సామ పూ. 3-2-2, అధర్వ 20-28-1॥

హే (ఇత్ర) పరమేశ్వరా! (నః క్రతుం ఆభర) మాకు జ్ఞానము నిమ్ము. (యథా హితా పుత్రభ్యః) ఏ విధముగా తండ్రి తన కుమారునకు జ్ఞానము నిమ్మనో, హే (పురుహూత) అనేక భక్తుల ద్వారా పిలువబడినట్టి పరమేశ్వరా! (అస్మిన్) ఈ మనస్సును నిలుపునట్టి కార్యము, లేక మార్గమునునందు (నః శిక్షా) మాకు శిక్షణనిమ్ము. (జీవాః) జీవులమగు మేము (జ్యోతిః అశిమహి) జ్యోతిని ప్రాప్తించు కొనెదము గాక.

ఇచ్చట ఆ పరమేశ్వరుడే క్కడే మన జనకుడు. మనమెల్లరమూతని సంతానముని సృష్టపరచబడినది. ఆయన సర్వజ్ఞుడు, మనమందరము అల్పజ్ఞులము. కావుననే మన మెల్లరము జ్ఞానముకొరకు ఆయననే ప్రార్థించుము. జీవులమగు మన మనేకులము మనకు జ్యోతి అత్యావశ్యకము కావుననే ఆ జ్యోతిర్మయునితో మనము జ్యోతికొరకు ప్రార్థించుచుందుము. ఇంత స్పష్టముగా జీవేశ్వరుల భేదమును గూర్చి చెప్పబడియుండుగా వేదము అద్వైతవాదమును ధృవపరచుచున్నదని యనుట ఎంతటి యశుద్ధము, మరియు మూర్ఖత్వమో ఆలోచించవలయును.

౫. ఈదిగువ నుదాహరించిన ఐదవ మంత్రము ఈ ప్రసంగము నత్యంత స్పష్టపరచునది. కావున నిచ్చట యుల్లేఖించుట ఆవశ్యకమైయున్నది.

ఇమే త ఇత్ర తే వయం పురుష్టుత యే త్వాదభ్య చరామసి ప్రభూవసో॥

సహి త్వదన్యో గిర్వణో గిరః సఘత్ షోణీరివ స్రతి నో హర్య తద్ వః॥

ఋ. 1-౫2-8, సామ. 323, అధర్వ 20-౧౫-8

(పురుష్టుత) అనేక భక్తులచే స్తుతించబడిన (ఇత్ర) హే పరమేశ్వరా! (ఇమే వయమ్) ఈ మేము (తే) నీవారము (తే) నీవారమేయై యున్నాము. (యే) ఎవరు (త్వాదభ్య చరామసి) నీ నామమునే స్మరించుచు ప్రపంచమున సంచరించుచుందురో, (ప్రభూవసో) అనంతైశ్వర్య సంపన్నుడవగు హే పరమేశ్వరా! (త్వత్ అన్యః) నీవు గాక ఇతరులెవ్వరును (నః గిరః) మా వాణులను (న సఘత్) వినజాలరు. నీవు వృధివి వలె మా వాణులను నీవైపునకు ఆకర్షమొనర్చుకొనుము.

జీవేశ్వరుల భేద మిచ్చటను స్పష్టముగా గలదు. ఆ సర్వజ్ఞుడు, సర్వ వ్యాపకుడగు పరమేశ్వరుడు ఉపాసనీయుడు, మరియు ఎల్లరకు ఆశ్రయమైయున్నాడు. సదా మన మాతనినే స్మరించవలసియుండును. ఆయన గాక మన ప్రార్థనల నాలకించువా రితరు లెవ్వరును గారు.

౬. ఈ యారవ మంత్రము సైతము ఈ విషయము నందెంతయో విస్పష్టపరచునదియై యున్నందున ఇచ్చట నీయబడుచున్నది.

౬ం సదనపుతిమద్భుతం ప్రీయమిద్రవ్య కామ్యమ్ ।

సనిం మేధానుయాసిషమ్ ॥ యజ్ఞ. 32-౧3 ॥

దీనియర్థమేమన; మనము (అద్భుతమ్) ఆశ్చర్యకరముగుణకర్మ స్వభావములు గల (సదసః పతిమ్) విశ్వరూపగృహమునకు లేక సభకు స్వామి (ప్రియమ్) అత్యంత ప్రియమైనవాడు. (ఇంద్రస్య కామ్యమ్) జీవాత్మలు కామించదగిన పరమేశ్వరునితో మనము (సనిం మేధామ్) సత్త్వాసత్త్వముల, ధర్మాధర్మముల, పాప పుణ్యముల విభేదము నొనర్చు బుద్ధిని (అయాసిషమ్) యాచన లేక ప్రార్థన యొనర్చుచుందుము.

ఈ మంత్రము నందును జీవేశ్వరుల భేదము గురించి స్పష్టముగా ప్రతిపాదించబడి యున్నది. ఇంద్రుడుగు పరమేశ్వరుడు జీవాత్మలకు కామింప (కోర) దగినవాడై యున్నాడు. ఈ విశ్వమున కాలడే అద్భుత స్వామి, శుద్ధ బుద్ధిని ప్రదానమొనర్చువాడు. కావుననే అల్పజ్ఞుడు, అల్పశక్తిమంతుడుగు జీవుడు ఆ యనంతశక్తిమంతు డగు పరమేశ్వరునితో శుద్ధముగు బుద్ధిని యాచించును.

౭. ఈ ఋగ్వేదములలోగల మంత్రము ఈ ప్రసంగమునందెంతయో అవసరమైయున్నందున ఇచ్చట ఉల్లేఖించబడుచున్నది.

విష్ణోః కర్మాణి పశ్యత యతో ప్రతాని పస్పశే

ఇంద్రస్య యుజ్యః సఖా || ఋ.౧-౨-౭, యజు. || ౬-౪. ||

మానవులారా! మీరు ఆ (విష్ణోః) సర్వ వ్యాపకుడుగు పరమేశ్వరుని (కర్మాణి పశ్యత) కార్యములను జూడుడు. (యతః) ఇందువల్ల మనుష్యులు (ప్రతాని పస్పశే) శుభసంకల్పముల, మరియు కర్మలను సృష్టించగలరు. - వానిని ఆదర్శరూపముతో ప్రార్థించుకొనగలరు. ఆ పరమేశ్వరుడు (ఇంద్రస్య) జీవాత్మకు (యుజ్యః సఖా) తగిన మిత్రుడై యున్నాడు.

ఇచ్చట కూడా జీవాత్మ కన్న పరమాత్ముడు భిన్నముగ మిత్రునిగా నున్నట్లు స్పష్టముగు ప్రతిపాదన గలదు. పరమాత్మకు 'విష్ణు' శబ్ద ప్రయోగము జీవునకు పరమేశ్వరునికి భేదము తెలుపుట కొరకే యొనర్చబడినది. ఎల్లన, పరమేశ్వరుడు సర్వవ్యాపకుడు. కాని జీవుడు ఒక నిర్ణీత పరిమాణము గల అల్పజ్ఞుడు. పరమేశ్వరుని అద్భుత కార్యములను గాంచి సాధ్యమైనంతవరకు మనుష్యులు అహింస, సత్యవ్రతము, పరోపకారము మున్నగు శుభవ్రతములను గ్రహణమొనర్చగలరు.

౮. ఋగ్వేద. ౮-౧౩-౨౦వ మంత్రమునందును

తదిద్ రుద్రస్య వేతతి యహ్వాం ప్రత్యేషు ఛామసు

మనో యత్రాచి తద్ దధుర్వివేత సః || ఋ.౮-౧౩-౨౦||

ఇచ్చట పరమాత్మును 'రుద్ర' నామముచే స్మరణమొనర్చును 'దధు'లను దండించి ఏడ్పించువాడు, మరియు జ్ఞానప్రాత (రుతః ఉపదేశం రాతి-దదాతీతి జ్ఞానప్రదః పరమేశ్వరః) ఆ (రుద్రస్య) జ్ఞాన ప్రాత, న్యాయకారి, పరమేశ్వరుని (యహ్వామ్) మహాన్ సచ్చిదానంద స్వరూపము (ప్రత్యేషు ఛామసు) పురాతన - నిత్య శరీర ధారకులగు జీవాత్మలందు (వేతతి) ఉత్తమ చైతన్యము, మరియు జ్ఞానము నుల్లిన్న మొనర్చును. (యత్ర) జ్ఞాన ప్రాతయగు ఈ పరమేశ్వరుని యందు (వివేతసః) విశేష జ్ఞానముగల యోగులు (తతే మనః) అజ్ఞే మనస్సును (విదధుః) విశేష రూపమున ధారణమొనర్చుకొందురు. ఏకాగ్రమొనర్చుకొందురు.

ఇచ్చట కూడ అట్టి యహ్వ మహాన్ (ఇదే 'మహాన్') వాచక యహ్వ శబ్దము నుండి యహూదీ మతమందును పరమేశ్వర వాచక (Jehova) జెహోవా మున్నగు శబ్దములు వచ్చినవి) పరమేశ్వర అను శబ్దమునుండి 'ప్రత్నధామ' శబ్దము ద్వారా సూచితమగు నిత్య శరీర ధారకుడుగు జీవాత్మ భిన్న వత్తాను ప్రతిపాదనమునర్హును 'విశేష జ్ఞాన సంపన్నుడుగు జీవుడు ఆ మహాన్ పరమేశ్వరుని యందే తన మనస్సును లగ్న మొనర్చుగల'డని తెలుపబడినది.

౯. ఉత్ పతిర్య ఉచ్యతే కృష్ణీవామేక ఇన్ వశీ

॥ ఋ.౮-౧౩-౯ ॥

ఈ తొమ్మిదవ మంత్రమందును పరమేశ్వరుని విషయమున (కృష్ణీవామ్) సకల మానవులకు (ఏకః ఇత్) ఒకే ఒక (పతిః) రక్షకుడు, స్వామి, మరియు (వశీ) వశమున నుండుకొనగల నియంత (ఉచ్యతే) అని చెప్పబడినది.

ఇచ్చట పరమేశ్వరుని మానవులు మున్నగు సమస్త ప్రాణులకు ఏకమాత్ర రక్షకుడు, మరియు వాటిని వశమున నుంచుకొనువాడని చెప్పబడినది. ఇందువల్ల నాతడు జీవులకు భిన్న మగుట సిద్ధించుచున్నది.

౧౦. యజుర్వేదము నందలి ఈ పదునెనిమిదవ మంత్రము కూడా ఇందలి ప్రముఖమైయున్నది.

నేదాహమేతం పురుషం మహాన్తం ఆదిత్య స్థం తమసః పరస్తాత్ ।

తమేవ విదిత్వాతి మృత్యుమేతి నాన్యః పన్థా విద్యతేఽయనాయ ।

॥ య.౩౧-౧౮ ॥

జ్ఞాన సంపన్న వ్యక్తిగను నేను (ఏతమ్) ఈ (ఆదిత్యవర్ధమ్) సూర్యులను కూడా ప్రకాశమొనర్చు జ్యోతిర్మయుడు (మహాన్తం పురుషమ్) మహాన్ సర్వవ్యాపకుడు నగు పరమేశ్వరు నెరుగుదును. ఆతడు (తమసఃపరస్తాత్) అజ్ఞానాంధకారమునకు వేరైయున్నాడు. (తమ్) ఆ పరమేశ్వరుని (విదిత్వా ఏవ) మానవుడు తెలిసికొనియే (మృత్యుమ్ అతి ఏతి) మృత్యువు నధిగమించి అమరుడైపోవును. (అయనాయ) మోక్షప్రాప్తి కొరకు (అన్యః పన్థా న విద్య తే) ఇంతకన్న వేరు ఏ మార్గమును లేదు.

ఈ మంత్రములో రెండు రకముల పురుషుల గూర్చి చెప్పబడినది. ఒకడు జ్యోతిర్మయ సర్వవ్యాపక మహాన్ పురుషుడు (సంసార రూపాయాం పురి శేతే ఇతి పురుషః) పరమేశ్వరుడు, రెండవవాడు అల్పశక్తిమంతుడు, అల్పజ్ఞుడు, శరీర రూపగరమున నివసించునట్టి జీవాత్మ. ఈ యిరువురొకరకును పై దెలిపిన వ్యత్యుత్తి ననుసరించి పురుష శబ్ద ప్రయోగ మొనర్చబడును. ఆ పరమ పురుషుడైన పరమేశ్వరుని జ్ఞానము తరువాతనే మోక్షప్రాప్తి గలుగును. కాని ఇతరత్రా సాధ్యముగాదు. ఇదే విధముగ ఇతర వేదాది మంత్రములందును జీవేశ్వరుల భేదమును గూర్చి స్పష్టముగ ప్రతిపాదించ బడియున్నది. గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే ఆయన్నిటిని ప్రవేశపెట్టుట సాధ్యముగాదు. ఇక మూడు నాలుగు మంత్రముల నిచ్చిన సరిపడు ననుకొందుము.

౧౧. యో భూతానామధిపతిర్యస్మిన్ త్లోకా అధి శ్రితాః ।

య ఈశే సుహతో మహాన్ తేన గృహ్లామి త్వామహం నయి గృహ్లామి త్వామహమ్

॥ య

౨౦-౩౨ ॥

ఈ మంత్రమునందు జీవేశ్వర లోకముల భేదములను (భిన్నత్వమును) గూర్చి అతి స్పష్టముగా వివరణ గల దనుటలో అణుమాత్రమును సందేహము లేదు. మంత్ర సరళ శబ్దార్థ మిట్లున్నది.

(యః) ఎవడు (భూతానామ్) సకల ప్రాణి మాత్రుల (అధిపతిః) స్వామియో (లోకాః) ఈ సమస్త

లోకలోకాంతరములు (యస్మిన్ అధిశ్రితాః) ఎవని నాశ్రయించి ఉన్నవియో, (యః) ఎవడు (మహతః మహాన్) ఉన్నతోన్నతుడు మరియు (ఈశే) సర్వమునకు ఈశ్వరుడో, (తేన) ఆ కారణము వల్లనే (అహమ్) నేను హే పరమేశ్వరా! (త్వామ్) నిన్ను (గృహ్యేమి) గ్రహణమొనర్చు చున్నాను. (మయి) నేను నాలోపల (త్వామ్) నిన్ను గ్రహణమొనర్చును. ఎల్లప్పుడును నాలో నీ ధ్యాన చింతనముల నొనర్చుచుండెదను.

సకల ప్రాణులకు పరమేశ్వరుడే స్వామియని ఇచ్చట స్పష్టముగా చూపబడినది. లోకలోకాంతరము లన్నియును ఆతనినాశ్రయించియే యున్నవి. ఆయనయే గొప్ప . వారి కప్పును మహా గొప్పవాడు. కావుననే అల్పజ్ఞుడు, అల్పశక్తి మంతు డగు జీవునకు సదా ఆతని శరణమునే ఆశ్రయించవలసి యుండును.

ఈ మంత్ర భాష్యమునందు ఉవ్వటునికి, మహీధరునికి భాష్యకారులీరువురకును ఆత్మ పరమాత్మల భేద పరమగు వ్యాఖ్య యొనర్చుటకన్న గత్యంతరము లేక పోయినది.

4.30 ఉత్పటుని భాష్యము

‘యో భూతానాం చతుః ప్రకారాణామ్ అధిపతిః । యస్మిన్ శ్రులోకా అధి ఉపరి శ్రితాః స్థితాః । యశ్చ ఈశే మహతః వికారజాతస్య స్వయం చ మహాన్ తేన గృహ్యేమి త్వామ్ అహమ్ ॥ పుట. 3౯౧॥

మహీధరుడీ మంత్రమునకు భాష్యమునిల్లు ప్రాసినాడు.

యః పరమాత్మా భూతానాం జియాద్విభూతానాం చతుర్విధానాం అధిపతిః - అధికం పాలకః । యస్మిన్ ఆత్మని లోకాః - భూతాదయః అధిశ్రితాః - ఆశ్రితాః॥ లోకా యదాదాదా ఇత్యర్థః । మహాన్ సర్వోత్కృష్టే యః (మహతః) మహత్తత్త్వప్రముఖస్య తత్త్వగణస్య (ఈశే) ఈశ్వే నియున్తా వర్తతే, ఇత్యాది. ।

ఇచ్చట భాష్యకారులీరువురును పరమేశ్వరుని సమస్త ప్రాణులకు, లోకలోకాంతరములకు ఆధారభూతుడు, నియామకుడు, మరియు సకల ప్రాణులకును భిన్నముగా నున్నాడని స్పష్టముగా నంగీకరించినారు.

౧౧. ఋగ్వేదపు. ౮-౯౬-౬ వ మంత్రమున కూడా జీవేశ్వరుల మరియు జగత్తుల విభేదములను గూర్చి స్పష్టముగా ప్రతిపాదనము గలదు.

తము స్వేదామ య ఇమా జజాన విశ్వా జాతాస్య పరాణ్యస్మాత్ ।

ఇన్ద్రేణ మిత్రం దిధిషేమ గీర్ధిరహి నమోభిర్వృషభం విశేమ ॥ ఋ. ౮-౯౬-౬॥

దీని శబ్దార్థము :- మేము (తమ ఉ స్త్రవామ) ఆ పరమేశ్వరునే స్తుతింతుము. (యః ఇమా జజాన) ఈ సూర్యుడు మున్నగు పదార్థముల నెవడు చేసియున్నాడో, (విశ్వా జాతాని) ఉల్బున్నమైన ఈ సమస్త పదార్థములు (అస్మాత్) జడములగు కారణమున పరమేశ్వరునికన్న అతి హీనములై యున్నవి. (ఇన్ద్రేణ) ఆత్మ ద్వారా మనము (మిత్రం దిధిషేమ) సర్వమునకు సత్యమగు మిత్రుడగు ఆ పరమేశ్వరుని స్తుతించవలెను. మరియు (నమోభిః గీర్ధిః) నమస్కారవాణులతో అట్టి (వృషభమ్) సుఖముల ఎర్పించజేయు పరమాత్ముకు (ఉపవిశేమ) సమీపమున గూర్చుండి ఆయనను గూర్చి యథార్థమగు ఉపాసన నొనర్చవలెను.

ఇట్లే వేద మంత్రములు ఆత్మ పరమాత్మ ప్రకృతుల విభేదములను గురించి స్పష్టమగు శబ్దములలో ప్రతిపాదించు చున్నవి. వీని ద్వారా

బ్రహ్మ సత్యం జగన్మిథ్యా, జీవో బ్రహ్మైవ నా పరః॥

అనా: (బ్రహ్మయే సత్యము జగత్తు మిథ్య, లేక అసత్యమైయున్నది. జీవుడే బ్రహ్మ. జీవ బ్రహ్మలు వేర్వేరుగాదు. అద్వితవాదములమే ఎగిరిపోవుచున్నది. ఈ సిద్ధాంతము పైన చెలిపిన, మరియు ఇతర అనేక వేద మంత్రముల శిక్షణకు సంపూర్ణముగా విరుద్ధమే యని వేరూ చెప్పుటవసరమే లేదు. వాస్తవమునకు మహర్షి వేదవ్యాసులు రచించిన వేదాంతదర్శనమునందలి 'నేతరోఽననపత్యై: ౧-౧-౧౬, భేదవ్యసదేశాచ్చ ౧-౧-౧౭, భేదవ్యసదేశాచ్చాన్య: ౧-౧-౨౧, అధికం తు భేదవ్యసదేశాత్ ౨-౧-౨౨, శారీరకృద్భయోఽపి భేదేన మధీయతే ౧-౨-౨౦, ముచ్చగు సూత్రములు జీవబ్రహ్మలు వేర్వేరని స్పష్టముగా నిరూపించుచున్నవి.

'ఈ జగత్పద్ధాదులు వాస్తవముగా మనకు కాన్పించుచున్నవి గదాయని చెప్పబడుచున్నను, ఇదియంతయు, మాయ, మరియు అవిద్యకారణమేనని యథార్థముగా ఇవి సత్యములుగావు' అని వాదించినను ఈ వాదము కూడా వేద శిక్షణకు సంపూర్ణముగా విరుద్ధమే. ఉదాహరణమునకీ దిగువ బుఖ్యోద మంత్రములను జూడుడు. ఇచ్చట పరమాత్మయే సత్యమని చూపుచు ఆయన కార్యములు కూడా సత్యమైనవే యని చెప్పబడినవి.

ప్ర ఘా న్సన్య మహతో మహాని సత్యా సత్యన్య కరణాని వోచమ్ ॥ ఋ.౨-౧౫-౧॥

అనా: (అస్య మహతః సత్యన్య) ఈ మహా సత్య స్వరూపుడుగు పరమేశ్వరుని (కరణాని) కార్యములు కూడా (మహాని ఘ సత్యా) అతిగొప్ప సత్యములు. వీనిని నేను (ప్ర అనువోచమ్) అతి గంభీరముగా, స్పష్టముగా వేదములనుసరించి చెప్పగలను.

సత్రా సోమా అభవన్సన్య విశ్వే సత్రా మదాసే బృహతో మదిష్ఠా: ॥ ఋ.౪-౧౭-౬॥

(అస్య) ఈ పరమేశ్వరుని (విశ్వే సోమా: సర్వ ఉల్పాదిత పదార్థములు (సత్రా అభవన్) సత్యములు, వాస్తవికములు (సత్రా ఇతి సత్యవామ నిఘం.౩-౧౦) (అస్య బృహతో) ఈ మహాన్ జగదీశ్వరుని (మదాసే) ఆనందము (మదిష్ఠా: అత్యంతానందము, అధికమత్తును గలిగించునదియై యున్నది.

'యచ్చికేత సత్యమిత తన్న మోషం వసు స్సార్థ ముత జేతోత దాతా ॥ ఋ.౧౦-౫౫-౬॥

ఆ పరమేశ్వరుడు (యతీ) ఏ పదార్థ సమూహమును, లేక జగత్తును (చికేత) సంపూర్ణముగా యేర్పగునో అది (సత్యమ్ ఇతి) సత్యమైన విషయమే. (న మోషమ్) వ్యర్థము, లేక అసత్యముగాదు. ఆ పరమాత్మ (స్సార్థమ్ వసు) వాంఛనీయమును ఉత్తమైశ్వర్యములను (జేతా ఉత దాతా) జయించువాడు, మరియు ఈయ గలవాడు. ఈ విధముగ నిచ్చట స్పష్టమగున దేవత, జగత్తును మిథ్య, మరియు అసత్యమని నమ్ము సిద్ధాంతము సంపూర్ణముగా వేద విరుద్ధమై యున్నది. యజుర్వేదమున;

కవిర్మనీషీ పరిభూ: స్వయముర్భాగ్యాతాతథ్యతోఽర్థ్వాన్

న్యదధాచ్ఛాశ్వతీభ్య: సమాభ్య: ॥ యజ. ౪౦-౮॥

అట్టి సర్వజ్ఞుడు, మనస్సాక్షి, సర్వవ్యాపకుడు, స్వయంసిద్ధుడుగు పరమేశ్వరుడు (శాశ్వతీభ్య: నిత్యములైన జీవరూప ప్రజలకొరకు (యాతాతథ్యతః) యథార్థ సత్యరూపమున (అర్థ్వాన్ వ్యదధాతీ) పదార్థముల నిర్మాణమొనర్చి వేదముల ద్వారా వాని యథార్థ రూపము నుపదేశించినాడు.

ఈ జగత్తు కేవలము సత్యమేగాక పరమేశ్వరునకు భిన్నమై యున్నది. ఈ విషయమును అనేక వేద మంత్రములు ధృవపరచుచున్నవి. ఈ ఋగ్వేద. ౧-౪-౧౪వ మంత్రమున;

న యస్య ద్యావాప్రథివీ అనువ్యచ్ఛో న సిద్ధవో రజసో అస్తమానః॥

నోత స్సప్త్యం మదే అస్య యుధ్యత ఏకో అన్యపుక్ష్మిషే విశ్వమానుషక్ ॥ ఋగ్వే. ౧-౪-౧౪॥

ఈ మంత్రమందు 'పరమేశ్వరుని మహిమల హద్దుల నెవ్వరును పొందజాలరు. పృథివి, ఆకాశము, సముద్రములు, మరియు లోకలోకాంతరములన్నియును ఆయన మహిమల యొక్క ఒక్క అంశమును మాత్రమే మన యెదుట ప్రకటించగల'వని కలదు. చివరి చరణమందు 'ఆ పరమేశ్వరుడు (ఏక) ఒక్కడే, ఆయన తన కన్న (అన్యత) భిన్నముగ నీ (విక్ష్మ) జగమును (చక్రమే) నిర్మించును. ఐనను (అనుచక్) సర్వవ్యాపకుడగుటచే ఈ జగత్తు నందు సదా విద్యమానమై యుండును. ఆతడు లేని పదార్థమే లేదు. ఈ విధముగా ప్రపంచము పరమాత్మకన్న భిన్న సత్యయని మంత్రమున ప్రతిపాదించబడియున్నది. ఇదే విధముగా నిమ్న మంత్రము గూడ జగత్తు బ్రహ్మకన్న భిన్నమేయని పరమేశ్వరుని జగత్కర్తయని బలపరచుచున్నది.

ప్రాసావీద్ దేవః సవితా జగత్ పృథక్ ॥ ఋ. ౧-౧౫౧-౧, సా. ఉ. ౧౯-౫-౪॥

ఆ సవితా సర్వోత్పాదకుడగు పరమాత్మ (పృథక్ జగత్) ఆతనికి భిన్నముగా నున్న ఈ విశ్వమును (ప్రాసావీత్) సృష్టించినాడు. అని మంత్ర భావము.

'బ్రహ్మసత్యమే జగన్మూల్య' అను ఈ నవీన వేదాంతాల సిద్ధాంతము వేదానుకూలమైనది గాదని సప్తమూ చెప్పవచ్చును.

౧౩. యజ. ౪౦-౧౭. మంత్రము యొక్క ఉత్తరార్థము కూడా జీవేశ్వరుల భిన్నత్వమును స్పష్టపరచినది.

ఓఽమ్ క్షతో స్యుర క్షిజే స్యుర కృత స్యుర ॥ య. ౪౦-౧౭ ॥

హే (క్షతో) కర్మశీలుడవగు జీవా! నీవు (ఓఽమ్ స్యుర) ఓఽమ్ పదవాచ్యుడు సర్వరక్షకుడగు పరమేశ్వరుని సదా స్మరించుచుండుము. (క్షిజేస్యుర) నీ యొక్క దుర్బలత్వమును దూరమొనర్చుకొని బలప్రాప్తికై ఆ సర్వ శక్తిమంతుని స్మరించుము. మరియు (కృతం స్యుర) నీవిదివరకు చేసిన కర్మలను తలచుకొనుము. దీనిచే ఆత్మ నిరీక్షణ మొనర్చుకొనును నీవు ఉన్నతినందుచు పొమ్ము. అని ఆత్మ పరమాత్మల సంబంధము ఉపాస్య ఉపాసకులుగా చూపబడినది.

౧౪. దిగువ మంత్రము లో జీవేశ్వర భేదము స్పష్టముగా గలదు.

'వయం ఘా తే అపి ష్మసి స్తోతార ఇష్ట గిర్వణః ।

త్వం వో జిన్వ సోమపాః ॥ ఋ. ౮-౩౨-౭, సామ. పూర్వార్చిక ౨-౧౨-౮॥

(గిర్వణ ఇష్ట) వాణి ద్వారా సేవించదగిన హే పరమేశ్వరా (వయమ్) మేము (స్తోతారః) స్తుతియొనర్చు భక్తులము (అపి) కూడా (తే ష్మసి) నీవారమ్ (సోమపాః) మా భక్తి రసమును ప్రేమతో వానమొనర్చు (త్వమ్) నీవు (నః) మమ్ము (జిన్వ) తృప్తి పరచుము. ఇచ్చట పరమాత్మను స్వామి, ఆధారభూతుడని, జీవు లాతని సేవకులు, తదాశ్రితులని విశదపరచబడినది.

ఇదే విధముగా వందలకొలది మంత్రములను జీవేశ్వర ప్రకృతి భేద సూచకములను ఉద్భుతమొనర్చినప్పుడు. కాని గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే సాహసించకున్నాము.

గతి. ఈ దిగువ అధర్వ వేద మంత్రము బ్రహ్మ, జీవుడు, ప్రకృతి యొక్క భిన్న భిన్న సత్తాలను గురించి కావ్యమయ భాషయందు ప్రతిపాదించుచున్నది.

బాలాదేకమణీయస్సం ఉత్తైకం నేవ దృశ్యతే

తతః పరిష్వజీయసీ దేవతా సా మమ ప్రియా || అథర్వ. గ౦-౮-౨౫||

మూడనాది పదార్థములుగలవు. వానిలో (ఏకమ్) ఒకటి జీవుడు (బాలాత్ అణీయస్సుమ్) వెంట్రుకకన్నను సూక్ష్మమైయున్నది. (ఉత) మరియు (ఏకమ్) ఒకటి ప్రకృతి రూపనిత్య పదార్థము (న ఇవ దృశ్యతే) అన్యక్షము, మరియు సూక్ష్మమగుటచే మన కన్నులకు గాన్పించదు. ఈ రెండింటిని కూడ అంతర్యామి రూపమున (పరిష్వజీయసీ) ఆలీంగనమొనర్చు కొనియున్న (దేవతా) ఏ దేవత గలదో (సా మమ ప్రియా) అదే పరమేశ్వర రూప దేవత నాకు అన్నిటికన్న ప్రియమైయున్నది. ఈ విధముగా బ్రహ్మ, జీవుడు, ప్రకృతుల భిన్నత్వనిర్దేశము స్పష్టముగా ఈ మంత్రమున గలదు.

4.3 | నానదీయ సూక్తము లద్వైతవాదమును సమర్థించుచున్నదా?

ఋగ్వేద చివరి మండల సూక్తములందు విశేషించి నానదీయ సూక్తము. ఋ.గ౦-౧౨౯ లో అద్వైతవాద ప్రతిపాదన గలదని ఈ యద్వైతవాదమును సమర్థించు కొందరు విద్వాంసు లందురు. ప్రొ. మెక్స్ మూలర్ *Six Systems of Philosophy* యందు ఈ సూక్తమును నిర్దేశ మొనర్చుచు ఇట్లు వ్రాసినాడు.

Monotheism and Monism - All these tendencies worked together in one direction and made some of the Vedic poets see more or less distinctly that the idea of God if once clearly perceived, included the ideas of being One and without an equal. They thus arrived at the conviction that above the great multitude of gods, there must be one Supreme Personality and after a time they declared that there was behind all the gods that One (Tad Ekam) of which the gods were but various names.

- Indian Philosophy by Prof. Max Muller Vol.-I p.39.

దీని సారాంశమేమన; ఈ ప్రవృత్తులన్నియును గలిసి ఒక దిశ యందు కార్యమునొనర్చినవి. అనేక వైదిక ఋషులకు 'ఈశ్వర విషయక ఆలోచనలు స్పష్టపడినచో దానియందు ఈశ్వరుడొకడు అనుపముడు అను భావము సమావిష్టమగు'నను విషయము స్పష్టముగా అనుభూతిని గలిగించినవి. కావుననే వారొక పరిణామమును స్థిరపరచికొనినారు. అదియే అనేక దేవతలపై మరొక దేవార్ధిదేవుడుండు ననునది. కొంతకాలము తరువాత సకల దేవతల వెనుక ఒక సత్ (సత్యము) గలదని వారు ప్రకటించిరి. అదియే 'తదేకమ్' అనియనబడినది. సకల దేవతలు ఆ యొకే బ్రహ్మకు వేర్వేరు నామములై యున్నవన్నారు. ఇందుకు

(ప్రా. మైక్స్ మూలర్ ఋ.౧-౧౬౪-౪౬ మంత్రము 'ఏకం సద్విప్రా బహుధా వదన్యగ్నిం యమం మాతరిశ్వానమాహుః' ను ఉదాహరించుచు దాని యనువాదమునిట్లు ఒనర్చినాడు.

The sages call that one in many ways; they call it Agni, Yama, Matarishva.

అనగా; జ్ఞానులు ఆయననొక్కనినే అనేక విధములుగా బిలుచుచుందురు. ఆతనినే వారు అగ్ని, యమ, మాతరిశ్వా మున్నగు నామములచే ధ్యానించెదరు. దీని తరువాత నానదీయ సూక్తము, ౨వ మంత్రము యొక్క 'ఆనీదూతం స్వధయా తదేకం తస్మాద్దాన్యన్న పరఃకించనాస' ఈ భాగము నుదాహరించి దాని యర్థము.

That One breathed breathlessly by itself మ్యాక్స్ మూలర్ బిప్పిణి ఇట్లు గలదు. other than it, there nothing since has been IxOMy|The former thought led by itself to a monotheistic religion, the letter as we shall see, to a monistic philosophy.

(Indian Philosophy Vol.I. P.40)

పూర్వము స్థిరపరచిన ఆలోచనల ద్వారా ఏకేశ్వరవాద మారంభమైనది మరియు నానదీయ సూక్తము నందీయబడిన ఆలోచనల ద్వారా అద్వైతవాదము ప్రారంభమైనదని మనము చూడగలము. Vedic Age నందును Religion and Philosophy శీర్షికయందలి ౧౮వ అధ్యాయములో ఈయాలోచనలే ప్రకటించబడియున్నవి. అనగా;

It has been generally held that the Rigvedic religion is essentially a polytheistic one, taking on a pantheistic colouring only in a few of its latest hymns. - Vedic Age. P.378

అనగా; బహుళ; ఋగ్వేదీయ ధర్మము అనేకేశ్వరవాదముతో గూడియున్నదనీ, ఇది వెనుకటి కొన్ని సూక్తములందు అద్వైతవాద వర్ణము (రంగు)ను పులుముకొన్నదని యెంచబడుచున్నది. అనేక విద్వాంసుల అభిప్రాయము కూడ ఇదే విధముగ నున్నది. కావున దీనిపై సంక్షేపముగా కొంత తెలియపరచుట అవశ్యకమనిపించుచున్నది. ఋగ్వేదము. (౧౦-౧౨౯) నానదీయ సూక్తము నందలి మంత్రముల నన్నింటిని ధ్యానపూర్వకముగా అనేక సార్లు చదివిన తరువాత దీనియందు అద్వైతవాద ప్రతిపాదనము లేదను స్పర్థయుమునకు వచ్చినాము. మీదు మిక్కిలి కర్మ ఫలదాతయగు బ్రహ్మ, అనేక కర్మఫల భోక్తయగు జీవుడు, 'స్వధా' యను పేరుతో ప్రకృతి వీటి యొక్క సత్తాలు స్పష్టముగా నిర్దేశించబడియున్నవి. ఉదాహరణకు రెండవమంత్రమందు బ్రహ్మ నిర్దేశము 'ఆనీదూతం స్వధయా తదేకం తస్మాద్దాన్యన్న పరః కించనాస' అని ఈ మంత్రము, మరియు ఇతర అనేక మంత్రములందును చేయబడినది. ఆ ఒక్కడేయగు పరబ్రహ్మ ప్రత్యయవస్థయందు సృష్టికి పూర్వమునందు కూడా స్వధాతో గూడ విధిగమనమై యుండెను. ఇంతకన్న ఉత్క్లిష్టమేదీయు లేకుండెను. ఇచ్చట స్వధా మరియు 'తస్మాత్ హి అన్యత్ న పరః కించన ఆస' అను నీ శబ్దములపై ధ్యానము నీయవలసియున్నది. ఈ 'స్వధా' యను శబ్దమే ఈ సూక్తములోని ఐదవ మంత్రమందును వచ్చినది.

తిరశ్చీనో వితతో రశ్మిరేషామ్ అధః స్విదాసీతదుపరి స్విదాసీతేత్

రేతో ధా ఆసన్ మహిమాన ఆసన్ స్వధా అవస్తాత్ ప్రయతిః పరస్తాత్ ॥

ఆ బ్రహ్మయొక్కదే స్వధాతో గూడ విద్యమానమై యుండెనని రెండవ మంత్రమందు చెప్పబడినది. గట్టిపట్టుదల గల అద్వైతవాది, సుప్రసిద్ధ, భాష్యకారుడగు సాయణాచార్యుడు ఈ 'స్వధా' శబ్దమునకు తన వేద భాష్యమునందు అర్థము నిల్పు వ్రాసియున్నాడు.

స్వస్మిన్ ధీయతే (ధీయతే - ఆశ్రిత్య వర్తత ఇతి స్వధా మాయా తయా తదే

బ్రహ్మ ఏకమ్ అవిభాగావన్నమాసీత్ సహాయుక్తే ప్రధాన ఇతి తృతీయా

సహశబ్దయోగాభావేఽపి సహోర్థయోగే భవతి అత్ర ప్రకృతి ప్రకృత్యాభ్యాం

తస్యాః స్వాతస్త్వం నివార్యతే॥ (సాయణాచార్యభృతే ౧౦-౧౨౯-౨ భాష్యే)

అనా; 'స్వధా'యను శబ్దమున కిచ్చుట స్వస్మిన్ ధీయతే - (ధీయతే - ఆశ్రిత్య వర్తతే అను వ్యుత్పత్తుల ద్వారా 'మాయ' కలదు. బ్రహ్మ ఆ మాయతో అవిభక్తమైనట్లుండెను.

'మాయ' శబ్దము యొక్క అర్థము 'మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాత్' (శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు ౪-౧౦) ననుసరించి ప్రకృతి యగును. కావున బ్రహ్మతో గూడా ప్రకృతి సత్తా కూడా ఇచ్చుట స్పష్టముగా నున్నది. ఆ చేతన బ్రహ్మ లేకుండా స్వయముగా ప్రకృతి కార్యముల నొనర్చుటయం దనమర్థత గలది. కావున దాని స్వతంత్రతను నిషేధ రూపమున నెంచుటయం దే మాత్రమును హానియుండదు. అది ఆచేతనము, కావుననే బ్రహ్మనాశ్రయించి యుండును. ఐనను ఈ నానదీయ సూక్తము ద్వారా కూడా దాని సత్తాను నిరాకరించుట అసంభవము. 'ఋగ్వేద సంహితోపనిషచ్చుతకము యొక్క లేఖకుడు (శ్రీ స్వామి మహేశ్వరానంద మండలేశ్వరులు (గిరిశానందాశ్రమసురతగిరి బంగళాకనఖల) గారుగట్టి పట్టుదలగల అద్వైతవాది. వేదములందరిద్వైతవాదమును సమర్థించుట కొరకే ఆతడు యీ 'శుక్ల యజుర్వేద సంహితోపనిషచ్చుతకమ్, మరియు అథర్వ వేద సంహితోపనిషచ్చుతకమ్' అను గ్రంథములను వ్రాసినాడు. ఈ మంత్ర వ్యాఖ్యనొనర్చుచు పైన సూచించిన సాయణ భాష్యము నుదహరించుచు ఆయన టిప్పణినిల్పు వ్రాసినాడు.

అత్ర స్వధేత్యనేన సహోర్థతృతీయయా చ మాయయా ఈశ్వరానాశ్రితత్వమ్

ఈశ్వరేక్షణానపేక్షత్వం చ సాంఖ్యోక్తం స్వాతస్త్వం వార్యతే॥

(ఋగ్వేద సంహితోపనిషచ్చుతకం, స్వామి మహేశ్వరానందకృత వివృతి సమలంకృతం పు.౨౪౪)

అనా; స్వధా, మరియు దానితో తృతీయ ప్రయోగముచే మాయా (ప్రకృతి) ఈశ్వరు నాశ్రయమున లేకుండుట, మరియు ఈశ్వరుని ద్వారా 'ఈక్షణము' యొక్క అవసరము లేకుండుటయను వాని చేత ఈ సాంఖ్యోక్త స్వతంత్రత నిషేధించబడినది.

పై దృష్టితో ప్రకృతి యొక్క స్వాతంత్ర్య నిషేధము అంగీకరించుటనే మాకే విధమున అభ్యంతరము లేదు. కాని దాని సత్తాను నిషేధమునర్పించుట. జీవాత్మల సత్తా కూడా ఐదవ మంత్రమున జూపిన 'రేతోధా' శబ్దముచే స్పష్టముగా ధృవపడుచున్నది. ఈ శబ్దమునకు సాయణాచార్యుడే దిగున రీతిలో అర్థము చేసియున్నాడు.

రేతోధా - రేతసో బీజభూతస్య కర్మణో విధాతారః కర్తారో భోక్తారభి జీవాః॥

అనా బీజభూత కర్మల (సృష్టియందు వీని ద్వారా పునః జన్మనైతలు అవశ్యకమై పుడుచున్నది) నొనర్చువారు, మరియు కర్మ ఫల భోగముల ననుభవించు జీవులు, ఇట్టి అనేక జీవుల సత్తాను 'రేతోధా ఆమ్' అనగా సృష్టి నిర్మాణమునకు పూర్వావస్థ యందును బీజ భూత కర్మలనొనర్చు, మరియు కర్మ ఫలభోగముల ననుభవించు జీవులు విద్యమానమై యుండిరిని ఈ య్దవ మంత్రమున చెప్పబడినది. కావున వానిని నిరాకరించుటయు అసంభవమే. ప్రయత్నశీలుడగు కారణమున జీవుని మాత్రమే 'ప్రయతిః' అను పేరుతో చెప్పబడినది. అనగా ప్రకృతి (దీనిని మాయయను పేరుతో కూడా చెప్పబడినది) చేతనుడగు కారణమున ప్రయత్నశీలుడగు జీవుడు శ్రేష్ఠుడై యున్నాడు. ఈ భావము 'స్వధా' అవస్థాత్ ప్రయతిః పరస్థాత్ (మం.౫) అను శబ్దముల ద్వారా ప్రకటించబడినది. దీనియర్థమును సాయణాచార్యుడు "తత్ర వ భోక్తభోగ్యయార్థ్యే (స్వధా) అన్నాన్నాతత్ భోగ్యప్రపంచః (అవస్థాత్) అవరః నిశ్చిన్తః ఆసీత్ (ప్రయతిః) ప్రయతీతా భోక్తా (పరస్థాత్) పరః ఉత్పిన్తః ఆసీత్" ఈ శబ్దములలో చేసియున్నాడు. 'స్వధా' శబ్దమునకు అన్నమను అర్థమును దీసికొని దాని తాత్పర్యము భోగ్యప్రపంచమని జేసియున్నాడు. మరియునది క్రిందయున్నదనియు, ప్రయత్నమొనర్చు, మరియు కర్మఫలమనుభవించు జీవుడు దాని (ప్రకృతి) కన్న ఉత్పిన్తడని అభిప్రాయము వ్యక్త పరచినాడు.

ఈ విధముగా ఈ సూక్తమునందు అనేక మంత్రములలో బ్రహ్మయేగాక 'స్వధా' పేరుతో ప్రకృతి, మరియు 'రేతోధాః' యను నామమున అనేక జీవాత్మల సత్తా సృష్టముగా ప్రమాణిత మగుచున్నది. స్వ. మహేశ్వరానంద మండలేశ్వరులును 'బుగ్గేద సంహితోపనిషత్పాఠకమ్' యొక్క వివరణమున శ్రీ సాయణాచార్యుల భాష్యమునే ఉదాహరించును 'రేతోధాః - జీవభూతస్య కర్మణో - విధాతః - కర్తారో భోక్తార్శ్చ జీవాః ఆసన్' అని పు.౨౫౭ లో వ్రాసినాడు. 'స్వధా అవస్థాత్ ప్రయతిః పరస్థాత్' అనుదానికి సాయణాచార్యుని భాష్యము యొక్క అర్థమునే చేసినాడు. రెండవ అర్థము పు. ౨౬౦లో దిగువ శబ్దములలో పరమేశ్వర పరముగా జేసియున్నాడు.

ఏవం స్వధాశబ్ద వాచ్య మాయాఽనిద్వాది శబ్దేనాభిధీయమానా పరమేశ్వరీ శక్తిః, అవస్థాత్ - అధమం నిశ్చిన్తం కల్పితత్వాత్ పరిణామ్యుపాదానకారణమ్ (ప్రయతిః) సా శక్తిః ప్రయతతే యస్మిన్ పరమాత్మని - యమాశ్రిత్య సోఽయంశక్తి ప్రయత్నాధారః పరమాత్మా ప్రయతిరిత్యర్థః॥

(పరస్థాత్) సర్వోత్తమః సర్వాదిష్టానః పరమార్థ సత్య ఆసీదిత్యర్థః ॥ పు. ౨౬౦॥

భావమేమన స్వధా శబ్దవాచ్యమైనదే అవిద్య మున్నగు నామములతో గూడా పిలువబడుచున్నది. అది పరమేశ్వరీయశక్తి, మరియు జగత్తున కుపాదాన కారణము. అది దిగువ స్థాయికి చెందినది. దానియీశ్రయమున నేయా(స్వధా) ప్రకృతి ప్రయత్నమొనర్చుచుండును. అట్టి శక్తిమరియు ప్రయత్నమునకు ఆధారభూతుడునగు పరమాత్మయే సర్వోత్పిన్తడు. ఆయన సదా నిర్వికారుడగు కారణమున పరమార్థసత్యమైయున్నాడు.

ఈ విధముగా బ్రహ్మ, జీవుడు, మరియు ప్రకృతుల సత్తాను గూర్చి ఈశానదీయ సూక్తమునందు సృష్టముగా వర్ణనయుండుటచే దీనిని 'అద్వైతపాద ప్రతిపాదక' మని తలచుట పొరపాటు. ఈ పొరపాటున కొక ముఖ్య కారణము - 'తస్మాద్ధాన్యన్న పరః కించనాస' (రెండవ మండలము) యొక్క అర్థమును చక్కగా దెలిసికొనకుండుటయే. ఇచ్చటవచ్చిన 'పరః' శబ్దము యొక్క అర్థముపై తప్పుగా 'ఆ బ్రహ్మాకన్న వేరేమియు

లేకుండెను' అని అర్థము చేయబడినది. (ప్రా.మైక్స్) మూలర్ కూడా 'Other than it, there nothing since has been' అను అర్థమునే జేసినాడు. 'ఆ బ్రహ్మ కన్న వేరేమియును లేకుండెను, లేదు కూడాను' అనునది అశుద్ధమే. ఇచ్చట పరశబ్దము లేదు కాని 'పరస్' సకారాంత శబ్దము గలదు. అది పరస్థాిత లేక ఉత్క్లిష్టత వాచకమగును. కావుననే దీనియర్థము (తస్మాత్) ఆ బ్రహ్మకన్న (పరః) ఉత్క్లిష్టమైనది (అన్యత్ హ) నిశ్చయముగా (కించన న ఆస) ఏమియును లేకుండెను. సాయణాచార్యుడు ఇచ్చట 'తస్మాత్ ఖలు పూర్వోక్తాన్తాయసహితాద్ బ్రహ్మణః (అన్యత్ కించన) కీమపి మస్తు భూతభౌతికాత్మక జగత్ (న ఆస) న బభూవ (పరః) పరస్థాిత స్పష్టః ఊర్ధ్వం వర్తమానమ్ ఇదం జగత్ తదానీం న బభూవేత్తర్థః'

అనగా; స్పష్ట నిర్మాణమైన పీఠవసేయైన ఈ జగత్తు అప్పుడు లేకుండెను. అను అర్థమును స్వ. మహేశ్వరానంద మండలేశ్వరుడొనర్చినాడు. తరువాత (పరః) ఉత్క్లిష్టమ్, (నాస)నైవాసీత్ అనగా దానికన్న ఉత్క్లిష్టమైన దేదియు లేకుండెనని కూడా అర్థము వ్రాసినాడు.

పరమాత్మ కన్న మిన్న ఏదియును లేకుండెను. ఇప్పుడును లేదు అనునది యే వాస్తవికార్థమైయున్నది. దీనిచే 'స్వధాపదవాచ్య ప్రకృతి, మరియు 'రేతోధాః' పదవాచ్య జీవాత్మల సత్త్వా నిషేధింపబడదు. దీనిపై కూడా శ్రీ మహేశ్వరానందులు అద్వైతవాద పట్టుదలతో 'తస్మాదుత్క్లిష్టం నికృష్టం చ కీమపి బ్రహ్మవ్యతిరిక్తం తదా నాసీదితి' (పు.౨:౩౫) అను అర్థమునొనర్చినాడు. అనగా అప్పుడు బ్రహ్మకన్న అతిరిక్తముగాని, ఉత్క్లిష్టముగాని, నికృష్టముగాని ఏదియును లేకుండెను అని. కాని యిదిమాన్యత గలది గాజాలదు. ఏలన; సూక్ష్మమునందలి మంత్రములలో బ్రహ్మయోగాక ప్రకృతి, మరియు జీవాత్మల సత్త్వము గూర్చి అతిస్పష్టమగు నిర్దేశము మహేశ్వరానందుల వ్యాఖ్యానానుసారము గూడా నున్నది. ఐనను నాతడు; 'ఆనీదవాతం స్వధయా తదేకమ్' యొక్క వ్యాఖ్యయందు (స్వధా) ప్రకృతి సహితమగు బ్రహ్మను చూపియు 'ఏవం స్వధాసాహిత్యోక్తిరపి వ్యవహారతో న పరమార్థతః' అని ముందర వ్రాసికొనినాడు.

అనగా; స్వధా, లేక ప్రకృతి బ్రహ్మ సత్త్వాను గూర్చిన మంత్రమందు గల ప్రతిపాదన వ్యావహారికమే గాని వాస్తవికముగాదు. వారి యీ నిరాధారమగు కల్పనను మన మంగీకరించజాలము. ఏలన; ఇది మంత్రోక్త తాత్పర్యమునకు సంపూర్ణముగా విరుద్ధమైయున్నది. పరమాత్మ వంటిది లేక ఉత్క్లిష్టమనునదే నిషేధించదగిన విషయము. ఈ దిగున మంత్రములందుపదేశించిన విధముగా;

న కిరిష్ట త్వదుత్తరో న జ్యాయో అప్తి పుత్రహన్, న కిరేవం యథా త్వమ్ ॥ ఋ.౪-౩౦-౧॥

న త్వానాం అన్యో దివ్యో న సార్థివో న జాతో న జనిష్యతే ॥ ఋ.౭-౩౨-౨౩॥

న తే విష్ణో జాయమాన్ న జాతో దేవ మహిమ్యుః పరమస్తమాప ।

ఉద్ధస్తభ్యు నాకమృత్యం బృహస్పం దాధర్ష పృథివీమభితో మయూఖైః ॥ ఋ.౭-౯౯-౨॥

మున్నగు మంత్రములందు (౧) హే పరమేశ్వరా! నీకన్న గొప్పవాడు గాని, ఉత్క్లిష్టమైనవాడు గాని, నీకు సోటియైనవాడుగాని ఇతరు యెవ్వరు లేరు. (౨) హే పరమేశ్వరా! (త్వానాం) నీవంటివాడు (అన్యః) ఏ యితరమైన (న దివ్యః న సార్థివః) దివ్య మరియు సార్థివ ప్రాణులు లేవు, ఉండబోవు' అని చూపబడియున్నది.

ఈ విధముగ నిషేధము వల్ల బ్రహ్మ కన్న అతిరిక్తమైన దేదియును లేదు. ఇంతేగాక ఆయనకు సాటియైనది లేక ఆతనికికన్న ఉత్కృష్టమైన దేదియును లేదు. అను నదియును సిద్ధించదు. ఇందువల్ల బ్రహ్మ యొక్క అనుపమానత్వ ప్రతిపాదన మగును గాని అద్వైత వాదము మాత్రము గాజాలదు. ఆతని కన్నను జ్ఞానము, శక్తి, పరిమాణములందు అల్పముగా నెంచికొని ఆత్మల పక్షమునుండి చేసిన ప్రార్థనలు వేదములం దనేకముగాంచవలెను. ఉదా:- ఋగ్వేద సామవేదమందలి ఈ మంత్రములు

తం త్వా గృణామి తవసమతవ్యాన్ క్షయస్తమస్య రజసః పరాకే॥

(ఋగ్వేద ౭-౧౦౦-౫, సామ. మంత్ర సం. ౧౬౨౬)

అనా; (అతవ్యాన్) అల్పము (తవసం త్వా గృణామి) మహా గొప్పవాడవును ఆగు నీ స్తుతి యొనర్చుము. (అస్య రజసః పరాకే క్షయస్తమ) ఆయన ఈ విశ్వమున కావలను సంపూర్ణముగా స్థితిమైయున్నాడు.

అభీషతస్తదాభరేష్ట జ్యాయః కనీయసః॥

పురూవస్మద్ధి మఘవన్తనాదసి భరే భరే చ హవ్యః॥ (ఋగ్వేద. ౭-౩౨-౨౪, సామ. మంత్ర సంఖ్య ౩౦౯)

అనా; (ఇష్ట) హే పరమేశ్వరా! (జ్యాయః) గొప్పవాడవగు నీవు (కనీయసః అభీషతః అభర) అల్పలవగు మేము నీ శరణమునకు వచ్చియున్న మాకు అన్నివైపుల నుండి జ్ఞానము మరియు శాంతిని ప్రాప్తింపజేయుము. (మఘవన్) జ్ఞానధన సంపన్నుడవగు నీవు (పురూవసః) అపరిమితైశ్వర్యవంతుడవు (హి) నిశ్చయముగా (సూత్ అసి) సనాతనుడవు, నిత్యుడవునైయున్నావు. (భరే భరే చ) ప్రతి యజ్ఞములందును, సంగ్రామములందును నీవు మాత్రమే (హవ్యః) పూజనీయుడవు, మరియు ఆహ్వానించుకొనదగినవాడవు.

ఈ మంత్రములందీ విధముగా పరమేశ్వరుని గొప్పగా (తవస ఇతి మహన్నామ నిఘంటువు ౩-౩) తనను (అతవ్యాన్) అల్పనిగా, పరమేశ్వరుని (జ్యాయః) మహనీయునిగా, మరియు జీవాత్మలను (కనీయసః) అల్పజ్ఞులుగా జూపుచు జీవేశ్వర భేదము స్పష్టముగా ప్రతిపాదితమొనర్చబడినది. దీనిని నిరాకరించుట వేదములనుండి సంపూర్ణముగా అనభిజ్ఞత్వమే సూచితమగును. ఈ విధముగ వివేచనము వల్ల నాసదీయ సూక్తము (ఋ. ౧౦-౧౨౯) మరియు ఇతర వేదమంత్రములచే అద్వైతవాదము సిద్ధి గాజాలదు. కాని బ్రహ్మ, జీవాత్మ, ప్రకృతులను నీ మూడనాది పదార్థముల శ్రేణి మాత్రమే సిద్ధియగును. గ్రంథవిస్తరణ భీతినే ఈ ప్రకరణాధ్యాయము లిచ్చటనే పరిసమాప్తమొనర్చబడును. ఈ యధ్యయమందు వైదిక దేవతల స్వరూపమును ప్రకాశపరచుచు మధ్యకాలీన, పౌరాణిక భాష్యకారుల, పాశ్చాత్య విద్వాంసుల మరియు వారి అనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసుల భ్రాంతులను ప్రమాణ సహితముగా త్రోసిపుచ్చుచు వైదిక ఏకేశ్వర వాదము ప్రతిపాదించబడినది.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

పంచమాధ్యాయము

5.1 వైదిక యజ్ఞ విషయక భ్రాంతి నివారణము

యజ్ఞము వైదిక ధర్మమునం దొక అత్యవశ్యక తత్వమునుటయం దేమాత్రము సందేహము లేదు. యజ్ఞ మహత్త్వమును గూర్చి వేదములం దనేక స్థలములలో స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది. యజ్ఞముల ద్వారానే ఈశ్వరపూజ, మరియు మోక్ష స్రాప్తి విధాన మేర్పరచబడియున్నది.

యజ్ఞేన యజ్ఞ మయజస్త దేవాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్ |

తే హ నాకం మహిమానః సచస్త యత్ర పూర్వే సాధ్యాః సంతి దేవాః || బు.౧౦-౯౦-౧౬ ||

సత్యనిష్ఠుల విద్వాంసులు యజ్ఞముల ద్వారానే పూజనీయుడగు పరమేశ్వరుని పూజయొనర్చురు. యజ్ఞములందు సమస్త శ్రేష్ఠ ధర్మములు సమకూడును. అట్టి యజ్ఞముల ద్వారా ఈశ్వర పూజ యొనర్చు మహాపురుషులు దుఃఖిరహితమగు మోక్షమును పొందుదురు. యజ్ఞములందు అనేక జ్ఞానులు, విద్వాంసులు సమావేశ మగుదురు. అనేక వేదమంత్రముల చర్చలు విను నవకాశము లభ్యమగును. యజ్ఞ శబ్దము 'యజ్' అను ధాతువుచే నేర్పడును. దానికి దేవపూజ, సంగతీకరణము, దానము అను నీ మూఢర్థములు ధాతు పాఠమునందు వర్ణించబడియున్నవి. మన సకల కర్తవ్యములు దీనియందే కూడియున్నవి. కావుననే సైనుదాహరించిన మంత్రమందలి మొదటి చరణమునందు 'యజ్ఞేన' అను ఏకవచన ప్రయోగ మొనర్చియును 'తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యాసన్' అను బహు వచన రూప ప్రయోగమొనర్చిబడి యున్నది. ఇందు ముఖ్యముగా మానవుల మూడు కర్తవ్యములు గలవు. (౧) తనకన్న పెద్దవారి యెడ (౨) దాదాపు సమానవయస్కుల యెడ (౩) తనకన్న చిన్నవారి యెడ దేవపూజ, సంగతీకరణము, దానముల ద్వారా ఈ మూడు కర్తవ్యముల నిర్వేగము స్పష్టముగా గలదు. కావుననే 'యజ్ఞేనై శ్రేష్ఠతమం కర్మ' (శత.బ్రా. ౧-౭-౩-౫) 'యజ్ఞే హి శ్రేష్ఠతమం కర్మ' (తైత్తిరీయ సంహిత ౩-౨-౧-౪) మున్నగు వాక్యములు పురాతన సాహిత్యమందు చూడవచ్చును. వీనియందు యజ్ఞములు శ్రేష్ఠతమకర్మలని యుపదేశించబడి యున్నది. యజ్ఞము వొనర్చునివారి కెంతటి దుర్గతి గలుగునో, ఏ విధముగా వారు పతనమగుదురో బుద్ధివంతులైన, అధర్వ. ౨౦-౯౪-౬ మంత్రముల ద్వారా చూపబడియున్నది.

న యే శేకుర్యజ్ఞేయాం నావమారుహం ఈర్ష్యైవ తే న్యవిశస్త కేపయః||

అనగా; (యే) ఎవరు (యజ్ఞేయాం నావమ్ ఆరుహమ్ న శేకుః) యజ్ఞమును నొకపై నారోపించు సమర్థులూరో (తే) వారు (కేపయః) కుత్తిర, అపవిత్రాచరణ గలవారై (ఈర్ష్యా ఏవ) ఇచ్చటనే, ఈ లోకమందే (న్యవిశస్త) అధః పతనమైపోవుదురు.

మహాదుఃఖకర విషయమేమనగా; వేదములందే యజ్ఞముల మహిమ ఇంతగా వర్ణించబడియున్నదో, ఏ

యజ్ఞములు పరమేశ్వర పూజ మరియు నాతని స్రాప్తికి సాధనము లని చూపబడినవో అట్టి యజ్ఞముల విషయములో మధ్యకాలీన ఆచార్యులు, పాశ్చాత్య విద్వాంసులు మరియు వారి అనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసులు కడు అశుద్ధము, ఏహ్యమగు భావమును ప్రకటించియున్నారు. దానిని చదివిన ఆలోచనాపరు లెల్లరును లజ్జితులుగాకుండ నుండజాలరు. ఇంతటితో ఊరుకొనక ఈ పైశాచికతత్త్వము గల విద్వాంసులు వైదిక యజ్ఞములందు గొఱ్ఱెలను, మేకలను, ఎద్దులను, గోవులను, గుఱ్ఱములను బలియొనర్చు విధానము గలదని తమ గ్రంథములందనేక స్థానములందు వ్రాసియున్నారు. గత ఆధ్యాయమునందు మేము ఏ **Vedic Age** నామక పుస్తక వివేచన మొనర్చియుంటిమో అందులో కూడా ఈ విషయమున గొప్ప భ్రాంతితో గూడిన ధారణలు అనేకములు గలవు. 'ఆస్రీ' సూక్తముల విషయమున లేఖకు డిల్లు వ్రాసినాడు.

Scarcely less debased than the Danastutis are the Apri hymns, manufactured artificially for employment in animal sacrifices..... There is no reason to doubt that these hymns were actually used at the animal sacrifices as tradition maintains.

The Vedic Age. P. 348

అనగా; 'ఆస్రీ సూక్తము గూడా దానస్తుతులవలెనే అత్యస్త నిక్ష్పష్టమైయున్నది. ఇది కృత్రిమ రూపములో పశుయజ్ఞములందు ఉపయోగము కొరకే వ్రాయబడినది... ఈ సూక్తముల ప్రయోగము పరంపరానుగత విశ్వాసముతో పశుహింసాత్మక యజ్ఞములందు ఒనర్చుటకొరకే యనుటలో ఏ మాత్రము సందేహము లేదు.'

ఈ లేఖకుడు మరొక చోట యజ్ఞముల విషయమున ఇట్లు వ్రాసియున్నాడు.

We need not discuss here at length the problem of the original theory of the sacrifice - whether the magic art of perpetuating the life of the herbs and of vegetation, and even of man, was the essence of the sacrifice, and whether the gift theory was original or secondary. We may only note that when the Kaushik Sutra (XIII, 1-6) Prescribes a magic rite in which portions of the bodies of some animals and human beings such as a lion, a tiger, a Kshatriya and a Brahmacharin are to be eaten to acquire certain qualities, not totemism but the conception of sacramental communion is hinted at (Vedic Age. P. 501).

ఈ విషయమునందు అధిక వస్తుత వివేచన మొనర్చవలెనన్న మరొక పెద్ద గ్రంథమే కావలసియుండును. కాని ఈ దిగువ నిర్ణయమే ఇట్టి భ్రాంతులను దోలగించుటలో సహాయపడగల దనుకొనుచున్నాము.

౧. వేదములన్నింటి యందును యజ్ఞములం దవసరమైనపుడు లేక అక్కడక్కడ విశేషణ రూపములో 'అధ్వర' శబ్ద ప్రయోగము అనేక స్థానములందు చూడగలము. దీని వ్యుత్పత్తిత్వము నొనర్చుచు నిరుక్తకారులగు శ్రీ యాస్కాచార్యులిట్లు వ్రాసినారు.

అధ్వర ఇతి యజ్ఞానామ - ధ్వరత్విర్నింసా కర్మా తత్రుతోషేధః ॥ నిరుక్తే ౨-౭ ॥

అధ్వర వనగా యజ్ఞము. అనగా హింసారహిత కర్మ. ఈ యధ్వర ప్రయోగములు చతుర్వేదములందనేకములున్నవి. ఈ దిగువ నిర్దేశములు చాలు ననుకొందుము.

బుద్ధ్యేదమునందలి కొన్ని మంత్రములు దిగువ నీయబడుచున్నవి. చూడుడు.

౧. అగ్నే యం యజ్ఞసుధ్వరం విశ్వతః పరి భూరసి! న ఇద్ దేవేషు గచ్ఛతి ॥ ఋ.౧-౧-౪॥

హే జ్ఞాన స్వరూపుడగు పరమేశ్వరా! నీవు హింసారహిత యజ్ఞములందు మాత్రమే వ్యాప్తమగుదువు. ఇట్టి యజ్ఞములనే సత్య నిష్ఠగల విద్వాంసులు సదా స్వీకరించుచుందురు అని దీని భావము స్పష్టముగా నున్నది.

౨. రాజస్తమధ్వరాణాం గోపామృతస్య దీదివిమ్ । వర్తమానం స్వేదమే ॥ ఋ.౧-౧-౮॥

భావము :- ఇచ్చటయును పరమేశ్వరుని అధ్వరముల, అనగా సమస్త హింసారహిత కర్మలందు రాజమానుడు, లేక విరాజమానుడని చూపబడినది. ఇందువల్ల పశుహింసాత్మక కర్మల నిషేధము స్పష్టమేగదా!

౩. త్వం హోతా మన్వోద్ధితోఽగ్నే యజ్ఞేషు సీదసి ।

సేమం నో అధ్వరం యజ ॥ ఋ.౧-౧౪-౨౧॥

ఇచ్చట కూడా యజ్ఞము కొరకే అధ్వర శబ్ద ప్రయోగమున్నది. మరియు 'నీవు మాయీహింసారహిత యజ్ఞముల నిర్వర్తింపజేయు' మని 'హోతా' ద్వారా ప్రార్థించబడినది.

౪. న సుక్రతః పురోహితో దమే దమేఽగ్నిర్యజ్ఞస్యాధ్వర్య చేతతి,

క్రత్యా యజ్ఞస్య చేతతి ॥ ఋ.౧-౧౨౮-౪॥

ఇచ్చట కూడా పరమేశ్వరుడు మరియు వేదవిదులైన పురోహితులు హింసారహిత యజ్ఞములనే మానవుల కుపదేశించినారని చూపబడినది.

౫. ప్రతిత్యం వారుమధ్వరం గోపితాయ ప్రహాయసే! మరుద్ధిరగ్ని ఆగహిః ॥ ఋ.౧-౧౯-౧॥

జ్ఞాన స్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని, మరియు పురోహితుని 'అగ్ని' అను పేరుతో సంబోధించుచు 'వారు-సుందరము, హింసారహితము నగు ఈ యజ్ఞాది శుభకర్మలందు పాపములనుండి రక్షణకొరకు మేము మిమ్ము పిలుచుచున్నాము. విద్వాంసులగు, బుద్ధిజాలతో ప్రాణశక్తులతో గూడ మీరు ఇచ్చటికి దయచేయుడు' (అని పరమేశ్వర పరముగ హృదయ ప్రదేశమున)

మరుత ఇతి బుద్ధిర్ నామసు ॥ నిఘ ౩-౧౮ ॥

ప్రాణావై మరుతః ॥ ఐత. ౩-౧౬॥

ఇట్లే దిగువ బుద్ధ్యేద మంత్రములలో అధ్వర నామమున స్పష్టముగ యజ్ఞ ప్రతిపాదన గలదు. ఇది యజ్ఞమున హింసను నిషేధించును.

ఋ. 3-౨౦-౧ లో అధ్వర అనగా హింసారహిత యజ్ఞమునే కోరుట గమనింపదగినది. మంత్రము యొక్క ఉత్తరార్థమును గాంచుడు-

౬. సుజ్యోతిషో సః శ్రుణ్వన్తు దేవాః సజ్యోషసో అధ్వరం వాచశానాః॥ ఋ. ౫-౨౦-౧॥

అనగా; ఉత్తమ జ్ఞాన జ్యోతిషే సంపన్నమైన ప్రేమయుక్తము, అహింసాత్మక యజ్ఞములనే సదా కాంక్షించు దేవ సత్య నిష్ఠ గల విద్వాంసులు మా ప్రార్థనలను విందురూక.

౭. అగ్ని ఇలా సమిధ్యసే వీతిహోత్రో అమర్త్యః ।

జపస్య సూ నో అధ్వరమ్ ॥ ఋ. 3-౨౪-౨ ॥

ఇచ్చట అధ్వర శబ్దము హింసారహితకర్మయగు యజ్ఞము కొరకు ప్రయోగించుచు జ్ఞాన స్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని ప్రేమతో స్వీకరించుమని కోరబడినది.

౮. యస్య త్వమగ్నే అధ్వరం జాజోషో దేవో మర్తస్య సుధితం రరాణః ।

ప్రీతేద సద్వోత్రా సా యవిష్ఠాసామ యస్య విధతో వృధాసః ॥ ఋ. ౪-౨-౧౦॥

అనగా జ్ఞాన స్వరూపుడమనో పరమేశ్వరా! ఎవని హింసారహిత యజ్ఞమును నీవు ప్రేమ పూర్వకముగా స్వీకరించెదవో, ఆతని వాణిగొప్ప ప్రేమ మరియు శక్తితో గూడిన దగును. ఇదే విధముగా సత్యమగు ఉపాసకుల సాంగత్యమునుండి మేము వృద్ధిని ప్రాప్తించుకొందుము గాక.

ఇదే విధముగా; ఋగ్వేదమందలి దిగువ మంత్రములందు, ఇంకా అనేక స్థలములందు 'అధ్వర' శబ్దప్రయోగము గలదు.

5.2 అధ్వర శబ్ద ప్రయోగము గల కొన్ని ఋగ్వేద మంత్రముల సంఖ్య

“౧-౨౬-౧; ౧-౪౪-౧౩; ౧-౭౪-౧; ౪; ౧-౬౩-౧౨; ౧-౧౦౧-౮; ౧-౧౩౫-౩; ౧-౧౫౧-౩-౭; ౨-౨-౫; ౩-౧౭-౫; ౩-౨౦-౧; ౩-౨౦-౫; ౩; ౫౪-౧౨; ౪-౯-౬; ౪-౧౫-౨; ౪-౩౭; ౧; ౫-౪-౮; ౫-౨౬-౩; ౫-౨౮; ౬; ౫-౪౪-౫; ౬-౨-౩; ౧౦-౬-౧౫; ౭; ౬-౧౬-౨; ౭-౩-౧; ౭-౪-౧౬; ౮-౩-౫; ౭; ౮-౨-౧; ౮-౩౫-౨౩; ౮-౪౬-౧౮; ౮-౫౦-౫; ౧౦; ౮-౬౦-౨; ౮-౬౬-౧; ౮-౭౧-౧౨; ౮-౯౩; ౨౩; ౯-౬౭-౧; ౮-౭౨-౫; ౮-౮౨-౩; ౮-౯౮-౩; ౮-౧౦౨-౬; ౮; ౧౦-౮-౩; ౮-౧౧-౪; ౮-౧౭ ౭; ౮ ౨౧-౬; ౮-౩౦-౧౫; ౪౦; ౨౦-౭౭-౮; ౧౦-౨౨-౭ మున్నగునవి.

5.3 యజుర్వేదమునందు యజ్ఞార్థము అధ్వరశబ్దములు

యజుర్వేదము నందును దిగువ సూచిత మరియు ఇతర అనేక మంత్రములందు యజ్ఞము కొరకు 'అధ్వర' శబ్దమేగాక దిగువ విధమగు ఉపదేశములు వచ్చియున్నవి. అవి పశువులు మున్నగు వాని హింసను గట్టిగా నిషేధించుచున్నవి.

దృతే దృగ్భూమా మిత్రస్య మా చక్షుషా సర్వాణి భూతాని

సమీక్షంతాం మిత్రస్యాహం చక్షుషా సర్వాణి భూతాని సమీక్షే

మిత్రస్య చక్షుషా సమీక్షామహి || యజుర్వేద. 3౬-౧౮||

అజ్ఞానాంధకార నాశకుడవునగు ఓ ప్రభువరా! సకల ప్రాణులు నన్ను మిత్ర దృష్టితో జూచును గాక. సర్వ ప్రాణులను (కేవలము మానవులనేగాదు) నేను మిత్రుని వలె ప్రేమమయ దృష్టితో జూతును గాక. మేమెల్లరమును పరస్పరము సదా మిత్ర దృష్టితోనే చూచుకొనెదము గాక.

యజు. ౧-౧ యందు యజ్ఞమును శ్రేష్ఠతను కర్మయను పేరుతో సంబోధించుచు ‘పశూన్ పాహి’ పశువుల రక్షించుడని ఉపదేశించబడియున్నది. యజు. ౬-౧౧లో పశువులకు (పశూన్ ప్రాయేథామ్) పశువులను రక్షించుమని ఉపదేశమైనది. య. ౧౪-౮, యందును ఇట్టి యుపదేశమే గలదు. ‘ద్విపాదవ చతుష్పాత్ పాహి’ అనగా; ఓ మానవా! నీవు రెండు పాదములుగల మనుష్యులను, నాల్గు పాదములుగల పశ్వాదులను, పక్ష్యాదులను సదా ప్రేమతో రక్షించుచుండుము.

ఇదే విధముగా పశురక్షా ప్రతిపాదక, పశు హింసా నిషేధక మంత్రము లెన్నియో గలవు.

“గాం మా హింసీరదితిం విరాజమ్” || య. ౧౩-౪౩ ||

“ఇమం మా హింసీద్విపాదం చక్షుమ్” || య. ౧౩-౪౭ ||

“ఇమం మా హింసీరేక శఫం పశుం కనిక్రదం వాజినం వాజినేషు” || య. ౧౩-౪౮ ||

“ఇమమూర్ధాయం వరుణస్య నాభిం త్వచం పశూనాం ద్విపదాం చతుష్పదామ్ |

త్వష్ట్యః ప్రజానాం పరమం జనిత్రమగ్నే మా హింసీః పరమే వ్యోమన్” || య. ౧౩-౫౦ ||

మున్నగు వందల కొలది మంత్రములు గొట్టెలు మేకలు, గోవులు అశ్వములు మున్నగు వాని హింసా నిషేధమును గూర్చి యున్నవి. అధ్వర శబ్దము యజ్ఞమునకు పర్యాయము, లేక విశేషణ రూపములో ప్రయోగించబడిన మంత్రములెన్నియో వేదములందు గలవు. వాని నుండి కొన్ని మాత్రమే ఇవట ఉదాహరించబడుచున్నది.

౧. “భద్రో నో అగ్నిరాహుతో భద్రా రాతిః శుభగ భద్రో అధ్వరః” ||

భద్రా ఉత ప్రశస్తయః” || యజు. ౧౫-౩౮ ||

౨. “వీలిహోత్రం త్వా కవే ద్యుమన్తం సమిధీమహి | అగ్నే భృహన్త మధ్వరే” || య. ౨-౪ ||

౩. ఉవ ప్రయన్తో అధ్వరం మన్త్రం వోచేమాగ్నయే |

ఆరే అస్మే చ శ్చివ్యతే || యజు. ౩-౧౧ ||

౪. హవిన్ముతీరిమా ఆహో హవిష్మా ౨౭ ఆ వివాసతి ।

హవిష్మాన్ దేవో అధ్వరో హవిష్మా ౨ అస్తు సూర్యః ॥ య. ౬ - ౨౩॥

౫. హృదే త్వా మమసే త్వా దివే త్వా సూర్యాయ త్వా ।

ఊర్వ మిమమధ్వరం దివి దేవేషు హోత్రా యచ్చ ॥ య. ౬ - ౨౫॥

౬. మన్వాని ధీభిరుత యజ్ఞ మృష్టన్ దేవత్రా చ కృణుహ్యధ్వరం నః ॥ య. ౨౯ - ౨౬॥

5.4 సామ వేదమున అధ్వర శబ్దము

సామ వేదమందును యజ్ఞమునైతే అధ్వర శబ్ద ప్రయోగము దిగువ, మరియు ఇతర వందలాది మంత్రము లందును చూడబడుచున్నవి.

మం. ౧౬. “ప్రతిత్యం చారుమధ్వరం గోపితాయ ప్రహూయసే । మరుద్భిరగ్న ఆగహి” ॥

ఇచ్చట యజ్ఞమును అధ్వరము, మరియు హింసారహిత శుభకర్మల పేరని అదియే ‘చారు’ అనగా ఉత్తమమైన సుందర కర్మయని చెప్పబడినది. దాని కొరకే విద్వాంసులు నిమంత్రణ మొనర్చబడినారు.

మం. ౨౧. “అగ్నిం వో వృధస్తమధ్వరాణాం పురూతమమ్ । అచ్చా నస్త్రే సహస్వతే ॥”

ఇచ్చట అగ్ని పరమేశ్వరుని, జ్ఞానియుగు విద్వాంసుని, ఆగ్రేసరుడగు నాయకుని పరముగా చెప్పబడినది. అధ్వరముల అనగా హింసారహిత యజ్ఞములను మాత్రమే అభివృద్ధి పరచుటకు, వానిని ప్రోత్సహించుటకుపదేశించబడినది. మరియు పైన జెప్పబడిన శ్రేష్ఠ జనులు మాత్రమే అట్టి యజ్ఞములను ప్రోత్సహింతురనియును చెప్పబడినది.

మం. ౩౨. “కవిమగ్నిముపస్తుహి సత్యధర్మాణమధ్వరే । దేవమమీవచాతనమ్” ॥

ఇచ్చట కూడా యజ్ఞమును అధ్వరము అనగా హింసారహిత శుభకర్మల పేర బిలుచుచు, దీనియందు సత్యధర్మము (శాశ్వత నిత్య నియమములు) గల, స్వ సంకలుముల నివారకుడు, జ్ఞాన స్వరూపుడును పరమేశ్వర స్తుతిని గూర్చి ఉపదేశించబడినది.

“న కి దేవా ఇనీమసి న క్యాయోపయామసి । మస్త్రశ్చుత్యం చరామసి” ॥ సా. పూ. ౨ - ౪ - ౨॥

ఈ మంత్రములో పశుహింసాదులు స్పష్టముగా నిషేధింపబడినవి. సాయణాచార్యుడి మంత్ర భాష్యము నిట్లు వ్రాసినాడు. “హే దేవాః । యుష్మద్ విషయే కిమపి న హింసన్మః శ్రుతా విధివాక్య ప్రతిపాద్యం యద్ యుష్మద్ విషయే కర్మ తత్ ఆచరామః । (సామసంహితా భాష్యమే కలకత్తా సం. పు. ౯౫) వివరణకారుడు, సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు వైన సత్యవ్రత సామశ్రమీ గారు తన వివరణమందు చాల చక్కగా వ్రాసినాడు. ఏమన ‘ప్రాణివధం కర్మ పశ్వాదియాగం న కుర్యః’ అనగా, మేము ప్రాణి హింసాత్మకమున పశ్వాదియాగము నొనర్చము.

‘మీఞ్ హింసాయామ్’ అను ప్రయోగము గలదు. అనగా; మేము హింసాత్మక కార్యముల నొనర్చుము. ప్రోత్సహించుము. వేదోపదేశములనుసరించియే మా యాచరణముండును. అధ్వర శబ్ద ప్రయోగము దిగువ మంత్రములలోను ఇతర అనేక మంత్రములందును గలదు. ఇందువల్ల విస్ఫుండహేమూ యజ్ఞాది కర్మలందు పశుహింసా నిషేధము గలదని స్పష్టమగు చున్నది. దీని యందే.

౧. భద్రో నో అగ్నిరాహుతో భద్రా రాతిః సుభగ భద్రో అధ్వరః ।

భద్రా ఉత స్రశస్తయః ॥ సా. పూ. ౨-౨-౫॥

౨. త్వమగ్నే గృహపతిస్త్వం హోతా నో అధ్వరే ।

త్వం హోతా విశ్వనార ప్రదేతా యషి యాసి చ వార్యమ్ ॥ సా. పూ. ౨-౨-౬॥

౩. తం హోతారమధ్వరస్య ప్రవేతనం వహ్నిం దేవా అక్ష్మణ్యత ।

దధాతి రత్నం విధతే సునీర్యం అగ్నిర్జ్వనాయ దాశుషే ॥ సా. ఉ. ౨-౩-౨॥

౪. స నో మున్త్రాభిరధ్వరే జిహ్వోభిర్యజా మహాః ।

ఆ దేవాన్ వషి యషి చ ॥ సా. ఉ. ౬-౩-౪-౨॥

౫. వాజే వాజేషు ధీయతే అధ్వరేషు స్రణీయతే ।

విప్రో యజ్ఞస్య సాధనః ॥ సా. ఉ. ౬-౩-౫-౨॥

(శ్రీ సత్యవ్రత సామశ్రమీగారి పై వివరణ, (శ్రీ నారాయణ పుత్ర మాధవుని భాష్యమునుసరించియును ఈ భాష్యము చక్కగా నున్నది.

“స కి దేవా ఇనీమసి । నేతి స్రతోషేధః । ఇనీమసి । మినాత్వేద్ధింసార్థకస్య మకారలోపః । తేనైతదుక్తుం భవతి । హే దేవాః స ఇనీమసి । ప్రాణిబన్ధవకర్మ ।

హోదియాగం స కుర్మ ఇత్యర్థః । స క్యామోపయామసి యోపయతి ర్వి

మోహనకర్మా । స ఇహ నిఖనవార్థే ద్రష్టవ్యః । మన్తశ్రుత్యం మన్తశ్రవణీయం

జపాశ్శ్యం చరామసి । జపం కుర్వన్తశ్చరామః । ప్రాణివధం సకుర్మః । జపమేవ కుర్మ ఇత్యాత్మార్థః ॥”

(సామవేద సంహితా డా. కున్నన్ రాజ సంపాదితా మాధవ భరత స్వామి భాష్యసహితా అడయార్ మద్రాస్. పు. ౧౩౭, ౧౩౮ ॥ పం. సత్యవ్రత సామశ్రమీగారు బహుశః ఈ భాష్య శబ్దములనే తన వివరణమందు ప్రయోగింపవచ్చును. కావున మరల సంపూర్ణ శబ్దార్థమునిచ్చుట అవసరములేదు. ఇచ్చట పశుహింసాత్మక యజ్ఞముల నిషేధము స్పష్టమూనే గలదు.

5.5 అధర్వ వేదములో అధ్వర శబ్దము

ఇదే విధముగా అధర్వ వేదమందు యజ్ఞమునకు అధ్వర శబ్దము దీగువ మంత్రములందును, ఇతర వందలాది మంత్రములందును గలదు. ఇది పశుహింసా నిషేధ సూచకమని స్పష్టమగుచున్నది.

౧. 'యశ్చర్షణిస్తో వృషభః స్వర్విద్ యస్మై గ్రావాణః ప్రవదన్తి వృణామ్ |

యస్యాధ్వరః సప్తహోతా మదిష్ఠః స నో ముఞ్చత్సంహసః || అ. ౪-౨౪-౩ ||

౨. యమః పరోఽమరో వివస్వానో తతః పరం నాతిపశ్యామి కేంచన |

యమే అధ్వరో అధి మే నివిష్ఠో భవో వివస్వానన్యాతతాన || అ. ౧౫-౨-౩౨ ||

౩. అమూర్యా ఉపనూర్యే యాభిర్వా సూర్యః సహ | తా నో హిన్వన్వధ్వరమ్ || అ. ౧-౪-౨ ||

౪. తనూనపాతే పథ ఋతస్య యానాన్ మధ్వా సమంజన్ స్వదయా సుజిహ్వ |

మన్వాని ధీధిరుత యజ్ఞమ్మస్తన్ దేవత్రా చ వృణుహ్యధ్వరం నః || అథ ౫-౧౨-౨ ||

౫. అంహోముచం వృషభం యజ్ఞేయానాం విరాజన్తం ప్రథమ మధ్వరాలామ్ | అథ

అపాం సపాతమశ్వినా హవే ధియ ఇద్రియేణ త ఇద్రియం దత్తమోజః || అథ ౧౬-౪౨-౪ ||

౬. నమధ్వరయోష నమన్త దధీక్రావేవ శుచయే వదాయ || అథ. ౩-౧౬-౬ ||

ముఖ్యముగా యజ్ఞము యొక్క పర్యాయ వాచకమగు 'మేధ' శబ్దమునకు అజమేధ, గోమేధ, పురుషమేధ, అశ్వమేధము మున్నగు శబ్దములను జూచి (వాస్తవమునకు వేదములందెచ్చులను ఒక్క అశ్వమేధ శబ్దమును వదలి అన్య శబ్దముల ప్రయోగము గానించదు) వైదిక యజ్ఞములందు పశుహింసా విధానము గలదనుకొనుట భ్రమయే యనవచ్చును. 'మేధ్య' ధాతువునకు 'మేధా' సంగమనయ్యోద్ధింసాయాం చ అనునీ ధాతు పాఠముననుసరించి 'మేధా' అను శబ్దమునకు 'శుద్ధ బుద్ధిని వృద్ధి పరచుట, ప్రజల యందైక్యత, మరియు ప్రేమను పెంపొందించుట, మరియు హింస అను నీ మూడర్థములగును. హింసయనునదే ఏక మాత్ర అర్థము గాదు. విశాల భావము గల పవిత్ర అర్థములను వదలి కేవలము హింసకే ప్రాముఖ్యతనిచ్చుట సంపూర్ణముగ అసంగతమే. '

పురుషమేధము, పురుష యజ్ఞము, నృయజ్ఞమును నీ మూడు శబ్దములును పర్యాయ వాచకములై యున్నవి. మనుస్మృతి యందు నృయజ్ఞవాక్య 'నృయజ్ఞోఽతిథి పూజనమ్' (మను. ౩-౭౦) అని కలదు. దీనియర్థము నృయజ్ఞము. నృమేధమనగా యజ్ఞములందు బలిఇచ్చుట కాదు. కాని ఉత్తమ విధ్వాంసులు విశేషించి అతిథులను పూజించి గౌరవించుట యనియే దీని భావము. మేధ్య ధాతువు యొక్క సంగమనార్థము దీసికొనినో మానవులను ఉత్తమ కార్యములకై సంఘటితమొనర్చుట, వారి యందు ప్రేమ మరియు చకమత్స్యమును వృద్ధి పరచుటయు 'నృమేధ' తాత్పర్యము. సామవేద, ఉత్తరాగ్నిక అ. ౧౪౨ 'ఆ హరయః సన్వజిరోఽరుషీరధిబ్ధిషి | యత్రాభి సంనవామహే || దీనికి నృమేధ పురుషేధ ఋషులున్నారని భావము. అష్టమ ప్రాతకమునకు 'పర్వ తోకం తనయమ్' అను నీ మంత్ర ఋషి నృమేధయే. దీని యర్థము యజ్ఞములందు బలినిచ్చుట వంటిదిగాదు. కాని మనుష్యులందు

సంగతికరణము, లేక ప్రేమైక్యతను వృద్ధి పరచుటయే యగుననునది స్పష్టము. 'గోమేధ' మను విషయములో మేము ముందు విస్తారముగా తెలుపగలము.

అజమేధ, అశ్వమేధము మున్నగు వాని నిజముగ అర్థముకూడా వేరుగా నున్నది. బ్రాహ్మణ గ్రంథములు, మహాభారతము మున్నగు వాని యందు ఇట్లు గలదు. ఉదా :-

శతపథ బ్రాహ్మణము ౧౩-౧-౬లో 'రాష్ట్రంవా అశ్వమేధః, వీర్యం వా అశ్వః ॥' అనగా 'అశ్వ' శబ్దము వీర్యవాచకము కూడ యగును. కావున దేశవాసుల వీర్య బలములను వృద్ధి పరచుట, రాష్ట్రమును ఉత్తమముగా పరిపాలించుట మున్నగునవి యే 'అశ్వమేధ' మున కర్థములు.

'అజ' అనునది ఒక ధాన్య విశేష వాచక శబ్దము. ఇవి యజ్ఞమునందు హోమమొనర్చబడునని భారతమునందు స్పష్టపరచబడియున్నది.

అజైర్యజ్ఞేషు యస్తవ్యమ్, ఇతి నై వైదికీ శ్రుతిః ।

అజ సంజ్ఞాని బీజాని, చాగాన్సో హస్తవ్యర్థః॥

నైష ధర్మః సతాం దేవాః యత్ర బధ్యేత నై పశుః ॥ శాన్తి పర్వము అ. 3౩౨ ॥

అనగా, వైదిక సాహిత్యముందు అజలనే యజ్ఞములందు హవనమొనర్చవలెనని చెప్పబడియున్నప్పుడు దాని తాత్పర్యమచ్చుట 'అజ' ధాన్యములై యుండును. కాని మేకలను బలియిచ్చుట సమంజసము గాదు. పశువుల హింసించుట ఉత్తముల ధర్మము కాదు. సుప్రసిద్ధ నీతిశాస్త్రకారుడగు 'విష్ణుశర్మ' పంచతంత్ర మను గ్రంథమం దిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

“ఏతేఽపి యే యాజ్ఞికా యజ్ఞ కర్మణి పశూన్ హృషాదయన్తి తేమూర్ధాః,

పరమార్థం శ్రుతేర్న జానన్తి, తత్ర కిలైతదుక్తమ్ అజైర్యజ్ఞేషు యస్తవ్య

మితి అజాన్తావద్ ద్రిహయః సాస్తవాద్వికాః కథ్యన్తే న పునః పశువిశేషాః ।

ఉక్తం చ “పుష్యాన్ చిత్వా పశూన్ హిత్యా కృత్వా రుధిరకర్షయమ్ ।

యద్యేవం గమ్యతే స్వర్గం, నరకం కేవ గమ్యతే” ॥ కాకోలూకీయమ్ ॥

అనగా, యజ్ఞములందు పశుహింసనొనర్చు యాజ్ఞికులను అతి మూర్ఖులని యనవచ్చును. అట్టివారు వేదముల యధార్థ అర్థమును దెలిసికొనియుండలేదు.

'అజైర్యజ్ఞేషు యస్తవ్యమ్' ఇచ్చుట అజయనగా 'ప్రేహి' లేక పురాణ (ప్రాత) ధాన్య విశేషములుగా గ్రహించవలయును. కాని మేకలని కాదు.

పశువులను జంపి వాని రక్త ధారలను ప్రవహింపజేసి స్వర్గమునకు పోవచ్చునని యనినచో నరకమునకు బోవు

మార్గమేమై యుండును? పశుహింస అనగా; పశుహింసాత్మక యజ్ఞముల ద్వారా స్వర్గమునకు గాదు గదా! తప్పక నరకమునకే పోగలరు. ఇప్పుట ఒక విషయమును చెప్పవలసి యున్నది. అదేమన; జైనుల 'స్వాద్వాదమంజరి' యను గ్రంథమందును 'అజ' యను శబ్దమునకు యజ్ఞ ప్రకరణమునందు 'ధాన్యాదులు' మున్నగు వాని పరమూనే అర్థము స్వీకరించబడినది. ఎట్లన-

“తథా హి కిల వేదే ‘అజైర్వస్తున్యమ్’ ఇత్యాది వాక్యేషు మిథ్యాదృశోఽజశబ్దం

పశువాచకం వ్యావశ్యతే । సమ్యగ్ దృశస్తు జన్మాప్రాప్త్యాగ్గం త్రివార్షికం యవప్రీహ్యది,

పచ్చివార్షికం తిలమసూరాది సప్తవార్షికం కఙ్క-సర్షపాది ధాన్య పర్యాయతయా పర్యవసాయయన్తి ॥”

శ్లో. ౨౩ వ్యాఖ్య పుట ౧౦౭-౧౦౮

అనగా; అజలవేద యజ్ఞమున నర్చనలనను వేద వాక్యములను అజ్ఞానులు 'అజ' శబ్దమునకు పశువాచకముగా అర్థము నొనర్చిరి. సమ్యక్ప్రీతిగల జ్ఞానులు విత్తులుకు పనికిరాని మూడు వత్సరములయవలు, ప్రీహి మున్నగునవి, ఐదు సంవత్సరముల నువ్వులు, మినుములు మున్నగునవి, ఏడు సంవత్సరముల కఙ్క-సర్షపములు మున్నగు ధాన్యముల పర్యాయ రూపములనే అంగీకరించెదరు. (స్వాద్వాద మంజరి పు. ౧౭౫).

మహా భారతమందనేక స్థానములలో 'వేదములందు మాంసము, సారాయి, పశుబలి, మాంసమును తినుట మున్నగు వాని విధాన మెప్పులును లేదని స్పష్టముగా చెప్పబడి యున్నది. మనువు యొక్క మనుస్మృతి సిద్ధాంతమునకు కూడా విరుద్ధముగ ఈ పశు హింసాత్మక యజ్ఞాదులను ధూర్వులు, నాస్తికులు, లోభులు, అవ్యవస్థిత చిత్తులు సంశయాత్మక మనోవృత్తి గల వారు. రాక్షస స్వభావము గల వారు ధనాపేక్షతో వేదము యొక్క వాస్తవికాభిప్రాయమును దెలిసికొనలేక ప్రారంభమొనర్చినారు. వాస్తవముగానిది అధర్మము, మహాపాపకార్యమునై యున్నది. భారతమునందలి దిగువ శ్లోకములు ఈ విషయమునం దెంతయో స్పష్టముగా నున్నవి.

సురా మత్స్యః సోర్గాంసమ్, ఆసవం కృశరౌదవమ్ ।

ధూర్జః ప్రవర్తితం యజ్ఞే, నైతద్వేదేషు విద్యతే ॥

అవ్యవస్థితమర్యాదైః, విమూఢైర్వాస్తవైర్భూతైః ।

సంశయాత్మభిరవక్తైః స్థింసా సమనువర్షితా ॥

సర్వ కర్మ స్వహింసా హి, ధర్మాత్మా మనురబ్రవీత్ ।

కామకారాద్ విహింసన్త, బహిర్వేద్యాం పశూన్ నరాః॥

లుబ్ధైర్విశ్ర పరైర్బ్రహ్మణ్, నాస్తికైః సంప్రవర్తితమ్ ।

వేదవాదానవిజ్ఞాయ, సత్యాభాసమివాన్వతమ్ ॥ శాంతి పర్వము ౨౬౩-౬౪

మానాన్మోహచ్చ లోభాచ్చ, లాల్యమేతత్ప్రకల్పితమ్ ।

విష్ణుమేవాభిజానన్తి, సర్వయజ్ఞేషు బ్రాహ్మణాః ॥

పాయసైః సుమనోభిశ్చ, తస్యాపి యజనం స్ఫుతమ్ ।

యే చైవ యజ్ఞేయా వృషాః వేదేషు పరికల్పితాః ॥

తస్మాత్ప్రమాణతః కార్యో ధర్మః సూక్ష్మో విజానతాః

అహింసా సర్వభూతేభ్యో ధర్మేభ్యో జ్యాయేమీ మతా ॥ మ. భా. శాం. ౨౬౫ ॥

ఈ శ్లోకములందనేకముల భావార్థము ఇంతకు పూర్వమే చూపబడినది. మిగతా శ్లోకముల భావార్థము దిగువ నీయబడుచున్నది.

శాస్త్ర మర్యాదల నెరుగని అజ్ఞానులు, అతి మూర్ఖులు, నాస్తికులు నైనవారు మాత్రమే యజ్ఞాదులందు హింసా విధానములను పొందుపరచినారు. ధర్మాత్ముడగు మనువు సమస్త కార్యములందు అహింసా విధానమునే ఏర్పరచినాడు. యజ్ఞవేదికయందు, మరియు ఇతరత్రా పశుహింసనొనర్చువారు తమ యిచ్చా పూర్తికై యొనర్చు గాని ఇందు మను మహారాజగారి ఆజ్ఞ యెంత మాత్రమును లేదు కావుననే శాస్త్ర ప్రమాణము నెరిగిన జ్ఞానులు సూక్ష్మ ధర్మ నిర్ణయమొనర్చుకొనవలయును. సకల ధర్మములందును సర్వ ప్రాణులయెడ అహింస ఎంతో గొప్పగా భావించబడి యున్నది. మద్య మాంసాదులు, మాదక ద్రవ్యదుల సేవించు ధూర్తులే వీనిచే యజ్ఞాదుల నడిపించినారు. ఈ విధానము వేదములందెచ్చటను లేదు. అభిమానము, మోహము, లోభము మున్నగు వానిచే ఈ చంచల ప్రవృత్తి యేర్పడినది.

బ్రాహ్మణులు సకల యజ్ఞములందును సర్వ వ్యాపకుడగు పరమేశ్వరునే జూచుచుండిరి. అట్టి యజ్ఞములు పాలగల పదార్థములు మరియు యజ్ఞేయ వృక్షముల సమిధలు మున్నగు వాని ద్వారా యగుచుండును.

దీనివల్ల మనకు యజ్ఞములందు పశుహింస యనునది ధూర్తుల కల్పితమని స్పష్టముగ బోధపడుచున్నది. కావుననే శ్రౌత సూత్రములు, గృహ్య సూత్రములు, బ్రాహ్మణ గ్రంథములు, స్మృతులు మరియు ఇతర గ్రంథములందు ఎచ్చటచెనున హింసాత్మక విషయములుగాన్పించినచో అవి వేదవిరుద్ధములగుటచే అమాన్యములు, మరియు వెనుకనుండి చొప్పింపబడి ప్రక్షిప్తములేయని ఎరుగవలెను.

ఇట్టి ప్రక్షిప్తములు ప్రాచీన గ్రంథములందనేకము జరుగుచు వచ్చినవి. ఈ విషయమును సుప్రసిద్ధ ద్వైతాచార్యులు ఆచార్య మధ్వాచార్యులు అనగా ఆనందతీర్థులు గారు 'మహాభారత తాత్పర్య నిర్ణయము'నందు ఈ శబ్దములలో తెలిపినారు.

కృచిద్ గ్రన్థాన్ ప్రక్షిప్తైః, కృచిదవ్రతైః తానపి ।

కుర్యుః కృచిచ్ఛ వ్యత్యాసం, ప్రమాదాత్కృచిదవ్యధా ॥

అనుత్పన్నా అపిగ్రన్థాః, వ్యాకులా ఇతి సర్వశః॥

(మహా భారత తాత్పర్య నిర్ణయము అ.౨ సర్వమూల కుంభకోణం సంస్కరణ పు. ౯౦౭)

ధూర్తులు అనేక గ్రంథములతో ప్రక్షేపము లొనర్చురు. అనేకములందు కొన్ని వాక్యములను దొలగించెదరు. ప్రమాదవశమున అనేకములందు మార్పులు, చేర్పులు చేయుదురు. తెలిసియుండియును అనేక వాక్యములను, పదములను క్రిందు మీదులొనర్చుచుందురు. ఒకవేళ ఏదైన నష్టమునకు గురికాని గ్రంథము లున్నను వానియందును ఎంతో గందరగోళము జరిగినదనియే తలచవలయును.

కావుననే కౌశిక సూత్రము ౧౩-౧-౬ నుండి కొన్ని ఉదాహరణములు *Vedic Age* లేఖకులు ఈ దిగువ విధముగా పేర్కొనినారు.

సంహ వ్యాఘ్రే యశోహవిరితి స్నాతకర్పింహవ్యాఘ్రబస్త్రశ్శస్త్రసభరాజ్ఞాం

నాభిలోమాని । ౪ । దశానాం శాస్త్రవృక్షాణాం శకలాని । ౫ । ఏతయోః ప్రాతరగ్నిం

గిరావర గరాచేషు దివస్పృధివ్యా ఇతి స్తవ మర్మాణి స్థాటిపాకే పుక్తావ్యశ్నాతి ॥ ౬ ॥

అనగా; సంహము, వ్యాఘ్రము, క్షత్రియుడు, బ్రహ్మచారి, వృషభము, రాజు, మున్నగు వారి శరీరముల కొన్ని భాగములను గలిపి వానిని ఒక విశేష విధము శక్తిప్రాప్తి కొరకు తినవలెను మున్నగునవి వేద విరుద్ధము లగుటచే అప్రమాణికములుగా నెంచవలయును. ఇట్టి అంధవిశ్వాస సూచకము లగు వేద విరుద్ధ వచనము లే గ్రంథములందున్నను అవి మాన్యములు గావని యెరుగవలయును. పైన సూచించిన మహాభారతము యొక్క ప్రబల సాక్ష్యము ననుసరించి ఈవిధముగ సకల వచనములు ధూర్తులు, నాస్తికులు, మూర్ఖులు, ధనలోభులు మున్నగువారి ద్వార కల్పితములు, కావున నవి ప్రామాణికములు గావు. సాక్షాత్కృతధర్మకృతులగు ఋషులు ఇట్టి పశుహింసాత్మక యజ్ఞముల నెప్పుడును జేయరు. మహాభారత అశ్వమేధ పర్వ ౯౧ వ అ.న దిగువ శ్లోకములు చూడుడు.

తతో దీనాన్ పశూన్ దృష్త్వా ఋషయస్తే తపోధనాః ।

ఉచుః శక్రం సమాగమ్య, నాయం యజ్ఞవిధిః శుభః ॥

అపరిజ్ఞానమేతత్తే, మహాస్తం ధర్మమిచ్ఛతః ।

సహ యజ్ఞే పశుగణాః, విధిదృష్త్వా పురక్షర ॥

ధర్మోపఘాతక స్తేషు సమారవ్యస్తవ ప్రభో ।

నాయం ధర్మకృతో యజ్ఞో, న హింసా ధర్మ ఉచ్యతే ॥

ఆగమేనైవ తే యజ్ఞం, కుర్వన్తు యది చేచ్ఛసి ।

విధిదృష్టేన యజ్ఞేన, ధర్మస్తేషు మహాన్ భవేత్ ॥ అశ్వమేధ అ. ౯౧ ॥

“తపోధనులగు ఋషులు దీన పశువులను గాంచి ఈయజ్ఞవిధి శ్రేష్ఠమైనది గాదని తెలిసినారు. ధర్మమును గోరునట్టి మీ యీ కార్యము గొప్ప అజ్ఞానమూలకమైయున్నది. యజ్ఞములందు పశుహింసను గూర్చిన విధాన మే వైదిక గ్రంథమందును లేదు. ఇది మీ ధర్మమును నాశమొనర్చునదై యున్నది. మీరు ధర్మము నాకాంక్షించువా

యన్ వేదము మున్నగు సత్యశాస్త్రముల విధానము ననుసరించి యజ్ఞము లొనర్చినప్పుడే మీరొనర్చు యీ కార్యము మహాధర్మ యుక్తమగు' నని తెలిపారు.

'సాక్షాత్కృత ధర్మాణ ఋషయః' లేదా 'ఋషయో ముప్రద్రష్టారః' అనునవియే ఋషుల లక్షణము. ఇది నిరుక్తవచనము అనగా; వేద మంత్రముల యథార్థ జ్ఞానము (తత్త్వము) గలవారు, ధర్మమును సాక్షాత్కారమునర్చుకొనినవారే ఋషులు. ఇట్టి ఋషులే యజ్ఞాదులందు పశుహింసాదులు అజ్ఞాన మూలకములు, ధర్మ నాశకములు, వేదాది సత్య శాస్త్రములకు విరుద్ధములు, పాపకార్యములని తెలిపియుండ అట్లు చేయుట హేరమగు పాపకార్యముగాక మరేమగును? మ.భా.శాంతి పర్వమున ఇంకా నిట్లు గలదు.

ధ్రువం ప్రాణివధో యజ్ఞే, నాస్తి యజ్ఞస్త్వహింసకః ।

తతోఽహింసాత్మకః కార్యః సదా యజ్ఞే యుధిష్ఠిరః ॥

యూపం ఛిత్వా పశూన్ హత్వా, కృత్వా రుధిరకర్దమమ్ ।

యద్యేవం గమ్యతే స్వర్గం, నరకం కేన గమ్యతే ॥ శాంతిపర్వము ॥

యజ్ఞములందు పశుహింస నిశ్చయముగా విహితమైనదిగాదు. యజ్ఞము లనగా; అహింసాత్మకములే. వానిని అహింసాత్మక రూపముననే సదా యొనర్చుచుండవలయును. పశువులను జంపి వాని రక్తమును ప్రవహింపజేసి స్వర్గమునకు పోవచ్చుననిన ఇక నరకమునకు బోవు నుపాయ మేది? పంచతంత్రము యొక్క, కాకోలూకీయము సరస్వతీ (సస్సు) మురాదాబాదు. పు. ౨౬౬ నందీ శ్లోకముగలదు. 'యూపం ఛిత్వా పశూన్ హత్వా' అను శ్లోకము గొప్ప మహత్త్వ పూర్ణమగు కారణమున ఇప్పుట సూచించబడినది. అనేక విద్వాంసులు దీనిని తమ గ్రంథములం దుల్లేఖించినారు. శ్రీ విష్ణుశర్మ తమ పంచతంత్రమునందలి కాకోలూకీయము పు. ౨౬౬ దీనిలో నుదాహరించియున్నాడని పైన చెలిపియున్నాము. స్యాద్వాదమంజరి యందు శ్రీ మల్లిషేణుడు దీని నుల్లేఖించియున్నాడు. శ్రీ విజయరాజేంద్ర సూరీశ్వర కృత అభిధాన రాజేంద్రము ఏడవ భాగము. పు. ౧౨౨౯ లో దీని సీ శబ్దములందు ఉల్లేఖించియున్నాడు.

తథా చ సతప్త పాదముద్ఘాః -

యూపం ఛిత్వా పశూన్ హత్వా, కృత్వా రుధిరకర్దమమ్ ।

యద్యేవం గమ్యతే స్వర్గం, నరకం కేన గమ్యతే ॥ అభిధాన రాజేంద్రము, భాగము ౭, పు. ౧౨౨౯ ॥

పరమ ఋషులు అనుయాయులు 'యూపంఛిత్వా పశూన్ హత్వా' అను నీ శ్లోకమును పఠింతురు. దీనియందు యజ్ఞములందు పశువులను హింసించుట స్వర్గమునకు గాక నరకమునకు ద్వారమగుచున్నది. అనగా పశుహింస స్వర్గ ద్వారమగుచో అట్టి యజ్ఞముల నొనర్చు రాక్షసులకది నరక ద్వారమగును. పరమ ఋషి శబ్ద వ్యాఖ్యాననర్చుచు సంస్కృత సుప్రసిద్ధ విశ్వకోశము, వాచస్పత్య బృహదభిధాన పు. ౪౨౩౭ లో

'పరమర్షిః - వేద వ్యాసాదిషు ఋషిషు'

(శ్రీ రాధాకాంత దేవుడు 'శబ్ద కల్పద్రుమ' తృతీయకాండము. పు.౫౦లో పరమర్షి యొక్క వ్యాఖ్య నొనర్చును ఇట్లు వ్రాసియున్నాడు.

'వేదవ్యాసో హి పరమర్షిః యథా మహా భారతే ౧-౧-౧౭

దైవప్రాయనేన యత్రోక్తం, పురాణం పరమర్షిణా ॥'

వేదవ్యాసుడేగాక మరికొందరు మహర్షులకు కూడా పరమర్షి శబ్దము గ్రహించబడును. వనసు దీనివల్ల వేద వ్యాసుడే గ్రహించబడుచుండు ననుటలో సందేహము లేదు. కాని శ్రీ విజయేంద్ర సూరీశ్వరుని లేఖానుసారము కూడా ఈ శ్లోకము మహాభారతములోనిదే యనిపించును. వనసు దీనిని నిర్ధారించి చెప్పజాలము.

మాన్యవరులు, వేదోపాధ్యాయులు, వేదముల సుప్రసిద్ధ విద్వాంసులునగు శ్రీ పం. విశ్వనాథ విద్వామూర్తాండులు, ప్రస్తుత సంపాదకులు 'వైదిక అనుసంధానము ఢిల్లీ' కూడా తన అత్యుత్తమ గ్రంథముగు 'వైదిక పశుయజ్ఞమీమాంస'లో ఇది మహాభారత, శాంతి పర్వ శ్లోకమనియే పు.౧౦౫లో ఉదాహరించినారు. జగద్విఖ్యాత విద్వాంసులు, మరియు మన సౌభాగ్యవశమున భారత దేశపు రాష్ట్రపతిగా నుండిన డా. రాధాకృష్ణ గారు కూడా కాంగ్రీ గురుకుల విశ్వ విద్యాలయమున ౧౯౫౫లో తన మహాత్మ్య పూర్ణ దీక్షాంత ప్రవచనమునందు 'యూపం చిత్రా, పశూనా హత్యా' అను సంపూర్ణ శ్లోకమును ఉద్వృత మొనర్చియుండిరి. ఏ విద్వాంసులైనను దీని సంపూర్ణ విషయము దెలిసియున్న దయతో ఈ రచయితకు సూచించగలరని మనవి' స్వాద్వాదమంజరి యందు వ్యాసుల వారి పేర వ్రాయబడియున్న శ్లోక ముల్లేఖించవలసిన యవసర మెంతేని గలదు. కాని దీని ప్రమాణమచ్చుల కానరాదను చింత గలదు.

(ప్రాణిభూతాత్మ యో ధర్మమ్ ఈహతే మూఢమానసః॥

స నాశ్చైతి సుధాస్మిం కృష్ణాహిముఖకోటరాత్ ॥ స్వాధ్యాయమంజరి, పు.౮౦ ॥

(ప్రాణి హింస ద్వారా ధర్మమునాశించు మూర్ఖుడు నల్లత్రాచ ముఖమునుండి అమృత వర్షము నాశించువాని వంటివాడు.

5.6 అశ్వమేధ యజ్ఞము - అహింసాత్మకము

అశ్వమేధ యజ్ఞమును దానియందు అశ్వములు బలిసీయబడుచుండునని కొందరల్పజ్ఞులు అర్థము నొనర్చుకొందురు. Vedic Age లేఖకులు సైతము ఇదే భావము వ్యక్తపరచినారు. కాని మహాభారతము, శాంతిపర్వము 3-33౬లో వసు మహారాజు యొక్క అశ్వమేధ యాగ ప్లేథనము గలదు. దానియందు ఆ కాలపు అనేక సుప్రసిద్ధ మహర్షులు, గొప్ప విద్వాంసులు పాల్గొనియుండిరి. అందు అశ్వమును బలిసెచ్చుట యని లేదు. గాక నిమ్న వర్ణన మీ సందర్భమున స్పష్టముగనున్నది. చూడుడు.

తస్య యజ్ఞో మహానాసీదశ్వమేధో మహాత్మనః ।

బృహస్పతిరుపాధ్యాయః తత్ర హోతా బభూవ హ॥

ప్రజాపతిసుతాశ్చాత్ర, సదస్యాశ్చాధవంశ్రయః ॥ 38॥

ఋషిర్మేధాతిథిశ్చైవ, తాన్యైవైవ సుహోన్మసేః ।

ఋషిశ్రేష్ఠశ్చ కపిలః శాలిహోత్రపితా చ యః ।

ఆద్యః కథస్తిత్తిరిశ్చ, వైశంపాయన పూర్వజః ।

కణ్వోఽధ దేవహోత్రశ్చ, ఏతే షోడశ కీర్తితాః ॥ ౬॥

సంభూతాః సర్వ సంభారాః తస్మిన్ రాజన్ మహాక్రతౌ ।

న తత్ర పశుఘాతోఽభూత్, న రాజైవంష్ఠితోఽభవత్ ।

అహింస్రః శుచిరశుద్రః, నిరాశీః కర్మ సంస్తుతః ॥ ౧౧॥

అనా; పనురాజ యొక్క అశ్వమేధ మనుషేరుగల యజ్ఞము అత్యంత మహత్వ పూర్ణమై యుండెను. బృహస్పతియును ఉపాధ్యాయులు దానియందు హోతలై యుండిరి. ప్రజాపతి యొక్క ముగ్గురు కుమారులు, మరియు ఇతర అనేక సుప్రసిద్ధ ఋషులేగాక ఋషి శ్రేష్ఠులగు కపిలుడు, కతుడు, తైత్తిరి, కణ్వడు మున్నగువారు ఋత్విజులై యుండిరి. అది సంపూర్ణముగా హింసారహితము (అహింసః) పవిత్రము నగు మహాయజ్ఞమై యుండెను. దాని యందు ఏ మాత్రమును పశుహింస లేకుండెను. (న తత్ర పశుఘాతోఽభూత్) అశ్వమేధమును యజ్ఞము నందు అశ్వము బలికాయబడుచుండెడిదను అర్థమును చెప్పి పరమ మూర్ఖు లీ అహింసాత్మక వర్ణనమును చదివికొని కనువిప్పు గలిగి పశ్చాత్తాప పడుట మంచిది. దీని హోతలందు ఆచార్య బృహస్పతి, ఋషి శ్రేష్ఠ డగు కపిలుడు మరియు కథసంహిత, తైత్తిరీయసంహిత, కాణ్వసంహిత, మున్నగు వాని ప్రవక్తలగు ఋషు లుండిరి. వీరు సంపూర్ణ అహింసాపద్ధతితో ఈ మహాయజ్ఞమును నిర్వహింపజేసి యుండిరి. ఈ విషయము నిచ్చట నిచ్చు అవసర మేమనగా, వర్తమాన కాలమున ప్రచలితమైయున్న తైత్తిరీయ సంహితయందును అనేక స్థలములందు యజ్ఞములందు పశు హింసాప్రతిపాదన గలదు. దానియందు వెనుక నుండి ప్రక్షిప్తములొనర్చబడినవని అంగీకరించుటకన్న వేరు మార్గము లేదు.

5.7 యజ్ఞములందు పశు ప్రదర్శనము

ఇచ్చట ఒక విషయము చెప్పదగినదై యున్నది. ఏమన; మేధ్య ధాతువు సంగమన రూపము యొక్క అర్థము యజ్ఞ రూపముతో మహాభారతమందు యజ్ఞ విషయముగా అనేక ప్రకరణములందు వచ్చి యున్నది. ఉదా:- మహాభారత అశ్వమేధ పర్వము అ.౧౫ లోని దిగువ వర్ణనమును చూడదగును.

స్థలజా జలజా యే చ, పశవః కేచన ప్రభో! ।

సర్వానేవ సుహానీతాన్, అపశ్యంస్తత్రతే నృపాః ॥ 3౨॥

గాత్రైవ సుహాపీతైవ, తత్ర స్వర్ణ స్త్రియోఽపి చ ।

బిరకాని చ సత్వాని, శ్వాపదాని పయాంపి చ ॥ 33॥

పర్వతానూపజాతాని, స్వేదజాన్యుద్భిజాని చ ।

జరాయుజాద్భజాతాని, భూతాని దదృశుశ్చే ॥౩౪॥

ఏవం ప్రసుదితం సర్వం, పశుగోధనధాన్యతః ।

యజ్ఞవాటం నృసా దృష్ట్యై, పరం విష్మయ మాగతః ॥ ౩౫॥ మహాభారత అశ్వమేధ పర్వ. అ.౮౫॥

యజ్ఞ మండపమునందు అనేక స్థలచర, జలచర జంతువులను ప్రజలు లేవడము చూడబడినది. ఇచ్చట అనేక విధములగు గోవులు, మహిషములు (గేదెలు) ఉండెను. వృద్ధ స్త్రీలుండిరి. జల చర జంతువులు, పక్షులుండెను. పర్వత సమానమగు స్వేదజములు, ఉద్భిజములు, జరాయుజములు, అండజము లగు జంతువులన్నియు నచ్చట ఏకత్రిత పరచబడియుండెను. ఈ విధమగు పశువులు, గోవులు, ధనధాన్యములు మున్నగు వానిచే నిండియున్న, ఆనంద పరచుచున్న యజ్ఞమండపమును జూచిన రాజు ఆనందాశ్చర్యములను పొందినాడు. దీని వల్ల గోమేధ, నరమేధ, అశ్వమేధ, అవిమేధము మున్నగువాని ప్రదర్శన స్వరూపము సంపూర్ణముగా, స్పష్టముగా సిద్ధించుచున్నది.

5.8 ఆలక్ష్మ్య సంజ్ఞాపన మరియు అవదాన శబ్దముల అనర్థము

యజ్ఞములందు నిదనీయుమగు పశుహింసా పద్ధతి కేవలము స్వార్థము, మరియు లోభ కారణమున ప్రవర్తితమగుటేగాక ప్రాచీన గ్రంథములందు గల ఆలంభము, సంజ్ఞాపనము, అవదానము మున్నగు శబ్దార్థములను తెలిసి కొనజాలకయు ఈ ఘోరము జరిగిన దనవచ్చును. అధ్యయనము ద్వారా ఈ విషయము స్పష్టముగా బోధపడుచున్నది. యజుర్వేదమున

ప్రజాపతయే పురుషాన్ హస్తిన ఆలభతే, వాచే ప్లషింశ్చిషషే మశకాన్, ।

శ్రోత్రాయ భృగ్గాన్ ॥ యజుః ౨౪-౨౯ ॥

అగ్ని నోమీయం పశుమాలభేత ।

మున్నగు వాక్యముచే పక్షిపాత పశుహింసలు పశుహింసను బలపరచెదరు. కాని ఇది యజ్ఞానమే. 'అజ్' పూర్వక 'లభ' ధాతువుచే ఆలంభ మను శబ్దము సిద్ధించును. వాని యర్థము చక్కగా ప్రాప్తించుకొనుట, సృష్టించుకొనుట ఇచ్చట యగును. వధార్థక ధాతువులందు నిఘంటువు మరియు ధాతు పాఠము మున్నగు వానియందు 'ఆలభ' అను ప్రయోగ మెచ్చటను లేదు. ఈ విషయమున దిగువ ప్రమాణములు ఏమాత్రము సందేహము గలుగకుండా స్పష్ట మొనర్చుచున్నవి. ఏమన;

౧. మనుస్మృతి అ.౨ లో బ్రహ్మచారుల కర్తవ్య ప్రకరణమున ఈ దిగువ శ్లోకముగలదు.

వర్తయేన్యధుమాంసం చ, మాల్యం గన్ధం రసాన్ స్త్రీయః ।

స్త్రీణాం చ ప్రీక్షణాలవృం ఉపఘాతం పరస్య చ ॥ మను. ౨ ॥

ఇచ్చట స్త్రీలను చూచుట, స్పర్శించుట బ్రహ్మచారులకు నిషేధము గలదు. ఆలంభమును దానికి హింసాపరకార్థ మిచ్చుట అసంగతముగనున్నది. ఏలన; స్త్రీలయొక్క హింసా నిషేధము సంపూర్ణముగా అనావశ్యకమే. దానికి స్పర్శ అను అర్థము దీసికొనుటయే సరిగా నుండును. దీనియర్థము టీకాకారు లిట్లు దీసికొనినారు.

2. పారస్కర గృహ్యసూత్ర ఉపనయన ప్రకరణమందిట్లు గలదు.

‘అథాన్య (బ్రహ్మచారిణః) దక్షిణాంసమ్ అధిహృదయమ్ ఆలభతే || పా. 2-2-౧’ ||

అనగా; ఆచార్యుడు బ్రహ్మచారి హృదయమును స్పర్శించును. హరిహర, గదాధరులు మున్నగు భాష్యకారులు ‘ఆలభతే’ అర్థము ‘స్పృశతి’ (ముట్టుట) అని చేసినారు.

3. పారస్కర గృహ్య సూత్రపు వివాహ ప్రకరణమందు ఈ వాక్యమును జూడనగును.

‘సరో వధ్వా దక్షిణాంసమ్ అధి హృదయమ్ ఆలభతే || పా. గృ. సూ. ౧-౮-౮’ ||

అనగా సరుడు వధువు యొక్క దక్షిణ (కుడి) భుజముపైనుండి తన చేతిని గొని పోయి హృదయమును స్పృశించును. ఇచ్చట కూడా జయరామ, హరిహరాది భాష్యకారులు కూడా ‘ఆలభతే’ అర్థము స్పృశతి (స్పర్శించుట) అనియే చేసినారు.

౪. ఇదే విధముగా పా. గృ. సూ. త్రము జాతకర్మ ప్రకరణమందును ఈ వాక్యము గలదు

‘కుమారం జాతం పురాన్వైరాలమ్నాత్ సర్పిర్మధునీ హిరణ్యయేన ప్రాశయేత్’

బాలకులుత్పన్నమైనప్పుడు ఎవ్వరును స్పర్శించుటకు పూర్వమే వారికి స్వర్ణశలాకతో ఘృతము, నేయిని చప్పరింపజేయవలెను. ఇచ్చటను ‘ఆలవృ’ మనగా స్పర్శ యను అర్థమే అతి స్పష్టముగా నున్నది. సందేహము లేదు. మీమాంస దర్శనము. 2-3-౧౭ యొక్క టీక యందు ‘సుబోధినీ’ టీకా కారుడిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

‘వత్సస్య సమీప ఆనయవార్థం ఆలవృః స్పర్శో భవతీతి || మీ. ద. 2-3-౧౭ ||

ఇచ్చట ‘ఆలవృ’ అర్థము ‘స్పర్శ’ అని చేయబడినది. కావున,

‘ప్రజాపతయే పురుషాన్ హస్తిన ఆలభతే వాచే పుషీంశ్చక్షుషే మశకాన్ శ్రోత్రాయ భృంగాన్’

మున్నగు మంత్రముల మరియు ‘అగ్నిషోమీయం పశుమా ఆలభేత’ మున్నగు బ్రాహ్మణ వాక్యములందు ‘ఆలభతే’ అను దానికి స్పర్శ, ప్రాప్తి యను అర్థములగును. ప్రజాపతిరాజు సేవై వీర పురుషులు, గజములను ‘ఆలభతే’ ప్రాప్తించుకొనవలెను. ‘చక్షుషే మశకాన్’ కన్నుల కొరకు చిన్న చిన్న దోమలను జూడవలెను. కన్నులను గాంచి ముగ్ధులగుటట్లు ఉత్తమ రూపములపై కన్నుల నుంచవలెను. ‘శ్రోత్రాయ భృంగాః’ శ్రవణోద్రియముల సుఖము కొరకు ‘భృంగాః’ తుమ్మెదలను గాంచవలెను. వాని చక్కనిగు ఝుంకారమును వినువలెను. ప్రజాపతియగు రాజు కొరకు వీరపురుషుల, మరియు ఏనుగులను చంపుట యను అర్థమెంతయో అసంగతముగా నుండును.

పస్తాయ కపిజ్జలానలభతే (గ్రీష్మాయ కలవిజ్ఞాన్ వర్షభృష్టిత్తిరీన్ శరదే

వర్షికా హిమస్తాయ కకరాన్ శిశిరాయ వికకరాన్ || యజ. ౨౪.౨౦ ||

దీనియందు వసంత (గ్రీష్మ, వర్షమువ్వుగు విశేష ఋతువులతో 'కపింజల' (కౌజు పిట్ట) 'కలవింక' (ఊరు పిచ్చుక) తిత్తిరి (తీతువు పిట్ట) మున్నగు పక్షుల సంబంధమును జూపుచు పక్షి విద్యను నేర్చుకొనుటకై ఆయా ఋతువులందు అట్టి పక్షులను సేకరించుకొని చక్కగా అనుశీలన (పరిశీలన) వెనునర్చవలయునని యుపదేశించబడియున్నది. ఇచ్చట ఆ రెండు ఋతువులకొరకు పక్షి విశేషములను చంపు అర్హమైనర్చుట పూర్తిగా అసంగతమేయగును.

5.9 సంజ్ఞాపన శబ్దార్థము

సంజ్ఞాపన శబ్ద ప్రయోగము కూడా బ్రాహ్మణ, శ్రౌత సూత్ర గ్రంథములందనేక స్థానములందు గలదు. దీని యర్థము తత్కాలమే చంపవలె ననుకొనుట జరుగుచున్నది. కాని ఈ విషయము కూడ అజ్ఞానజనకమనియే యనవచ్చును. నిమ్మ అథర్వ వేద మంత్రములందు సంజ్ఞాపనమ్, లేక సంజపయామి మున్నగు వాని ప్రయోగము గలదు. వీని యర్థము జ్ఞానమునిచ్చుట, ఇప్పించుట, స్నేహ పరచుటయనునదియే స్పష్టముగలదు.

సం వః పువస్తాం తన్వః సం మనాంసి సము స్రతాః

సం వో ఓయం బ్రహ్మణస్పతిః భగః సం వో అజీగమత్ || అధ ౬-౧౦-౯౪ ||

సంజ్ఞాపనం వో మనసో ఓథో సంజ్ఞాపనం హృదః ।

అథో భగవ్య యద్రాస్తం తేన సంజ్ఞాపయామి వః || అధ ౬-౧౦-౯౫ ||

భావము : ఓ మానవులారా! మీ శరీరములు కలసియున్నచో కలసి వ్యాయామాదుల నొనర్చుడు. మీ మనస్సులు గలసియున్నచో ప్రతములొకే విధముగా నుండవలెను. జ్ఞానమునకు స్వామి యగు పరమేశ్వరుడు సదా మిమ్ము కలిపియుంచుచుండును. మీ మనస్సులు జ్ఞాన పూర్వకముగా చక్కగా గలసియుండవలెను. మీ హృదయములు జ్ఞాన పూర్వకముగ ఉత్తమరీతిలో గలసియుండుగాక. ధర్మము, జ్ఞానము, వైరాగ్యము, అనాసక్తి మున్నగు మీ పరిశ్రమలను నేను (శ్రేష్ఠుని) జ్ఞానయుక్త మొనర్చి కలిపివేయుదును.

ఇదే విధముగ శత పథ బ్రాహ్మణ ఆఖ్యాయిక యం దిట్లు గలదు.

(మనః) శ్రేయసీ అస్మి, యద్ వై త్వం వేత్తాహం తద్ విజ్ఞాపయామ్యహం ।

సంజ్ఞాపయామీతి ।

|| శ.బ్రా.౧-౪ ||

అనూ; వాణిగు నేను మనస్సును నీకన్న ఎంతో ఉత్తమమైనదానను. నీవు మనస్సునందు చింతన మొనర్చిన దానిని నేను ప్రకటించుచుందును. నేను దానిని చక్కగా ఇతరులకు విదమర్చి చెప్పుదును. (సంజ్ఞాపయామి)

‘ఏష వా స్వర్గే లోకే యత్ర పశుం సంజ్ఞాపయన్తి’ మున్నగు వాక్యముల అర్థము పశువులవంటి అజ్ఞానులగు బాలబాలికలను ఉత్తమ జ్ఞానులుగా నొనర్చినచో అదియే స్వర్గలోకమునబడుచున్నది. గ్రంథ విస్తరణ భయముచే విశేషముగా వ్రాయబడుట లేదు.

Animal sacrifices are indicated by the Apri-Suktas and the horse sacrifice (Ashvamedha) was undoubtedly performed (Vedic Age. P.378)

అనగా; ఆప్రీ సూక్తముల ద్వారా పశుయాగము సూచితమగుచున్నది. అశ్వమేధ మొనర్చబడుననుటయం దేలాంటి సందేహములేదు. ‘వాస్తవముగ నిష్పక్షపాత భావముతో ద్యావ పూర్వకముగా మనము ఆప్రీ సూక్తములను పూర్తిగా అధ్యయన మొనర్చినచో వాని యందెచ్చుటను ఏ మాత్రమును పశుహింసను గూర్చిన వాసనయైనను గానరాదని మనము నిశ్చయముగా చెప్పవచ్చును. యజ్ఞమునకై అహింసాసూచకమగు అధ్వర శబ్దమును అనేక మార్లు ప్రయోగింపబడుట చూడవగును. ఆప్రీ సూక్తము లందు పశుహింసను సమర్థించునట్టి మంత్ర మొక్కటియును కానరాదు. అజ్ఞానము, భ్రమకు మూలకము మహాభారతమున గలదని

అవ్యసత్తత మర్యాదైర్విమూఢైర్వాస్తవైర్హైః । సంశయాత్మభిరవ్యక్తైర్హైః సమనునర్హితా ॥

మున్నగు శ్లోకములనుదాహరించి చూపబడును. పశుహింసాత్మక యజ్ఞముల వాడుక ప్రచలితమై అట్టి సూక్తముల వినియోగముచుట జేయబడినచో ఆ మంత్రములందు పశుహింసా విధానముగలదని సిద్ధిగాజాలదు. దీని వినియోగము మధ్యకాలము నందు మరియు ఈ కాలమునందును ఆతి విరుద్ధ విశాసమున ప్రచలితము కావింపబడినది. దీనికి మంత్రార్థములతో నెట్టి సంబంధమును లేదు. ఉదాహరణముగ, ‘శం నో దేవీరభిష్టయే’ ఈ యీశ్వరుడు, మరియు ఆధిదైవిక దృష్టితో జలమునకు సంబంధమగు మంత్రమున కేవలము ‘శం నః’ శబ్దము వచ్చినందున శనిశ్చర పూజయందు ‘ఉద్భుద్భవస్యాగ్నే’ ని బుధుని పూజయందు ‘గణానాం త్వాగణపతిం హవామహి’ జగత్పతియగు పరమేశ్వర పరకమైన ఈ మంత్రమును కల్పిత గణేశుని పూజయందు వినియోగించబడుచున్నది. ఐనను నిష్పక్ష పాత విద్వాంసులెల్లరును ఇవి యచ్చియును సంపూర్ణముగ కపోల కల్పితములనియు, వీనికి మంత్రార్థములతో నెట్టి సంబంధము లేదనియు నెరుగుదురు. ఇదే విధముగా అశ్వమేధ మనగా అశ్వమును చంపుట యను అర్థమున ప్రచలితమైయున్నది కూడా సంపూర్ణముగా అశుద్ధమే. ‘అశ్వమేధ, రాష్ట్రం వా అశ్వమేధః’ శత ౧౩-౧-౬ ॥ ‘‘వీర్యం వా అశ్వః’’ మున్నగు అర్థములు రాష్ట్ర, సంఘాలనము, మరియు రాష్ట్ర శక్తిని పెంపొందించు కార్య రూపమున అపశ్యముగా ప్రచలితమై యుండియున్నవి. కాని అశ్వము మున్నగు పశు హింసా యజ్ఞములు వైదిక కాలము నందున్నట్టి ప్రమాణమేదియును లేదు. ఋగ్వేద. ౧-౧౬౨, యజుర్వేద ౨౫ మున్నగువానిలో అశ్వ విద్య మరియు రాష్ట్ర, సంఘాలనమును గూర్చిన ఉపదేశము గలదు. కాని అశ్వము మున్నగు పశువుల నాహుతి నిచ్చుటకు గాదు. ఋగ్వే. ౧-౧౬౨-౧౭ లోను యజ. ౨౫-౪౦ లోను అధ్వర శబ్ద ప్రయోగము గలదు.

యతే సాదే మహసా శూక్ష్మతస్య సార్వా వా కళయా వా తుతోద ।

ప్రచేప తా హవిషో అధ్వరేషు సర్వా తా తే బ్రహ్మణా సూదయామి ॥

అధ్వర అర్థము 'అధ్వర ఇతి యజ్ఞ వామ ధ్వరత్విర్నింసా కర్మా తత్రత్తిషేధః' ని.గి ౭॥ అను సారము హింసారహితమైనది యజ్ఞము. అట్టిచో అశ్వమును చంపు విధానమెట్లుగును? అశ్వమును ఉత్తమ రీతిలో శిక్షణ నిచ్చుట మచ్చిక చేసికొనుట గూర్చి మంత్రము నందుపదేశము గలదు. ఈమంత్ర భావార్థము మహర్షి దయానందులిచ్చినదిగదా.

యథా యజ్ఞసాధనైః హవింశ్యగ్నో ప్రేరయన్తి తథైవాశ్వాదీని ।

సుశిక్షితరీత్యా ప్రేరయేయుః ॥

అనగా; యజ్ఞ సాధనములగు (సువమున్నగు వానిచే హవిస్సులు హింసారహిత యజ్ఞములందెల్లు ప్రేరితమైనట్లుబడునో, ఆహుతులీయబడునో అదే విధముగా అశ్వము మున్నగువానికి చక్కని శిక్షణారూప ప్రేరణముల నిడుడు. గుఱ్ఱములకి విధముగ శిక్షణనిచ్చి అలవరించుటకు

“నిక్రమణం నిషదనం వివర్తనం యచ్చ పక్ష్యశమర్పతః ।

యచ్చ పశా యచ్చ ఘాసం జఘాస సర్వా తా తే అపి దేవేష్యస్సు” ॥ ఋ.గి-౧౬౨-౧౪॥ య. ౨౫-౩౮॥

యదశ్వాయ వాస ఉపప్యణస్వధీవాసం యా హిరణ్యావ్యస్తైః ।

సందానమర్పన్తం పక్ష్యశం ప్రియా దేవేష్టాయామయన్తి ॥ ఋ.గి-౧౬౨-౧౬॥ య. ౨౫-౩౯॥

మున్నగు మంత్రములందు అశ్వములను బయటకు దీయుట, కూర్చుండజేయుట, వ్యవహరింపజేయుట, తినిపించుట, త్రాగించుటమున్నగు ఉత్తమ పద్ధతులను, సకల కార్యములను అశ్వ విద్య యందు నిపుణులగు విద్వాంసుల (దేవేషు) కు స్వాధీనపరచవలెనని కలదు.

5.10 మహర్షి దయానందుల భావార్థము

‘హి మనుష్యాః । భవన్తీశ్వాదీనాం సుశిక్షణేన భక్ష్యపేయస్థదానేన

సర్వాణి కార్యాణి సాధ్యమన్తు’ ॥

అనగా; ఓ మానవులారా! మీరు అశ్వములు మున్నగువానికి ఉత్తమ శిక్షణ మరియు అన్నపానీయముల నిచ్చుచు మీ సర్వకార్యములను సిద్ధింపజేసికొనుడు. అశ్వములకు ధరింపజేయు జీను, కళ్ళము మరియు వాని సువర్ణాభరణములు, కాళ్ళి తొడుగులు (వీని ధ్వనిచే అశ్వమునకు ఉత్సాహము గలిగించబడును) అశ్వములను (ఆయామయన్తి) ఉత్తమ నియమమునందుంచు బాధ్యత అశ్వ విద్యావిద్వాంసులకీయుడు.

భావార్థం : - యది మనుష్యే అశ్వాదీన్ పశూన్ యథావద్ రక్షయిత్వపకారం

గృహీయున్నది బహు కార్యసిద్ధ్యుపకృతాః స్యుః

అనా; పశువులను, అశ్వములను యథావత్తుగ రక్షణ నొనర్చుచు ఉపకారమును పొందు మానవులు అనేక కార్యములందు సిద్ధిని పొందెదరు. ఈ సూక్తము నందు సుమారు అన్ని మంత్రములందును ఇదే విధముగ స్పష్ట నిర్దేశము గలదు. చివరకు కూడా ఈ విషయమే చెప్పబడియున్నది.

సువ్యం నో వాజీ స్వశ్యం పుంసః పుత్రాం ఉత విశ్వాపుషం రయుమ్ ।

అనాగన్త్యం నో అదితిః కృణోతు క్షత్రం నో అశ్వో మనతాం హవిష్మాన్ ॥ ఋగ్. ౧-౧౬౨-౨౨ । య. ౨౫-౪౫॥

సర్వ శక్తిమంతుడుగు పరమేశ్వరుడు మాకు చక్కని గోవులను, ఉత్తమాశ్వములను, వీర సంతానమును మరియు అందరను పుష్టి పరచు ధనమును ప్రసాదించుగాక. అఖండిత వేదవాణి మమ్ము (అనాగన్త్యం కృణోతు) నిరపరాధుల నొనర్చు గాక. (హవిష్మాన్) “ప్రశస్తాని హవింషి - సుఖదానాని యస్మిన్ సః” సుఖదాయకముగ అశ్వము (సః) మా యొక్క (క్షత్రమ్) శక్తివంతముగు రాష్ట్రమును (మనతామ్) సేవించుగాక - మా రాష్ట్రమందు సుఖదాయకముగ ఉత్తమాశ్వములుండుగాక.

ఈ ప్రార్థన ఉత్తమ సుశిక్షిత అశ్వములు మున్నగు వాని సంబంధముతోనే ఉపయుక్తము గాని అశ్వములు మున్నగు ఉపకారక పశువుల హింసయందు గాదని గలదు. పశుహింస మహాపాపకార్యమే గాక అపరాధము గూడయై యున్నది.

ఈ సూక్తము నందలి కొన్ని మంత్రములకు సాయణాచార్యుడు, ఉవ్వటుడు, మహీధరుడు మున్నగు భారతీయులు, మైక్స్ మూల్, గ్రీసీడ్, విల్సన్ మున్నగు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు పశుహింసా పరక అర్థము నొనర్చు వారు తమ అజ్ఞాన, అసంపూర్ణ విద్యాభ్రాంతులను ప్రదర్శించుకొనినా రనవచ్చును. ఏలన; మంత్రము లందు హింసా విధానము లేకపోవుటయే గాక హింసయొనర్చువారిని, మాంస భక్షణ మొనర్చు వారిని దండించు విధానము గలదు. ఉదాహరణార్థము;

యే వాజినం పరివశ్యన్తి పక్వం య ఈమాహుః సురభిర్విర్హరేతి ।

యే చార్వతో మాంసభిభిముసాసత ఉతో తేషామభిగూవార్తిర్భు ఇన్వతు ॥ య. ౨౫-౩౫॥

దీని భావార్థము మహర్షి దయానందులిట్లు వ్రాసి యున్నాడు. ‘యేఽశ్వాది శ్రేష్ఠానాం పశూనాం మాంసమత్సుమిచ్ఛేయుస్తే రాజాదిభిః శ్రేష్ఠైర్నిరోద్ధవ్యాః’

అనా; అశ్వము మున్నగు ఉపకారక జంతువుల మాంసమును భక్షించదలచువారిని రాజు మున్నగు శ్రేష్ఠ పురుషులు దండించి దానిని నిలిపివేయు చర్య దీసికొనవలెను.

యన్మీక్షణం మాంసప్రవ్యా ఉభాయాః ॥ యజు. ౨౫ ౬॥

మహర్షి దయానందుల భావార్థము

యే కేచిదశ్వాదీనామ్ ఉపకారిణాం పశూనాం శుభానాం షక్షేణాం ।

చ మాంసాహారం కుర్యుస్తేభ్యో దణ్డో యథాపరాధం దాతవ్య ఏవ॥

అనగా; ఎవరేని అశ్వములు మున్నగు ఉపకారక పశువుల మరియు ఉత్తమ పక్షుల మాంసమును దినుచో వారిని యథాపరాధము దండించవలయును. యజుర్వేద ౨౫- 3౭ వ మంత్ర మగు 'మాత్స్యాగ్నిర్ద్వనయీద్ ధూమగద్ధిః' యొక్క భావార్థమిట్లు గలదు.

హే మనుష్యాః! యథా విద్వాంసో మాంసాహారిణో నివార్యాశ్వాదీనాం ।

వృద్ధిం రక్షాం చ కుర్వన్తి తథా యూయమపి కురుత॥

ఓ మానవులారా! విద్వాంసులు మాంసాహారుల మాంసభక్షణ యలవాటును మాన్పించి అశ్వములు మున్నగు పశువుల వృద్ధి పరచునట్లు మీరును చేయుడు.

భారతీయ, పాశ్చాత్య విద్వాంసు లెవ్వరును ఈ మంత్రములకు పశుహింసాపరమైన అర్థము నొనర్చినచో వారి విషయమున దిగువ మహాభారత శ్లోకము జ్ఞప్తికి వచ్చును.

లుబ్ధైర్నిత్యపరైర్బ్రహ్మణ్, నాస్తకైః సంప్రవర్తితమ్ ।

వేదవాదానవిజ్ఞాయ, సత్యాభాసమివాన్తుతమ్ ॥

వేదముల వాస్తవికార్థము నెరుగజాలక పైపైగా సత్యవంతులుగా నటించువారే వాస్తవముగా అసత్యార్థములను ప్రకాశపరిచినారు. కావున అట్టివారికి మహాభారతమున లోభి, నాస్తకుల వంటి కఠోరశబ్దములు ప్రయోగించబడినవి. ఇక నిట్టి నాస్తకుల వాక్యము లెట్లు గౌరవించబడగలవు?

యే వాజినం పరిపశ్యన్తి పక్వం య ఈమాహూః సురభిర్హృదేతి ।

యే వార్హతో మాంసభిక్షాముసాసత ఉతో తేషామభిగూర్తిర్న ఇన్వతు ॥

ఈ మంత్రమునకు అతిశిక్షణ (జ్ఞానము) గలిగించు అనేక అర్థములు గలవు. (యే అర్హతః) అశ్వస్య (మాంసభిక్షామ్) మాంసయాచనామ్ ఉపాసతే (యే అశ్వమ్ ఈమ్) ప్రాప్తం హస్తవ్యమ్ (ఆహూః) లాన్ (స్వీధర) దూరో ప్రక్షిప్తం యే (వాజినమ్) వేగవంతమ్ అశ్వమ్ (పక్వమ్) పరిపక్వ స్వభావమ్ (పరిపశ్యన్తి) సర్వతోఽస్పిక్ష్యే ఉతో అపి తేషామ్ (సురభిః) సుగంధః (అభిగూర్తి.) అభ్యుద్యమః (సః) అస్మాన్ (ఇన్వతు) ప్రాప్నోతు.

అనగా; అశ్వ మాంసమునుగోరువారిని, గుఱ్ఱములు చంపయోగ్యమైన వని చెప్పువారిని హరించివేయుము. లేక దూరము తరిమివేయుము. అశ్వములను శక్తివంతమొనర్చి శిక్షణ నిచ్చువారి చక్కని సుగంధము వంటి స్వభావమును ఎల్లరును ప్రార్థించుకొనెదరు గాక. అట్టి చక్కని ప్రయత్నములు వారి ఉత్తమ కర్మలు మాకును ప్రాప్తించు గాక.

పశుహింస, మాంసభక్షణ నిషేధయుక్తమగు మహర్షి దయానందకృత అర్థ మెక్కడ? మరియు సాయణాచార్యుడ వారి అనుయాయులగు స్వదేశ, విదేశ విద్వాంసుల బ్రహ్మత్వ అసంగత్వ అర్థము లెక్కడ? ఆ రాక్షస స్వభావులు అశ్వమాంసమును అగ్నియందు పక్వమొనర్చుటను జూచుచు ఈ చనిపోయిన అశ్వము

అగ్నియందు పక్వముగుటను జూచి ఎంతో చక్కని సుగంధము వచ్చుచున్నదని చెప్పుచు అట్టి అశ్వమాంసమును భిక్షాగోరుదురు. అట్టివారి ఉద్యమము (ప్రయత్నము) మాకు ప్రాప్తింనుగాక అనిగలదు. చూడుడు. ఈ యర్థమెంతటి అసంగతముగా ఉన్నదో, అల్పబుద్ధి గలవారు కూడా ఈ వేద విరుద్ధముగు వాక్యములను మన్నించజాలరు. ఈ మంత్రమునకు దిగువ చూపిన విధముగా బ్రహ్మచారి, మరియు శూరవీరుల పరమగు అర్థము కూడా వచ్చును. అది ఇట్లు గలదు.

ఏ విద్వాంసులు (వాజినమ్) జ్ఞానవంతులు, బలశాలియు బ్రహ్మచారులను (పరిపశ్యన్తి) బహుభాగంగా జూచెదరో, మరియు వీరెవ్వరిని దృష్టియందుంచుకొని (పక్వమ్) జ్ఞానాదులను దృష్టియందుంచుకొని పరిపక్వమైనవారని యందురో, మరియు నెవ్వరు (సురభిః) ఉత్తమ ఆచార మను సుగంధముతో గూడినవారో (న్దిర్ధర) మా భిక్షను స్వీకరింతురగాక. (ఇతి) ఈ భావముతో (యే) ఏ గృహస్థులు (అర్హతః) జ్ఞానులు 'అర్చ-గతా గతేత్రయోఽర్హతః జ్ఞానం గమనం ప్రాప్తిశ్చ' (మాంసభిక్షామ్) మనస్సునకు ప్రియముగు పదార్థముల భిక్షకొరకు 'మానసం వా మానసం వా మనోఽస్మిన్ సేదతీతి మాంసమ్' (నిరుక్తే ౪-౧-౩) ప్రతీక్షించెదరో అట్టి శ్రేయోభిలాషులగు పురుషుల (అభిగూర్తిః) ఉద్యమ ప్రయత్నములు సఫలరూపమున మాకు ప్రాప్తింనుగాక.

శూరవీరుల పరమగు అర్థము :- ఏ (వాజినమ్) బలశాలిని (వాజ ఇతి బలనామ నిఘణ్టే ౨-౯) జూచి ఆయనను పరిపక్వ శస్త్రకౌశలమునందు చక్కని అభ్యాసము గలవాడని యందురో అతడు (సురభిః) సురక్షితముగా పరరాష్ట్ర లక్ష్మిని తెచ్చునుగాక.

ఈ విధముగా ఎవడు (అర్హతః మాంసభిక్షామ్ ఉపాసతే) గతిశీల బలశాలి పురుషుని శరీరయాచనను ప్రతీక్షింతురో వారు రాష్ట్రము పట్ల యొనర్చిన పరిశ్రమ మాకు ప్రాప్తింనుగాక. రాజా తన రాష్ట్రముందు బలశాలిగారు వారి శక్తి సామర్థ్యములను పరిపక్వపరచి వారి శరీర బలములను యుద్ధము మున్నగు రాష్ట్ర రక్షణ కార్యములందు వినియోగించుకొనవలెనని యభిప్రాయము.

యత్ తే గాత్రాదగ్నినా పవ్యమానాదభి శూలం నిహతస్యావధాపతి ।

మా తద్యున్యానాశ్రిషన్మా తృణేషు దేవేభ్యస్తదుశద్వ్యే రాతమస్తు ॥ య. ౨౫-౩౪ ॥

ఈ మంత్రమునకు సాయణాచార్యుడు, ఉవ్వటుడు, మహీధరుడు మున్నగు వారుగొప్ప అన్వయమునే జేసినారు. వారి ననుసరించి దీనియర్థము 'ఓ అశ్వమా! అగ్ని యందు పాకమొనర్చిన చనిపోయిన నీయవయవముల నుండి లేచి వచ్చు మాంసరసము భూమి మరియు తృణముపై పడకుండుగాక. అది దానిని కోరుకొను దేవతలకు చెందునుగాక' వాస్తవముగ నిది పైనుదహరించిన మంత్రముల భావమునకును, అధ్వరాల అహింసాత్మక అర్థములకును విపరీతమై యుండు కారణమున మన్నించదగినదిగాదు. దీని వాస్తవికార్థమేమనగా; ఓ మానవులారా! (నిహతస్య తే) విభ్రమేవ కృతశ్రమస్యతవ హన్-హింసాగత్యోరితి అత్ర గత్యర్థో (గ్రాహ్యః (అగ్నినా) అన్యఃకరణరూప తేజసా (పవ్యమానాత్) (గాత్రాత్) యత్ (శూలమ్) శుశీఘ్రం లాతి - బోధం

గృహ్యతి యేన తద్వచః పుషోదరాదిత్యాత్ సాధు । (అభ్యవధావతి) గచ్ఛతి తత్ (భూమ్యామ్) (మాశ్విత్) (త్వణేషు) (మాశ్విత్) కిన్తు తచ్చ (ఉశద్భ్యః) కామయమానేభ్యః (దేవేభ్యః) విద్యద్భ్యః (రాతమ్) దత్తమ్ అన్తు ।

భావార్థము :- 'హే మనుష్యాః! యాని జ్వరాదివీడితాన్యజ్ఞాని భవేయు స్తాని వైద్యేభ్యో నీరోగాణి కార్యాణి తైర్యదోషధం దీయేత తద్ రోగిభ్యో హితకరం భవతి ।

అనగా; ఓ మానవులారా! జ్వరములు మున్నగు వానిచే వీడించబడు అంగములను వైద్యులచే రోగరోహితమొనర్చుకొనవలెను. ఏలన; సద్వైద్యులచే నీయబడు ఔషధము రోగులకు హితకారకముగను. మానవులు వ్యర్థ వచనములను ఉచ్చరించరాదు. కాని విద్వాంసులయెడ ఉత్తమ వచనములనే సదా ప్రయోగించుచుండ వలయును.

'ఇమం మా హింసీరేకశఘం పశుం కనిక్రదం వాజినం వాజినేషు ॥' య. ౧౩-౪౭ ॥

మున్నగు మంత్రముల ద్వారా సృష్టముగా అశ్వహింసా నిషేధము గలదు. దీని వ్యాఖ్యానమునర్చుచు అశ్వహింస నిషేధమును గురించి శతపథ కారుడిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

ఇమం మా హింసీరేకశఘం పశుమిత్యేకశఘో వా ఏష పశుర్యదశ్శస్తం ।

మా హింసీరితి ॥ శతపథ బ్రా. పు. ౬౬౮ ॥

అనగా; 'ఏకశఘ పశు' వనగా అశ్వమని తాత్పర్యము. దానిని హింసించకుము. ఈ సూక్తమందును మాటిమాటికి పశుహింసా నిషేధము గలదు.

అచ్చిద్రా గాత్రా వయునా క్షణోత ॥ యజ్ఞ. ౨౫-౪౧ ॥

అశ్వ శిక్షకులు ఈ అశ్వము యొక్క శరీరమును (వయునా) జ్ఞానపూర్వకముగా (అచ్చిద్ర) శక్తిమంతము, దోష రహితముగ నుండునట్లు చేయవలెను. (పరుషపరముష్యా విశస్త) ప్రతిమర్మస్థలమును పరిశీలించి ఘోషణపూర్వకముగా దోషములను దొలగించివేయవలయును.

మా త్యా తపత్ స్రీయ ఆత్మాపి యస్తం మా స్వధితిస్తస్య ఆతిష్ఠితత్తే ।

మా తే గృధ్భురవిశస్తాతిహాయ ఛిద్రా గాత్రాణ్యపివా మిథూ కః ॥ య. ౨౫-౪౩ ॥

ఈ మంత్రము నందును ఇదే యుపదేశము గలదు.

సద్వైర్మనుష్యైః స్వస్య ఆత్మా శోకే న నిపాతనీయః కన్యాప్యపరి వక్రో న

నిపాతనీయః, కన్యాప్యపరీకారో న విచ్ఛేదనీయశ్చ ॥

మానవులెవ్వరును తమ యాత్మలను శోకమునందు బడనేయవలదు. ఎవ్వరిపైనను వజ్రములను వేయవలదు. ఇతరులొనర్చిన ఏ యుపకారమును కూడా నష్టపరచుటగాని, నిష్కృత మొనర్చుట (మరచిపోవుట)

గాని చేయవలదు. ఇదే విధముగా 'మా స్వధితిస్తస్య ఆత్మిపత్ తే' శబ్దముల ద్వారా పశుహింసాపరమగు అర్థములనొనర్చుట సంపూర్ణముగా అనుచితము. పౌరాణికులు, మరియు వామమార్గీయులు అజ్ఞానముచే నీచము కల్పనల నొనర్చినారు అనగా; యజ్ఞములందు బలియగు పశువులు మరియు ఆ యజ్ఞ యజమానులు స్వర్గమునకు జేరుదురు అని వ్రాసినారు. కాని ఇది యుక్తికి, మరియు సామాన్య బుద్ధికి కూడా విరుద్ధమే. ఇది అంధవిశ్వాసముద్రువు మరేమియును గాదు. దీనిని అపహాస్యమొనర్చుచు చార్వాక మత వ్రహ్మకు డిట్లు చెప్పినాడు.

పశుశ్చిన్నిహితః స్వర్గం, జ్యోతిష్త్వేషే గమిష్యతి ।

స్వపియా యజమానేన, తత్ర కస్మాన్న హింస్యతే ॥ సర్వదర్శన సంగ్రహము. చార్వాక దర్శనము ॥

అనగా; జ్యోతిష్త్వేషేమ యజ్ఞమున చంపబడు పశువులు స్వర్గమునకు పోగలిగినచో యజమానుడు తన తండ్రిని చంపి నేరుగా స్వర్గమునకేల పంపుకొనలేడు?

ఈ మిథ్యా విశ్వాసమున కాఢారము మధ్యకాలీన ఆచార్యులు దిగువ వేదమంత్రము యొక్క అర్థమును అనర్థమొనర్చుటయే.

న వా ఉ ఏతన్మిత్యసే న రిష్యసి దేవాం ఇదేషి పథిభిః సుగేభిః ॥ ఋ.౧-౧౬౨-౨౧, య.౨౫-౪౪ ॥

దీని యర్థము అశ్వ పరమంగా చేయబడినది. అనగా (న వా ఉ) నైవ ఇల ఏతన్మిత్యసే వా శబ్ద ఏవకార్యః । ఉ ఇత్యవదారణే । నైవేదానిమ్ ఇతరాశ్వ వన్మితో భవసి దేవత్య ప్రాప్తిర్యత్స మాణత్వాత్ । అత ఏవ (న రిష్యసి) న హింస్యసే వ్యర్థహింసాయా అభావాత్ । అను ప్రత్యక్షోచితయవనాశశ్చ దృశ్యతే కథమేవమువ్యత ఇతి ఉచ్యతే (సుగేభిః) శోభన గమన సాధనైః (పథిభిః) మార్గైః దేవయాన లక్షణైః (దేవాన్ ఇతి ఏషి) దేవానేవ ప్రాప్నోషి అతో యుక్తేషా యుక్తిః; సాయణ భాష్యమ్ ॥

సాయణుడీ మంత్రార్థము నిట్లానర్చినాడు; 'ఓ అశ్వమా! నీవితర పశువుల వలె మరణించుట లేదు. ఏలన; నీకు దేవత్యము ప్రాప్తించుచున్నది. నీవు హింసించబడుట లేదు. ఏలన; ఇచ్చట వ్యర్థహింసలేదు. ప్రత్యక్షరూపములో అవయవ స్వభావము చుండగా నీ విట్లెందు కనుచున్నావు?' అనగా, దీని సమాధానమిట్లు గలదు. చక్కని దేవయాన మార్గముల ద్వారా దేవతలకు నీవు ప్రాప్తించుచున్నావు. కావున మో యీ కథనము సత్యమై యున్నది. మహీధర, ఉవ్వలుడు మున్నగువారు కూడా ఇట్టి యర్థమునే చేసియున్నారు. కావున ఇది సంపూర్ణముగా అశుద్ధార్థమేయై యున్నది. ఏలన; జ్ఞాన వివేకములు లేని అశ్వమునకు దేవత్యము ప్రాప్తించుట అసంభవము. మంత్రమునకు చక్కని మరియు సత్యమగు అర్థమేమన; (న వై) ఏశిత్యే (ఉ) ఏతరే (దేవాన్) విరుషో దివాన్ పదార్థాన్ వా (ఇత్) ఏవ (ఏషి) ప్రాప్నోషి (పథిభిః) మార్గైః సుఖేన గచ్ఛన్తి ఏభిః ॥

భావార్థః - యథా విద్యయా సంయుక్తైర్వాయుజలాగ్నిభిర్ముక్తే రథే స్థిత్యా

మార్గాన్ సుఖేన గచ్ఛన్తి తథైవాత్మజ్ఞానేన స్వస్వరూపం నిత్యం బుద్ధ్య

మరణ హింసాత్రాసం విహీయ దివ్యాని సుఖాని ప్రాప్నుయూః ।

అనా; విద్య ద్వారా చక్కగా నుపయోగింపబడిన అగ్ని, జలము, వాయువు మున్నగు వానిచే యుక్తపరచిన రథమునందు గూర్చుండి మార్గములపై సుఖముగా ప్రయాణమొనర్చునట్లు అత్యుజ్జానము ద్వారా సదా తన స్వరూపమును దెలిసికొనుచు మరణము, హింస యను భయములను వదలి దివ్యసుఖముల ననుభవించవలెను. ఇప్పుడాలోచించుడు. మహర్షి దయానందకృత సత్యము, శ్రేష్ఠము అర్థమెక్కడ? మరియు మధ్యకాలీన ఆచార్యులు, మరియు వారి యనుయాయులగు మైక్స్ మూలర్, గ్రీఫిడ్, మున్నగువారు వ్రాసిన బుద్ధి విరుద్ధముల అంధ విశ్వాస సూచకముగ, అపహాస్య జనక అర్థమెక్కడ? వీనియందు భూమ్యాకాశముల అంతరము కలదు.

గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే అన్ని మంత్రముల సత్వార్థములను ప్రకాశపరచుట ఇచ్చట సాధ్యము గాదు. ఐనను స్థాతీపురాక న్యాయముగా కొన్ని మంత్రముల వివేచన మొనర్చబడినవి. ఇంత మాత్రముతో పక్షపాతరహితులగు విద్వాంసులు యజ్ఞములందు పశుబలుల నిచ్చుట వేదములు మున్నగు సత్యశాస్త్రములకు పిరుడ్డైపోయియున్నదని యెరుగవలెను. అజ్ఞానము, స్వార్థ లోభ కారణములచే వానిని ధూర్జులగువారు. ప్రచార పరచినారు. ఇప్పుడు మేము గోవుల బలి, మరియు గోమాంస భక్షణము మున్నగు విషయములలో 'వైదిక్ ఏజ్' మరియు ఇతర గ్రంథముల ద్వారా వ్యాప్త పరచిన భ్రమను గూర్చి ప్రమాణములతో గూడ వివేచన మొనర్చదము. ఏలనగా, ఈ విషయము అత్యధిక మహత్వ పూర్ణమై యున్నది.

5.1 | వేదముల ననుసరించి గోవధ మహాపాపము

'The RigVeda and Vedic Religion' అను పేరుగల పుస్తక రచయిత క్లేటన్ (Clayton) అను కారకు *Animal sacrifices* అనా; పశుయోగ శీర్షికతో పైన దెలిపిన తన పుస్తకములో ఇల్లు వ్రాసియున్నాడు.

'At one sacrifice, probably a very un-usual sacrifice, performed once in five years called the Pancha Sharadiya Sava, Seventeen young cows were offered. Bulls, buffaloes and deer were also sacrificed, some time in large numbers. The white Yajurveda mentions 327 domestic animals, including oxen, cows, milch cows that are to be offered along with the horse at the great, horse-sacrifice' (Rigveda and Vedic Religion by Clayton)

అనా; ఒకగొప్ప యజ్ఞము నందు బహుశా అది అసాధారణమైనదిగా వచ్చును. గరి మంచి యవ్వనమందున్న గోవుల బలి ఈయబడుచుండెడిది. ఎద్దులు, గేదెలు, మరియు జింకలను గూడ అనేక సార్లు అతి పెద్ద సంఖ్యలో బలినిచ్చుచుండువారు. శుక్ల యజుర్వేదమందు 327 పెంపుడు పశువుల వర్ణన లభించుచున్నది. దీనియందు వృషభములు, గోవులు, పాడి యావులుగూడా సమకూర్చబడుచుండెడివి అశ్వమేధ యజ్ఞములందు అశ్వములతో గూడ వీని బలి ఈయబడుచుండెడిది.

క్లేటన్ యొక్క అత్యంత అశుద్ధ, అన్యతమగు ఈ లేఖకు ఆధారము డా. రాజేంద్ర లాల్ మిత్ర యొక్క *Indo-Aryan* అను పుస్తకము. దీని యందాతడు ఆర్యులను గోమాంసభక్షకులు, మరియు మద్విమును సేవింపు వారని నిరూపించుటకు ప్రయత్న మొనర్చినాడు. దాదాపు పాశ్చాత్య లేఖకులెల్లరును ఈ విధముగ విషయములనే

వ్రాసినారు. వైదిక ఏజ్ లేఖకుడు సైతము అనేకాంశములందీ పాశ్చాత్యుల ఆలోచనలతోనే ప్రభావితుడైనాడు. కావుననే ఆతడు ఈ విషయములో పరస్పర విరుద్ధములగు ఆలోచనలతో 'ఖిచిడి' వండి పెట్టినాడు. దీనిని పరిచయమొనర్చి మేము దీని ప్రమాణయుక్తముగా మీమాంస యొనర్చుము. వైదిక కాలము నాటి వివాహ సంస్కార వర్ణన యొనర్చుచు 30౯వ పుటయందాతడు ఇట్లు వ్రాయు దుస్సహన మొనర్చియున్నాడు.

'The guests are entertained with the flesh of cows got killed on the occasion (of marriage)' - Vedic Age P.389

అనగా; అట్టి అపవరమునందు వచ్చిన అతిథులు చంపబడిన గోవుల మాంసముచే తృప్తిపరచబడుచుండిరి అని వ్రాసినాడు. వాస్తవమునకు ఇది ఎంతయో అశుద్ధము, అసత్యము. వేదములందు గోవులను అంతలు అఘ్నా, అదితి అను పేర్లతో సంబోధించబడియున్నది. అనగా, దీనియర్థము అపస్తవ్యా, అఖండనీయా అనా వీనిని ఎప్పుడును, ఏ పరిస్థితి యందును హింసించగూడదని అన్ని వేదములందును గలదు. వేదములం దనేక స్థానములందు మాటిమాటికి, 'అఘ్నా' శబ్ద ప్రయోగము గాంచగలము. ఉదాహరణముగ వాని నుండి ఈ దిగువ కొన్ని మంత్రములనుద్విత మొనర్చుచున్నాము. సామాన్యుల కూడా వీనిని సులభముగ గ్రహించగలరు.

౧. సూయవసాద్ భగవతీ హి భూయా అథో వయం భగవన్తః స్వామః ।

అద్వి త్సామఘ్నేష్వి విశ్వదానీం పిబ శుద్ధముదకమాచరన్తి ॥ ఋ.౧-౧౬౪-౪౦॥

ఇచ్చట గోవును 'అఘ్నా' అను పేరుతో సంబోధించుచు 'గోవును ఎప్పుడును హింసించకూడదని' స్పష్టముగా అర్థము చేయబడినది. నీవు త్వణము, మరియు శుద్ధ జలముల సేవన మొనర్చుచు నదా ఆరోగ్యముగ నుండుము. వేవను కూడా నీ యుత్తమ సాత్వికమగు దుద్ధముల సేవించుచు ధర్మము జ్ఞానము ఐశ్వర్యయుక్తులమైయుండుము.

౨. హింక్రణ్యతీ వసుమతీ వసూనాం వత్సమిచ్చన్తి మనసాభ్యాగాత్ ।

దుహో మశ్విభ్యాం పత్యా అఘ్నేయం సా వర్జతాం మహతే సౌభగాయ ॥ ఋ.౧-౧౬౪-౨౭ ॥

ఇచ్చట కూడా గోవుకు 'అఘ్నా' శబ్ద ప్రయోగము గలదు. ఆవు ఆరోగ్యము మున్నగు సౌభాగ్యములకు కారణమనియు చూపబడినది.

౩. అస్య శ్రష్ఠా సుభగస్య స్వస్త్వాగ్ దేవస్య చిత్రతమా మర్త్యేషు ।

శుచిం పుత్రం వ తప్తమఘ్నాయాః స్వార్థా దేవస్య మంహవేవ ధేనోః ॥ ఋ.౪-౧-౬॥

ఈ మంత్రముందును గోవును 'అఘ్నా' అను పేరుతో సంబోధించుచు పరమేశ్వర దర్శనము యొక్క ఉపమానము పవిత్రమగు కాచిన ఆవు నేతితో నీయబడినది తోడ్కో ప్రభుదర్శనము ఆవు యొక్క స్పృహనీయ (కోరదగినది) శక్తి మరియు బుద్ధివర్ధక దుద్ధధార వంటిదని చూపబడినది. ఇంకను -

౪. పుత్రేన ద్యావా పృథివీ పుష్పై సుషమాణాం భవత్సఘ్నాయాః ॥ ఋ.౫-౮౩-౮॥

ఎప్పుడును చంపగూడనట్టి గోవునకు యాహార పానీయముల వ్యవస్థ అత్యుత్తముగా నుండవలయును. మరియు దాని శుద్ధ ఘృతముచే పుద్గిని ఆకాశములను నింపివేయవలయును. గోఘృతముతోనే హవన మొనర్చవలెనను సూచన ఈ మంత్రమున గలదు.

౫. ఏషస్య కారుర్జరణే సూక్తైరగ్రే బుధాన ఉపసాం సుమన్యా ।

ఇషాం తం వర్తదఘ్న్వా పయోభిర్యాయం పాత స్వస్తిభిః సదా నః ॥ ఋ.౭-౬౮-౯॥

ఈ మంత్రమున కర్మశీలుడగు స్తోత వర్ణన మొనర్చబడినది. ఆతడు ఉత్తమాల్ చనలు గలవాడు గావున (బ్రహ్మ ముహూర్తములోనే మేల్కొంచి అఘ్న్వా (ఎప్పుడును హింసించదగని) గోవునకు సేవతోనర్చి దాని దుర్గదారలతో ఆరోగ్యవంతుడై యుండును.

౬. నదం వ ఓదతీనాం నదం యాయువతీ నామ్

పతం వో అఘ్న్వానాం ధేనూనావిష్కుధ్యసి ॥ ఋ.౮-౬౯-౨, సామ. ౧౫౧౨॥

ఇచ్చట కూడా గోవులకు విశేషణముగా 'అఘ్న్వానామ్' అని వచ్చినది. ఇది ఆత్యంత సుహృత్వ పూర్ణమైయున్నది. మరియు ఋ.౯-౧-౯ మంత్రమందును.

౭. 'అభీషమఘ్న్వా ఉతశ్రీణన్తి ధేనవః శిశుమ్ । సోమపిష్టాయ పాతే ॥'

ఇచ్చట కూడా 'ధేనవః, గోవులకు విశేషణము 'అఘ్న్వా' అని వచ్చినది. ఇది ఎప్పుడును చంపగూడనది. శిశువులకు దాని క్షీరములు అత్యధిక లాభదాయక మనియును చెప్పబడియున్నది ,

౮. 'ఉత ప్రసవ్య ఊధరఘ్న్వాయా ఇన్దుర్తారాభిః సచతే సుమేధాః ।

మూర్తానం గానః పయసా చమూస్యభి శ్రీణన్తి వసుభిర్న నిక్షైః' ॥ ఋ.౯-౯౩-౩॥

ఈ మంత్రమున గోవులను 'అఘ్న్వా' యను పేరుతో బిలుచుచు ఉత్తమ బుద్ధి సంపన్నులు, సౌమ్య స్వభావముగల విద్వాంసులుగో క్షీరములను సేవించుచుగొప్ప లాభమును పొందుదురు అని యుపదేశించబడినది.

౯. నీవీసమఘ్న్వా దుహీ, న్యగ్ భవతు తే రవః ॥ ఋ.౧౦-౬-౧౧॥

ఇచ్చటనుగోవునకు అఘ్న్వా శబ్ద ప్రయోగమున్నది. దీనిని ఉత్తమరీతిలో సేవించు వారి కెట్టి పాపములును దరిజేరవు. 'అహరశుద్ధా సత్యశుద్ధిః' ననుసరించిగోదుర్బములు మున్నగు సాత్త్విక సదార్థములను సేవించుటచే చిత్తశుద్ధియందును సవోయము లభించును.

గోవును 'అఘ్న్వా'యను పేరుతో సంబోధించుచు దాని క్షీరమలను బలాత్కారముగా తన్నురించు, మరియు దానిని చంపువారికి అతి కఠోర దండన విధానము గలదు.

౧౦. ఋ.౧౦-౮౭-౧౬లో గోవును 'అఘ్న్వా' అని పేర్కొని దాని పాలను దొంగిలించువానిని, దానిని చంపువానిని కఠిన శిక్షకు గురిచేయవలెనని సూచించినది.

యః పారుషేయేణ క్రవిషా సమజ్యే యో అశ్వేన పశునా యాతుధానః ।

యో అహ్మాయా భరతి క్షీరమగ్నే తేషాం శీర్షాణి హరసాసి వృశ్చ ॥ ఋ.౧౦-౮౭-౧౯ ॥

ఈ మంత్రమందు అశ్వము మరియు నితర పశువుల మాంసభక్షణమును పాపమని తెలుపుటయే గాక అట్టి 'యాతుధానా' హింసకులగు పౌవులకు ప్రాణదండన విధానము కూడగలదు. దీనిననుసరించియే మనుమహారాజు కూడా:-

యక్షరక్షః పిశాచాన్యం, మద్యం మాంసమథానవమ్ ॥ మనుస్మృతి. ౧౧-౯౫ ॥

అనగా; మాంసము, మద్యము మరియు ఆసవము మున్నగు మారకద్రవ్యముల సేవనము యక్షులు, రాక్షసులు, పిశాచులు మున్నగు వారొనర్తురు. ధర్మాత్ములగు వారెప్పుడును వీనిని సేవించకూడదు.

ఈ పది ఋగ్వేద మంత్రములను మేము ఉదాహరణ రూపములో ఇచ్చియున్నాము. వీనియందు గోవును 'అహ్మాయ'యను పేరుతో సంబోధించుచు అన్ని విధముల 'అహస్తవ్యా' మరియు హింసించకూడదని చూపినాము. ఇట్టివే వందలాది మంత్రములు కలవు. కాని గ్రంథ విస్తరణ భీతిని మరువలేము. అనేక మంత్రములందు గోఘాతకులను రాజ్యమునుండి వెడలగొట్టుట, మరియు వారి సర్వస్వమును హరించుటకు ఆదేశము గలదు.

ఉదా:- ఋ.౧౦-౮౭-౧౦, అథర్వ ౮-౩-౧౬ నందును ఇట్లు చెప్పబడినది.

విషం గవాం యాతుధానా భరంతామా వృశ్చన్తామదితయే దురేవాః ।

సర్వైశ్చైవాన్ దేవః సవితా దదాతు పరాభాగమోషధీనాం జయన్తామ్ ॥

అనగా; ఒక వేళ (యాతుధానాః) ప్రజాపీడకులు (గవామ్) గోవులు మున్నగు పశువులకు (విషమ్ భరంతామ్) విషమునిచ్చినను, మరియు వానిని చంపినను, మరియు నొకవేళ (దురేవాః) దుష్టాచరణపరులు (అదితయే) గోవును (అవృశ్చన్తామ్) కోసినప్పుడు (సవితా దేవః) సర్వజనుల ప్రేరకుడగు రాజు (ఏనాన్) వీరిని (పరాదదాత్) రాజ్యమునుండి పారద్రోలవలయును. వారి సర్వస్వమును హరించినవలయును. వారు (ఓషధీనామ్) అన్నము, మరియు ఓషధుల భాగమును (స పరాజయన్తామ్) పొందకుండురు గాక.

మాతా రుద్రాణాం దుహితా వసూనాం స్వసాదిత్యావామమృతస్య నాభిః ।

ప్ర సు వోచ చికితుషే జనాయ మా గామనాగామదితిం పథిష్ఠ ॥ ఋ.౮-౧౦౧-౧౫ ॥

అనగా, గోవు రుద్రబ్రహ్మవారాలకు తల్లి, వసు బ్రహ్మవారాలకుకూతురు వలె ప్రియమైనది. ఆదిత్యబ్రహ్మవారాలకు సోదరి వంటి స్నేహశీలి, క్షీరరూప అమృతకేంద్రము వంటిది. ఇట్టి (అనాగామ్) నిర్దోషి (అదితిమ్) హింసించరానిదగు (గామ్) గోవులను ఎప్పుడును (మావధిష్ఠ) చంపవలదు. ఈ విధముగా నేను (చికితుషే జనాయ) ఆలోచనశీలురగు స్రుతి మనుష్యునకును (ప్రసవోవచమ్) ఉపదేశించుచున్నాను.

"అధర్వ సంహితోపనిషత్పతకము" యొక్క లేఖకుడగు స్వ. శ్రీమహేశ్వరానందగారు 'మాలారుద్రాణామ్' అను మంత్ర వ్యాఖ్య యందు (రుద్రాణామ్) క్షత్రియాణామ్ - (వసూనామ్) వైశ్యానామ్, (ఆదిత్యానామ్), బ్రాహ్మణానామ్ అను అర్థమునిచ్చినాడు.

5.12 యజుర్వేదమందు గోవధ నిషేధ విషయక స్పష్టమగు ఉపదేశము

ఋగ్వేదము వలె యజుర్వేదమందును గోవు యొక్క మహత్త్వమును సూచించుచు వాని హింసను నిషేధించుటయేగాక వానిని వధించు దుష్టులకు ప్రాణదండన విధానము కూడ అనేక మంత్రము లందుగలదు. ఉదా. నిష్టు మంత్రమును జూడుడు;

ఇమం సాహస్రం శతధారముత్సం వ్యవ్యమానం సరిరస్య మధ్యే ।

ఘృతం దుహానామితం జనాయాగ్నే మా హింసీః పరమే వ్యోమన్ ॥ య.౧౩-౪౯ ॥

(అగ్ని) దయాస్వరూపుడవు, పరోపకారివగు ఓ రాజా! నీవు (జనాయ) మనుష్యులు మున్నగు ప్రాణులకు (ఇమమ్) ఇట్టి (సహస్రమ్) అసంఖ్యాక సుఖములకు సాధనము (శతధారమ్) అసంఖ్యాక క్షీరధారల సమిత్తము (వ్యవ్యమానమ్) అనేక విధములగు పాలించదగిన (ఉత్సమ్) కూపము (బావి) వలె రక్షణ చేయునట్టి పీఠ్యసేవక వృషభము వంటి (ఘృతమ్) నేతిని (దుహానామ్) పూర్ణమొనర్చుచు (అదితిమ్) ఎప్పుడును చంపదగనట్టి గోవును (మా హింసీః) చంపకుము. రాజు కొర కీ యుపదేశ తాత్పర్యమేమన; ఆతడు రాజ్యమునందు విధి లేదా శాసనము ద్వారా గోవధను (గోవులు, ఎద్దులు, గేదెలు, అశ్వములు, వాని దూడలు మున్నగు వాని వధను) మాన్పించివేయవలెను. దీని నుల్లంఘించునట్టి వారికి యజు. ౩౦-౧౮ వ మంత్రమున విధానము గలదు అనగా ; 'అన్తకాయ గోఘాతకమ్' గోహత్యయొనర్చువారికి మృత్యుదండన నీయవలెను. గోహత్య మహాపాపము, మరియు మహాపరాధమని నిరూపించుట కింతకన్న అధికమేముండును?

5.13 అథర్వవేదమందు గోవధ నిషేధమును గూర్చిన ఆదేశములు

ఇతర వేదముల వలె అథర్వ వేదమందును గోవధ నిషేధము, మరియు గోరక్షా ప్రతిపాదకములగు అనేక మంత్రములు స్పష్టముగా గలవు. 'అఘాష్టా' శబ్దము గోవున కనేక స్థానములందు ప్రయోగించబడినది ఉదాహరణార్థము -

సహృదయం సాంమనస్యమవిద్యేషం కృణోమి నః ।

అన్యో అన్యమభిహర్యత వత్సం జాతమివాఘ్న్యా ॥ అథర్వ. ౩-౩౦-౧ ॥

ఈ మంత్రము ద్వారా పరమేశ్వరు డిట్లుపదేశించుచున్నాడు. నేను మీ హృదయములను, మనస్సును ద్వేష భావమును దూరమొనర్చెదను. నవ జాత లేగ (దూడ)ను గోవు ప్రేమించునట్లు ఏకము చేయుదును. పరస్పరము మీరు ప్రేమగా నుండుడు. అవు ఎప్పుడును చంపరానిదని దీనియర్థము. ఋగ్వేదమునందు వలె అథర్వ వేదమందును గోవధ నిషేధము, గో మహిమ గలదు.

యాయం గావో మేదయథా కృశం చిదశ్శీరం చిత్ కృణుథా సుప్రతీకమ్ ।

భద్రం గృహం కృణుథ భద్రూచో బృహద్ వో వయ ఉచ్యతే సభాసు ॥ అ. ౪-౨౧-౬ ॥

ఓ గోమాలా! నీవు నీయమృత ధారలవంటి క్షీరములచే దుర్బల వ్యక్తులను బలశాలురుగ నొనర్చువు. నీ వాణి మహా ఉత్తమమైనది. దాని ద్వారా నీవు గృహమును కల్యాణముయొక్క మొనర్చువు. నీ మహిమలను గొప్ప గొప్ప సభలందు గాన మొనర్చుచుందురు. ఇంతటి ఉపకారకము, మరియు ఉత్తమముగ గోవుల హత్యను గూర్చి వేదములందెచ్చలవైనను ఉపదేశముండగలదా? 'అఘ్ర్యా' అను శబ్దమే దీనికి సమాధానమిచ్చుచున్నది. ఈ విషయము నింకను స్పష్టపరచుటకై:

స్రజావతీః సూయవసే రుశస్తేః శుద్ధా ఆహః సుస్రమా పిబన్తీః ।

మా పః స్తేన ఈశత మాఘశంసః పరి వో రుద్రన్య హోతిర్వణక్తుః॥ అథ. ౪-౨-౧-౭॥

అనగా; ఓ గోవులారా! మీరు స్రజలయందు సుసంపన్నమైయుండుడు. ఉత్తమ తృణసమృద్ధముగ బీడులందు విహరించుడు. సుఖ పూర్వకముగ జలము ద్రావగల జలాశయములందు శుద్ధ జలములను ద్రావుడు, చోరులు, ఘాతకులు మీకు యజమానులు (అధికారులు)గాకుందురు గాక క్రూరుల శస్త్రములు మీపై బడకుండుగాక.

ఈ విధముగ గోవధ సంపూర్ణముగా నిషేధమొనర్చబడినది. ఐనను ఏ దుష్టుడైన ఇట్టి మహాపాపమొనర్చిన, వానెట్టి శిక్షనీయవలెనో దీనియందు స్పష్టముగా గలదు.

యది నో గాం హింసి యద్యశ్చం యది పూరుషమ్ ।

తం త్వాసీనేన విధ్యామో యథా నోఽస్తో అవీరహః॥ అథ. ౧-౧-౬౪॥

అనగా; ఓ దుష్టుడా! సీహిక వేళ మా గోవుల, ఆశ్వముల, గొఱ్ఱల, మేకలు మున్నగు పశువులను లేక పురుషులను హత్యచేసినచో నిన్ను సీసపుగుండుతో గాల్చి చంపుదుము. ఇచ్చట కూడ పై దెలిపిన ఋగ్వేదార్థేద మంత్రముల వలె గోఘాతకులకు ప్రాణదండన విధించబడినది.

వేదములందు గోపాలనము, గోవధ నిషేధమును గూర్చి ఇంత స్పష్టమైన ఆదేశములుండగా వైదికార్యులు యజ్ఞములందు గోవధ నొనర్చుచుండినను కల్పన సంపూర్ణముగ అసంగతమయ్యె యున్నది. (వేదములందు యాతుధాన, హింసక ప్రియతో దీలువబడు నిందనీయులు, పాపులు మున్నగు రాక్షసుల కొంత న్యూనాధికముగ అన్ని కాలములందుండి యున్నారు.) అట్లు వారి యీ సీహికార్యము ఏ విధముగానైనను శిష్టానుమోదితముగ నెంచబడదు ఇట్టివారికి వేదములు మృత్యు దండనమే విధించినవి. కావుననే మహాభారత శాంతి పర్వమునం దెంతయో స్పష్టముగ జెప్పబడియున్నది.

అఘ్ర్యాఇతి గవాం నామ, క ఏతా హస్తమర్హతి ।

మహాచూకారాకుశలం, వృషం గాం వాలభేత్తు యః ॥ శాంతిపర్వ. ౨౯౨-౪౬॥

అనగా, గోవుల నామమే 'అఘ్ర్యా' యని గలదు. వానిని మానవులగువారు చంపగలరా? గోవృషభములను చంపువారు మహాపాప, అనర్థకారక కర్మల నొనర్చుచున్నారు.

5.14 మహాత్ముడగు గౌతమ బుద్ధుని సాక్షాత్కము

యజ్ఞములందు పశుహింసలకు ప్రబల విరోధియగు మహాత్మా గౌతమ బుద్ధుడును 'బ్రాహ్మణ ధర్మిక సుత్ర'మును గ్రంథమున ఇల్లు వ్రాసియున్నాడు. ప్రాచీన వైదికార్యులు బియ్యము, నేయి మున్నగునవి యాచించి వానిచే యజ్ఞమొనర్చుచుండిరి. యజ్ఞములయందు పశుహింసను చేయకుండిరి. వారికి ఆయన గోవుల యెడ గల శ్రేష్ఠమగు సద్భావన నిర్దేశమును గూర్చి ఇల్లు చెప్పియున్నాడు.

యథా మాతా పితా భ్రాతా, అవే చ జాతకా ।

గావో నో పరమామిత్రా యాసు జాయంతి ఓసథా ॥ ౧౩॥

అన్నదా బలదా చేతా బద్ధదా సుఖదా తథా ।

ఏతమర్జునం జ్ఞాత్యా, నాస్సు గావో హింసం తే ॥ ౧౪॥

అనగా; తల్లి తండ్రి నోదరులు మున్నగు ఇతర బంధుజనుల వలెనే గోవులు మున్నగు పశువులు పరమ మిత్రములై యున్నవి. వీని నుండి ఔషధములు సిద్ధమగును ఇవియే అన్నము, బలము, వర్ణము (రూపము) మరియు సుఖములనిచ్చును. ఈ విషయమున వారు విజ్ఞులు గావున గోవులు మున్నగు పశువులను వారు చంపకుండిరి. (ఈ బ్రాహ్మణ ధర్మిక సుత్ర-అనువాదకుడు, ధర్మ రక్షిత, ప్రకాశక - అకీతమా ఆర్య సంఘారామ సారనాథ బనారస్.)

రోభవశమున కొందరు బ్రాహ్మణులు వేదమంత్రములను అశుద్ధ పరచి వాని స్థానములందు కల్పిత శ్లోకములను చేర్చి, వాటిని వేదమంత్రములను భ్రమనుగలిగించినారు ఇట్టి వర్ణనలు 'బ్రాహ్మణ ధర్మిక సుత్రము' నందు విస్తారముగ గలవు. వానియుల్లేఖనమిచ్చుట అంత యావశ్యకమనిపించుటలేదు. శ్రీ ధర్మ రక్షితగారు పై దెలిపిన యనువాద భూమికయందు యధార్థముగానే వ్రాసియున్నారు. అనగా; ప్రాచీన వైదిక గ్రంథములు హింసామూలకమలగావనట సర్వసిద్ధమైయున్నది. అవి మూలవైదిక, ధర్మ బుద్ధ, సిద్ధాంతములకు ప్రతికూలములు గావు. గోహింస యెడ బుద్ధభగవానుడిట్లు తెలిపినాడు.

'ఏవమేసో అనుధమ్మా సోరాణో విజ్ఞా గరహితో' ॥ ఇత్యాది

అనగా; ఈ గోహింస పూర్వ విద్వాంసుల దృష్టియందు నిందనీయ సీచకర్యమై యుండెను

5.15 'వైదిక ఏజ్' లేఖకుల పరస్పర విరుద్ధములు మరియు భ్రమలు

'వైదిక ఏజ్' లేఖకు లీవిషయములో అనేక పరస్పర విరుద్ధములు, మరియు కపోల కల్పిత విషయములు వ్రాసినారు. మేము వారి గ్రంథమునందలి కొన్ని విషయముల నెత్తిచూపుచు వానిని సప్రమాణముగా త్రోసిపుచ్చెదము. వారు తమ పుస్తకములో ఇల్లు వ్రాసినారు.

'The cow receives the epithet Aghnya (అఘ్న్యా) - not to be killed in the RigVeda

and is otherwise a very valued possession. It is difficult to reconcile this with the eating of beef, but we may get some explanation if we remember the following -

1. It was the flesh of the ox rather than of the cow that was eaten. A distinction was definitely made. (Vedic Age. P.393)

2. The flesh of the cow (if at all) was eaten at the sacrifices only and it is well-known that one sacrifices one's dearest possession to please the gods.

3. Even in the Rigveda, only vashas (oḷū'~ā barren cows) were sacrificed. For example, Agni is called in VII. 43. 11 as oḷūFm'īū-i The expression #gūn½)m«í (Cows fit for guests in X 68-3) implies the same distinction (Vedic Age P.393)

అనగా, ఋగ్వేదములో గోవునకు 'అఘ్వా' అను శబ్ద ప్రయోగము గలదు. దీనియర్థము చంపకూడదని. ఇది యొక బహుమూల్య సంపత్తిగా నెంచబడినది. దీనిని గోమాంసభక్షణముతో సమన్వయ మొనర్చుట కఠినమే. ఐనను దిగువ విషయములను మనము ధ్యానమునందుంచికొనినచో కొంత వ్యాఖ్య యొనర్చబడగలదు.

౧. ఎద్దుల మాంసము దినబడుచుండెడిది. గోవులది గాదు అనియు దీని కన్న ముందు చూపబడి

The guests are entertained with the flesh of the cows killed on the occasion of marriage. (Vedic Age. P.399)

అనగా, వైదికయుగమున వివాహ సమయములందు తత్కాలము చంపబడిన గోవుల మాంసముచే అతిథులను తృప్తిపరచుచుండిరనియు వ్రాయుట స్పష్టముగా విరుద్ధము.

౨. ఒకవేళగోమాంసము తినబడుచుండెడిదనియనిన *if at all* అది కేవలము యజ్ఞములందు మాత్రమే. ఏలన; దేవతలను ప్రసన్నుల నొనర్చుకొనుటకు తమ ప్రియతమ వస్తువులను సైతము ననుష్ఠ్యులు పరిత్యజించుచుండి రనునది సర్వవిధిత విషయము.

సమాలోచనము :- ఈ విషయము కూడా సంపూర్ణముగా అశుద్ధమైయున్నది. ఏలన; వైదికసంహితలన్నింటి యందును యజ్ఞముల 'అధ్వర' మను పేరుతో సంబంధించబడినవి. ఈ విషయము నిదే ఆధ్యాయములో అనేక ప్రమాణముల నిచ్చి చూపబడినది. యజ్ఞములనంటి అతి పవిత్రకార్యములందుగోమాంసభక్షణమును గూర్చిన కల్పనయు సంపూర్ణముగా అసంగతమే యైయున్నది. మాంసమును దినినచో యజ్ఞము, వ్రతము భంగమగును. మరియు వాని ప్రభావము సంపూర్ణముగా నష్టమగును. దిగువ నుదాహరించిన బ్రాహ్మణ గ్రంథ వచనముల ద్వారా స్పష్టపరచినట్లు;

అ. న మాంసమశ్నీయాత్, న మిథునముపేయాత్ యన్మాంసమశ్నీయాత్,

యన్మిథునముపేయాదితి న త్యేషై దీషా ॥ శత. బ్రా. ౬-౨-౨-౩౯ ॥

అనగా; మాంసమును దినవలదు. మైథున మొనర్చవలదు. ఒకవేళ మాంసమును దిని మైథునమొనర్చినచో నది దీక్షయే గాజాలదు.

ఆ. స మాంసమపీయాత్ | స స్త్రియముపీయాత్ | యన్మాంసమపీయాత్ యత్ -

స్త్రియముపీయాత్ నిర్వీర్యః స్వాత్ పైసమగ్నిరుషమేత్ || తైత్తిరియ. ౧౧-౯ | ౧౨-౮||

మాంసమును దినగూడదు. మైథునమొనర్చరాదు. ఒకవేళ మాంసమును దినిన, మైథునక్రియ నొనర్చినచో అట్టివారు నిర్వీర్యులు, మరియు ప్రభావరహితులైపోవుదురు. వారి సంకల్పాగ్ని ప్రజ్వలించదు. ఇదే విధముగా తాండ్య మహాబ్రాహ్మణములోను

‘యజమానః అహతం వసానోఽవభృదాదుపైతి |

స మాంసమశ్నాతి స స్త్రియముపైతి’ || తాం. మహాబ్రా. ౧౧-౧౩-౬, ౧౧-౧౪||

యజమానులు శుద్ధ నూతన వస్త్రములను ధరించినవారై దీక్షాంతమున జరుగునట్టి అవభృథస్నానమొనర్చుదురు. యజ్ఞ సమాప్తి వరకు వారు మాంస భక్షణమొనర్చరు. మైథునము నొనర్చుకుండా యుందురు. ఇదే విధముగా ‘అమాంసశిశ్నూబ్రూతే తపస్వ్యసు బ్రహ్మ ఇతి’ || శత. ౧౪-౧-౧|| మున్నగు వాని నుదాహరించవచ్చును.

ఈ విధముగ వచనములచే స్పష్టమగునదేమన; మాంసమును కేవలము సాధారణముగానే గాక యజ్ఞములు మున్నగు పవిత్ర కార్యములందు ప్రయోగించుటను కూడా సంపూర్ణముగా వర్జితమనియే యెంచవలెను. అట్టిచో ‘అఘ్నా’ యను పేరుతో బిలువబడు గోమాంస విషయమును గూర్చిన మాటయే ఏమిందున? గోమాంసభక్షకుని చండాలుడని యెంచబడుచుండెడిది. మరియు ‘అన్తకాయ, గోఘాతమ్’ || యజ్ఞ ౩౦-౧౮|| ననుసరించి వారికి ప్రాణదండన శిక్ష వరకు విధానము గలదు. ‘త్యాగ’ మను దానియర్థము కాదు, క్రోధ, లోభాదుల పరిత్యాగమేగాక, గోవుల వంటి ఉపకార పశువధను గూడ త్యజించవలెనని గలదు.

౩. విద్వ మాంసమును దినుచుండెడివారను మాటయును అబద్ధమే. వేదములందు గోవులకు ‘అఘ్నా’ యను శబ్దమును ప్రయోగించినట్లే వృషభములకును ‘అఘ్నా’ అను శబ్ద ప్రయోగ మనేక స్థానములందును గాననగును. ఉదాహరణముగా;

విముచ్యధ్వమఘ్నా దేవయానా అగన్మ తమనస్పారమస్య | త జ్యోతిరాపామ || యజ్ఞ. ౧౨-౧౩||

ఈ మంత్రములో ‘అఘ్నా’ శబ్దము వృషభములకు వచ్చియున్నది. సాయణాచార్యుడు కాణ్య సంహిత అ. ౧౩ భాష్యమునందు ‘అఘ్నాః’ ‘అహన్తవ్యా గావో బలీర్వదాః యూయం విముచ్యధ్వమ్ యుగాని ముచ్చత’ || అని వ్రాసినాడు.

కాత్యాయనః - అనదుహో విముచ్యధ్వమితి బలీర్వదాన్ విస్మజేత్ ||

(సాయణాచార్యకృత కాణ్య సంహిత భాష్యము)

కాత్యాయన శ్రౌత సూత్రమునందును 'అఘ్నా' అర్థము 'అహస్తవ్య బలివర్గ (ఎద్దు) అని తీసికొని పై సుదాహరించిన మంత్రమునకు 'వృషభోత్పర్గ' యందు వినియోగమొనర్చినాడు అని ప్రమాణముగానే సాయణాచార్యుడు స్పష్టముగా నిట్లర్థము నొనర్చియున్నాడు. నిన్ను అథర్వ వేద మంత్రమున 'అఘ్నా' శబ్దము 'వృషభ' మని చెప్పినాడు.

శృగ్లాభ్యాం రక్ష ఋషత్యవర్తిం హన్తి చక్షుషే ।

శృగ్లోతి భద్రం కర్ణాభ్యాం గవాం యః పతిరఘ్నః ॥ అథర్వ. ౯-౪-౧౭ ॥

అనగా; గోవుల 'అఘ్నా' హింసించదగిన పతియుగు ఎద్దుల కొమ్ములతో రాక్షసులను, అనగా విష్ణుములను, కన్నులచే జీవనా భావము నష్టమొనర్చబడును. కన్నులతో కల్యాణ కారకములగు విషయములు చూడబడును. దీని భావమేమన, ఎద్దు తన కొమ్ములతో తన రక్షణ తాను స్వయముగా జేసికొనును. కావున మానవ సమాజము దాని రక్షణ యందు శ్రద్ధ యుంచవలెను. అది తన మేతను (ఆహారమును) చూచుకొని కడుపు నింపుకొనును. ఐనను మనము కూడా దాని ఆహారమున శ్రద్ధ వహించవలయును. దానికి మధుర, మరియు ప్రేమగల మాటలను వినుటకు అభ్యాసపరచవలెను. దాని కొమ్ములు దాని రక్షణ కొరకే యుండునట్లు, ఇతరులకు హాని గలుగకుండునట్లు మనము దానికి శిక్షణాభ్యాసములనియవలెను.

ఇదే సూక్తమునందలి ౧౯ వ మంత్రమునందును 'అఘ్నానామ్' అనుషష్ఠ్యబహువచనాంత ప్రయోగము గలదు. 'అఘ్నా', మరియు అఘ్నా యను రెండు శబ్దములతోను అది ఏర్పడును. వాస్తవముగనది రెండింటికీని సంబంధించియున్నది. ఎట్లన;

బ్రాహ్మణోభ్య ఋషభం దత్వా వరీయః కృణుతే మనః ।

పుష్టిం సో అఘ్నానాం స్వే గోష్ఠే వ వశ్యతే ॥ అథ. ౯-౪-౧౯ ॥

అనగా; బ్రాహ్మణులకు ఋషభము (ఎద్దు)ను దానమునర్చినట్టి తాత తన స్వార్థ త్యాగము ద్వారా శ్రేష్ఠుడగును. ఆతడు తన గోశాలయందు ఎద్దులను, గోవులను సమృద్ధమగుటను గంచగలడు. ధ్యానముంచదగిన విషయమేమన; గోవులను, ఎద్దులను దానము నిచ్చు విధానము దీనియందే గాక ఇతర మంత్రములందును గలదు. కాని వానిని చంపు విధానము గాదు. ఇంకను

గావః సస్తు ప్రజాః సస్తుథో అస్తు తమాబలమ్ ।

తత్పుర్వమునువ్యవ్రాంతం దేవా ఋషభదాయినే ॥ అథ. ౯ ౪ ౨౦ ॥

సత్సాత్తులకు వృషభదాన మొనర్చు వారి గోవులు ఉత్తమ సంలాభియై వృద్ధి చెందుచుండును. విద్వాంసుల ఆదేశానుసారము వ్యవహరించి వానిని శారీరకముగా శక్తివంతమునర్చుచుండును ఉజ్జా, ఋషభ మున్నగు శబ్దములపై ముందాలోచించుదము.

3. వైదిక ఏజ్ తీర్థులు ఈ గోమాంస భక్షణమును గూర్చి ఇట్లు వ్రాసినారు. 'ఋగ్వేదమునందు కూడా కేవలము వశములను (గొడ్డుబావులను) బలినిచ్చు విధానము గలదు. ఉదాహరణ:- ఋగ్వేదమున అగ్ని వశాన్నమను పేరుతో పిలువబడినది. 'అతిథినిర్గా' అనగా, అతిథులకు యోగ్యమగు ఆవులు, అను ప్రయోగము ఋ ౧౦-౬౮-౩న గలదు'

సమీక్ష:- ఋగ్వేదములో 'వశా' యను పేర వంధ్యగోవుల నాహుతినిచ్చు విధానము గలదనుట కూడా సంపూర్ణముగ అశుద్ధమే. దీని యర్థమును యథార్థముగ దెలిసికొను సామర్థ్యము వారి యందు లేదనవచ్చును. దానియర్థమిట్లున్నది.

ఉషాన్నాయ వశాన్నాయ సోమపుష్టాయ వేధస్. స్తోమైర్విధేమాగ్నయే || ఋ.౮-౪౩-౧౧ ||

ఈ మంత్రమునకు ఆధ్యాత్మిక, ఆధిభౌతిక దృష్టితో అనేకార్థములు గలవు. 'అగ్ని' పేరుతో పరమేశ్వరుని గ్రహించునప్పుడు ''బ్రహ్మగ్నిః'' || శ.౧-౩-౩-౧౯ || మున్నగు వాని యందు సూచించినట్లు దానియర్థము 'ఉక్షేతి మహన్నామ' || నిఘం ౩-౩ || ప్రళయకాలమున మహాసూర్యుడు కూడా దానికి అన్నము, లేక భోజ్యము వంటివగును. మరియు ఇయం (పృథివీ) వై వశాపుష్టిః || శత. ౧-౮-౩-౧౫ ||, ఇయం (పృథివీ) వై వశా పుష్టిః || శత. ౫-౧-౩ || ననుసరించి వశా-పుష్టి యనునవి కూడా దానికి అన్నము వలె భోజ్యపదార్థములగును ఇట్లే (వేధస్) సర్వజ్ఞుడు (అగ్నయే) పరమేశ్వరునకు ('స్తోమైః నమసా విధేమ) నమస్కారపూర్వకముగా స్తుతులచే సేవించెదము.

ఆధిభౌతికాగ్ని పరమూ అర్థమును గొనినప్పుడు ఉషా, మరియు వశా శబ్దముల అర్థములపై తప్పక ఆలోచించవలసియుండును. ఈ శబ్దముల అర్థము తరచుగా ఎద్దులు, మరియు గొడ్డుబావులని దెలిసికొనబడుచున్నది. కాని వాస్తవముగ అట్లు కాదు యజ్ఞ ప్రకరణమునందు ఉషా, మరియు వశా అను రెండు శబ్దములకును ఓషధిపరమగు అర్థమునే గ్రహణ మొనర్చవలయును. అవి అగ్నియందు వేయబడును. ఉషాయను శబ్దార్థము వాచస్పత్య బృహదభిధానము నందు 'సోమ' మని, మరియు శివరామ అష్టే యను నాతని Sanskrit English Dictionary పు.౨౧౪లో 'సోమ' మరియు ఋషభోషధి యనియును ఈయబడినది. సాయణాచార్యుడు కూడా అనేక స్థానములందు 'ఉష' యనుదానికి సోమ పరమగు అర్థమునే మొనర్చినాడు. ఉదా:-

'ఉషాణం పుష్టిమవచ్చన్త ధీరాస్తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యవన్' || ఋ.౧-౧౬౪-౪౩ ||

ఈ మంత్ర భాష్యము నందాతడు :- (ఉషాణమ్) ఫలస్య సేక్తారమ్ (పుష్టిమ్) శుక్లవర్ణమ్ (సోమైతే తేన ఫలమితి వా స్వయం ప్రాశ్నత ఇతి వా పుష్నిర్వల్లి రూపః సోమః తం (వీరాః) వివిధ ప్రేరణాకుళలా ఋత్విజః (అవచన్) అత్ర ధాత్యర్థనాదరేణ తిజ్ ప్రత్యయః కరోత్యర్థః సచ క్రియా సామాన్యవచనః అత్రోచిత్యాదభివేదణ సమ్పాదితవచనః (తాని) తత్సాధనాని (ధర్మాణి) అనుష్ఠానాని (ప్రథమాని) ప్రథమాని-ప్రకృష్టాని ఫలపర్యవ సాయాని (అపన్) సమ్పాదితాన్యభవన్ యద్ వా సోమ ఉషాభవత్

పూర్వతం దేవాః శక్రతాపచన్ యజ్ఞాద్ధేతద్భవో ధూమో మేఘ అసీత్ తదుచ్యతే । తత్పరత్వేన వా మన్తో వ్యాఖ్యేయో విచక్షణైః ॥ వైదిక సంశోధన సంస్థా పూనా సం. భాగ. ౧. పు. ౧౦౦౮-౯ ॥

ఇచ్చట 'ఉక్షా' యను శబ్దమునకు సోమ పరకార్థము అత్యంత స్పష్టముగ నున్నది. ఉక్షా పచన తాత్పర్యమేమన ఇచ్చట సోమము యొక్క పాకము, లేక ఆహుతి యను విషయమును మరువ రాదు. 'మోనియర్ విలియమ్స్ కృత సుప్రసిద్ధ Sanskrit English Disctionary' పు. ౧౭౨లో 'ఉక్షా' పదమునకర్థ మొనర్చుచు;

ఉక్షన్ Ukshan - Name of soma (as sprinkling or scattering small drops) name of the maruts of the sun and Agni - one of the eight chief medicaments Rishabha.

(Sanskrit English Dictionary by Monior Williams P. 172)

దీనిననుసరించి 'ఉక్ష' యను శబ్దమునకు సోమ, సూర్య, ఋషభకమను ఓషధుల నామములు, ఋషభక, మరియు జీవకముల వర్ణనము 'భావప్రకాశ' మను గ్రంథమునందిట్లు గలదు.

• జీవకర్షభకా క్షేయా, హిమాద్రిశిఖరోద్భవా ।

రసోనకస్తవత్కన్తై, నిస్సారా నూక్తు సత్రకా ॥ భావ ప్రకాశే ॥

ఈ ఋషభకమను పేరుగల ఓషధి వర్ణనము వేదమున నిట్లున్నది.

హిరణ్యశృంగ ఋషభః శాతవారో అయం మణిః ।

దుర్లభః సర్వాస్త్రధాన్వతరక్షాంస్యక్రమీత్ ॥ అథర్వ ౧౯ - ౩౬-౫ ॥

అనా; ఈ సువర్ణ ప్రకాశము, శృంగములు గల ఋషభమను మహాషధము చెడుపేర్లతో బిలువబడు త్వదా (చర్మ) సంబంధముగ సర్వ రూపిత వ్యాధులను పారద్రోలును. రోగక్రిములను నాశమొనర్చును.

యాని భద్రాణి బీజాన్యషభా జనయన్తి చ ।

తైత్తిర్య పుత్రం విష్ణవ సా ప్రసూర్దేమకా భవ ॥ అథర్వ ౩-౨౩-౪ ॥

మున్నగు ప్రమాణములచే ఋషభమనునది వీర్యవర్తక ఓషధి యగుట సిద్ధించును. అగ్నిని ఉక్షాన్త మని యచ్చప్పడు దానియర్థము అగ్నియందు సోమ, లేక ఋషభమను పేరు గల మహాషధము చేయబడినప్పుడు అది సర్వరోగములను దొలగించి ఆరోగ్యము గలిగించునది యగును. వశా శబ్దమునకును అనేకార్థములు గలవు. ఎట్లన;

వశా హి సత్యా పరూణస్య రాజ్ఞః ॥ అథ ౧-౧౦-౧ ॥

ఇచ్చట 'వశా' యను దానియర్థము ఈశ్వరీయనియమము, లేక నియామకశక్తి యగును.

ఇయం వై పృథివీ వశా పృథ్విః ॥ శత. ౧-౮-౩-౧౫ ॥

మున్నగు వాని వలె దానియర్థము పృథివి కూడ యగును.

వశాయాః పుత్రమాయన్తి || అథ. ౨౦-౧౦౩-౧౫ ||

దీనిననుసరించి తన సంతానమును వశముననుంచుకొను ఉత్తమ యిల్లానికి కూడా 'వశా' శబ్ద ప్రయోగమగును. ఈ విధముగా అనేకార్థములగుచుండియును యజ్ఞ ప్రకరణమునందు 'వశా' ఒక ఓషధీ వాచకమైయున్నది. ఇది 'మేదా' యను పేరుతో గూడా పిలువబడుచున్నది. మేదా యను మహాషధి పేర్లు దిగువ విధముగా వైద్యక నిఘంటువు నందీయబడియున్నవి. 'మేదాదీరా, మణాన్విద్రా, మధురా జీవనీ, రసా, మేదోద్భవా, శ్రేష్ఠా, విభావరీ, వశా, శల్య పర్ణికా, మేదసారా, స్నేహవతీ, మేదినీ, స్మిక్తా, ద్రవా, సాధ్వీ, మేధోవతీ, పురుషదన్తికా, పల్యపర్ణీ, పిద్రబహూకా, భవ్యా, జీవనికా, అధ్వరా, స్వల్పపర్ణీ మున్నగునవి. దీనిగుణములు నిఘంటు చూడామణి యందిట్లు చూపబడినవి.

మేదా తు మధురా శీతా, పితృదాహోర్తికాశనుత్ .

రాజయశ్శుజ్వరహరా, వాతదోషకరీ చ సా || నిఘంటు చూడామణి ||

అనగా; నీ మేదా (దీనికి మరో పేరు వశా కూడయగును.) మధుర, శీత, పితృ, దాహ, వీడనము, దగ్గు మున్నగు వానిని దూరమొనర్చుచు ఉయ వ్యాధిని దొలగించును.

'వశాన్నాయ' అను దాని తాత్పర్యమేమన; ఈ వశా లేక మేదాయను పేరుగల మహాషధిని అగ్నికి అన్నముగా నొనర్చుటయునపుడది రోగనాశకమగును. 'సోమ పృష్ఠాయ' ఈ విశేషణమునే సోమ ఓషధి దీని పేరుపై నున్నదని అభిప్రాయము. ఇదే విశేష రూపమున ధారణమొనర్చును. 'డుధాశ్-ధారణ-పోషణ యో':- ఇట్టి రోగనాశక అగ్ని యొక్క గుణములను వర్ణించుచు దాని నుపయోగించుచు లాభమును పొందుచుండుము.

త్వం నో అసి భారతాగ్నే వశాభిరుక్షభిః || అష్టాసదీభిరాహుతః || ఋగ్వేద ౨-౭-౫ ||

మున్నగు మంత్రముల వాస్తవికార్థము కూడా 'సర్వమును భరణ పోషణములనొనర్చు ఓ అగ్ని! నీయందు మేము వశా అనగా మేదా యను ఓషధి పత్రములను, ఉక్షా అనగా ఋషభకమును ఓషధి యొక్క కాండములను, అష్టాసదీ, అనగా ధత్తారము (ఉమ్మెత్త పత్రములు) మున్నగువానిని సమర్పించుము. ఈ ఉమ్మెత్త గుణములు దిగువ ప్రకారముగ వైద్యక గ్రంథములందు గలవు.'

ధతూరో మదవర్ణాగ్నివాతకృజ్వరకృన్మనుత్ .

కషాయో మధురస్పక్తో యూకాశిక్షావివాశసః ||

ఉష్ణో గురుఃప్రగ్భేష్మకణ్ఠాక్రిమివిషావహః ||

అనగా; ఇది జ్వరము మరియు కుష్ఠాది (కుష్టువు మున్నగు) వానిని నాశమొనర్చునది, పేలు చుండ్రు మున్నగు వానిని దూరమొనర్చునది, వ్రణములు, కఫము, గజ్జి, క్రిమి, మరియు విషనాశకమునైయున్నది. కావున దీనిని హవనాగ్నియందు వేయుదురు.

ఇట్టి సత్యమగు అర్థమును దెలిసికొనక మంత్రముల అర్థములను అన్వయమునర్చినారు. అగ్ని యందు ఎద్దులను, వంధ్యాగోవులను, ఇంతాక గర్భిణీ గోవులను పైతము, ఆహుతి నీయవలెనను అర్థము అత్యంత హాస్యాస్పదము, నిందనీయమైనది.

యస్మిన్నశ్వాస ఋషభాస ఉక్షణో వశా మేషో అవపుస్తాస ఆహుతాః ।

కీలాపే సోమపుస్తాయ వేదసే హృదా మతిం జనయ చారుమగ్నయే ॥ ఋ. ౧౦-౯౧-౧౪ ॥

ఈ మంత్రమందును అశ్వ, ఋషభ, ఉక్ష, వశా, మేష మున్నగు శబ్దములు ఓషధీవాచకములు. వీనిని అగ్నియందాహుతిగా నీయవలయును. ఇచ్చట అశ్వ శబ్దమునకు అశ్వగంధి, మేష శబ్దమునకు మేషపర్ణి యను మహోషధీవాచకములు. అశ్వ గస్తా హయాహ్వయా అని భావప్రకాశము, తురగీ, వనజా, వాజినీహయీ యని రాజనిఘంటువు నందు గలవు.

అశ్వగస్తానిలక్ష్మేష్వత్రికోధక్షయాపహా ।

బల్యా రసాయనీ తిక్తా, కషాయాస్తాతికుక్రలా ॥ భావప్రకాశము ॥

ఇది కపము, శ్లేశకాశ్యము, వాపు, క్షయ మున్నగు వానిని దోలగించి వీర్య వృద్ధి నొనర్చు రసాయనము. కావుననే దానిని అగ్నియందాహుతిగా నిచ్చు విధానము గలదు.

మేష యను నామము యజ్ఞ ప్రకరణమున మేషపర్ణియను దానితో సంబంధముగలదు. కాని గొట్టె, మేకల విషయముగాదు. దానిని 'ఏడక' మని పిలుతురు. శతపథ బ్రాహ్మణ ౧౨-౪లో దీని గణనము అత్యంత అపవిత్రముగా పశువులను గూర్చియున్నది. మన అజాగ్రత్త వలన నది యజ్ఞభూమి యందు ప్రవేశించినచో ప్రాయశ్చిత్త విధానము గలదు.

ప్రయో హ పశవోఽమేధ్యాః దుర్వరాహాః, ఏడకః శ్వా - కా తత్ర ప్రాయశ్చిత్తిః ॥

ఇట్టి గొట్టెను అగ్ని యందాహుతినిచ్చు విధానము అధిభౌతిక దృష్టితో ఎట్లు సంభవము? అని ఆ మంత్రము యొక్క లాఠ్యర్థము ఓ మానవులారా! (యస్మిన్) ఏ యగ్నియందు (ఉక్షణా) సేవనవంతమగు, అనగా; పుష్టికారక-ఉక్ష-సేవించు ఉక్షాః- ఉక్షతేర్పర్చి కర్మణాః- (ఋషభాసః) ఋషభమును మహోషధి యొక్క పత్రాదుల (ఉత) మరియు (వశాః) మేషపర్ణి ఓషధి పత్రముల (ఆహుతా అవ సృష్టాసః) ఆహుతి ఈయబడినది. ఇట్టి (కీలాపే) జలముల (దాపునట్టి (సోమపుస్తాయ) సోమ ఓషధిని మూపు (వీపు) పై తన మధ్య దారణమునర్చుకొను (వేదసే) సర్వప్రాణుల పాలకుడగు (అగ్నయే) అగ్ని కొరకు (హృదా) హృదయపూర్వక ప్రసన్నతతో (చారుమతిమ్) చక్కనిస్థుతులను (జనయ) ప్రకటించుడు. ఇట్టి సత్యమగు అర్థమును దెలిసికొనజాలక మధ్య కాలీన యాజ్ఞికులు మహా అన్వయమునర్చినారు. దీనినుట్లేఖించుటకు కూడా లజ్జితుల మగుచున్నాము.

మోనియర్ విలియమ్స్ యొక్క సుప్రసిద్ధ *Sanskrit English Dictionary* యందు ఏడక, వశా, అష్టపదికా, మేద యనువానికి ఓషధి వాచక అర్థము లీయబడినవి.

వశా:- Premna Spinosa and Lorigibolia - Latin

According to some Lat Vacca

అష్టపదికా:- The plant Vallaris Dichotomas Wall

మేడ:- A species of Medicinal plant L. P. 832.

పై మంత్రముల కీల్చినర్చిన ఓషధీపర మగు అర్థములను సమర్థించుట కీ దిగువ మంత్రములను చూడుడు. ప్రాచీనార్యులు గోమాంసభక్షకులని సమర్థించుటకు ఉదాహరణముగా నిచ్చునట్టి బృహదారణ్య కోపనిషత్తు వచనములను కూడా ఇచ్చట చూపి అర్థ మొనర్చుట సమంజసముగా నుండగలదు. చూడుడు.

అథ య ఇచ్చేత్ పుత్రో మే పణ్డితో విగీతః సమితింగమః శుశ్రూషితాం
వాచం భాషితా జాయేత సర్వాన్ వేదాననుబ్రవీత సర్వమాయురియాదితి
మాంసాదనం సాచయిత్వా సర్విష్టస్తమశ్చీయాతామీశ్వరో జనయితవా
దీక్షేణవార్షభేణ వా ॥

ఇచ్చట ఉక్షా, ఋషభ, మాంసాదన అను నీ మూడు శబ్దములపై విశేషముగా వాలో చించుట ఎంతయో అవసరము. ఎందరో పాఠకులు వీని వల్లనే భ్రమయందుబడిపోవుదురు. అనగా; ఉత్తమ వేదజ్ఞులగు సంతానమును గోరువారు మాంసము మరియు పరియన్నము గలిపితినుట, ఎద్దు మాంసమును దినుట యను విధానమును జేసిపెట్టినారు. వాస్తవముగా వీనియర్థమిదిగాదు. సత్కర్తవ్యమిట్లున్నది.

ఉక్షా యను శబ్దమునకు సరియైన అర్థము 'వాచస్పత్య బృహదభిధానము. Sanskrit English Dictionary by Apte and Monier Williams' ల ప్రమాణమునిచ్చి ఇది వరకే చూపియున్నాము. సోమ, మరియు వృషభకమును ఓషధులను గర్భవతులగు స్త్రీలు, మరియు వారి పతులు సోమ, మరియు వృషభకము వంటి వీర్యవర్తక ఔషధముల సేవనమును గూర్చిన విధానమిందు గలదు. కాని గోవృషభములు మున్నగు పశుమాంస భక్షణమును గూర్చికాదు.

సుశ్రుత శరీరాధ్యాయము 21లో గర్భిణులకు మాంసాహారము అత్యంత హానికారకమేగాక గర్భపహతకమనియును చూపబడినది.

గర్భపహతకరాస్త్యమే భావా:- న రక్తాని వాసాంసీ బిభృయాత్, న

అభ్యవహారేత్, న యానమధిరోహేత్, న మాంసమశ్నీయాత్ ॥

ఇచ్చట గర్భిణికి మాంసాహారము సంపూర్ణముగా నిషేధించుచు అది గర్భపహతకము (గర్భపాతమొనర్చునది) అని తెలిపినప్పుడు ఉత్తమ వేదజ్ఞు సాత్విక సంతాన ప్రాప్తికి దీని సేవన విధానమెట్లుండగలదు? ఇంతకు పూర్వము సందర్భానుసారముగ క్షీరదనము, దధ్యేదనము, ఉరౌదనము మున్నగు వాని సేవన విధానము చూపబడినది. ఇచ్చట మాంసాదనముగాదు, మాక్షాదనము, అనగా మినుములు, బియ్యము గలిసిన అన్నముగా నుండునని విద్వాంసుల అభిప్రాయము. గర్భిణి ప్రకరణము నందు, ఇంకా అనేక స్త్రీనములందు, వైద్య గ్రంథములందును మినుముల విధానమే గలదు.

తతోఽమరాఘ్నే పుమాన్ మాసం బ్రహ్మచారి సర్విః స్పృగః సర్విః క్షీరాభ్యాం

శార్యాదనం భుక్త్వా మాసం బ్రహ్మచారిణీం తైలస్పృగ్దాం తైలమాషోత్తరా హారాం వారీమపేయాద్ రాత్రా ॥

సుశ్రుత శరీరాధ్యాయము ౨॥

అనగా; పాలు మరియు నేతితో గూడిన అన్నము, తైలముతో స్నిగ్ధ శరీరము నొనర్చుకొని తైలము మరియు మాష (మినుములు) వంటకములను దినిన తన పత్నితో రాత్రి గడుపుటకు పతి ఉల్లాస ఉత్సాహములతో వెళ్ళవలయును. ఇచ్చట పత్నికి విశేష రూపములో మినపపప్పు సేవన విధానము స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది. మరొక స్థలమందును.

‘మధురౌషధ సంస్కృతాభ్యాం ఘృతక్షీరాభ్యాం పురుషం, స్త్రీయం తు తైలసాషాభ్యామ్’

అనగా; ఉత్తమ సంతానప్రాప్తికి పురుషుడు మధుర ఓషధులతో గూడిన నేయి, మరియు క్షీరములను, స్త్రీలు తైలము (నూనె) మినపపప్పు వంటకములను దినవలెనను విధానము గలదు. ఇచ్చట ‘మాషాదనమ్’ అనునదియే శుద్ధ పాతము. రాక్షసతత్త్వము గల మాంసాహారియెవడో ఈ ‘మాషాదనమ్’ ను మాంసాదనముగా మార్చివేసినాడు. క్రమముగా నదియే ప్రవలితమైపోయినది.

ఇంకా ఎవరైన ‘మాంసాదనమ్’ శుద్ధ పాతమని తలచినను మాంస శబ్దమునకు వ్యుత్పత్త్యర్థము నిరుక్తము ననుసరించి వస్తువునందలి గుణ్ణ, మరియు మనస్సునకు స్పృహమగు ఏవేని ఉత్తమ పదార్థముల అర్థము కూడా తీసికొనవచ్చును. మాంసముయొక్క నిరుక్తి.

‘మాంసం మానసం వా మానసం వా మన్’ అస్మిన్ సేదతీతి వా’ ॥ నిరుక్తము ౪-౧-౩ ॥

దీనియర్థమేమనగా; ఏదేని మననసాధకము, బుద్ధివర్ధకము, మనస్సును తృప్తినొనర్చు వస్తువు అనగా; పాయసము, బాసంది, కోవ, ఉత్తమ ఫలముల గుణ్ణ, మున్నగు వానికై దీని ప్రయోగము గలదు. చరక సంహిత, చికిత్స ౧౦వ అధ్యాయమందును ‘ఖర్జూర మాంసావ్యథవారికేఛ - కోలాష్ఠిమజ్జాంజనమక్షికోచిల్ - మరియు బృహన్నిఘంటువు యొక్క-

ఆశ్రుస్యానుఘలే భవన్తి యుగఙ్మాంసాస్థిమజ్జాదయః,

లక్ష్మణై న పృథక్ - పృథక్ స్ఫుటతయా, పుష్టై నపి న స్ఫుటాః ॥ బృహన్నిఘంటువు ॥

మున్నగు వానియందు మామిడి గుణ్ణను మాంసము, మామిడి టెంకె (గింజు) క అష్టి (ఎముక) శబ్దముల ప్రయోగము గలదు. ఖర్జూరపు మెత్తని తినదగిన భాగమునకు ‘ఖర్జూర మాంస’ శబ్ద ప్రయోగము చరక సంహిత వచనము నందు విశేషముగా గొప్పించును. కావున మాంస శబ్ద ప్రయోగము జూచి దానిని పశు మాంస వాచకముగా నెంచుట గొప్ప తప్పదమే యగును.

శతపథ బ్రాహ్మణము ౧౧-౭౯ ‘ఏతద్ హ వై పరమమ్ అన్యార్థ్యం యన్మాంసం’ అని చెప్పి స్పష్టముగా పరమాన్నము (ఈ శబ్దమునకే దక్షిణ భారతమందంతటను ‘ఫీర్’ అని ప్రవలితమైయున్నది) కావున ఫీర్ (పాయసము) శబ్దమునకు మాంసమును ప్రయోగము గలదు.

‘పరమాన్నం తు పాయసమ్’ అమరకోశము ౨-౨౪. పాయసం పరమాన్నకే హేమచంద్రః, పాయసస్సు క్షీరపుంసా, శ్రీవాసపరమాన్నయోః - మేదిసీ పరమాన్నమ్ - ఖీర్, పాలతో వండిన పరియన్నము (సంస్కృత శబ్దము. కాస్తుభము) ఈ ప్రమాణములచే పరమాన్నమునకు ఖీర్ (పాయసము) అను అర్థము స్పష్టముగ నున్నది. యజ్ఞము యొక్క పరిభాష యందు ఖీర్ అనుదానికి రుచి, మనోహర భావన అనునర్థముండుటచే మాంస శబ్దము ప్రయోగమైనది.

యదా పిష్టేని అథ లోమాని భవన్తి । యదాప ఉన్నయతి అథ త్వగ్ భవన్తి ॥

యదా సంయోత్యత మాంసం భవన్తి ।

అట్లే గోపథ బ్రా. యొక్క ఉ. ప్ర ౪-౬ యొక్క పశవో వై ధానాః ।

దధి మధు ఘృతమాసో ధానా భవన్తి ఏతద్ వై పశూనాం రూపమ్ ॥

(తైత్తిరీయ సంహిత ౨-౩-౨-౮ పు ౧౧౬)

మున్నగు వాక్యముల చేతను, పిసికిన పిండిని, మాంసము, మరియు ధాన్యములు, దధి, ఘృతము తేనె మున్నగు వానికి పశువు మున్నగు శబ్దముల ప్రయోగము ప్రాచీన గ్రంథములందచ్ఛలుచుట గాన్పించును దానిని చూచి పశుమాంసమును భ్రమయందు పడకూడదు. అధర్వవేద, యజ్ఞ ప్రకరణముందు సుప్రసిద్ధ ఓషధి గుగ్గులును గూర్చి

న తం యష్మా అరుక్షతే న తం శవధో అశ్నుతే ।

యత్రౌషధస్య గుగ్గురోః సురభిర్గన్ధో అశ్నుతే ॥ అథ. ౧- ౧౯- ౩౮॥

ఈ మంత్రముందు గుగ్గులకు మాంస శబ్దము ప్రయోగించబడినది ఇది రాజయశ్కమువంటి భయంకర వ్యాధి. కీలాణువులను సైతము నాశపరచునని చెప్పబడియున్నది.

యన్మాంసముపభుతం ఉచ్ఛేద గుగ్గులు ॥ తైత్తిరీయ సంహిత ౬-౨-౮ పు. ౩౮౫ ॥

అనగా; యజ్ఞ సంబంధ సామగ్రి యందు గుగ్గులును మాంసమనియెనినారు. కావుననే

ఏతద్ వా ఉ స్వాదీయో యదధిగమం క్షీరం వా మాంసం వా తదేవ వాశ్చీయాత్ ॥

ఈ వాక్యమును గాంచి అతిథి కంటే పూర్వగృహస్థులగు దంపతులుగో క్షీరములు, మాంసము దినుట నిషేధము, అశుద్ధమని ఏ మాత్రమాలోచించకుండనే చెప్పబడినది. దీనిచే గోక్షీరములు, ఖీర్ (పాయసము) మున్నగు స్వాదీప్య పదార్థముల సేవనము నిషేధించబడియున్నది. పైన దెలిపినట్లు ‘మనోఽస్మిన్ సేదతీతి వా’ మున్నగు వ్యుత్పత్తుల ననుసరించి మాంస మను పేరు వీనికి ఈయబడినది.

ఏతద్ వా ఉ స్వాదీయో యదధిగమం క్షీరం వా మాంసం వా తదేవ వాశ్చీయాత్

దీనికి మరొక అర్థము గూడ కలదు. దానినే ఇచట చూపదలచినాము. అది ‘వా’ అను శబ్దమునకు ఇన లేక ఉపమా అర్థముల గైకొనుట ద్వారా లభించుచున్నది. దీనికి అనేక ప్రమాణముల అవ్యయార్థములు, కోశములందు పరిబ్రమగుచున్నవి. ఉదా. అవ్యయార్థమునందు - ‘వా’ అర్థము ‘ఉపమావిభిక్తయార్థ వికల్పేషు’

ఇచ్చట 'వా' శబ్దమునకు ప్రథమ అర్థము ఉపమా ఈయబడినది. మరియు దానికి దిగున ఉదాహరణము నిచ్చియున్నారు. 'సింహో వా క్రుద్ధో భవతి' అనగా ఆతడు సింహము వలె క్రుద్ధుడగును. (అవ్యయార్థము - స్వామీ దయానందకృత వ్యాఖ్య సహితము వైదిక యంత్రాలయ, అజ్మీరు, ప్రతి ౧౮) వెంకటేశ్వర యంత్రాలయము, బొంబాయిలో ౧౯౪౬లో ప్రచురించబడినది.

పం శివదత్తశర్మ దాదీచక్రత వ్యాఖ్యా సహిత అవ్యయార్థ భాగము నందు 'వా' అర్థము 'వా సముచ్చయ ఏవార్థ ఉపమానవికల్పయోః' అని యిచ్చినాడు.

ఇచ్చట కూడా 'వా' కు సముచ్చయము, వికల్పములేగాక 'ఉపమాన' అర్థమునిచ్చి దానికి ఉదాహరణముగా 'మణీన్ ప్రస్య లప్తేతేపియా వత్తుతౌమమ' వాక్యమును ఇచ్చినాడు. శాశ్వతకృతకోశము (సారాయణనాథ్ ద్వారా సంపాదితము, పూనా ౧౯౩౦) నందు అవ్యయముల అర్థము నివృత్తు 'వా' యొక్క అర్థము 'వా వికల్పోపమానయోః' అని పు.౬౯, శ్లోక ౭౯౪ నందు చూపియున్నాడు. ఇచ్చట కూడా వికల్పమేగాక ఉపమాన అర్థము స్పష్టముగ నున్నది.

కావున 'ఏతత్ వా ఉ స్వాదీయో యదధిగపం క్షీరం' లో 'వా' అర్థము గోక్షీరములవలె సాత్వికము, పుష్టివర్ధకముగ వస్తువు మాత్రమే నిశ్చయముగా ఇంపై, మధురమై సేవించదగినదని యగును. ఇచ్చట 'వా' శబ్దమునకు నిశ్చయార్థమును దీసికొనవలెను. 'మాంసం వా తదేవ న అశ్నీయాత్' మాంసము వంటి హింసా జనకవస్తువులను మానవు లెప్పుడును దినరారు. 'వా' శబ్దమున కీ విధముగ అర్థము దీసికొనినచో పైన జూపిన అనేక స్పష్టముగ ప్రమాణముల యర్థము సరిపడును. ఒకవేళ మాంస శబ్దమునకు వాడుకయందున్న మాంసపరముగ అర్థమునే దీసికొనినట్లైనచో

ఉక్తో హి మే పశ్చాదశ సాకం పవన్తి వింశతిమ్;

ఉలాహమద్వి పీఠ ఇదుభా కుక్షీపుణ్డమ్ విశ్వస్మాద్విద్రక్ష ఉత్తరః || ఋ ౧౦-౮౬-౧౭ ||

వైదిక్ ఏజ్ యందును ఈ మంత్రమునకు ఇంద్రుని తిండిపోతుగను, ఎద్దుమాంసమును దినువాడుగను చూపుటకు ప్రయత్నము జరిగినది ఇంకా ఇతరులెందరో దీనిచే భ్రమ యందుబడిపోగలరు. కాని వాస్తవముగ ఈ మంత్రమునకు జ్యోతిష్య పరముగా, ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతికవగన అనేకార్థములు గలవు. ఈ సూక్తమందంతటను జ్యోతిష్య పరముగ చక్కని వ్యాఖ్యయే గాంచవచ్చును. ఈ మంత్రార్థమిట్లుండును.

ఉత్తర ద్రువ రూప ఇంద్రుడు వృషాకేసి రూప సూర్యుని పత్ని యగు రేవతి తార (వృషాకపాయి రేవతీ) కి ఇట్లు చెప్పుచున్నాడు. 'వా కొరకే, అనా నా ఖగోల రూప ఉదరమును నింపుట కొరకే పడునైదుతో ఇరువది అనా ముప్పదియైదు (౩౫) ఉత్తలను నీ వీర్య సేవకములగు గ్రహోపగ్రహములను ప్రాకృతిక నియమ సంపన్న మొనర్చును, లేక వ్యక్త పరతును. (ఉత్ అహమ్ అర్చి) నేను వానిని ఖగోళమున గ్రహణమొనర్చెదను. (అల్పా చరాచర గ్రహణాత్ వేదాంతము) ౧-౨-౯ ప్రమాణముననుసరించి, కావున (వీవః) ప్రవృద్ధి చెందియున్నాను. (మే ఉభా కుక్షీభర్తృపుణ్డమ్) నా రెండు ఒడులు రెండుగోళార్థ ప్రార్థనములు గ్రహ ఉపగ్రహములచే పూర్ణమనర్తును. ఇచ్చట 'ఉక్ష' శబ్దము గ్రహములకై యున్నది. ఎట్లన; అమీ యే పంచోక్తో మధ్యే తస్మై రూపో దివః||

ఋ. ౧-౧౦౫-౧౦ || యందు స్పష్టముగా మంగళ, బుధ మున్నగు గ్రహముల కొరకనుట స్పష్టము. ఇక 'లేవతి' తార యొక్క ౩౫ ఉత్తర, సూర్య వంద్రాది గ్రహ ఉపగ్రహములు. వీనియందుగ గ్రహములు వై ఉపగ్రహములు. పాశ్చాత్య జ్యోతిష్యుల పద్ధతి యందు కూడా ౩౫ గ్రహోపగ్రహములగును. వారి పద్ధతి యందు సూర్యుడు చంద్రుడు మున్నగునవి ఏడు, యూరేనస్, నేప్ట్యూన్ రెండు కలసిగ గ్రహములు, మరియు ప్లూటోనికి ౧, మంగళునికి ౨, బృహస్పతికి ౩, శనికి ౪, యూరేనస్కు ౪, మరియు నేప్ట్యూన్కు ౧ మొత్తము వై ౨౭కి ౩౫ (పంచమ రత్న ఆర్షకృత వైదిక జ్యోతిష్యము పు. ౪౧, ౪౨)

వేదముల ప్రసిద్ధ విద్వాంసుడగు శ్రీ. పం. విశ్వనాథ విద్యా మార్లాండు గారు ఈ 'ఉత్త' హిమే పంచదశ అను ఋ. ౧౦-౮౬ సంబంధములో అత్యంత మహత్వ పూర్ణముగ జ్యోతిష పరక సర్వేశము సిద్ధియున్నారు. వారిట్లు వ్రాసినారు. ఋ. ౧౦-౮౬-౧ నుండి ౨౩ మంత్రములు జ్యోతిష సంబంధము గలవి వీనియందు వృషాకపి, మృగ, శ్వాపరావాయ, ఉత్త, వృషభ, ధన్వ, కృత్తిక, ఉదత్త చోగృహమ్, పర్యు, మున్నగు శబ్దములును రాశిచక్రము యొక్క వేర్వేరు భాగముల వర్ణించును. వర్షాకాల వర్ణనలో సూర్యుడు వృషభరాశి యందు చేరి వర్షమును గురిపించునపుటి వర్ణనము. వృషభరాశినే 'ఉత్త' యనినాడు వృషభరాశికి ౧౫ ముఖ్య తారకలను పేరి విగతావి కలసి ౨౦ అగును. సూర్యుడు వర్షరాశి యందు తపించుటయే ఈ ఉత్తల పరిపచనము, లేక పరిపాకము సూర్యుడు వృషభరాశి యందున్నప్పుడు వృష యొక్క తారలు దృష్టిగోచరములగా జాలపు ఇదియే వాని భక్షణము. ఇవి యన్నియు అలంకారములు.

మేమీ మహత్వపూర్ణ నిర్దేశము (అలోచన) లకై వారికి ధన్యవాదముల నర్పించుచు వీనిని అలోచనాటలుచు విద్వాంసుల యెదుట ప్రవేశపెట్టుచున్నాము. ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో దీనియర్థము దిగువ చూపిన విధముగ నుండును.

(మే) నా కొరకు విద్వాంసులు (ఉత్త) వీర్య సేచనము లేక సుఖవర్ధన మొనర్చు ప్రాణములను (పంచదశ) పదునైనది, మరియు (వింశతమ్) ఇరువది మరియు వానియందు ప్రవిష్టమై యున్న ఆత్మను (సాకమ్) కలసి, ఒక చోట (పవన్తి) పరిపక్వమొనర్తుము, తపస్సు ద్వారా వానిని దృఢ పరచెదము (ఉత) మరియు (అహమ్) నేను (అద్వి) వానిని అనుభవించెదను, వానిని స్వీకరించెదను (వీవ ఇతే) మరియు నేను అతి బలశాలిని యుండును. అవి (మే) నా యొక్క. (ఉభాకషీ) రెండు ఒడలను, రెండు పాట్లను (పుణాన్) పూర్ణ పరచును ఇదే విధముగా (ఇత్రా) పరమేశ్వరుడు (విశ్వపాతే ఉతరా) సమస్తముకన్న ఉత్కృష్టుడు (పంచవశ) (పంచవైది) ౫ జ్ఞానేంద్రియములు, ౫ కర్మేంద్రియములు, మరియు ప్రాణాపాన వ్యాన ఉదాన సహానములను పంచ ప్రాణములు వెరసి పదునైన వాని యందు ప్రవిష్టమైయున్న ఆత్మ వింశతి (ఇరువది) యైయున్నది భౌతిక చక్షుర్ ఉత్త అర్థము సోమ, లేక ఋషభక ఓషధి పరకమని మొదలవనీ ప్రమాణయుక్తముగ చూపియున్నాయి కావున మంత్రార్థమిట్లు కాగలదు.

ఋత్వికలు లేక వైద్యులు 'ఇత్ర', రాజనగు నా కొరకు (ఉత్త) సోమము యొక్క (పంచవశ) ౧౫ పత్రములను (అకులను) (పవన్తి) పక్వమొనర్చి వాని ద్వార (వింశతమ్) ౫ జ్ఞానేంద్రియములు, ౫ కర్మేంద్రియములు, పది ప్రాణములు, ఈయన్నిటిని (సాకంపవన్తి) కలిపి పరిపక్వమొనర్చును. వేను వానిని (అద్వి) భుజించి (వీవ ఇతే) పుష్టియొందుదును. నా రెండు ఒడలు సోమంసముచే పూర్ణమైపోవును

సోమ, లేక ఋషభాకమూలికల పదునైదు ఆకులను విధిపూర్వకముగా సేవనమొనర్చుటవలన మనుష్యుడు వీర్యవంతుడు కాగలడని మంత్రములో భౌతిక దృష్టితో ఉపదేశించబడినది. ఎద్దుమాంసముగా అర్హము తీసికొనుట సంపూర్ణముగా అనర్హదాయకమే యగును. ఏలన దానిని వేదములందు 'అహ్వా' (అహవ్య-చంపదగనిది)' అని చెప్పబడినది శతపథ బ్రాహ్మణమందును.

స ధేన్వే చానడుహశ్చ నాశ్చీయాత్, ధేన్వనడుహా వా ఇదం సర్వం విభృత

..... తస్మాద్ ధేన్వనడుహోర్నాశ్చీయాత్ || శత. బ్రా. 3-౧-౨-౨౧||

మున్నగు వాక్యములలో గోవుషభముల మాంసమెప్పుడును దినగూడదని స్పష్టముగా ఆదేశించబడినది. ఏలన ఎద్దులు, గోవులు ఈ పృథివిని ధారణమొనర్చునవి. ఇట్టి పరిస్థితియందు 'భక్షయూమి త్వహం యది ఆంసం భవతి' అను నీ శతపథ బ్రాహ్మణ వచనములను ప్రక్షిప్తములని ఎంచవలసియుండును ఈ వాక్యములకు స్వ. పం. శ్రీ. బుద్ధ దేవ విద్యామార్గాండూరు వేద అర్థమొనర్చియుండిరి. అది పాఠకుల లాభమునకై ఇచ్చుట ఉదాహరించబడుచున్నది. వారిట్లు వ్రాసినారు.

స ధేన్వే చానడుహశ్చ నాశ్చీయాత్.....తదు హోవాచ యాజ్ఞవ

క్యో ల్లామ్యే వాహమాంసం చేదే భవతి ||

దీని శబ్దార్థమిట్లు గలదు. - ఆ యజమానుడుగోవుషభ మాంసమును దినరారు. దీనిపై బలవర్తకమునచో దీనిని నేను తప్పక తినెద నని యాజ్ఞవల్క్యుడనెను. కాని ఇచ్చుట ఆలోచించవలసిన విషయమేమన ఈ సందర్భమునందంతలను మాంస శబ్దమేలేదు. ఈ 'మాంస' శబ్దము ఎచ్చటి నుండి ఊడిపడినదో?

కల్పిత శబ్దము ద్వారానైన మాంసశబ్దము తెచ్చిపెట్టబడిన మాంస రూపమున గోవుషభముల మాంసముక్కిటియే యైనచో (స్త్రీ), పురుష లింగ భేదము లెందులకు? గోమాంసభక్షక విశేషజ్ఞుల దృష్టిలో గోవుల, వృషభముల మాంసములం దేమియు భేదము లేదని యనినను 'గవ్యం మాంసం నాశ్చీయాత్' అని చెప్పట చేతనే సరిపడెడిది. ఈ ధేన్వే అనడుహశ్చ ఆవుల ఎద్దుల అని వేర్వేరుగా చెప్పవలసిన యవసరమేమి?

ఈ వాక్యమును తెలిసికొనుటలో మహా తప్పదమే జరిగినదని స్పష్టమగుచున్నది. ఈ వాక్యమును దెలిసికొనుటకు పూర్వము దీని ప్రసంగమును జూడవలసియుండును. ఇది సోమ యాగమునందు ప్రయోగముల వాక్యము శతపథమున ఉపవాస ప్రసంగమునందు ప్రారంభములోనే 'ఉపవాస సంబంధము భోజనము చేయుట చేయకుండుటలో లేదు. దీని సంబంధము ఉపస్థితి తో గలదు. ఇతే యజ్ఞములలో దేవతల సేవ యందు పాల్గొనినచో, వారి ఉప, అనగా సమీపమునందుండినచో, అట్టి సమయములందు వారిని భుజింపజేయక తినినచో, మరియు యజ్ఞము పూర్తి గానిదే భుజించినచో దేవతల నవమానపరముల యగును. దీనిపై ఏ మాత్రమును తినకుండ యజ్ఞమెట్లు నిర్వహించబడు' నను ప్రశ్న వచ్చినది. ఇతే తిని తిననట్లుగా హవిస్సులనం దర్పింపబడగూడని పదార్థములను, అనగా ఆడవి ఫల, మూల, దుంపలను దీసి కొనినచో (భుజించినచో) దీని వల్ల యజ్ఞము కూడా జరుగగలదు, మరియు దేవతల అవమానము కూడా గాజాలదు.

ఈ విషయమునే పునః చెప్పబడినదేమన గోవు యొక్క అనగా పాలచే సిద్ధపరచబడిన పదార్థములు, వెన్న, మీగడ, పెరుగు మున్నగునవి దినవలదు. మరియు ఎద్దు యొక్క అనగా పాలములందుత్పన్నముగ ధాన్యములు మున్నగు వానిని దినవలదు. దీనిపై యాజ్ఞవల్క్యులిట్లనివారు. 'సోమ యాగముననది దీర్ఘకాల యజ్ఞము. కావున దుబ్బితవ్యము రాకుండుటకై పునఃపదార్థములు గాక బలవద్దకముగ పదార్థములను కొంచెముగా భుజించినచో అభ్యంతరము లేదు' అను ఈ వాక్యమునందు 'మాంస' మను వాసన కూడా లేదు. కాని ఈ మాంస శబ్దము నేరూపా చొప్పింపబడినది. (స్త్రీ లింగ, పుంలింగ మగు గోవు, మరియు ఎద్దులను వేర్వేరుగా గ్రహణ మొనర్చుదాని యుద్దేశ్యమే యుండనప్పుడు దాని సరియగు అర్థమెట్లు కాగలగును? అహ! అట్టి బుద్ధి చేమనవలెనో! మనము మన నిత్య వ్యవహారములందును జూచుచుందుము అనగా ఎవరైనా తన కూతురు మెట్టినింటికి (అత్తవారి గృహమునకు) వెళ్ళినప్పుడు శిష్టాచరము ననుసరించి మేము కూతురు సొమ్మును తినుట ధర్మముగాదనిన దాని తాత్పర్యము 'కూతురు మాంసమును తినమును యద్దముగాదుగదా! కూతురు సంబంధముగ వస్తువులు స్వీకరించ మని దీని తాత్పర్యమగును. ఈ ప్రసంగమునందు ఐతరేయ బ్రాహ్మణము నందొక ప్రకరణము నందలి విషయమును చూడుడు.'

సర్వాభిర్యా ఏష దేవతాభిరాలబ్ధో భవతి యో దీక్షితో భవతి తస్మా
దాహుర్న దీక్షితస్యాశ్నీయాదితి । స యదగ్నిషోమావముశ్చతమ్ గృభీ
తానితి వసామై యజతి సర్వాభ్యో ఏవ తద్ దేవతాభ్యో యజమానం
ప్రముశ్చతి తస్మాదాహురశితవ్యం వసాయాం హుతాయాం యజమానో
హి స త్యగ్తి భవతి ॥ ఐతరేయ బ్రా. ౬-౯॥

సోమ యాగమునందు దీక్షితులగు వారు తమ్ముతాము సంపూర్ణ దేవతలకు సమర్పణ మొనర్చుకొందురు. కావున దీక్షితులది తినరాదు. ఐతే అతడు 'అగ్నిషోమావముశ్చతం గృభీతానితి' ఈ యజ్ఞ (సంపూర్ణముగా యజ్ఞమునొనర్చినవాడు) ద్వారా నిర్వహించబడిన యజ్ఞము అనగా మనుష్యుడు గురుకులము నందు శారీరక వ్యాయామము ద్వారా క్రొవ్వును గరిగించి శరీరమున నిముడ్చుకొని చక్కగా తేలికవంతమునర్చుకొని మస్తిష్క నిర్మాణమునందు కృషిజోయినను. వ్యర్థముగా శరీరమును లావణ్య నానందముకొనక స్వాధీనమునందుంచుకొనినప్పుడతడు 'సర్వ దేవతల బంధనముల నుండి విముక్తుడగును' వారి సేవ ద్వారా కృతకృత్యుడగును. అప్పు డతని దశ సాధారణ యజమానునిగై పోవును. 'వసాహోమము' తరువాత దీక్షితుని యింటి భోజనము కూడా భుజించవచ్చును. ఇప్పుట 'దీక్షితస్య నాశ్నీయాత్' అను శబ్దము గలదు. 'నైదిక్ ఏజ్' పు. 3౯3లో గల గోమాంస భక్షణము, మరియు గోవధను గూర్చిన విషయములను మేము ఇదివరకే ప్రమాణముగా జూపియున్నాము. దాని యందు చివరకు The expression 'అతిథిసీర్గా' అనియు వ్రాసియున్నాము.

(Cows fit for guests in X 68-3) implies the same distinction అనగా ఋగ్వేద ౧౦-౮౬-3 లోగల 'అతిథిసీర్గా' అనగా 'అతిథుల కొరకు గోవులను అను దాని భేదము యొక్క సూచనలభించును. ఇప్పుట లేఖకుని అభిప్రాయము స్పష్టముగా లేదు. అతడు ఋగ్వేద మంత్రాధారము నీయదలచియుండెనేమో.

‘సాధ్వర్యా అతిథినీరిషిదాః స్నాత్వాః సువర్ణా అనవద్యరూపాః ।

బృహస్పతిః పర్వతేభ్యో వితూర్యా గా ఊపే యవమివ స్థివిభ్యః ॥ ఋగ్వేద. ౧౦-౮౬- 3॥

ఈ సుంత్రమునందు ‘అతిథి నీర్గాః’ శబ్దమునకు అర్థము అతిథులకు ఉపయుక్తముగోవులు అని యున్నది. వైదిక్ ఏజ్ పు. 3౮౯ లో దాని తాత్పర్యమిట్లు గలదు. ప్రతిష్ఠాపంతులగు అతిథులు వచ్చునప్పుడు గోవును చంపి దాని మాంసముచే వారిని తృప్తిపరచుచుండెడివారు. మరియు వివాహ సమయములందు గోవులను చంపి వాని మాంసమును దినినించబడుచుండెడిది. ఈ వైదిక్ ఏజ్ భూమికా లేఖకుడు, భారతీయ విద్యా భవన సంస్థాపకుడుగు స్వ. కృష్ణయ్యలాల్ ముస్నీగారి ‘లోపా ముద్ర’ యందు ‘అతిథిగ్’ యను శబ్దముగౌరవ సూచక చిహ్నముగా నుండెను. కాని దాని యర్థము అతిథులకు గోమాంసమును వడ్డించువాడని చేయబడినది.

ఈ గోఘ్న, అతిథి గ్న, అతిథినీర్గాః శబ్దముల అర్థ విషయమైన భ్రమను దొలగించుట చాలా అవసరమనిపించుచున్నది. సాయణాచార్యుడు మున్నగు భాష్యకారులును వీనియర్థమును ‘అత సాతత్యగమనే’ అను ధాత్వర్థమును గొని ‘సతతం గచ్చన్తిః’ అనగా నిరంతరము గతియొనర్చునది అను నర్థము నొనర్చి యున్నారు. ‘గాః’ అను శబ్దమునకు గోవులుగాక జలముల కని అర్థమొనర్చబడియున్నది. ‘సాధునయసాద్విగుణాయుక్తా గాః-అపః’ అని గలదు. ఒకవేళ ‘అతిథినీః’ యందు నేరుగా అతిథి శబ్దముగా నంగీకరించినను ‘అతిథిభ్యో నీయన్తే’ ‘అతిథులకు దానమునీయబడుగోవులను నర్థమగును. ఇట్టి ‘అఘ్నా’ అదితిః మున్నగు అహింసనీయ శబ్దములుండి యున్నను ‘చంపులు’ అని అర్థము నొనర్చుట సంపూర్ణముగా అన్వరణమే యగును.

‘అతిథిగ్’ అను దాని యర్థము. ‘అతిథీన్ ప్రతి సేవార్థం గచ్చన్’ అనగా; ‘సేవకార్తౌ అతిథుల వద్దకి వెళ్ళుచున్నారు’. అని స్పష్టముగా గలదు. సాయణాచార్యుడు, మరియు మహర్షి దయానందులు మున్నగు భాష్యకారులు ఇదే యర్థము నొనర్చినారు. ‘అతిథిగ్’ కు అతిథులకు గోమాంసమును వడ్డించువా’డను నర్థము సంపూర్ణముగా కపోలకల్పితమే. అతిథిగ్ శబ్దమునకు అతిథుల సేవకుడని మాత్రమే. కాని గోమాంసమును వడ్డించువాడను నర్థము స్వర్గీయ ముస్నీగారిట్లు వ్రాసినారో, దానికి ప్రమాణము వారీయలేదు. ఈయదానిది కూడ. (శ్రీ. కె.యం ముస్నీ వంటి సంస్కృతము, మరియు భారతీయ సంస్కృతి యొక్క అతిమఖ్య విద్వాంసుడొక్క కపోలకల్పిత అర్థము నొనర్చిలోకులను భ్రమ యందు బడవేయుట యనునది సంపూర్ణముగా అనునితమే యైయున్నది. మోనియర్ విలియమ్స్ రచించిన సుప్రసిద్ధ *Sanskrit English Dictionary* యందును ‘అతిథిగ్’ యనుదాని అర్థము *To whom guests should go (P 14)* అతిథి ఎవని వద్దకి ప్రేమతో చేరునో అను నర్థము గలదు. (శ్రీ బుద్ధమ్ ఫీల్డు అనువాతడు *Presenting cows to guests* అనగా అతిథులకు గోవులను దానమిచ్చువా’డను యర్థమునే చేసేయువాడు.

ఇక ‘గోఘ్న’ యను శబ్దము అతిథుల కొరకను ప్రయోగము వేదములయందెచ్చుటను లేదు. ఎచ్చటనైనను ‘గోఘ్న’ శబ్దము చూడబడినను అందు గోహింసనుండి ఎల్లప్పుడును దూరముంచుట యను ఆదేశము గలదు. ఎట్లనగా; ‘ఆరే తే గోఘ్నమత పూరుషమ్మమ్’ ॥ ఋ.౧-౧౧౪-౧౦॥ అనగా, ‘గోఘ్న’ గోపాత్యనొనర్చు నీచుడు నీ నుండి (ఆరే) దూరము నుండుగాక, పురుష హత్య నొనర్చువాడును నీ నుండి దూరముగా నుండు

గాక' అనునది మొదటి యర్థము. ఇక రెండవ అర్థమేమన; అతిథి కొరకే. 'గోష్ఠు' శబ్ద ప్రయోగము ప్రాచీన గ్రంథము లందెచ్చులైనను గాన్పించినను దాని యర్థము 'ఎవరికొరకు గోష్ఠీయబడునో, లేక ఇష్టించబడునో, మరియు ఎవరి కొరకు సదా ఉత్తమ, ప్రియ, మధుర వాణి ప్రయోగింపబడునో,' యని గలదు. గోష్ఠము యొక్క 'హన్' ధాతువు ప్రయోగము ధాతు పాఠము నందు 'హన్, హింసా గత్యోః అనగా హింస మరియు గతి యను రెండర్థము లీయబడియున్నవి. 'గోష్ఠు' యందు దాని గతి, లేక జ్ఞానము, గమనము, ప్రాప్తి విషయమగు అర్థములున్నవి. ఇచ్చట 'ప్రాప్తి' యనునదే దాని ముఖ్య భావము. అనగా ఉత్తమ గోష్ఠులను ప్రాప్తించజేయుట. 'గతీస్త్రయోఽర్థః జ్ఞానం గమనం ప్రాప్తిశ్చేతి' ॥ అథ ౬-౧౦౧-౧ ॥ జ్ఞాన ప్రాప్తికొర కుపదేశించబడినది

యథాక్షం వర్తతాం శేవస్తేన యోషితమిజ్జ్ఞేహ॥

అనగా; నీవు వీర్య సంపన్నుడవై నీభార్య వద్దకే వెళ్ళుము ఇచ్చట గచ్చ శబ్దమునకు సాయణాచార్యుడు మున్నగు భాష్యకారులు 'గచ్చ' అనగా; వెళ్ళుము, అనియే అర్థమునర్పిచారు. ఏలన, స్త్రీని చంపివేయవలె యను నర్థము ఎంతటి మూర్ఖుడైనను చేయజాలడు. శత. బ్రా. ౧-౪-౧-౨-౧ నందు 'యజమానో వై సుమ్నయుః స హి దేవాన్ జిజీషతి స హి దేవాన్ జిహ్వాంసతి' ఇచ్చట కూడా 'జిహ్వాంసతి' యందు స్పష్టముగా 'హన్' గత్యర్థము గలదేకాని వధార్థకము గాదు గదా! కాకున్నను యజమానుడు దేవతలను చంపదలచినాడను అర్థము కూడా చేయవచ్చును. కాని ప్రకరణానుసారముగ 'ఆతడు ప్రాప్తించదలచినా'డను నర్థమే అనువుగా నుండును సాయణాచార్యుడు తన వ్యాఖ్య యందు 'ప్రాప్తునిచ్చతి' యని చక్కగా వ్రాసినాడు. ఇట్టివే తనకే ఉదాహరణములీయవచ్చును. కావున; 'గోష్ఠు' యనుదాని శబ్దార్థము 'గో' హన్యతే ప్రాప్యతే యస్మై' అనగా, గోవు ప్రాప్తించజేయబడును, లేక ఈయబడు నని అగును వైదిక, మరియు లౌకిక సంస్కృతిమునందు 'గో' అను శబ్దానికర్థము 'వాణి' యని ప్రసిద్ధమైయున్నది. నిఘంటువను 'వైదికకోశము ౧-౧౧' నందును 'గో' శబ్దమున కర్థము వాణి పరముగా నీయబడియున్నది. ఆమరకోశమునందును అది వాణికి పర్యాయపదముగా గలదు. వర్తమానయుగపు కవికుల శిరోమణికాళిదాసు కూడా 'ఇత్యర్థప్రాత్రానుమితవ్యయస్య, రహౌరూ దారామపి గాం నిశవ్య' ॥ రఘునాథశము శ్లో ౩ సర్గము ॥ నందు ప్రయోగించినాడు. ఈ చిత్ర యందు 'గోష్ఠు' యనుశబ్దమునకర్థము అతిథిని దీసికొని, ఆతిథి కొరకు ప్రియ, మధుర వాణిని ప్రాప్తించజేయబడుమనఁజేడింది. వారి యెడ మధుర ప్రియ శబ్దములచే వ్యవహరించబడుమనఁజేడింది అని కావున, అతిథిని, అతిథిగ్గ, గోష్ఠ మున్నగు శబ్దముల గాంచి ఆలోచనాపరు లగు విద్వాంసులు భ్రమయందుబడిపోవుట భ్రమస్ఫురముగాదు

5. 16 'వశా' యను శబ్దమునకు కొంత విపులీకరణము

మనమిప్పుడాలోచించుచున్నవైదిక ఏజ్పు 3౯3 నంచలి వాక్యము లందుగల 'వశా' యను శబ్దమునకు వంధ్య (గొడ్డు) అవు అను అర్థము నొనర్చి వాని బలి ఈయబడుమనఁజేడి' దని భావము ప్రకటించబడియున్నది అది సంపూర్ణముగా అశుద్ధము, మరియు పైశాచికమైయున్నది. 'వశా' యనున దొక గోవు విస్తృతమగు శబ్దము. దీనికి పుట్టిని, మరియు ఈశ్వర స్పష్టినంతయును వశమునందుంచుకొను శక్తి, ఆత్మ యొక్క ఇంద్రియములు,

మనస్సు, బుద్ధి మున్నగు వానిని వశమునందుంచుకొనునట్టి అద్భుత శక్తి మున్నగు అనేకార్థములు గలవు. కాని దానికి 'వంధ్య' పరకమైన అర్థమునొనర్చి అథర్వవేద ౧౦-౧౦ యందు దానిని బలియొనర్చు విధానము గలదని యెంచుట సంపూర్ణముగా అసర్థము, అసంగతమై యున్నది. మేముపై సూక్తమును ఆద్యోపాంతముగా ధ్యాన పూర్వకముగా పఠించియున్నాము. కాని దానియందు వంధ్యాగోవు (గొడ్డులావు) అర్థముగాని, యజ్ఞములందు దాని బలిని గూర్చి సమర్థించు విట్టి ప్రమాణమును మాకు లభించలేదు. కాని ఇందుకు విపరీతముగ అనేక ప్రమాణములు లభించినవి. 'గా' అర్థమును దీసికొనినప్పుడు మంత్రార్థము యొక్క పాండిక యుండుట లేదు. ఏలన ఈ 'వశా' విషయమున సూక్తమునందిట్లుపదేశించబడియున్నది.

యయా ద్యౌర్యయా పృథివీ యయాపో గుహితా ఇమాః ।

వశాం సహస్రధారాం బ్రహ్మణాచ్ఛా వదామసి ॥ అథ ౧౦-౧౦-౪॥

అనగా; ఈ ఆకాశము, పృథివి మరియు జలము లన్నింటిని చక్కగా రక్షితమునర్చియున్న ఆ సహస్రధారా (వేలాదులను ధారణమొనర్చియున్న) 'వశా'ను మేము వేదమంత్రముల ద్వారా అత్యుత్తమముగా ఉపదేశమొనర్చుదుము అని యుండగా 'వంధ్య' గోవు విషయముతో ఇట్లు వర్ణించుట సంపూర్ణముగా అసంగతమైయుండును. ఏ విధముగానైనను దానిని 'సహస్రధారా'యని యనలేము గదా! ఇక రెండవది, పాడియావును గూడా ఈ రూపమున వర్ణించుట సంభవము గాదు. ఇది పరమేశ్వరుడే జగమును వశమునందుంచుకొను శక్తిని గూర్చి స్పష్టముగా వర్ణించుటయే యగును. ఈ కారణముననే

'అహో'రా'త్రాణి విధధద్ విశ్వస్య విషతో వశీ' ॥ ఋ ౧౦-౧౯౦-౨॥ యందు పరమేశ్వరుని 'వశీ' యని చెప్పబడినది. ఉపనిషత్తులందును.

'ఏకో వశీ సర్వభూతాన్తరాత్మా ॥ కరోపనిషత్తు. ౫-౧౨॥ ఈ రూపములో స్మరించబడియున్నది. ఒకవేళ గోవు పరమైన అర్థము సంగీకరించినను ఈ ౧౦-౧౦ యొక్క ప్రథమ మంత్రమునందే. 'అఘ్న్యే తే నమః' అనుదాని విషయము నాలోచింపదగినదిగా నున్నది. ఈ విధముగా 'అహస్త్వ' అను అర్థమునిచ్చు ఈ 'అఘ్న్య' శబ్దము ఆ 'వశా'ను గూర్చియే ప్రయోగించబడినది. అట్టిచో దానిని బలినిచ్చు విషయమెట్లు పాండికయగును? 'శతౌదగా' యనునది 'వశా' యను దాని పర్యాయ వాచకమనియే ఎంచబడుచున్నది. దీని వర్ణనము అథర్వ. ౧౧-౯ మునగలదు ఇందు 'జిహ్వ' సంమార్జ్య అఘ్న్య (౧౦-౯-౩), 'వక్త్రమఘ్న్య మాహింసీ' ॥ ౧౧వ మంత్రము 'యోని ర్మాన్యఘ్న్య ॥ మ. ౨-౪॥ ఇట్లు మూడుసార్లు 'అఘ్న్య' శబ్ద ప్రయోగము గలదు. దీనియర్థము 'అహస్త్వ' అనగా చంపదగినది. 'వశా' శబ్దార్థము 'వంధ్యా గోవు పరముగా' నొనర్చినను ఇచ్చుట అథ ౧౦-౧౦-౫లో 'శతం కంపాః శతం దో గ్ధారాః' ॥ అనగా;

అనేకంబు పాలు పీతుకువారు, పాడిని నింపుట కనేక కాంస్య (కంచు) పాత్రలుగలవని యున్నది. అఘ్న్య అను యావు పాలనీయదు గదా! ఇతే వందలాది పాలు పీతుకువారు, పాలపాత్ర లెందుకూ? ఇయం వై పృథివీ వశా ॥ శ. బ్రా. ౫-౧-౩-౩॥ అనుదానిననుసరించి పరమేశ్వరుని వశకారిణి శక్తియే గాక 'పృథివి' అర్థముదీసి

కొనినను అనేక మంత్రముల సాగత్యము చక్కగా నగును. రెండు సూక్తములందును శతౌదనా, లేక వశా శబ్దముల అర్థము గ్రహించుటను గూర్చిన వర్ణన పదే పదే వచ్చినది. గాని చంపుట యను విషయము గాదు.

యో దదాతి శతౌదనామ్ ॥ అథర్వ. ౧౦-౯-౫ ॥

హిరణ్యకోటిషం కృత్వా యో దదాతి శతౌదనామ్ ॥ అథ. ౧౦-౯-౬ ॥

లోకాస్త సర్వానాస్థీతి యో దదాతి శతౌదనామ్ ॥ అథ. ౧౦-౯-౧౦ ॥

యో వశాం ప్రతిగ్గోష్ఠియాత్ ॥ అథ ౧౦-౧౦-౨ ॥

య ఏవం విద్యాత్ వశాం ప్రతి గ్గోష్ఠియాత్ ॥ అథ ౧౦-౧౦-౨౭ ॥

య ఏవం విదుషే వశాం దదుస్తే గతాస్త్రిదివం దివః ॥ అథ ౧౦-౧౦-౩౧ ॥

బ్రాహ్మణేభ్యో వశాం దత్వా సర్వాంత్లోకాస్తమశ్నుతే ॥ అథ ౧౦-౧౦-౩౩ ॥

గోవును చంపుట కిచ్చుట ఎట్టి విధానము లేదు. కాని నిషేధము స్పష్టము.

యే తే దేవి శమితారుః సక్తారో యే చ తే జనాః ।

తే త్వా సర్వే గోస్సన్తి మైభ్యో భైషః శతౌదనే ॥ అథ. ౧౦-౯-౭ ॥

దీనియందు 'శమితా' మరియు 'సక్త' యను శబ్దముల ప్రయోగము పృథివిపై శాంతిని విస్తరింపజేయు, మరియు దానిపై శ్రమించి ఫలప్రాప్తి నొందు విధానములను గూర్చి వచ్చియున్నది. ఈ శమితా, మరియు సక్త విషయములో 'హే పృథివీ! నిన్ను రక్షించుదుము. నీవు భీతి జిందవలదని' చెప్పబడినది. మధ్యకాలము నందలి యాజ్ఞకులు, మరియు భాష్యకారులు ఈ శమితా, సక్త శబ్దములకు చంపువారు, మరియు పాకమొనర్చువారని యర్థములను నర్చి గొప్ప అనర్థమునే జేసినారు.

కావున ఈ సూక్తములకు వంధ్యా గోవులను బలియిచ్చుట మరియు; వైదిక్ ఏజ్; లేఖకులు తలచినట్టి అర్థమునే యొనర్చుట సంపూర్ణముగా అసంగతమే. మహర్షి గార్గ్యయణకృత 'ప్రణవ వాదము' ననుసరించి గోమేధార్థము.

‘గోమేధస్తానచ్చజ్జమేధ ఇత్యవగమ్యతే గాం వాణీం మేధయా సంయో

జనమితి తదర్థాత్ । శబ్దశాస్త్రజ్ఞానమాత్రస్య సర్వేభ్యః ప్రదానమేవ

గోమేధో యజ్ఞః’ ॥ ప్రణవ వాదే - బ్రహ్మవాదీన్ ప్రేప్, మద్రాస్ ౧౯౧౫ ప్రకరణ ౩, తరంగ ౬ ॥

అనగా - వాణిని మేధతో సంయుక్తపరచుట, లేక బుద్ధిపూర్వకముగా, నిదానముగా ఆలోచించి శుద్ధ శబ్దములను ప్రయోగించుట, ఇతరులకును శబ్దశాస్త్రము (వ్యాకరణము)ను వదిలించుట' గోవు యొక్క 'వాణి' యను అర్థమును దీసికొని యను అర్థము నొనర్చబడియున్నది.

గా శబ్దమునకు పృథివీ పరముగా రెండర్థములగును. ఒకటి పారశీయుల 'గోమేజ్' (ఇది గోమేధ శబ్దమునకే వికృత రూపమని స్పష్టమే) వంటిది. రెండవది. పృథివిపై ఉత్తమ కృషి యొనర్చుట, తాఙ్మ్య మహా బ్రాహ్మణము. ౧౯-౧౩ సనుసరించి

అభైష గోసవః స్వారాజ్యో యజ్ఞః॥ అనగా; లోపల, బయట సత్యమగు స్వరాజ్యమే గోమేధ, లేక గోసవ మని పిలువబడుచున్నది. ఇంద్రియములు, వాణి మున్నగువానిని ఆత్మ యధీనమునందుంచుట, మరియు వానిని పవిత్రముగా నుంచుట. ఇవి ఆంతరిక స్వరాజ్యములు మరియు పృథివిని ఉత్తమ రీతిలో స్వరాష్ట్రీయుల ద్వారానే శ్రేష్ఠ రూపమున ప్రజాశ్రేయస్సు కొరకు పరిపాలించుట బాహ్య స్వరాజ్యము. వీనికే గోమేధ, మరియు గోసవ మను నామములు ఈయబడినవి.

5.17 యజ్ఞ విషయములో శ్రీ సంపూర్ణానందగారి మహాత్మ పూర్ణ లేఖ

సుయోగ్యుల, విద్వాంసులునగు ఉత్తర ప్రదేశ్ ఆర్యసమాజ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సంపూర్ణానంద గారు తన ఋగ్వేదీయ పురుషసూక్త 'శ్రుతి ప్రభాటీక' యందు యజ్ఞములందు పశుబలిని గూర్చి మహాత్మ్యపూర్ణమగు లేఖను వ్రాసియున్నారు. దానినిపుట ఉదాహరించుట అత్యావశ్యకమే యగును.

'బలిలేనిదే యజ్ఞము పూర్తిగాదు. పశువులను బలియిచ్చుట హింసాత్మకము, వేద విరుద్ధము 'మా హింస్యాత్ సర్వా భూతాని' ఏ ప్రాణిని హింసించ రాదని కలదు. ఇది ఘోరమగు పాప కార్యము. 'అనుదృష్ట' ప్రాణులు, కామక్రోధముల చిత్రములుగా నున్నవానిని శాస్త్రములందు పశువులుగా చెప్పబడినవి. కావుననే పరమేశ్వరునికి 'పశుపతి' యనుపేరు కూడా కలదు. మానవుడు పశువుగా నున్నంతవరకు యజ్ఞమున కధికారి గాజాలడు. వాని క్రియలన్నియును తామసము, మరియు క్షుద్ర స్వార్థముచే ప్రేరితమై యుండును. సన్మార్గమున నడవదలచినవారు వారి యీ దుర్గుణములను, దౌర్బల్యమును పూడ్చివేయవలయును. దీనినే పశువు యొక్క ఆలభన (బలిదాన) మని యందురు. ఎంతటి గొప్ప యజ్ఞము ఒనర్చబడునో అంతగొప్ప పశువునే బలిఈయవలసి యుండును. యోగులకు సదా హింస, అసత్యము, పరిగ్రహము, స్వేయము, మైథునము మున్నగు ప్రవృత్తులుండగూడదు గదా! ఇవియే పశువులు, వీనినే యజ్ఞములందు బలి ఈయవలయును. ఆహుతియొనగవలెను. సమాధ్యవస్థను చేరి 'అస్మితా' నేను అను భావమును అణగఁద్రొక్కటకు సమర్థుడైనప్పుడు తాంత్రిక భాషయం దాతడు మహిషము యొక్క ఆలభన మొనర్చినాడు. గేదిను బలియొనర్చినాడు.

5.18 సత్యమగు పశుబలి

యోగిగానివాడు, లోక కల్యాణ కారకములగు ఇతర కర్మలనొనర్చు వాడు కూడా యథాశక్తి తన పశుత్వమును చంపవేయవలెను. బలిఈయవలెను. ప్రతి విద్యార్థిలాసి, ప్రతి దేశ సేవకుడు, ప్రతి ఉపాసకునకుడి యనుభవమే. 'అహంభావన, మరియు మమత' లను గోడలు ఇతరులతో తత్పర్యమునొందుటకు అడ్డము వచ్చును. నిలిపివేయును. వానిని కూల్చివేయుటయే యథార్థమగు పశుబలి. ఈ బలిచే మనలో నిద్రాణమైయున్న శక్తులు జాగృతి నొందును.

5.19 హింసాత్మక బలికర్మలు వాస్తవిక బలి కర్మల నవహేళన మొనర్చును.

ఈ యాత్మబలి, తన అతిప్రియమగు అహం (నేను) అను దాని బలి అందరకు సాధ్యముగాదు. ఈ అహంభావన నశించిన పిదప తన అతి చిన్నదగు 'స్వ' అతి ఉన్నతమగు విశ్వముతో (స్వ) విలీనమైపోవును. ఐనను సామాన్య మానవులిందుకు సిద్ధముగా నుండరు..... సాధారణ మానవులకు సుఖము గావలెను, శక్తి గావలెను. కాని వారు దాని మూల్యమును చెల్లించుట కిష్టపడరు. కార్యము నొనర్చుదలచెదరు. కాని సిష్టా-మభావన, యజ్ఞ దృష్టి కలిగియుండరు. వారు శ్రమలేని సరళమగు ఉపాయములను వెదకుచుందురు. ఇట్టి ఆత్మ వంచన ప్రభావము చేతనే శ్రద్ధ, మరియు తపస్సు యొక్క స్థానమును ధనమున కేర్పెదరు. అప్పుడు వారి కెన్నియో సులభపద్ధతులు లభించును. దాని ద్వారా స్వయముగా వ్రత దీక్ష నొందుటకు బదులుగా ఈ కార్యమును డబ్బు (ధనము) నొసగి ఇతరుల (కూలీల)చే చేయించెదరు. దాన దక్షిణముల రూపముతో తమ అన్యాయోపార్జిత మగు సంపదనుండి అతి ఖృద్ర (చిన్న) భాగమునిచ్చి దేవగణము కన్పలలో దుమ్ము చల్లుటకు ప్రయత్నింతురు. ఇంతటితో తృప్తి గలుగదు. ఏక (ఒక) లేక అనేక అమాయక పశువులను, అప్పుడప్పుడు మనుష్యులను సైతము కోసివేయుదురు. మంత్ర ప్రభావముచే బలి పశువుతో దేవత ప్రవేశించి, అది చచ్చిన పిదప యా శక్తి సంపయము యజమానులకు ప్రాప్తించును. ఎంత గొప్పగా, ఎంత అధికముగా జీవులు చంపబడునో అంత అధిక ఫలము లభించును. ఈ పరిపాటి వైదిక బలివిధానమును పరిహసించుటే. ఎంత శ్రద్ధతో జేసినను, ఎంత ధనము వ్యయమొనర్చినను యాజకులు, యజమానులు హత్యాపాపము నుండి తప్పుకొనజాలరు. తన జీవోచ్ఛవలతను తృప్తి పరచుటకు హత్య చేయుట, చేయించుట, మరియు ఏ దేవీ దేవతల పేరునో హత్య యొనర్చుట, యొనర్చజేయుట మున్నగు దోషములు తమ పాపముల సంఖ్యను అధికమొనర్చును. సంపూర్ణానందకృత ఋగ్వేదీయ పురుష సూక్తము శ్రుతి ప్రభాటిక పు. ౪౨ నుండి ౪౫॥

5.20 మహా దేవానందస్వామి మరియు గోహత్యాదులు

హరిద్వార సన్న్యాసాశ్రమ వాసియుగ శ్రీ మహాదేవానందస్వామి కలకత్తా విశ్వ విద్యాలయము ద్వారా ప్రకాశితమైన తన 'Vedic Culture' అను పేరుగల గ్రంథములో ఒక అధ్యాయము 'Slaughter of Cows in Vedic Age' అనగా వైదిక యుగము లో గోహత్యా విషయమును గూర్చి వ్రాసినారు. వాని నుండి కొన్ని ఉదాహరణములను ఈ యధ్యాయమునకు పూర్వము ఇచ్చుట మాకు సమంజసమనిపించినది. వారిట్లు వ్రాసినారు.

Slaughter of cows in the Vedic Age a misconception.

In the RigVeda it has been clearly stated that cows are not to be killed.

In the following mantras the term అపహ్న్య (not to be killed) is used vide. 1-37-5; 1-164-27; 1-164-40-4; 1-6; 5-83-8; 7-68-8; 7-69-8; 7-102-19; 9-1-9; 9-80-2; 9-93-3; 10-46-3; 10-60-11; 10-87-16 and 10-102-7.

Yaska while recording the names (equivalents) of 'గోవు' cow has first posted the word అఘ్నియా Aghnya - not to be killed. Vide 11-44 -33 అఘ్నియా అమాత్య భవతి - In the Zendavesto also the cow is to be venerated and not to be killed. In the Vedas also the cow is specially venerated. Rik. 4-58-10 గో దేవతా (Go-is the Devata of the sukta). That the flesh of the cow is forbidden as food is quite clear from Rik. 10-87-16 which states

యః పారుషేయేణ క్రవిషా సమర్త్యో యో అశ్వేన పశునా యాతుధానః ।

యో అఘ్నియా భరతి క్షిరమగ్నే తేషాం శిర్షాణి హరసాపి వృశ్చ ॥

"i.e. The monster, that partakes of the flesh of human beings or the meat of animals like the horse or who steals (robs) the milk of the unkillable cow, is beheaded by Agni."

(Vedic Culture by Swami Maha Devananda Giri P. 132)

Some observe in the text 'ఏతత్ యథా రాజ్ఞే వా బ్రాహ్మణాయ వా మ హోక్షం మహాజం వా పచేత్' a hint to the prevalence of a custom of slaying an ox or goat and cooking the meat there of. But it must be clearly understood that the term మహోక్ష (Mahoksha) used in this text does not refer to an ox. In Rik. 8-43 - 11. there occurs the word (ఉక్షాన్నాయ) which means edibles mixed with soma juice. Later on from the రాజ నిఘంటు text ఋషభౌషధి కర్మ-౭ శ్లోజీ ౧౧ it is found that kings and Brahmins were offered on their arrival the juice of the Soma plant or some other herbal decoctions control the bile, just as tea is served in modern times to all guests. In Kashmir and Tibet this custom of offering tea has been in use from ancient times. It might also be a direction to bathe the guest in water warmed with many odorous and invigorating ingredients సర్వోషధి The word మహాజ (Mahaja) also does not indicate a big goat but fine rice from the Sali variety of paddy In the Shanti Parva of the Maha Bharat there is a text

అజైర్యజ్ఞేషు యస్తన్యమితి వా నైదికీ శ్రుతిః

అజసంజ్ఞాని బీజాని, ఛాగాన్ నో హస్తవర్జధ ॥ మ. భా. శాం. ప ॥

It means that sacrifices should be performed with the aja. But aja according to this Vedic injunction never means the goats but cereals like wheat, Brihi etc. (Vedic Culture P. 138.139)

The word yajna is synonymised as అధ్వర of యజ్ఞమధ్వరమ్. ధ్వర stands for Hinsa (Killing, Violence) so అధ్వర is non-violence and therefore no slaughter can be part of the true sacrifice P. 141.

ఈ యధాపారణముల సారాంశమేమనగా; ఋగ్వేదమునందు గోహత్యను ఎట్టి రూపమున చేయరాదని స్పష్టముగా ఆదేశించబడుచున్నది. గోవుల విషయములో ఋగ్వేదము మం.౧- 3౭-౫, ౧- ౧౬౪-౨౭, ౧-౧౬౪-౪౮, ౪-౧-౬ మున్నగు వానిలో అఘ్నియా శబ్ద ప్రయోగము గలదు. నిరుక్తము నందు యాగ్ని-చార్యులు

'అహస్తవ్యా' అనగా గోవు లెప్పుడును చంపకూడని వని అర్థము నొనర్చియున్నారు. ఋ. ౧౦-౮౭-౧౬ లో 'యః పిరషేయేణ క్రవిషి సమజ్జే... యో అహ్మాయా భరతి క్షీరమగ్నే ।' అను మంత్రము ద్వారా అతి స్పష్టముగా గోమాంస భక్షణము నిషేధమొనర్చబడినది. ఎంత చెప్పినను మానక గోమాంసదుల భక్షణ మొనర్చువారిని శిరచ్ఛేదన మొనర్చి వలయుననియును సూచించబడియున్నది. 'ఏతద్ రాజ్ఞే వా బ్రాహ్మణాయ వా మహోక్షం మహాజం వా వచేత్' మున్నగు బ్రాహ్మణ వాక్యములందు రాజనిఘంటువు ననుసరించి 'మహోక్ష' మనగా ఋషభమను ఓషధి, కర్కాటక శృంగి మున్నగు అర్థములు చెప్పబడినది. ఋగ్వేద. ౮-౪౩-౧౧వ మంత్రమున 'ఉక్షాన్త' శబ్ద ప్రయోగమున్నది. దీనియర్థము భోజనము నందు ఉక్షా పదమనబడు సోమమును గలుపుకొనవలయు నని కలదు. రాజులు మరియు ప్రతిష్ఠ గల బ్రాహ్మణులు మున్నగు వారు అతిథులుగా వచ్చునప్పుడు పితృదుల శాంతి కొరకు సోమరసము పానీయముగా సీయబడుచుండెడిది. (ఈకాలములో అతిథులను తేనీటివేగొరవించుచుండునట్లు) సోమ, ఋషభకము మున్నగు ఓషధుల రసమును గలిపిన జలములచే స్నానము జేయించుచుండెదనియు ఇట్టి వాక్యములందు నిర్దేశించబడియున్నది. దీని తాత్పర్య మివ్వుట మేకలు మున్నగు వానిని చంపుట గాదు, కాని 'అజ సంజ్ఞాని బీజాని ఛాగాన్తో హస్తమర్హత' మున్నగు నీ మహాభారత వచనానుసారము ప్రత్యేక రకముల బీజములు, మరియు బియ్యము మున్నగు వాని సంబంధమై యున్నది. యజ్ఞము యొక్క పర్యాయపదము. 'అధ్వర' మను శబ్దము హింసారహిత కర్మయని యర్థము. కావున హింస యధార్థ యజ్ఞము యొక్క భాగము గాదనియే స్పష్టమగుచున్నది.

5.2 | డా. రాధా కుముద్ ముకర్జీ మరియు వైదిక యజ్ఞము

భారత దేశపు సుప్రసిద్ధ ఇతిహాసికులు, లఖన్ షి విశ్వవిద్యాలయ ఉపకులపతి యగు డా. రాధాకుముద్ ముకర్జీ తన *Education in Ancient India* అను పుస్తకము నందిల్లు వ్రాసియున్నారు.

"Vedic Religion did not countenance bloody sacrificing of animals by violence. As the Chhandogya Upanishad (11-6) puts it

'న వై దేవా అశ్విని న పిబన్తి, ఏతదేవామృతం దృష్ట్యై తృప్యన్తి'

"The gods who do not eat or drink, should not be offered meat tainted with violence"

"Thus Sacrifice at a yajna meant self - sacrifice."

The yajnas were evolved as modes of invocation of the Infinite and possessed of profound spiritual significance and educational value as aids to self realisation"

Education in Ancient India by Late Dr. Radha Kumud Mukerjee M.A.Ph.D

అనగా, వైదిక ధర్మము సహహింసాత్మక యజ్ఞములను ఎంతమాత్రమును సమర్థించదు 'ధాన్త్యోగ్యోపనిషత్తు' ॥

౩-౬ న వై దేవా అశ్విని పిబన్తి ఏతదేవామృతం దృష్ట్యై తృప్యన్తి' మున్నగు శబ్దముల ద్వారా హింసాత్మక కర్మలను సంపూర్ణముగా నిషేధించినది. యజ్ఞము యొక్క అర్థము స్వార్థత్యాగము, యజ్ఞములు అనంతదుగు పరమేశ్వరుని

స్తుతుల రూపములో వికసితమైనవి. అవి అత్యంత గంభీర ఆధ్యాత్మిక తత్త్వము, మరియు అత్యనుభవమునందు సహాయముల రూపమున శిక్షణ దృష్టితో మహత్త్వ పూర్ణమైయున్నవి.

ఈ వివేచనము తరువాత ఇప్పుడిక మేము వైదిక యజ్ఞ విషయకమున ఈయధ్యాయము నిచ్చటనే సమాప్త మొనర్చుట ఉచితమని యెంచుచున్నాము. యజ్ఞము లందు పరమ ఉపకారము, మరియు అత్యుత్కల్యాణార్థ మొనర్చుటకు సకల శుభకర్మలు చేరియున్నవి.

(ధన్య యజ్ఞములందు ఆహుతులుగా నీయబడు నేయి, తేనె, చందనము, కర్పూరము, అనేక ఓషధులను కూర్చి సద్వచరబడిన హవన సామగ్రి మున్నగు సుగంధిత, రోగనాశక పదార్థములచే జల వాయువులు శుద్ధమగును. మరియు క్షయ మున్నగు భయంకర వ్యాధుల పైతము ఇట్టి యజ్ఞ క్రియ ద్వారా తొలగించవచ్చును. బరేలీ నగర సుప్రసిద్ధ డా. (శ్రీ. ఫుష్టనోలాల్ ఎం. డి. గారు యజ్ఞ చికిత్స యను ఒక పుస్తకమును వ్రాసినారు. ఉత్తర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వము దానికి ఉత్తమ బహుమతి నిచ్చియున్నది. యజ్ఞము లందు పశుహింస సంపూర్ణముగా వేద విరుద్ధమే. అశ్వ మేధ, గోమేధ, నగమేధ మను శబ్దములకు అర్థము అశ్వములను, గోవులను, మనుష్యులు హింసించుట అని గాదు. అట్టి పదములకు, నిరుక్తము రాష్ట్రసంచాలనము, వాణి యొక్క శుద్ధ ప్రయోగము లేక కృషి, మానవుల ఐకమత్యము వృద్ధి మున్నగు అర్థములున్నవి. నేడున లబ్ధమగుచున్న ఆరణ్యక, బ్రాహ్మణ, శ్రౌత, గృహ్యసూత్ర, మరియు ఇతర గ్రంథములందు పశుహింసా సమర్థక వాక్యములుగా నివించినచో నవి వేద విరుద్ధములగు కారణమున అప్రమాణములు, దూషితములని యెంచవలయును. వైదిక యజ్ఞములు సత్య స్వరూపమును గూర్చి అధికముగా దెలిసికొనదలచినవారు ఈ దిగువ గ్రంథముల యధ్యయన మవశ్యముగా నొనర్చవలయును.

౧. 'వైదిక పశు యజ్ఞ మీమాంస' మాన్య వేదోపాధ్యాయ (శ్రీ. పం. విశ్వనాథ, విద్యా మార్తాండకృత అత్యుత్తమ గ్రంథము, గురుకుల పుస్తక భండారము, గురుకుల్ కాంగ్రీ

౨. 'నీవు సైనికునిగా చేరునది కృష్ణుని సేనయందా; లేక కంసుని సేనయందా? అను పేరు గల గ్రంథము. మాన్యలగు (శ్రీ. పం. బుద్ధ దేవ విద్యా మార్తాండ గారు రచించినది. ప్రభాతాశ్రమము. మేరల్

౩. బౌద్ధమతము మరియు వైదిక ధర్మము :- ఆర్య సమాజము, దీవాన్ హాల్, ఢిల్లీ

౪. గోరక్ష పరమ ధర్మము మరియు గోవధ మహాపాపము :- ప్రకాశులు (శ్రీ గిందరామ్ హాసానంద్, ఆర్య సాహిత్య భవనము, నయీ నడక్ ఢిల్లీ

౫. వైదిక కర్తవ్య శాస్త్రము :- ధర్మదేవ విద్యామార్తాండకృతము, కాంగ్రీ గురుకులము

(పై (౩, ౪, ౫) మూడు గ్రంథములును ధర్మదేవ విద్యా మార్తాండ కృతము, కాంగ్రీ గురుకులము)

౬. వైదిక యజ్ఞ సంప్రదాయము :- స్వాధ్యాయమండలి ద్వారా ప్రకాశితము. ఇందు మా రచనగూడ గలదు. స్వాధ్యాయ మండలి, కిలాసారడీ, సూరత్ జిల్లా.

౭. యజ్ఞ పశుపద వేద విరుద్ధ :- పం. (శ్రీ. నరదేవ వేదతీర్థగారి కృతము మహా విద్యాలయము, జూలూపూర్, ఉత్తర ప్రదేశ్.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

షష్ఠాధ్యాయము

'వైదిక్ ఏజ్' సంద్విగ్ధము సందేహజనకమునగు పుస్తకము

ఇది అచ్చువైస సంశయాస్పదమనదగిన కల్పనల భాండారము

'వైదిక్ ఏజ్ Vedic Age', అను పుస్తకమును ఆద్యంతము వరకు ధ్యాన పూర్వకముగ చదివిన పిదప పక్ష పాత రహిత పాఠకులు తప్పక ప్రభావితమై యుందురు. ఏమన; ఇదియొక సంద్విగ్ధ, మరియు సందేహ జనక పుస్తకము. దీనియందు అచ్చుమగు సంశయములు, కల్పనలు, రాసులు రాసులుగా నున్నవి. విద్వాంసులగు ఈ పుస్తక లేఖకులకు ఏ వస్తువును గూర్చియైన నిశ్చిత జ్ఞానము లేదు. మాటి మాటికి వారు *Probably* లేక జరుగవచ్చును కావచ్చును, పదములను ప్రయోగించినారు, ఇందువల్ల పాఠకులకు నిశ్చయమగు జ్ఞానము లభించగలదా? నిజముగా వారి జ్ఞానమింతటి సందేహాత్మకము, అనిశ్చితముగా నుండి మాటి మాటికి *Probably or Perhaps* అను నిఠివేయ వలసివచ్చినప్పుడు వారిట్లు సంద్విగ్ధము. సందేహాస్పదమగు విషయములను వ్రాసి తమ, మరియు పాఠకుల విలువైన సమయము నెందులకు నష్టమొనర్చినారో, వీ రత్యధికముగా పరిశోధనము, అన్వేషణ ప్రయత్నములనొనర్చి సుదృఢమగు నిశ్చితాభిప్రాయమునకు చేరినప్పుడే దీనిని పాఠకుల యెదుటికి దెచ్చు సాహసమొనర్చవలసి యుండెను. ఇట్లొనర్చుటచే గ్రంథ ప్రశాసనము నందు అలస్యము జరుగవచ్చును. కాని గ్రంథ పాఠకుల భ్రమ, మరియు సందేహ నివృత్తియయ్యుండెడిది. మేమీ విషయములో అత్యుక్తికరముగా వ్రాసినామని పాఠక మహాశయులు దలచకుండురగాక. మేమీ 'వైదిక్ ఏజ్' నుండి 218-30 ఉదాహరణములనిచ్చుటయే, సరిపడునుకొందుము. *Probably* లేక *Perhaps* వంటి అనిశ్చయ సూచకముల అనేక శబ్దముల ప్రయోగమిందుగలదు. ఇట్టివే వందలాది ఉదాహరణములను ఈ గ్రంథము నుండి సుళువుగా నీయవచ్చును. మచ్చునకు కొన్నింటిని గాంచుడు.

1. Regarding Race Movements and Prehistoric Culture.

ఈ శీర్షికతో ప్రాగైతిహాసక సంస్కృతి విషయములో వైదిక్ ఏజ్ యొక్క వినిమిదవ అధ్యాయము గలదు. ఇది సంపూర్ణముగా కవోల కల్పితము, ఉజ్జాయింపు, ఊహా మాత్రముగ నున్నది. ఈ విషయమును దిగువ శబ్దముల ద్వారా లేఖకు లంగీకరించి యున్నారు. వారిట్లు వ్రాసినారు.

"It is strange (and some what difficult of explanation) that skeletal remains of Early man in India, particularly in the pre-historic and early historical times, should be so scanty. This lack of material has not allowed us to postulate with certainty about racial Movements in ancient times, and any appraisalment or reconstruction of Movements of peoples in India, some four or three or even two thousand years ago is bound to remain largely hypothetical and based on or inferred from the present day situation only"

(Vedic Age P.141)

మీరు ఇంతటి సందేహాస్పద కల్పనలపైనే ఆధారపడియుండి నిష్పక్షిక ఆలోచనాపరులగు విద్వాంసులు మీ యీకపోల కల్పిత విషయములను విశ్వసించగలరని ఎట్లాశించితిరో ఆశ్చర్యమే. వాస్తవముగా ప్రాగైతిహాసిక సంస్కృతి విషయములు ఉన్నవి యున్నట్లు మీరీ గ్రంథములో వ్రాసినంతవరకు దాదాపు అచ్చమగు కల్పనామాత్రములగు కారణమున ఆదరించదగినవి గావు.

2. మేము ముందు వ్రాయ బోవు ఆర్యులు మరియు అనార్యులు, ఆర్యులు, దాసులు, దస్యులు, ద్రవిడులు అను విషయములు గల అధ్యాయములో 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ద్రావిడ సంస్కృతిని ఆర్య సంస్కృతి కన్న అత్యుత్కృష్టమని చూపుట కెంతయో ప్రయత్నించినారు. ఈ ప్రయత్ని కారణమున పైతము వారనేక విచిత్ర కల్పనల నొనర్చుచు వానితో గూడ Possibly వంటి సందేహనూచక శబ్దములను ప్రయోగించినారు. ఉదాహరణార్థము పు. ౧౫౫లో వారిట్లు వ్రాసినారు.

"There is evidence, both indirect and direct, that in Central India, in North India and in Western India and Possibly also in Eastern India, Dravidian was at one time fairly wide spread" (Vedic Age p 155.)

ఇచ్చట భారత దేశ తూర్పు దిశలో ద్రావిడ భాషల ప్రసారము కొరకు వారి వద్ద ఎలాంటి ప్రమాణములు లేవని తోచుచున్నది. కావుననే ఉత్తర, పశ్చిమ, మధ్య భారతముతో గూడ 'సంభవతః' (కావచ్చును) అను ప్రయోగమొనర్చి అందు పూర్వీయ (తూర్పు) భారతమును కూడా కలిపివేసినారు. ఒకవేళ ఈ విషయమును హిరపరచుటకు వారి వద్ద ఏమైన ప్రమాణములున్నవో వారు వీనిని అవశ్యముగ ప్రవేశపెట్టెడివారు.

3. హరప్పా మరియు మొహంజోదారో నగరముల నిర్మాతలు ద్రావిడ భాషా భాషీయులేయై యుండిరా, కాదా? యను విషయమునుగూర్చి, 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకు లెట్టి నిశ్చయము నొనర్చలేదు. కాని సందేహాత్మక భాషలో వారు ద్రావిడ భాషీయులగు కారణమున ద్రావిడము దిశకే తమ మొగ్గు చూపియున్నారు. వారిట్లు వ్రాసినారు.

"We are not absolutely certain that the city builders of Harappa and Mohenjo-daro in South Punjab and Sind, whom the Aryans doubtless encountered, spoke Dravidian, but there is a balance of Probability that they did."

This matter can not be proved or disproved until we find the clue to the script in the hundreds of seals found at Harappa and Mohanjodaro and others sites. " (Vedic Age. P. 156)

హరప్పా మరియు మొహంజోదారో నగర నిర్మాతలు, ద్రావిడ భాషాభాషీయులే యైయుండిరను ప్రమాణములు మీవద్ద ఏమాత్రమును లేనప్పుడు మీ లేఖానుసార మది సమంజసమే గాదు. అచ్చట లభించిన స్వర్ణ నాణెములపై గల లిపిని గూర్చి మీ కే మాత్రము జ్ఞానము లేనప్పుడు అచ్చమగు సంతయాత్మక కల్పనలను పదే పదే యుల్లేఖించుటచే నేమి లాభము? ఇట్టి కపోల కల్పనలచే, సంభవతలచే పుస్తకమును నింపివేయుటచే ప్రజలను భ్రమయందు ముంచివేయుట కన్న సాధించిన దేమియును కానరాదు.

౪. ఋగ్వేదమునందలి నిర్మాణకళను గూర్చి తాము తమ పుస్తకములోని పు.౧౯౪ను గూర్చి స్వయముగా నిట్లంగీకరించియున్నారు.

"The age of the RigVeda is not known with even an Approximate degree of certainty" (Vedic Age. P. 194)

అనగా; ఋగ్వేదకాల నిర్ణయ విషయమును గూర్చి ఇంచుమించు జ్ఞానమైనను లేదు.

ఇట్టిస్థితిలో వీరు ఋగ్వేద నిర్మాణకాలము దాదాపు క్రీ.పూ. ౧౦౦౦ (వేయి) సంవత్సరములుగా చూపుట ఎంతటి అనుచిత, అజ్ఞాన, భ్రమ జనకమో చూడుడు.

౫. ఋగ్వేద విషయమే యెందులకు? వైదిక కాలమును గూర్చిన ఏ యితర గ్రంథమునందును కాల నిర్ణయమును గూర్చి నిశ్చితముగా చెప్పజాలనప్పుడీ మహాపురుషులు పు.౨౨౫లో అంగీకరించినారు.

"Not a single work of Vedic period can be accurately dated" (Vedic Age. P. 225)

ఐనను మరల పాశ్చాత్య లేఖకుల ననుసరించి వీరు కాలమును ౩౦౦౦ సంవత్సరములకు ముందే నిశ్చితపరచు ప్రయత్నమొనర్చినారు. ఇది సంపూర్ణముగా అసత్యమే దీనిని మేము రాబోవు అధ్యాయమున వివరించుచున్నాము.

౬. 'కేశిన' యను పేరు గల ఒక వర్గము గూర్చి పు. ౨౫౯లో ఇట్లు వ్రాసినారు.

"They were probably a branch of the Panchalas"

౭. 'వైదిక్ ఏజ్' పు. ౨౬౦లో ఇట్లు వ్రాసినారు.

"There are various other minor tribes mentioned in Vedic texts, but we know very little of them." (Vedic Age. P. 260)

అనగా; వేదమంత్రములందు అనేక చిన్న చిన్న జాతుల వర్ణన జూడబడుచున్నది. కాని వారి విషయములో మేము చాలా తక్కువగా నెరుగుదుము.

మా టిప్పణి, వాస్తవ విషయమేమన వారెవరినైతే *Index of Vedic names and Subjects* మున్నగు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల కథనానుసారము జాతి వాచక నామములుగా నెంచినారో వాస్తవముగా అందు జాతి వాచక నామములు లేనే లేవు. అవి సామాన్య వాచక పదములై యున్నవి. పూరవః తుర్వశాః, యాదవః, నహషాః, ఈ శబ్దములు వైదిక కోశము, నిఘంటువు మున్నగు వాని యందు మనుష్యుల పేర్లుగా వచ్చియున్నవి. వానిని వర్గ విశేషమో, వ్యక్తి విశేష వాచకములుగానో యెంచుట గొప్ప పొరపాటే యగును. మేమిది వరకు మూడవ అధ్యాయమునందు దెలిసియున్నట్లు వేదములందు అనిత్య పరిహాసక సామగ్రి ఏమాత్రమును లేదు. ఈ విషయమును గూర్చి వీరు స్వయముగా పు.౨౨౫లో ఋగ్వేద విషయమున అంగీకరించియున్నారు.

Naturally it (The Rigveda) is poor in historical data (Vedic Age P. 225)

అనగా; ఋగ్వేదము స్వభావ సిద్ధముగానే పరిహాసక విషయములందు అత్యంత పేదరాలైయున్నది.

'అనాది నిధన' నిత్య వాణి యగు కారణమున వేదములందు అనిత్య ఇతిహాసము సంభవములు. కావున వీరు మరియు ఇతర పరిహాసక విద్వాంసులు వేదములలో పరిహాసక సంఘటనలను చూపుటకు ప్రయత్నించుట వ్యర్థమే.

౮. పుట ౨౬౦లో పౌండ్రకుల విషయములో ఇట్లు వ్రాసియున్నారు.

The Paundras are probably the ancestors of the Puros, an aboriginal caste in Bengal (Vedic Age. P. 260)

౯. మరల ఆ పుట యందే శబరుల విషయములను వ్రాసియున్నారు.

"The Sabaras are probably ancestors of the Savarlu or Savras of the Vizagpatam hills, the Savaris of the Gwalior territory and the savages of the frontiers of Orissa." (Vedic Age. P. 260)

౧౦. పు. ౨౬౧లో ఆర్యులు ఆదివాసులపై ఆక్రమణ మొనర్చుట వేదములలో అనేక స్థలములలో నిర్దేశము గలదని కల్పింపి వ్రాసినారు. (ఈ విషయమును మేము ఆర్యులు, అనార్యులు అను విషయక అధ్యాయము నందు వివేచన మొనర్చుము.)

"The RigVeda repeatedly refers to the attacks on the aborigines. They are called Krishna twach (black skin) metaphorically, Kuyavach (evil speaking) a demon slain by Indra, probably personifies the barbarian opponents" (Vedci Age. P. 261)

మేమీ అచ్చునగు కపోలకల్పితము యొక్క నిస్సారత్వమును 'ఆర్యులు, అనార్యులను విషయపు అధ్యాయములో సప్రమాణముగ జూపెదము.

౧౧. వైదిక ఏజ్ పు. ౨౭౦లో ఒక నిరాధారముగ కల్పితమును చేర్చినారు. దానిని జూచిన పక్షపాతము లేని పాఠకులు అత్యంతాశ్చర్యము, ఖేదమునొందగలరు. అదిట్లుగలదు.

"The Flood in Mesopotamia is generally held to have occurred about 3100 B.C. The flood in India **probably** occurred at the same time, and the date 3102 B.C supposed to be beginning of the Kali era, may therefore commemorate this event" (Vedic Age. P. 270)

మెసోపోటేమియాలో జలప్రళయము వచ్చిన సమయ మిప్పుడు సాధారణముగా 3౧౦౦ క్రీస్తు శకమునకు పూర్వమని సంబంధమున్నది. ఆ కాల మందే భారత దేశమందును జలప్రళయము వచ్చి యుండును. దానినే క్రీ.శ.పూర్వము 3౧౦౨ కలియుగ ప్రారంభ తిథిగా నెంచబడుట ఈ సంఘటన మనుస్మృతి యందే కావచ్చును. దీనిని నిరాధార కల్పనయనక మరేమనగలము? మన భారతీయ పరంపరానుసారముగ ఈ జలప్రళయమునకు, కలియుగ ప్రారంభమున కెలాంటి సంబంధము లేదు. శతపథ బ్రాహ్మణము, మహా భారతము మున్నగు వాని ననుసరించి దీని సంబంధము వైవస్వత మనువుతో గలదు. ఇట్టి యవస్థయందు ఎట్టి ప్రమాణమును జూపకయే వైవస్వత మనువు యొక్క కాలమును 3౦౦౦ సంవత్సరములుగా నిర్ణయించి చెప్పుట నిస్సారముగ కల్పనయేగాక మరేమనగ? దీని నాక్షేపించుట మా కర్తవ్యముగా నెంచుచున్నాము. మేమీ విషయమున వైదిక కాలమును గూర్చి చక్కగా, విమర్శనాత్మకముగా వివరించెదము. ఈ జల ప్రళయమునకు, మహా భారత కాలమును క్రీ. పూ. 3౧౦౦ అని నమ్ముటకే మాత్రమును సంబంధము లేదు.

౧౨.పు. ౨౦౨లో ఒకే పరిచ్ఛేదము నందు ౨-3 విషయములలో వారి అజ్ఞాన నిర్దేశమును జూడుదు అందిట్లు వ్రాసినారు.

*"The location of the Nabhagas ascended from Nabhaga is un-certain. They **probably** reigned in the midlands of the Gangetic Doaba, and included Rathitara from whom came the Rathitaras who were Kshatriyan Brahmanas. The Nabhaga dynasty played practically no part in traditional history and probably disappeared under the early Aila conquests. From Dhrishta came the Dharshatak Kshatriyas who **probably** ruled over Vahika in the Punjab. **Nothing farther is known about them.**" (Vedic Age. P. 272)*

౧౩.వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౫ యందీ విధముగా వ్రాసియున్నారు.

"Kunalashva is said to have marched against an Aswa, Rakshasa or Daitya named Dhundha near a shallow sand filled sea in the Rajputana desert in order to rescue a sage named Uttanka. He destroyed the subterranean quarters of the Asura and put an end to his fiery home. This legend probably suggests that Kunalashva subjugated the Asuras and aboriginals to the West and in the Southern parts of Rajputana and spread Aryan culture in those lands." (Vedic Age. 257)

౧౪. ఇంకను వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౬లో ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

*"The Bhargavas, Vasishthas and **probably** Angirāsas appear to have been the earliest Brahmana families" (Vedic Age. P. 276)*

అనగా: భార్గవుడు, వసిష్ఠుడు మరియు అంగిరసుడు అతిప్రాచీన బ్రాహ్మణ కులము వారేయై యుందురు. ఒక వేళ లేఖకుల దయందు రను అభిప్రాయము ననుసరించి అంగిరసుడు అందరికన్న అతిప్రాచీన బ్రాహ్మణ కులమువాడే యై యుండినవో అధర్వాంగిరసు, లేక అధర్వ వేదమును నవీన వేదమని ధృవపరచు దుస్సాహస మేల యొనర్చినారు. ? ఈ విషయమునుగూర్చిన వీరి కల్పననుగూర్చి ప్రకరణానుసారము ముందు మీమాంసము యొనర్చుము. వీరికి సాధారణ దాతాహాసక విషయములు సైతము ఏమాత్రము నిశ్చయముగా దెలియనప్పుడు వైదిక్ కాల విషయములో సంపూర్ణముగా అసత్యము మరియు అర్థ పరంపరకు విరుద్ధములగు అనేక విషయములను వ్రాసి యువతరమును ఎందుకు భ్రమలో పడవేసినారో తెలియకున్నది.

౧౫.వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౮ లో వాగజాతి వారి విషయమును వారు ఆదివాసులు మరియు అసభ్యులై యుందు' అని వ్రాసినారు.

*"This shows the extension of the Aryan Culture towards the river Narmada and the land of the Nagas who were **probably** aborigines or primitive peoples." Vedic Age P. 278.*

౧౬. వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౯ లో ద్రుహ్యుల విషయమందిల్లు వ్రాసియున్నారు.

*"After a time being over-populated the Druhyus crossed the borders of India and founded many principalities in the Mleccha territories in the North, and **probably** carried the Aryan culture beyond the frontiers of Inda" (Vedic Age P. 279)*

౧౭. వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౧లో పరశురాముని విషయమున నిల్లు వ్రాయబడినది.

*"It appears that on the strength of the matrimonial alliances of the Bhargavas with the ruling families of Kanyakubja and also of growing discontent due to the devastating raids and consequent un-popularity of the Haihayas, Rama organised a confederacy of various kingdoms including Vaishali, Videha, Kashi, Kanyakubja and Ayodhya which fought the Haihayas on various battle fields. These are **probably** referred to by the annihilation of the Kshatriyas twenty one times." (Vedic Age. P. 281)*

౧౮. అర్జునుని పుత్రుల విషయము వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౮౩లో ఇల్లు వ్రాయబడినది.

*"Arjuna ad many sons of whom the chief was Jayadhva who reigned in Avanti. Surasena, another son, appears to have been associated with Mathura, while Sura, the third son **probably** was connected with Surashtra" (Vedic Age. P. 283)*

సురసు సురాష్ట్రముతో గలిపి వేయుట హాస్యస్పదముగ నున్నది.

౧౯. పు. ౨౮౪లో విదిశ విషయమున సందేహాత్మక భాష యందు 'అది హైహయాల ఆధీనమునం దుండవచ్చు' నని వ్రాయబడినది.

"Vaishali and Vidisha also were attacked by the Haihayas and Vidisha probably was under Haihaya occupation". (Vedic Age P. 284)

౨౦. కుశికుని పుత్రుడగు గాధి విషయములో మరో కల్పనను దిగువ సందేహాస్పద వాక్యములలో పు. ౨౮౫ యందిల్లు వ్రాసినారు.

"Kushika's son from Paurukutsi, Purukutsa's descendant in about the sixth degree, was Gadhi. Gadhi is described as an incarnation of Indra, which probably means that he had an alter native title such as Indra or one of his synonyms." (Vedic Age. P. 285)

౨౧. విశ్వమిత్రుని తరువాత రాజవరనునది వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు నిశ్చయముగ నెరుగకుండిరి. కావున అష్టకుని విషయము పు. ౨౮౫ లో సందేహ సూచకముగా నిల్లు వ్రాసియున్నారు.

*"Ashtaka **probably** succeeded Vishvamitra on the throne" (Vedic Age. P. 285)*

౨౨. విదిశరాజు విషయములో 'అతడు హైహయ ప్రముఖుడై యుండునేమో' యని సంశయాత్మకముగా పు. ౨౦౭లో వ్రాసినారు.

"Karandhama, King of Vaishali is said to have been besieged by a confederacy of kings whom at last he defeated. He also rescued his son Avikshit, who was captured by the King of Vidisha (probably) a Haihaya chieftain" (Vedic Age. P. 287)

౨౩. వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౯లో సుదాస పుత్రుడగు మిత్ర సహుని విషయములో సందేహ సూచక భాషయందిట్లు వ్రాసియున్నారు.

"Around Sudasa's son Mitrasaha has grown a cluster of wild and fantasitic legends, invented perhaps to expalin his second name Kalmashapada"(Vedic Age. 289)

౨౪. వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౦౯ లో అశ్మకుని గురించిన ఒక కథ విషయములో సందేహ సూచకముగా వ్రాయబడియున్నది.

"But Parashu Rama flourished generations before Ashmaka, and the story has no chronological value. **Probably** it refers to the disturbed state of the Kingdom after the days of Kalmashapada when his successors were weaklings." (Vedic Age. P. 289)

౨౫. వైదిక్ ఏజ్ పు. ౨౯౨ యందు దుష్యంతుని పుత్రుడగు భరతుని విషయములో అనిశ్చయాత్మకతను వ్యక్తమునర్చుచు ఇట్లు వ్రాయబడినది.

"It was **probably** during Bharata's regime that the headquarters of the state were shifted from Pratishthana to the city, called later Hastinapur, after his successor Hastin."

ఈ దేశము పేరు దుష్యంతుని పుత్రుడగు భరతసమ్రాట్టు పేర భారత వర్షముగా స్థిరపడినదని ఎల్ల రెరిగినదే. మహా భారతమునందును ఈ విషయము స్పష్టముగా గలదు. కాని వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు మాత్రము ఇంతటి మహత్వ పూర్ణ విషయములో ఏ మాత్రము పరిశోధన గాని, అన్వేషణ గాని జేయుట ఆవశ్యకమని తలచలేదు. కేవలము ఈ విషయము నొకే వాక్యములో ఏక పక్షముగా జూపుచు ముందుకు సాగిపోయినారు. పు. ౨౯౨ వారిట్లు వ్రాసియున్నారు.

"According to some accounts Bharata gave his name to our country which was hence forth called Bharatavarsha" (Vedic Age. P. 292)

ఇదే విధముగా వేలాది సంశయాత్మక ఉదాహరణముల నీ వైదిక్ ఏజ్ అను పుస్తకము నుండి ఈయవచ్చును. కావుననే ఈ గ్రంథము అతి సంద్విగ్ధము, మరియు సందేహోన్మదముగా నున్నది. దీనియందు అడుగడుగున లేఖకుల అనిశ్చితాత్మక విషయములే నిండియున్నవి. వీరొక వేళ 'మాకు వేదములందును ఆర్ష సాహిత్య విషయములందును ఏ మాత్రమును నిశ్చితమగు జ్ఞానము లేదు. కేవలము మాకు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల రచనలు,

మరియు వారి యనువాదములే (పైన స్పష్టపరచినట్లు) యాధారమని అంగీకరించినచో మాకంత బాధగా నుండకపోవును. కాని వారితర సామాన్య ఐతిహాసిక సత్యముల విషయములందును అడుగడుగున సంశయాత్మకముగా వ్రాయుచు ప్రతి పుట యందును ఆగునేమో, కావచ్చును. *Probably* మరియు *Perhaps* అని నింపి వేయుచు కూడా వారు వేదములు మున్నగు వాని విషయములో నిశ్చయ పూర్వకముగా సంపూర్ణముగా అసత్యవిషయములనే వ్రాయు సాహస మొనర్చినందున మాకవశ్యముగా దుఃఖము మరియు బాధ యుండును గదా! మాకేగారు ఏ వేద విద్వాంసుడైనను ఈ బాధ యనుభూతి నొందగలడు. కావుననే వారి యీ భ్రాంతులను నిరాకరించుటయే మా ప్రథమ కర్తవ్యముగ భావించుచున్నాము.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

సప్తమాధ్యాయము

7.1 వేదోత్పత్తి కాల విషయ నిర్ణయమునందు కపోల కల్పనలు వరస్సర విరుద్ధములు.

ప్రాచీన పరంపరానుగత విశ్వాసముల ననుసరించి వేదములు ఈశ్వరీయ జ్ఞానమనియు, వాని ప్రకాశము సృష్ట్యేరంభముననే మానవ మాత్రుల కల్యాణార్థము అగ్ని, వాయు, ఆదిత్య, అంగిరసులను నలుగురు ఋషుల ద్వారా యైన దని మేము ఈ గ్రంథము యొక్క మొదటి రెండవ అధ్యాయములందు విశేష మొనర్చుటకు ప్రయత్నమొనర్చి యుంటిమి. అధ్యాపకులుగాని, మాతా పితరులుగాని శిక్షణ యొనర్చబడకున్న ఎట్టి జ్ఞానమును ప్రాప్తించదను విషయము అందరకు అనుభవసిద్ధమైన విషయమే ప్రాచీన కాలపు అనేక శిక్షణములను గురించి మేము గత అధ్యాయములందు నిర్దేశించి యుంటిమి. లఖన్ నగరములనందలి గాంధీ స్మార్క్ బౌద్ధధారలయములో పెంపబడుచున్న తోడేలు బాలకుడుగు 'రాము' అను వాని నిన్ను మొన్నటి ఉదాహరణము ఈ విషయమున మరువదగినదై యున్నది. అప్పటి రాజ్య పాలకుడుగు (శ్రీ క్షుయ్యలార్ మున్నీగారు ఆ బాలకుని విషయములో పరిశీలనాత్మకముగు విస్తృత మగు లేఖను 30-౬-౧౯౫౪ నవ బారత్ టైమ్స్, మరియు ఇతర పత్రికలందును ప్రకటించి యుండెను. దాని వల్ల అనేక సత్యములు వెల్లడియగుచున్నవి అవి యన్నియు సృష్ట్యేరంభ కాలపు ఈశ్వరీయ జ్ఞానసత్యకథను గూర్చి తెలియపరచుచున్నవి. వారి సంఘటనను గూర్చి ఇట్లు వ్రాసియుండెరి. ఒక తోడేలు ఆ బాలకుని పసివానిగా ఉన్నప్పుడే ఎత్తుకొనిపోయి పెంచుకొను చుండినది. ఈ లేఖను ప్రకటించు కాలము (జూలై ౧౯౫౪)లో ఈ బాలకుని (రాము) వయస్సు దాదాపు పదివత్సరములు. కాని ఆ బాలకు డీతర బాలకుల వలె నిలుచుండుట, నడచుట మున్నగు చేష్టలు చేయలేక పోవుచుండెను. వాడు తోడేళ్ళ వలెనే నడచుచు, వాని వలెనే పచ్చి మాంసమునే (లఖన్ గాంధీ ఆసుపత్రి యందు ప్రవేశింపబడువరకు) తినుచుండెను వాడు మానవ భాషను దెలిసికొనుటయో, పలుకుటయో చేయజాలకుండెను. ఇప్పుడు మానవ సంబంధములోనికి వచ్చిన తరువాత మెల్లమెల్లగా వానియం చనేక పరివర్తనములు వచ్చుచున్నవి వాడు పచ్చి మాంసమును గాక ఇతర ఆహార పదార్థములను కూడా తీసికొనుచు, పరుపుపై పరుండుచున్నాడు. ఇప్పుడు మనుష్య సంపర్కము మరియు మాలల వల్ల పూర్వము వలె ఉద్రిగ్గుడు డగుటలేదు. ఈ లేఖ ప్రకటించు కాలము వరకు మనుష్య భాషను మాట్లాడకున్నను తన పేరును వినినప్పుడు అతనికి కొంత సంతోషముగా నుండును. ఇందువల్ల క్రమక్రమముగా కొంత మాట్లాడుట నేర్వగలడను ఆశ గలుగుచున్నది. కావుననే మనుష్యులకు శిక్షణ నిచ్చువారు లేకండా స్వయముగా నేర్వజాలరిని తెలుపుట కన్న విస్తరించు నవసరము లేదు. తోడేలు బాలుడు *Wolf-boy* ఇప్పుడు 'రాము' అను పేరుతో ప్రసిద్ధు డగుచున్నాడు.

సృష్ట్యేరంభ కాలమున ఈశ్వరుని ద్వారా జ్ఞానము ప్రాప్తించకున్నచో మానవులెల్లరును పశువులుగానే యుండిపోవుదురు. కావుననే పరమపిత పరమేశ్వరుడు మానవ మాత్రుల కల్యాణార్థము వేదముల ద్వారా జ్ఞానమును ప్రసాదించినా డను విషయము పూర్తిగా యుక్తి యుక్తము, మరియు తల్కినంగతమనైయున్నది.

ఎవ్వరును దీనిని అంధవిశ్వాస మని యునజాలరు. కావుననే ఆర్యులు పరంపరానుగత యుక్తియుక్త విశ్వాసానుసారము సృష్ట్యారంభకాలమే వేదారంభ కాలమైయున్నది. సృష్టి కాల నిర్ణయ మేవిధముగా నొనర్చినను అదియే వేదకాలము అని యెంచుట సంపూర్ణముగా ఉచితమైయుండును. ఇనను పాశ్చాత్య మరియు భారతీయ విద్వాంసులు కొందరు వేదముల కాల నిర్ణయ మొనర్చుటకు సంపూర్ణ నిష్ఫల యత్నము నొనర్చినారు. దానినిప్పుడు మేమిప్పుట విశద పరచుటకు ప్రయత్నింతుము. దీని వల్ల వానియందెంత పరస్పర విరుద్ధ అభిప్రాయములు గలవో తెలియగలదు. కేవలము వానియందు కపోల కల్పనలు గాక సార మే మాత్రమును లేదు. చివరకు విద్వాంసుల్లిరును 'ఈ విషయములో నిశ్చయముగా మేమేమియునెరుగమని' అంగీకరించుటకన్న నేమియును జేయజాల లేదు.

7.2 ప్రా. మాక్స్ మూలర్ లభిప్రాయము

వేదకాల నిర్ణయమొనర్చుటకు యత్నించు పాశ్చాత్య విద్వాంసులందు జర్మనీ యొక్క ప్రా. మాక్స్ మూలర్ (ఈతడు ఆక్స్ ఫోర్డులో స్థిరపడినాడు) అనునాతడు ప్రథమమున పేర్కొనదగినవాడు. ప్రా. మాక్స్ మూలర్ తన *History of Ancient Sanskrit Literature* (ప్రాచీన సంస్కృత సాహిత్య ఇతిహాసము) (క్రీ.శ. ౧౮౭౯ లో ప్రచురితమైన పుస్తకమునందు దిగువ విధముగా తన ఆలోచనలను ప్రకటించినాడు.

"Buddhism is nothing else than a reaction against Brahmanism, and it presupposes the existence of the entire Veda i.e of the literature embodied in the hymns, the Brahmanas, Aranyakas and the Upanishads. The whole of this literature must have therefore been pre-Buddhistic i.e. it must have arisen before 500 B.C. The Vedanga and the Sutra literature could be approximately simultaneous with the origin and the expansion of Buddhism in its initial stages. These Sutra works, whose origin might be attributed to the period from 600 to 200 B.C. are however so constructed that they of necessity presuppose the Brahman literature. The Brahmanas however, of which there are older and new ones, containing as they do, long lists of preceptors who handed down more ancient Brahmanas could not possibly be compressed within less than two hundred years. We must therefore regard the period 800 to 600 B.C as that required for the growth of these prose works. The Brahmanas however, pre-suppose further in their turn, the Vedic Samhitas. At least two hundred years were now necessary in order that all these collections of songs and prayers could be put together; therefore the period circa 1000 to 800 B.C could be regarded as the period in which these collections were formed. Before the formation of these collections, however, which were already regarded as holy sacrificial songs and authoritative prayer-books, there must have preceded a time in which the hymns and the songs contained in them should have arisen as popular or religious compositions. This period must lie before 1000 B.C. two hundred years may be assigned for the growth

of this poetry and thus we may arrive at 1200 to 1000 B.C as the initial period of the Vedic poetry."

ఈ లేఖ యొక్క సారాంశమేమనగా; బౌద్ధముతము బ్రాహ్మణ ధర్మమునకు విరుద్ధముగ ప్రచురితమైన వేదమేము గాదు. కావున దీనికన్న పూర్వము వైదిక సాహిత్యమునందు సంహితలు, బ్రాహ్మణములు, ఆరణ్యకములు, ఉపనిషత్తులు వీనియన్నిటి కలయిక యొక్క ఉనికి స్పష్టముగా నున్నది. ఈ సాహిత్య పరిచయమును బుద్ధుని కాలము, అనగా క్రీ. పూ. 500 సంవత్సరములకన్నా ముందే అచ్యుతముగా ఉండియున్నది. సూత్ర గ్రంథముల నిర్మాణము ౬౦౦ నుండి ౨౦౦ క్రీస్తు పూర్వముకన్న లోపలనేయైనది. సూత్ర గ్రంథముల నుండి బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు పురాణ మరియు నవీన గ్రంథముల కలయిక గలదు. వానియందు పాఠాణిక బ్రాహ్మణకార శిక్షకుల దీర్ఘ సూచిక గాన్పించుచున్నది. అది ౨౦౦ సంవత్సరముల కన్న తక్కువ కాలమున గాజాలకుండెడిది. కావుననే క్రీ. పూ. ౮౦౦ నుండి ౬౦౦ సంవత్సరముల సమయమున బ్రాహ్మణ గ్రంథముల నిర్మాణమై యుండునని మేము ఊహించగలము. బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు మంత్ర సంహితల అస్తిత్వమును గూర్చి స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది కనీసము ౨౦౦ సంవత్సరముల కాలము ఈ ప్రార్థనా గీత సంగ్రహముల సంహితల నిర్మాణమునకు బట్టి యుండును. కావున అది క్రీ. పూ. ౧౦౦౦ నుండి ౮౦౦ సంవత్సరముల కాలమని ఎంచవచ్చును. ఈ సంహిత నిర్మాణమునకు పూర్వమే ఈ పవిత్ర, యజ్ఞ విషయక గీతముల, మరియు ప్రామాణిక ప్రార్థనా పుస్తకముల రూపము ప్రాప్తమైయుండెను ఒక కాలము నందు ఇవి లోకప్రముఖ గీతముల రూపములో స్వీకరించబడియుండెనని యనుకొనవచ్చును ఆ కాలము క్రీ. శ. ౧౦౦౦ సంవత్సరములదై యుండును ౨౦౦ సంవత్సరము లీ పాటల (కవితల) వికాసమునకు బట్టి యుండును. కావుననే ౧౨౦౦ నుండి ౧౦౦౦ క్రీ. పూ. వరకు ఈ వైదిక కవితల (పాటల) ప్రారంభిక సమయముగా మనము ఎంచవచ్చును

ఈ ప్రా. మాక్స్ మూలర్ అభిప్రాయములను సాధ్యమైనంత వరకు వారి శబ్దముల సారాంశమునే మేమిచ్చట ప్రవేశపెట్టుచున్నాము.

ప్రా. మాక్స్ మూలర్ వేదేయ కాలములకై ౨౦౦ సంవత్సరముల కాలము, స్థితియించుకొనినది ఆయన ఆలోచనలయందు కనీసమే. ఆ సమయమును అంతిమ, లేక అధిక ముగా నెంచవచ్చునని ఆతని యభిప్రాయ ముంచెప్పుడును లేకుండెను. ఇది ఎంతవరకు అనగా ౧౮౯౦లో ప్రకాశితమైన తన 'Physical Religion' Gifford Lectures పేరు గల పుస్తకము ౧౮వ పుటలో ప్రొఫెసర్ మాక్స్ మూలర్ ఈ విధముగా స్పష్టమొనర్చియున్నాడు

"We could not hope to be able to lay down any terminus a quo. Whether the Vedic hymns were composed in 1000 or 1500 or 2000 or 3000 years B.C no power on earth could ever fix." (Max Muller's Physical Religion P. 18)

అనగా; మేమెట్టి చివరి హద్దును నిర్ధారణ మొనర్చుటకు ఆశించలేము ఈ వైదిక సూక్తములు రచించబడినది క్రీ. పూ. ౧౦౦౦ సం. లో లేక క్రీ. పూ. ౧౫౦౦ సం. లో లేక క్రీ. పూ. ౨౦౦ సం. లో ౩౦౦౦ సంవత్సరములలో ప్రపంచమందలి ఏ శక్తియును నిర్ణయ మొనర్చజాలదు.

(ప్రా. మాక్స్ మూలర్ ఇంత స్పష్టముగ శబ్దములందు జోప్ప యున్నను బహుశః వారి తర్వాత విద్వాంసులెల్లరును 'ప్రా. మాక్స్ మూలర్ వైజ్ఞానిక దృష్టితో వేద నిర్మాణకాలము క్రీ.పూ. ౧౨౦౦ నుండి ౧౦౦౦ సంవత్సరాల వరకని స్పష్టముగా నిర్ణయించి విశ్వసించుట కడు అనర్హము యః ఖకరము' మరియు ఆశ్చర్యకరముగ విషయము. కావుననే ఇందుకు వ్యతిరేకముగా వ్రాయు సాహసము చాలా కొద్దిమంది పాశ్చాత్య విద్వాంసులకే గలిగినది. వారి యందు జర్మనీ దేశస్థుడగు (L. Von Shroeder) మరియు 'జైకోబీ' యను వారి పేర్లు ఉల్లేఖించదగినవి. ప్రాన్ (శ్రౌడర్ 'Indians Literature and Culture' అను పేరుగల తన పుస్తకములో వైదికకాలమును క్రీ.పూ. ౨౦౦౦ వరకుగొనిపోవు సాహసమొనర్చుటకు యత్నించినాడు. 'జైకోబీ' యనునాతడు ౧౮౯౩ లో జ్యోతిషశాస్త్ర విషయ నిర్ణయముల యాధారముపై దాదాపు ౪౫౦౦ క్రీ. పూ వరకు ఎంచి దీని కొరకు ప్రాచీన సాహిత్యమునందు మృగశిర (Orion) ము నందు వసంత సంపాత మగుటను గూర్చి ఆతడు *Über das alter des RigVeda* అను పేరుగల జర్మన్ పుస్తకమును దుల్లేఖించియున్నాడు. ప్రా.మాక్స్ మూలర్ యొక్క వైజ్ఞానిక రీతిలో నిర్ధారించిన వేద నిర్మాణకాలమును ఇంత మొనకుదీసికొనిపోవు దుస్సాహసమొనర్చినాడు. జైకోబీకి విరుద్ధముగా యూరోపులో ఇదే యాధారముపై ఆందోళన యొనర్చబడినది. వాస్తవ మేమనగా; ప్రా. మాక్స్ మూలర్ వైజ్ఞానిక రీతిలో వేద కాలమును క్రీ. పూ. ౧౨౦౦ నుండి ౧౦౦౦ అని వ్రాసినది సంపూర్ణముగా అసత్యము. ఆతడు దాని ననుసరించి మంత్ర కాలము, బ్రాహ్మణ కాలము, సూత్ర కాలము మున్నగు వానిని ౨౦౦ సంవత్సరముల కనిన సమయమును దీసినాడు. ఆతడే స్వయముగా తన *Physical Religion* లో క్రీ. శ. ౧౮౯౦లో అంగీకరించు వైదిక సూక్తము ౧౦౦౦, ౧౫౦౦, ౨౦౦౦, ౨౫౦౦ లేక ౩౦౦౦ క్రీ.పూ. ఎప్పుడు నిర్మింపబడినదని ప్రపంచమునందలి ఏ శక్తియును నిర్ధారణ మొనర్చజాలదని వ్రాసినాడు. ఇట్టి స్థితియందు దాతని యొక్క కల్పనను వైజ్ఞానిక రీతిలో నిర్ధారితమని అంగీకరించుట ఎంతటి ప్రబల అసత్యమో చూడుడు.

(ప్రా.మాక్స్ మూలర్ యొక్క- ఈ కల్పనల విషయములో సుప్రసిద్ధ జర్మనీ విద్వాంసుడగు 'విన్డర్లిజ్' అను నాతడు '*Geshcikte indishen Literature*' అను పేరుగల జర్మన్ పుస్తకము నందలి వేదకాల విషయములు గల అధ్యాయమును క్రీ ఉద్గీర్కర్ '*Age of the Veda*' అను పేరుతో అంగ్రేజి భాషలో అనువదించినాడు దానియందు స్పష్టముగా నిట్లు గలదు.

"It is now evident that the presumption of exactly two hundred years for the various literary epochs in the development of the Veda is purely arbitrary. And Max Muller himself would not properly say anything more than that one must at the least presuppose some such period and that our RigVeda Samhita had indeed been completed atleast about 1000 B.C. He has always understood his date of 1200 to 1000 B.C. only as the terminus adquem and in his lectures on Physical Religion that appeared in 1890, he as distinctively said that we could not hope to be able to lay down any terminus a quo. Whether the Vedic hymns were composed in 1000 or 1500 or 2000 or 3000 years B.C no power on earth could ever fix."

It is how ever remarkable how persistent is the force of suggestion even in scholarship. This purely hypothetical and in itself entirely arbitrary chronological fixing of the Vedic epoches by Max. Muller, attained in course of years the respect and the character of a scientifically proved fact, no new arguments or substantial proofs were added there. All used to say-and W.D. Whitney in his book 'Oriental and Linguistic Studies' First Series (1872) P.78 has indeed reproved this habit - that Max Muller had proved the period 1200 to 1000 B.C as the date of the Rigveda. Only with timidity, could some scholars like L. Vonschroeder go back to 1500 or at most to 2000 years. B C"

అనగా; వైదిక విశాస సంబంధమును వేరేర్వేరు గ్రంథముల కొరకు 2000 సంవత్సరముల కాలము నిర్ణయ మొనర్చుట సంపూర్ణముగా యుక్తిహీనము, మరియు కఠోర కర్పితమున నుష్టమననుష్టది. ముఖ్యముగా ముఖ్య మూలార్థ సైతము 'కనీసము ఇంతకాలము కల్పన నొనర్చవలసియే యుండును. అదనా; మన యుగోపనిషత్తుల దాదాపు క్రీ.పూ. 1000 వరకు సంపూర్ణమైయుండు'ననియనుట కన్న ఉచిత మౌనము మరల యేమియును జాలకుండెడివాడు అతడు క్రీ.పూ. 1000-1000 అను నీ తిథిని కనీస సరిహద్దుగా సంకీర్ణించుకొనెను మరియు *Physical Religion* పై O.F.O. ప్రకాశితమైన తన వ్యాఖ్యానములలో చెప్పిన 'మన కేవలముగా వివరి హద్దును నిర్ణయమొనర్చు ఆశనంచుకొనజాల'మను వాక్యమును స్పష్టముగా శబ్దముల ద్వారా ప్రకటించియున్నాడు వైదిక సూక్తము క్రీ.పూ. 1000 సంవత్సరముల ప్రారంభకాలములో చేయబడినది. లేక క్రీ.పూ. 1000 లేక 2000 లేక 3000 సం లకాలని స్రవంచుచుండలేక ఇట్టి యుద్ధ నిర్ణయమును నిర్ణయించుకొనవలసి ఐనను విద్యాక్షేత్రమునందు కూడా ఏదో ఒక నిర్ణయము, లేక సూచన యను గట్టి నిష్పత్తిని యుంచుకొని విషయము ఉల్లేఖించదగినది ఇది కేవలము కల్పితము, మరియు సంపూర్ణముగా నిర్ణయించినది, లేక వైదిక కాల నిర్ణయము యుక్తి హీన విషయమై యున్నది. ముఖ్యముగా మూలార్థ మొత్తం ఆచారముల కాలమును గురించిన కొన్ని ప్రామాణిక రూపముల ప్రమాణ హీనమై పోయినది. 'హిట్' 1000లో ప్రకాశించబడిన తన ఉరియంటల్ ఆంట్ లింగ్విస్టిక్ ప్రెస్ అను పేరు గల పుస్తకమునందు విద్వాంసుల దొడ్డల గూడ గలది. ముఖ్యముగా మూలార్థ ఋగ్వేదకాలమును క్రీ.పూ. 1000 - 1000 సంవత్సరములని నిర్ణయించుకొని కేవలము ధర్మములతో 'ఫౌన్ డ్రాఫ్ట్' వంటి కొందరు విద్వాంసులు వైదిక కాలమును క్రీ.పూ. 1000 లేక 1500 వరకు 2000 సంవత్సరములకు దీసికొనిపోవుచున్నందున నొనర్చినారు.

ఇంత వ్రాసినపిదప కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల అభిప్రాయముల సైలెన్సిచ్చుట ఉద్దేశించబడుచున్నది వీరిలో 'విల్బర్' అనునాతడు తన *History of Sanskrit Literature* లో వేదకాల నిర్ణయించుకొని ఇట్లు చాటిచెప్పినాడు.

"Any such attempt (of defining the Vedic antiquity) is absolutely fruitless" P. 7.

అనగా; వేదోత్పత్తి కాలనిర్ణయ ప్రయత్నము సంపూర్ణముగా వ్యర్థమైనది. చా. విల్బర్ డి. ఇట్లు వ్రాసికొను

"In reality, nothing more has been known than that the Vedic period extends from an altogether un-defined past to the fifth century before Christ. Neither the Figures 1200 to 500 nor 1500 to 500 nor 2000 to 500 which are often to be met with in the popular account about the age of the Vedic literature have any justification. The only date justifiable is X to 500 B.C And as the result of the investigation of the last ten years it could be said that it is probable that in place of 500 B.C. will have to be substituted the date 800 B.C..... We must however guard against any definite figures, where such a possibility is, by the nature of the case, excluded." (The Age of the Veda, by Winternitz P. 10-11)

అనగా; వాస్తవమునకు వైదికకాలము యొక్క విస్తరణ సాధ్యమైనంత వరకు అనిశ్చిత భూత కాలము నుండి క్రీ. పూ. ౫౦౦ సంవత్సరముల కాలమైయుండును. క్రీ. పూ. ౧౨౦౦ నుండి ౫౦౦, లేక ౧౫౦౦ నుండి ౫౦౦ లేక ౨౦౦౦ నుండి ౫౦౦ సంవత్సరములను కొనుట వైదిక సాహిత్య విషయములో లోక ప్రിയ వర్ణనములందు చూడబడుచున్న దనుట ప్రామాణికము లేక న్యాయసమ్మతమైనదిగాదు. ఏదేని న్యాయ సమ్మతము, సమర్థనీయము తిథి గలదనియునుకొనినచో అది సంపూర్ణముగా అనిశ్చిత భూత కాలము నుండి క్రీ. పూ. ౫౦౦ ల సంవత్సరముల వరకు గత ౮ (ఎనిమిది) వర్షముల పరిశోధన ఫలస్వరూపముగా క్రీ. పూ. ౫౦౦ సంవత్సర స్థానమున ౮౦౦ సంవత్సరములని ఉంచవలసియుండును. ఐనను. మనమేదైనా నిశ్చిత సంఖ్యనిచ్చు సాహసమే చేయవలదు. ఏలన; ఈ విషయమే అబ్బున్నది. ఈ విషయములో సరియగు తిథి నిచ్చు అవకాశమేలేదు.

డా. మోర్రిస్ బ్లూంఫీల్డ్ అను సాహిత్య విద్వాంసుడు వేద కాల నిర్ణయ విషయము నందిట్లు (నాసికాడు (ఈతడు 'Vedic Concordance' అను కోశమును సంకలనమొనర్చిన కారణమున అత్యంత ప్రసిద్ధుడైనాడు.)

"I for my part, and I think I voice many scholars now much more inclined to listen to an early date, say 2000 B.C. for the beginnings of Vedic literary production, and to a much earlier date for the beginnings of the institution, and religious concepts which the Veda has derived from those pre-historic times which cast their shadows forward into the records that are in our hands. Any how, we must not be beguiled by that kind of conservatism which merely salves the conscience into thinking that there is better proof for any later date, such as 1500, 1200 or 1000 B.C rather than the earlier date of 2000 B.C "Once more frankly we do not know".

Bloomfield's Religion of the Vedas, P.191

ఈ సందర్భము యొక్క భావార్థమేమన, నేను స్వయముగా దెలిసికొనుటయేగాక ఇతర విద్వాంసు లనేకుల ప్రాతినిధ్యము కూడా యొనర్చుచుండును వైదిక కాల విషయములో పూర్వపు ఏదో యొక తిథిని నిశ్చయించుటలో ఉదాహరణార్థము క్రీ. పూ. ౨౦౦౦ సంవత్సరములను దానివైపే అధికముగా మొగ్గుచూపెదము... ఏది ఏమైనను

మన మీ విధముల లోభత్వము మోసమునందు చిక్కుకొనవలదు. కేవలము ఆత్మ సంతృప్తి కొరకై ౧౫౦౦, ౧౨౦౦, ౧౦౦౦ క్రీ. పూర్వమున నమ్ముట కన్న క్రీ. పూ. ౨౦౦౦ సంవత్సరములనుచే చక్కని ప్రమాణమై యున్నది.

ఇట్లు వ్రాసిన పదప కూడా, డా. బ్లాంఫీల్డ్ 'ఉపసంహారము నందిల్లు తెలిపినాడు. సురలనొక తడవ స్పష్టముగా చెప్పవలయునన్న మేమేమియు నెరుగలేమని చెప్పగలము.

డా. బ్లాంఫీల్డ్ యొక్క ఈ అభిప్రాయము ప్రవేశపెట్టుచు 'The RigVeda and Vedic Religion' లేఖకుడగు మి. క్లైటన్ అభిప్రాయమును దెలుపుదుము.

From what has already been said, it will be evident that no dates can be assigned to the origin of the hymns that make up the Vedas. Indeed it is necessary to go further and to say that there is not sufficient evidence to show with any precision when the hymns of the four Vedas were collected together and the Vedas themselves as we have them, formed. (The Rigveda and Vedic Religion, by A.C. Clayton p.45).

సారాంశమేమన, వైదిక సూక్తముల ఉద్భవమును గురించి ఎట్టి తిథియును నిర్ధారణ మొనర్చి చెప్పబడదని పైన స్పష్ట పరచబడినది. వాస్తవమును దెలుపవలెనన్న మనవద్ద తగిన సాక్ష్యము లేదనియే చెప్పవలెను. నాలుగు వేదముల సూక్తముల సంగ్రహ మెప్పుడు జరిగినది? మరియు సీ సంగీత లెప్పుడు సిద్ధమైనది? ఇంకను పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు ఈ యభిప్రాయమునే వెలిబుచ్చినారు. ఐనను అనేకులు డా. మాక్స్ మూలర్ వచనములనే ప్రామాణికముగా నెంచి స్వతంత్రానుసంధాన మొనర్చుట అనావశ్యకమని తెలిసికొనినారు.

వైదిక్ ఏజ్ రచయితలను గూర్చి మాకత్యంతాశ్చర్యము గలగుచున్నది ఒకచైపు వారు బ్లాంఫీల్డ్ అభిప్రాయమునే స్వీకరించినారు. అనగా

"The age of the RigVeda is not known with even an approximate degree of certainty." (Vedic Age P. 225)

"Not a single work of the Vedic Period can be accurately dated." (Vedic Age P. 225)

అనగా; ఋగ్వేదకాలమును గురించి నిశ్చయము మాత్రా జ్ఞానము కూడా మా పన్న లేదు. వైదిక కాలమునకు సంబంధించిన ఏ గ్రంథ విషయములోను తిథి నిర్ధారితమొనర్చుట యనునది కాని ఐన అని చెప్పుదు మరోచైపు ఋగ్వేదము యొక్క నిర్మాణ కాలమును వారు క్రీ. పూ. దాదాపు ౧౦౦౦ సంవత్సరము లని నిర్ణయమొనర్చుచున్నారు. వైదిక్ ఏజ్ పుస్తక పుట ౨౦౪పై The Aryan Problem (ఆర్య సమస్య) లను శీర్షికగల దశమాధ్యాయమందు.

"From a purely linguistic point of view the RigVeda in its present form can not be dated much earlier than 1000 B.C. The language of the RigVeda is certainly no more

different from that of the Avestan Gathas than is old English from old High German and therefore they must be assigned to approximately the same age Thus from general linguistic considerations, we get for the Rigvedic language, as known to us, approximate date of 1000 B.C. Although the culture represented by it must be considerably older, it can hardly be pushed back considerably before 1500 B.C." (- Vedic Age. P.204)

"On linguistic grounds, the language of the RigVeda the oldest Veda, may be said to be about 1000 B.C but its contents may be - and are certainly in the oldest parts of much more ancient date and its latest parts, resembling Atharvanic charms, are as surely of much later origin" (- Vedic Age. P.225)

భావమేమనగా; విశుద్ధముగ భాషాద్భుష్టి కోణముననుసరించి వర్తమాన రూపమున ఋగ్వేదమును క్రీ.పూ. ౧౦౦౦ కన్న పూర్వముదని విశ్వసించజాలము. ఋగ్వేదము యొక్క భాషా స్థితి మరియు గాఢలను బట్టి పురాతన అంగీజి యొక్క పురాతన ఉన్నత శ్రేణి జర్మన్ కన్న అధిక భిన్నముగా లేదు. కావుననే దాదాపు ఈరెండింటి కాలము ఒక్కడేయని విచింతవచ్చును. భాషా విషయములో అర్చించినట్లైన ఋగ్వేద భాషను గూర్చి మనము దాదాపు క్రీ.పూ. ౧౦౦౦ సంవత్సరములదని అంగీకరించవచ్చును. మనను నిది ఏ సంస్కృతికి ప్రతినిధిత్వ మొనర్చుచున్నదో అది దీనికన్న అధిక పురాతనమైనదై యుండవలయును. ఆట్లైనను మనము దీనిని క్రీ.పూ. ౧౫౦౦ సం కన్న ముందుకు తీసికొనిపోలేము - వైదిక్ ఏజ్. పు.౨౦౪.

౨౦౫ వ పుట ఉద్దరణము యొక్క భావార్థమేమన భాషాద్భుష్టితో అన్నిటికన్న పురాతనముదైన ఋగ్వేద భాషను మనము క్రీ.పూ. ౧౦౦౦ సం లదని విచింతవచ్చును. మనను దీనికొన్ని పురాతన భాగములు చాలా ప్రాచీనమై యున్నవని మరియు దీని క్రొత్త భాగముగ చేతబడుట, మంత్రములు మున్నగునవి గల అధర్వవేదము నిశ్చయముగనే దాని కొల్లదైయున్నది - వైదిక్ ఏజ్. పు.౨౦౫.

7.3. ఈ భావముల అశుద్ధత్వము

'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు తప్పుడు తడకల నిర్ణయ అశుద్ధత్వమును చూపుటకై ప్రబలమగు గొప్ప ప్రమాణములను ప్రవేశపెట్టవచ్చును. వానిని ప్రవేశపెట్టుదుము. కాని ఇట్లనర్హులగు పూర్వము మేము కొందరు భారతీయ విద్వాంసుల ప్రాచీనత్వమును గూర్చిన విషయములోని అభిప్రాయములను గూడ వెల్లడించదలచిరాము. ఈ వైదిక్ ఏజ్ లేఖకుల ధ్యానము ఇతర భారతీయ విద్వాంసుల గ్రంథముల వైపు ఎందుకు పోలేదో మాకు కడు ఆశ్చర్యముగా నున్నది. ఒక వేళ వీరు వారితో ఏకీభవించకున్నను వారి యభిప్రాయముల నుట్టిపించి (పాశ్చాత్య విద్వాంసుల స్వరూపముల References లో తమ పుస్తకమునందలి అధిక భాగమును నింపివేసింట్లు) తరువాత వానిని సరికొరకుల వారి కర్తవ్యమైయుండెను.

వేద కాల నిర్ణయ విషయములో కలము నెత్తిన భారతీయ విద్వాంసులందు శ్రీ బాలగంగాధర తిలక్ గారి పేరు ప్రసిద్ధమున కారణమున పేర్కొనదగియున్నది.

వారి కథనము యొక్క సారాంశము వారి 'Orion' అను పేరు గల గ్రంథము ననుసరించి ఈ ప్రకారముగా నున్నది

“ఎంతవరకు మేము అన్నిటినీ గలిపి మూడు విధముల పంచాంగములను గూర్చి, ఆలోచించినామో, వాని యందు మొట్ట మొదటి కాలమును 'అదితి' కాలము, లేక 'మృగశిర్ష' పూర్వకాలమని తెలుపుదుము. మరియు దీని వ్యవధి క్రీ. పూ. ౬౦౦౦ నుండి ౨౦౦౦ వరకుని అంచనా వేయగలము. ఈ కాలములో సంపూర్ణ బురుల (బుయ్యేద మంత్రములు) మున్నగునవి నిర్మించబడినట్లుగా న్నించుచు”

ఇక రెండవదగు 'మృగశిర్ష' కాలము, సుదూలమానముగా దాని హద్దు ౨౦౦౦ నుండి ౨౫౦౦ క్రీస్తు పూర్వ కాలము వరకున్నది. ఈ సమయము 'ఆర్తా' నక్షత్రమునుండి 'కృత్తికా' నక్షత్రము వరకు వసంత సంపాతము వచ్చు కాలము. ఈ కాలము అన్నిటి కన్న మహత్త్వము గలది. బుయ్యేదము యొక్క అనేక సూక్తములు ఈ కాలమునందే నిర్మితమైనవి. మరియు అనేక కథల రచన జరిగినది. విశేషించి ఈ కాలము సూక్త రచనల కాలము మూడవది 'కృత్తికా' కాలము, దీని యవధి ౨౫౦౦ నుండి ౨౪౦౦ నుండి ౨౩౦౦ క్రీస్తు పూర్వపు కాలము వరకు వచ్చును. అనగా కృత్తిక యందు వసంత సంపాతముండెను ఆ సమయమునుండి వేదాంగ జ్యోతిషకాలము వరకు గలదు. తైత్తిరీయ సంహిత, మరియు అనేక బ్రాహ్మణ గ్రంథముల రచనకాలము కూడా ఇవియే. ఈ కాలమున బుయ్యేద సంహిత పురాతనమైపోయినది మరియు దాని యర్థము కూడా చక్కగా యజ్ఞమండేదీపి గాదు. (ప్రాచీన సంస్కృత వాఙ్మయము యొక్క నాల్గవ కాలము ౧౫౦౦ నుండి ౫౦౦ క్రీ. పూర్వ కాలము. దీనిని 'బుద్ధ పూర్వకాల' మరియు అనెదరు. సూత్ర గ్రంథములు, మరియు ఆరు దర్శనముల కాలమందేరవితమైనవి

(ఓరయనము యొక్క సారానువాదము - వేదకాల నిర్ణయము. పం. కేదారనాథ్ సాహిత్య భూషణ కృతము. అబ్బేర్)

ఏ యాధారముపై తిలక్ గారు ఉపర్యుక్త పరిణామమును దీనిసారో దానిపై సంక్షిప్తాధిప్రాయము లరుపాత యొనర్చెదము. కాని ఇప్పటి వారి యుపర్యుక్త Orion (మృగశిర్ష) గ్రంథమునుండియే ఈ యధిప్రాయమును ప్రవేశపెట్టెలు ఆవశ్యక మనిపించుచున్నది. గ్రంథాంతరభిన్నమనందే వారిట్లు ప్రాసయియినారు.

వేదకాల నిర్ణయము సంభవమా, అ సంభవమా? యను ప్రశ్న విషయమునందు అనేక ప్రాచీన, మరియు నవీన విద్వాంసుల బుద్ధి నేటి వరకును చలవించలము గానే యున్నది. ఐనను మేము విషయమును ప్రాముఖ్యము సాహసించుచున్నాము. కాని యీ కాల నిర్ణయమును విషయముపై సాంగోపాంగముగా ఆలోచించి చివరి పరిణామమునకు రాగలిగితినా, లేదా చెప్పజాలము ఐనను సీ పరిశోధనా ఫలితమున అర్హుల అత్యంత ప్రాచీన సభ్యతా సమయముపై కొంత ప్రకాశము పడునని తలచుచున్నాను. ఐనను ఈ కాల నిర్ణయ మొనర్చుట విద్వాంసుల పనియే యున్నది. Orion యొక్క అనువాదము పు ౨

ఈ పుస్తకము యొక్క చివరి భాగమునందు కూడా వారిట్లు వ్రాసినారు

ఈ విధముగా మేమిచ్చిన కాలము సంపూర్ణ సత్యమే అని తలచవలదు పు.౯

"Though I have ventured to write on the subject, I can not **claim to have finally solved this important problem in its bearing.**" Orion P.2

వేదముల అనాదిత్వ విషయక ప్రాచీన విశ్వాసముల విషయమునందు ఈ గ్రంథము యొక్క చివరి భాగము నందిట్లు వ్రాసినారు.

వైదిక కాలములోని విశేషమును ఉన్నతికాలము దాదాపు క్రీ. పూ. ౪౦౦౦ సం.ల ముందుదై యుండెను మరియు బహుశః ఇంతకన్న ప్రాచీనము కూడా యైయుండవచ్చును. వీలన; ఇట్లు చెప్పలకు కూడా కొన్ని ప్రమాణములు గలవు.

వేదముల స్వరూపము అక్షరక్షరము ఉన్నవియున్నట్లుగానే యున్నవి. కాల వశమున సైతము ఏ మాత్రము అక్షర, పద, వాక్యములలో మార్పులు జరుగలేదు. ఈ కారణం వల్లనే యివి ప్రాచీన కాలమునుండి వచ్చుచున్నవి. ఇది గాంచిన జైమిని మున్నగు ప్రాచీన బ్రహ్మవాదులు వేద జగత్తు యొక్క ప్రారంభమునుండి అనగా, తెలిసికొనినట్టి మాటలు ప్రారంభకాలము నుండియే ఇవి అస్తిత్వమునందున్నవి. ఇవి అనాదులనియే నిర్ణయించినారు. ఈ విధముగా మన ప్రాచీన సాహిత్యమునందు లభించు గాధలు, మరియు జ్యోతిష విషయక నర్తనముల అధ్యయనము వల్ల ఇవి అతిప్రాచీనము, మరియు అనాదులనియే యనవచ్చును. ఇంతకన్న లోతగా నాలోచించుట మహా విద్వాంసుల కార్యమే.

క్రీ. పం బాలగంగాధరి తిలక్ గారు ఆ కాలపు పౌశ్చాత్యుల ద్వారా నిర్ణయింపబడిన వేదకాల నిర్ణయమును అభ్యర్థమగ్ని నిరూపించుట చర్చించదగిన విషయమే యైనను అతి దుఃఖకర విషయమేమన, వారు వేదముల అనాదిత్వము, మరియు అపారమేయత్వ విషయమును అవహేళన మొనర్చినారనియే యనవచ్చును. వారు జ్యోతిష్యేంద్రధారముపై వేదములు దాదాపు క్రీ. పూ. ౪౦౦౦ కాలముననే చేయబడినవిను విషయమును ప్రస్తుత మొనర్చిన దానిగే మేము యథార్థమని విశ్వసించుము వారు వేదములందు (మృగశీర్ష) Orion ను నిర్దేశపూర్వకముగా ఎచ్చలను చూపలేదు వసంత సంపాతము పునర్వసులో నుండుట స్పష్టముగా లేదనియు అంగీకరించినారు. లోకమాన్య తిలక్ గారి స్వంత వాక్యములు Orion లో ఈ విధముగా నున్నవి.

"There is no express passage which states that Punarvasu was ever the first of the Nakshatras, nor have we in this case any synonyms like Agrahayam or Orion where in we might discover similar tradition." - Orion P.201

రెండవ విషయమేమనగా వైదిక సాహిత్యముందు మృగశీర్షముపై వసంత సంపాతపు నర్తన గలదని మనము స్వీకరించినను దీని యాధారముపై క్రీ. శ. ౪౦౦౦ సంవత్సరములకు పూర్వమే వేదముల రచన జరిగినదని యెట్లు నమ్మదగను? పండిత తిలక్ గారు వసంత సంపాతము నడచుచుండు ననియు, క్రమముగా ఒక్కొక్క నక్షత్రముపై

వచ్చుచుండు ననియు మరియు సంపాత ప్రదక్షిణ (సంపూర్ణసంపాత చలన చక్రము) ౨౫, ౯౨౦ సంవత్సరములలో పూర్తియగు ననియును విశ్వసించినాడు కదా? అగునప్పుడు (క్రీస్తు శక సంవత్సరము ౪౦౦౦ వత్సరములకు పూర్వమనియే ఏల నమ్మవలెను? అంతకు పూర్వము సంపాత ప్రదక్షిణము నందు మృగశీర్ష నక్షత్రము *Orion* వసంత సంపాతముండెను గదా! అది క్రీస్తు శకము కన్న దాదాపు ౩౦౦౦౦ సంవత్సరములు పూర్వమే గదా. అంతకు పూర్వపు సంపాత ప్రదక్షిణము యొక్క వసంత సంపాతముపై దాదాపు క్రీ.పూ. ౫౬౦౦౦ సం. మరియు దానికన్న పూర్వపు సంపాత ప్రదక్షిణము నందు దాదాపు క్రీ.పూ. ౮౨౦౦౦ సంవత్సరపు మృగశీర్ష నక్షత్రముపై వసంత సంపాతము ఇట్లే ప్రాచీనము కన్న ప్రాచీనము అతి ప్రాచీన సంపాత ప్రదక్షిణపు మృగశీర్ష నక్షత్రముపై వసంత సంపాతముండునుచే యుండెను గదా! దానినెందుకు వేద రచనాకాలమని యెంచువాడను? కేవలము సమన్వయాలోచనలతోనే వేద రచనాకాలము క్రీ.పూ. ౪౦౦౦, వసంత సంపాతమునందు మృగశీర్ష నక్షత్ర వసంత సంపాత కారణమనియే ఏల విశ్వసించవలెను? ఈ విధముగా ప్రాచీన పరంపరానుగత విశ్వాసమును సంపూర్ణముగా అవహేళన మొనర్చుటయే యగును.

హర్షించదగిన విషయమేమనగా స్వయముగా లోకమాన్య తిలక్ గారు తన *Orion* అను పుస్తకము తరువాత వ్రాసిన తన *Arctic Home in the Vedas* అను పేరుగల గ్రంథమున వేదకాలము దాదాపు ౧౦ వేల సంవత్సరముల కాలమని తెలిపినారు. ఈ విధముగా తన పూర్వ గ్రంథ విషయములను స్వయముగా తానే ఖండించే వేసినారు ఐనను ఇంత మాత్రముతోనే వేదములు అనాది, అపౌరుషేయములని నమ్మువారి కెప్పుడును సంతోషము గలుగదు. కావుననే వారి యీ యభిప్రాయమును ప్రమాణీకరింపబడదు.

(శ్రీ లోకమాన్య తిలక్ గారి అభిప్రాయముల సీవిధముగా సప్రమాణముగా సమీక్షించుటకు: పూర్వము మరొక భారతీయ జ్యోతిష్య విద్వాంసుడుగు (శ్రీ దీననాథ శాస్త్రి, చులైట్ గారి పేరును ప్రసంగవశమున నిర్దేశించుట అనుచితము గాదు. వీరు 'వేదకాల నిర్ణయము' అను గ్రంథమును వ్రాసినారు. దాని యందు జ్యోతిష్య ప్రమాణములగా ధార్యయన మొనర్చి వేదము లిప్పటికి మూడు లక్షల సంవత్సరములకు పూర్వపువని వ్రాసినారు. (ఆర్యుల ఆదిదేశము - (శ్రీ సంపూర్ణానందకృతము. పు. ౨౨౩లో)

(శ్రీ దీననాథ శాస్త్రి, చులైట్ తన పుస్తకమున ఇట్లు వ్రాసినాడు 'వసంత సంపాతము' అన్ని నక్షత్రములపై వామగతిలో దిరుగుచు ౨౫౮౦౦ సంవత్సరములకు మరలనదే నక్షత్రముపైకి వచ్చును. ఇది సకల జ్యోతిషుల సమ్మత సిద్ధాంతము. దీనిననుసరించి గణన మొనర్చినప్పుడు కాల్యాయన శ్రౌత సూత్ర ఛాన్యకారుడగు కర్మచార్యుని కాలము వసంత సంపాతము సూర్యుని తులా సంక్రమణ కాలమున ఆశ్వయుజ మాసమున జరుగుచుండెడిది. ఇందువల్ల దాని సమయము నేటికి దాదాపు ౨౫ వేల సంవత్సరములకు పూర్వమని సిద్ధమగుచున్నది. ఈ జ్యోతిష శాస్త్ర గణనానుసారమే పారస్కర గృహ్య సూత్రకారుని సమయము 'మార్గశీర్షం పౌర్ణమాస్యామాగ్రహయణీ కర్మ' మున్నగు సూత్రములను ధ్యానమున నుంచుకొనిన వసంతసంపాతము మూల నక్షత్ర తారపై యుండు కారణమున నేటికి ౧౯ వేల సంవత్సరములకు దాదాపు పూర్వమని సిద్ధమగుచున్నది. (పు. ౬౩) వేదాంగ జ్యోతిష కాలము ధనిష్ఠ నక్షత్ర విభాగపు ఆరంభముపై వసంత సంపాతమున కారణమున

దాదాపు నేటికి ౨౩౯౫౦ సంవత్సరములకు పూర్వము, మరియు వేదముల సమయము కనీసము మూడు లక్షల వత్సరములు.

7.4. మహా భారత, రామాయణములందు సాంగోపాంగ వేద వర్ణనము.

మహాభారతములో అనేక స్థలములలో నాల్గు వేదముల వర్ణనమేగాక వాని అంగోపాంగముల వర్ణన కూడా స్పష్టముగా గలదు.

౧. ఉదాహరణార్థము సభాపర్వములో (శ్రీ కృష్ణుని విషయములో భీష్మ పితామహులిట్లు తెలిపియుండెను.

వేద వేదాంగ విజ్ఞానం, బలం చాప్యధికం తథా ।

స్మణాం లోకే హి కోఽన్యోఽస్తి, వశిష్ఠః కేశవాదృతే ॥ మ. భా. సభాపర్వ ౩౮-౧౯ ॥

అనగా; (శ్రీ కృష్ణునకు వేదముల మరియు వేదాంగముల పూర్ణజ్ఞానము గలదు. తోడ్పాటి వారి యందత్యధిక బలము గలదు. కావుననే ఈ కాలములో ప్రపంచమున ఇంత గొప్ప వాని నెవనిని యెంచుకొనగలము.? ఇచ్చట (శ్రీ కృష్ణుడు కేవలము వేదములకేగాక వేదాంగము లందును గొప్ప విద్వాంసుడని స్పష్టముగా నుల్లేఖించబడి యున్నది.

౨. ఆది పర్వము ఆ ౩౮౬లో దిగువ శ్లోకము ఈ విషయములో మాడదగియున్నది.

యో విద్యాచ్చతురో వేదాన్, సాంగోపనిషదో ద్విజః ।

న చాఖ్యానమిదం విద్యాద్ నైవ స స్వాద్విచక్షణః ॥

అనగా; వేదాంగముల, ఉపనిషత్తుల సహితముగా నాల్గు వేదముల నెరిగియు. ఈ ఆఖ్యానము (మహాభారతము) నెరుగనివాడు, చతుర పండితుడగా నెంచబడడు

ఇచ్చట కేవలము నాల్గు వేదములేగాక వాని అంగములు, ఉపనిషత్తులు కూడా స్పష్టముగా ఉల్లేఖించబడినవి. దీని వల్ల మహాభారత కాలమున చతుర్వేదములే గాక వానియంగములు, ఉపాంగములు, ఉపనిషత్తులు కూడా యుండెనని స్పష్టమగుచున్నది.

౩. మహాభారత వనపర్వము ఆ. ౪౫-౮లో దిగువ శ్లోక మున్నది.

సాంగోపనిషదాన్ వేదాంశ్చతురాఖ్యానపంచమాన్ ॥

ఇచ్చట నాల్గు వేదములు, వానియంగములు, ఉపనిషత్తులు, మున్నగువన్నియును మహాభారత కాలమున విద్యమానమైయుండె ననున దెవరు నిరాకరించగలరు?

౪. మహాభారత ఆదిపర్వము ౨౮౬. ౨౫౮-౨౫౯ నందు నిమ్మ శ్లోకములు గలవు.

ఏకతశ్చతురో వేదాన్, భారతం చైతదేకతః ।

పురా కిల సురైః సర్వైః, సమేత్య తులయా ధృతమ్ ॥

చతుర్భ్యః సరహస్యేభ్యో వేదేభ్యో హ్యాధికం యదా ।

తదా ప్రభృతి లోకేఽస్మిన్, మహాభారతముచ్యతే ।

ఇచ్చట కూడా రహస్యముల సహితముగా నాల్గు వేదముల స్పష్టవర్ణన గలదు.

7. మహాభారత లోకాంత సభాభాగ్యన సభాపర్వము ౧౧-౩౨లో చతుర్వేదముల, మరియు సర్వశాస్త్రముల ఉల్లేఖనము స్పష్టముగా దిగువ శ్లోకమున గలదు.

ఋగ్వేదః సామవేదశ్చ, యజుర్వేదశ్చ సాంధవః ।

అథర్వవేదశ్చ తథా, సర్వశాస్త్రాణి చైవ హి ॥

దీనిపై ఎట్టి టీకాటిప్పణి మనసరము లేదు. మహా భారతకాలమున వేదములొక సకల శాస్త్రములును విద్యమానమైయుండె ననియు, వీనియందు వేదములు పరమ ప్రమాణములుగా నెంచబడుచుండె ననియు ఈ శ్లోకమును జూచిన తెలియును.

యజుషామృచాం సామనాం చ, గద్యానాం చ సర్వశః ।

ఆసీదుచ్ఛార్యమాణానాం, నిష్ఠ్వనో హృదయంగమః ॥

ఇచ్చట గద్యములచే అథర్వవేదగద్యమయ మంత్రముల గ్రహణముగలదు అథర్వవేదము యొక్క స్పష్టమగు ఉల్లేఖనము పైన చూపిన అనేక శ్లోకములందున్నది. కావున అథర్వవేదము మహాభారతము పిదప దను సమస్యయే యుండదు.

7.5. మహాభారతము ననుసరించి వేదము అనాదినిధనా వాక్కు

మహాభారతమునందు చతుర్వేదములు సాంగోపాంగ వర్ణన గలదు. పై శ్లోకములచే ఇది స్పష్టమగుచున్నది. ఇంతయొక ఉల్లేఖించవలసిన విషయమేమనగా, మహా భారతములో వేదములు నిత్యములు, అపారమ్యములు మరియు పరమ ప్రమాణములుగా స్వీకరించబడియున్నవి. ఆందులో ఋషుల, మరియు పద్ధర్మముల పేర్లు వేదముల యాధారముపైనే యుంచబడినవని స్పష్టముగా చూపబడియున్నది. వేదవాణి అనాదినిధన మగు ఈశ్వర ప్రదత్తము. ఉదాహరణమునకు నిమ్న శ్లోకములు చూడుడు.

అనాదినిధనా నిత్యా, వాగుతై యా స్వయంభువా ।

అనగా, స్వయంభూ పరమేశ్వరుడు, ఆద్యంతరహితమైన వేదవాణిని ఒసగి

నానా రూపం చ భూతానాం, కర్మణాం చ స్రవర్తనమ్ ।

వేదశబ్దేభ్య ఏవాదౌ, నిర్మిమితే స ఈశ్వరః ॥

నామధేయాని చర్మణాం, యాశ్చ వేదేషు దృష్టయః ।

శర్వర్వస్తే సుజాతానాం, తాన్వేదైభ్యో దదాత్యజః ॥

పరమేశ్వరుడు వేద శబ్దముల ద్వారా సృష్టి, జలము, వాయువు, అగ్ని మరియు ఆకాశమును పంచ మహాభూతములతో అనేక రూప కర్మల జ్ఞానము మానవులకు ప్రసాదించి వారిని శుభిరర్థలందు ప్రవృత్త మొనర్చినాడు. ఋషుల నామములు కూడా వేద శబ్దముల ననుసరించితే నిశ్చయించబడుచుండును. కావున

ఒక ప్రకారముగా అవియే వారి పేర్లుగా నుంచబడి వారికి జీవన సంబంధమునందు వైదిక దృష్టికోణమును ప్రదాన మొనర్చు చుండెడివి. వైదిక్ ఏజ్ లేఖకుల ననుసరించుచు మహాభారత కాలము దాదాపు క్రీ.శ కన్న ౧౪౦౦ సంవత్సరములు పూర్వముదై యుండెను. వారు అన్నిటికన్న పురాతనమునుచున్న ఋగ్వేద నిర్మాణ కాలము క్రీ.పూ. ౧౦౦౦ సంవత్సరములని వ్రాయుట సంపూర్ణముగా అశుద్ధము మరియు హాస్యాస్పదమే గదా! ఒక వేళ మహాభారత కాలములోనే వేదముల నిర్మాణము జరిగినవో 'అనాదినిధనా నిత్యా' ఈశ్వరీయ వాక్కులను దుస్సాహసమెవ్వ రొనర్చుచుండిరి? మహాభారత కాలమునందే నాలుగు వేదములు, అంగోపాంగముల, రహస్యముల, మరియు ఉపనిషత్తుల, మరియు శాస్త్రముల సహితములుగా విద్యమానమైయుండినట్లు నిస్సంద్విగ్ధముగా జ్ఞాతమగుచున్నది. ఇట్టి స్థితియందు 'వైదిక్ ఏజ్'లో వేద నిర్మాణ కాలమును క్రీ.పూ. దాదాపు వేయి సంవత్సరములు గావచ్చు నని మాఛిమాఛికి సంశయాత్మకముగా బేర్కొనుట అనుచిత మేయనితోచును.

"If we remember that the RigVeda did not Probably receive its final shape long before the end of the so-called Dvapara age its testimony is decidedly fatal to the geographical views assumed in the Puranas" Vedic Age. P. 312.

7.6. మహా భారత కాలము ఎంత అశుద్ధమో, భామకమో గ్రహించుడు.

వైదిక ఏజ్ పు. 300 (Historical traditions sections) పై 'The Bharat War- మహా భారత యుద్ధ' మను శీర్షిక నిచ్చి కోష్ఠకములో దాని సమయము (1400 B.C) అని వ్రాసినారు. ఇదే విధముగా ఇంకను అనేక స్థలములందును వ్రాయబడియున్నది. మీదు మిక్కిలి ఇతర వేలాది విషయముల వలె పీనియందు *Probably* అని వైదిక్ ఏజ్ యొక్క దాదాపు అన్ని పుటలయందును అత్యధికముగ గలదు. ఈ విషయములో వైదిక్ ఏజ్ రచయితలు స్వయముగా సందేహము నందున్నారు. వైదిక్ ఏజ్ పు. 30౪లో ఇట్లు వ్రాసినారు

"Though the Mahabharata in its present form, is a late production, the kernel of the story takes us back to the period between 1400 and 1000 B.C. when, as noted above, the battle was probably fought"

'మహా భారత కథ మనను క్రీ.పూ ౧౪౦౦ మరియు ౧౦౦౦ మధ్య గల కాలము వరకు గొనిపోవు' నని వారిచ్చుట వ్రాసినారు. ఇట్లుగా మహాభారతయుద్ధము క్రీ.పూ దాదాపు 3౧౦౦ సమీపములో జరిగినట్లు ప్రబల ప్రమాణముల ద్వారా మనము ధృవపరచవచ్చును. ఈ దిగువ వ్రాయబడు ప్రమాణము అతి ప్రబలమగు కారణమున ప్రసంగవశమున ఇచ్చుట వ్రాయబడుచున్నది.

౧. చాళుక్య వంశపు రెండవ పులికేశి మహారాజు యొక్క ఒక శిలాశాసనము దక్షిణములోని ఒక జైన మందిరమున లభించినది. అందిట్లు వ్రాయబడియున్నది.

త్రింశ్చ త్రి సహస్రేషు, భారతాదాహవాదితః ।

సప్తజ్ఞాతయక్షేషు, శతశ్చక్షేషు పశ్యను ॥౩౩॥

పంచాశత్సు కలౌకాలే, షట్సు పశ్యతాసు చ ।

సమస్త సమతీతాను, శకానాము భూభుజామ్ ॥ ౩౪॥ ఇహిగ్రాహిణ ఇందికా, ఆరవ భాగము పు. ౭ నుండి

ఈ శ్లోకముల అర్థమేమనగా, భారత యుద్ధము పిదప ౩౭౩౫ సంవత్సరములు గడచిన తరువాత కలియుందు శకుల ౫౫౬ సంవత్సరములు గడచిపోయియుండెను. దీని వల్ల పుష్టమగున దేమన; శక సంవత్సరపు ౫౫౬ లేక క్రీ. శ. ౬౩౪లో భారత దక్షిణ ప్రాంతపు విద్వాంసులు మహాభారత యుద్ధమును దాదాపు క్రీ.పూ. ౩౧౦౦ సంవత్సరములను స్వీకరించుచుండిరి.

౨. వరాహమిహిరుని బృహత్సంహితయందు దిల్లు వ్రాయబడియున్నది.

ఆసన్ మఘాను మునయః, శాసతి పృథివీం యుద్ధిష్ఠిరే నృపతౌ ।

షష్ఠ్యకపశ్చద్వియుతః, శకకాలస్తస్య రాజ్జశ్చ ॥ బృహత్సంహితా ౧౩-౩॥

ఈ శ్లోకార్థమిట్లు చేయవచ్చును. యుద్ధిష్ఠిర మహారాజు యొక్క రాజ్య కాలములో సప్తర్షులు మఘానక్షత్రము నందుండిరి. మరియు యుద్ధిష్ఠిరుని నుండి తరువాత ౫౫౬ సంవత్సరములు గలిపినప్పుడు శకకాలారంభ మగుచున్నది.

'అలబ్రూని' యనునాత డీ విషయములో ఇట్లు వ్రాసి యున్నాడు- 'బ్రహ్మ గుప్తాదుల ననుసరించి క్రీ. శ. ౧౦౩౧ వరకు కలియుగము నందలి ౪౧౩౨ వత్సరములు గడచిపోయినవి. మరియు ౧౦౩౧ వరకు భారత యుద్ధ కాలపు ౩౪౭౯ వత్సరములు గడచినవి. ఇందువల్ల నిశ్చితమగున దేమన 'అలబ్రూని' కాలపు ఆలోచనల ననుసరించి భారత యుద్ధము దాదాపు క్రీ.పూ. ౨౪౪౮ వత్సరములకు ముందు జరిగినది.

ఇతర అనేక విద్వాంసులు ఈ శ్లోకమునందు వచ్చిన 'శకకాలస్తస్య రాజ్జశ్చ' అను దాని యర్థము శాక్య సింహాని, శకిసింహాని, లేక గౌతమ బుద్ధుని కాలమని యెంచుచుండిరి. శాలి వాహనుని కాలము 'ఈసా' జన్మ తరువాత ౭౮ సంవత్సరములకు జరిగినది. బహుశః దీనిని యూరోపియన్ విద్వాంసులు కూడా అంగీకరించినారు. గర్గ సంహిత ఏనుకుపూర్వము కనీసము ౧౫౪ సంవత్సరములకు ముందే యున్నది.

ఆచార్య రాందేవు రచన 'భారత వర్ష ఇతిహాసము. ప్రథమ ఖండము' పు. ౩౫౮

(శ్రీ గౌతమ బుద్ధుని జన్మము క్రీ.పూ. దాదాపు ౬౨౩, మరియు మృత్యువు ౮౦ సంవత్సరముల వయస్సున ౫౪౩ క్రీ.పూ. జరిగియుండెను. శాక్య సింహాని శకము బుద్ధుని వయస్సు ౫౦వ సంవత్సరము నుండి ఆరంభమైనది. అనగా ఏను జన్మకు ౫౭౪ వర్షములకు ముందు

గర్గ సంహితననుసరించి శాక్యసింహాని సంవత్సరమువరకు ౫౫౬

గౌతమబుద్ధుని సంవత్సరారంభము నుండి ఏను జన్మము వరకు ౫౭౪

ఏను జన్మము నుండి నేటి వరకు (అనగా క్రీ. శ. ౧౯౫౭) వరకు ౧౯౫౭

మొత్తము

౫౦౫౭

౩. పైన దెలిపిన గణనము దిగువ దెలిపిన విధముగా సరియైనదే. అనగా క్రీ. శ. ౧౮౯౯ భారతీయ సుప్రసిద్ధ జ్యోతిష్యు లెల్లరును సమావేశమై మహాభారత యుద్ధకాలము లేక కలికాలారంభము యొక్క గణన మొనర్చినారు.

అట్టి సమావేశ కాలము వరకు మహాభారత యుద్ధము జరిగి ౫౦౦౦ సంవత్సరములు గడచిన వని ఏక గ్రీకునిగా తీర్మానించి యుండిరి. (భారత వర్ణ ఇతిహాసము పు. ౩౧౯)

భారత దేశములో ప్రవలితమైయున్న పంచాంగము ననుసరించి వర్తమాన కల్యణము ౫౦౫౪ ఐ యున్నది. కాబట్టి మహాభారత యుద్ధము మొదటి కల్యణము నందే ప్రారంభమైనట్లు దెలియుచున్నది. మహాభారత గదా పర్వమునందు భీమద్రుపదనుల ద్వంద్వ యుద్ధము తరువాత (శ్రీ కృష్ణుడు కృద్యుడైన బలరాము నోదార్చుచు 'ప్రాప్తం కలియుగం విద్ధి' యని శాంతపరచినాడు. దీనివల్ల మహాభారత యుద్ధము కలియుగారంభమునందే జరిగినదని రూఢియగుచున్నది.

౪. అక్బర్ బాదుషా కాలమున బాదుషా దర్బారులో మహాపండితుల, విద్వాంసుల సభ యొకటి జరిగియుండినది. ఆ సమయములో సంస్కృత మహా విద్వాంసుల ద్వారా జ్యోతిష సిద్ధాంతములపై పరిశోధనలు జరుపబడినవి బాదుషా యొక్క ప్రధానమంత్రి వ్రాసిన ఆ సభ యందలి తీర్మానముల ఆధారముగా దెలియవచ్చినదేమనగా 'కలియుగ ప్రారంభమగుటతోడనే మొట్ట మొదటి రాజా యుధిష్ఠిరుడై యుండినది. విక్రమ శకారంభమునకు పూర్వము యుధిష్ఠిరుడు రాజైనప్పుడు ౩౦౪౪ సంవత్సరములు గడచినవి (౧౮౬౭లో కలకత్తాలో ముద్రింపబడిన ఆయాసెఆక్టర్ పు. ౨౬౯ చూడుడు.) ఈ ప్రమాణానుసారము కూడా నడచుచున్న విక్రమ సం. ౨౦౧౪లో కలియుగారంభమై ౩౦౪౪ + ౨౦౧౪ = ౫౦౫౮ సంవత్సరములు లగుచున్నది.

౫. పం. మాధవాచార్య జ్యోతిషీగారు ౧౮౧౬లో రచించిన తన 'రాజావలి' యను గ్రంథములో 'కలియుగారంభము నుండి విక్రమ సంవత్సరము వరకు ౩౦౪౪ సంవత్సరములగును. (హరిశ్చంద్ర కవిత్రిక, శ్రీ శ. ౧౮౭౪ అగష్టు నెల పు. ౮౭, ౮౮)

పై ప్రమాణానుసారము కూడా కలియుగారంభము, లేక మహా భారత యుద్ధము జరిగి ౩౦౪౪ + ౨౦౧౪ = ౫౦౫౮ సంవత్సరములైనది.

౬. 'కాట్ జార్మ్స్ జర్నా' అను పేరు గల యూరోపు విద్వాంసుడు

కలియుగ సమయారంభమును గూర్చి ఇట్లు వ్రాయుచు తెలిపినాడు. 'ఆర్య జ్యోతిష్యులు దెలిపినట్లుగా ఆ సమయములో బహుశః గ్రహములన్నియు ఒకే వరుసలో వచ్చి చేరియుండినవి. 'బేబి' అను పేరుగల జ్యోతిష్యుని గణానుసారము ఆ సమయము క్రీస్తు జననముకు ౩౧౦౨ సంవత్సరములకు పూర్వము ఫిబ్రవరి ౨౦వ తేది ౨ గంటల ౨౭ నిమిషముల, ౩౦ సెకనులకు ప్రారంభమైయుండినది. ఉపర్యుక్త ప్రమాణానుసారము వర్తమానశకము ౨౦౧౪లో కలియుగారంభమై ౩౧౦౨ + ౧౯౫౭ = ౫౦౫౯ సంవత్సరములు గడచిపోయినది.

౭. 'మెగస్టేస్' అను పేరు గల ప్రసిద్ధ యాత్రికుడు చంద్రగుప్తుని కాలమున భారత దేశమునకు వచ్చియుండినది. మహాభారత యుద్ధ కాలమును గూర్చి వ్రాసిన అంగ్రేజీ అనువాద లేఖ ఈ విధముగా నున్నది.

From the time of Dionysos to Sandrukottas the Indians counted 153 kings and a period of 6042 years. But among these republic was thrice established. The Indians also tell us that Dionysos was earlier than Heracles by 15 generations. (Crimdile's Ancient India P.204)

This Heracles is held in special honour by the Shourseni Indian tribe who possesses two large cities, Mothora and Gleisobra. (Ancient India P.201)

ఇచ్చట Heracles అను దాని తాత్పర్యము హరికృష్ణ లేక హృషికేశ్ (శ్రీకృష్ణ) యే యున్నది. ఈతనికి జూరసేన వంశము నందు అత్యధిక ప్రతిష్ఠ యుండుట స్వభావికమే అతని మధుర గొప్ప నగరము. రెండవ వికృత నామము స్పష్టముగా లేదు. Sondrakottas యొక్క తాత్పర్యము చంద్రగుప్తుడు దీనిననుసరించి హరికృష్ణుని నుండి చంద్రగుప్తుని వరకు ౧౩౮ గురు రాజులైనారు. ప్రతివాని రాజ్య కాలము సరాసరి ౨౦ సం.లు అంచనా వేసికొన్నను ౧౩౮ గురు రాజుల శాసన కాలము ౧౩౮x౨౦=౧౭౬౦ సంవత్సరములగును చంద్రగుప్త మహారాజు (క్రీ.పూ. ౩౧౨) సంవత్సరములనాడుండెను. కావున శ్రీ కృష్ణుని కాలము క్రీస్తు జన్మము నుండి దాదాపు ౨౭౬౦ + ౩౧౨ = ౩౦౭౨ అగును. అనగా ; శ్రీకృష్ణుని కాలము ఇప్పుడు సుమారు ౩౦౭౨+౧౯౫౭ = ౫౦౨౯ సంవత్సరము లగును

ఈ విషయముతో ఇంకా ఇతర ప్రమాణము లెన్నియో ఈయవచ్చును. కాని గ్రంథ పిస్తరణ భీతి ఇందుకు సమ్మతించుటలేదు.

7.7 రామాయణమునందు వేద వేదాంగముల ఉల్లేఖనము

మహాభారతములో సాంగోపాంగ వేదముల ఉనికి, మరియు వాని కాలముపై వివరించిన పిదప ఇప్పుడు రామాయణములో వేదవేదాంగముల యునికిని గూర్చి వివరించెదము. రామాయణ గాథ మహాభారతము కన్న చాలా పూర్వముదై యున్న దనుటయందే మాత్రము సందేహము లేదు. చూడుడు మహాభారతములో సే దిగువ శ్లోకము

శృణు రాజన్ యథా వృత్తం, ఇతిహాసం పురాతనమ్ ।

సభార్యేణ యథా స్రాస్తం, దుఃఖం రామేణ భారత ॥ మ. భా. ౨౭౩-౬ ॥

అనగా; భారత కులోత్పన్నుడవగు ఓ రాజా! తన పత్నియగు సీతాదేవితో గూడా శ్రీరామచంద్ర దుఃఖముల ననుభవించినాడో అట్టి పురాతన గాథను వినుము.

శ్రీరాముడు త్రేతా యుగమునకు చెందిన వాడు. ఇక మహాభారతము ద్వాపరాంతమున జరిగినది కలియుగారంభములో మహాభారత యుద్ధము జరిగినది. కావుననిప్పుడు రామాయణములో ఎప్పటినునా వేదవేదాంగముల నిర్దేశమున్నదా లేదా చూడవలసియున్నది. ఒకవేళ ఉన్నచో దాని లక్షల సంవత్సరముల ప్రాచీనత్వము, సిద్ధియగుననుటలో ఏ మాత్రము సందేహముండదు.

౧. వాల్మీకి రామాయణ బాల కాండము ౧-౧౪లో శ్రీరామ చంద్రుని విషయముతో ఈ విధముగా వ్రాయబడియున్నది.

వేద వేదాన్త తత్త్వజ్ఞో ధనుర్వేదే చ నిస్మతః ॥ వా.రా. ౧-౧౪ ॥

అనగా; శ్రీ రామ చంద్రుడు వేద వేదాంగముల తత్త్వమును చక్కగా నెరిగినవాడు. మరియు ఉపవేదముగు ధనుర్వేదమునందు అతి విపుణతత్వము గలవాడు.

ఈ విధముగా రామాయణ కాలములో వేదముల సత్త్వయుండుటయే గాక వేదాంగములు, ధనుర్వేదము మున్నగు ఉపవేదములు కూడా యుండెను. వానిని శ్రీరామ చంద్రుడు శ్రద్ధాపూర్వకముగా అధ్యయన మొనర్చియుండెను.

2. వాల్మీకి రామాయణ బాలకాండము ౧-౨౦లో శ్రీరాముని విషయ మిట్లు గలదు.

సర్వ విద్యావ్రత స్నాతః, యథాపత్సాగ్లేవేదవిత్ ।

ఇష్వస్త్రే చ పితః శ్రేష్ఠో బభూవ భరతాగ్రజః ॥ వా.రా.బా.౧-౨౦ ॥

అనగా; శ్రీరామచంద్రుడు సకల విద్యలు, మరియు వ్రతములందు స్నాతకుడై యుండెను. అతడు సాంగోపాంగముల సహితముగ విధిపూర్వకముగా వేదముల నెరిగినవాడు. ధనుర్విద్య యందు తన తండ్రిని మించినవాడై యుండెను.

ఇచ్చట కూడా 'యథాపత్ సాంగవేదవిత్' అను శబ్దము అత్యంత మహత్వ పూర్ణమైయున్నది. వీని వల్ల రామాయణ కాలము వరకే అంగసహితముగా వేదముల ఉనికి గలదని స్పష్టమగుచున్నది.

3. ఈ ప్రసంగమున వాల్మీకి రామాయణ కిష్కింధ కాండము 3-౧౮-౨౯ నందలి దిగువ శ్లోకములు కూడా ఉద్దేశించదగియున్నవి. దీనివల్ల శ్రీ హనుమంతుడు కూడా వ్యాకరణాది అంగముల సహితముగా వేదాధ్యయన మొనర్చియుండెనని స్పష్టమగు చున్నది. శ్రీరామచంద్రుడు హనుమంతుని విద్యవ్రతచే మిక్కిలి ప్రభావితుడై తక్కుఁబడినానని దిగువ విధముగా ననుచున్నాడు.

నాన్యగేద్వదవితస్య, నాయజుర్వేదధారిణః ।

నాసామవేదవిదుషః శక్యమేవం విభాషితుమ్ ॥ వా.రా.కి.3-౨౮ ॥

నూనం వ్యాకరణం కృత్త్వం అవేన బహుధా శ్రుతమ్ ।

బహు వ్యాహరతానేన, న కిచ్చదవశబ్ధితమ్ ॥ వా.రా.కి. 3-౨౯ ॥

అనగా; బుద్ధ్యాధ్యయనము జేయనివాడు, యజుర్వేదము చక్కగా నభ్యసించి ధారణ నొనర్చినవాడు, సామవేద విద్వాంసుడు గానివాడెవ్వడును వ్యాకరణదోషములేని ఇంత శుద్ధముగ భాషణము చేయజాలడు.

నిశ్చయముగానే అంజనేయుడు సంపూర్ణ వ్యాకరణ శాస్త్రమును అనేకసార్లు శ్రవణాధ్యయనముల నొనర్చియుండెను. అధిక సమయమువరకు భాషణ మొనర్చినను అతని ముఖమునుండి ఎట్టి అపశబ్దము రాలేదు. ఈ శ్లోకముల వల్ల కూడా రామాయణ కాలము వరకే వ్యాకరణాది అంగముల సహితముగా వేదములు విద్యమోనమైయుండెనని ప్రమాణ పూర్వకముగా స్పష్టమగుచున్నది.

ఈ శ్లోకములందు అధర్వ వేద స్మృతము రానందున 'రామాయణ కాలములో అధర్వ వేదము యొక్క ఉనికి లేకపోవచ్చునేమో' యను భ్రమగలుగవచ్చును. ఈ విషయములో వాల్మీకి రామాయణ, అయోధ్యాకాండము

౨౬-౨౧లోని 'మంత్రాధర్వణాః' యను పాఠము గలదు. ఋష్యశృంగుడు బాలకాండ సర్గము ౧౫ శ్లోకము ౨లో నిట్లన్నాడు.

ఇష్టిం తేజహం కరిష్యామి, పుత్రీయాం పుత్రకారణాత్ ।

అధర్వశిరుస్ ప్రాక్షైః మస్తైః సిద్ధాం విధానతః ॥ వా. రా. జా. ౧౫-౨॥

అనగా; నేను అధర్వ వేద మంత్రములతో నీ యొక్క పుత్రేష్టి యజ్ఞమును జేయించెదను. ఇచ్చట 'అధర్వ శిరుస్ ప్రాక్షైః' కి రామటీకయందు 'అధర్వ వేదప్రాక్షైః' యనునదే సరియైన అర్థమని తెలుపబడినది. బ్లామ్ ఫీల్డ్ యనునాతడు తన *Hymns of the Atharva Veda Introduction P. IIV* లో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

In the Ramayana the Vedas in general are mentioned very frequently, special Vedic names appear to be rare; the SamaVeda (సామా) being mentioned at IV 27-10 The Taithiriya (అచార్యః తైత్తిరీయానామ్) at 11-32-7 The Atharva Veda (మంత్రాధర్వణాః) occurs at 11-26-21 ఇక విస్తార భయమున నీ నిస్సందేహ స్పష్ట వాక్యములతో సరిపెట్టబడినది.

7.8 రామాయణ కాలము

ఇక నిప్పుడు మహాభారత కాలమువలెనే రామాయణ కాల నిర్ణయమును గూర్చిన ప్రశ్న ఏదుటికి వచ్చును 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఈ విషయములో పాశ్చాత్య లేఖకుల పూర్ణ భక్తులైనారు వారు రామచంద్రుని కాలమును ౧౩౫౦ నుండి ౧౯౫౦ క్రీ. పూర్వమున తెలుపుచు సుమారు క్రీ. పూ. ౧౯౫౦ అని తేల్చి వేసినారు వారి సర్వ ప్రయత్నము ఈసాయీ లేఖకుల ననుసరించి ౫౦౦౦ లేక అధికాధికముగా ౬౦౦౦, సంవత్సరములలోవలనే భారతము యొక్క సంపూర్ణ ఇతిహాసము చూపుటయై యున్నది వైవస్వతమనువును మొదటి రాజుగా జూపుచూ ఆయన కాలమును గూర్చి యిట్లు వ్రాసినారు.

"The year 3102 B.C. thus represents the age of Manu, the first traditional king in India" - Vedic Age P. 270.

అనగా; మెసొపొటేమియాలో గొప్ప జలప్లావనము (వరదలు) క్రీ.పూ. 3౧౦౦లో వచ్చినవి. ఈ మహా వరదలు భారత దేశములో బహుశః (probably) అదియే మొదటిది కావచ్చును. కళీయుగ ప్రారంభము క్రీ.పూ. 3౧౦౦ అని యెంచుకొనినప్పుడు అదియీ జల ప్రళయమును జ్ఞాపకముంచుకొనుటకే దీసికొనినారేమో యనిపించును! మనువు యొక్క కాలము కూడా దాదాపు క్రీ.పూ. 3౧౦౦ వత్సరమేయైయుండెను. అని వారు స్వయముగా తాము వ్రాసిన శబ్దములను గూర్చి మేము గడచిన అధ్యాయములందుట్లేఖించియుంటిమి. ఏమను;

The flood in Mesopotamia is generally held to have occurred about 3100 B.C. the flood in India probably also occurred at the same time, and the date 3102 B.C supposed to be the beginning of the Kali era, may, therefore, commemorate this event. (Vedic India P.270)

ఇవన్నియు లేఖకుల కపోలకల్పనలుగాక మరేమియులేదు. మెసాపొటేమియా జల ప్రళయమును భారతదేశ జలప్లావనముగా స్వీకరించుటకు వారి వద్ద ఎట్టి ప్రమాణమును లేదు. వారి లేఖానుసారము క్రీ.పూ. 3000 వ సంవత్సరము కలియుగ ప్రారంభ కాలమును సత్య యుగము యొక్క వైవస్వతమనువు కాలముగా ఎంచుకొనుట సంపూర్ణముగా అసంగతమేగాక నిరాధారమునైయున్నది. ఈ అసంగత కపోలకల్పితమును విస్తరించుచు తరువాత ఇట్లు వ్రాసినారు.

'Yayati' who is fifth in descent from Manu and figures also in Rigveda, thus flourished (18x5) = 90 years after Manu or in (3,100-90=3010 B.C) Rama flourished 65 generations after Manu, i.e. 3100-65x18 = 1930 B.C. or roughly in 1950 B.C. These dates will, of course, have to be lowered by 400 years if the Bharat war is placed in 1000 B.C. - Vedic Age. P. 270

అనగా; మనువు యొక్క ఐదవ తరమువాడగు యయాతి పేరు ఋగ్వేదమందును వచ్చినది. అతడు మనువునకు 18 సంవత్సరముల పిదప, అనగా క్రీ.పూ. 3000 (శ్రీ రాముడు మనువు తరువాత 18 తరముల మెనుకవాడు. కావున వారి సయము క్రీ.పూ. 1830 వత్సరములు (ఒకవేళ మహాభారత యుద్ధము క్రీ.పూ. 1000లో యని నిశ్చయించినచో) ఈ తిథులను ఇంకనూ 400 సంవత్సరములు తగ్గించవలసియుండును.

ఇట్టి కపోలకల్పితములన్నియు ఏయాధారము లేకున్నను నడచుచున్నవి. మహాభారత యుద్ధ విషయముగాని, మరియు ఇతర విషయములందుగాని లేఖకులకు నిశ్చయాత్మకముగ జ్ఞాన మే మాత్రమును లేకుండెను. ఒక చోట దానిని క్రీ.పూ. 1800 అనియు మరొక చోట దానిని క్రీ.పూ. 1000 సంవత్సరముల కాలమనియు, ఇంకా ఏమేమో వ్రాసివేసినారు. ఋగ్వేద 10-31-2 వ మంత్రము 'మనుష్యద్గ్ని అజ్గరస్వదగ్గర్ యయాతిన్ సదనేపూర్వవచ్చచే || ఋ. 10-31-2 ఇచ్చట 'యయాతి' అను పదమును చూడగానే ఈయన మనువంశములో నుత్పన్నమైన ఐదవ తరము వాడగు 'యయాతిరాజు' వర్ణన మని వ్రాసికొన్నారు. ఇందులకు ప్రమాణ మేదియును లేదు. ఇందుకు భిన్నముగా నిరుక్త మీమాంసాది శాస్త్ర సమ్మత సిద్ధాంతములగు 'పరస్తు శ్రుతిసామాన్యమ్' 'సంస్కృతే నామాన్య్యాత్మాతజాని' ఇతి నైరుక్త సమయః మున్నగు వేదములందు వ్యక్తి వాచక నామములు గావు. అవి కేవలము సామాన్యగుణ సూచకములే. ఈ శబ్దములన్నియు యోగికములే. కావున వానిని యోగిశార్థములుగానే గ్రహించవలెను ఇది వ్యాకరణ నిరుక్తాదుల సిద్ధాంతమునకు సంపూర్ణముగా విరుద్ధము. 'యయాతి' శబ్దము. 'యతిప్రయత్నే ధాతువుచే ఔగాదిక ఇన్ ప్రత్యయ మొనర్చుటచేసినది. దీనియర్థము 'ప్రయత్నశీలు' డని యగుచున్నది. మహర్షి దయానందులు ఇదే విధముగా తన ఋగ్వేద 10-31-2 భాష్యములో వ్రాసినారు.

యథా సయత్నవస్తః పురుషాః కర్మాణి ప్రాపువన్తి ప్రాపయన్తి చ తద్వత్ |

అత్ర యతీప్రయత్నే ఇత్యన్యౌదౌగాదిక ఇన్ ప్రత్యయః | స చ బాహులకాణ్డీత్ సనవచ్చ |

కావున దానియర్థమంతయేయగును. యయాతికి ప్రయత్నశీలుడనియు, అగ్ని అనగా; అగ్రణి నాయకుడని యొనర్చవలయును. 'మను' పనా మననశీలుడు, 'అజ్గరస్వద్' లేజోవంతుని వలె అగును. దీనిని యయాతికి

చిదవ తరము వాడునుట ఎంత యనుచితమగునో చూడుడు. మనువు వేదములను నిత్యములని ఎంతయో ప్రశంసించినాడు.

బిభర్తి సర్వభూతాని, వేదశాస్త్రం సనాతనమ్ ।

తస్మాదేతత్ పరం మన్యే, యజ్ఞన్ద్రవ్య సాధనమ్ ॥ మను. ౧౨-౯౯॥

అనగా; 'సనాతన వేద శాస్త్రము సకల ప్రాణులకు జ్ఞానమునిచ్చి ధారణమొనర్చును. అది మానవులకు సర్వాంగీణ ఉన్నతికి సాధనము. కావున నేను దానిని పరమముగా నెంచుదును' ఇతర స్థలములందును దానిని సనాతనము, నిత్యమనియే తెలిపినాడు.

అగ్నివాయురవిభ్యస్త, త్రయం బ్రహ్మ సనాతనమ్ ।

దుద్హి హి యజ్ఞసిద్ధ్యర్థం, ఋగ్యజుస్సామలక్షణమ్ ॥ మను. ౧-౨౩॥

పరమేశ్వరుడు సనాతన (నిత్య) వేదములను అగ్ని, వాయు, ఆదిత్య, అంగిరులను పేర్లు గల ఋషుల ద్వారా యజ్ఞయోగాది శుభకార్య సిద్ధికై ప్రసాదించినాడు. ఇత్యాదులు.

ఇక వైదిక్ ఏజ్ రచయితల మనువునకు చిదవ తరములో ఉత్పన్నమైన యయాతి పేరు బుగ్వేదములో యున్నదని యనుచున్నారు. బుగ్వేద ౧౦-౧౦౭ వ మంత్రములో వచ్చినట్టి 'భోజస్వేదం పుష్కరిణీవ వశ్య' మున్నగు మంత్రములందుగల పేర్లను చూచి ౧౧వ శతాబ్దమునందుత్పన్నమైన సుప్రసిద్ధ, సంస్కృత ప్రేమికడుగు భోజని వర్ణనము మంత్రములందుండుటనే వేదములు ౧౧వ శతాబ్దపువని చెప్పవచ్చునా? ఇదెంత హాస్యాస్పదము? ఇట్లే వేదములందు యయాతి మున్నగు నామముల కల్పనయొనర్చుట మాననీయముగాదు. *Book four 'Historical Traditions'* అనగా; 'చరిత్రాసక్త పరంపర'లను శీర్షికలతో పరంపరాగత యుగములను మరియు యుగకాలములను సంపూర్ణముగా నిరూపణ మొనర్చుచు చిద్రామవేల సంవత్సరములలో భారతీయ ఇతిహాసమును నష్టభ్రష్టమొనర్చివేసినారు. పరంపరానుసారము సృష్టినిర్మాణమై ౧,౯౭,౨౯,౪౯,౦౫౭ సంవత్సరములైపోయినదని వారెంగరేమో!

యుగానుసారము శ్రీ రామచంద్రుని కాలమీ విధముగా నున్నది.

సత్యయుగము లేక కృతయుగము ౧౭,౨౮,౦౦౦ వత్సరములు

త్రేతాయుగము ౧౨,౯౬,౦౦౦ వత్సరములు

ద్వాపరయుగము ౮,౬౪,౦౦౦ వత్సరములు

కలియుగము ౪,౩౨,౦౦౦ వత్సరములు

వీని నుండి కలియుగము నందలి ౫౦౫౭ వత్సరములు గడచిపోయినవి. ఈ ప్రకారముకే వేళ శ్రీరాముని త్రేతాయుగపు చివరివాడని యెంచినను (౧౨,౯౬,౦౦౦) అనగా పండ్రెండు లక్షల, తొంబదియారువేల సంవత్సరములకు దరిదాపులవాడని యనవచ్చును. ఇట్టి ప్రితిలో శ్రీరామచంద్రుడు, లేక రామాయణ కాలమును

కేవలము క్రీ.పూ. ౧౯౩౦ సంవత్సరవాడని చూపుట కేవలము అప్రామాణికమౌక అభూత కల్పనయే గాగలదు. వేదముల నామ ముటంకించని, వర్ణించని ప్రాచీనాతి ప్రాచీన గ్రంథమేదియును లేదు. కావున వానిని యుక్తిప్రమాణముల యాధారముతో సవాతన మని యెంచవలెను. వీనిని సృష్టికర్తలమును మంగళమయ్యుడగు పరమేశ్వరుడు మానవమాత్రుల కల్యాణార్థము ఆ పవిత్రాత్మలగు ఋషుల ద్వారా ప్రసాదించినాడని స్వీకరించుటయే అన్ని విధముల శ్రేయస్కరము. శ్రీ. అవినాశచంద్రదాసుతన *Rigvedic India* యందు ఋగ్వేద కాల నిర్ధారణ విషయము నందిల్లు వ్రాసినాడు.

The RigVeda must be held to be as old as the Miocene or the Pliocene Epoch whose age is to be computed by some hundreds of thousands, if not Millions of years. This at first sight would seem to be extremely incredible. But it may be mentioned here in passing, that the Indo-Aryans believe the RigVeda to be as old as the creation of man, in other words to have emanated from Brahma, the Creator Himself, and is regarded as Apaurusheya, i.e. not ascribable to any human agency, though the Rishis or seers might have clothed the revealed truths and eternal venties in language of their own, from time to time. This bereft of all exaggerations, would mean that the RigVeda has existed from time immemorial. To this belief of the Indo-Aryans, how ever absurd it might seem, the results of geological investigations, undoubtedly lend some strong colour.

(-Rigvedic India by Dr. A.C.Das M.A., Ph.D., P. 21)

దీని సారాంశమేమనగా; ఋగ్వేదమును ఆదియుగమంతటి పురాతనమైనదిగా నెంచవలయును. దీని కాలము అనేక కోట్ల సంవత్సరములుగాకున్నను కనీసము అనేక లక్షల సంవత్సరములని యెంచవలయును. మొదట ఈయాలోచన విశ్వసనీయముగా నుండక పోవచ్చును. కాని ఆర్యులు వేదములను అశ్రురూపియములు, మరియు మానవ సృష్టికి ఆదియందే పరమేశ్వరుని ద్వారా ప్రసాదించబడిన జ్ఞానమని విశ్వసించువారను విషయమును మరువరాదు వీనిని మహర్షులు తమ భాష ద్వారా సమయ సమయములపై ప్రకటన మొనర్చినారు. అత్యుక్తుల నన్నిటినీ యెరిచేసిన తరువాత కూడా దీని తాత్పర్యము 'ఋగ్వేద మనాది కాలము నుండి విద్యమానమై యున్నదని తేలుచున్నది. ఆర్యుల యీ విశ్వాసము కొంత అసంగతముగా ననిపించినను భూగర్భ విద్య యొక్క పరిశోధనల వల్ల దీనికి కావలసినంత పరిపూర్ణ లభించుచున్నది.

సూర్య సిద్ధాంతము, మనుస్మృతి మున్నగువాని ననుసరించి ౪,౩౨,౦౦౦ సామాన్య సంవత్సరముల చతుర్యుగము ౭౧ సార్లు గడచిపోయిన ఒక మన్వంతరముగను ఇటువంటి ౧౪ మన్వంతరములకు పుణిచి యొక్క అయ్యవ్యవగంను. ప్రతి మన్వంతరంంతమున ఒక సత్యయుగపు సంవత్సరములకు సమానమైన సంధికాలముండును. అది జల ప్రళయ రూపములో నుండును మరియు ౧౪ మన్వంతరాలకు పూర్వము కూడా అనగా; సృష్టికర్తలమునందు కూడా ఒక సత్యయుగ కాలమునకు సరియైన సంధి యుండును. ఈ

ప్రకారముగ సంధికాల సహితముగా ౧౪ మన్వంతరముల (పృథివి యొక్క పూర్ణాయువు) మహాయోగము (మొత్తము కాలము) ౪,౩౨,౦౦,౦౦,౦౦౦ అనగా, నాలుగు అర్బుదముల, ముప్పైరెండు కోట్ల సంవత్సరము లగును. ఇందుకు అధర్వ వేదము యొక్క కాం. ౮ సూక్త ౨ మం.౮ వ మంత్రము.

శతం తేజయుతం హోయానానభ్యే యుగే త్రీణి చత్వారి కృణ్యః || అథ ౮-౨-౮ ||

ద్వారా సృష్టినిర్ణయ మొనర్చబడినది. ఇందిల్లు చెప్పబడినది. ఒక వంద ఆయుతములు అనగా పదివేలతోయుక్తమున ౨,౩,౪ అనగా; అంకములను ఏడమవైపు వ్రాయు నియమముతో ౪౩౨౦౦౦౦౦౦ (నాలుగర్బుదముల ముప్పదిరెండు కోట్లు) సంవత్సరములు పృథివి యొక్క కాలము (వయస్సు) మూడవపు య కొరకు, సమస్త ప్రాణుల కొరకును ఏర్పరచబడినది.

ఇందులో ఆరు మన్వంతరములు గడచిపోయినవి ఏడవ మన్వంతరమునందలి ౨౭ చతుర్భుగములు కూడా ముగిసిపోయినవి. ౨౮వ చతుర్థి యుగపు సత్యయుగ శ్రేతాయుగ, ద్వాపర యుగముల క్రమముగా ౧౭ ౨౮,౦౦౦; ౨౧,౯౬,౦౦౦; ౮,౬౪,౦౦౦, మరియు కలియుగపు ౫౦౫౭ సంవత్సరములు అనగా మొత్తము ౧౯౭౨౯౪౯౦౫౭ సంవత్సరములు గడచిపోయినవి. ఆర్యులు యజ్ఞాదుల ప్రారంభమున,

ఓం తత్ సత్ శ్రీ బ్రహ్మణో ద్వితీయ సరాధ్యే వైవస్వతమన్వంతరే తస్మా వింశతితమ

కలియుగ కలిస్రథమ చరణే ఆర్యావర్తాంతర్భుతకదో ఖముక నగరే.....

అముక సంవత్సరాయనర్తమాసే..... ఇదం కార్యం మయా కరిష్యతే ।

ఈ విధము చెప్పుకొను సంకల్పము వల్ల కూడా పై దెలిపిన సర్వము ప్రమాణ పూర్వకముగా రూఢియగుచున్నది.

7.9 వైజ్ఞానికుల ద్వారా దీని పుష్టి

పృథివి ఆయువు యొక్క రహస్యమును దెలిసికొనుటకై వైజ్ఞానికులు అనేక సాధనములను ఉపాయములను వినియోగించుకొనుచున్నారు. వీనిలోని ముఖ్య సాధనములందు 'రేడియోయాక్టివిటీ' అను ద ని వ్వారా దీని రహస్యమును దెలిసికొనవలసియున్నది. ఎల్బ్యురాళులో యూరేనియం (Uranium) మరియు థోరియం (Thoreum), తత్వము కొద్ది కొద్ది పరిమితిలో నున్నది. ఈ రెండు రేడియోయాక్టివ్ లు అస్థిరమైయున్నవి కావున యురేనియం ఏదో ఒక పరిమాణముతో ౪,౫౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ సంవత్సరములందు, మరియు థోరియం ఏదో ఒక పరిమాణముతో ౧౬,౫౦,౦౦,౦౦,౦౦౦ సంవత్సరములలో వాని బయట నగును మిగిలిపోవును. ఒకవేళ మనకి ఏర్పాటు వల్ల రాతిబండలందు నిర్మితమైన యున్న సీసము, యొక్క పరిణామ మెంత గలదో విధింపబడవో మనము దాని రహస్యాలను అవధిని తొక్కివేయవచ్చును. మరియునిదీయే ఆ చల్ల బండల పునఃత్వము వాని ఆయు వగును. ఈ విధానముతోనే 'ఫినిలైండు' నందిలి 'కరోలియా' రాతిబండలలోని రహస్యము కనుగొనబడినది. ఈ రాతిబండలు ౧౮౫౦౦౦౦౦౦౦ (౧ అర్బుద, ౮౫ కోట్లు) సంవత్సరములు, మరియు డకోటా యొక్క బ్లైట్ హిల్ పేరుగల రాతిబండలు ౧౪౬౦౦౦౦౦౦ (౧ అర్బుద ౪౬ కోట్లు) సంవత్సరములు

పురాతనమైనవని అంచనావేయబడినది. ఈయాధారముపైననే పృథివి యొక్క ఆయువు విషయములో అంచనా వేయబడిన దానిని మేము 'Science Past and Present' by Sherwood Taylor Ph.D., M.A. B.Sc. London గారే పుస్తకమునుండి సంగ్రహించు కొన్నాము. వారిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

Some good evidence that the real age of the earth is two or three thousand million years has been supplied by the study of the proportions of Uranium and isotope of lead (into which it slowly changes) in the various rocks. P.235.

The weight of scientific evidence is against an infinitely extended past, but the past which we formerly reckoned as six thousand years, cannot be shorter than 1800 Million and may be for longer. - Science Past and Present by Sherwood Taylor P.237

ఈయుదాహరణముల తాత్పర్యమేమన; భూమి ఆయువు ౨ లేక ౩ లక్షలు, ఈ విషయములో యూరేనియముల నిష్పత్తుల అధ్యయనము వల్ల చక్కని సాక్ష్యము లభించినది.

వైజ్ఞానికుల సాక్ష్యము అనంత విశ్వ విస్తారమునకు విపరీతముగ నున్నది. భూతకాలమున దాదాపు ఆరువేల వత్సరములుగ నెంచుచున్న భూమివయస్సు ఒక అర్బుదము, ఎనుబది కోట్ల సంవత్సరముల కన్న తక్కువగాదు. ఐదు ఇంతకు అధికము కూడా కావచ్చును. ఆర్యుల అభిమతానుసారము భూమి వయస్సు ౧౯౩, ౭౨, ౯౪, ౧౪౭ సంవత్సరములు. ఇది పైన దెలిపిన వైజ్ఞానికుల సాక్ష్యానికి దాదాపు సరిపోవుచున్నది.

"An outline of Modern Knowledge" Edited by Dr. William Rose అను సుప్రసిద్ధ పుస్తకము నందు పుట ౧౫౨ లో భూమి ఆయువు విషయము దిగువ విధముగా వ్రాయబడియున్నది.

"The age of the earth is about two thousand Million years"

అనగా; భూమి ఆయువు దాదాపు ౨ అర్బుదముల వత్సరములు.

ఇది స్కాట్లెండుకు చెందిన సుప్రసిద్ధ రాజకీయ జ్యోతిష్యుడగు జ్యోతిష శాస్త్ర విశారద (ప్రొ. సెమసన్ (Prof R.A Sampson M.A.F.R.S. Astronomer Royal for Scotland యొక్క Astronomy) లేదా జ్యోతిష శాస్త్ర విషయమును గూర్చిన రచన

ఈ విధముగా భూమి వయస్సు విషయములోనిది ఆర్యమంతవ్యమును అదృశ్యముగా పుష్టిపరచుచున్నది. లెకోమేట్ దునూయ్ (Leconte Dunouy) అను పేరుగల వర్తమాన కాలపు సుప్రసిద్ధ వైజ్ఞానికుడు తన Human Destiny అను పేరుగల లోకప్రియ పుస్తకములో ఈ విధముగా వ్రాసియున్నాడు.

"Our globe must be about two thousand Million years old and can in no case be much older" - Human Destiny P. 48

అనగా; మన భూమి దాదాపు రెండు అర్బుద సంవత్సరముల పురాతనమైనది. ఎట్టి పరిస్థితియందైనను ఇంతకన్న పురాతనమైనది గాదు.

(శ్రీ హెచ్. జి. వేల్స్ అను పేరు గల జగద్విఖ్యాత చరిత్రాంశికుడు *The Outline of History* అనుతన పుస్తకము నందీ విషయమును ధృవపరచుచు ఇట్లు వ్రాసినాడు.

"Astronomers and mathematicians give us 200 Million years as the age of the earth as a body separate from the sun" - Outline of History by H.G.Wells P.19

అనగా; జ్యోతిషులు మరియు గణితజ్ఞులు సూర్యుని నుండి వేరైన పృథివి దాదాపు రెండు ఆర్బుర సంవత్సరముల ఆయువు గలదని తెలుపుచున్నారు.

మహాఆశ్చర్యము మరియు బాధాకరమగు విషయమేమనగా; అత్యంతాధునికులగు వైజ్ఞానికులు సాక్ష్యాధారముల ద్వారా సైతము భూమి ఆయువు ఆర్యుల అభిప్రాయములను బలపరచుచున్నప్పుడు దీనిని ఉపేక్షించుచు ఈసాయాల మంతవ్యాసుసారము పృథివి వయస్సు దాదాపు ౬౦౦౦ సంవత్సరములని విశ్వసించుచు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులగు విద్వాంసులు కూడా ఈ అవధిలోనే నమస్త ప్రాచీన ఇతిహాసములను ఇముడ్చుటకు ప్రయత్నించినారు. ఇది సంపూర్ణముగా అనుచితమే. పృథివిపై మానవోత్పత్తి కాలమే వేదావిద్వాంస కాలమైయున్నది. పైన అనేక యుక్తుల, సాక్ష్యముల ప్రమాణముల ద్వారా ఇది నిరూపించబడినది.

7.1౦ 'మైబుర్లింగ్' అభిప్రాయము - వేదముల అభిప్రాయము

ఈ యధ్యాయమును సమాప్త మొనర్చుటకు పూర్వము నోబల్ బహుమతి గ్రహీతయగు శ్రీ మైబుర్లింగ్ వేదముల అభిప్రాయమును గూర్చి వ్రాసిన మహత్త్వ పూర్ణమగు లేఖ నుండి ఒక అంశమును ఉదాహరించుట అత్యవశ్యకమనిపించినది. అది

"As for the sources of the primary source, it is almost impossible to re-discover them. Here we have only the assertions of the occultist tradition, which seem here and there, to be confirmed by historical discoveries. This tradition attributes to the vast reservoir of the wisdom that some where took shape simultaneously with the origin of man....., to more spiritual, entities to beings less entangled in matter . - (Great Secret by Materlink, Prologue P.6)"

దీని సారాంశమేమన; ఆది (ప్రారంభ)ను మరల పరిశీలించుట అసంభవమైనదే. ఇచ్చట మనకు ఆధ్యాత్మిక పరంపర కథనము లభించుచున్నది. అచ్చటచ్చట దీనికి చారిత్రక అనుసంధాన (పరిశోధన)ము వల్ల కూడా పుష్టి లభించుచున్నది. దీని పరంపరను మనరించి జ్ఞాన సంబంధ విశాలసామగ్రి యొక్క ఆవిర్భావము మానవోత్పత్తితో బాటు ఆధ్యాత్మిక మరియు ప్రకృతి యందు మిక్కిలి అనాసక్త వ్యక్తులపై జరిగినది.

ఈ విషయమునందే శ్రీ మైబుర్లింగ్ "ప్రసిద్ధ జర్మన్ పురాతత్వవేత్త యగు 'హాలెడ్' *Halled* గణనానుసారము ప్రాచీన శాస్త్రము (వేదము)లు కనీసము ౭౦ లక్షల సంవత్సరములు పురాతన" ములని వ్రాసినాడు.

- గ్రేట్ సీక్రెట్ భూమిక. పు.౧౨ చూడుడు

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

లిప్తమాధ్యాయము

ఆర్యులు - అనార్యులు

8.1 ఆర్యుల, దస్యుల, దాసుల, ద్రవిడుల వివేచనము

ఈ యథ్యాయమున ఆర్యులు, అనార్యులు, దస్యులు, దాసులు, ద్రవిడులు అను విషయమున వివేచన మొనర్చిదలచినాము. వీరిని పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ద్వారా వ్రాయబడిన గ్రంథములం దీ విషయము సర్వత్రా తరచుగా కాన్పించుచున్నదేమన; ఆర్యులు బయట నుండి (చాల వరకు మధ్య ఏసియానుండి) వచ్చి యుండిరి. వారికి పూర్వమువారు భారత దేశపు ఆదినివాసులు, నల్లని వర్ణము గల ద్రవిడులైయుండిరి ఆర్యులు వారికి దస్యులు, దాసులని నామముల నిడి యుండిరి. వారిపై అనేక విధములగు అత్యాచారములను జరిపి యుండి రని వ్రాసినారు. 'వైదిక్ ఏజ్' యందును చాల వరకు దీనినే సమర్థించినారు. ఈ విషయములో దిగువ విధమున శబ్దములను ప్రయోగించియున్నారు.

"The Aryan invaders or immigrants found in India two groups of people, one of which they named the Dasas and Dasyus, and the other Nishadas" - Vedic Age P.156

ఆక్రమణ మొనర్చిన ఆర్యులు, భారత దేశమున రెండు విధములగు వర్ణములను చూచినారు. ఒక వర్ణమునకు వారు దాసులు, లేక దస్యులు మరొక వర్ణమునకు నిషాదులను పేరిడినారు.

వైదిక్ ఏజ్ యొక్క అష్టమాధ్యాయ పరిశిష్టమునం దీ విధముగా వ్రాసినారు. అది కొంత హర్షించదగిన విషయమే. 'మైసూరు మహారాజా కళాశాల ప్రొఫెసరు (శ్రీ కంఠ శాస్త్రి) ఒక లేఖను ప్రకాశపరచినారు. దానియందువారు భారతదేశమే ఆర్యుల ఆదిదేశమని ద్రువపరచుటకు అనేక ప్రబల ప్రమాణముల నిచ్చియున్నారు (వైదిక్ ఏజ్ పు ౨౧౫-౨౧౭)

ఐనను వైదిక్ ఏజ్ అనేక భాగములందు ద్రవిడ సంస్కృతి, సభ్యతలను ఆర్యసంస్కృతి, సభ్యతల కన్న ఉన్నతము, మరియు పరిష్కృతమని చూపు ప్రవృత్తి దృష్టిగోచరముచున్నది. ఆర్యులు, మరియు దస్యులు, లేక ద్రవిడులను ఆర్యుల కన్న వేరుగు ఒక జాతి (Race) అని యెంచు భావము గూడా అనేక స్థానములందు గానవచ్చును. మనము దానిని చక్కగా తెలిసికొనలేము.

8.2 ఆర్యులనగా నెవరు? ఆర్యుల ధౌక ప్రత్యేక జాతియా?

'ఆర్య' అను శబ్దమున కేమి అర్థము? ఆర్యులనగా నెవరు? ఆర్యులు, దస్యులు, ద్రవిడు లనునవి వేర్వేరు జాతులా? అను విషయముపై మొదటనే వివేచన మొనర్చుట అవశ్యక మని తలచుచున్నాము.

బుయ్యోదగి-౧౦-౬౫-౧౧లో ఆర్యుల విషయమందిట్లు వివరణగలదు. "ఆర్యావ్రతా విస్మజన్తో అధిక్షమి" ప్రపంచమునందు సత్యము, అహింస, పవిత్రత, పరోపకారత్వము మున్నగు న్రతములను విశేష రూపములో

ఆచరణయందుంచువారు ఆర్యులు. ఆర్యశబ్దము 'ఋ' ధాతువునే సిద్ధమగుచున్నది. దీనియర్థము 'గతి ప్రాప్తయోః' అగును. అనగా; గతి - జ్ఞానము, గమనములను ప్రాప్తి జేసికొనుచు, ప్రాప్తిగలిగించువారిని 'ఆర్యు' లందురు. ఈ ధాత్యర్థము ననుసరించి జ్ఞాన సంపన్నులగువా రార్యులు. వారు సన్మార్గము నందే సదా పయనించుచుండు పురుషార్థులు. ఈశ్వరుడు మరియు ఆతని పరమానందమును ప్రాప్తించుకొనుటకై సదా ప్రయత్నశీలులై యుందురు. దీనినే దీసికొని సంస్కృతము యొక్క శబ్ద కల్ప ద్రుమము, వాచస్పత్య బృహదభిదానము, మున్నగు కోశము లందు ఆర్య శబ్దమునకు దిగువ అర్థములు గానవచ్చున్నవి.

ఆర్యః :- పూజ్యః, శ్రేష్ఠః, ధార్మికః, ధర్మశీలః, మాన్యః, ఉదారచరితః, శాస్త్రచిత్తః

న్యాయపథావలంబీ, సతతం కర్తవ్యకర్మానుష్ఠితా యథోక్తమ్ - కర్తవ్యమాచరన్ కార్యమ్, ఆకర్తవ్యమాచరన్ తిష్ఠతి ప్రకృతాచారే, న తు ఆర్య ఇతి స్మృతః ॥ వసిష్ఠస్మృతి ॥

ఆర్యుడనగా; సద్గుణముల కారణమున పూజనీయుడు, శ్రేష్ఠుడు, ధర్మాత్ముడు సదాధర్మయుక్తమైన స్వభావము, మరియు ఆచరణముగలవాడు, మానసీయుడు, జాతిభేదము, వర్ణము లేక రూప భేదము మున్నగు సంకుచిత భావములను పరిత్యజించిన ఉదారచరితుడు, మనస్సునందు సంక్లిష్టత్వము లేనివాడు, ఈశ్వరభక్తి, మరియు పరమేశ్వరునిపై పూర్ణ విశ్వాస కారణమున సదా శాంత చిహ్నము గలిగినవాడు, న్యాయ మార్గమునవలంబించి విప్పుడును అధర్మముననుసరించని వాడు, నిరంతరము కర్తవ్య కర్మల ననుష్ఠించువాడు, ఆకర్తవ్య కార్యములు అనగా పాపాదుల నుండి సదాదూరమున నుండు పూర్ణ సదాచారముగలవాడు.

మహా భారతములోని దిగువ శ్లోకములు ఈ విషయమునందు ఉల్లేఖనీయమై యున్నవి.

న వైరముద్బీపయతి ప్రశాంతం, న దర్పమారోహతి నాస్తమేతి ।

న దుర్గతోఽస్మీతి కరోత్యకార్యం, తమార్యశీలం పరమాహురాధ్యః ॥

న స్వే సుఖేనై కురుతే సహర్షం నాన్యన్య దుఃఖే భవతి ప్రవృత్తః ।

దత్వా న పశ్యాత్ కురుతేఽనుతాపం, న కఘ్నతే సత్పురుషోద్యశీలః ॥

ఆర్యుడనగా; శాంతముగానుండును, వైరమును వృద్ధిచేసనిది, అభిమానం గలిగి యుండిడు, నిరాశాపరుడూడు. దుర్గతిపాలైనను పాపకార్యములొనర్చడు. సుఖప్రాప్తిగలిగినను గర్వపడక తన పరిధిని వీడడు ఇతరుల దుఃఖములందు సానుభూతి గలిగియుండును. దానమునొనర్చి పశ్యాత్కాన పడడు ఇన్ని సద్గుణములు గల వాడార్యుడు. ఈ విధముగా ఆర్యుడను శబ్దమునందు అనేక అత్యుత్తమ గుణములు నిండియున్నవి ఇన్ని గుణములు గలిగియున్నవాడై వ్యధైనను, ఏ దేశము, నగరము, గ్రామము, వంశము, కులము నందుత్పన్నమైనవాడైనను, మరియు తల్లిని, ఎత్తని గోధుమ, చామన నేల్లని వర్ణములు గలిగియుండినను పై గుణములు గలవాడే ఆర్యుడు. మహర్షి వేదవ్యాసుడు దిగువ ఎనిమిది గుణములు గలిగియున్నవాడార్యు డని తెలిపినాడు.

జ్ఞానీ తుష్టశ్చి దాస్తశ్చ సత్యవాదీ జితేంద్రియః ।

దాతా దయాళుర్బ్రహ్మశ్చ స్వాధార్యో హ్యష్టభిర్గుణైః ॥

అనగా; జ్ఞానియైనవాడు, సదా సంతుష్టుడై యుండువాడు, మనస్సును స్వాధీనమున నుంచుకొనువాడు, సత్యవాది, జితేంద్రియుడు, దానశీలుడు, దయాళువు, వినముడు అను ఎనిమిది గుణములు గలవాడు ఆర్యుడు.

యాస్మి-ముని తన నిరుక్తమునందు 'ఆర్య' శబ్దమునకు 'ఆర్యః ఈశ్వర పుత్రః' అను అర్థము నొనర్చినాడు. 'ఆర్య' శబ్దమునకు స్వామి, పరమేశ్వరుడు అనియును అర్థము గలదు. 'ఆర్యః స్వామివైశ్యయోః' సర్వజగత్తునకు స్వామియగు పరమేశ్వరుని సత్యమగు పుత్రుడు అనగా సదా ఆతని యాజ్ఞలను పాలించువాడే ఆర్యుడని యనిపించుకొనును. కావుననే వేదములు, ఉపనిషత్తులు, రామాయణము, మహాభారతము, మున్నగు సకల ప్రాచీన గ్రంథములందు సజ్జనులను ఆర్యులు, దుర్జనులను అనార్యులు, లేక దుస్వలను శబ్దముచే సంబోధించినారు. శ్రీరాముని ఉత్తమ గుణములను వర్ణించుచు వాల్మీకి రామాయణములో నారదముని యిట్లనినాడు.

“ఆర్యః సర్వసమశ్చాయం, సోమవత్ ప్రేయదర్శనః” ॥ వా. రా. బాలకాండ. ౧-౧౬ ॥

శ్రీరామ చంద్రుడు ఆర్యుడు, ధర్మాత్ముడు, సదాచారి, సర్వ ప్రాణులను సమద్వృత్తితో జూచువాడు. మరియు చంద్రునివలె ప్రేయదర్శనీయుడై యుండెను.

కురుక్షేత్ర భారత యుద్ధమందు వీరుడగు అర్జునుడు తన శ్వాత్ర ధర్మ కర్తవ్యము నుండి దిగజారి మోహమునందు చిక్కుకొనినప్పుడు భగవద్గీతయందు శ్రీ కృష్ణుడు ఆతనిని సంబోధించుచు ఇట్లనినాడు.

కుతస్యా కశ్చలమిదం, విషమే సముపస్థితమ్ ।

అనార్యజన్మసప్రస్థం, అకీర్తికరమర్జున ॥ గీత ౨ ౩ ॥

అనగా; హే అర్జునా! అనార్యులు, మరియు దుర్జనుల ద్వారా సేవించబడినట్టి, నరకమునకు గొనిపోవు, అపయశమును గలిగించు కర్తవ్య హీనత్వము నీకెట్లు ప్రాప్తించినది?

కైకేయి శ్రీరాముని అరణ్యమునకు పంపించుటకు కోరినప్పుడు దశరథమహారాజు ఆమెను 'అనార్య' శబ్దమున అనేక పర్యాయములు రామాయణముననుసరించి ప్రయోగించినాడు. ఎట్లనగా;

మృతే మయి గతే రామే, వనం మనజపుంగవే ।

హస్తానార్యే మమామిత్రే, సకామా నుభీనీ భవ ॥ వా రా. అయోధ్యాకాండ ౧౩-౫ ॥

స్వయముగా వాల్మీకి అనార్యోచితముగు ఈ హానికరముగు కోరికను గూర్చి;

తదప్రియమనార్యాయా, వచనం దారుణోపమమ్ ।

శ్రుత్వా గతవ్యథో రామః కైకేయాం వాక్యమబ్రవీత్ ।

ఈ యయోధ్యాకాండమందు ౧౯-౧౯ లో అనార్య శబ్ద ప్రయోగము చేసినాడు.

8.3 మహాత్మా బుద్ధుడు - ఆర్య శబ్దము

మహాత్ముడగు గౌతమ బుద్ధుడు కూడా సజ్జనులను ఆర్య శబ్దముతో సంబోధించుచు ఆర్యుని లక్షణమును గూర్చి ఇట్లు చెప్పియున్నాడు.

న తేన అరియో హోతి, యేన పాణాని హింసతి ।

అహింసా సబపాణానం, అరియోతి పపుచ్చతి

॥ ధమ్మపద ౨౭౦ ॥

ప్రాణులను హింసించుట, హత్యయొనర్చుట మున్నగు కృత్యము లొనర్చు వాడెవ్వడును ఆర్యుడూలేడు. ప్రాణుల అహింసవల్ల మానవులు ఆర్యులు, శ్రేష్ఠులు, ధర్మాత్ములు, సదాచారులని పిలువబడుదురు.

పాఠాసీకులు, మరియు జైనమతావలంబులందు కూడా ఆర్యశబ్దము శ్రేష్ఠ పురుషులకై ప్రయోగించబడినది. జైనుల తత్వార్థ సూత్రములు అ. ౩౦ 'ఆర్య శ్రేష్ఠా శ్చాశ్చ' మున్నగు సూత్రములు గలవు. వీనియందు శ్రేష్ఠులు 'ఆర్య' నామముచే స్మరణ మొనర్చబడినారు. ఇప్పటికిని జైనుల సాధ్యమణులు ఆర్య, తేక ఆరజాయని పిలువబడుచున్నారు. శ్రీ రతన్ చంద్ర జైన్ కృత 'అర్థ మాగధీకోశము ౨వ భాగము పు. ౮౨లో ఆరియ, తేక ఆర్య అర్థము విశదము, పవిత్రము, శ్రేష్ఠము, పాపహితము మరియు High in Civilization అని గలదు.'

౩.4 జిందావస్తీలో ఆర్య శబ్దము

పాఠాసీకుల మానసియ ధర్మ గ్రంథముగ జిందావస్తీయందు శ్రేష్ఠ జనులకు 'ఆర్య' శబ్ద ప్రయోగము వందల మార్లు గాన్పించును. ఉదాహరణమునకు జిందావస్తీలో సిరోజహా భాగ ౧-౨౫లో 'మజ్జే' (పరమేశ్వరుడు) ఆర్యులను ప్రతిష్ఠానంతులుగా నొనర్చినాడు. సిరోజహా ౨-౯ లో 'మేము ఆర్యుల సన్మాన్యార్థము మజ్జేయొనర్చిన హవనమును జేయుదు' మని వ్రాయబడియున్నది.

యస్తద యశ్చ యొక్క. ౧౮ వ అధ్యాయము ఆర్యుల వీరత్వ వర్ణనలచే నిండియున్నది. దాని ప్రారంభిక శ్లోకమునకు అనువాదము. 'అహం మజ్జేదా అనునాతడు స్థితామా జరదుశ్చతో 'నేను ఆర్యులను భోజనము, పశుసమూహము, ధనము, ప్రతిష్ఠ, జ్ఞాన భండారము, ద్రవ్యరాశి మున్నగు వానిచే సంపన్నమొనర్చినాను. ఇందువల్ల వారు తమ అవసరములను సంపూర్ణ మొనర్చుకొనెద' రని యన్నాడు. (జిందావస్తీ భా. - ౨ పు ౨౮౩)

ఈ విషయములన్నిటిని ధ్యానమున నుంచుకొని సుప్రసిద్ధ జగద్విఖ్యాత యోగి శ్రీ ఆరవిందుల వారు 'ఆర్య' శబ్ద అర్థము, మహత్వమును గూర్చి తన త్రైమాసిక *Arya* అను పత్రిక ప్రథమాంకము ౧౯౧౪లో ఈ కాలపు సుశీక్షిత వర్గము యొక్క ధ్యానమును దానివైపు దీసికొని పోవదలచినానని ఇట్లు వ్రాసినారు.

The word Arya expresses a particular ethical and social order of well-governed life, candour, courtesy, nobility, straight dealing, courage, gentleness, purity, humanity, compassion, protection of the weak, liberality, observance of social duties, eagerness for knowledge, respect for the wise and the learned, and the social accomplishments. There is no word in human speech that has a nobler history. The Arya is he who strives and overcomes all outside him and with in him that stands opposed to human advance. Self conquest is the first law of his nature. He over-comes mind and its habits and he does not live in a shell of ignorance inherited prejudices, customary ideas, pleasant opinion, but knows how to seek and choose, to be large and flexible in intelligence even

as he is firm and strong in his will. For in every thing he seeks truth, in every thing right, in every thing height and freedom.

The Arya is a worker and warrior. Always he fights for the coming of the kingdom of God within himself and the world. -(Arya Vol. I.P. 63)

భావాద్ధేమమున; ఆర్య శబ్దములో ఉదారత్వము, నమ్రత, సరళత, సాహసము, పవిత్రత, దయ, దుర్బలుల సంరక్షణ, జ్ఞానమునకై ఉత్సుకత, సామాజిక కర్తవ్య పాలనము మున్నగు సమస్త ఉత్తమ గుణములు చేరియున్నవి. మానవీయ భాషయందు ఇంతకు మించిన ఉత్తమమగు శబ్దము లేనియును లేవు. ఆర్యుడు ఆత్మ సంయమనము, మరియు అంతర్భావ్యముగా స్వరాజ్య ప్రేమికుడై యుండును. అతడు అజ్ఞానము, బంధనము, మరియు ఏ విధమైన దాసత్వము నందుండుటకును ఇష్టపడడు. వాని ఇచ్చాశక్తి దృఢముగ నుండును. ప్రతివస్తువునం దాతడు సత్యము, ఔన్నత్యము, స్వతంత్రతలను పరిశీలించుచుండును. ఆర్యు డొక కార్యకర్త, మరియు యోధుడూ నుండి తన యందును మరియు జగత్తునందును ఈశ్వర ప్రసాదిత వైదిక జ్ఞానమును దెచ్చుటకు అజ్ఞానము, అన్యాయము, అభావము, మరియు అత్యాచారములకు విరుద్ధముగా సమర మొనర్చుచుండును.

ఈ ప్రకరణమునందు మరొక అత్యంత మహత్వ పూర్ణ విషయము ఉదాహరింప బడుచున్నది.

ఉత్తర ప్రదేశములో విద్యాశాఖ 'స్యామ్ సంస్కృత మూలక శబ్దవళి' పేరు గల పుస్తక మొకటి ముద్రణ యొనర్చినది. దీని భూమికను ఉత్తరప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సంపూర్ణానందగారు వ్రాసినారు. ఈ స్యామ్ ఆంగ్లీజి పరిభాషా శబ్దావళిని స్వ. ఆచార్య నరేంద్రదేవ్ ఠాయీ - భారత సంస్కృతి భవనము స్యామ్ నుండి లభించియుండెను. దీనియందు నివివేదప ఫుటపై గల దిగువ రెండు శబ్దములను జూచిన మాకు ఆశ్చర్యముతో బాటు అత్యంతానందము గూడ కలిగినది. ఈ 'స్యామ్' శబ్దములు దిగువ విధముగా నున్నవి.

Civilisation ఆర్య ధర్మము, = *Civilised People* - ఆర్యజనులు

ఇచ్చిల సభ్యత కొరకు ఆర్య ధర్మము మరియు సభ్య జనుల కొరకు ఆర్యజనశబ్ద ప్రయోగము 'స్యామ్' భాష యందు ప్రసలితమైయున్నదని చూపబడినది. పైనుదాహరించిన సంస్కృత గ్రంథముల ప్రమాణముచే పైదెలిపిన యర్థము ప్రకట మగుచున్నది.

8.5 దస్యులనగా నెవరు?

'దస్య' శబ్దము 'దను-ఉపక్షయే' అను ధాతువు నుండి జనించినది. కావున దీని వ్యుత్పత్తి మరియు అర్థము నొనర్చుచు యాస్కా-చార్యులు నిర్ణయము ౭-౨౩లో 'దస్యః దస్యతేః క్షయార్థాత్ ఉపదస్యన్వస్యన్ రసాః ఉపదాసయతి కర్మాణి' అని వ్రాసినారు.

అనగా; ఎవనియందు రసము, లేక ఉత్తమ గుణముల సార భాగము తక్కువగా నుండునో, మరియు యజ్ఞము మున్నగు ఉత్తమ కర్మల నాశమొనర్చునో, లేక వానికి విఘ్నములను గలిగించునో వాడే దస్యుడు. వేదములందు వాని లక్షణమిట్లు చెప్పబడియున్నది.

అకర్మా దస్యరభిన్ అమస్తదస్యవ్రతో అమానుషః ।

త్వం తస్యమిత్రహిన్ వధర్హస్య దంభయ ॥ ఋ ౧౦-౨౨-౮ ॥

అనా; దస్యదేవదక్షా; (అకర్మా) ఉత్తమ కర్మల నొనర్చుని వాడు మరియు పనిపాటులు లేని సోమరి, (అమస్తః) ఆలోచనారహితుడు. ఆలోచనా పూర్వకముగా కర్మలనొనర్చునివాడు (అస్యవ్రతః) సత్య, అహింస, పరోపకారము మున్నగు శ్రేష్ఠ కర్మలనొనర్చక అందుకు వ్యతిరేక్తముగ హింస, అసత్యము, చౌర్యము, కపటము మోసము, మున్నగు సంకల్పములతో దుష్కర్మల నొనర్చువాడు, (అమానుషః) మానవత్వపు పవిత్ర భావనన వదిలి కేవలము స్వార్థము, క్రూరము, కఠోరములచేయుచు మానవత్వము లేనివాడు, ఇంద్రవాసుము గల హి పరమేశ్వరా! ఇట్టి దస్యులను నాశపరచుము అను ఇట్టి విశేషణములతో దస్యుల పరిచయమునర్పబడియున్నది. ఋగ్వేదమందలి మరొక సుప్రసిద్ధ మంత్రములో దస్యులన;

విజానీహ్యర్హాన్ యే చ దస్యవో బుద్ధిష్మతే రస్తయా శాసదవ్రతాన్ ।

శాకీభవ యజమాన్య చోదితా విశ్వేత్తా తే సధమాదేషు చాకన ॥ ఋ ౧-౫౩-౪ ॥

దీనియందు దస్యుల విశేషణము అవ్రతులని యుంచబడినది. ఆర్యులను 'ఆర్యవ్రత విస్మజన్తో అధిక్షమి' ఋ.౧౦-౬౫-౧౧ ॥ ననుసరించి సత్యము, అహింస, పరోపకారము మున్నగు వ్రతధారి గల చోట దస్య - వ్రత హీనులు అనగా ఇట్టి ఉత్తమ వ్రతముల నొనర్చక నుందురో ఇదియే ముఖ్యముగా ఆర్యులు, మరియు దస్యుల భేదమని చెలియవలెను. ఈ మంత్రమునకు వైదిక ధర్మోద్ధారకశిరోమణి మహర్షి దయానందులు ఆర్యాభి వినయమునం దొనర్చిన వ్యాఖ్య విశేషముగా ధ్యానము నందుంచుకొనదగినది. వారిల్లు వ్రాసినారు

సర్వశక్తిమంతదవగు హి పరమేశ్వరా! నీవు (ఆర్హాన్) విద్యా ధర్మము మున్నగు ఉత్కృష్ట స్వభావాచరణములు గల ఆర్యుల నెరుగుము (యేచదస్యః) మరియు నాస్తికులు, బందిపోటులు, చోరులు, విశ్వాస పూతకులు, మూర్ఖులు, విషయలంఘలులు, హింసనొనర్చువారు, దోషయుక్తులు, ఉత్తమకర్మల యందు విఘ్నములు గలిగించువారు, స్వార్థ సాధనాతత్పరులు, వేద విద్యలకు విరోధులు అసాధ్యులు (బుద్ధిష్మతే) సర్వోపకారక యజ్ఞముల విధ్వంసకులగు దుష్టులను నీవు (రస్తయా) సమూలముగా నష్టపరచి వేయుము. మరియు (శాసదవ్రతాన్) బ్రహ్మచర్య, గాఢస్థైర్య, వానప్రస్థ, సన్న్యాసము మున్నగు ధర్మాసమ్మేలవ్రత రహితులు, వేదమార్గోచ్ఛేదకులగు అనాచారులను యథాయోగ్యముగ అదుపునందుంచుము. శీఘ్రముగా వారిని సుశిక్షితులై శిష్టులగు నెల్లు వారిపై దండనిపాతమును జేయించుము. ఏలన; (శాకీ) జీవన శక్తితో గూడ వారు మాకు ఉత్తమ కర్మలందు ప్రేరణతో సహకరించు వారగుదురగాక! మరియు నీవు మాదుష్ట కర్మలకు విరోధిని నేను ఉత్కృష్ట స్థానమునందు నివసించుచు నీ యాజ్ఞానుకూలము సమస్త ఉత్తమ కామితములను యాచించునుగాక. వానిని నీవు సఫలము నొనర్చుచుండుము. - (ఆర్యాభివినయము ౧-౧౪ అధ్యాయము)

ఆర్యులు, మరియు దస్యులందిట్టి భేదములుండును. కావుననే ఇట్టి దస్యులను నాశమొనర్చుట వేదముల ద్వారా బలపరచబడినది. ఏలన; వీరు వ్యయముగా దుష్టులగుటయేగాక సమాజమును మరియు రాష్ట్రమును విస్తృతపరచుటకు కూడా మెనుదీరురు. ఋ.౧-౧౧౭-౩లో 'దస్య' యొక్క విశేషణము (అశివస్య) అనగా,

అశాంతి కారకులు. దుఃఖదాయకులని వచ్చినది. 'మనస్తా దస్యోరశిష్య మాయా' అనగా 'అశ్విన్ అధ్యాపక పదేశిక అశ్వి' అకల్యాణ కారకులగు దస్యల దుష్టబుద్ధులను నాశపరచువారైయుందురు. ఋ.౪-౧౬-౯ లో దస్య యొక్క విశేషణము 'మాయావాన్ అబ్రహ్మదస్యః' అని కలదు. అనగా; కపటమోసముల నొనర్చువారు బ్రహ్మ (పరమేశ్వరుని)ను, మరియు వేదమును అంగీకరించక సంక్షీర్ణ పూదయము గలవారు (వృహ- వృద్ధ) ఇంద్రశక్తి శాలియును రాజు వారి యీ దుష్ట గుణములను నాశమొనర్చి జ్ఞానాదులను ప్రసారపరచి వారి అబ్రహ్మత్వమును, మరియు అజ్ఞానమును నాశమొనర్చుగాక

ఆ సంయత మిద్రణః స్వస్తి శత్రుతూర్యాయ బృహతీమన్యుధ్రామ్ ।

యయా దాసాన్యార్యాణి వృత్రా కరో వజ్రస్తుతూకా నాహుషాణి ॥ ఋ.౬-౨౨-౧౦॥

ఈ ప్రసంగమున ఈ ఋగ్వేద మంత్రము విశేషముగా ఉల్లేఖించదగియున్నది. దీనియందు 'ఇద్ర' అనగా పరమేశ్వరుడు సంపన్నుడగు రాజును సంబోధించుచు నీవు (వృత్రాదాసాని నాహుషాణి ఆర్యాణి అకరోః) ధర్మకార్యములందు విఘ్నములను గలిగించు మరియు వానిని నాశమొనర్చుదాసులను కూడా 'ఆర్య' అనగా శ్రేష్ఠులు, ధర్మాత్ములు, సదాచారులు, ధర్మకర్మ పరాయణులుగా నొనర్చువు. (శ్రీ సాయణాచార్యుని భాష్యము కూడా దిగువ విధముగా ఈ భావమునే సమర్థించుచున్నది.

హే ఇద్ర శత్రుణాం తారణాయ మహతీమ్ (అష్టుధ్రామ్) అహింసితామ్ (సంయతీమ్) సంగప్రమానామ్ (స్వస్తిమ్) కేమలక్షణాం సమృద్ధమ్ అన్యభ్యమ్ ఆ భురహే వజ్ర వన్నింద్ర యయా స్వస్త్వా (దాసాని) కర్మహీనాని మనుష్య జాతాని (ఆర్యాణి) కర్మ యుక్తాని అకరోః (నాహుషాణి) మనుష్య సమృద్ధీని నహష ఇతి మనుష్యసామైతత్ నిఘం. (వృత్రా) వృత్రాణి శత్రూన్ (సుతూకా) శోభన హింసోపేతాని అకరోః (తిలక సంస్థాన సం. భాగ. ౩పు. ౯౧)

విశేషించి ఇచ్చట నొక విషయము ఉల్లేఖించదగియున్నది. సాయణాచార్యుని భాష్యము ననుసరించియును ఇంద్రుని కార్యము ఉత్తమ కర్మహీనులగువారిని శ్రేష్ఠ కర్ములగువారినిగా నొనర్చి ఆర్యులనుగా జేయునది. దీనివల్ల స్వప్రమాగున దేమనగా, ఆర్యులు దస్యలు అనువారికి భేదము జాతి కారణముగాక కేవలము కర్మ కారణమేయై యున్నదని స్పష్టపడుచున్నది.

వేదముల యుపదేశము పతితులను ఉన్నతపరచుట, పాపులందు సైతము ధర్మభావనను జాగృత పరచి నవజీవనమును ప్రసారమొనర్చుట మరియు విశ్వమంతటినీ ఆర్యుల (శ్రేష్ఠ - సదాచారుల) నుగా జేయుటయై యున్నది. దిగువ మూడు మంత్రములందును ఈయభిప్రాయమే సూచితమగుచున్నది.

ఉత దేవా అపహితం దేవా ఉన్నయథా పునః ।

ఉతాగశ్చక్రుషం దేవా దేవాజీవయథా పునః ॥ ఋ.౧౦-౧౩౭-౧ ॥

ఇక్షం పర్వన్ అత్తురః కృణ్వన్ విశ్వమార్యమ్ ।

అపఘ్నన్ అరాధ్యః ॥ ఋ. ౯-౬౩-౫॥

అప త్యం వృజినం రిపుం స్తేనమగ్నీ దురాధ్యమ్ ।

దవిష్టమస్య సత్పుత్రే కృధీ సుగమ్ ॥ పామ. మం. ౧౦౫ ॥

అనగా; (దేవాః) హే సత్యనిష్ఠ విద్వాన్ సత్య సంహితాపై దేవాః సత్యమయా ఉ దేవా విద్వాంసో హి దేవాః (శత. బ్రా. ౩-౨-౩-౧౦) నీవు (అపహితమ్) క్రిందపడిపోయిన పతితులను (ఉన్నయథ) సైకిలేవుము హే దేవా! (ఉత) మరియు (ఆగః చక్రపక్షమ్) అపరాధములు, మరియు పాపముల నొనర్చువారిని కూడా ఆ పాపములనుండి విముక్తులగు జేసి (పునః జీవయథ) వారి యందు మరల నవజీవనమును సంచార మొనర్చుము. దేవతల (సత్య నిష్ఠగుల జ్ఞానుల) స్థుభావము ఇందు నర్థించబడినదని యెంచవలెను. సీవు పతితోద్ధారకుడవు. మరియు పాపాత్ములను సైతము పాపముల నుండి విముక్తుల నొనర్చి నవజీవనము సంచారపరచెదవు. అనియనుకొన్నను భావమునందెట్టి భేదమును పడజాలదు.

'ఇత్రం వర్తన్తే ఆపురః' ఈ మంత్రమత్యంత మహత్త్వ పూర్ణమైయున్నది. కావుననే ఆర్యులు తమ కొర్రకై దీనిని ఆదర్శపాక్యము Moto గా నెంచుకొనినారు. నీవు (ఇత్రం వర్తన్తః) జ్ఞానైశ్వర్యము, లేక ఆత్మిక శక్తిని అభివృద్ధి పరచుకొనుచు (అపురః) కర్మశీలుడవు, పురుషార్థివి, ప్రమాదరహితుడువునై (ఆరాక్షః అపఘ్నన్తః) కృపణత్వము, లోభగుణము మున్నగు వాని నాశమొనర్చి (విశ్వమ్ ఆర్యమ్ కృణన్తః) విశ్వమంతటినీ ఆర్యులు, శ్రేష్ఠులు, ధర్మాత్ములు, సదాచారులుగా నొనర్చుచు ప్రపంచమున సంచరించుచుండుము.

ఈ వైదికాదేశానుసారము అనార్యులు, దాసులు, దస్యులను కూడా ఆర్యులను గాజేయుట ఆర్యుల కర్తవ్యము. కావుననే 'విజానీవ్యోర్యాన్ యే చ దస్యవః' అను మంత్రమును ఆర్యాభివినయమున వ్యాఖ్యానించుచు మహర్షి దయానందు లిల్లు వ్రాసియున్నారు. అనగా; దస్యులు, బందిపోతులు, విశ్వాసఘాతకులు, విషయాలం పటులు మున్నగు దుష్టులను కూడా విద్యులను నేర్చి పవిత్రాచరణము గలవారై ఆర్యులతో గలిసియుండునట్లు చేయ నలెను. సంపూర్ణముగా సతితులై చక్రబలచుటకు సాధ్యము గాక ప్రపంచ విధాయకమున ప్రాణాంతముగ నుండువారికి ప్రాణాంతము జరుగవలెను. వారిపై భారీ సుంకము వేసి సమాజోన్మతికి ఎట్టి అపాయము, బాధ కలుగకుండు ఏర్పాట్లు చేయవలెను.

త్పతీయ మంత్రమునం దీ విషయము అతిస్పష్టపరచబడినది. దీని అర్థమేమన;

హే (సత్పుత్రే) శ్రేష్ఠుల రక్షణ! (త్యమ్) అట్టి (వృజినమ్) పాపులు, (స్తేనమ్) చోరులు, (దురాధ్యమ్) దుష్టుబుద్ధులు, (రిపుమ్) సజ్జనుల శత్రువులు మున్నగువారిని (అప దవిష్టమ్ అన్య) మాకు బహుచారమున నుంచుము. లేక, అట్టి దుష్టులు, దుర్మార్గుములందు నడచువారిని కూడా (సుగమ్ కృధి) ఉత్తమమార్గములందు నడచువారిగా నొనర్చుము. ఈయాదేశములు మరియు ప్రార్థనల యనుసారము ఆర్యులు దస్యులను గూడ ఆర్యులను గానొనర్చుటకు ప్రయత్న మొనర్చుచుండిరి. ఐనను అత్యధిక దుష్టులు, సమాజవిపాకకులైన వారిని నాశమొనర్చుట సమాజరక్షణమునకై తమ కర్తవ్యముగా భావించుచుండిరి. దుష్టులను సంహరించుటలో ఇతరులోచనల నేమియును జేయకుండిరి. ఆర్యవంశజులై యుండియును దుష్టులు, సమాజ నాశక కార్యములందు

ప్రవృత్తులగుచుండువారిని కూడా నాశమొనర్చుట క్షత్రియులు తమ ముఖ్య కర్తవ్యముగా దలచుచుండిరి. ఒకనేళ బ్రాహ్మణుడు జ్ఞానప్రసారము ద్వారా వారిని సన్మార్గమునకు దెచ్చుటలో సఫలము గానిచో ఈ దిగువ ఋగ్వేద మంత్రము ద్వారా సృష్టమగునదేమన ;

త్వం తాం ఇన్ద్రోభయోం అమిత్రాన్ దాసా వృత్రాణ్యార్య చ శూర ।

వధీర్వనేష సుధితేభిర త్రైరా పృథుర్నరీ నృణాం నృతమ ॥ ఋ. ౬-౩౩-౩ ॥

దీనియందు ఇన్ద్ర లేక శూరవీరుడుగు సేనాపతిని సంబోధించుచు ఇట్లు చెప్పబడినది. హే (నృణాం నృతమ్) నాయకులందును శ్రేష్ఠుడా! నీవు రెండు విధములగు శత్రువులను, వారెట్టి స్వభావము గలవారైనను (వృత్ర, దాస) ఉత్తమ కార్యములందు బాధలనుగలుగజేయువారుగాని, లేక ఆర్య వంశజులై యుండియును, ఆర్యత్వము నుండి పతనమై నీచకర్మలందు ప్రవృత్తులై యున్నవారిని నీవు ఉన్నత పరచుట గాని, నాశమొనర్చుటగాని యొనర్చుము. దీనివల్ల ఒక ఆర్యేతర జాతి విశేషముపై ద్వేష భావము సూచితము గాజాలదు. కాని సమాజ రక్షణార్థము సకల దుష్టులను నాశపరచు భావమే ద్యోతకముగుచున్నది.

ఈ ఋగ్వేద మంత్రమునందు 'ఇన్ద్రవరుణౌ' (రాజ మరియు నాతని ప్రధానమంత్రిని) సంబోధించుచు ఇట్లు చెప్పబడియున్నది.

యువాం నరా పశ్యమానాన ఆప్యం ప్రాచ్య గవ్యస్త పృథుపర్శవో యయుః ।

దాసా చ వృత్రా హతమూర్త్యాణి చ సుదాసమిన్ద్రవరుణావసావతమ్ ॥ ఋ. ౭-౮౩-౧॥

ఇచ్చట వృత్ర, దాస అనగా స్వభావ సిద్ధముగా శ్రేష్ఠ కర్మలకు విఘ్నము గలిగించువారిని నాశమొనర్చు వలయునని చెప్పినచోట, ఆర్య వంశజులైయుండియును ఇట్టి దుష్టకర్మల నొనర్చువారిని కూడా వధించుటకై స్పష్ట నిర్దేశము గలదు. దీనిచే న్యాయ పూర్ణముగు సమదృష్టి యే సూచితముగుచున్నది. ఒకజాతి విశేషము నెడ గాని వర్గ విశేషము నెడ గాని ఏవగింపు లేక విద్వేష భావములేదు. ఈ నిమిత్త ఋగ్వేద మంత్రమందును :-

అస్తర్యచ్చ జిహ్వాంసతో వజ్రమిన్ద్రాభిదాసతః ।

దాసస్య వా మఘసన్నాదర్యస్య వా సనుతర్యవయా వధమ్ ॥ ఋ. ౧౦-౧౦౨-౩॥

హే (ఇన్ద్ర) శూరవీరుడవగు సైన్యాధ్యక్షా! (అభిదాసతః) మమ్ము దాసులనుగా జేసికొను కోరికగలవారు, మరియు మో యజ్ఞుడి శుభకర్మలందు విఘ్నములను గలుగజేయువారిని నీవు నాశమొనర్చుము. వారుస్వభావముగానే దాసులు, దుష్టులు, మరియు దుష్టులైనను, లేక ఆర్య వంశజులై యుండి దుష్టుల సాంగత్యమున దుష్ట స్వభావము గలిగిన వారైనను సరే. ఈ విధ దుష్టులను ఒక జాతి విశేషమని, గాని ఆర్యులకు వాని యెడ పుణ్యత్వముగాని, ద్వేష భావము గాని వేదముల ద్వారా సమర్థించబడలేదు. దుష్టులను సప్తపరచుటకు వేదములలోని విధానమును, దాని లక్షణమును పూర్వమే 'అకర్మా దన్యరభి వో అమన్తరస్యవతో అమానుషః' ఈ ఋగ్వేద ౧౦-౨౨-౮ ॥ వ మంత్రమునదాహరించి యుంటిమి. ఈ దిగువ ఋగ్వేదమంత్రముకూడా దీనినే బలపరచుచున్నది.

అన్యవ్రతమునూనుషసుయజ్ఞామదేవయుమ్ ।

అవ స్వః ఘా దుధువీత పర్వతః మఘ్నాయ దన్య పర్వతః ॥ ఋ. ౮-౨౦-౧౧ ॥

ఇచ్చట 'దన్య' యొక్క విశేషణము (అన్యవ్రతమ్) సత్యము, అహింస, పరోపకారము మున్నగువానికి విపరీతముగా అసత్యము, హింస, స్పృహ, మున్నగు సంకల్పములుగలవాడు (అమానుషమ్) మానవత్వమును పెంపొందించు సహానుభూతి, (పేమ, దయ మున్నగు భావనలు లేనివాడు (అయజ్ఞానమ్) యజ్ఞమును త్యజించినవాడు, (ఒనర్చినవాడు) పరోపకారము మున్నగునవి లేనివాడు, అనార్యుడు, దన్యుడు (అదేవయుమ్). దివ్య గుణములు, మరియు సత్య నిష్ఠ, విద్వాంసుల నాదరించి గౌరవించువాడు ఆర్యుడు. దీనివల్ల ఏదో యొక ప్రత్యేక జాతి విశేషముగాని, వర్గ విశేషముగాని, వీరి యెడ విద్వేషముగాని, పుణాత్మముగాని లేదు. ఈ దిగువ ఋగ్వేద మంత్రమును దుష్టులకు 'దన్య' వను శబ్దమునే ప్రయోగించును వారి అగ్ని (జ్ఞానవంతుని చేయు) ద్వారా వివాళమును గూర్చిన వర్ణన గలదు. 'నక్రతూన్ గ్రథిన్ మృధ్ర వాచః పణీంరశ్రద్ధాన్' ॥ ఋ. ౨-౬-౩ ॥ ఇట్టి దన్యులు అన్ని వర్ణములందును ఆశ్రమములందును ఉండగలుగుదు 'రని మహాభారతమందును చక్కగానే చెప్పబడినది.

దృశ్యస్తే మానవే లోకే, సర్వవర్ణేషు దన్యవః ।

లిక్ష్మాస్తరే వర్తమానా ఆశ్రమేషు చతుర్వసి ॥ మ. భా. శాంతి పర్వ. ౬౫-౨౩ ॥

కావున దన్యులు, దాసులు మున్నగు వారే ఆర్యులకు భిన్నముగ జాతి, లేక భారత దేశపు మూల (ఆది) నివాసులని యనుకొనుటగాని, వేదములో వారి యెడ ద్వేష భావముగల ఉపదేశములుగలవని యనుకొనుట గాని సంపూర్ణముగా అసత్యము. వారి విషయమున కొన్ని స్థలములందు 'అసిక్షీం త్వచమ్' శబ్ద ప్రయోగము లున్నను అవి ప్రకరణము ననుసరించి ఆలంకారిక భాష యందున్నవి. ఏలన; అదే మంత్రముతో.

ఋనా శోచస్తః సం దహన్తో అప్రతాన్. త్వచమసిక్షీం భూమనో దివస్పరి ॥ ఋ. ౯-౨౩-౫ ॥

ప్రతహీనులు మేనుముల ఉపమానముతో నల్లని వారనబడిరి. ఋ. ౨-౬-౩ ॥ న మంత్రము యొక్క విగతా భాగమే విధముగ గలదు.

'అన్యథాం అయజ్ఞాన్.' ప్ర ప్ర తాన్ దన్యాంరగ్నిర్వివాయ పూర్వశ్చకారాసరాం అయజ్ఞాన్.' అనగా పణి (జూదము) వంటి వ్యాపారములందుండు స్పృహలు (గ్రథిణః) కుటిలత్వపు ముడులను వేయువారు (అక్రతూన్) శుభకర్మలొనర్చు సంకల్పములు లేనివారు (మృధ్ర వాచః) వికృత సంభాషణమొనర్చువారు (అశ్రద్ధాన్) శ్రద్ధ, లేక సత్యధారణ భావములేనివారు (అప్రతాన్) వాస్తవముగ విదవత్త, సత్సంగము, దానము మున్నగు వాని వృద్ధిని నల్లనివారు (అయజ్ఞాన్) యజ్ఞములొనర్చనివారు (అగ్నిః) అగ్రజాడగు వాయుకుడు అట్టివారిని క్రిందికి కూల్చివేయును.

'గాథా ఉన్నైతి' లో జరచుచు యనునాతడు చెప్పినదాని ఆంగ్రిజీయునవార మిది.

©That I will ask thee, tell me it right, thou living God, who is the religious man and who the impious, after whom I wish to inquire? with whom of the both is the black spirit

and with whom the bright one? Is it not right to consider the impious man who attacks me and thee, to be a black one.

ద్రష్ట దురాచారుల నిచ్చట ప్రారంభమున(మొదట) వైతే *Black Spirit* లేక నల్లని ఆత్మగలవారని, ఆపిదస నల్లనివారని స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది. ఇట్టి ప్రయోగమే అన్ని భాషల యందును ఉండదు. కావున చాల తక్కువ చోటులందు ఇట్టి ప్రయోగములను జూచి ఆర్యులు తెల్లగా నుండిరి. దస్యులు లేక దాసులు నల్లని వర్ణము గలవారై యుండిరినియు, కావుననే ఆర్యులు వారిని ద్వేషించుచుండిరిని తలచెదరు. ఆర్యుల, దస్యుల మధ్య భేదము వారి వారి గుణ కర్మ స్వభావముల నాశ్రయించి యుండెను. గాని జాతీయభేదము *Racial difference* చేతగాదు. దస్యులు కూడా తమ గుణ కర్మ స్వభావముల పరివర్తన మొనర్చుకొని ఆర్యుల లగుచుండిరి. మరియు ఆర్య వంశోత్పన్నుడగు పులస్త్యునివంటి బ్రహ్మర్షి కులమున జన్మించినను రావణుని వంటివారు కూడా దురాచారులు, దస్యులు లేక 'రాక్షసు'లని యనిపించుకొనినారు.

వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు పు.331ని *Reference* లో ఈవిధముగ పరివర్తనమును స్వీకరించినారు. మేము వారి వితిపోసిక పక్షమును ఉత్తమముగా నెంచకున్నను వారి బల్బూథ్‌ను సంజ్ఞావాచకముగా స్వీకరించలేము. ఐనను వారి యీ టిప్పణిని ఈ ప్రసంగమున ఉదాహరించుట ఉచితమని యెంచుచున్నాము. వారిట్లు వ్రాసినారు.

At least one dasa chief, however, named Balbuth had adopted Aryan culture and even patronised Brahman singers. P.351

అనగా; 'బల్ బూత్' అను పేరుగల దాస సర్దారుడు ఆర్య సంస్కృతిని స్వీకరించి యుండెను. మరియు నాతడు బ్రాహ్మణ గాయకుల, మరియు ఋషుల సంగీతములను మొనర్చుచుండెను. ఈ విషయమే 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల మరొక టిప్పణియును ఉదాహరించుట యోగ్యమని తలచుచున్నాము.

It is significant that as a rule Indra himself has been made to combat the Dasa princes on his own initiative and not in course of rendering merely routine assistance to Aryan chiefs for it shows that even in the heydays of Rigvedic culture there was no longer a living memory of the first encounters with the aboriginal races - Vedic Age P.347

ఈ విషయము మహాత్మ పూర్ణమైయున్నది. ఏమనగా; ఒక నియమానుసారము ఇంద్రుడు దస్యుల లేక దాసుల నాయకులతో స్వయముగా యుద్ధమొనర్చివాడా? లేక ముఖ్యులగు ఆర్యుల సహాయ ప్రయత్నముల ద్వారా? దీనిచే వైదిక సంస్కృతి యొక్క పరాకాష్ఠ దినములందు కూడా భారత దేశము యొక్క ఆదివాసులతో ఆర్యుల మొదటి సంఘర్షణము లేక యుద్ధముల స్మృతి ఏదీయును చేయబడకుండెనని స్పష్టమగుచున్నది.

8.6 మహర్షి దయానందుని లేఖ

వాస్తవమేమనగా; ఆర్యుల మరియు దస్యుల, లేక దాసుల మధ్య ఎలాంటి యుద్ధములు జరుగలేదు. ఆర్యులెక్కడో బయటనుండి వచ్చినవారు కానేకారు. వారు ఈ దేశమునందు మూల(ఆది) నివాసులు టిబ్బతు

(తివిష్టవము) నుండి వచ్చి ఇచ్చటనే స్థిరపడినారు. మహర్షి దయానందులు సత్యాగ్రహాశ్రమము నందిట్లు వ్రాసినారు.

ప్రశ్న :- మొదట నీ దేశము (ఆర్యావర్తము) నేమి పేరుండెను. ఇందెవరు నివసించుచుండిరి?

ఉత్తరము :- ఇంతకు పూర్వ మీ దేశము పేరేమియు లేకుండెను. ఆర్యుల కన్న పూర్వ మిచ్చట నివసించుచుండిరి. ఆర్యులు స్పష్టాదినుండి కొంతకాలము తరువాత త్రివిష్టవము నుండి నేరుగా ఈ దేశమునకే వచ్చి స్థిరపడినారు.

ప్రశ్న :- కొందరి కథనమును బట్టి వీరు ఈరాష్ట్రముండి వచ్చినారు. కావుననే వీరి పేరు 'ఆర్యు'లని ఏర్పడినది. వీరికన్న పూర్వ మిచ్చట ఆటవిక జాతివారూండిరి? వారిని అసురులు, లేక రాక్షసులని యనుచుండిరి. ఆర్యులు తమములాము 'దేవత'లమని చెప్పుకొనుచుండిరి, వారితో యుద్ధము జరిగినది. దానినే దేవాసుర సంగ్రామ మనివారు గదా?

ఉత్తరము :- ఇది సంపూర్ణముగా అబద్ధమైయున్నది.

విజానీహ్యార్యాన్ యే చ దస్యన్ బుద్ధిఃకృతే రక్షయా శాసదప్రతాన్ || ఋ.౧-౫౧-౮||

ఉతకూర్షే ఉతార్షే..... || అథర్వ. ౧౯-౬౨-౧||

ఆర్యులనగా, ధార్మికులు, విద్వాంసులు, ఆప్త పురుషులు మున్నగువారు. ఇందుకు విరుద్ధముగా దస్యులు, దుష్టులు, అధార్మికులు, అవిద్వాంసులు, చోరులు, బందిపోటులు మున్నగువారు. వేదముల్నిట్లు చెప్పుచున్నప్పుడు విదేశీయుల కవల కల్పితములను బుద్ధిమంతులగువారెవరును విశ్వసించరు. అని ఇంతకు పూర్వమే చెప్పినాము.

- డీర్లీ సార్వ దేశిక సభ ప్రచురణ, సంస్కృ. ౧- సత్యాగ్రహప్రకాశము. సము.౮.పు.౨౨౮||

౩.7 శ్రీ అరవిందయోగి గారి మహత్వ పూర్ణ లేఖ

ఈ విషయములో పాశ్చాత్య విద్వాంసుల అభిప్రాయముల కన్న ముందు మన జగద్విఖ్యాతులగు (శ్రీ అరవిందయోగిగారి 'వేద రహస్యము' మొదటి భాగము (ఆచార్య అభయదేవుద్వారా అనువదింపబడినది)లోని 'అంధకార పుత్రులు' అ.౨౫. మరియు 'దస్యులపై విజయము' ౩-౨౩ నుండి కొన్ని ఉదాహరణముల నిచ్చుట ఉచిత మనుకొన్నాము. ఇందువల్ల ఈ వివాదాస్పద విషయముపై చక్కని వెలుగు ప్రసరించ గలదు. ఇంతేగాక ఆర్యవర్ణము దస్య వర్ణము మున్నగు శబ్దముల సృష్టికరణము ఆగును. (శ్రీ అరవిందుల వారు అనేక వేద మంత్రముల అధ్యాత్మిక, హృదయానందకర వ్యాఖ్యానమునర్చుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

'ఒక్కసారిగా మేమనేక సార్లు చూచియున్నాము. అనగా; అంగిరసుల, ఇంద్ర, సరమల కథయందు పణుల గుహ నుండి ఉషా, సూర్య, మరియు గోవుల విజయపుగాథ యొక్క అర్థమంత్రాంతముల ఆర్యుల, మరియు గుహానివాసులగు ద్రవిడుల మధ్య జరిగిన రాజనైతిక, లేక పైవిక సంఘర్షణ వర్ణనయని తలచుట గొప్ప పొరపాటేయగును. అది ప్రకాశాన్వేషకుల, మరియు అంధకార శక్తుల మధ్య జరిగిన సంఘర్షణమే. ఈ రూపమున పణులను అంధకార శక్తులు, దస్యులు, పవిత్ర వేదవాణిని ద్వేషించువారు, హింసించును, సోమరసమును దేవతల కర్పించనివారు, గోవులు, అశ్వములు మున్నగు సంపదలన్నియు తమవేయని తలచువారు, వానిని (ద్రష్టల (ఋషుల)

గు వారికి ఈయనివారు, యజ్ఞములనొనర్చునివా రని అంగీకరించవచ్చును. ఋగ్వేదమునందు ఏపుట యుద్ధముల విషయము వర్ణన వచ్చినను అది భౌతికయుద్ధము లేక కొల్లగొట్టుట వంటిదిగాదు. అది ఆధ్యాత్మిక సంఘర్షణము, ఆధ్యాత్మిక విజయమే యనుట నిశ్చయము. - వేద రహస్యము పు. 300, 306

ఈ దస్యుల సామాన్య స్వరూపమును జూపునట్టి ఋ. ౫-౧౪-౪ మంత్రమిట్లున్నది.

అగ్నిర్భూతో అరోచత ఘ్నన్ దస్యాన్ జ్యోతిషా తమః । అవిష్టద్ గా అపః స్వః ॥ ఋ. ౫-౧౪-౪ ।

అగ్ని పుట్టి ప్రకాశించినది. జ్యోతి నుండి దస్యులను, అంధకారమును హనన మొనర్చును ఆయనగోవులను, జలమును, స్వః ను పొందినవాడు... ఏలన; సమరమంతయును ప్రకాశాంధకారముల మధ్య, సత్వాసత్యముల మధ్య దివ్యమాయా, అదివ్యమాయల మధ్య యునవలెను. కావున దస్యులనెచ్చిట అంధకారమనియే పంచబడినది. మరియు నీయగ్ని ఉత్పన్నమై ప్రకాశించునప్పుడే జ్యోతి యుత్పన్నమగును. దీని ద్వారా నాతడు దస్యులను అంధకారమును నాశమొనర్చును. ఐతిహాసిక వ్యాఖ్య ఇచ్చుట ఏ మాత్రము పనికిరాదు. - వేద రహస్యము పు. 300

నాయభిప్రాయమున సత్యప్రకాశమున ఆర్య జ్యోతి యొక్క ప్రకాశమే ఆర్య వర్ణము, అనగా ఆర్యవర్ణము 'జ్యోతిరగ్రాః' అనగా జ్ఞానము యొక్క ప్రకాశము, అజ్ఞానమును రాత్రి యొక్క నలుపు పణుల వర్ణమే దాసవర్ణము. బహుశః ఈ విధముగా వర్ణముల అర్థము తెలియును. ఏలన వర్ణము స్వభావమును ప్రకటించును. ఇది ప్రాచీనార్యులందు ఒక ప్రవలిత ఆలోచనమై యుండెను. తరువాత కాలములో ఈ వేర్వేరు వర్ణము (రంగు)లు అనగా; తెల్లని, నల్లని, పచ్చని, ఎఱ్ఱని ఈ నాలుగు వర్ణముల భేదము నొనర్చుట వ్యవహారము నకు వచ్చినదని నాకు తోచుచున్నది. (- పు. 300.)

ఈ దస్య, అన్యత, అజ్ఞాన మను కుటీల శక్తులు పడియొక్క దుష్ట శక్తులే. ఇవి తమ మిథ్యా జ్ఞానము, మిథ్యాబలము, మరియు మిథ్యా సంకల్ప కర్మలను దేవతల, లేక ఆర్యుల సత్య జ్ఞానము, సత్యబలము, సత్యసంకల్పము మరియు కర్మల విరోధమున దగిలిపోవును. ప్రకాశము విజయమును భావము మిథ్యాజ్ఞానము, లేక దానవీయ జ్ఞానముపై సత్యము యొక్క దివ్య జ్ఞానము యొక్క విజయమే. (- పు. 300)

8.8 ప్రిన్సిపల్ శ్రీనివాస అయ్యంగారి లేఖ

ప్రిన్సిపల్ పి. టి. శ్రీనివాస అయ్యంగారు ఒక సుప్రసిద్ధ దాక్షిణాత్య విద్వాంసుడు. ఆయన *Dravidian Studies* అను పుస్తకమును వ్రాసినాడు. దానియందాయన ఆర్యుల, దస్యుల భేదములను జాతీయ భేదముగా నెంచక గుణ, కర్మ, స్వభావముల నాశ్రయించిన భేదములుగానే అంగీకరించినాడు. ఆయన ఇట్లు వ్రాసినాడు.

The Aryas and Dasyus or Dasas are referred to not as indicating different races.... The words refer not to race but to cult..... The Dasyus are without rites, fireless, non-sacrificers without prayers, without riks, haters of prayers. Thus the difference between Aryas and Dasyus was not one of race but of cult.

వేదాదులందు నిర్దేశింపబడిన ఆర్యులు, దస్యులనును వివేచింప జూతిన భేదములను సూచించునవి గావు. కానియవి భిన్న క్రియారూపములను, మన్వన్తములను, లేక సంస్కృతిని సూచించును. దస్య అయజ్ఞా (యజ్ఞము నొనర్చునది) అకర్ములు, శ్రేష్ఠ కర్ముల నొనర్చునారు. ప్రార్థన నొనర్చునారు, వేద రహితులు (అబ్రహ్మ) ప్రార్థనలను ద్వేషించువారు (బ్రహ్మద్విట్) మున్నగువారు. ఈ ప్రకారముగా ఈ ఆర్యుల మరియు దస్యుల భేదము జాతి భేదముగాక సాంస్కృతిక భేదమైయున్నది. దక్షిణ భారతము నందలి ఒక సుశిక్షిత విద్వాంసుని యీ లేఖ అత్యధిక మహత్త్వపూర్ణముగలది.

8.9 'శ్రీరామ చంద్ర దీక్షితార్' అను విద్వాంసుని లిఖితప్రాయము

మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయపు శ్రీ. వి.ఆర్. రామచంద్ర దీక్షితార్ M.A అను పేరుగల దాక్షిణాత్య విద్వాంసుడు 2౯, 30 నవంబర్ ౧౯౪౦న మదరాసు విశ్వవిద్యాలయములో మహత్త్వపూర్ణముగు రెండు వ్యాఖ్యానముల నిచ్చియుండెను. అవి ఎడియార్ గ్రంథాలయము ద్వారా ౧౯౪౭లో *Origin and spread of the Tamils* అను పేరు పుస్తక రూపములో ముద్రణమైనవి. ఆయన తన వ్యాఖ్యానముల ద్వారా ఆర్యులు, దస్యులు, ద్రావిడులను జాతీయ భేద భావములను ఖండించినాడు. ఆయన ఇట్లు వ్రాసినాడు.

The fact is that the Dasyus were not non-Aryans. The theory that the Daysus. Dravidians inhabited the Panjab and the Ganges Valley at time of the so-called Aryan invasion of India, and overcome by the latter, they fled to South India and Adopted it as their home can not stand. To say that all India was a wild country once, and that it was civilised by the invading Dravidians first and by the invading Aryans, next cannot carry conviction home..... P. 12

In the same way we have to look upon the theory of a Dravidian race. If the Aryan race theory is a myth, the theory of the Dravidian race is a greater myth. The word Dravida is the name for the speakers of a group of South Indian Languages. Tamil, Malayalam, Kanarese and Telugu. -(Origin and Spread of the Tamils) by V.R. Rama Chandra Dikshitar, M.A. P. 14

వాస్తవమేమన; జాతీయ భేద దృష్టివే దస్యులు అనార్యులుగారు. దస్యులు, ద్రావిడులు పంజాబు, మరియు గంగారేవు ప్రాంతములో నుండిరను ఒక వాదముండెను. "ఆర్యులు భారతదేశముపై ఆక్రమణ మొనర్చినప్పుడు వీరు ఆర్యులచే పరాజయమునొంది దక్షిణ భారతప్రాంతములకు పారిపోయినారు. అచ్చటనే స్థిరపడినారు" అను వాదము ప్రామాణికమైనది గాదు. భారతమంతయు భయంకర అటవీప్రాంతముగా నుండెను. దీనిని మొదటి ఆక్రాంతలు ద్రావిడులు రెండవతడవ ఆక్రమణమొనర్చిన ఆర్యులు సభ్యతగా నొనర్చినారను అపవాదము కూడా విశ్వసనీయమైనదిగాదు.

ఆర్య జాతి వలె ద్రావిడ జాతి వాదమును కూడా మేము వీక్షించదలచినాము. ఒకవేళ ఆర్యజాతి వాదము కల్పితమగుచో ద్రావిడ జాతివాదము దానికన్న అధిక కల్పితము. ద్రావిడులను శబ్దము తమిళము, మళయాలము, కన్నడము మరియు తెలుగు అనునవి దక్షిణ భారతీయ భాషావర్గీయుల వ్యావహారిక నామములైయున్నవి.

8.10 కొందరు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల సాక్ష్యములు

మ్యూర్ :- పాశ్చాత్య విద్వాంసులలో ఆర్య, దస్య, ద్రవిడ మున్నగు విషయములను సంగ్రహించినవారు చాలవరకు వ్రాసినారు. అందు 'మ్యూర్' అను మహోదయుని నామము ప్రసిద్ధమైనది. వారు *Original Sanskrit Texts Vol. II. P.387* లో స్పష్టముగా ఇట్లు వ్రాసినారు.

I have gone over the name of Dasyus or Asuras mentioned in the RigVeda with the view of discovering whether any of them could be regarded as of non Aryan or indigenous origin but I have not observed that appear to be of this character. - Original Sanskrit Texts vol. II. P.387

ఋగ్వేదములో వచ్చిన పేర్లనుండి ఎవరైనా అవార్యులు గాని, మూలనివాసుల ఉత్పత్తిని గూర్చిగాని తెలిసికొనవచ్చునోమో నేను చాల వరకు ప్రయత్నించినాను, కాని అట్టిదేదియును నాకు చిక్కలేదు.

8.11 ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ లభిప్రాయము

సుప్రసిద్ధ పాశ్చాత్య విద్వాంసుడగు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ దస్యుల విషయమున ఇట్లు వ్రాసినాడు.

Dasyu simply means enemy, for instance when Indra is praised because he destroyed the Dasyu and protected the Aryan colour.

'దస్య' అను పదమునకు ఆ వాక్యముననుసరించి ఇంద్రుని శత్రువులు కావుననే దస్యులను నాశమొనర్చి ఆర్య వర్ణము వారిని రక్షించెనను ప్రశంసగలదు. మరొక స్థానమున యాతుధానుడు మరియు రాక్షసుల విషయములో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

They (the epithets) are too general to allow us the inference of any ethnological conclusions.

అనగా; పై రెండు శబ్దములు (రాక్షసులు, యాతుధానులు) అతిసాధారణమైనవి. మరియు వానిచే ఎట్టి మనుష్యుల జాతీయ భేదమునకు సంబంధించిన పరిణామము లభించదు.

ఆర్య జాతి లేక *Aryan Race* వాదము చాల వరకు ప్రొ. మైక్స్ మూలర్ నడిపినదే. కాని ఆయన తన జీవిత అంతిమ కాలములో క్రీ.శ. ౧౮౮౮లో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

I have declared again and again that if I say Aryan I mean neither blood nor bones, nor hair nor skull, I mean simply those who speak an Aryan Language... To me an

ethnologist who speaks of Aryan race, Aryan blood, Aryan eyes and hair, is as great a sinner as a linguist who speaks of a dolichocephalic dictionary of a brachycephalic grammar. (- Biographies of words and House of the Aryans. London 1888 P. 120.)

ఈ వాక్యముల ద్వారా (ప్రా. మైక్స్) మూలర్ ఆర్యజాతి ఒక ప్రత్యేక జాతిరూపముగలదను సాక్షిని నిరాకరించినారు. ఎవరైన ఇట్లువిన వారు పాపమొనర్చినవారేయగుదురన్నారు. ఆర్యులనగా వారి యుద్ధేశ్యములో ఆర్య భాష మాట్లాడువారే నని భావము.

8.12 ప్రా.రాధ్

సుప్రసిద్ధ సంస్కృత కోశము (నిఘంటువు)ను జర్మన్ భాషలో నిర్మించిన (ప్రా. రాధ్) అనునాతడిట్లు వ్రాయుచున్నాడు.

It is but seldom, if at all, that the explanation of Dasyu as referring to the Non-Aryans, the barbarians is advisable,

అనగా; ఎచ్చటనైన దస్యవునకు అర్థము అనార్యులు - అనాగరికులని చెప్పుకొను ప్థలములేవైన యున్నవనిన అవి చాలా తక్కువగానే యుండవచ్చును.

8.13 నైస్ ఫీల్డు అభిప్రాయము

నైస్ ఫీల్డు అను పేరు గల విద్వాంసుడు *Brief View of the Caste System of the North West Provinces and Oudh* అను తన పుస్తకమున స్పష్టముగా నిట్లు వ్రాసినాడు.

There is no division of the people as the Aryan conquerors of India and the aborigines of the country, that division is modern and that there is essential unity of the Indian races. The great majority of the Brahmins are not of lighter complexion or of finer or better red features than any other caste or distinct in race and blood from the scavengers who swept the roads. (Brief View of the Caste System of the North West provinces and Oudh by Nesfield P. 27)

అనగా; భారతీయులందు ఆర్యవిజేత మరియు మూల నివాసుల వంటి విభాగములు లేకుండెను. ఈ విభాగములు పూర్తిగా ఆధునికమే. ఇట్లు సమస్త భారతీయ జాతులలో ఐకమత్యము గలదు. కొందరు బ్రాహ్మణులలో రూపవర్ణములు ఇతర జాతుల వారి కన్న చక్కగాను సుందరముగా నుండినను, జాతి మరియు రక్త దృష్టిలో రోడ్లను శుభ్రపరచు పాకీవారలకు పూర్తిగా భిన్నమైయున్నట్లేవులను భేదభావము గానించదు.

ఇట్లే ఇతర పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ప్రమాణములనెన్నియో ఈ ఆర్య అనార్యుల జాతీయ భేదముల ఖండన రూపములో నీయవచ్చును.

8.14 మనుష్మతిలో ద్రవిడులు మున్నగు విషయక వర్ణనము

మనుష్మతిలో ఆంధ్ర, చౌళ, ద్రవిడ, కాంభోజ, యవన, ఖశ, చీనా మున్నగు క్షత్రియకులోల్పన్నుల ఉల్లేఖము లభించుచున్నది. ఐనును, క్రమ క్రమముగా బ్రాహ్మణుల సంపర్కమును, వైదిక క్రియలును లోపించుటవే వారు శూద్రత్వము, లేక నీచత్వము పొందెనారు.

శనకైస్త్వ క్రియాలోపాదిమాః క్షత్రియజాతయః ।

వృషలత్వం గతా లోకే, బ్రాహ్మణాదర్భజేన చ ॥ మను. అ. ౧౦. ౪౩ ॥

పిండకాశ్చైలద్రవిడాః కాంభోజా యవనాః శకాః ॥

పరదా పహ్లావాశ్చినాః కిరాతా దరదాః ఖశాః ॥ మనుష్మతి ౧౦-౪౪॥

కుల్లక భాష్యమునందు మొదటి శ్లోకార్థమున 'ఇమా వక్ష్యమాణాః క్షత్రియజాతయః (క్రియాలోపాతి) ఉపనయాదిక్రియాలోపిన బ్రాహ్మణానాం చ యాజ్ఞాన్యాపనప్రాయశిత్తార్హ్యధర్మనాభావేన శస్త్రైః శస్త్రైర్లోకే శూద్రతాం ప్రాప్తాః ॥'

ఇందువల్ల కూడా ఆర్యులు, మరియు ద్రవిడులు మున్నగు వారి భేదము జాతీయ భేదముగాక కేవలము సాంస్కృతిక భేద సూచితమనియే తెలియుచున్నది. దీనివల్ల వేద ప్రచార శిక్షా ప్రసారములకు దూరముగా నుంచబడవచ్చును.

8.15 ఆర్యుల - ద్రవిడుల భాషలు

అనేకుల యభిమతానుసారము సామూహిక రూపములో దక్షిణ భారత భాషల నన్నిటిని ద్రావిడభాషలని యందురు. వీనియందు ముఖ్యముగా తమిళము, కన్నడము, మళయాలము, మరియు తెలుగు గణించబడుచున్నవి. సంస్కృతముతో నెట్టి సంబంధములేదు. ఇవి సంస్కృతము నుండి పూర్తిగా స్వతంత్ర భాషలు. ఈ విషయమునే అనేక పాశ్చాత్య లేఖకులు కూడా విశేష రూపములో రాజనైతికపముగా స్పష్టమిచ్చి కొరకు ప్రసార ప్రోత్సాహములొనర్చినారు. వాస్తవమున ఈ విషయము సత్యముగాదు. ఉత్తర, దక్షిణ భారతవాసుల, ఆర్యుల, ద్రవిడుల, అనగా బ్రాహ్మణ మరియు బ్రాహ్మణోత్పరులలో పరస్పరము విరోధము, విద్వేష భావము ఉత్పన్నమొనర్చుటకొరకు వారిలో అనేకులు ఇట్టి అసంగత (పాఠశాలేని) ఆలోచనలను పుస్తకముల ద్వారా ప్రచారమొనర్చినారు. దీనిని వినిన పిదప పక్షపాతరహితులగు విద్వాంసులకు నవ్వురాక మానదు. ఉదాహరణమునకు డా. టేలర్ (Dr. Taylor) అను పాశ్చాత్య విద్వాంసుని ఉద్దేశ్యమును చూపును 'తాంబీపిళ్ళి' అను దాక్షిణాత్య విద్వాంసుడు *Tamilian Antiquary Vol. II. No.2* లోని 'Origin of the word 'Arya' లో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

It was proved years ago by Dr. Taylor that a Tamiloid Language now represented by its most cultivated branch in the South, constituted the original staple of all the languages of India. The existence of a Tamilian substratum in all the modern dialects of India and of the profound influence, which the classical Tamil has exercised on the formation and

development of both the Vedic and Classical Sanskrit, is gradually coming to be recognised by students of Indian Philology.

- Origin of the word Arya by Tamby Pillai, Tamilian Antiquary Vol. II. No.2

అనగా; కొన్ని సంవత్సరములకు పూర్వము డా. బేలర్ అనునాతడు తామిలాయ్ భాష (దక్షిణ భారత భాషలన్నిటిలో ఈ తమిళ భాషయే వికసితమైయుండి ప్రతినిధిగానుండెను) భారతీయ భాషలన్నిటికి మూలభాషయై యుండెను. భారతీయ భాషా శాస్త్ర విద్యార్థులు క్రమక్రమముగా ఈ విషయమును గ్రహించుకొనినారు. భారతీయ భాషలన్నిటికి తమిళమే మూలాధారము. ఇదియే వైదిక, మరియు లౌకిక సంస్కృత నిర్మాణము మరియు వికాసమును విశేషరూపమున ప్రభావితమునర్చినది. ఇట్టి అభిప్రాయములతోనే డా. గుండర్ట్ (Dr. Gundert) మరియు ఇతర పాశ్చాత్య విద్వాంసులు కూడా ఉన్నారు. వీరియందు 'రాయ్స్ డేవిడ్స్' అనునాతని పేరుండుట మాకత్యంతాశ్చర్యము గలుగుచున్నది. ఆ ప్రా. రాయ్స్ డేవిడ్స్ అభిప్రాయమును దెలుపుచు "The Ancient Dravidians" తొలుడు శ్రీ శేష అయ్యంగార్ ఎమ్ ఏ ఇల్లు ప్రాసాదు

Prof. Rhys Davids in his Buddhist India commenting on the evolution of the Aryan languages of India maintains that the Vedic Sanskrit is largely mixed up with primitive Dravidian. (- Buddhist India. P.156)

- The Ancient Dravidians by T.R. Shesha Iyenger M.A. P.43

అనగా; ప్రా. రాయ్స్ డేవిడ్స్ ఆర్య భాషల వికాసముపై టిప్పణి మొనర్చుచు 'వైదిక సంస్కృతమందు మూల ద్రవిడ భాషయొక్క మిశ్రణ మధికముగా నున్నదని వ్రాసినాడు.

ఈ విధమున అభిప్రాయములను మేము సంపూర్ణముగా అశుద్ధము, అసంగతమని యెంచుదుము. బెంగాలీ, గుజరాతీ, మరాఠీ, పంజాబీ, పాలీ మున్నగు అనేక భాషలలో అత్యధిక సంస్కృత శబ్దము లున్నవి. ఆ పదములను ప్రక్కకు దీసివేసిన ఇకనా భాషల అస్థిత్యమే శూన్యమై పోవును. ఈ భాషలన్నిటిపై సంస్కృతమునకు మాతృస్థానము గలదు. ద్రవిడ భాషలకు తమిళ భాషయే మూలమని వ్రాయుట తలతిక్కతనము కన్న మరేమియు గాదు. 'మా రాష్ట్ర భాష మరియు లిపి' అను మా పుస్తకము (సార్వదేశిక సభా కార్యాలయము, బలిదాన భవనము ఢిల్లీ వారి నుండి పొందవచ్చును.) లో బంగాలీ, మరాఠీ, గుజరాతీ, పంజాబీ, మార్వాడీ, ఉడియా, అసమీ మున్నగు భాషలలో 'సంస్కృతము భాష లన్నిటి జనని' అని తెలిపియుంటిమి. చూడదలచిన వారు చూడవచ్చును. కాని ఈ విషయ మిచ్చుట ఇంతకన్న అధికముగా దెలుపు అవసర మనిపించదు. మేము దక్షిణ భారతములో ౨౦ సంవత్సరము లుండుట జరిగినది. దక్షిణ భారత భాషలలో సంస్కృతమునకెట్టి సంబంధము గలదో ఉదాహరణ సహితముగా చూపదలచినాము.

8.16 కన్నడము - సంస్కృతము

ఇచ్చట నేను మొట్ట మొదట కన్నడ లోక కల్లాటక భాషా విషయమే వ్రాయుదును. నేను కల్లాటక ప్రాంతముందు అనేక చోటులందు నివసించుచు అచ్చట కన్నడమును వ్రాయుట, చదువుట, మాట్లాడుటను గూర్చి చాలవరకు

అధ్యయన మొనర్చినాను. ఇంతేకాక 'వేద సందేశము' అనునొక మాసపత్రికకు నే ననేక సంవత్సరములు సంపాదకునిగా నుంటిని. ఈ పుస్తకము వ్రాయునపుడు ఈ భాషకు సంబంధించిన ఒక పుస్తకమునా వద్ద నున్నది. దీని నుండి ఒక్క ఉదాహరణమిచ్చుట చాలు ననుకుందును. ఇది ఉత్తరాది మతస్థామి శ్రీ సత్యధ్వని తీర్థ గారి విరచితము. దీనిపేరు 'అద్వైత వాద విచారము' దీనియందొట్లు వ్రాయబడినది.

'ఈ జగత్తిన్నలి సర్వదా సుఖవే నమగాగళి దుఃఖపు స్వల్పవాదరూ బొడెన్లు సర్వరిష్టలూ ప్రార్థ్యమానవార సుఖపు జీవన స్వరూపవాగ్దరూ అదరమేలే ప్రకృతి రూపవార బన్ద (ఆవరణ) ఇరువదరిష్ట అనుభవక్కే బారదే జీవరు ఓన్మోష్ట జన్మదర్శి అనేక జన్మాపాదక కర్మగళన్నూ మాడుత్ర ఆ కర్మగళిష్ట సమ్పాదిత దేహోనుభవద కాలదర్శి నానావిధ దుఃఖవన్ను అనుభవిసున జీవర దుఃఖనివృతి గోస్కర శ్రవణ, మనన నిధి ధ్యానవాది సాధన గళన్ను ఉపదేశిసున వేదఘోర ఉపదేశానుసారవాగి భగవదర్పణ బుద్ధియిన్లు సదాచార గళన్ను మాడి అన్యకరణ శుద్ధియును హోన్వి పరమాత్మన గుణగళన్ను శ్రవణమాడి ఆ విషయదర్శి అనేకవాదిగళ్ వివాదమూలక బరున సందేహదవివృత్తియాగువదర సలువాగి 'బ్రహ్మమీమాంసా' శాస్త్రోక్త ప్రకారవిచారదిన్లు తత్వ నిశ్చయమాడికొన్లు ఆమేలే పరమాత్మన శాస్త్రోక్త గుణగళ ధ్యానవన్ను మాడి ఆతన అపరోక్షవన్ను హోన్వి తన్నుదర్శియూ తన్నవరర్శియూ ఇరున స్నేహద అనేక పాలు హేచ్చాగియూ యేష్టు ప్రతిబన్దకగళు బన్దరూ కడిమి యాగదిరువ పరమాత్మన మహాత్మ్య జ్ఞానపూర్వకవార స్నేహ రూపవార భక్తియన్ను మాడి ఆ పరమాత్మన ప్రసాదవన్ను దోరకిసి ఆ ప్రసాదదిన్లు అవరకవార బన్దవివృత్తియార మేలే వైకుంఠాదిస్థానగళర్శి భగవద్గుణగళన్ను గానమాడుత్ర పరమాత్మన దర్శన సుఖవన్ను హోన్మత్త పరమాత్మన దాసవాగి సేవేయన్ను మాడుత్రా నానావిధాహార విహార గళన్ను మాడుత్రా జీవను అక్షయ్య సుఖవన్ననుభవిస తక్కుదేన్లు శ్రీ (శ్రీ గళవరు ఉపదేశవన్ను మాడిదరు)' - (అద్వైతమత విచార. పు. 2-3)

ఈ సందర్భ గ్రంథము విస్తారముగను భయముచే అర్థమునిచ్చుట మాకు అనావశ్యక మనిపించినది. ఐనను క్లుప్తముగా పరిచయ మొనర్చుము. ఈ కొద్ది వాక్యములందు జగత్, సర్వదా, సుఖ, దుఃఖ, స్వల్ప, జీవ, స్వరూప, ప్రకృతి రూప, బన్ద, ఆవరణ, అనుభవ, అనేక జన్మాపాదక కర్మ, సమ్పాదిత, దేహోనుభవ, కాల, నానావిధ, నివృత్తి, శ్రవణ, మనన, నిధిధ్యాన, ఉపదేశానుసార, భగవదర్పణ బుద్ధి, సదాచార, అన్యకరణ శుద్ధి, విషయ, వాది, వివాదమూలక, స్నేహ, శాస్త్రోక్త ప్రకార, విచార, తత్వ నిశ్చయ, ధ్యాన, అపరోక్ష, స్నేహ, ప్రతిబన్దక, మహాత్మ్య జ్ఞానపూర్వక, భక్తి, ప్రసాద, అవరక, స్థాన, గాన, దర్శన, సుఖ, దాస, ఆహార, విహార, అక్షయ్య అను శుద్ధ సంస్కృత శబ్దములు అత్యధికముగా గలవు. ఇదే విధముగా కర్ణాటక భాష లేక కన్నడమందలి సర్వ గ్రంథములందును ౬౫ నుండి ౮౦ శాతము సంస్కృత తత్వములు, మరియు తద్భుత శబ్దములుండును. కన్నడ భాషావేత్త లెల్లరును ఈ విషయము నెరుగుదురు. ఈ నివృత్తి 'సంస్కృత పుత్రి' యనబడు హిందీ భాషకన్న తక్కువేమి గాదు. ఇట్టి భాష విషయములో దానికి సంస్కృతముతో ఏ విధముగ సంబంధము లేదని యనుట ఎంత అసత్యమో ప్రత్యేకముగా చెప్ప అవసరము లేదు.

8.17 తెలుగు - సంస్కృతము

ఇప్పుడు మేము తెలుగు భాషకు సంస్కృతముతో ఏమైనా సంబంధమున్నదా, లేదా? యను విషయమును (ప్రమాణ పూర్వకముగా చూపుటకు ప్రయత్నింతుము. దిగువ కొన్ని తెలుగు (ఆంధ్ర భాష) పద్యములనిచ్చుచున్నాను. చూడుడు.

ఒక సుప్రసిద్ధ సంస్కృత శ్లోకమునకు తెలుగు అనువాదమిట్లున్నది చూడుడు.

దానము, భోగము నాశము పూనికతో మూడు గతులు భువి ధనమునకున్ ।

దానము భోగము నెరుగని దీనుని ధనమునకు గతి తృతీయమె పాగుగన్ ॥

ఇది దిగువ చూపబడు భర్తృహరి శ్లోకమునకు తెలుగు అనువాదము. ఈ తెలుగునకు సంస్కృత సంబంధ శ్లోకమునకెంతటి సంబంధముగలదో చూపబడుచున్నది.

దానం భోగో నాశః త్రిస్తో గతయో భవన్తి విత్తస్య ।

యో న దదాతి న భుక్తే తస్య తృతీయా గతిర్భవతి ॥

ఈ పద్యమునందు దాన, భోగ, నాశ, ధన, భువి, గతి, తృతీయ అను నీశబ్దములన్నియు శుద్ధ సంస్కృతమునకు చెందియున్నవని ప్రత్యేకముగా వ్రాయనవసరము లేదు.

ఈ గ్రంథమును వ్రాయునప్పుడు నాచేతిలో దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచార సభ మద్రాసు వారు ప్రచురించిన 'తెలుగు స్వయం శిక్షక్' అను పుస్తకము గలదు. దానినుండి తీసిన దిగువ కొన్ని శబ్దములను పాఠకుల అవలోకనార్థ మిచ్చట వ్రాయుచున్నాను.

(ప్రతి దినము మనము వ్యవహరించు భోజనము, అన్నము, నీరు, త్వరగా, శీఘ్రముగా, ఆకాశము, స్వప్నము, స్నేహితుడు, సరళము, భాష, మూర్ఖుడు, ఆనందముగా, సిద్ధముగా, జన్మభూమి, దూరము, వర్షకుడు, దావాముగా, శిష్యులు, మంచి, భార్య, సోమరి, శుభ్రము, స్నానము, దేశము, భర్త, పుస్తకము, కొంచెము, పద్యము, శాంతము, దీపము, ఊమింపుడు, అధికము, సౌఖ్యముగా, సరసము, ముఖ్యము, ఫలము, సముద్రము, మేఘము, జనము, వధువు, వరుడు, గురువు, వస్తువు, చరిత్రము, పిత, మాత, నాయకుడు, నాయిక, జనని, వనము, కవి, సూర్యుడు, నక్షత్రములు, రాత్రి, పాఠశాల, పెత్తి ఉరము, తపస్సు, మహిమము, జాము, వజ్రము, ప్రకారము, సహాయము, అహ్వనము, కుక్క, కాకి, అడవి, అటవి, సింహము, ఉత్తరీయము, చీర, శొంతి, సైంధవ లవణము, ధాన్యము, ఫలాహారము, కమలాఫలము, ద్రాక్ష పండు, దానిమ్మ పండు, కంచు మువ్వగు సంస్కృత శబ్దములు ఇంత అధికముగానుండునప్పుడు ద్రవిడ భాషయగు కారణమున అది సంపూర్ణముగా స్వతంత్రమే నని తెలుపుట ఎంత అసత్యమో చూడుడు. ఉత్తర భారతములో నుండు పండితు లెల్లరును ఈ భాషల నెరుగని కారణమున సంపూర్ణముగా అసత్య మగు నీవచనములను జూచి ఆ ద్రవిడ భాషలకు సంస్కృతముతో ఎట్టి సంబంధము లేదని విశ్వసించుదురు.

౭. 1౭ మళయాలము - సంస్కృతము

మళయాల భాషలో సంస్కృత శబ్దములు తెలుగు మరియు కన్నడము కన్న అధికముగా నున్నవి. నేను దక్షిణ భారతములో చాలకాలము వరకుండుట, మరియు మలబార్, బ్రావెంకూర్ మున్నగు ప్రదేశముల యాత్రన సర్వు అవకాశము లభించినందువల్ల ఆ ప్రాంతమువారు సంభాషించుకొను భాషయందు అత్యధికముగా సంస్కృత పదములుండుట జూచినాకు అధిక సంతోషము గలిగినది. కొందరు ఈ మా దక్షిణ భారత భాషలకు సంస్కృతముతో సంబంధమేమియును లేదని చెప్పుట విని ఆశ్చర్యమును గలిగినది. మళయాలమహాకవి 'వల్లభోల్' 'గారి కవిత (పద్యము) ను చూడుడు.

గీతక్క మాతావాయ భూమియే దృఢమిత మలిరియోహ కర్మయోగియేద్రసవిక్కా ।

హిమవద్ విష్ణావల మధ్యదేశత్తే కాణా శముమే శీలచ్చే సునితమ్ సంహత్తనే ॥

గంగపారోలుకున్న నాహిలే శరిక్కిత్ర మంగలమ్ కాయ కుమ్ కల్పపాదవ ముణ్ణాయూన్న నమస్తే గతత్వ ।
నమస్తే దురాధర్ష నమస్తే ।

సుమహాత్మన్ । నమస్తే జగద్గురో ॥

ఈ చిన్ని పద్యమునందు గీత, భూమి, మతి, కర్మయోగి, ద్రసవ, హిమవద్, విష్ణావల, మధ్యదేశ, శము, శీల, సంహ, మంగలమ్, గతవర్ష, దురాధర్ష, సుమహాత్మన్, నమస్తే, జగద్గురు మున్నగు శుద్ధ సంస్కృత శబ్దములు గలవు. తద్బవ శబ్దములైతే లెక్కలేనన్ని గలవు. ఒకప్పుడు భారతీయ లోక సభ (పార్లీయమెంటు) కు ఉపాధ్యక్షుడుగానున్న సుప్రసిద్ధ దాక్షిణాత్య విద్వాంసుడుగు శ్రీయుతులు ఆనంతశయనం అయ్యంగారు ౧౯౫౩ డిసెంబర్ ౧౧వ తేదీలో ఢిల్లీ విశ్వ విద్యాలయమునందు సంస్కృత పరిషత్తును ఉద్ఘాటన మొనర్చుచు ఎంత వాస్తవమును ప్రకటించియున్నారో చూడుడు.

The Sanskrit was the fountain head of all Indian languages. All Indian languages were offshoots of Sanskrit. Bengali and Telugu had about 75 percent Sanskrit words, while Malayalam had about 90 percent. The only change was that the Sanskrit words had been absorbed with slight changes here and there. (Shri Anant Shayanam Iyengar's Speech as reported in the Hindustan Times, New Delhi 13-12-1953).

అనాఁ: సంస్కృతము సమస్త భారతీయ భాషల ఆది (సోతస్సు). భారతీయ భాషలన్నియును సంస్కృత బిడ్డలు. వంగ మరియు తెలుగులో దాదాపు ౭౫% సంస్కృత శబ్దములున్నవి. మలయాళ భాషయందు ౯౦% శాతము సంస్కృత శబ్దములు గలవు. కాని అచ్చటచ్చట సంస్కృత శబ్దములు కొంత మార్పుతో ఈ భాషలో చేర్చుకొనబడినవి. నేనప్పుల నున్నప్పుడు ౧-౫-౧౯౫౪ న ఢిల్లీ పబ్లిక్ గ్రంథాలయములో ఇంద్రప్రస్థీయ పరిషత్తు ఉత్సవములో వ్యాఖ్యానమొనర్చుచు శ్రీ ఆనంతశయనం అయ్యంగారిల్లన్నాడు. 'తెలుగులో ౭౫%, కన్నడములో ౮౦%, మలయాళములో ౯౦%, తమిళములో ౫౦శాతము సంస్కృత శబ్దములు గలవు' అని

(శ్రీ ఆనంత శయనం అయ్యంగార్ వంటి సుప్రసిద్ధ, నిపుణుల, దాక్షిణాత్య విద్వాంసుల యీ సాక్ష్యము అత్యంత మహత్వపూర్ణమైనది.

8.19 తమిళము - సంస్కృతము

ఇతర భాషలవలెనే తమిళ భాషకు సంస్కృతముతో గల సంబంధమును గురించి వ్రాయుచున్నాను. తమిళ భాషకు సంస్కృతముతో ఎట్టి సంబంధము లేదని తరచుగా యనబడుచున్నది. కాని ఇది నిజము గాదు. ఢిల్లీ సంస్కృత పరిషత్తులో (శ్రీ ఆనంతశయనం అయ్యంగారు చేసిన వ్యాఖ్యానములో దక్షిణాది భాషలన్నిటికి సంస్కృతము ప్రాతస్సు, మరియు ఈ భాషలన్నియు సంస్కృత మను మహావృక్షము యొక్క శాఖలు అని మనము పైన చూచినాము. తమిళ భాషకు సంస్కృతముతో గల సంబంధమును గూర్చి (శ్రీ దొరైస్వామి అయ్యంగార్ ఆను విద్వాంసుడు ' ఢిల్లీ సార్వదేశిక' మే నెల ౧౯౪౭లో ప్రకటించిన వ్యాసమును ఉదాహరించుట ఉచిత మనిపించుచున్నది. (శ్రీ దొరైస్వామి అయ్యంగారి మాతృ భాష సైతము తమిళ భాషయే. ఈ వ్యాసమునందిట్లు గలదు.

మద్రాసు ప్రాంత తమిళ భాష ఒక సర్వతంత్ర స్వతంత్ర భాషయై యున్నదని దీనికి సంస్కృతముతో ఎట్టి సంబంధము లేదనియు యనుకొందురు. కాని యిదియును వాస్తవము గాదు. ఇందుకు ఉదాహరణము 'కంబ రామాయణము' నీయబడుచున్నది. కేవలము ఆధునిక తమిళ గ్రంథములందోకా పురాతన తమిళ గ్రంథములందు తమిళ కావ్యములందును సంస్కృత శబ్దము లనేకములు యథాతథముగా కొన్ని అపభ్రంశరూపమున గ్రహింపబడియున్నవి. ఇంతేగాక తమిళుల సంభాషణలో సంస్కృత పదములు కుప్ప తెప్పలుగా నిండియున్నవి. సంస్కృతము లేకుండా ఏపనియు జరగదు. కంబ రామాయణములో అనేక సంస్కృత పదములు అపభ్రంశరూపమున నిండియున్నవి. స్థానీ పులాక న్యాయముగా, కావ్యపుష్టి కొరకు కొన్ని ఉదాహరణలీయబడుచున్నవి.

'తిరుప్పావై' అను పురాతన తమిళ శాస్త్రములో అనేక సంస్కృత శబ్దములు గాంచవచ్చును ఉదా:- సీరాహ (స్థానమొనర్చుట, సీటి యండుకొను మున్నగునవి. 'సీరు' జలవాచక శబ్దము. (నాలారం తిరువామ్ మాషి) తమిళవేద మనబడు దీనియందు అనేక శబ్దములుగలవు. నైట్టుకలే దైవమనరులో దైవమనునది సంస్కృత శబ్దము. ఆంగంగిలార పడి తంగు ప్రకాశమామ్ ఆనంద పూర్తి యహి లోని ప్రకాశ్, ఆనంద్, పూర్తి అనునవి శుద్ధ సంస్కృత పదములు, దైనిక వ్యవహార భాషలో 'జలమ్' అను సంస్కృత శబ్దము తమిళవాడుకమునందున్నది. 'శకర్చిరై' అనునది సంస్కృత శర్చి-రా యను పదమునకు అపభ్రంశము 'ఆమ్' ఔను అనునది సంస్కృత శబ్దమే.

ఈవిధముగా ఇంకా అనేక ఉదాహరణము లీయవచ్చును. తమిళ లిపియందు అక్షరములు తక్కువగానున్న కారణమున సంస్కృత శబ్దములను స్పష్టముగా వ్రాయలేము. కావుననే సంస్కృత ప్రకాశమునైతే వేరే లిపి రూపు దాల్చినది. అది 'గ్రంథాక్షరమ్' అను పేర ప్రసిద్ధమైనది. ఈ పేరులో గ్రంథ్, అక్షరము అను రెండు పదములు సంస్కృత శబ్దములే.

ఈ విధముగా తమిళ భాషయును సంస్కృత శబ్దములు లేకుండా నడవలేదు. తల్లి లేకుండా సంతానము ఉన్నతిబడయగలదా? బెంగళూరు నగర ప్రేరణచే శ్రీ దొరైస్వామి అయ్యంగార్ లేఖ ఒకటి 'పార్వదేశిక్' డెహ్రీ మే నెల ౧౯౪౭ అంకములో ఒక తమిళ పుస్తకమును గూర్చి ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

'శ్రీరామ మిథులిమ నగర చేంగూ శివధనుష్టై అతిశీఘ్ర బడైదు జనక పుత్ర సీతా ద్వేష్టి వివాహం ముద్దిస్తదూం ప్రజైకల దమ్మతీకులై అతి సంతోష తుడన అళ్లై హోరం శైనదత్ ఈ వాక్యమునందు 'నగర, శివ ధనుష్టై అతిశీఘ్ర, జనకపుత్ర, వివాహ, ప్రజా, దమ్మతి, అతిసంతోష' మున్నగునవి శుద్ధ సంస్కృత శబ్దములు. ఈ పుస్తకమును వ్రాయునపుడు మద్రాసు దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచారసభవారు ముద్రింపజేసిన, మరియు (శ్రీ ఎమ్. మహాలింగమ్ బి. ఏ . ద్వారా రచింపబడిన 'తమిళ స్వయం శిక్షక్' అను పుస్తకము నా చేతిలో నున్నది. దాని నుండి దిగువ వ్రాయబడిన కొన్ని శబ్దములను పాఠకుల పరిశీలనార్హము ఇచ్చుట వ్రాయబడుచున్నది.

<u>తమిళము</u>	<u>సంస్కృతము</u>	<u>హిందీ</u>
గ్రామము	గ్రామః	గాఁపు
వార్త	వార్తా	బాత్
పట్టణమ్	పత్తనమ్	శహర్
శుద్ధమాన్	శుద్ధమ్	శుద్ద్
జలమ్	జలమ్	జల్
దూరమ్	దూరమ్	దూర్
పుస్తకమ్	పుస్తకమ్	పుస్తక్
అధిహమ్	అధికము	అధిక్
పశు	పశు	పశు
మాత్రమ్	మాత్రమ్	కేవల్
ఆమ్ ఆమ్	ఆమ్ ఆమ్	హాఁ
శీగ్రమ్	శీఘ్రమ్	శీఘ్ర
కై	కరుః	హాథ్
పాత్రిరమ్	పాత్రమ్	పాత్ర
ఫలమ్	ఫలమ్	ఫల్
పాడమ్	పాఠః	పాఠ్
మనిదన్	మనుజుః	మనుష్య
మఇ	మసేః	స్యాహి (సీరా)

శత్తిరమ్	సత్రమ్	ధర్మశాల
ఉత్సవమ్	ఉత్సవః	ఉత్సవ్
నిజమ్	నిజమ్	నిజ
సాయందిరమ్	సాయమ్	సాయంకాల్
కోబమ్	కోపః	క్రోధ్
పష్టమ్	కష్టకమ్	గేండ్ (బంతి)
వర్షమ్	వర్షా	వర్షా
కూట్టమ్	కూటః	భీడ్
సమాచారమ్	సమాచారః	సమాచార్
జనంగల్	జనాః	లోగ్
అరై	అర్ద	అధా
కడై	కథా	కథా
అనేహ	అనేకే	కళః
గడియారమ్	ఘటికా	ఘడీ
ఇడమ్	ఇడా	భూమి, లేక (స్టాన్)
పో	ప్రయాహ	జా
అశే	అశా, లేక ఇచ్చా	ఇచ్చా
కుది	కూర్దన్య	కూద్
పరీక్షై	పరీక్షా	పరీక్షా
అరంబత్తిల్	అరంభే	శురూమే
జలదోషమ్	జలదోషః	జుకామ్
రత్తమ్	రక్తమ్	రక్త్, రుధిర్
వష్టనోపచారమ్	వష్టనోపచారః	ధన్యవాద్
వివరమ్	వివరణమ్	వృత్తాన్త్
కరగోషమ్	కరహాషః	తాల్, (చప్పల్లు)
చిత్తరై	చైత్రమ్	చైత్ర్
కార్తిహై	కార్తికమ్	కార్తిక్

మార్గశి	మార్గశీర్షః	మార్గశీర్ష
మాసమ్	మాసః	మాసే
పంగుని	ఫాల్గునః	ఫాల్గున్
మాసే	మాఘః	మాఘే
బుదన్	బుధవారః	బుధవార్
శనికిషమే	శనివారః	శనివార్
శక్రచై	శక్రరా	శక్రర్
సీతాపళమ్	సీతాఫలమ్	సీతాఫల్ (శరీఫా)
దిరాక్షై	ద్రాక్షా	కిశమిశ్
ముత్తు	ముక్తా	మోతీ
నీలమ్	నీలమణిః	పన్నా
గన్ధహమ్	గన్ధకమ్	గన్ధక్
పితృలై	పితృలమ్	పీతల్
పాదరసమ్	పాదరః	పారా
తచ్చన్	తక్షా	బధయూ
వైద్యన్	వైద్యః	వైద్యే
హృదయమ్	హృదయమ్	హృదయే
నహమ్	నఖమ్	నఖ్ (గోరు)
మీన్	మీనః	మఫలీ

(గంధ విస్తరణ భీతిచే మచ్చనకు ఇంతయే చాలు ననుకొందును. ఇందువల్ల తమిళ భాషలకు సంస్కృతముతో ఎట్టి సంబంధము లేదనుట అసత్యమని సిద్ధించుచున్నది గదా! తమిళము నందును కనీసము ౫౦% సంస్కృత శబ్దములు విరాజమానమై యున్నవని, శ్రీ ఆనంతశయనం అయ్యంగార్, మరియు అనేక తమిళ, సంస్కృత విద్వాంసుల అభిమతమై యున్నది. ఇకనిప్పుడు రెండు తమిళ భజనలను వ్రాయుచు ద్రావిడ భాషలకు సంస్కృత సంబంధమును గూర్చిన ప్రకరణమును త్వరగా సమాప్త మొనర్తును. ఆ భజనలు దిగువ వ్రాయుచున్నాను.

ఓంకార సత్యజ్యోతి శుద్ధ బ్రహ్మమే నమః ।

ఓం తత్సత్ ఓం ఏన్దోది వేద ఉక్తౌ ఓదుమ్ పోరుతే ॥

వాసుమ్ పువీయుమ్ కాసుమ్ కడలుమ్ వాసు యిగ్గల్ యావిలుమ్ ।

తానే తానాయ్ తలైక్కమ్ సచ్చిదానందముయ జ్ఞాన పోరుళే ॥

(౨) పరి పూరణానందమ్ ఓకమ్ ప్రబ్రహ్మమే నమః - పరిపూరణా నంద

మే జాతిమత నిరవేదమ్ కడన్దోలిట్ అదియన్తమిల్లాద ఆత్మ స్వరూపమ్ ॥

పరిమాసు రూపాతీతానాన నిర్గుణమ్ ఓంతత్వత్ చిన

వేదమ్ ఓదుమ్ సుయుం జ్యోతియే ॥ భజనకీర్తన మద్రాస ౧౨౩-౧౨౪ ॥

ఈ భజనములందు ఓంకార, సత్యజ్యోతి, పరబ్రహ్మ నమః, సచ్చిదానందముయ, జ్ఞాన పరిపూర్ణానందమ్, జాతి, మత, ఆది, అన్త, ఆత్మ, స్వరూప నామ రూపాతీతానాన, నిర్గుణమ్, సుయుంజ్యోతి (స్వయంజ్యోతి) మున్నగు సంస్కృత తత్వము, తద్భవము లెంత గొప్ప సంఖ్యతో నున్నవియో పాఠకులు చూచినారు. ఈ భజనలను సుప్రసిద్ధ తమిళ లేఖకులు, కవి, యోగి శ్రీ శుద్ధానంద భారతి గారు రచించినారు.

ఇట్లే వేలాది ఉదాహరణములనియవచ్చును. కాని ఇంకా 'తమిళ స్వయం శిక్ష' నుండి ఇచ్చినట్టి ఈ యుదాహరణలో పర్యాప్తముగ ననుకొందును. తమిళమునందు సంస్కృత తత్వము, తద్భవ శబ్దముల అత్యధిక సంఖ్యతో చూడబడుచున్నది. తమిళ భాష లిపియందు అక్షరములు చాలా తక్కువగా నున్నవని పాఠకులు మరువకుండురు గాక. వ్యంజనములందు కేవలము క, జ, చ, ష, ట, ణ, త, న, ప, మ, య, ర, ల, వ, ష, శ, ర, జ, స, హ, క్ష ఈ ప్రకారముగా కఖగు ఈయన్నిటికొరకు 'క' ప్రయోగముగచున్నది. చ ప జ టు ల పని 'చ' ద్వారా సరిపెట్టబడును. ట త థ డ ల కొరకు టు, త థ ద ధ లకు ' త ' ప ప బ బ ల కు 'ప' తో పని నెరవేర్చుకొనవచ్చును. ఈ ప్రకారముగా సంస్కృత శబ్దముల స్వరూప ఉచ్చారణము జరుగుట కలినమగును. బహుశః అపభ్రంశ మీకారణముననే జరుగుచున్నది. 'హ' యొక్క పని చాల వరకు 'క'తో, శ, స, ల పని 'చ'తోనే నడుచుచున్నది. ఈకారణము చేతనే సంస్కృత శబ్దములందు గలుగు అపభ్రంశమును పాఠకులు పై విషయముల వల్ల తెలిసికొనియే యుందురు. ఈ యుదాహరణములు చాల వరకు 'తమిళ స్వయం శిక్ష' ఆధారముపైనే ఈయబడినది.

'తామిల్ తైక్కన్' అను పేరుతో తమిళము యొక్క ప్రామాణిక నిఘంటువు మద్రాసు విశ్వ విద్యాలయ పక్షము నుండి ముద్రింపబడినది. అది పరామర్శదాతల సమితి అధ్యక్షుడుగ (శ్రీ. కె. వి. కృష్ణస్వామి అయ్యర్ గారి చే పరిష్కృతమొనర్చబడినది. దీని ప్రధాన సంపాదకులు తమిళ ఉపాధ్యాయ శ్రీ వైయ్యాపురి పిళ్ళే. మరియు ఉప సంపాదకులు (శ్రీ నారాయణ అయ్యర్ అనువారలు కోశసమితి యందు మ. పు. శ్రీ కుప్పస్వామి శాస్త్రి, మ. మ. దా. స్వామి నాథ అయ్యర్, డా. క్లవ్ నరాజా, శ్రీ లక్ష్మణ్ స్వామి మొదలియార్, రెవరెండ్ గార్డెన్ పైథ్యూ మున్నగు విద్వాంసులుండిరి. ఈ కోశమును చూచుటచే తమిళమునందు సంస్కృత శబ్దములు చాల అధికముగా నున్నవని రూఢియగుచున్నది. ముఖ్యముగా తమిళ లిపి యొక్క విచిత్రముల కారణమున వాని రూపములలో కొంత భేద మవశ్యముగా జరిగినది. నేనిప్పుడు కేవలము ఈ కోశము నిర్దేశించిన కొన్ని సంస్కృత శబ్దములను అర్థ సహితముగా దిగువ నిచ్చుచున్నాను. దీనిని పాఠకులు ద్వాన పూర్వకముగా చూచి పరిణామము తీయవలసి యుండును. ఈ

కోశములో అర్థములు అంగ్రేజీలో ఇచ్చియున్నారు. పాఠకుల సౌకర్యార్థము వానియర్థములను నేను హిందీలోనే యిచ్చినాను.

శమిశ శబ్దములు తమిళకోశముననుసరించి హిందీ తెలుగు అర్థములు

మూల సంస్కృత శబ్దములు,

అక్కఱమ్	అక్షతమ్	అక్షతలు, లేక వేయించిన ధాన్యములు
అక్కఱయోని	అక్షతయోని	అక్షత యోని కుమారి
అక్కమ్	అక్షః	అక్ష (ఒకస్థిరముగ కల్పితరేఖ, పృథివిలోపలి
కేంద్రము నుండి రెండువైపుల రెండు ద్రువములపై వెడలును అక్షాంశరేఖ		
అక్కమ్	అర్థః	మూల్య (మూల్యము)
అక్కరమ్	అక్షరమ్	అక్షర
అక్కరమ్	అక్షరమ్	ముక్తి
అక్కాని	అక్షాణి	ఇంద్రియములు, లేక భౌతిక శరీరము
అక్కితారై	అక్షితారా	అంఖోఽకా తారా
అక్కియాతి	అఖ్యాతిః	అవిద్యా
అక్కియానీ	అజ్ఞాని	అజ్ఞాని
అక్కిరచన్మన్	అగ్రజన్మా	బడబాయీ, బ్రాహ్మణుడు
అక్కిరమి	అక్రమమ్	మర్యాదహితచెడుకార్యము, దుష్టప్రవర్తన
అక్కిని	అగ్నిః	అగ్ని
అక్కిని చన్మన్	అగ్ని జన్మ	స్మృత
అక్కినిచిత్	అగ్నిచిత్	నియమపూర్వకముగా అగ్నిహోత్రమొనర్చు బ్రాహ్మణుడు
అక్కినితిరయమ్	అగ్నిత్రయమ్	మాడు యజ్ఞగృహులు, గార్హపత్య, అహవనీయ, రక్షిణాగ్ని
అక్కినినీర	అగ్నినీరమ్	నత్రికాష్టము
అక్కినిప్పిరలయమ్	అగ్నిప్రలయః	అగ్ని ద్వారా జలప్రళయము
అక్కినిప్పొరి	అగ్నిపూర్ణః	బస్తూక్
అక్కినిపకవాన్	అగ్ని భగవాన్	అగ్ని భగవాన్
అక్కిని మణ్డలమ్	అగ్నిమండలమ్	అగ్నిమండలము
అక్కిని మన్తమ్	అగ్నిమాన్తమ్	మందాగ్ని లేక అజీర్ణము

అక్ష్మినిముకచూరణమ్	అగ్ని ముఖచూర్ణమ్	ఒక విధముగ జీర్ణకారి చూర్ణము
అక్ష్మినియన్	అగ్నేయః	మండల గ్రహము
అక్ష్మినియారాతనైక్కారన్ అగ్ని+రాధనాకారః=		అగ్నిరాధక పార్శ్వవారు
అక్ష్మినిహోత్తిరమ్	అగ్నిహోత్రమ్	అగ్నిహోత్రము, లేక హవనము
అక్ష్మినివీరియమ్	అగ్నివీర్యమ్	సువర్ణము లేక బంగారము.
అక్ష్మినిష్టోమమ్	అగ్నిష్టోమః	అగ్నిష్టోమమున నొక యజ్ఞము
అక్ష్మినిస్తవ్యమ్	అగ్నిస్తవ్య	అగ్ని స్తోభము
అక్ష్మినిస్తవ్యపనమ్	అగ్ని స్తవ్యపనమ్	అగ్ని క్రియను నిలిపి వేయు క్రియ

పాఠకులీ శబ్దములను జూచినచో అనేక సంస్కృత శబ్దములు కొంత మార్పుతో ప్రయోగ ఉచ్చారణములు తమిళ భాషయందు జరిగినవని తెలిసిపోగలదు. పైన తెలిపినట్లు తమిళమునందు అక్షరములు చాలా తక్కువగానుండు కారణమున సంస్కృత శబ్దముల ఉచ్చారణ వేరు రూపముగా మారిపోవుచున్నది. ఉదా:- అగ్ని శబ్దములో 'గ్' కలదు. తమిళ లిపి యందు దీనికి భిన్నాక్షరము లేదు. ఒక్క, 'క' అక్షరమే 'క ఖ గ ఘ' ల నాలుగక్షరముల కార్యమును నెరవేర్చును. ఉదా :- 'భగవాన్' అను పదమును తమిళమునందు 'పకవాన్' వ్రాయబడినది. ఏలన ప ఫ బ భ ల పని ఒక్క, 'ప' చేతనే సరిపెట్టుకొనబడినది. మరియు సాధారణముగా ఈ విధముగానే సామాన్య జనము ఉచ్చరింతురు. ఏ మాత్రము సంస్కృతము తెలిసినవారైనను ఇది 'భగవాన్' శబ్దముని వెంటనే తెలిసికొనగలరు. మణ్డలమ్ కు, మణ్డలమ్, అగ్రజన్మన్ కు అగ్గిరచన్మన్ ఇవన్నియు తక్కువ అక్షరముల కారణముననే జరుగును. ఏలన; బ త డ ఢ యను నాలుగక్షరములకు 'ట' మరియు చ ఛ జ ఝ మరియు ఒక్కొక్కప్పుడు 'స' కూడా ఒక్క, 'చ' ప్రయోగమే సరిపోవును. మొత్తమపై తక్కువ అక్షరములుండు కారణమున సంస్కృత శబ్దముల రూపమే మారిపోయినది. ఈ క్రింది శబ్దములను శ్రద్ధతో చూచిన ఈ విచిత్రము త్వరగా అమాహన మగును.

తమిళ వ్యవహార శబ్దములు	సంస్కృత మూలములు	అర్థములు
అకటనాకటన సామరత్రియమ్	అనుటనానుటన సామర్థ్యమ్ అనంభవ ఘటనమును సంభవమునర్చు శక్తి	
అకణ్డాకార శ్శానమ్	అఖండాకార జ్ఞానమ్	సర్వజ్ఞత
అకణ్డాకార విరుత్తి	అఖండాకార వృత్తిః	ఆధ్యాత్మికాభిలాష
అకతకారన్	అగదకారః - వైద్య	వ్యాధులను దొంగించు వైద్యుడు
అకమ్	అఘమ్	పాపము, ఘృణ
అకమ్ పిరమమ్	అహం పరమ్	అహంకారము, అభిమానము
అకర్మ కర్తరిప్పరయోగమ్	అకర్మకర్తరి ప్రయోగ	వ్యాకరణమున ధాతువు అకర్మక ప్రయోగము

అకిలప్పిరకాసన్	అఖిలప్రకాశః	సర్వవ్యాపక ప్రకాశము, సుప్రసిద్ధము
అంకచంకమ్	అంగసంగః	మైథునము
అంకచేతనవిత్తై	అజ్ఞచ్చేదన విద్యా	Anatomy మరియు అంగచ్ఛేదన విద్య
అకూటకన్దమ్	అగూఢగర్భమ్	ఇంగుప (దీనివాసనను దాచలేము)

ఇదే విధముగా వేలాది మనోరంజక ఉదాహరణముల నీయవచ్చును.

8.20 తమిళ వ్యాకరణమునకు ఆధారములు విష్ణు సంస్కృత వ్యాకరణమే

తమిళములో 'తోల్కప్పియమ్' అను నాతని సుప్రసిద్ధ, ప్రాచీన వ్యాకరణ గ్రంథమొకటి లభించినది. దీని లేఖకులు జనుదగ్గి పుత్రుడు, అగస్త్య మహర్షి శిష్యుడు 'తోల్ కొప్పియార్', మరొక పేరు 'తృణధామగ్ని'. ఆయన సమకాలీనుడు 'పనమ్మరనార్' అనునాతడు 'తోల్కప్పియమ్' యొక్క భూమిక యందు 'తోల్కప్పియార్ ఇంద్రుని సంస్కృత వ్యాకరణముపై సంపూర్ణాధికారమును పొందియుండెను' 'ది ఏన్డెంట్ డ్రైవిడియన్స్ (The Ancient Dravidians)' అను పుస్తక రచయిత (శ్రీ. టి. ఆర్. శేష అయ్యంగార్, ఎమ్.ఎ. మద్రాసు విద్వాంసులు, ఈ పుస్తకము పు. ౧౦౦లో ఈ దిగువ విషయము నుట్టేల్చించియున్నారు. 'తోల్కప్పియమ్' రచన శ్రీ. శ. నల్లవ శతాబ్దమునకు పూర్వముదని తెలిపినాడు. జర్మన్ విద్వాంసుడు డా. ఏ. సి. బుర్గల్ పి. హెచ్. డి. ౧౮౭౫లో బేసల్ మిశన్ మంగల్లార్ (ద. కర్ణాటక) నుండి ముద్రించబడిన తన The Aindra School of Sanskrit Grammarians అను పుస్తకము నందు 'తోల్కప్పియమ్' అను తమిళ వ్యాకరణము యొక్క ఆధారము సంస్కృత విష్ణు వ్యాకరణ పరంపరకు చెందినదని అనేక ఉదాహరణల ద్వారా తెలుపయత్నించినాడు. దానియం దాయన 'కాతంత్రి' మను వ్యాకరణము, కాత్యాయన వృత్తి, మరియు ప్రాతిశాఖ్యలను కూడా చేర్చినాడు.' 'తోల్కప్పియమ్' ఇంగ్లీషు అనువాదకుడైన డా. పి. ఎస్. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి తన భూమిక యందు ఆ తమిళ వ్యాకరణ కర్త విషయము నందిల్లు వ్రాసియున్నారు.

Tolkappiyanar was conversant with Vedas, Dharma Shastras, Kamasutra, early Alankar literature, the Source book of Natya Shastra, Pratishakhya, Work on Vyakarana, Nirukta in Sanskrit literature and made use of them in Planning Tolkappiyam Introduction to Tolkappiyam English translation Vol. I. P. XXXIII

అనగా; 'తోల్కప్పియం' పేరుగల తమిళ వ్యాకరణ లేఖకులగు 'తోల్కొప్పియూనార్' వేదముల, ధర్మ శాస్త్రముల, కామసూత్రముల అలంకార సాహిత్యము, నాట్య శాస్త్రముల మూల స్రోతస్సుల, ప్రాతిశాఖ్యల మరియు సంస్కృత సాహిత్యము వ్యాకరణము, నిరుక్తము మున్నగు గ్రంథములతో చక్కని పరిచయము గలవాడని మరియు వానియందు నిపుణత గలిగియుండెను అని వ్రాసినాడు.

కేవలము కొన్ని శబ్దముల పోలిక కారణముననేగాక వ్యాకరణము, ధ్వని, రూప రచన, మరియు వాక్యరచన మున్నగువాని దృష్టితో కూడా సంస్కృతమునకు తమిళము మరియు దాక్షిణాత్య భాషలన్నిటితో విశేష సంబంధము గలదని ఈ స్థితియందు అతిస్పష్టముగా ధృవపడుచున్నది.

8.2 | ఇతర దాక్షిణాత్య వైయా కరణుల లిఖిప్రాయములు

పండ్రిండవ శతాబ్దపు కన్నడ భాష యొక్క వ్యాకరణ ప్రణేతయు 'నాగవర్మ' యను నాతడు తమిళము, తెలుగు మరియు కన్నడములను సంస్కృత మాత్రం యొక్క బిడ్డలని పేర్కొనినాడు. పదమూడవ శతాబ్దపు తెలుగు భాష వ్యాకరణ ప్రణేతయు 'కేతన' కూడా సంస్కృతము సర్వభాషల జనని యని వ్రాసినాడు. పదునాల్గవ శతాబ్దపు 'లీలా తిలకం' అను మలయాళ వ్యాకరణమును సంస్కృతములో రచించిన విద్వాంసు డిల్లు వ్రాసినాడు.

'ఇహ తావత్ సంస్కృతమనాది, అన్యదాదిమత్; తస్య సంస్కృతాత్ ప్రభవః స్వాత్, తత్ర ప్రకృతిత్వేన స్థితం సంస్కృతం కృచిదూహవిషయో భవతి, కృచిదత్యస్త తిరోభావా దూహో న శక్యతే తత్ర రూఢత్వముచ్యతే అన్యత్ర సంస్కృతభవత్వమ్' || లీలాతిలకమ్. పు.౧౩

సంస్కృతము అనాది మరియు ఇతర భాషలన్నియు తరువాతి కాలమునకు చెందినవి. కావుననే వానియుల్పత్తి సంస్కృతమునుండియైనది. ఇతర భాషా శబ్దములు సంస్కృతము నుండి యుల్పన్నమైనవని వాని మూలముపై ఆలోచించవలసిన అవసర మేర్పడుచున్నది. ఇట్లాలోచించుట కఠినమునప్పుడు ఆ స్థానములో ఆ శబ్దములు సంస్కృతము నుండియే ఉత్పత్తియైనవని రూఢియగుచున్నవి. దీనికి లీలా తిలక కారుడనేక ఉదాహరణముల నిచ్చియున్నాడు.

'Heritage of India' Series లో ప్రకటింపబడిన "A History of Telugu Literature" అను పేరు గల తెలుగు ఇతిహాస లేఖకులు కూడా దీనిని స్పష్టముగా అంగీకరించిరి.

'An analysis of Telugu as it has been for centuries confirms the traditional view that Telugu is derived from Sanskrit' P. 16

అనగా; అనేక శతాబ్దముల నుండి ప్రచలితమైయున్న తెలుగు భాష యొక్క విశ్లేషణ వల్ల తెలుగు కూడా సంస్కృతమునుండియే ఉత్పన్నమైనదని స్పష్టమగుచున్నది.

డా. నారాయణరావు తన 'History of the Telugu Language' తెలుగు భాషా చరిత్ర అను బృహద్రంధ్రములో కూడా ఈ యభిప్రాయమునే ప్రకటించియున్నాడు. అనగా; Telugu is one of the descendants of a main Aryan dialect.

అనగా; తెలుగు ఒక ముఖ్య ఆర్య భాషా పుత్రికయైయున్నది. (బ్రాహ్మకూర్ విద్వాంసుడుగు శ్రీయుత ఎల్.ఎ. రవివర్మ యనునాతడు 'ఆర్య ద్రావిడ భాషా కలుటే పరస్పర సమ్మిష్టమ్' అనగా 'ఆర్య, మరియు ద్రావిడ భాషల పరస్పర సంబంధము' అను తన పుస్తకములో ఉదాహరణార్థము మలయాళము యొక్క ౨౦౦ శబ్దముల సెన్సుకోని వానిని సంస్కృత మూలములని తెలిపినాడు. (౧) ఇది అఖిల భారతీయ ప్రాచ్య విద్యాపరిషత్తు (All India Oriental Conference) దిసంబర్ ౧౯౩౭లో (త్రివేంద్రములో జరిగిన నవమ సమావేశములో ద్రవిడ భాషా విభాగాధ్యక్షుడు కీ.శే. మహాశయి ఉల్లాస్ పరమేశ్వర ఐయ్యర్ యొక్క అధ్యక్షేపవ్యాసము నుండి గ్రహీతబడినది - చూడుడు పై సమావేశకార్యవివరణ పుట.౧౨౩౪-౧౨౪౦.

ఈ విధముగా అనేక శబ్దములు కలయు కారణమునగాక వ్యాకరణాదుల దృష్టి చేతనూ ద్రావిడ భాషలకు సంస్కృతముతో సంబంధము స్పష్టమగుచున్నది. వైదిక్ ఏజ్, మరియు ఇతర ఏ భాషలనైనను సంస్కృతము నుండి సంబంధము లేదని స్వతంత్రము, అసంబద్ధమని చేసిన ప్రయత్నములన్నియు నిస్సారమైపోయి నాలుగు ద్రావిడ భాషలకు సంస్కృతముతో ఘనిష్ఠ సంబంధము పై వివేచనముచే స్పష్టమైపోయినది.

8.2.2 తమిళ వేదము - వేదాది శాస్త్రములు

ఈ ప్రసంగమునందు 'తమిళ వేద' మను పేరుగల ప్రసిద్ధమైన తమిళము యొక్క, అతి విఖ్యాత గ్రంథము 'తిరు క్కురల్' (దీని రచయిత 'తిరువళ్ళవార్ అనునొక సాధువు) దీనికి వేదాది శాస్త్రములతో సంబంధము గలదని తెలుపుట అనుచితముగాదు. ఈ గ్రంథ నిర్మాణమునకు కాలనిర్ణయము సరిగా చెప్పుట సాధ్యముగాదు. కాని దాదాపు క్రీస్తుకు ప్రథమ శతాబ్దికాలమని అంచనా వేయవచ్చును. దీనియందు అధ్యాత్మిక, పారివారిక, సామాజిక, నైతిక, రాజనైతిక విషయములపై ఉత్తమ ఆలోచన ప్రకటించబడిన దనుటలో సందేహము లేదు. ఐనను దీనిని సంపూర్ణముగా ఆధునికము, లేక మౌలికమని చెప్పుట వేదాది శాస్త్రముల నే మాత్రము నెరుగని మూర్ఖత్వమే యగును. ఈ పంక్తులను వ్రాయుచున్నప్పుడు నా యెదుట (సస్తా సాహిత్యమండలి ఢిల్లీ వారు ౧౯౫౦లో ప్రకాశపరిచినట్టి శ్రీ శ్రేమానందరావ్ తాగారి అనువాద) 'తమిళవేద' మను గ్రంథము గలదు. భారత మాజీ గవర్నర్ జనరల్ ఆరు శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్య గారు దానికి భూమికను వ్రాసియున్నారు. వారు తమిళము యొక్క ధరుంధర విద్వాంసులొక సంస్కృతము నందును చక్కని అధికారము గలిగి యుండిరి. వారు దాని భూమికయందు గ్రంథ మాహాత్మ్యము నుల్లేఖించును 'ఈ పుస్తకములో ఉత్తర భారతీయ సభ్యత మరియు సంస్కృతికి, తమిళ జాతికి ఎంతయో ఘనిష్ఠ సంబంధము మరియు తాదాత్మ్యము గలదని వ్రాసినారు.'

తమిళవేదమును చదువుచున్నప్పుడు మనకు వేదముల, శాస్త్రముల, నీతిగ్రంథముల అనేక వాక్యములు స్మరణమునకు వచ్చును. రచయిత ఇట్టి గ్రంథములను అవశ్యముగా చదివియుందురు. లేక వినియుందురు. మరియు ఇట్టి గ్రంథములందు, మరియు ఋషి మునుల యందు అధిక శ్రద్ధ గలవై యుందురు. 'తిరుక్కురల్' లోని అనేక స్థలములు వేదాదుల అనువాద మనియే స్పష్టమగుచున్నది. ఉదా:- నిమ్న వాక్యములను చూడుడు.

౧. తపస్సును గూర్చిన మహిమను దెలుపుచు తిరువళ్ళవార్ ఇట్లు వ్రాసినారు. 'తపస్సునొనర్చినవారు శక్తిని, సిద్ధిని ప్రాప్తించుకొనినారు.' - తమిళవేదము పు. ౩౬

ఇది స్పష్టముగా 'బ్రహ్మ చర్యణ తపసా దేవా మృత్యు ముపాహ్నుత' || అథర్వ. ౬-౨౮|| మంత్రమున కనువాదమే. దీనియందు బ్రహ్మచర్యము, మరియు తపస్సుచే విద్వాంసు లగువారు మృత్యువుపై కూడా విజయమును ప్రాప్తించుకొందురని కలదు.

౨. త్యాగమును గూర్చి తమిళ వేదమునందు 'త్యాగమునే అనేక విధములగు సుఖములు ఉత్పన్నమగును. వానిని సీపు దీర్ఘకాలము వరకు అనుభవించదలచితివేనీ శీఘ్రముగా త్యాగమునాచరించు' మని వ్రాయబడియున్నది. - తమిళ వేదము. పు. ౪౮

ఇది 'తేన త్యక్తేన భుంజీథా' అను యజుర్వేదము ౪౦-౧ మంత్రమునకు అనువాదము.

౩. శిక్షవిషయములో 'ప్రాప్తింతుకోనదగిన జ్ఞానమును సంపూర్ణ రూపములో ప్రాప్తింతుకొనవలెను. దీనిని ప్రాప్తింతుకొనిన దాని ననుసరించియే వ్యవహరించవలయును. (తమిళవేదము పు. ౫౬) ఈ మంత్రము 'శ్రుత్యం చరామసి' (సామవేద మంత్రము ౧౭౬) మరియు 'మయ్యేవాస్తు ముయ శ్రుతమ్' || అథర్వ. ౧-౧-౨|| ల భావానువాదమైయున్నది. వీనియందువేద జ్ఞానమును ప్రాప్తింతుకొని దానిననుసరించి ఆచరించుటకు మరియు తనయందు ధారణమొనర్చుకొనుటకు ఉపదేశించబడినది.

౪. సత్యమును గూర్చి వర్ణించుచు 'ఈ ప్రపంచములో నే ననేక వస్తువులను జూచినాను. నేను జూచిన వస్తువులలో సత్యముకన్న శ్రేష్ఠమైనదే నాకు గాన్పించలేదు (తమిళవేదము పు. ౪౩) ఇది 'వాస్తవసత్యార్థో ధర్మః' అనగా; సత్యమును మించిన ధర్మము లేదు. మ. భా.శాం. పర్వము ౧౨౪-౧౬౨ లకు అనువాదము మాత్రమే.

౫. సత్యమనగా నేమి? దాని వల్ల ఇతరులకెంతమాత్రమును నష్టము, కష్టమును గలుగరాదు. అట్లు పలుకుటయే సత్యమైయున్నది. - (తమిళవేదము పు. ౪౧.)

'యద్ భూతహితమత్యస్తం తత్సత్యమితి ధారణా' (మ.భా.వన పర్వ ౨౦౮-౪) మరియు తస్మాత్ పరీక్ష్య సర్వభూతహితం సత్యం బ్రూయాత్ (యోగదర్శన ౨-౩౦) వీనియనువాదముగా నున్నది. దీనియందు సకల ప్రాణులకు హితముగలిగించునదే సత్యము, దీనిని చక్కగా పరీక్షించుకొని సర్వప్రాణులకు హితము సత్యమునే పలుకవలెను.

౬. ఆత్మ సత్యమును ఆస్వాదనమొనర్చుకొన్నవో మానవుని వంటి ఉన్నతయోనిని ప్రాప్తింతుకొనినను లాభ మేమియును లేదు. ఎవడుగంభీర పూర్వకముగా స్వాధ్యాయమొనర్చుచున్నాడో, సత్యమును గూర్చి తెలిసికొనినాడో అట్టి మానవుడే ధన్యజీవి. అట్టివాడు పును ఈ లోకమునకు రాకుండునట్టి మార్గమునందే నడువవలెను. - తమిళవేదము పు. ౫౦

'ఇహ' చేదవేదీదథ సత్యమస్మి న చేదిహో వేదీన్మహతి వినస్తి: । భూతేషు భూతేషు విచింత్య ధీరాః ప్రేత్యాస్మాల్లోకాదమృతా భవన్తి'' కేనోపనిషత్తు ౨-౫ || నకు అనువాదమునుల స్పష్టము. దీనియర్థము ఈ జీవితమునందే సత్యస్వరూపమును దెలిసికొనుట మంచిది. లేకున్న గొప్ప హాని యనియే యెంచుము. సత్య స్వరూపుడగు పరబ్రహ్మను సకలప్రాణులందును జూచువాడే మరణించి అమరుడగును.

౭. 'ఎన్నడు నీ సంపదలు తరుగకుండవలెనని తలచినచో నీయిరుగు పొరుగువారి, నీ వారి వైభవములను మ్రొంగుటకు ప్రయత్నించకుము' - తమిళవేదము. పు. ౨౮.

'మా గృధః కస్యస్యేక్ష్యమమ్' యజుర్వేద ౪౦-౧ వ మంత్రమున కిది భావానువాదము.

౮. ఏ రాజ్యము నందలి ప్రజలు నిర్భయముగా రాజును దర్శించగలుగుదురో, ఏరాజు కఠిన వచనములతో ప్రజల మనస్సును బాధించడో అట్టి రాజు రాజ్యము ఉన్నతముగా, స్థిరముగా నుండగలడు. - తమిళవేదము పు. ౫

‘విశిష్టానన్యవాన్తస్తుమాత్మర్థరాష్ట్రమధిభవత్’ || ఋగ్వేద ౧౦-౧౭౩, మరియు ‘విశి రాజా ప్రతిస్థితః’ || యజుర్వేద ౨౦-౯ || ల యనువాద మాత్రమే యిది. రాజా యొక్క స్థితి ప్రజల పైననే యని స్వీకరించుచు ‘ప్రజలేల్లరును నిన్నే ప్రేమించురు గాక. అందువల్ల నీవు ఎప్పుడును రాజ్య భ్రష్టుడవు గాకుండా స్థిరముగా నుండువుగాక’ అని దీని భావము.

౯. ‘సాధు ప్రకృతి గలవారినే బ్రాహ్మణులని యనుకొనవలెను. ఇట్టివారే సకల ప్రాణులపై ప్రేమతో వాని హితమును కాంక్షించురు’ - తమిళ వేదము పు.౫

ఇది వేద శాస్త్రోక్త బ్రాహ్మణాదర్శమున కనుకూల వచనముగా నున్నది. ఈయాదర్శమును ‘మిత్రస్యాహం చక్షుషా సర్వాణి భూతాని సమీక్షామహే’ || యజు ౩౬-౧౮ || మరియు ‘కుర్యాద్వ్యస్తం నా కుర్యాద్ స్వేత్రో బ్రాహ్మణ ఉచ్యతే’ || మను ౨-౮౭ || మున్నగువాని యందు ప్రకటించబడినది.

౧౦. ఆత్మ సంయమనము గూర్చి తమిళ వేదములో ‘కన్యపము తన తలను, కరపాదములను లోపలికి తీసికొని దాచుకొనునట్లే సంయమియగు మనుష్యుడు తన యింద్రియములను లోపలికిలాగుకొని భద్ర పరచియుంచును. అట్టివాడు తన సమస్త ఆగామి జన్మల కొరకు ధనాగారమును భద్రముగా దాచి యుంచుకొనును.’ - తమిళ వేదము. పు.౨౦.

ఈ ఉపమా (అర్థాలంకారము) భగవద్గీతలోని ‘యదా సంహరతే వాయం కూర్మోఽక్షానీన సర్వశః | ఇద్రియాగ్నిద్రియార్థేభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిస్థితా’ || (భగవద్గీత ౨-౫౮) శ్లోకమును పోలియున్నది.

తాబేలు తన అవయవములను లోపలికి లాగుకొనునట్లు మనుష్యుడు తన ఇంద్రియములను బాహ్య విషయములనుండి లోపల స్థిరపరచుకొనునప్పుడు అతని బుద్ధి స్థిరమగును అని దీని భావము.

౧౧. శ్రీ తిరువల్లువారుగర్వము విషయములో ఇట్లు చెప్పినారు. అహంకారములో గర్వోన్మత్తుడై నీకెవడైన హాని తలపెట్టదలచినచో అతనిపై నీ మంచితనముతో విజయమునుపొందుము. విదురసీతి, మరియు మహాభారతములో ‘అక్రోధేన జయేత్క్రోధం, అసాధుం సాధునా జయేత్ | జయేత్కృదర్య దానేన, జయేత్పుత్యేన చాన్యతమ్’ || మ. భా. ఉద్యోగ పర్వము. ౭౧.౫౯ || మరియు ‘స పాపే ప్రతిపాపః స్యాత్, సాధురేవ సదా భవేత్’ || మ. భా. వన పర్వము ౨౦౬.౪౪. మున్నగు వాని నుండి గ్రహించబడినవిని లోచుచున్నది. దీనియధిప్రాయము క్రోధమును అక్రోధముచే, దుర్జనత్వమును సజ్జనత్వముతో, కృపణత్వమును దాతృత్వముచే, అసత్యమును, సత్యముతో, పాపమును సాధుత్వముతో జయించవలెననియే.

౧౨. నిరామిష భోజన విషయములో శ్రీ తిరువల్లు వారి నిమ్మ ఉపదేశములు అత్యుత్తమమైనవి.

౧. తన మాంసమును పెంచుకొనుటకై ఇతరుల మాంసమును భుజించునారి పూదయములందు జాలి యెట్లుండును?

2. అనవసర వ్యయమొనర్చువారి వద్ద ధనము నిలువనట్లే మాంసాహారి హృదయముతో దయ యుండజాలదు.

3. నిస్సందేహముగా ప్రాణుల హత్యయొనర్చుట క్రూరత్వమే. ఇక వాని మాంసమును దినుట హింసాపాపమే యగును.

4. ప్రపంచములో మాంసాహారులే లేనప్పుడు దానిని విక్రయించువా రెవరుందురు?

5. మానవు డితర ప్రాణులకు గలిగించు పీడ, మరియు యాతనను గ్రహించ గలిగినట్లైన మరల నాతడెప్పుడును మాంసమును భుజించు కోరిక గలిగియుండడు.

6. ప్రాణులను చంపుటను, భుజించుటను వదలివేసినచో వేలాది యజ్ఞములొనర్చు ఫలము దక్కి ఉత్తమగుతులు లభించగలవు.

7. హింసయొనర్చునివానికి, మాంసాహారిగానివానికి మొత్తము ప్రపంచము చేతులెత్తి నమస్కరించును. ప్రాణులు అట్టివారిని హృదయపూర్వకముగా ఆశీర్వదించును. - తమిళ వేదము పు. 32-33

‘యథా మాంసం యథా సురా, యథాఞ్చ అధిదేవే! యథా పుంసో వృషభ్యాతః స్త్రీయాం నిహన్యతే మః
|| అధర్వ వేదము 6-20-1 ||

‘సహం ప్రాయేథామ్’ ‘కృత్యామహుసమ్’ (హింసను పరిత్యజించుము) మున్నగు వేద వచనములు మరియు నాకృత్యా ప్రాణినాం హింసా, మాంసములద్యతే క్షచిత్ ।

న చ ప్రాణివధః స్వర్గ్యః, తస్మాన్మాంసం వివర్జయేత్ ॥ మనుస్మృతి 5-40॥

నముత్పత్తిం చ మాంసస్య, నధబన్ధౌ చ దేహినామ్ ।

స్రవమీక్ష్య నివర్తేత, సర్వ మాంసస్య భక్షణాత్ ॥ మను. 5-48॥

అనుమున్తా విశసితా, నిహన్తా క్షయవిక్రయా ।

సంస్కర్తా చోపహర్తాచ, ఖాదకశ్రేణి ఘాతకాః ॥ మను. 5-51॥

మున్నగునవి మనుస్మృతి శ్లోకముల నుండి గ్రహించినట్లు తోచుచున్నది. వీనిభావార్థ మిట్లున్నది. మాంసము, సురాపానము, జూదము, వ్యభిచారము, ఇవన్నియు పరిత్యజింపవలసినవి. ఇవన్నియును మనస్సును, శరీరమును నీచపరచుననియ్యె యున్నవి. సశువులను కాపాడుట, హింసను పరిత్యజించుట, మాంసమును భక్షించకుండా యుండుట మనో పురుషుల లక్షణము. హింస యొనర్చుకుండా మాంసము లభించదు. హింస యొనర్చుటచే స్వర్గము వైపు గొనిపోవు పుణ్యకర్మ నష్టమై పోవుచున్నది. కావున మానవులెల్లరును మాంసమును భుజించుట మానివేయవలెను. మాంసము యొక్క ఉత్పత్తి మరియు ప్రాణుల బంధనము, హింస మున్నగునవి

జూచిన పిదప అన్ని విధములగు మాంసములను మానవుడు ఏవగించుకొనవలెను. ఒక్క మాంసమును దినువాడే ఘాతకుడు గాడు. మాంసమున కనుమతించువారు, కోయువారు, చంపువారు, క్రయమొనర్చు వారు, విక్రయ మొనర్చువారు, వండువారు, వడ్డించువారు, భుజించువారు వీరెల్లరును ఘాతకులుగానే గణించబడుదురు.

౧౩. శరీర శుభ్రత జలముచే, మనస్సు పవిత్రత సత్యభాషణము చేతనే సిద్ధించును. అను నీ (త్రిక్కరల్ వచనము 'అద్విగ్లాత్రాణి శుద్ధ్యన్తి, మనః సత్యేన శుద్ధ్యతి' ॥ మను. ౫-౧౦౯ ॥ అను మనుస్మృతి శ్లోక సారము నుండి గ్రహింపబడినదే. - తమిళవేదము పు. ౪౨

౧౪. (త్రిక్కరల్ లో 'జన్మలకు జననియుగ అవిద్య నుండి విముక్తివొంది సచ్చిదానందుని ప్రాప్తించుకొను ప్రయత్నమొనర్చుటయే బుద్ధిమంతుల లక్షణము' (తమిళవేదము పు. ౫౨.) అనునవి

తస్య హితరవిద్యా. అవిద్యాక్షేత్రముత్తరేషాం ప్రస్తుతమవిచ్ఛిన్నదాదాణామ్ ॥ (యోగ - దర్శనము)

ఇహ చేదవేదీదధ సత్యమస్తి, న చేదహ వేదీన్మహాతీ విస్వః ॥ కేనోపనిషత్తు ౨-౫॥

మున్నగు యోగదర్శనము మరియు ఉపనిషద్వచనముల అనువాదములు. ఇంకా ఎన్నియో వచనములను 'త్రిక్కరల్' నుండి ఎత్తి చూపవచ్చును. దీనివల్ల స్పష్టమగున దేమన; అవన్నియు వేదములు, ఉపనిషత్తులు, మనుస్మృతి మహాభారతము, యోగదర్శనము గీత మున్నగు వాని నుండి గైకొనబడినవే. అది (ద్రవిడవేదము) మౌలికమని ఖచ్చితముగా జెప్పుట, సంస్కృత సాహిత్యము నెరుగని అజ్ఞానమనియే తలచవచ్చును. 'చక్కగా స్వాధ్యాయమొనర్చి సత్యమును ప్రాప్తించుకొనినవారే ధన్యులు' - తమిళవేదము పు. ౪.

ఈ విధమగు వాక్యములను నిర్దిష్ట రీతిలో స్వాధ్యాయమొనర్చుట వల్ల వేదాదుల స్వాధ్యాయాభీష్టము నెరవేరగలదు. వేదములు కూడా విస్మృతి యగుట వల్ల ఏమికాగలదో ఆలోచించవచ్చును. ఒకవేళనాచారమునుండి మనుష్యుడొక్కసారి స్థలితుడైపోయినచో తన స్థానమునుండి సంపూర్ణముగా భ్రష్టుడైపోవును - తమిళవేదము పు. ౨౨

ఈ విధమగు వాక్యములందును వేదములను స్మరణము నందుంచుకొనుట ఉత్తమమని అంగీకరించబడినది. ఋషి, మహర్షుల యెడ 'త్రిక్కరల్' లేఖకుల అగాధమగు శ్రద్ధ దిగువ అనేక వచనముల ద్వారా విశదమగుచున్నది.

ఆత్మిక శక్తితో పరిపూర్ణ ఋషిగణమంతా నీపై క్రుద్ధులైనచో, అనేక విధములగు ఆనందోచ్ఛ్వాసములతో ఉల్లిసిలిపైయున్న నీ జీవనము, మరియు సమస్తైశ్వర్యములతో పూర్ణమైయున్న నీ సంపదల, ధనముల గతి యేమగునో ఆలోచించినావా? - తమిళవేదము. పు. ౧౫.

ఫలవంతమైన పైరు పంటలచే పరిపూర్ణమైన మహానీదేశము, ఋషిమనులతో, ధార్మిక దాతలగు ధనికులతో నిండియున్నదే మహానీదేశము. - తమిళవేదము. పు. ౯౬

(ద్రావిడ భాషయందు పరమమోహన్యలైన (ఆ గ్రంథ నిర్మాత మహర్షి అను ఉన్నత పదవితో సన్మానితులైయుండిరి) శ్రీ తిరువల్లు వార్ ఆర్యదర్శము, ఆర్య సాహిత్యము, ఆర్య సంస్కృతి మున్నగువానిచే

ఎంతయో ప్రభావితమై యుండిరి. ఈతని ప్రభావము దక్షిణ భారత సాహిత్యముపై అధికముగా నున్నదని యనుట సర్వజనసమ్మతమే.

8.23 ద్రవిడ సభ్యత యొక్క బహుమతి

వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు ద్రావిడ సభ్యతను శ్రేష్ఠమని ఆర్య సభ్యతను హీనమని చూపుటకు అడుగుడునా ఎంతో ప్రయత్నించివారని ప్రతీతమగుచున్నది. దాని గిగిళవపుటపై ఇట్లు వ్రాసి యున్నారు.

These Dravidian speaking mediterranean people in India were responsible for cities and a city culture – for a real civilisation, in the true sense of the word including international trade" - Vedic Age P.154.

ద్రావిడ భాషీయులే నగరముల, నాగరికుల సంస్కృతిని గూర్చి, లేక వాస్తవముగ అర్థములలో సభ్యతను నెలకొల్పిరి. కాని యీ విషయమున వీరికి ద్రావిడ సభ్యత యెడగల పక్షపాతము దప్ప మరేమియును గాన్పించదు. మొట్టమొదట 'హరప్పా' మరియు మొహంజోదారో యొక్క సభ్యత ద్రావిడులనే ప్రధానముగా ప్రభావితమై యుండె ననుచునే సందిగ్ధము. ఏలన; దాని లిపి ఇంతవరకు యథాతథముగా చదువబడలేదు. వైదిక్ ఏజ్ రచయితలకు కూడా 'ఈ విషయమును గూర్చి నిశ్చితముగా చెప్పవీలుగా' దని అంగీకరించవలసి వచ్చినది.

We are not absolutely certain that the city builders of Harappa and Mohanjo-daro in south Punjab and Sind, whom the Aryans doubtless encountered spoke Dravidian, but there is a balance of probability that they did. This matter cannot be proved or disproved until we find the clue to the script in hundreds of seals found in Harappa and Mohanjodaro - Vedic Age P.154.

దీని భావమేమన; హరప్పా, మరియు మొహంజోదారో నగర నిర్మాతలు ద్రావిడ భాషను పలుకువారా? కాదా? అను విషయము నింకా సంపూర్ణముగా నిశ్చయింపలేము. అచ్చట లభించిన వేలాది బంగారు, వెండి మున్నగు నాణెముల 'లిపి' తెలియనంతవరకు దీనిని పూర్తిగా దృఢ పరచలేము. మరియు ఖండించనూ లేము. ఈ విషయములో విద్వాంసులకు గంభీరమైన అభిప్రాయ భేదములున్నవి. వీనిని ఆర్యులే నిర్మించినారని అనేక విద్వాంసుల అభిప్రాయములు కూడా కలవు. మనము ఈ ద్రావిడులను ఆర్యులలో ఒక శాఖగా అంగీకరించినచో ఈ వాదవివాదములో నర్పులు నిర్లక్ష్యము, హానికారకము కూడా అని తలచుచున్నాము. ప్రాచీనార్యులు రామాయణము, మరియు అంతకన్న పూర్వముండిన వైదిక యుగపు వారై యుండిరి. వారు గొప్ప గొప్ప నగరములను, భవనములను నిర్మించుటలో సిద్ధహస్తులై యుండిరి. రాజులు, వారి ప్రధానమంత్రులు నివసించు భవనములు వేలాది స్తంభములు గలిగియుండునట్లు వేదములందు కూడా వర్ణించబడియున్నది. ఎట్లనగా;

'రాజా నావభిద్రుహో ద్రువే వదన్యుత్రమే । నహస్రన్యుణ ఆసితే' ॥ ఋ.౨-౪౧-౫॥

అధర్వ వేదమందలి శాలాసూక్తము ఈ విషయమున విశేషముగా చూడదగినది.

‘యా ద్విషణ్ణా చతుష్పణ్ణా షట్పణ్ణా యా నిమీయతే ।

అష్టాష్టకాం దశషకాం శాలాం మానస్య పత్నీం అగ్నిర్గర్భ ఇవాశయే’ ॥ అధర్వణ - 3-20 ॥

ఈ ప్రకారముగా మంత్రములందు 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 అంతకు అధిక గదులు గల గృహముల నిర్మించు విధానమున్నది. ఈ విషయమును వదలివేసినను రామాయణ కాలము నందలి అయోధ్యా నగర వర్ణనములపై ధ్యానముచినప్పుడు నిష్పాక్షిక బుద్ధి గల ఏ వ్యక్తీయు నగర నిర్మాణ కళను ఆర్యులు ద్రావిడులనుండి నేర్చినా’ రను సాహసము చేయజాలడు. ఆర్యుల వర్ణన మొనర్చుచు వాల్మీకి ముని ఇట్లు వ్రాసినాడు.

అయోధ్యా నామ నగరీ, తత్రాసీర్లోకవిశ్రుతా ।

మమనా మానవేక్షేణ, యా పురీ నిర్మితా స్వయమ్ ॥

రాజమార్గేణ మహతా, సువిభక్తేన శోభితా ।

ముక్త పుష్పావకీర్ణేన, జలసక్తేన నిత్యశః ॥

గృహగాఢామవిచ్ఛిన్నాం, సమ భూమౌ నవేశితామ్ ।

కపాటతోరణవతీం, సువిభక్తాన్తరావణామ్ ॥

ఉచ్చాఙ్గాలధ్వజవతీం, శతఘ్నీశతసంకులామ్ ।

ప్రాసాదై రత్న వికృతైః, పర్వతైరివ శోభితామ్ ॥

ఉద్యానాన్రుపగోపితాం, మహతీం సాలమేఖలామ్ ।

సర్వరత్నసమాకీర్ణాం, విమానగృహశోభితామ్ ॥

చిత్రామయై పదాకారాం, పరనాదీగజైర్యుతామ్ ।

దుర్గగఢీర పరిఘాం, దుర్గాపవ్యైర్దురాసదామ్ ॥

సర్వ యన్త్రాయుధవతీం, ఉషితాం సర్వశిల్పిభిః ।

వాజి వారిణ సంపూర్ణాం, గోభిరుష్ట్రైః ఖరైస్తథా ॥

సామన్తరాజసంఘైశ్చ, బలికర్మభిరావృతామ్ ॥

నానాదేశనివాసైశ్చ, నజిగ్భిరుపశోభితామ్ ॥

సూతమాగధసంబాధాం, శ్రీమతీమతులప్రభామ్ ।

వధూనాటక సంఘైశ్చ, సంయుక్తాం సర్వతః పురీమ్ ॥

తాం తు రాజా దశరథో, మహారాష్ట్రవివర్ధనః ।

పురీమావాసయామాస, దివి దేవపతిర్యథా ॥ వాత్సీకి రామాయణము ౧-౬॥

అనగా; అయోధ్య యను పేరుగల ఒక జగద్విఖ్యాత నగరముండెను. దానిని మను మహారాజు స్వయముగా నిర్మింపజేసి యుండెను. ఆ నగరములో మహావిశాలమగు రాజమార్గము లుండెను. ప్రతిదాసిచ్చే ప్రతిదీనము 'కలయంపి' నీరు చల్లబడుచుండెడిది. రత్న ఖచితమగు పర్వతముల వలె ప్రాసాదములచే ఆ నగరము శోభిల్లుచుండెడిది. అన్ని వోటులందును తోరణ ధ్వజములు అలరారుచుండెను. ఆ నగరపీఠులన్నియు ఉత్తమరీతితో నుండెడివి. వందల కొద్ది పిరంగు లచ్చటచ్చట అమర్చబడి యుండెను. నగరమునకు నక్షీశలందును పెద్ద పెద్ద మామిడి తోటలు, సాల వృక్షములు పెద్ద సంఖ్యలో విరాజిల్లుచుండెడివి. విమాన గృహములు, నగరము చుట్టు ఆగాధమైన కందకము లుండుటచే శత్రువులు సులభముగా ఆక్రమణ మొనర్చజాలకుండెరి. అన్ని విధములగు యంత్రములు, ఆస్త్ర శస్త్రములచ్చట సానుకూల రీతిలో నుంచబడియుండెను. అన్ని రకముల శిల్పులచ్చట నివసించి యుండెరి. గజములు, అశ్వములు, గోవులు, ఒంటెలు, ఖరములు మున్నగు పశువు లచ్చట సమృద్ధముగా నుండెను. అనేక దేశములనుండి వచ్చిన రాయబారులు, వ్యాపారు లచ్చట నివసించుచుండిరి మహిళల కుపయోగమగు నాటకములు మున్నగు వక్త్రాని వ్యవస్థలచ్చట నుండెను. అట్టి నగరమునం దా కాలమున దశరథ మహారాజు రాజ్యమేలుచుండెడివాడు.

ఆయతా దశ చ ద్వే చ, యోజనాని మహాపురీ ।

(శీమతీ త్రిణి విస్తీర్ణా, సువిభక్తమహాపథా

॥ వా.రా. బాల కాండము. ౫-౭ ॥

అనగా; ఈయయోధ్యానగరము ౧౨ యోజనములు (౪౮ మైళ్ళు) పొడవు, మూడు యోజనములు (౧౨ మైళ్ళు) వెడల్పుగలదై యుండెను. పెద్ద పెద్ద విశాలమైన వీధులు, అంగడులు విశేషక్రమముతో విభక్తమైయుండెను. రామరాజ్యములో అచ్చటి సదాచార విషయమగు స్త్రీతిని వర్ణించుచు ఈ విధముగా వ్రాయబడియున్నది.

ప్రహస్యసుమిత్ లోకః, పుష్పసుష్టః సుధార్మికః ।

నిరాసుయో విశోకశ్చ, రామే రాజ్యం ప్రశాసతి

॥ వా రా. బా. కా. ౧ ౮౯ ॥

నరాస్తుష్టా ధన్యః స్వైఃస్వైరులుభ్యాః సత్యవాదినః ॥

ముదితాః శీలవృత్తాభ్యాం, సుహర్షయ ఇవామరాః ।

కామీ వా న కదర్యో వా, నృశంసః పురుషః క్వచిత్ ।

(ద్రష్టం శక్తమయోధ్యాయం, నావిద్వాన్ న చ నాస్తికః ॥ వా. రా. ౬-౮ ॥

భావము :- అచ్చటి ప్రజలందరు అత్యంత ప్రసన్నులు, సంపూర్ణార్థగ్యములతో చక్కని బలశక్తులతో నిండు ఉత్సాహము గలవారై యుండిరి. తమ తమ ధనములతో సంతృప్తులు, లోభరహితులు, మరియు సత్యవారులునైయుండిరి.

సదాచారులు, ఉత్తమ స్వభావశీలురుగానుండు కారణమున ప్రసన్నులు, మరియు మహర్షుల వలె పవిత్రులుగా నుండిరి. అయోధ్యాపురి యందెచ్చటను కామికుడుగాని, కృపణుడు (కుత్సితుడు)గాని, క్రూరుడు గాని, అవిద్యాంసుడు గాని, నాస్తికుడు గాని లేరు.

నానాహిత్యాగ్నిర్నాయజ్యా, న ఘోద్రో వా నతశ్చరః ।

కశ్చిదాసీదయోధ్యాయం, న చాన్యత్ న సంకరః ॥ ౬-౧౦ ॥

అగ్నిహోత్రాదుల నియమమును పాలించనివాడు, నీమడు, చోరుడు, దురాచారి, వ్యభిచారోత్పన్నుడు మున్నగువారు అయోధ్య యందు లేరు. ఇట్లు ౮వ సర్గమున వాల్మీకి వ్రాసినాడు.

శుచీనామేకబుద్ధీశాం, సర్వేషాం సంప్రజానతామ్ ।

నాసీత్పురే వా రాష్ట్రే వా, మృషావాదీ నరః క్వచిత్ ॥ ౧౪ ॥

క్వచిన్న దుష్టస్త్రాతాసీత్, పరదారరతిర్నరః ।

సశాస్త్రం సర్వమేవాసీద్, రాష్ట్రం పురసరం చ తత్ ॥ ౧౫ ॥

అనగా; అయోధ్య వాసులెల్లరును జ్ఞానసంపన్నులు, పవిత్రులు, కలిసి ఆలోచించువారునైయుండిరి. ఒక్క పూర్ణ అయోధ్య నగరమునందే గాదు. రాష్ట్రమం దెచ్చటను అసత్యవాదిగాని, దుష్టుడుగాని, వ్యభిచారులు, కాముకులుగాని ముచ్చుకైనా లేకుండిరి. ఈ ప్రకారముగా అయోధ్యా నగరము, మరియు రాష్ట్రమంతా శాంతి యుక్తముగా నుండెను.

మహాభారతములో నున్న ఇత్రప్రస్థము మున్నగు ఆశ్చర్యజనక విషయములను గ్రంథ విస్తరణ భయముచే వ్రాయుట లేదు. ఇన్ని యథార్థ విషయము లుండగా 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు నగర నిర్మాణ విద్య, మరియు నాగరిక సభ్యత ద్రావిడుల నుండియే లభించిన దనుట మూర్ఖత్వము గాక మరో మగును? 'ద్రావిడులు ఓడల ద్వారా సముద్ర యాత్రనొనర్చుచు ఇతర దేశములలో వ్యాపారమునర్చుచుండి' రను వ్రాయుట మంచిదే. కాని ఓడలలో కేవలము ద్రావిడులే యాత్ర నొనర్చుచు వ్యాపారమునర్చుచుండిరనుట కెట్టి ప్రమాణములేదు. వేదములలో ఓడల వర్ణన గలదు.

అనారమ్భణే తదవీరయేథాసునాస్త్వనే ఆగ్రభణే సుముద్రి ।

యదశ్వినా టింహతుర్భుజ్యమస్తం శతారిత్రాం నావమాన్వస్త్వేవాంశమ్ ॥ ఋ. ౮-౮-౫ ॥

సుత్రామాణం పృథివీం ద్యామనేహసం సుశర్మాణమదితిం సుప్రళీతిమ్ ।

దైవిం నావం స్వరిత్రామనాగమమస్రవస్తీమారుహీమా న్వస్తయే ॥ ఋ. ౧౦-౬౩-౧౦॥

ఇట్టి విషయములనేక మంత్రములందును గానవగును. మారుమంది గల నౌక చిన్నదెట్లుగను? అది రోతైన సముద్రమున పయనించు పెద్ద నౌకయే యగును. వేదములందు నౌకావర్ణనము, ఆద్యులు నౌకాయాత్ర, విదేశీయులతో సముద్ర వ్యాపారములు చేయుచుండిరి. సుప్రసిద్ధ బలిహాసికుడగు డా. రాధా కుముద్ ముఖర్జీ తన "Shipping in Ancient India" పేరు గల పుస్తకముతో ప్రమాణయుక్తముగా చూపినాడు కావున దీనిని ద్రావిడుల మౌలిక ప్రసాదిత మని యనుట పచ్చియబద్ధమే గద?

ధర్మము మరియు సమాజ క్షేత్రము నందు 'ద్రావిడుల' యను విషయముతో స్వయముగా సుప్రసిద్ధ ద్రావిడ లేఖకులు రచనలను చూతము ఉదాహరణ రూపేణ -

"Origin and Spread of the Tamils" లేఖకులగు శ్రీ రామచంద్ర దీక్షితార్ మరియు "The Ancient Dravidians" లేఖకులగు శ్రీ. టి. ఆర్. శేష అయ్యంగార్ ఎమ్.ఎ. గారల ననుసరించి దిగువ వ్రాయబడుచున్నవి.

౧. మాత రూపముతో దేవి పూజ "The worship of the mother goddess" కాశి, భద్రకాశి, భగవతి, అంబా, దుర్గా మున్నగు రూపములతో జరగుచున్న పూజ ద్రావిడులు నడిపించినదే. అట్టి పూజ మధ్య మాంస మీనాదుల ద్వారా తంత్ర గ్రంథములలో చూపబడినది. 'కులార్లవ తంత్ర' మందిల్లు వ్రాయబడియున్నది. చూడుడు.

మద్యసాంసం విహీనేన, న కుర్యాత్పూజసం శివే ।

న తుష్ట్యామి వరాహోహ భగలిక్ష్ణామృతం వినా ॥

అనగా; హే పార్వతీ ! మద్య మాంసాదులు లేకుండా పూజలు చేయవలదు. నేను వీని ద్వారా లింగపూజాదులు లేకుండా సంతుష్టినిందను ఆని ఒకవేళ ఇట్టి కుల్లితరకపు పూజ ద్రావిడుల ప్రసాదితమేయని (అందరూ నమ్మినట్లు) నమ్మినచో ఎంతటి లజ్జాకరమైన విషయమో చూడుడు. వాస్తవముగా వేదాది శాస్త్రములందు పరమేశ్వరుని తండ్రి రూపముతో పాటు తల్లి (మాతా) రూపముతో కూడా విశ్వసించబడినది. 'త్వం హి నః పితా నతో త్వం మాతా శతత్రతో బభూవిభ' । అథాతే సుమ్మమీమహి' ॥ ఋగ్వే. ౮-౯౮-౧౧ ॥ పితా మాతా సదవిన్యానుషాణామ్' ॥ ఋ. ౬-౧-౫ ॥ అని యుండుగా; దున్నులు, గేదెలు, మేకలు, సారాయి సంభాగముల ద్వారా జరుగుచున్న కుల్లితమగు పూజ ద్రావిడుల ప్రసాదితమే.

౨. దీనితో గూడ సంబద్ధమైన లింగ (పురుష జననోద్రియ, వారీయోని సంబంధ) పూజ (Phallic worship) ను అది ద్రావిడుల ద్వారా ప్రవలిత మొనర్చబడినదని పైన పేర్కొనిన యిరువురు మరియు ఇతర లేఖకులును విశ్వసించురు. శివునిపూజ కూడా చాలవరకు ద్రావిడుల ద్వారా ప్రవలితమైనదే. The Ancient

Dravidians లేఖకులగు శ్రీ శేష అయ్యంగార్ ఎమ్.ఏ. డా. స్టీవన్సన్ గారి అభిప్రాయమును తెలుపుచు దీనిని సమర్థించినారు.

అనగా; *Dr. Stevenson holds that Siva was the Tamilian God and was worshipped in two forms, one as a spiritual object of meditation and the other as a material symbol or 'Linga' to represent the invisible to the visible eyes. It is said of Ravana that he was a staunch votary of Linga which he worshipped with incense and flowers. From this, it may be inferred that Siva was a Dravidian deity. - The Ancient Dravidians, by T.R. Shesha Iyengar. P. 156*

భావార్థము :- 'శివుడు తమిళుల దేవుడు, ఆతని రెండు విధములుగా పూజించుచుండిరి. మొదటిది, ధ్యానము యొక్క. ఆధ్యాత్మిక తత్త్వము, రెండవది, భౌతిక చిహ్నముగ లింగము ఇది అదృశ్యమునకు దృశ్య ప్రతినిధి రూపము. రావణుని విషయములో ఇట్లు కలదు. 'రావణుడు లింగపూజ యొక్క గొప్ప ఉపాసకుడు. దాని పూజ నాతడు గంధ పుష్పైరులచే ఒనర్చుచుండెను. ఇట్టి కుత్సిత లింగ పూజలను గూర్చి మనము గర్వించదగినదేమి! దీని వల్లనే మన దేశము యొక్క సదాచారము సర్వ నాశమైనది. వాల్మీకి రామాయణమునందు;

యత్ర యత్ర ప్రయాతిస్మ, రావణో రాక్షసేశ్వరః ।

జాన్మునదమయం లింగం, తత్ర తత్ర స్మ వీయతే ॥ వా. రామాయణము ॥

'రావణుడెచ్చెచ్చటికి వెళ్ళుచుండునో అచ్చటికి సువర్ణమయ లింగమును తన వెంట తీసికొనిపోవుచుండు'నని వ్రాయబడియున్నది.

వేదములందు శిశ్న దేవుల (కాముకుల) గూర్చి గొప్ప నింద గలదు. అందిట్లు వ్రాయబడియున్నది. 'మా శిశ్నదేవా అపి గుఱ్ఱుతం సః' అనగా; లింగపూజ యొనర్చు కాముకులు, వ్యసనపరులు మా యజ్ఞములం దెప్పుడును ప్రవేశింపకుందురు గాక. ॥ ఋ. ౭-౨౧-౫॥ శిశ్నదేవాః - అబ్రహ్మచర్యాః ॥ నిరుక్తము ౪-౩-౧౯॥

౩. ద్రావిడుల మూడవ ప్రాచీనము వృషభము, మరియు నాగపూజ. మొహంజోదారోలో కూడా లింగపూజ, దానితో బాటు నాగపూజ (ఎద్దు, పాముల పూజ)లు ప్రచలితమైయున్నట్లు ప్రమాణములు గాన్పించినవి. ఈపై విషయములు గర్వించదగినవేనా? ఇవన్నియు అజ్ఞాన సూచక విషయములు. వీనివల్ల వ్యక్తులకు గాని, సమాజమునకు గాని, రాష్ట్రమునకు గాని ఎట్టిమేలును కలుగజాలదు. ఐనను శ్రీరామ చంద్ర దీక్షితార్ గర్వమూ ఇట్లు వ్రాసినారు.

We in South India still worship snakes in the shape of Nagakkal. Though it is popular in South India, it is still more popular in Malabar. It is connected with the fertility cult. There is still the belief that a barren woman becomes big with a child if she offers proper prayers to the Snake Lord. - Origin and Spread of the Tamils. P.47

అనగా; దక్షిణ భారతములో మేము నాగక్కాల (నాగదేవత) రూపములో సర్ప పూజ యునర్థము. దక్షిణ భారతము నందీ నాగపూజ లోకప్రియమైయున్నది. మలబార్ లోనైతే ఇది విశేషముగా జనప్రియమైయున్నది దీనికి సంతానోత్పత్తితో సంబంధము గల దని ఎంచబడుచున్నది. ఇప్పటికిని ఈ విశ్వాసము ప్రచలితమైయున్నది ఒక వంధ్య స్త్రీ సంతానవతి యైనచో నాగదేవత కృపయేయని విశ్వాసము.

ఇట్టి అంధ విశ్వాసములను, ఈ విధమున నాగపూజాదులను మేము ఆత్యంత హాసకారకము, మరియు అజ్ఞాన సూచకములుగా పరిగణింతుము. ఇది గర్వింపదగినదేనా?

౪. ద్రావిడుల నాల్గవ ప్రసాదము చంద్రుని పూజ

The authors of the early Tamil culture worshipped the moon

- Origin and spread of the Tamil. P 48

ఇదియును అజ్ఞాన సూచక ప్రథకన్న మరేమియునుగాదు. దేవదాసీల కుత్సిరముగు ప్రథ సైతము ద్రావిడుల ప్రసాదమే. దేవీదేవతలకు తలవెంట్రుకల సమర్పణ కూడా ఇట్టిదే. లేఖకులు చూపినట్లు ద్రావిడుల సంస్కృతిముచే ఈ ప్రథ లన్నియు బైబోలోన్, సుమేరియా, గ్రీసు మరియు ఇతర దేశములందును ప్రచలిరమైనవి వాస్తవమునకు ఇవేవియును శ్రేష్ఠ, సభ్యత, మరియు జ్ఞానోన్నతికి సాధనములుగావు. ఇవి అజ్ఞాన యుగపు హాసకారిక ప్రవృత్తి మాత్రమే యై యుండును. ఇవి ఇతర దేశములందును వ్యాపకమైపోయిన వనిన ఇదేమైన హర్షించదగిన విషయమా?

The Ancient Dravidians లేఖకుడు (శ్రీ బి.ఆర్. శేష అయ్యంగార్ ప్రొ.మెక్స్ నర్డ్స్ ఆధిపత్యమును ఉదాహరించును ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు.

The doctrine of Transmigration is entirely absent from the Vedas and the early Brahmanas. It seems probable that the Indian Aryas borrowed the idea in a rudimentary form from the aborigines. i.e. most probably from the Dravidians.

-The Ancient Dravidians P.158.

అనగా; పునర్జన్మ సిద్ధాంతము వేదములందు గాని, ప్రాచీన బ్రాహ్మణ గ్రంథములందు గాని ఏ మాత్రము గానరాదు. బహుశః భారతీయ ఆర్యుల ఆదివాసుల నుండియో, ఆధిక సంభవతః ద్రావిడులనుండియో ఈయాలోచనలను పొందియుండురు.

ఇకముందు మేము సప్రమాణముగా ఈ విషయముపై వివేచన మొనర్చెదము. ఏలన 'పైదిక్ ఏజ్' లోను 'వేదములందు పునర్జన్మ ప్రతిపాదనము లేదు' అని ప్రాచీనము ప్రకటించబడినది. ఈ అన్వయమును గూర్చి ఏమి అధ్యయనములో సప్రమాణముగా చూపెదము. కాబట్టి ఈ విషయ వివేచనమును మేము 'సర్ విలియం హంబర్ట్ రచన Indian Empire యొక్క ఒక ఉదాహరణముతో దీని నిశ్చిదన సమాప్తమొనర్చెదము. సర్ విలియం హంబర్ట్ అనునాతడిట్లు వ్రాసినాడు.

Orthodox Hindus are un-fortunately in the habit of claiming the authority of the Veda for thier medieval institutions, for the evil as well as for the good. As a matter of fact, these medieaval institutions, which form the basis of modern Hinduism are the joint product of non-Aryan darkness and of Aryan light. The Scythic and Naga and the so-called aboriginal races with their indifference to human suffering, their polyandric house holds and their worship of fear and blood have left their mark deep in the Hindu law codes, in the terrorising of Hindu religion, and in the degradation of woman. English scholarship has shown that the worst feature of Hinduism, widow burning had no authority in the Veda. When it is equally understood that the other dark features of Hinduism also rest not upon the Vedic Scripture, but are the result of a human compromise between Aryan civilisation and non-Aryan barbarism, the task of the Indian reformer will be half accomplished. It is with a true instinct that the great religious movements of India in our day reject the authority of Medieval Hinduism and appeal back to the Veda.

- The Indian Empire by Sir William Hunter 1882 Edition.

దృఢ సంకల్పులగు హిందువులు దుర్భాషనశమున మంచి, చెడు పరిపాలులన్నిటి కొరకు వేద ప్రమాణమునే స్వీకరించు స్వభావము గలిగియుండిరి. వాస్తవ సత్యమేమన; ఆధునిక హిందూ ధర్మమునకు ఆధారభూతము మధ్యకాలీన ఆచారములు అనార్యుల అంధకార, మరియు అర్యుల జ్యోతి యొక్క సంయుక్త పరిణామమే. శకుల, నాగుల, అటవికులగు మానవ కష్టముల యెడ తమ నిర్లక్ష్యము. ఉదాసీనతయే. బహుపతిత్వము, బయము, రుధిరపూజలు, మున్నగు వాని కారణమున హిందువుల విధి విధానము, హిందువుల ఆచారము, ధర్మమును భయంకరమైనర్చుట, మహిళల స్త్రీతిని నిక్కష్ట మొనర్చి వేయుట వంటి వానిపై గట్టి ప్రభావమును వేసినవి. పాశ్చాత్య విద్వాంసుల పరిశీలనననుసరించి హిందూ ధర్మమునకు అతిక్రూరరూపమగు సతీసహగమన విషయమునకు వేదములందెట్టి ప్రమాణములేదు. హిందూ ధర్మము యొక్క ఇతరచెడు ఆచారరూపములన్నియు వేదములపై ఆశ్రయించి గాక అర్యుల సభ్యత, మరియు అనార్యుల అనాగరికతల మధ్య సంక్రమించిన పరిణామమని యెరుగవలసి యున్నది. అప్పుడు సంస్కర్తల సగము కార్యము పూర్తియగును. ఇదియే సత్యమగు అంతఃకరణ శుద్ధియగు ఆలోచన. భారతదేశము యొక్క ఆధునిక ఆచారవ్యవహారములన్నియును మధ్యకాలీన అనాచారుల ద్వారా సంక్రమించినవే. స్వార్థులు ఇవి వేదములననుసరించినవి యని తెలుపుట దుస్సాసనమే. సర్ విలియమ్ హంబర్ట్ యొక్క ఈ సంతకము సంపూర్ణముగా వేదములపై ఆశ్రయించి నడచు అర్య సమాజీయుల ఆందోళనము వైపును బలపరచుచున్నది.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

నవమాధ్యాయము

9.1 వేదముల లింగభంగమొనర్చు కుయత్తుములు

వైదిక్ ఏజ్ లోని ఆశ్చర్యకరమైన అనేక విషయములను ఈ పుస్తకములోని గత అధ్యాయములలో నిరూపించినాము. వానియందు వేదములను అంగభంగము, (మార్పు చేర్పు) తొనరచుట వంటి అనుచితములు కూడా చేరియున్నవి. వాని ననుసరించి ఋగ్వేద అష్టమ మండలమందు పడకొండవ సంఖ్యగల శాలిల్య సూక్తము మరియు పదవ మండలము పూర్తిగా వెనుక నుండి ఋగ్వేదములో చేర్చబడినవి. పదవ మండలపు దీని భాష ఇతర మండలములకు భిన్నముగా నున్నది. మరియు దీనియందు శ్రద్ధ, దానము, నానదీయ సూక్తము మున్నగు దార్శనిక, విషయములు మరియు ఇతర విధములగు సూక్తములున్నవి.

'అథర్వవేదము యొక్క ౧౫, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦ కాండములు వెనుకనుండి జోడించబడినవి అథర్వ వేదమంతయును వెనుకనుండి వేదములలో సమీకృత పరచబడినది. మొదట లేకుండెను. యజుర్వేదము నందలి త్రైత్వియ సంహిత, లేక క్షష్ట యజుర్వేదమే ప్రాచీనము. శుక్ల యజుర్వేదమును సేర పిలువబడు వాజసనీయ సంహిత అర్వాచీనము, సామవేదము ఋగ్వేద మంత్రముల దొంగిలించయే. దీనియందు నవీనత్వము, మౌలికత్వ మేమియును లేదు. ఇదే విధముగ ఇతర వేదముల అనేక భాగములు వేదములందు వెనుకనుండి చేర్చబడిన వని నిరూపించు ప్రయత్నమును వైదిక్ ఏజ్ రచయితలు చేయ సాగించినారు' మేమీ యధ్యాయమునందే సినీ విషయము సప్రమాణముగా వివేచన మొనర్చుటకు ప్రయత్నింతుము. వైదిక్ ఏజ్ రచయితలు ఈ విషయములో ఎట్టి మౌలిక ప్రమాణములు ఈయలేదు. కేవలము పాశ్చాత్య లేఖకుల అవినేకములనే అనుసరించినారు. వైదిక శిక్షణలను గూర్చి ఈ గ్రంథములో వ్రాయబడిన భ్రాంతులు అనగా; వేదములలో పునర్వస్థాపించిన మొదటి లేకుండుట, అథర్వ మరియు ఇతర వేదములందు మాయమంత్రములు, వేదబడులు, బహువివాహములు మున్నగు వాని అభావమును గూర్చి వివేచనము రాబోవు ప్రకరణమున చూపుదుము.

9.2 దశమ మండలము తర్వాత చేర్చబడినదా?

మొట్ట మొదట మేము దశమ మండలము గూర్చి వివరింతుము. అది తరువాత చేర్చబడినదని ఏల నిశ్చయించెను? ఇతర పాశ్చాత్య విద్వాంసులు ఈ విషయము నందొనర్చిన అవినేక విషయములనే 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ౨౨౮ పుటలో ఇట్లు వ్రాసినారు.

The tenth Mandala is manifestly a later addition, often Atharvanic in character. (Vedic Age P.228)

అనగా, ఋగ్వేదమందలి దశమ మండలము స్పష్టముగా వెనుకనుండి కలుపబడినదే. దీనియందును అథర్వ వేదమువంటి గారడీ, వశీకరణము, మంత్ర తంత్రములవంటివిగాన వచ్చును, మరొక పుస్తకములో నిట్లు వ్రాసినారు.

That the tenth Mandala is later in origin than the first nine is however, perfectly certain from the evidence of the language. (Vedic Age P:229)

అనా: దశమ మండలము వెనుకనుండి చేర్చబడినది. మొదటి తొమ్మిది మండలముల కన్న భిన్నమైన భాషైతే దీనిని నిశ్చితమొనర్చుచున్నది.

దీని యుదాహరణ రూపములో వైదిక్ ఏజ్ పు. 33౯లో ఏ విషయములు చూపబడియున్నవో అవి చాలవరకు కల్పితములే. ఒకే గ్రంథ కర్త తన గ్రంథమునందు సన్నివేశము ననుసరించి వివిధ శైలి గల భాషను ప్రయోగించును. ఒకచోట భాష సరళముగా నుండును. మరొకచోట అంతకన్న కఠినముగా నుండును. వేదములు సమస్త రకముల మనుష్యుల లాభార్థము కొరకై యున్నవి. అందుకొన్ని చోటులందు 'విశ్వానిదేవ సనితర్జురితాని పరాసువ'. యదే భద్రం తన్న ఆము'॥ వంటి అతి సరళార్థబోధక మంత్రములుండగా, మరొకొన్ని స్థలములందు మహా మహా విద్వాంసుల సైతము వాని వాస్తవికార్థమును దెలిసికొనుట కొరకు మస్తిష్కము యొక్క సంపూర్ణ శక్తిని ప్రయోగించ వలసి యుండును. ఒక్కొక్కచోట ఈ విధముగ శబ్దములవశ్యముగా నుండవలెను. ఒక వేళ అట్టి శబ్దములు రాకున్న వానిని క్రొత్తవిగా నెంచవలయునను, నియమ మేదియు నుండదు. దశమ మండలములో రోక, మోఘ, విసర్గ, గుప్ మున్నగు అనేక క్రొత్త శబ్దములు వచ్చియున్నవి. అవి ప్రక్షిప్త భాగము వాలఖిల్య సూక్తములందును గాక ఋగ్వేదము యొక్క ఇతర భాగములందు గానరావని వైదిక్ ఏజ్ లేఖకు లనుచున్నారు. అవి కాన్పించినచోట వానిని వారు నిస్సందిహముగా వారి కల్పనలతో ప్రక్షిప్తములని మొదటనే నిర్ణయించి కూర్చున్నారు. వారికి వాని విషయములో ఎలాంటి ప్రమాణము లవసరము లేదు. వాలఖిల్య సూక్తములు ప్రక్షిప్తములనుట కెట్టి కారణము లేదు. వానిని గూర్చి ఈ యధ్యాయమందే ముందర ఆలోచితము.

9.3 బుగ్వేదము యొక్క ఇతర మండలములందు 'రోక' శబ్దము

వాస్తవమునకు 'రోకా' అను శబ్దము దశమ మండలమేగాక దిగువ స్థలములందును వచ్చినది.

బుగ్వేదమునందు, ౧-౯౩-౬; ౨-౩౦-౬; ౩-౨-౯; ౪-౧౭-౧౭; ౫-౪-౧౧; ౬-౨౩-౩, ౭; ౬-౪౭-౮; ౬-౭౩-౨; ౭-౨౦-౨; ౭-౩౩-౫; ౭-౬౦-౯; ౭-౮౪-౨; ౭-౯౯-౪; ౮-౧౦౦-౧౨; ౯-౯౨-౬; 'రోకా' అను నీ బహువచనాంత శబ్దము ఋగ్వేదము నందు; ౬-౧౧౩-౯; 'రోకే' అను నీ సప్తమి ఏకవచన ప్రయోగము బుగ్వేద; ౩-౨౯-౮; ౫-౧-౬; ౯ ౧౧౩-౭౨; ఇన్ని చోట్ల, దశమ మండలము ౧౦-౮౫ ౨౪ నగాక వచ్చియున్నవి. వైదిక్ ఏజ్ వారు ఈ భాగములను ప్రక్షిప్తములుగా నెంచకపోవుట ఆశ్చర్యమే. ఇట్టి యధార్థ రహితము సత్య విరుద్ధము లగు విషయములను వారెట్లు ప్రాసినారో!

9.4 ఇతర మండలములందు 'మోఘ' శబ్దము

'మోఘమ్' అను ప్రయోగము బుగ్వేద దశమ మండలమందే గాక సప్తమ మండలములోని నిమ్న మంత్రములందును చూడవగును.

యది వాహుషునృతదేవ ఆస మోఘం వా దేవాం అప్ర్యాహే అగ్ని ।

॥ ఋ.౭-౧౦౪-౧౪ ॥

అధా న పీర్తైర్జభిర్వియూయా యో మా మోఘం యాతధానేత్యాహ ॥ ఋ.౭-౧౦౪-౧౫ ॥ కావున వైదిక ఏవే వారి కథనము యథార్థము కాదు.

౧.౫ సప్తమ మండలమున 'విసర్గ' శబ్దము

ఋగ్వేద సప్తమమండలము ౧౦౩ సూక్తము తొమ్మిదవ మంత్రము నందు 'సప్తా ధర్మా ఆశ్వునతే విసర్గమ్' అనురూపమున విసర్గ శబ్దము వచ్చియున్నది. దశమ మండలమందును కేవలము ౧౦-౫-౬ వ మంత్రమందే గలదు. 'విజయ' శబ్దము ఋగ్వేద దశమమండల మందును కేవలము ఒకసారే ౧౦-౮-౪; తో వచ్చినది. విజయస్తే యొక్క ప్రయోగము ఋగ్వేద ౨-౧౨-౯ తో 'యస్మాన్న ఋతే విజయస్తే జనాసః' అను రూపముతో వచ్చినది. ఇంతియేగాక జయతి శబ్దము ఋగ్వేద ౧-౩౬-౪, ౪-౫౦-౯, ౬-౭౫-౫; ౭-౩౨-౯, ౯-౮౬-౪౦ తో జయతు శబ్దము ఋ. ౬-౪౭-౨౬ జయన్ ఋ. ౪-౧౭-౧౦; ౫-౩౧-౬; ౬-౭౩-౨, ౯-౮౫-౪౨; తో జయస్తమ్ ఋ. ౧-౯౧-౨౧; ౫-౪౪-౧; ౬-౭౫-౧౮; తోను, జయన్తి ఋ. ౮-౧౬-౫; తో జయస్తీ ౧-౧౧౬-౧౭; ౧-౧౨౩-౨ తోను, జయన్తు ఋ. ౬-౪౭-౩౧; తో జయసి ఋ. ౯-౮౫-౩ తో జయాతి ఋ. ౫-౩౭-౫ తోనూ, జయాపసి ఋ. ౪-౫౭-౧ తో జయావ ఋ. ౧-౧౭౯-౩ తో జయేమ. ఋ. ౧-౮-౩, ౧-౧౨౩-౫; ౮-౨౧-౧౨; ౮-౬౮-౯, ౯-౯౨-౧౧; ౯-౬౧-౨౩; ౯-౮౫-౮ తో మరియు జయేమ ఋ. ౧-౧౦౨-౪; ౨౦-౪౦-౫; ౪-౨౦-౩; ౫-౨-౧౧ ; ౫-౪౧ ౬-౮-౬; ౭-౮౨-౧; ౭-౯౮-౪; మున్నగువానిలో ప్రయోగము గలదు. కావున విజయ శబ్దము ఆధారమున దశమ మండలము ఆర్పాచినమని చెప్పు ప్రయత్నము సంపూర్ణముగా వ్యర్థము మరియు దుస్సహనమే విజయ శబ్దము రాక ఒక వేళ వయం జయేమ త్వయాయుజా మున్నగు ప్రయోగములు వచ్చినచో భేద మేమి వచ్చినదనది?

'మిమ్' శబ్ద విషయముతో ఋగ్వేదపు తొమ్మిదవ మండలముతో అది ౫౦ సార్లు వచ్చినది. ఏదవ మండలము నందొక్కసారే వచ్చినదని వారందురు. దీనివల్ల ఏమియును సిద్ధింపదు. వచ్చిన దని వారు నిమ్మమన్నారు ఒక శబ్దము అనావశ్యక రూపముతో మాటిమాటికి రావలసిన యవసరము లేదు. ఆజ్య, కాఽ, తోహిత, విజయ అను శబ్దములు మొదటిసారి దశమ మండలముతో వచ్చినచో దీనివల్ల ఏమియును సిద్ధింపదు. వేర్వేరు మండలములందు వేర్వేరు విషయములు, మరియు నట్టి ప్రతిపాదక ఉనికిని చూడబడినను దీనివల్ల వాని నవీనత్వ మెట్లు సిద్ధించగలదు? 'సర్వ, ప్రాణ, భగవాన్, హృదయ, మున్నగు శబ్దములు Mostly, though not exclusively' అంతలును లేవు. ఈ దశమ మండలమందే యున్న వని వారని నారు. అట్టి శబ్దములు ఇతర మండలము లందును వచ్చియున్నచో వీరి యీ నవీనత్వపు యుక్తి యేయగును? ఒకవేళ యీ విషయమును విశ్వసించితేమే యని అనుకొన్నను కొన్ని క్రొత్త శబ్దములు (మొదల ఉపయోగింపబడనివి) వచ్చినందువల్ల నవీనత్వ సిద్ధి యొగచున్నదను దానిని మేమంగీకరింపలేము. వేదమును మనము ఈశ్వరీయ వాణీగా విశ్వసించుము. దీనియందు ఆవశ్యకత ననుసరించి సంపూర్ణ బుద్ధి పూర్వక శబ్ద ప్రయోగమున్నది. 'బుద్ధి పూర్వా వాక్యకృతిరేవే' వైశేషిక దర్శనము.

ఆయా శబ్దములు మొదటి మండలములం దేల రాలేదు? ఈ స్థానము, లేక ఒకానొక మండలమునం దెట్లు వచ్చినవని ప్రశ్నించు అధికారము మనకు లేదు. ఇట్లు ప్రశ్నించుట మన మూర్ఖత్వము, దుస్సహసమే యును. విషయ భేదము ననుసరించి వేర్వేరు శబ్దముల ప్రయోగము జరుగుచుండునను మాట సామాన్య రచయితలు కూడా యెరుగుదురు.

ఒకే రచయిత తన గ్రంథములందు విషయ భేద కారణములచే అనేక విధములుగా భాషాశైలిని ప్రయోగించ గలడు. ఇందుకు కొన్ని స్పష్టమగు ఉదాహరణములివి.

౧. పాణిని యొక్క 'అష్టాధ్యాయి' సూత్రముల భాషవారి 'జాంబవతీ విజయ' మను మహాకావ్యము యొక్క భాషకు భిన్నముగా నున్నది.

౨. జైమినీయ మీమాంసా సూత్రముల భాషకు, జైమినీయ బ్రాహ్మణముల భాషకు అత్యధికముగా భేదము గలదు.

౩. శౌనకుని 'ఋక్యక్' ప్రాతిశాఖ్య భాషకు, శౌనకప్రోక్త చతుర్యయ ఆరణ్యకము నందలి పంచమూరణ్యక భాషలతో భిన్నముగనున్నది.

౪. కాత్యాయన శ్రౌత సూత్రమునకు కాత్యాయన స్మృతి భాషకు ఎంతయో భేదమున్నది.

ఇట్టివే అనేక ఉదాహరణముల నీయవచ్చును. వర్తమాన కాలపు సుప్రసిద్ధ లేఖకుల ఉదాహరణము దీసికొనవలెనన్న శ్రీ ఆరవిందులవారి *Life Divine* యొక్క క్లిష్ట భాష మరియు శైలి కన్న *The yoga and its object*. మరియు *Bases of yoga* మున్నగు వాని సరళ భాష మరియు శైలి యందు ఆకాశ, పాతాళ భేదము గలదు.

సాధారణముగా మొదటి మండలము లందున్న పుత్రు, గిర్వణః, విచర్షిణీ, వీతి వంటి ప్రయోగములు దశమ మండలములో గానరావు. ఇతే నేమైనది? ఒకే రకపు శబ్దముల ప్రయోగము అంతట అవసరమా? విచర్షిణీ స్థానములో ప్రవేతా, విశ్వవేదాః వంటి శబ్దముల ప్రయోగము దశమ మండలమందున్నచో అందువల్ల గలిగిన స్పష్టమేమి? (భేదమేమి?) విచర్షణః - శబ్దము పంచమ, మరియు సప్తమ మండలములందును లేనిచో అవి అర్థాచీనమని నొద్దయినా? ఈ లేఖకులు చేసిన దశమ మండల ఆక్షేపణ విస్మయకరమైనది. వాస్తవమునకు వారి విషయము లన్నియు మైక్రోనల్ మున్నగు పాశ్చాత్య లేఖకుల గ్రంథముల నుండి చూచి వ్రాసినవియే. హిరణ్యగర్భ సూక్తము, నానదీయ సూక్తము, శ్రద్ధా సూక్తము, సున్య సూక్తము మున్నగునవి చూచివారికి ఆశ్చర్యము కలిగినది. ఆధ్యాత్మిక, దార్శనిక, మనో వైజ్ఞానిక విషయములపై ఆటవికులు ఆలోచించగలరా? యని యెంచి వెనుక నుండి సృష్టించబడినవై యుండవచ్చు నని భావించినారు. భాషా భేదమనున దొక సాకూ వినియోగించు కొనినారు. ఈ విషయములో సుప్రసిద్ధ భారతీయ విద్వాంసులగు శ్రీ. పం. సత్యవ్రత సామశ్రమీగారు 'త్రయీ పరిచయ' మను పేరుగల తన విద్వత్ పూర్వము గ్రంథములో చాల చక్కగా వ్రాసినాడు. అనగా;

ఏవం దశమమండలస్య ఋక్పరిశిష్ట రూపత్వం కల్పయితం తైః (పాశ్చాత్య విపశ్చిత్తిః) భాషాపార్థక్యప్రదర్శనాదిప్రయాసః స్వీకృతః - దశమమండలస్య భాషా మంత్రార్థగతతాత్పర్యాణి చ

ప్రథమమణ్డలాదిభ్యః పృథగేవేతి మానం తస్య నవమమణ్డల పరిశిష్టరూపత్వమితి తదాశయః । క్షుత్ర (బ్రూమో వయమ్? అన్నచ్చ)తిమ హి దశమమణ్డలస్య మణ్డలాంతరాణాం చ భాషా ఏక విధైవోపభ్యతే, అస్మద్ బుద్ధిమ చ తత్తైక విధమేవ తాత్పర్యమితి న జానీమహి కేషాం బుద్ధిమాలిన్యం కేషాం వా హతకారిత్యమితి. || త్రయీ పరిచయః పు. ౪౯ ||

ప్రథమాది మణ్డలేషు శ్రుతానాం బహూనాం సూక్తానాం దశముమణ్డల స్థితానాం చ బహూనాం సూక్తానాం (ద్రష్టారోఽభిన్నా ఏవానమన్వనేపరిశిష్ట వాదినాం మతే తత్కథముపద్యతేతి వినారయన్త్యత్ర మాధ్యస్థ్యసదమాదధనా ఏవేతి || త్రయీ పరిచయః పు. ౫౦ ||

అనగా; ఈ విధముగా బుగ్గేద దశమమండలమును పరిశిష్టము (అనుబంధము, లేక వెనుక నుండి చేర్చబడినది) అని తెలుపుటకు ప్రయత్నమొనర్చబడినది. దశమ మండలము యొక్క భాష, మరియు మంత్రముల తాత్పర్యము మొదటి మండలములకు భిన్నముగా నున్నదని వారి కథనము. కావున ఇది నవమమండలము యొక్క పరిశిష్టమై యున్నదని చెప్పుటకు ప్రయత్నించినారు. మేము చూచినంతవరకు దశమ మండలము, మరియు ఇతర మండలముల భాష ఒకే విధముగ నున్నది. మా బుద్ధి యందు వాని తాత్పర్యము కూడా ఇతర మండలములవలె ఒకే విధముగ నున్నది. ఎవరి బుద్ధిమాలినముగ నున్నదో ఎవరు హతులో పాతకులాలో చించవలెను.

మొదటి మరియు ఇతర మండలములందలి సూక్తముల, మరియు దశమ మండలమందలి అనేక సూక్తముల (ద్రష్ట ఒకే బుగ్గేయైయున్నాడు. పరిశిష్టవాదుల అభిప్రాయానుసారమిది ఎల్లు సాధ్యముగనో పక్షపాతరహితులగు విద్వాంసులు మాత్రమే అలోచించగలుగుదురు.

వాస్తవమునకు పాశ్చాత్య వికాసవాదులు, మరియు ఈసాయి మత పక్షపాతులగు విద్వాంసులు హిరణ్య గర్భ సూక్తము విశేషించి, 'ప్రజాపతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వా జాతాని పరి తా బభూవ' ||

మున్నగు మంత్రములలో ప్రతిపాదించబడిన ఏకేశ్వరవాదమును గాంచి అత్యంతాశ్చర్యము గలిగినది. వారు దశమ మండలమును వెనుకనుండి చేర్చినారని మైక్స్ మూలర్ కూడా ఈ విధముగా వ్రాయవలసి వచ్చినది.

"This is one the hymns which have always been suspected as modern by European interpreters" - Vedic Hymns by Prof. Max Muller

యూరోపీయ వ్యాఖ్యాకారులు ఎప్పుడూను నవీనమని సందేహమును వెలిబుచ్చునట్టి అనేక సూక్తములలోనిదే ఈ 'హిరణ్య గర్భ' సూక్తమని యెరుగవలెను.

'ప్రజాపతే న త్వదేతాన్యన్యో విశ్వా జాతాని పరి తా బభూవ' ।

క్రైస్తవ మత పక్షపాతులతో ఈ మంత్రమునకును (ప్రా. మూక్స్) మూలర్ ఇల్లు వ్యాఖ్యనొనర్చినాడు.

"The last verse is to my mind the most suspicious of all"

అనగా; ఈ అంతిమ మంత్రము అత్యంత సన్నిహితమైనదని నాయభిప్రాయము అని

ఋగ్వేదమునందలి మొదటి తొమ్మిది మండలములందును అగ్ని, మిత్ర, వరుణ, ఇంద్ర, మున్నగు నామములు ముఖ్యముగా పరమేశ్వరుని గూర్చియే చెప్పబడినవి. మొదటి మండలములోనే ఈ విధముగా చెప్పబడియున్నది.

‘ఇంద్రం మిత్రం వరుణసుగ్విహూహరథో దివ్యః స సుపథ్యో గరుత్మాన్.’

ఏకం సద్విష్ణా బహుధా వదన్వ్యన్విం యమం మాతరిశ్వానమాహుః’ || ఋ. ౧-౧౬౪-౪౬ ||

అనగా: విద్వాంసులు ఆ యొకే పరమేశ్వరుని ఇంద్ర, మిత్ర, వరుణ, అగ్ని, యమ, మాతరిశ్వా, మున్నగు అనేక నామముల బిలుతురు. ఋగ్వేద ద్వితీయ మండలములో

త్వమగ్న ఇన్ద్రో నృపభః సతామసి త్వం విష్ణురుగాయేనమస్యః ।

త్వం బహ్వో రయవిద్ బ్రహ్మణస్థితే త్వం విధర్తా సహసే పురన్ద్రా । || ఋ. ౨-౧-౩ ||

త్వమగ్నో రాజా వరుణో భృతవ్రతస్తం మిత్రో భవసి దన్త ఈడ్యః ।

త్వమద్యమా సత్పతిర్యస్య సంభుజం త్వమంశో విద తే దేవభాషయః । || ఋ. ౨-౧-౪ ।

మున్నగు మంత్రముల ద్వారా ఒకే పరమేశ్వరుని అగ్ని, ఇంద్ర, విష్ణు, (బ్రహ్మ), వరుణ, మిత్ర, అద్యమా, అను అనేక నామములతో బిలుచుచు ఏకేశ్వర వాదమును గట్టిగా సమర్థించబడినది. దశమ మండలముకన్న నిది ఏమాత్రము తక్కువకాదు.

తృతీయ మండల మందును ‘ఇంద్ర’ యనుపేర పరమేశ్వరుని స్మరించుచు

త్వం హి ష్టా వ్యావయన్షమ్యతాన్యేకో వృతా చరసి జిహ్నుమానః ।

తవ ద్యావాపుథివీ సర్వతాసోఽను స్రతాయ నిమితేవ తస్మః || ఋ. ౩-౩౦-౪ ||

ఉతాభయే పురుహూత శ్రవోభిః ఏకోద్బలమవదో వృత్రహా సన్ ।

ఇషేచిదిత్ర రోదసీ అపారే యతో నంగుభ్యా మఘవన్ కాశిరిత్రే || ఋ. ౩-౩౦-౫ ||

ఇట్టి మంత్రముల ద్వారా పరమేశ్వరుడొక్కడే సమస్త విష్ణుములను, పాపములను, అజ్ఞానాదులను స్వస్థపరచును. పృథివి, ఆకాశము, పర్వతములు, మున్నగున వన్నియును ఆయన నియమముల ననుసరించియే కార్యములొనర్చును. వీనినన్నిటిని ఆ పరమేశ్వరుడు తన వశమున నుంచుకొన్నాడు. దశమ మండల మంత్రములన్నియును ఏకేశ్వరవాదమును ప్రతిపాదించునవియై యున్నవి. వత్సర్థమండలములో

య ఏక ఇచ్ఛావయతి స్రభూమా రాజా క్షిప్తీనాం పురుహూత ఇంద్రః ।

సత్యమేనమను విశ్వే మదన్తి రాతిం దేవస్య గృణతో మఘానః || ఋ. ౪-౧౭-౫ ||

మున్నగు మంత్రములందును ఏకేశ్వర పూజా భావమే స్పష్టముగనున్నది. మానవులెల్లరకును ఆ ఏకైక ఈశ్వరుడే ప్రభువు. ఆ సత్య స్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని దానమునే విద్వాంసులెల్లరును కీర్తింతురు. పంచమ మండలములోని,

ఏకం సు త్వా సత్పతిం పాంచజన్యం జాతం శృణోమి యశసం జనేషు ।

తం మే జగ్ముభ్ర అశసో నవిష్టం దోషేషస్తోద్ధవమానాస ఇస్తమ్ ॥ ఋ ౫-౩౨-౧౧॥

ఇట్టి మంత్రములందును పరమేశ్వరుడొక్కడే, ఆయనే సర్వ ప్రాణుల స్వామి, మరియు సర్వ హితకారియైన యున్నాడని గలదు. ఆరవ మండలమున;

య ఏక ఇత్రము స్తుహి కృష్ణీనాం విచర్తణీః । పత్తిర్జ్ఞే వృషక్రతుః ॥ ఋ.౬-౪౫-౧౬॥

మున్నగు మంత్రములందును పరమేశ్వరుడే సర్వజ్ఞుడు, సర్వమునకు స్వామి, మరియు సర్వశక్తిమంతుడనై యున్నాడని స్పష్టముగా ఆదేశించబడియున్నది. కావున మానవులెల్లరును సదా ఆయననే స్తుతింపవలయును. ఇదే విధముగ ఇతర అన్ని మండలములోను మంత్రములందును ఏకేశ్వర పూజను ప్రతిపాదించు మంత్రము లనేకములుగలవు. కేవలము దశమమండలమునందే కొన్ని కొన్ని మంత్రములే ఏకేశ్వర పూజను మరియు దార్శనిక భావములను ప్రతిపాదించునవి గలవు. ఇతర మండలము లందు లేనవి భావించుట సంపూర్ణ మూర్ఖత్వమే

దశమ మండలమున నున్నట్లే ద్వితీయ మండలమందును శ్రద్ధావిషయక మంత్రములనేకములు గలవు.

స ఇజ్జనేన స విశా స జన్మనా స పుత్రైర్వాజం భరతే ధవా నృభిః ।

దేవానాం యః పితరమానినాసతి శ్రద్ధామనా హవిషా బ్రహ్మణస్తతిమ్ ॥ ఋ.౨-౨౬-౩॥

ఇట్లే ఇతర అనేక మంత్రములందును శ్రద్ధను ప్రతిపాదించుటతో బాటు దాని ఉత్తమ ఫలము చక్కగా వర్ణించబడినది. పాశ్చాత్య లేఖకులు దశమ మండలమును నవీనమని యెంచుట షకపాతమే తప్ప వాస్తవ మేమియును లేదు. భాషాభేద మనునదియును కేవలము వారి కల్పనయే. దిగువ చూపినట్లు వారియభిప్రాయములం చే మాత్రమును సారములేదు. భాషా భేదమును కల్పిత ఆధారముతో దశమమండలము వెనుకనుండి చేర్చబడినదని చెప్పుచునే ప్రొ. మాక్స్ మూలర్ ఇట్లు వ్రాయుచున్నాడు.

Never the less the supplements collected in it (Tenth Mandal) appear for the most part to be older than the additions which occur in the earlier books.

- The History of Sanskrit Literature by Macdonal. -P.44

'చినను దశమ మండల సూక్తములోని మిశ్రణములు ఇతర మండలములకన్న ప్రాచీనమని యనిపించును.' ఇతర మండలములందు కల్గి కలదా, లేదా? యనునవి వేరే విషయము. మేము తరువాత నిచ్చు ఆధారముతో దశమ మండలము నవీనమని తెలుపు కల్పన స్వయముగానే రూపుమానిపోగలదనుటలో సందేహములేదు. దశమ మండలము యొక్క ఋషు లనేకులు అతిప్రాచీనులు. ఉదాహరణార్థము -

వైస్య పృథు	౧౦-౧౪౮ ।
అదితి దాక్షాయణీ	౧౦-౭౨ ।
ప్రజాపతి పరమేష్ఠీ	౧౦-౧౨౯ ।
నాసదీయ సూక్తఋషి వివస్వాన్	౧౦-౧౩ ।
యమ వైవస్వత	౧౦-౧౪ ।
యమీ వైవస్వతీ	౧౦-౧౫౪ ।
యమయమీ	౧౦-౧౦ ।
నాభా నేదిష్ఠ	౧౦-౬౧, ౬౨ ।
శర్యాత	౧౦-౯౨ ।
బుధ	౧౦-౧౦౧ ।
పురూరవా	౧౦-౯౧ ।
శవీ పోలోమి	౧౦-౧౫౯ ।
త్రిశిరాః	౧౦-౮౯ ।
బృహస్పతి ఆఙ్గిరస	౧౦-౭౧ ।
జ్ఞాన సూక్తము	
చ్యవన	౧౦-౧౯ ।
మాన్దాతా యౌవనాశ్వ	౧౦-౧౩౪ ।
జమదగ్ని	౧౦-౧౧౦ ।

ఈ సూక్తుల ఋషులు ఎంతో ప్రాచీనమైన వైవస్వత మనువు కాలము వాడగుచున్నప్పుడు దానిని నవీన రచనలనులు ఎంత దుస్సాహసమో చూడుడు. 'మన్యు' అను శబ్దము ఋగ్వేద మొదటి మండలములో ౩ సార్లు, రెండవ మండలముందు ౨ సార్లు, నాల్గవదానియందు ౨ సార్లు, ఐదు, ఆరులో రెండుసార్లు, ఏడవదానిలో నాలుగు, తొమ్మిదిలో ౬ కసారి, పదవ మండలములో ౪ సార్లు వచ్చినది. కావున; ఈ శబ్దము నవీనమైనది. ఇది దశమమండలమందే మొదటిసారి వచ్చినది. కాబట్టి దీని నవీనత్వము సద్దియగుచున్న దని చెప్పుట సంపూర్ణముగా అబద్ధము.

‘శ్రద్ధా’ యను శబ్దము కూడా ఋగ్వేద మొదటి మండలములో 31 సార్లు రెండుతో ఆరు, ఏడు, ఎనిమిదితో ఒక్కొక్కసారి, తొమ్మిదితో రెండుసార్లు పదమండలములో 7 సార్లు వచ్చినది. ఈ కారణమున పదవ మండలము యొక్క ఆర్యాచీనత్వము సిద్ధ పరచు ప్రయత్నము సంపూర్ణ అశుద్ధమైయున్నది.

‘విశ్వేదేవాః’ శబ్దము ఋగ్వేదము మొదటి మండలములో మూడు సూక్తములకు దేవత మూడవ మండలములో రెండు సూక్తములకు; నాలుగు, ఐదు, ఏడు, ఎనిమిదవ మండలములో ఒక్కొక్కదానికి, ఎనిమిది, తొమ్మిదితో రెండింటికి, దశమ మండలములో మూడు సూక్తములకు దేవత ఈయాధారముపైనను పదవ మండలము ఆర్యాచీన (ఆధునిక) మని నిరూపించు ప్రయత్నము సంపూర్ణముగా పాపగదని చెప్పుటలో సందేహము లేదు.

‘ఉపస్సు’ అను శబ్దము మొదటి మండలములో 31 సార్లు, రెండుతో 1 సార్లు, మూడుతో 1, నాలుగుతో 2, ఐదుతో తొమ్మిది, ఆరుతో 1, ఏడుతో 2, ఎనిమిదితో 1, తొమ్మిదితో 1, పదవ మండలములో 23 సార్లు వచ్చినది. అనువాకానుక్రమణిక మరియు చరణ పూహమునందిల్లు వ్రాయబడియున్నది.

‘అధ్యాయాశ్చ చతుః షష్టిః, మణ్డలాని దశైవ తు ।

అనగా; ఋగ్వేదములో 18 అధ్యాయములు, 10 మండలము లున్నవి.

పది మండలములుండు కారణముననే ఋగ్వేదము యొక్క సైద్ధాంతము చూస్తూచూపుట సరికత్తముతో ‘దాశతయూ’ అను పేర చేయబడియున్నది. దశమ మండలము యొక్క ఆధునికత్వము విషయములో ‘మైక్లెన్డో’ అనునాతడు ‘సూక్తములో సంఖ్య మొదటి మండలమునకు సమానమై యున్నదని చెప్పుట సంపూర్ణముగా పోస్టస్పదమే. దీని మీమాంస యెనర్పులయు అనావశ్యకమే. ఇప్పుడు మనము ‘వాలఖిల్య’ సూక్తముల విషయములో విచారించవలసి యున్నది.

9.6 వాలఖిల్య సూక్తము ప్రక్షిప్తమేనా?

ఎనిమిదవ మండలములో 88 నుండి 98 వరకు 11 సూక్తములున్నవి వీని ప్రచారకులు ‘వాలఖిల్య’ లగు కారణమున నవి ‘వాలఖిల్య సూక్తము’ అని పిలువబడుచున్నది. ఈ విషయములో పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు, మరియు వారి అనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసులు ‘వైదిక్ ఏజ్’ రచయితలు గూడ ‘ఈ వాలఖిల్య సూక్తములు అష్టమ మండలములో ఎవరో వెనుక నుండి చేర్చినా’ రని చెప్పుచున్నారు. ఇంతగా రెండు పరస్పర విరుద్ధములగు ఆభిప్రాయములను ఈ ఎనిమిదవ మండల విషయములో వ్రాయుచున్నారు. ‘వైదిక్ ఏజ్’ 212 పుటలో ఎనిమిదవ మండలమునకు కొన్ని ఇతర మండలములకన్న విశేషతగలదని యిట్లు వ్రాసినారు

This peculiarity of the eighth Mandala, does suggest - but by no means proves that the Eighth Mandala was subjoined at a later date to the kernal constituted by the family Mandalas. But there is positive reason to believe that there was a time when the eighth Mandala was actually considered to be the last in the Samhita, for why else should the Balakhilya hymns be thrust into the eighth Mandala and not added after the tenth. -Vedic Age P.229.

అనగా; అష్టమ మండలము యొక్క విశేషత్వముచే ఇట్టి సంకేతము లభించుచున్నది. అనునది ఏమాత్రము సిద్ధింపదు. ఏమన; అష్టమమండలమును దాని పరివారములతో సంబంధమున్న (రెండు నుండి ఏడవ) మండలములతో వెనుకనుండి సమ్మిళితపరచబడినది. కాని దీనిని విశ్వసించు కారణమేమన; ఒక కాలములో అష్టమ మండలము ఋగ్వేదసంహిత యందు చివరిదని ఎంచబడుచుండెడిది. అట్లుగాకున్న వాల్మీల్య సూక్తములను అష్టమ మండలమందే ఎందుకు దూర్చుట (చొప్పించుట) జరిగినది? దశమ మండలమందేల కలుపబడలేదు? నిష్పక్షికముగా ఆలోచించినప్పుడు ఈ విషయము సంబద్ధరహిత మనియే యనిపించును. మొదటి విషయము లేఖకల అష్టమమండలము సంహిత యందు నిశ్చయముగా వెనుక నుండి చేర్చబడినదే యని చెప్పలేమని, అనిశ్చిత విషయమును నిర్ధారణ చేయలేముందురు. వాల్మీల్య సూక్తమును ప్రక్షిప్తమని చెప్పుటకు ఈ దిగువ యాధారము నిత్తురు. ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో 'వక్షేణ వాల్మీల్యాభిర్వాచః కూటేన'॥ వ్రాయబడియున్నది. దీని వ్యాఖ్య సాయణాచార్య లిట్లనర్చినారు.

వాల్మీల్యనామకా కేచన మహర్షయః తేషాం సమృద్ధిస్యశ్చై సూక్తాని విద్యంతే ।

తాని వాల్మీల్య నామకే గ్రంథే సమామ్నాయంతే ।

దీని భావమేమన; వాల్మీల్య అను పేరుగల ఎవరో ఒక మహర్షి యుండెను. ఆతనిని సూక్తములు వాల్మీల్య అను పేరుతో గ్రంథముతో చేర్చబడినవని అభిప్రాయ పడినాడు. శ్రీ సాయణాచార్యుని ఈ లేఖ వల్ల 'వాల్మీల్య' డను ఒక మహర్షి పేరును వారు వినియుందురు. కాని యథార్థముగా అట్టి మహర్షి విషయముతో ఆతనికి నిశ్చితమగు అభిప్రాయము లేకుండెను. మరియు 'వాల్మీల్య' అను పేరు గల గ్రంథమేదియును కనబడలేదు. ఋగ్వేదమునుండియే వాల్మీల్య మహర్షి ద్వారా ప్రచారమైన కొన్ని సూక్తముల గ్రహించి వ్రాసినాడని లోచుచున్నది. అని యివి.

యో నో దాతా ససానామిష్ట తం హూమహే వయమ్ ॥ ఋ.౮-౫౧-౫ ॥

యస్మై త్వం వసో దానాయ శిక్షసి స రాయన్నోషమశ్నుతే ।

తం త్వా వయం మఘవన్నిష్ట గిర్వణః సూతావన్తో హవామహే ॥ ఋ.౮-౫౧-౬ ॥

కదాచన స్తరీరసే నేష్ట సశ్చసి దాశుషే ।

ఉపోషన్న మఘవన్ భూయశ్శన్తు తే దానం దేవస్య పృచ్ఛతే ॥ ఋ.౮-౫౧-౭ ॥

యో నో దాతా స సః సితా మహం ఉగ్ర ఈశానకృత్ ॥ ఋ.౮-౫౨-౫ ॥

విశ్వా ద్వేషాంసి జహి చావ చా కృధి విశ్వే సన్వన్తా వసు ॥ ఋ.౮-౫౩-౪ ॥

యదిష్ట రాధో అస్తి తే మాఘానం మఘవత్తమ ।

తేన నో బోధి సధమాద్యో పృథే భగో దానాయ పృత్ర హన్ ॥ ఋ.౮-౫౪-౫ ॥

యమృత్వజో బహుధా కల్పయన్తః సచేతసో యజ్ఞవిమం వహన్తి ।

యో అనూచానో బ్రాహ్మణో యుక్త ఆసీత్ కాస్విత్ తత్ర యజమాన్య సంవిత్ ॥ ఋ.౮-౫౮-౧ ॥

ఏక ఏవాగ్నిర్బ్రహ్మ సమిద్ధ ఏకః సూర్యో విశ్వమును ప్రభూతః ।

ఏకైవో షాః సర్వమిదం విభాత్యేకం వా ఇదం వి బభూవ సర్వమ్ ॥ ఋ.౮-౫౮-౨॥

ఇత్రై వరుగా సౌమనసమద్భుతం రాయస్సౌష్ఠం యజమానేషు ధత్తమ్ ।

ప్రజాం పుష్టిం భూతిమస్మాసు ధత్తం దీర్ఘాయుత్యాయ సుతిరతం స ఆయుః ॥ ఋ.౮-౫౯-౮॥

వేద ప్రేమికులే విధముగా సరళార్థకములు, అత్యంత ఉపయోగకరములగు మంత్రములను సంకలితమొనర్చుకొని సంగతన సూక్తము ॥ ఋ.౧౦-౧౯౧ ॥, స్వరాజ్య సూక్తము ఋ.౧-౮౦ ॥, శివ సంకల్ప మంత్రములు ॥ యజు.౩౪, ౧-౬ ॥ మున్నగు వానిని గ్రంథ రూపములో చేసికొనినచో అవిప్రక్షిప్తములు కాజాలవు. కాని సరళత్వ కారణమున అధిక ప్రసిద్ధి లోక ప్రయత్నమే దీనివల్ల సిద్ధియగుచున్నది.

ఇప్పటి నొక విషయము సూచించవలసియున్నది. ఐతరేయ బ్రాహ్మణమును ఆధారము చేసికొనినచో పాశ్చాత్య విద్వాంసులేకా స్వా. హరిప్రసాద్, పం. యునందన శర్మ వంటి వారు వాలఖిల్య సూక్తములను ప్రక్షిప్తములని నమ్ముదురు. స్వయముగా ఐతరేయ బ్రాహ్మణ విద్వాంసులు కొందరును ప్రక్షిప్తములని యెంచురు. ఉదాః- *Encyclopedia Britannica* యొక్క *Ancient Sanskrit Literature* విషయక లేఖయందు వ్రాయబడినది ఇట్టి స్థితియందు ఒక సంద్విగ్ధ, మరియు ప్రక్షిప్త వాక్యము ద్వారా కొన్ని సూక్తముల ప్రక్షిప్తత్వమును సిద్ధిచేయజాలము.. ఈ సూక్తము బుగ్గోద సంహితయందు ప్రారంభమునుండియే గలదు. కొన్ని కొన్ని శాఖలందు ఇట్టి భేదము గాన్పించును. ఏలన వాని సంకలనము విశేష ఉద్దేశ్యముతో నొనర్చబడినది. వీని బాష, మరియు భావము బుగ్గోదము యొక్క ఇతర సూక్తముల, మరియు భావముల వలెనేయున్నది. ఇందు భేద మేమియును గాన్పించదు. ప్రొ. మైక్స్ మూల్ యూరోపునందు వెలువరించిన బుగ్గోద శుద్ధ సంస్కరణము నందును ఈ సూక్తము విద్యమానమై యున్నది.

జర్మనీ దేశపు సుప్రసిద్ధ విద్వాంసుడు డా. విన్టర్నిజ్ ఈ సూక్తముల ప్రాచీనత్వము గూర్చి భారతీయ సాహిత్యపు ఇతిహాస మను పుస్తకములో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

The word khila means 'Supplement' and this name in itself indicates that they are texts which were collected and added to the Samhita only after the latter had already been conducted. This does not exclude the possibility that some of these Khilas are of no less antiquity than the hymns of the RigVeda Samhita, but for some reason unknown to us were not included in the collection.

(A History of Indian Literature by Dr. Winternitz P. 59-60)

దీని భావార్థమేమన; ఖిల అను పదమున కర్తవ్యము పరిశిష్టము, ఈ పేరుతో 'ఇవి మంత్రములని, ఇవి సంగ్రహమునర్చబడి సంహిత యందు చేర్చబడినవని, ఇందులో కొన్ని బుగ్గోద సంహిత యొక్క ఇతర సూక్తముల కన్న తక్కువ ప్రాచీనమైనవేమిగావని, మనకు తెలియనట్టి ఏదో యొక కారణమున వానిని సంహితలందు స్థానము లభించలే దని యనుకొనవచ్చును.'

డా. విస్టర్లిజ్ అభిప్రాయములతో మేము ఏకీభవించలేము. ఏలన; మాకు యీ ౪౯ నుండి ౫౯ నరకు గల సూక్తములను భాష, మరియు భావ దృష్టితో ఇతర ఋగ్వేద సూక్తములకు వేరు పరచు వస్తు వేదియును గానించదు. ఐనను ఆయన వీని ప్రాచీనత్వము గూర్చి వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయము ఆలోచించదగినదై యున్నది.

ఈ పదునొకండు సూక్తములన్నియును హస్తలిఖిత ప్రతులందును గాంచనగునని డా. విస్టర్లిజ్ స్పష్టముగా అంగీకరించినాడు. అనా;

The eleven Bal-Khilya hymns..... in all manuscripts are found at the end of the book.
-(VIII P.60)

మి. గ్రీస్ట్ మిక్కిలి అనుచితముగ నొక మాట యనినాడు ఏమన; ఎనిమిదవ మండల మధ్య నుండి దీసివేసి చివరలో యుంచబడినది; ఇట్లైనర్వులకు వారి కేమియు అధికారములేదు. కేవలము ఈ సూక్తముల ప్రారంభములలో అథ మరియు అంతములలో ఇతి అని వ్రాసి యున్నందుననే అని వ్రాసినాడు. ఇందువల్ల ఇది వెనుకనుండి చొప్పించబడిన దని యనుట సరికాదు. అధిక ప్రచారముగ కారణమున కొన్ని మంత్రములు, సూక్తములు, సంకలనమొనర్చబడి సౌలభ్యమునకై వేరు గ్రంథముగా నిర్మించి ప్రారంభమున 'అథ' అంతమునందు 'ఇతి' అని వ్రాయబడుచువచ్చినది. దీనిచే నీని ఆర్వాచీనత్వము మరియు ప్రక్షిప్తత్వము సిద్ధింపజాలదు.

9.7 వేదముల శుద్ధత్వ రక్షణము

వేదములలో ప్రక్షేపములు చేయుటకు ఎంత మాత్రము సాధ్యముగాకుండునట్లు, ఆర్యులు వాని శుద్ధత్వ రక్షణకై ప్రారంభము నుండియే చక్కని ఏర్పాట్లను గావించివారు. క్రమ పద్ధతియే గాక 'జలా, మాలా, శిఖా, లేఖా, ధ్వజా, దణ్డా, రథ, ఘన' అను ఈ యెనిమిది విధములుగా వేద మంత్రోచ్ఛారణకు విధానము నేర్పరచివారు. ఆ విధానము ఇప్పటికి అనేక స్థానములందు ప్రచారములో ఉన్నది.

ఇన్ని విధములగు ఏర్పాట్లున్నప్పడు వేదమంత్రములలో ప్రక్షిప్తము లొనర్చుటగాని, చేసినచో పట్టుపడకుండా యుండుట గాని సంభవము గాదు. ఈ పాఠము అతి ప్రాచీన కాలము నుండియు నడచుచు వచ్చుచున్నది. ఐతర్యాయారణ్యకము, ప్రాతి శాఖ్యాదులందును దీని యుల్లేఖనగలదు. ఈ జలా, మాలా, ఘన, ధ్వజ, మున్నగు వాని నియమము 'వాఢి' ఋషి ప్రణీతముగ 'వికృతవల్లి' అను గ్రంథమున గలదు.

వీని యుద్దేశ్య సంబంధములలో సుప్రసిద్ధ చరిత్రాసేకుడగు డా. భండార్కీగారు తన "Indian Antiquary" మార్చి ౧౮౯౭వ సంవత్సరపు పత్రికలో ఈ సత్యమును ఇట్లు వ్రాసినాడు. *The object of these different arrangements is simply the most accurate preservation of the sacred text.*

అనా; ఈ వివిధ క్రమముల యుద్దేశ్యము ఈ విశిష్ట గ్రంథముల పాఠమును అత్యంత శుద్ధముగా నుంచుటయే యై యున్నది.

రెండవ ఉపాయమిట్లు గలదు; వేదముల శుద్ధ పాఠమును, సురక్షితముగా నుంచుటకై వేదముల ఛందస్సు సంఖ్య, మద్ర సంఖ్య, పదసంఖ్య, మరియు మంత్రానుక్రమముతో ఛందము, ఋషి, దేవతలను చూపుటకు

అనేక అనుక్రమణికలు సిద్ధ పరచబడినవి. అవి ఇప్పుడును 'శానకానుక్రమణి, అనుశాకానుక్రమణి, సూక్తానుక్రమణి, ఛన్దోఽనుక్రమణి, దేవతానుక్రమణి, కాల్యాయనీయానుక్రమణి, సంస్కృతానుక్రమణి, బుద్ధిగ్రాహకము, బృహద్దేవతా, మంద్రాధ్యాయ, కాల్యాయనీయ సంస్కృతానుక్రమణి, ప్రాతిశాఖ్య సూత్రము సున్నం పేర్లతో గలవివృద్ధులున్నవి.'

9.7 ప్రా. మైక్స్ మూలర్ అభిప్రాయము

ఈ యనుక్రమణికలపై తనయభిప్రాయమును ప్రకటించుచు ప్రా. మైక్స్ మూలర్ తన *Ancient Sanskrit Literature* అను తన పుస్తకములో పు.గి.౧౮౭౯లో ఇచ్చి వ్రాసినాడు. 'బుద్ధ్యవధులు యొక్క అనుక్రమణికతో మనము వాని సూక్తములను, పదములను సూక్ష్మ పరిశీలనతో నిర్ణయముగా చెప్పవచ్చును ఏమన, ఇప్పుడు కూడా బుద్ధ్యవధులు యొక్క మంత్రముల, శబ్దముల, పదముల సంఖ్య కాల్యాయనుని కాలము నాటిదే సురక్షితముగా నున్నది.

ఒక స్థలములో మైక్స్ మూలర్ 'Origin of Religion' పు.గి.౧౩౦౯లో ఇచ్చి వ్రాసినాడు

The texts of the Veda have been handed down to us with such accuracy that there is hardly a various reading in the proper sense of the word or even an uncertain accent in the whole of the Rigveda. (Origin of Religion - by Prof. Max Muller P.131.)

ఎంత ప్రయత్నించినను ఏ విధమైన పాఠభేదముగాని, స్వర భేదము గాని సంపూర్ణ బుద్ధ్యవధులనుండి లభింపకుండునట్లు వేద పాఠములు మనకు అత్యంత విశుద్ధముగా అందించబడినవి. *RigVeda Vol I P XXX* లో ప్రా. మైక్స్ మూలర్ పునః ఈ విషయమును నొక్కి చెప్పుచు ఇచ్చి వ్రాసినాడు.

As far as we are able to judge at present, we can hardly speak of various readings in the Vedic hymns in the usual sense of that word. Various readings to be gathered from a collection of different manuscripts now accessible to us there are none.

అనగా; వేదముల పాఠ భేదమును కూడా సాధారణముగా వాడుకయందున్న అర్థముతో చెప్పజాలము. వాస్తవమునకు వివిధ హస్త లిఖిత ప్రతులనుండి సంగ్రహింపబడుట కెట్టి భిన్న పాఠ భేదములు లేదు

9.8 ప్రా. మైక్స్ నల్ అభిప్రాయము

ప్రా. మైక్స్ నల్ కూడా ఈ విషయమును స్పష్టముగా వ్రాసినాడు.

Extra-ordinary precautions soon began to be taken to guard the canonical text, thus fixed against the possibility of any change or loss. The result has been its preservation with a faithfulness unique in literary history. A History of Sanskrit Literature by Macdonell P.50.

అనగా; ఆర్యులు అతిపాదిన కాలమునుండి అసాధారణ జాగ్రత్తలతో వైదిక పాఠముల శుద్ధత్వమును కాపాడుటకు, మరియు దానిని పరివర్తనము (మార్పు) లేక నాశము నుండి రక్షించుటకై చక్కని ఏర్పాట్లను

చేసియుంచినారు. ఇవి ఇంత దీర్ఘకాలము నరకును సురక్షితముగా నుండుట కిదియే కారణము. ఇది సాహిత్య చరిత్రలో అనునమానమైనది. వీరి యీ లేఖ వల్ల దశమ మండలము యొక్క అర్వాచీనత్వ అభిప్రాయము స్వయముడే సమసిపోవుచున్నది.

9.9 'కేగీ' యజ్ఞప్రాయము

డా. కేగీ గారును కసీనము మూడువేల సంవత్సరముల (వారి యుద్దేశ్యములో వేద నిర్మాణ కాలము) నుండి వేద పాఠములందు ఎలాంటి భేదమును గలుగలేదని. ఇట్లు దిగువ శబ్దముల ద్వారా స్వీకరించినాడు.

Since that time, nearly 3000 years ago, it (the text of the Veda) has suffered no changes what soever, with a care such that the history of other literatures has nothing similar to compare with it. (Kaegi's RigVeda P.22)

9.10 కృష్ణ యజుర్వేదము లతిప్రాచీనమైనదేనా ?

యజుర్వేద సంబంధమున ఆర్యులెల్లరును వాజసనేయీ సంహితయే (దీనిని మాధ్యందిన సంహితయను పేరుతో కూడా పిలిచెదరు). మూల యజుర్వేద నామముచే పిలువబడుచున్నది. తైత్తిరీయ సంహిత కృష్ణయజుర్వేద మను పేరుతో పిలువబడుచున్నది. వీని భేదమును గూర్చి ఇచ్చిల విస్తారముగా ఆలోచించు అవసరము లేదు. కాని ముఖ్యవిషయ మేమనగా; శుద్ధ మూలపాఠముండుట వల్ల వాజసనేయీ, లేక మాధ్యందినీ సంహితను శుక్ల యజుర్వేద మనుపేరుతో, మరియు బ్రాహ్మణ పాఠము మరియు ఇతర మిశ్రణ ముండుట వల్ల తైత్తిరీయ సంహితనే కృష్ణ యజుర్వేదమని యందురు. ఇది శుక్ల యజుర్వేదము కన్న చాలా అర్వాచీనము (ఆధునికము) మరియు అనేకాంశములందు విశ్రణములు ప్రక్షేపములుండు కారణమున వేద విరుద్ధమై యుండుట వల్ల ప్రామాణికము గాజాలదు. 'ద్వివేద గగ్గ' యను నాతడు తన బృహదారణ్య కోపనిషత్ భాష్యమునం దిట్లు వ్రాసినాడు.

శుక్లాని యజాంషి శుద్ధాని, యద్వా బ్రాహ్మణేన మిశ్రితమస్తకాణి కృష్ణాని॥

అనగా; యజుర్మంత్రములను శుక్లమనుపేరుతో మరియు బ్రాహ్మణములనుండి మిశ్రిత మంత్రములున్న దానిని కృష్ణ యజుర్వేద మనుపేర పిలువబడినది. దీనివల్ల శుక్ల యజుర్వేదము యొక్క ప్రామాణికత్వము, ప్రాచీనత్వము, అపౌరుషేయత్వము సస్పృహగుచున్నది.

శుక్ల యజుర్వేదము యొక్క వాజసనేయీ శాఖలందును మాధ్యందినీశాఖ యొక్క ప్రాధాన్యత ఏల గలదో దిగువ లేఖ ద్వారా దెలియుచున్నది. ఇది గవర్నమెంటు ఓరియంటల్ లాంఘిబ్రేరీ సుద్రాసు యొక్క సూచీపత్రము, తృతీయ భాగము పు.347౬ పై గ్రంథ సంఖ్య ౨౪౫౬ 'మాధ్యంతిన శాఖా విషయః' అను పేర గలదు. అచట ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

అథ పచ్చరశ శాఖాసు మాధ్యంతినశాఖా ముఖ్యేతి వేదితవ్యా ।

తథా వేదం హోలీర భాష్యమ్ ॥

యజుర్వేదస్య మూలం హి, భేదో మాధ్యమైవీయకః । తస్మాన్మాధ్యమైవ శాఖా ॥

ఏవ సర్వదశసు వాజసనేయశాఖాసు ముఖ్యా సర్వ సాధారణీ చ ।

అత ఏవ వసిష్ఠనోక్తమ్ ॥

మాధ్యమైవీ తు యా శాఖా, సర్వ సాధారణీ తు సా ॥

అనగా; వాజసనేయీ, శాఖ యొక్క ౧౫ శాఖలందు మాధ్యమైవీ యనునదే ముఖ్యము, మరియు సర్వ సాధారణమై యున్నది. ఈ విషయమునే వసిష్ఠుల వారు కూడా యనెనారు. ఇదియే మూలవేదము

ఈ సర్వీతిని అర్థము జేసికొనజాలక 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఎంతో ఆశుద్ధమైన, మరియు అసంగతమైన విషయములను వ్రాసినవేసినారు ఎట్లాన.

Re Shukla and Krihsna Yajurveda -

The fact that the Gopath Brahmana (1-29) in reciting the first words of the different Vedas quotes in the case of the Yajurveda the beginning of the Vajasaneya Samhita may suggest that the white Yajurveda represents the original tradition of which the Black Yajurveda with all its variations is a later variation. But the truth should rather be just the opposite, for it is hardly possible that Mantra and Brahmana kept separate as in white Yajurveda tradition, should have got mixed up at a later date. It is generally assumed there fore that the Black Yajurveda, with Mantra and Brahmana mixed up throughout is older than the white Yajurveda in which the Brahmana was separated from the Samhita. perhaps in imitation of the Rigvedic model.

In the Taittiriya Brahmana too, which is merely a continuation of the Taittiriya Samhita (but not necessarily later than it for that reason) and which too owes its origin as a separate treatise to the influence of the Rigvedic tradition Mantra and Brahmana have not been separated. It is peculiar feature of the Taittiriya texts that the Samhita and the Brahmana of this school supplement each other in such a way that each seems to presuppose the other. - Vedic Age, P.231

అనగా; గోపథ బ్రాహ్మణములో వేర్వేరు వేదముల ప్రారంభిక శబ్దముల నుల్లేఖించుచు యజుర్వేద విషయములో వాజసనేయీ సంహిత యొక్క ప్రారంభిక శబ్దములు ఉదాహరించుగా నీయబడినవి. అందిచ్చు నిర్దేశమునర్పబడినది. శుక్ల యజుర్వేదమే మూలవేదము, కృష్ణ యజుర్వేదము తన సర్వ శాఖలలో గూడ వాని వెనుక నుండి ఏర్పడిన ఒక శాఖయై యున్నది. కాని సత్యమిందుకు విచారమైయున్నది. ఏమన; శుక్ల యజుర్వేదము

ననుసరించి వేర్వేరు మంత్రములు మరియు బ్రాహ్మణములు మొకటి ఒకదాని యందే గలసిపోవచ్చువేమో యనునది సంభవము. ఈ కారణముననే కృష్ణ యజుర్వేదము, దీనియందు మంత్రములు, మరియు బ్రాహ్మణములు అంతటను గలసియుండవచ్చునని ఎంచబడుచున్నది. శుక్ల యజుర్వేదము కన్న దీనియందు బ్రాహ్మణ భాగమును మంత్ర సంహిత నుండి బుగ్గోదము వలె అనుకరణమునందు వేరుచేయబడిన పురాతనమైనదియునూ వచ్చును. తైత్తిరీయ సంహిత యొక్క పరంపరానుగతమైన తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణమునందును (ఈ కారణమున వేర్వేరు చేయబడలేదు) తైత్తిరీయ పాఠముల విశేష మేమనగా; ఈ సంప్రదాయ సంహిత, మరియు బ్రాహ్మణములు పరస్పరము గట్టి సంబంధము గలవిగానున్నట్లు వాని అస్థిత్వమును ధృవపరచుచున్నవి.

సమాలోచనము :- మేమిచ్చుట అభిప్రాయ పడినది సంపూర్ణముగా యథార్థము గాక పోవచ్చును. గోపథ బ్రాహ్మణము ననుసరించి వ్రాయబడినది నిజమేగావచ్చును. ఒకవేళ కృష్ణ యజుర్వేదము లేక తైత్తిరీయ సంహితయే మూలవేదమని యెంచినచో దాని ప్రారంభిక శబ్దమును ఉపయోగించక శుక్ల యజుర్వేద శబ్దములనే యుపయోగించవలసియుండెను. శుక్ల యజుర్వేదమునగల మంత్రములు, మరియు బ్రాహ్మణములు వేర్వేరుగా మొకనుండి గలిపివేయబడిన వనియెంచుట నిర్దోషము.

వాస్తవముగా శుక్ల యజుర్వేదమున బ్రాహ్మణములను గలుపుట, లేక వేరుగా నుంచుటయును ప్రశ్నయేలేదు. దానియందున్నవన్నియు మూలవేద మంత్రములే బ్రాహ్మణముల రూపములో గాన్పించు వాని వ్యాఖ్య వెనుక చూపబడినట్లు మహర్షి వలంజలి బ్రాహ్మణ శబ్దమునకు వ్యాఖ్య నొనర్చుచు ౫-౧-౧లో వ్రాసినాడు.

చతుర్వేదవిద్భిర్బ్రహ్మభిః బ్రాహ్మణైర్బ్రహ్మభిః ప్రోక్తాని యాని వేద -

వ్యాఖ్యానాని తాని బ్రాహ్మణాని ।

అనగా; వేదజ్ఞులగు బ్రాహ్మణ మహర్షులు బ్రహ్మ అనగా వేదముల వ్యాఖ్యానమొనర్చిన వానినే బ్రాహ్మణములని యందురు. వాని మిశ్రణము తైత్తిరీయ సంహితయందు ఉండుటచే దానిని తరువాతి రచన యని నమ్ముట సంపూర్ణముగా యుక్తియుక్తమే యగును. దాని యందు బ్రాహ్మణ రూప వ్యాఖ్యా భాగము గలిసియున్నచో మూలము లేక ప్రాచీనమని యెంచుట బుద్ధి విరుద్ధము, మరియు తర్క విరుద్ధమునై యున్నది. బృహత్పరాశరీ స్మృతియందును బ్రాహ్మణముల తక్షణమీక్రింది విధముగా నున్నది. అది యుక్తియుక్తము, యథార్థము గావున ఈ దిగువ నుదహరించబడినది.

‘అస్య సుప్రస్య చాద్వోఽయమ్, అయం మంద్రోఽత్ర వర్తతే ।

తత్తస్య ‘బ్రాహ్మణం క్షేయం, మంద్రస్యేతి శ్రుతిక్రమః ॥ బృ.పా. ౨ ౪౪ ॥

భావము :- ఈ మంత్రార్థమేమన; ఈ మంత్ర మీకార్యమునందు వినియుక్తమై యున్నది. దీనిని జూపునట్టి గ్రంథమును ఆ మంత్రమును, మంత్ర సంహిత (వేదము) ను బ్రాహ్మణమని యెంచవలెను. దీని ననుసరించియును బ్రాహ్మణ భాగము మిశ్రిత భాగ మగుటచే మూల వేదము కన్న అర్వాచీనమగుట స్పష్టమే. మూలవేద విషయమందిట్లు వ్రాయబడినది.

క్షీయన్తే వైవ వేదాశ్చ వైవాపి ప్రభవన్తి తే ।

స కశ్చిద్వేదకర్తృస్త్రి, వేదస్మర్తా చతుర్ముఖః ॥ బృ.పా. స్మృ. ॥ ౧-౨౦ ॥

అనగా; వేదము నష్టముగాదు, ఉత్తన్నము గూడా కాదు. వేదకర్త ఏదో ఒక మనుష్యుడు గాదు. శ్రీ సాయణాచార్యుడు మంత్ర బ్రాహ్మణములను వేదములని నమ్ముచుండినను ఈ సంబంధములో కాణ్వ సంహితా సురియు తైత్తిరీయ సంహితల భూమిక లో ఒకగొప్ప వాస్తవ విషయమును వ్రాసినాడు. అది ఇచ్చట ఉల్లేఖించదగినదై యున్నది. ఏమన,

తత్ర శతపథబ్రాహ్మణస్య మస్తవ్యాఖ్యానరూపత్వాద్ వ్యాఖ్యేయమస్తథతి

పాదకః సంహితా గ్రంథః పూర్వభావిత్వాత్ ప్రథమో భవతి ।

- కాణ్వ సంహితా భాష్యమ్. పు.౮ చౌఖంబా గ్రెస్, బనారస్

అనగా; శతపథ బ్రాహ్మణము మంత్రముల వ్యాఖ్యారూపమైనది. కావున ఏమంత్రములు వ్యాఖ్యయైనవని బడవలసి యున్నదో వాని ప్రతిపాదక సంహిత గ్రంథము పూర్వభావీ యగు కారణమున మొదటిదిగా నుండును.

తైత్తిరీయ సంహిత విషయములో కాణ్వ సంహిత భాష్యమునందు శ్రీ సాయణాచార్యులు స్పష్టముగా ఇట్లు వ్రాసినాడు.

బుద్ధిసూలిస్యహేతుత్వాద్ యజుః కృష్ణమితీర్యతే, కాణ్వ సంహితా భాష్యమ్ పు.౧॥

అనగా; బుద్ధి సూలిస్యకారణమున ఇది 'కృష్ణ యజుర్వేద' మనబడుచున్నది. ఏలనచీని యందు ఏ విధమున వ్యవస్థ గానరాదు. మహీధరాచార్యుడును శుక్లయజుర్వేద భాష్యమునందీ విధమున పౌరాణిక కథను ఉల్లేఖించినాడు. చూడుడు.

తత్ర వ్యాసశిష్యో వైశంపాయన్ యాజ్ఞవల్క్యదిభ్యః స్వశిష్యేభ్యో యజుర్వేదసమ
ధ్యాపయత్ । తత్ర దైవాత్ కేనాపి హేతునా క్రుద్ధో వైశంపాయన్ యాజ్ఞవల్క్యం
ప్రత్యువాచ మదధీతం త్యజేతి । స యోగసామర్థ్యన్మూర్తాం పివ్యాం పిచాయో
ద్వనామ్ । వాస్తాని యజాంషి గృహీతేతి గురుణోక్తా అన్యే వైశంపాయనశిష్యా
స్తీతరయో భూత్వా యజాంష్యభక్షయన్ । తాని యజాంషి బుద్ధిమాలిన్యాత్
కృష్ణాని జాతాని । తతో దుఃఖితో యాజ్ఞవల్క్యః సూర్యమారాధ్య అన్యాని శుక్లాని
యజాంషి ప్రాస్తవాన్ । తాని చ పశ్చిదశశిష్యేభ్యః పాతితవాన్ । తథా చ శ్రుతిః
ఆదిత్యానీమాని శుక్లాని యజాంషి వాజసనేయేన యాజ్ఞవల్క్యేనాఖ్యాయన్తే ।

బ్రహ్మ. ౫-౫-౩౩-౧ అస్మాక్కుః ఆదిత్యాదధీతాని ఆదిత్యాని శుక్లాని శుద్ధాని ॥

(శుక్లయజుర్వేద సంహితా-ఉవ్వల మహీధర భాష్యసంవలీతా నిర్ణయ సాగర, ముంబాయి. పు.౧)

ఇచ్చల నీయబడిన కథ అసంభవము అనేక దోషములతో నిండియున్నది. అనగా: ఏదో కారణముచే క్రుద్ధుడైన వైశంపాయనుడు తన శిష్యుడుగు యాజ్ఞవల్క్యునితో ఇట్లనినాడు 'నీవు నా వద్ద చదువుకొనినదంతయును వదలివేయుము' అని యుగానే యాజ్ఞవల్క్యుడు తన యోగ బలముచే మూర్ఛరూపమునిచ్చి వమనమొనర్చినాడు. వైశంపాయనుని ఇతర శిష్యులు దానిని కౌజు పిట్టల రూపములో తినివేసినారు. బుద్ధి మాల్సిన కారణమున ఆ యజుర్వేద మంత్రములు కృష్ణ యజుర్వేదముగానైనవి అప్పుడు యాజ్ఞవల్క్యుడు ఆదిత్యునాధాధిచి ఆతని కృపవల్ల శుద్ధరూపములో యజుర్వేదమును ప్రాప్తించుకొనినాడు ఆదిత్య అనుదాని యర్థమొకవేళ :-

తదేవాగ్నిస్తదాదిత్యస్తద్ నాయస్తదు చక్షమాః ।

తదేవ శుక్రం తద్ బ్రహ్మ తా ఆపః స ప్రజాపతిః ॥ యజు. ౩-౧॥

ఈ యజుర్వేద మంత్రముననుసరించి పరమేశ్వరునిగా గ్రహించినచో ఇల్లు స్పష్టమగుచున్నది. అనగా: పరమేశ్వరుని కృప మరియుగాతని యుపాసనచే యాజ్ఞవల్క్యుడు శుద్ధరూపములో యజుర్వేద జ్ఞానమును ప్రాప్తించుకొనినాడు ఏదియేమైనను కృష్ణ యజుర్వేదముతో బుద్ధిమాల్సిన యోగము ఇచ్చలను స్పష్టముగా నెంచబడినది. 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు దానిని శుక్లయజుర్వేదమునకు మారగా ప్రాచీనమని యెంచుట సంపూర్ణముగా యుక్తి నిరూద్రము, మరియు అసంగతమైయున్నది. తైత్తిరీయ సంహిత యొక్క భాష్య భూమికయందు సాయణాచార్యుడిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

యద్యపి మస్త్ర బ్రాహ్మణాత్మకో వేదస్తథాపి బ్రాహ్మణస్య మస్త్ర వ్యాఖ్యానరూపత్వాన్మత్రా ఏవాదా సమామ్నాతాః।

ఒకవేళ పౌరాణికుల అభిప్రాయానుసారము మంత్రములు, మరియు బ్రాహ్మణములు రెండునూ వేదములే యనిపించుకొనుట సరిగాదు. ఏలన; బ్రాహ్మణములు వేదమంత్రముల వ్యాఖ్యానరూపములు, కావున ప్రథమముగా మంత్రములే చెప్పబడినవి. వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు ఇంత చిన్న విషయమును తెలిసికొనక తైత్తిరీయ సంహిత శ్లోక యజుర్వేదము కన్న పూర్వపుదని నిరాధారముగ కల్పన యొనర్చుట అత్యంతాశ్చర్యకరము. వాస్తవమేమన తైత్తిరీయ సంహితయందు యజుర్వేద మంత్రములు, మరియు శబ్దముల వ్యాఖ్య స్పష్టముగా గలరు. ఉదాహరణార్థము :-

యజుర్వేద మొదటి మంత్ర వ్యాఖ్య నొనర్చుచు తైత్తిరీయ సంహితలో ఇట్లు గలదు

యజమానస్య పశూన్ పాహి - ఇత్యాహ పశూనాం గోపీథాయ ।

అగ్నే ప్రతపతే ప్రతం చరిష్యామి తచ్చకేయం తన్నే రాధ్యతామ్ ।

ఇద మహిమన్యుతాత్ సత్యముపైమి ॥ యజు.౧-౪॥

ఈ వ్యాఖ్యయందు తైత్తిరీయ సంహితలో ఇల్లు వ్రాయబడియున్నది.

ప్రతేన మేధ్యోఽగ్నిర్వ్రతపతిః బ్రాహ్మణో ప్రతభ్యద్ ప్రతముపేష్య

బ్రూయాద్ అగ్నే ప్రతపతే ప్రతం చరిష్యామీత్యగ్నిర్వై వేదానాం

ప్రతపతి స్తస్మా ఏతం ప్రతి ప్రోచ్య ప్రతమాలభత ఇతి ।

అన్యతాత్ సత్యముపైమీతి - మానుషాద్ దైవ్యముపైమి దైవీం నాచం

యచ్ఛామీతి ॥ కస్తాయునక్తే స త్వా యునక్తే ఇతి ॥

ఈ యజు ౧-౫౩ మంత్ర వ్యాఖ్య యందు తిత్తిరి ఋషి యిల్లు వ్రాసినారు

కస్తాయునక్తేర్ స త్వా యునక్తేత్యాహ ప్రజాపతిర్వైకః ప్రజాపతివైవసంయునక్తేతి ॥

ధూరసి ధూర్వ ధూర్వస్తం ధూర్వ ॥ యజు.౧-౭॥

దీని వ్యాఖ్య యందు తైత్తిరీయ సంహితలో ఇల్లు వ్రాయబడినది.

ధూరసీత్యాహ ఏష చై ధూర్వోఽగ్నిః తం యదనమస్తుత్యాతీయాత్

అధ్వర్యం యజమానం చ దహాత్ । ఉస్తుత్యాతేతి అధ్వర్యోశ్చయజ-

మానస్య వాప్రదాహాయ । ధూరసి ధూర్వ ధూర్వస్తం ధూర్వ తం యో-

స్మాన్ ధూర్వతి । ధూర్వ తం యం వయం ధూర్వామ ఇత్యాహ । ద్వాదేవ పు

రుషే యం చైవ ధూర్వతి । యశ్చైవం ధూర్వతి తాపుభౌకువార్యతీతి శోకేన

యోజయతీత్యర్థః ॥

ఇట్టివే వేలాది ఉదాహరణములను తైత్తిరీయ సంహితనుండి ఈయవచ్చును. ఇందువల్ల స్పష్టమగునదేమన, దానియందు యజుర్వేదమంత్రముల వ్యాఖ్యానము మరియు వినియోగారులున్నచే దానిని మూలవేద మనియు మరియు మూలశక్త్య యజుర్వేదము కన్న ప్రాచీన మని నమ్ముట వైదిక్ విజ్ లేఖకుల గొప్ప భ్రమయే.

9.1.1 అధర్వ వేదము తర్వాత వ్రాయబడినదేనా ?

అధర్వ వేద విషయములో వైదికవిజ్ లేఖకులు పాశ్చాత్య లేఖకులలో 'బ్లూంఫీల్డ్' అనువాని అవివేకమైన అనుసరణ మొనర్చినారు. బ్లూంఫీల్డ్ యొక్క అధర్వ వేద విషయక పుస్తకము "The Atharva Veda" by M Bloom field - Trubner 1899 విషయములో ౨౩౯ పుటలో వైదిక్ విజ్ రచయిత లిల్లు వ్రాసినారు.

Bloomfield's excellent monograph on the Atharva Veda like which un-fortunately there is as yet nothing on any of the other Samhitas offers practically everything that a student of the Vedic literature might wish to know about the Atharva Veda. The section on the Atharva Veda in this chapter is mainly based on Bloomfield's Monograph. -(Vedic Age P.239)

అనగా; ఇది బృహంపీల్చ యొక్క అథర్వ వేద విషయములో అదర్శపుస్తకము 'దౌర్భాగ్యవశమున దీనికి సమానమగు పుస్తకము వైదిక సాహిత్యమున ఇతర సంహితలకై మరొకటి వ్రాయబడలేదు. అదియే సమస్తమును జూపుచున్నది. వైదిక సాహిత్య విద్యార్థులెల్లరును దీనిని తెలిసికొనుట అవసరమైయున్నది' అని వ్రాయబడియున్నది. ఈ యధ్యాయములో అథర్వ వేద విషయక పుస్తకముపైనే యున్నది. బృహంపీల్చ యొక్క కథనమేమన; అథర్వ వేదము మొదట వేదముగా నెంచబడలేదు. ఇది అర్వాచీనమైయున్నది. చాలాకాలము తరువాత అది వేదములలో లెక్కింపబడినది. అని కాని ఈ విషయము సంపూర్ణముగా అసత్యము. బృహంపీల్చనకీర్తి భ్రమ బహుశః 'త్రయీవిద్యా' అనుశబ్ద ప్రయోగమును జూచి కలుగవచ్చును. కాని దాని సరియైన అర్థము మీమాంసా శాస్త్రాధ్యయనము చేతనే తెలియగలదు. 'త్రయీవిద్యా' అను ప్రయోగము నాలుగు వేదములందు ప్రయోగమైన మూడు ప్రకారముల అనగా; పద్య, గద్య, గీత మయమగు శైలి, మరియు భాషా పరమైన ఆధారముపై గలదు ఋక్, యజుః, సామ మను నామములతో జెప్పుదురు. మరియు దిగువ చూపబడిన దీని లక్షణములు. మీమాంసాశాస్త్రకారుడుగు జైమిని ముని ఈ విధముగా నిచ్చియున్నాడు

తత్ర ఋగ్ యత్రాద్వితీయే సాదవ్యవస్థా || మీ.౨-౧-౩౨||

గీతిషు సామాభ్యా || మీ ౨-౧-౩౩ ||

శేషే యజుః శబ్దః || మీ.౨-౧-౩౪||

అనగా, ఏ మంత్రములందు అర్థపరముగా సాదముల వ్యవస్థ గలదో, ఇంకా స్పష్టమగు శబ్దములందు జెప్పవలయునన్న ఛందోబద్ధమగు రచనను 'ఋక్' అని యందురు. గానాత్మక మంత్రములను సామములు, ఇక మిగిలిన మంత్రములన్నియు 'యజుః' అను నామమున పిలువబడినవి. ఎద్దానియందు ఏ విధమగు మంత్రముల ప్రాధాన్యతగలదో అట్టివేదము నదే పేరుతో బిలువబడుచుండును. సర్వానుక్రమణీ యొక్క భూమికయందు షడ్ గురుశిష్య డీవిషయములో చాల చక్కగా వ్రాసినాడు. చూడుడు

ఏనియోక్తస్వరూపశ్చ, త్రివిధః స ప్రదర్శ్యతే |

ఋగ్యజుః సామరూపిణ మస్త్రో వేదచతుష్టయే ||౧||

అహి బుద్ధియ మస్తం మే, గోపాయేత్యభిధీయతే |

చతుర్వసే హి వేదేషు, త్రిదైవ ఏనియుజ్యతే ||౨||

వేదములు నాలుగైనను ఋక్, యజుః, సామములు అనగా; పద్య, గద్య, గాన రూపములచే వేదమంత్రములను మూడు విధముల భేదము నొనర్చినారు. కావున; 'త్రయీ' యనుటవల్ల ఆకాలములో మూడు వేదములే నమ్మబడుచుండెనని అర్థము జేసికొనుట మూర్ఖత్వమే యగును. జ్ఞాన కర్మోపాసనలను మూడు ముఖ్య విషయముల కారణమునను నాల్గు వేదములు 'త్రయీవిద్యా' అని యనిపించుకొనినవి.

9.12 అథర్వ వేదము యొక్క ప్రామాణికతకు స్పష్టమగు ప్రమాణము.

బుల్గాంపీల్లు మరియు ఇతర అనేక పాశ్చాత్య విద్వాంసులు మూలవేదము కేవలము బుగ్వేదమే. మిగతా వేదములు ఆ వేద మంత్రములనే సంగలన మొనర్చుకొనియు మరి కొన్ని ఇతర మంత్రములను చేర్చుకొని చేయబడినవని అభిప్రాయపడినారు. కాని వారి యీ అభిప్రాయము సంపూర్ణముగా అబద్ధమే. ఈయస్పటికన్న మొదటిది మరియు పురాతనమని యెంచబడు ఋగ్ వేదము నందే అనేక మంత్రముల ద్వారా నాల్గు వేదముల (అథర్వవేదసహితముగా) ఉనికిని గూర్చి స్పష్టమగు ప్రమాణము లనేకములు గలవు. ఉదా:- బుగ్వేద ౧౦-౯౦లోని సుప్రసిద్ధ మంత్రము.

౧. తస్మాద్ యజ్ఞాత్పర్యహుత ఋచః సామాని జజ్ఞేరే ।

ఛన్దాంసి జజ్ఞేరే తస్మాద్ యజ్ఞస్తస్మాదజాయత ॥ ఋ. ౧౦-౯౦-౭ ॥

ఈ మంత్రములో ఆ పూజనీయ పరమేశ్వరుని నుండి బుగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము మరియు అథర్వ వేదము లుత్పన్నమైనవని స్పష్టముగా నున్నది. అథర్వవేదమును ఛన్దోవేద మను పేరుతో గూడా బిలుచుచుందురు. ఛన్దాంసి యనగా నిచ్చుల అథర్వ వేదమే గ్రహించబడినది. ఇంకా దీని స్పష్టమగు ప్రమాణము ఋ. ౯-౧౧౩-౬ లో లభించును. అచ్చుల 'యత్ర బ్రహ్మ ఘమూసశ్చస్తస్యామ్ వాచం వదన్' ద్వారా బ్రహ్మతో కూడ ఛన్దస్యా వాక్య ప్రయోగ మొనర్చబడినది. బ్రహ్మను వరించు విషయములో గోపథ బ్రాహ్మణము ౨-౨౪లో విధానమున్నది.

౨. బుగ్వేదవిదమేవ హోతారం వృణీష్య, యజుర్విరధ్వర్య, సామవిదముద్ధాతారమ్,

అథర్వాగ్లోనిదం బ్రహ్మణం తథా హోస్య యజ్ఞాశ్చతుష్విత్ ప్రతిష్ఠతి ॥ గోపథ బ్రాహ్మణము ౨-౨౪॥

అనగా; బుగ్వేదము నెరిగినవానిని హోతా, యజుర్వేదమును దదివిన వానిని అధ్వర్య, సామవేదము వదివిన వానిని ఉద్గాత మరియు అథర్వవేదజ్ఞుని బ్రహ్మగా యజ్ఞాదులం దెన్నుకొనవలెను. ఈ విధముగా అక్షి యజ్ఞము ప్రతిష్ఠితమగును. గోపథ ౩-౨లో కూడా ఇట్టి విధానమే గలదు.

ప్రజాపతిర్యజ్ఞమతసుత । స ఋచైవ హోతామక్కుగోత్ యజాషాఛ్వర్యసం

సామ్నోద్గత్రమ్ అథర్వాగ్లో భిత్తుహ్మత్వమ్ ॥

ఈ విధమగు విధానమే ఇతర గ్రంథములందును గలదు. బ్రహ్మ నాలుగు వేదముల జ్ఞానము గలవాడు ఆయన అథర్వ వేదమునందు విశేషజ్ఞుడై యుండును ఈ విధముగా పైన చెల్లిన రెండు మంత్రములందు అథర్వ వేదము, దానిని చక్కగా నెరిగినవాడే బ్రహ్మగా దగినవాడని పై నిర్దేశములో స్పష్టముగా గలదు.

దశమ మండలము ప్రక్షిప్తము గాదని ఈ యధ్యాయములో మొదటనే సప్రమాణముగా ధృవపరిచియుంటిమి. కావున యీ ప్రమాణముపై సందేహించుకొనరాదు. 'యత్ర బ్రహ్మ ఘమూసశ్చస్తస్యామ్ వాచం వదన్' । ఈ వచనము నవమ మండలములోనిది.

౩. ఋవాం త్వః సోషమాస్తే పుపుష్వాన్ గాయత్రం త్వో గాయతి శక్య రీషు ।

బ్రహ్మ త్వో వదతి జాతవిద్యాం యజ్ఞస్య మాత్రాం విమిమీత ఉ త్వః ॥ ఋ. ౧౦-౭౧-౧౧॥

ఈ మంత్రముమందును 'బ్రహ్మ త్వో వదతి జాతవిద్యామ్' అను నీపంక్తి ద్వారా అధర్వ వేద జ్ఞాతయే బ్రహ్మయని స్పష్టమైన నిర్దేశముగలదు. శ్రీ యాస్కాచార్యులు తన సుప్రసిద్ధ గ్రంథముగు నిరుక్తముతో దీనివ్యాఖ్య ఈ విధముగా నొనర్చినాడు.

ఋషాం ఏకః పోషమ్ ఆస్తే పుపుష్వాన్ హోతా । ఋక్ అభినీ । గాయత్రమ్ ఏకో
గాయతి శక్వ రీషు ఉద్గాతా । గాయత్రం గాయతేః స్తుతికర్మణః । శక్వర్య ఋషః
శక్వోతే । తద్ యదాభిర్భుత్రమశకద్ హస్తం తచ్చక్వరీణాం శక్వరీత్యమితి
విజ్ఞాయతే । బ్రహ్మైకో జాతే జాతే విద్యాం వదతి । బ్రహ్మ - సర్వ విద్యః సర్వ
వేదితుష్టతీతి । బ్రహ్మ - పరివృద్ధః శ్రుతతః । బ్రహ్మ పరివృద్ధం సర్వతః ।
యజ్ఞస్య మాత్రాం విమిమీత ఏకః, అధ్వర్యుః । అధ్వర్యుః అధ్వరం యునక్తి ,
అచ్చరస్య నేతా, అచ్చరం కామయత ఇతి వా । అధ్వర ఇతి యజ్ఞనామ,
చ్చరత్త్వింసా కర్మా తత్ప్రతిపేధః ॥ నిరుక్త. ౨-౭॥

ఋగ్వేద దేశమనుండలము నుండిగాక ఇతర స్థలముల నుండి ప్రమాణముగావలె నను పట్టుదల ఎవరైన
యిష్టచో ఋగ్వేదమందలి ౪-౫౮-౩ యొక్క నిష్ప మంత్రము నిరుక్త వ్యాఖ్య సహితముగా దిగువ
నొనరుచున్నది

౪. చత్వారి శృణోత్రయో అస్య పాదా చే శీర్షే నస్తహస్తాసో అస్య ।

త్రిధా బద్ధో ధృషభో రోరవీతి మహో దేవో మర్త్యం ఆవివేశ ॥ ఋ. ౪-౫౮-౩ ॥

ఈ మంత్రము అనేకార్థకమై యున్నది. కాని యాస్కాచార్యుని నాలుగు వేదముల సంబంధముగల వ్యాఖ్యయే
ఇదియై చాచార్యులనుబట్టి

చత్వారి శృంగేతి వేదా వా ఏత ఉక్తాః ॥ నిరుక్తము ౧౩-౦॥

అనగా, ఈ మంత్రముతో 'చత్వారి శృంగాః' యందు నాలుగు వేదములు గ్రహింపబడుట గలదు. ఇందు
అధర్వ వేదము ఒకాదా కలిసియున్నది.

ఋగ్వేదమందలి సురొక మంత్రమందును చతుర్వేద వాణిని గూర్చిన వర్ణన గలదు.

౫. పాహి నో అగ్ని ఏకయా పాహ్యత ద్వితీయయా ।

పాహి గీర్విస్తే సృభిరూర్జాం పతే పాహి చతస్పభిర్యసో ॥ ఋ. ౮-౬౦-౯ ॥

ఇచ్చట భావ్యకారులందరి ఏకమతానుసారము ఏకయా, ద్వితీయయా, తిన్వభిః, చతస్పభిః లకు క్రమముగా
ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము, అధర్వ వేదముల వాణుల రక్షణను గురించి ప్రార్థించబడినది.

ఈ మంత్రము యజుర్వేదము ౨౦ ౪౩, సామవేదము ౪. ౩౬ మరియు ౧౫౫౪ అలోను వచ్చియున్నది. అథర్వా శబ్దార్థము 'ధర్మతత్త్వరతికర్తా తత్ప్రతిషేధః' అని యున్నది. అనగా; స్థిరబుద్ధి గలవాడు అథర్వ వేదములో విశేష రూపమున నిష్ఠాతుడగువాడు ఇట్టి అథర్వా, లేక అజ్గోరా యొక్క స్థిర్యమును బుగ్గేదమందలి అనేక మంత్రములందును గలదు. ఉదాహరణార్థము;

యజ్ఞైరథర్వా ప్రథమః పథస్యతే || ఋ. ౧-౬-౫ ||

త్వామగ్నే పుష్కరాదధ్యథర్వా నిరమత్తుత |

మూర్ధ్నే విశ్వస్య వాఘతః || ఋ. ౬-౧౬-౩ ||

|| యజా ౧౧-౩౨, ౧౫-౨౨ సామ. మ. ౯ ||

అగ్నిర్వాతో అథర్వణః || ఋ. ౧౦-౨౧-౫ ||

సో అజ్గో ర్భిరజ్గ రస్తమో భూద్యుషా వృషభిః సఖిభిస్సఖా సన్ |

ఋగ్విగ్నే గాతుభిర్వేష్టో మరుత్వాన్వో భవత్విష్ట ఊతీ || ఋ. ౧-౧౦౦-౪ ||

ఈ విధముగా అథర్వ వేదము బుగ్గేదము వలె ప్రాచీనము మరియు ప్రామాణికము ననుబట్టి పెట్టి సందేహము లేదు. యజుర్వేద, సామవేద విషయములందును ఇదే విధముగా నవి ప్రాచీనములే. ఏలన, ఈ మంత్రములందు వాని నిర్దేశము గలదు. వేదము లేక ఇతర గ్రంథములందును అథర్వవేద స్థిర్యము వేద రూపముననే అతిస్పష్టముగా నున్నది. కాణ్య సంపాత ౪౦-౭౮ ఇల్లు గలదు.

ఋగ్విః శంసన్తి, యజుర్విరక్షన్తి సామభిః స్తువన్తి, అథర్వభిర్జపన్తి |

ఇచ్చట అథర్వ వేద మంత్రములకు జపముతో విశేషసంబంధము స్పీకరించబడినది. ముద్గాకోపనిషత్తులో ఇతర వేదములతో గూడ అథర్వ వేద నామము కూడా గలదు.

తత్రాహం ఋగ్వేదో యజుర్వేదః సామవేదోఽథర్వవేదః || ము. ఉ. ౧-౧-౫ ||

బృహదారణ్యకోపనిషత్తు నందును ఇతర వేదములతో గూడ అథర్వ వేదము పేరు దీసికొని అది పరమేశ్వరుని నిశ్వాస (ఊపిరి, నిట్టూర్పు) రూపమున ఈశ్వరీయ జ్ఞానమని చెప్పబడినది. ఎల్లన;

ఏవం నా అరోఽస్య మహతో భూతస్య నిఃశ్వాసితమేతద్ యద్ ఋగ్వేదో యజుర్వేదః |

సామవేదోఽథర్వ వేదః || బృహ. ఉ. ౪-౫-౧౧ ||

తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము ౩వ కాండము, ౧౨వ ప్రపాతకము, ౮వ అనువాకములో

ఋదో యజాంషి సామాని అథర్వాజ్గోరసశ్చ యే ||

ఛాన్దోగ్యోపనిషత్తులోను నారదుడు ఇతర వేదములతో అథర్వ వేదము పేరును కూడా పేర్కొనినాడు.

ఋగ్వేదం భగవోఽధ్యేమి యజుర్వేదం సామవేదమాథర్వణం చతుర్థమ్ || ఛా. ౭-౧-౨ ||

ఐతరేయ బ్రాహ్మణము ౫ ౮లో ఇల్లు వ్రాయబడినది.

అథర్వ క్షేత్రవాన్ బ్రహ్మ వేదేష్వన్యేషు భాగవాన్ ।

జస్మాద్ బ్రహ్మణం ధర్మస్థమితి హ్యరణ్యకే శ్రుతమ్ ॥

ఇచ్చట అథర్వ వేదమందు విశేష ప్రజ్ఞగలవానిని అందరికన్న అధిక ధర్మాత్ముడగు బ్రహ్మ యని చెప్పబడినది.

ఇట్టివే ఇతర వందలాది ప్రమాణములు ప్రాచీన గ్రంథములందు లభ్యమగుచున్నవి. గ్రంథ విస్తరణ భయముతో పేర్కొనుట అనావశ్యకమనిపించినది. ఈ ప్రమాణముల వల్ల బృహంసీల్లు మరియు నిట్టి విద్వాంసుల 'అథర్వ వేదము ఆర్యాచీన' మను వాదములు యథార్థముగావని ధృవపడినది.

9. 1 3 పరస్పర విరుద్ధ అశ్రుతిప్రాయములు

అథర్వ వేద విషయములో బృహంసీల్లు పుస్తకముపై ఆధారపడి 'వైదిక్ ఏజ్' రచయితలు అనేక పరస్పర విరుద్ధ విషయములను వ్రాసివేసినారు. ఒకవైపు అథర్వ వేదమును మిగతా వేదములకన్న నవీనము మరియు మెనుకుండి చొప్పించబడినదని వ్రాయుచునే మరొకవైపు దీనిని అనేకాంశములందు అన్నింటికన్న ప్రాచీనమైనదనియు చూపుచున్నారు. ఈ విషయములో బృహంసీల్లునే ఒక ఆప్త పురుషునిగా స్వీకరించి ఆతని శబ్దములనే ప్రయోగించినారు.

In its present form the Atharva Veda is certainly the latest of the four Samhitas, but in contents, it is by no means so, for there can be no doubt that Bloomfield was perfectly right in charactersing the Atharva Veda as follows On the whole, Atharveda is the bearer of the old tradition not only in the line of the popular charms, but also to some extent, albeit slight, its hieratic (sacred pertaining to priests) materials are likely to be the product of independent tradition that has eluded the collectors of the other Vedas, the Rig Veda not excepted. -Vedic Age P.232

అనగా; ప్రస్తుత రూపములో అథర్వ వేదము నిశ్చయముగా ఇతర వేదములకన్న చాలా నవీనమే. దాని ప్రతిపాద్య విషయము నవీనమైనదికాదు. వీలన, బృహంసీల్లు అథర్వ వేదమును దిగువ వ్రాసిన విధముగా చిత్రణ మొనర్చినది సరిగానేయున్నదనుటలో సందేహములేదు.

అథర్వ వేదము పూర్తిగా ప్రాచీన పరంపరను సూచించును. జనప్రియమైన గారడీ (చేతబడి- జాదూ) క్షేత్రముననే కాక కొన్ని అంశములలో దీని పవిత్రత మరియు పురోహితులతో సంబంధమేర్పరచుకొను సామగ్రి కూడ ఒక స్వతంత్ర పరంపరకు మూలము. ఇది ఇతర వేదముల సంగ్రహకర్తల (ఇందు బుుగ్వేదము గూడ చేరియున్నది) దృష్టికి రాలేదు.

దీని తాత్పర్యమేమన; 'దీని అనేకాంశములు ఇతర వేదములకన్న ప్రాచీనమైనవి'. ఈ విధముగానిది పరస్పరము విరోధముగాక మరేమి? ఇది సంపూర్ణముగా 'మైక్లోనల్' బుుగ్వేద రశమి మండలమునుగూర్చి వ్రాసినట్లే యున్నది గదా! అందలి పరస్పర విరుద్ధములను మేము ఈ యధ్యాయమునందే చూపియున్నాము.

9.14 అధర్వ వేదములో ప్రక్షేపములను గూర్చి నిరాధార కల్పనలు

మరొక విషయము బుగ్గంఘీల్లు, మరియు నాతని పరమ భక్తులు, అనుయాయులును ఆగు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు అధర్వ వేదమునే అర్వాచీనమని వ్రాయుచు దానితోబాటు దాని ౧౫, ౧౭, ౧౮, ౧౯, ౨౦ వ కాండములు వెనుకనుండి కలుపబడినవని నిరూపించుటకు అనేక ప్రయత్నములొనర్చినారు. ఈ సంబంధముతో వారనేక విచిత్రములగు ప్రమాణము లిచ్చియున్నారు. అందులో ఒక ముఖ్యముగు ప్రమాణము, పైపులాది శాఖలో శౌనకశాఖ యొక్క అధర్వ వేదములోని కొన్ని అంశములు లేవనట, వారి యీ ప్రమాణము వారి లేఖ ద్వారానే ఖండించబడుచున్నది. ఏమన, వారు దీని అనేక భాగములు, కాండములు ప్రక్షిప్తములని స్వీకరించుచు అవియన్నియు పైపులాది శాఖయందు చేరియున్నవని స్వీకరించినారు. వాస్తవమునకు శాఖలందు సంపూర్ణ వేదములను దీసికొనక కొన్ని కొన్ని భాగములను మాత్రము తమ విశేష దృష్టి కోణము, మరియు ఉద్దేశ్యముతో దీసికొని వానిని సంక్రమించి వ్యాఖ్యానము నొనర్చిబడును. అనేక స్థలములందు అర్థము యొక్క దృష్టి కోణముతో పాఠభేదము కూడా జనర్పబడినది. వానియందే వేద భాగము యుండక పోవుట, ఆ భాగములను మూలవేదము యొక్క ప్రక్షిప్త భాగమని తలచుటకు కారణమేమియు లేదు. విచిత్ర గారడీ యొనర్చు బుగ్గంఘీల్లు యొక్క వివేకములేక అనుసరించి యీ వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు అధర్వ వేదమునకెంతటి ద్రోహము నొనర్చినారో చూడుదు.

Of the 20 Kandas of the Atharva Veda, the last one is manifestly a later addition manufactured almost wholly out of the borrowings from the RigVeda to serve as a manual for the Priest called Brahmanac chansin who had a definite though minor role to play at the Soma sacrifice. Moreover, the Kuntap Suktas of the This Kanda are without any pada patha and nothing parallel to them can be found in the Paippalada recension showing that they had been given a place in this late Kanda of the Samhita at a very late date.

In fact, the 19th Kanda ends with a significant prayer which strongly suggests that the Samhita at one time was considered to end with it. (Vedic Age P.233)

అనగా; అధర్వ వేదము యొక్క ౨౦ కాండముల నుండి చివరి ఇరువదవ కాండము స్పష్టముగా వెనుకనుండి గలుపబడినదే. అది దాదాపు సంపూర్ణముగా బుగ్గేదము నుండి దీసికొనబడినదే. 'బ్రాహ్మణాచ్చంసే' అను పేరుగల బుల్లికిని సోమ యజ్ఞము నందు కార్య పూర్తి కొరకు ఆదిర్భు గ్రంథ రూపముతో దీసికొనబడినది. ఈ కాండము నందే గల కుంతాప సూక్తములందు ఎట్టి పద పాఠమును లేదు. మరియు పైపులాది శాఖయందు దానికి సాటియగు వస్తువేదియును లేదు. ఇందువల్ల వానిని ఈ చివరి కాండములో చాల మెనుక నుండి కలుపబడినదని తోచుచున్నది. వాస్తవమునకు ౧౯ వ కాండపు సమాప్తి ఒక ప్రార్థనతో జరిగినది. ఒక కాలమునందు అధర్వ వేదము ఈ ప్రార్థనతోనే సమాప్త మగుచుండెడిది.

సమూహము : అథర్వ వేదము ఇరువదవ కాండములో ఋగ్వేదములోని అనేక మంత్రములు గలవనినచో దాని అర్వాచీనత్వ మెట్లు సిద్ధించును? ఇవను మీ అభిమతము ననుసరించియే ఋగ్వేదము అన్నిటికన్న పురాతనము మరియు ఏకమాత్ర వేదము. ఇక దీనినుండియే అనేక మంత్రములు మిగతావేదములలో గైకొనబడినవి. అగుచో ఆ మంత్రముల ప్రాచీనతయే సిద్ధి యగుచున్నది. బ్రాహ్మణాచ్చింసీ ఋత్వికునకు యజ్ఞమునందు స్థానము నిచ్చుట కొరకే ఈ మంత్రములు ఋగ్వేదము నుండి దీసికొనబడిన వని యనుట సంపూర్ణముగా మీ కల్పనా మాత్రమే. వాస్తవముగా ఈ సూక్తములో ఇంద్ర సూక్తము, స్వరాజ్య సూక్తము, మరియు ఇంకా అనేక అత్యుత్తమ మరియు సరళార్థక భావపూర్ణ సూక్తములు, మరియు మంత్రములున్నవి. వానిని ఆవశ్యకతానుసారము, బలపరచుట కొరకు రెండవసారి (మరల మరల) చదువబడినవి. ఇది పునరుక్తి కాదు. ఇది అభ్యాసము, లేక సార్థకమగు పునరావృత్తి. దీనిని ఉత్తమ రచయితలు మరియు ఉపన్యాసకులు తమ ప్రయోగములందు స్వీకరింతురు. కేవలము బ్రాహ్మణాచ్చింసీ పేరు గల ఋత్వికునకు స్థానము గల్గించుట కొరకే ఈ మంత్రములను సంకలనమొనర్చినారనుట అసంగతము. అది మీ కల్పనయే. ఇక ఒక వేదములోని మంత్రములు, ఇతర వేదములందును గలవనుట, ఆ విషయములో వైదిక ధర్మోద్ధారక శిరోమణి, కలియుగములో అనుపమాన వేదజ్ఞుడగు మహర్షి దయానందుల నిమ్న లేఖయును సదా ధ్యానము నందుంచుకొనవలసియున్నది. అప్పుడు మాత్రమే వర్తక పునరుక్తి భ్రమ ఉత్పన్నము గాజాలదు. మహర్షి దయానందులు ఋగ్వేదాది భాష్య భూమికయందు దిల్లు వ్రాసియున్నారు. ‘శన్నో దేవీరభిష్టయే, వంటి మంత్రములు వేదములందు వచ్చును. అవి ఋగ్వేదములో పదార్థముల గుణ ప్రకాశము కొరకు, యజుర్వేదమందు యజ్ఞముకొరకు, సామవేదములో జ్ఞానము మరియు క్రియ, అనగా; కర్మయోగము, మరియు జ్ఞానయోగము కొరకు, అథర్వ వేదములో ‘ఫలసిద్ధి’ అనగా నీతివిద్య మున్నగు తత్త్వముల ఆలోచన కొరకు వచ్చుచుండును. మహర్షి దయానందులవారి మూల సంస్కృత లేఖ ఈ దిగువ శబ్దములందు గలదు.

అత ఏదైకస్యాసి మస్తస్య చతస్రషుసంహితాసు సాతః కృతోఽస్తి తద్యథా ఋగ్విః

స్తవప్ర, యజుర్చిర్యజప్ర సామభిర్గాయప్రి । ఋగ్వేదే సర్వేషాం పదార్థానాం

గుణప్రకాః కృతోఽస్తి తథా యజుర్వేదే విదిత గుణానాం పదార్థానాం సకాశాత్

క్రియయాఽనేక విద్యోవకార గ్రహణాయ విధానకృతమస్తి । తథా సామవేదే

జ్ఞానక్రియా విద్యయోద్ధీర్ఘవిచారేణ ఫలావధిసర్వస్థం విద్యా విచారః షోఽవ్రక

ర్మణి ఏమ్ అథర్వ వేదేఽపి త్రయాణాం మధ్యే యో విద్యాఫలవిచారో ।

విహితోఽస్తి తస్య ప్రార్థికరణేన రక్షణోన్నతీ విహితేస్తః ॥

(ఋగ్వేదాదిభాష్యభూమికా పు. ౩౬౪) ప్రశ్నోత్తర విషయః సంక్షేపతః వైదిక యస్రాలయ పఞ్చమావృత్తిః

మహర్షి యొక్క ఈ నిర్ణయము ద్వారా అన్ని వేదములందు వచ్చిన మంత్రముల అభిప్రాయమును మనము తెలిసికొనగలము. ఉదాహరణార్థము

‘శం నో దేవీరభిష్టయ ఆపో భవన్తు పీతయే॥ శంయో రభిష్టన్తు సః॥ యజ. 3౬-౧౨. ఋ. ౧౦-౯-౧౪॥’

ఈ మంత్రము ఋగ్వేదమందు వచ్చినప్పుడు దీని ముఖ్య తాత్పర్యము జలముల గుణముల ప్రతిపాదన ముందును. యజుర్వేదమందు యజ్ఞములలో ఆచమనము మున్నగు క్రియలందు దీని యుపయోగముండును. సామవేదములో ఉపాసనా విషయ ప్రధానము గావున దీనికి పరమాత్మ పరక అర్థమునే ముఖ్యముగా గ్రహించుట ఉచితముగా నుండును ఇక అధర్వ వేదమందు శిల్ప విద్య యందు జలముల ఉపయోగము, లేక స్త్రీల ధర్మము మున్నగు విషయక బోధయందు దీని సంబంధ ముండగలదు. దీనిని ‘పునరుక్తి’ అని యనుకొనుట మూర్ఖతయే. కున్తాపసూక్తముల పైపులాద శాఖ యందుండకపోవుట, మరియు పద పాఠము లేకపోవుట మాత్రముతో వానిని ప్రక్షిప్తములుగా నెంచు కొనుట కే కారణ ముండ జాలదు. శ్రీ సాయణాచార్యుడు వ్రాసినట్లు;

‘మన్తేషు పాఠభేదః శాఖా భేదః’ (ఋగ్వేద భాష్యమునకు సాయణుని భూషిక)

ఆశ్వలాయన శ్రౌత సూత్రము నందలి;-

తస్మా ద్మార్గం కున్తాపమ్ - తస్మాదితశ్చితుర్దశ విగ్రహం నివర్తం శంసేత్,

చతుర్దశ్యామేకేన ద్వాభ్యాం చ విగ్రహః ।

మున్నగు సూత్రములందు కుంతాపసూత్రముల విషయములో వర్ణనయున్నది. ఇట్లే చితరేయ బ్రాహ్మణ పంజికా ౬, అధ్యాయము ౫, ఏడవ ఖండమందు ‘ఏతశస్థలాప’ యొక్క ఏ కుంతాప సూత్రాంతర్గత వర్ణనము గలదో దానిని ప్రక్షిప్తమని విశ్వసించుట మంచిది గాదు. ౧౯వ కాండము సమాప్తమున గల యుపసంహారపు మంత్రమును ‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖకులు బుగ్గంఫీల్డు ననుసరించి నిర్ణయించినారు. అది ఇట్లు గలదు

యస్మాత్ కోశాదుదభరాను వేదం తస్మిన్మన్తరచదభ్య ఏనమ్ ।

కృతమిష్టం బ్రహ్మణో వీర్యేణ తేన మా దేవాస్తపసావతేషా ॥ ఋ. ౧౯-౭౨-౧॥

దీని భావమేమన; వేదమును ఏమూల (దస్త్రము) నుండి దీయుదుమో కార్యానంతరము మరల దాని నందే సురక్షణము కొర కుంచుదుము. పరమాత్మ ప్రసాదించిన శక్తితో మనము యజ్ఞాది శుభకార్యము లొనర్చుము. సత్యస్థ గల జ్ఞానులు తపస్సు ద్వారా దాని రక్షణ యొనర్చెదరుగాక! మున్నగునవి.

దీనియందు అధర్వ వేద సంపాత యొక్క సమాప్తిని సూచించు వాచక శబ్దమేదియును లేదు. అధ్యాయము, లేక కాండమయొక్క సమాప్తియందును ఇట్టి మంత్రముల ప్రయోగము జరిగియే యుండును. ౧౯వ కాండము, సమాప్తి జరిగినప్పుడు అది చక్కగా జరిగి యుండెడిది. ఈ విధముగా ఈ మంత్రము ద్వారా అధర్వ వేద సమాప్తి సూచనను నిర్ణయించిన పదవ వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు మరల బుగ్గంఫీల్డు ననుసరించి దిగువ విధముగా వ్రాయుట ఆశ్చర్యముతో బాటు నవ్వు కూడా వచ్చుచున్నది. అనగా;

But there are reasons to believe that the 19th Kanda it self is a late compilation, for its hymns though found in the Paippalada recension, are scattered throughout that text - Vedic Age P.234.

గి ౯ వ కాండము కూడా వెనుకనుండి కలుపబడినదే. ఏలన దీని సూక్తములు పైపులాద శాఖయందు గాన్నించినను అవి దానియందు అక్కడక్కడ వ్యాపించి అస్తవ్యస్తముగానున్న కారణమున ఇట్లంగీకరించవలసివచ్చినది.

దీని ద్వారా లేఖకుల గి ౯ వ కాండముపై అధర్వవేద సంహిత సమాప్తి యొక్క చివరి మంత్ర సూచక విషయము స్వయముగానే ఖండితమగుచున్నది. ఇది పైపులాద శాఖయందు లేకపోవుటచే ప్రక్షిప్తమును యుక్తి పైతము వీగిపోయినది. వారు స్వయముగానే ఈ సూక్తము పైపులాద శాఖయందు చూడబడుచున్నదని స్వీకరించినారు. కాని దాని క్రమము భిన్నముగా నమ్ముచున్నారు. తమ సంకలనము, మరియు విశేష ప్రయోజనము, లేక ఉద్దేశ్యముననుసరించి శాఖలందు క్రమభేదము గాన్నించుచునే యుండును. ముఖ్యముగా యజ్ఞులందు ఇల్లు జరుగుచుండును. పైపులాద శాఖ యొక్క ౨౦ వ కాండమునే జూడుడు. దాని ప్రథమ సూక్తపు మంత్రములన్నియు (శానక శాఖ పేరుతో బిలువబడు మూల అధర్వవేద రెండవ కాండము నుండి దీసికొనబడిన ఒక్క మంత్రము తప్ప) అనగా ౯ మంత్రములు సప్తమ కాండము నుండి దీసికొనబడినవి. ద్వితీయ సూక్తము నుండి మూడు మంత్రములు, సప్తమ మండలము నుండి ఒక్కటి, ద్వితీయ కాండము నుండి ఒక్కటి, ఒక్కటి తృతీయ, ఒక్కటి చతుర్థ కాండము నుండి దీసికొనబడినవి. తృతీయ సూక్తము యొక్క ౧౦ మంత్రముల నుండి ౯ మంత్రములు అధర్వవేదమూలము లోని ఏడవ కాండమునుండి దీసికొనబడినవి. కావున ఈయాధారముపై ఏదో పరిణామము దీయుటయును ఆశుద్ధమే యగును.

9.15 గి ౯ వ కాండము యొక్క ప్రక్షిప్తములపై సమాలోచనము

అధర్వవేదము గి ౯ వ కాండము ప్రక్షిప్తమును విషయములో 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల ఈ ప్రమాణము కూడా మన్నించదగినది కారు.

The Eighteenth Kanda, consisting of four funeral hymns should also be regarded as a later addition, for its contents are absent in the Paippalada recension..

దీని భావము :- గి ౯ వ కాండమును కూడా ప్రక్షిప్తమనియే తలచవలెను. ఏలన; పైపులాద శాఖయందు దీని మంత్రములు గానరావు.

మేము మొదట తెలిపినట్లు ఇదొక యుక్తి కానేకారు. నిజముగా నీయుక్తిని ఒప్పుకొనినచో మరల నాకాండములను, సూక్తములను ప్రక్షిప్తములని అంగీకరించుటకు వారి కెట్టి అధికారమును లేదు. పైపులాద శాఖ యందలి మంత్రములు ప్రక్షిప్తము లేట్లగును?

9.16 గి ౯ వ కాండ ప్రక్షిప్తముపై సమాలోచనము

ఉదాహరణార్థము : వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు గి ౯ వ కాండము కూడా ప్రక్షిప్తమనియే వ్రాసినారు. దీని యనేక మంత్రములు పైపులాద శాఖ యందు వచ్చి యున్నవనియు ఒప్పుకొనుచున్నారు.

The 17th Kanda, consisting of only one hymn of purely magical contents, is a curious anomaly and must be regarded as a late accretion, though partly appearing also in the Paippalada text - Vedic Age. P.234.

అనగా; కేవలమొక గిరివ కాండము మాత్రమే విశుద్ధ రూపములో గారడీ, వశీకరణము వంటి సంబంధము గలది. ఇందలి కొన్ని మంత్రములు పైపులాద శాఖ యందు గాన్పించినను ఇది మొదటియే చేర్చబడినదని తలచవచ్చును.

ఈ విధముగా పదునేడవ కాండమును ప్రక్షిప్తమని తలచుటకు లేఖకు లెట్టి కారణమునీయలేదు. వీరస్థంత మాత్రమునే అది ప్రక్షిప్తమైనదా? వీరీ కాండము విషయమున విశుద్ధ రూపములో గారడీ వశీకరణము వంటి కాండము (Purely magical contents) అని వ్రాసినారు. కాని మేము దానిని ద్వాన పూర్వకముగా ఆద్యోపాంతము చదివినాము. ఐనను దానియందెట్టి గారడీ తమాషాల వంటివి కనిపించలేదు. దానియందు ఇంద్రుని పేరుతో పరమేశ్వర స్మరణము నొనర్చు నట్టి గొప్ప ప్రార్థనలున్నవి.

ఉదా:- దాని ప్రారంభిక మంత్రమిట్లున్నది.

నిషా సహిం సహమానం సానహానం సహాయాసమ్ ।..... ఈద్యం నామ

హ్య ఇత్రమాయుష్మాన్ భూయాసమ్ ॥ మ. ౧ ॥

ప్రియో దేవానాం భూయాసమ్ ॥ మ. ౨ ॥

ప్రియః ప్రజానాం భూయాసమ్ ॥ మ. ౩ ॥

ప్రియః పశూనాం భూయాసమ్ ॥ మ. ౪ ॥

ప్రియః సమూనానాం భూయాసమ్ ॥ మ. ౫ ॥

సర్వ శక్తిమంతుడగు పరమేశ్వరుని నేను స్మరింతును. ఆయన కృప చే నేనానాయుష్మంతునగుదును గాక, నేను సత్య నిష్ఠాపరులగు విద్వాంసులకు ప్రియుడ నగుదును గాక అని రెండవదానిలో, నేను సమస్త ప్రజలకు ప్రియుడ నగుదును గాక యని మూడవదానియందు, పశుపక్ష్యదులచే ప్రేమమయ వ్యవహారమొనర్చును పశువులకు కూడా ప్రియుడనగుదును గాక యని నాల్గవదానియందు, నేను సమస్త ప్రాణులకు ప్రియుడనగుదును గాక యని ఐదవ దాని యందు ప్రార్థనలున్నవి.

౬ నుండి ౧౯ వ మంత్రముల వరకు పరమేశ్వరుని విష్ణు, ఇత్ర, మహిత్ర, ప్రజాపతి మున్నగు నామములచే స్మరించబడినది.

త్వమిద్రస్వం నుహిత్ర స్తం లోకస్త్వం ప్రజాపతిః । తుభ్యం యజ్ఞో నితా

యతే తుభ్యం జహ్వతి జహ్వతివేద్ విష్ణో బహుధా వీర్యాణి ॥ య. ౧౮ ॥

అన్నిటి చివర ప్రార్థన గలదు.

సుధాయాం మా ధేహి పరమే వ్యోమన్ ॥

అనగా; సర్వ వ్యాపకుడవు నగు ఓ పరమేశ్వరా! నాకు నదా భక్తి సుధను పానమొనర్చుజేయుము. హే ఉత్తమ పరమ రక్షకా! భక్తి యొక్క అమృతమయ స్థితియందు నదా నన్నుంచుము ఏలన; నకల దిశలను నీవే రక్షించువాడవు, సర్వ వ్యాపకుడవు పరమేశ్వరుడవు.

త్వం రక్షసే ప్రదిశ్యతస్రః - త్వం శోచిషి సభసే విభాసి | త్వమిమా

విశ్వా భువనాను తిష్ఠన్ బుతుస్య పక్షామన్వేషి విద్వాంస్తవేద్ విష్ణో

బహుధా వీర్యాణి || మ.౧౬||

ఇదే విధముగా ౨౦వ మంత్రములో ప్రజాపతి పరమేశ్వరుని కృపచే ఉత్తమ కర్మలనొనర్చుచు ఆతని సర్వ రక్షక కవచమును ధరించి నేను దీర్ఘాయువును ప్రాప్తి జేసికొందునుగాక అను ప్రార్థన గలదు.

ప్రజాపతేరావృతో బ్రహ్మణా వర్మణాహం కశ్యపస్య జ్యోతిషి వర్చసా చ |

జరదష్టేః కృతవీర్యో విహాయాః సహస్రాయుః సుకృతశ్చరేయమ్ || మ.౨౦||

చివరి ౩౦ వ మంత్రములో ఈ ప్రార్థనతో సూక్త సమాప్తి గలదు అనగా

అగ్నిర్మా గోష్ఠా పరిపాతు విశ్వత ఉద్యన్ సూర్యో మదతాం మృత్యుపాశాన్ |

వృచ్చన్ద్రిదుషసః సర్వతా ధ్రువాః సహస్రం ప్రాణా మయ్యాయతన్తామ్ || మ.౩౦||

అనగా; భౌతిక మరియు సర్వజ్ఞ పరమేశ్వరాగ్ని నన్ను నల్లిశల నుండి రక్షించుగాక. ఉదయించుచున్నట్టి భౌతిక మరియు జ్ఞాన సూర్యుడు మృత్యుపాశము (రోగము మరియు ఆధ్యాత్మిక బంధనము) లను తొలగించుగాక. ఉపస్థులు మరియు పర్వతాదులు నాయందు వేలాది గుణముల ప్రాణశక్తిని ధారణ మొనర్చుజేయుగాక మున్నగునవి. ఇట్టి స్ఫూర్తిదాయక ప్రార్థనలు మరియు ఉత్తమ భావనలందు మా కెచ్చెటను కల్పిత మాయమంత్రములు, గారడీలు మచ్చునకైనను కానరాలేదు. ఇవి సిఘద్దమగు ఆధ్యాత్మికోన్నతి ప్రార్థనలు. బుద్ధాంఘ్రి దృష్టితో జూచువారికి ఆధర్మమంతటను గారడీ తంత్రములే గాన్పించుట స్వభావికము. ఈ భ్రాంతి నివారణకై మేము రాబోవు ఆధ్యాయములో సప్రమాణములు చూపుదుము.

9.17 పదునైదవ కాండము యొక్క ప్రక్షిప్తత్వము

పదునైదవ కాండము కూడా వెనుకనుండి గలుపు కొనినదేయనివైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు నిరూపించు ప్రయత్నము జేయుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

The most interesting of all the Kandas is the 15th, composed not in verse but in typical Brahmana prose, and devoted to the mystic exaltation of the vratya. Probably this Vratya Kanda was the first of the additions successively made to the original text of the Atharva Veda. There is no reason to doubt the antiquity and authenticity of the other Kandas of the Atharva Veda.-Vedic Age. P.234.

అనగా గిరి వ కాండములో వ్రాత్యము యొక్క రహస్యమయ ప్రశంస గలదు. ఇది పద్యములందు గాని బ్రాహ్మణ గ్రంథశైలిలో గద్యములో గలదు. ఇది అన్నిటికన్న మనోరంజకముగానున్నది. ఇది పదునైదవ కాండము మూలమున ఆధర్వ వేద సంహితయందు అన్నిటికన్న పూర్వమే కలిపితయబడిన కాండమని స్పష్టముగా గాన్పించుచున్నది.

సమీక్ష

ఈ వ్రాత్య కాండము ప్రక్షిప్తమని స్వీకరించుటకు రచయిత లే కారణమును చూపలేదు. జహశః ిరు వ్రాత్య శబ్దమున కర్థము పతిత ఉపనయనాది సంస్కార రహితులని యనుకొనినారు కావున అట్టి వారి కింతటి ప్రశంస ఈ కాండమున జూచి ఆశ్చర్యమైనది కాని వాస్తవముగానున్న లేదు. 'వ్రాత్యాః' యొక్క పాఠము సింఘముచ్చ ౨-౩లో మనుష్య నామములందున్నది. కావున 'వ్రాత్య' అను శబ్దమునకర్థము మానవుల హితకారులగు సంన్యాసులు మున్నగు మాన్యులగు మహానుభావులని గలదు. అట్టివారిని సత్కరించు విధానము ఈ కాండమునందలి మంత్రములలో గలదు.

తద్యస్తైవం విద్వాన్ వ్రాత్యోఽతిధిర్గుహాగచ్ఛేత్ స్వయమేనమభ్యుదేత్య
బ్రూయాద్ వ్రాత్య క్వావాత్మీః వ్రాత్యోదకం వ్రాత్య తర్చయస్తు వ్రాత్యయథాతే
వశస్తథాస్తు యథా తే నికామస్తథాస్తైతి ॥ అథ. ౨౫-౧౧-౨॥

అనగా; ఎవరి గుహమునైన శబ్ద సర్వజన హితకారియుగ విద్వాంసుడు వచ్చెనే వారు సత్సరము లేచి ఎదురుపెళ్లి మధురమగు ఉత్తమ వాణిచే యోగక్షేమాదుల నడిగి, జల, ఫల, భోజనాదుల ద్వారా సత్కరించవలెను ఇందాశ్చర్యమునందు విషయ మేదియును లేదు. దీనిద్వారా అతిధి సత్కార మహిమ సూచిత మగుచున్నది. వ్రాత్య శబ్దము యొక్క అర్థ మీ విధముగా దెలిసికొనవలెను. మహర్షి దయానందులు పంచ మహా యజ్ఞ విధి, మున్నగువానియందు ఈ మంత్రముల నుదాహరించుచు అతిధి యజ్ఞ ప్రకరణములో చూపియున్నాడు.

ఈ కాండములో ప్రక్షిప్తమను మాటయే లేదు. మిగతా కాండముల విషయములలో స్వయముగా 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు మిగతా కాండముల ప్రాచీనత్వము, ప్రామాణికత్వములో సందేహించవలసిన కారణము లేదు.

పాణినీయుని కృతమగు అష్టాధ్యాయలో శౌనకశాఖయే గాక శౌనకీయ శిక్ష కాశిక శ్రౌత సూత్రములు, అధర్వ వేదముతో సంబంధము గల ఇతర గ్రంథముల నిర్దేశము కానవచ్చును. ఉదాహరణార్థము :-

శౌనకాదిభ్యశ్చస్తసి ॥ అష్టాధ్యాయ ౪-౩-౧౦౫ ॥

కాశ్యపకౌశికాభ్యామృషిభ్యాం ణివిః ॥ కౌశికీయ శిక్ష ౪-౩-౧౦౩ ॥

ఆధర్వణికీస్యేక రోవశ్చ (౪-౩-౧౩౩) ॥ ఆధర్వణికానాం ఛర్మ అమూయో వా ఆధర్వణః ॥ ౪-౩-౧౩౩॥

ఈ ప్రకరణము వలన కేవలము ఆధర్వ వేద సంహితయే గాక శౌనకీ శిక్ష కాశిక సూత్రములు, అధర్వ వేదీయ కల్ప సూత్రములు మున్నగు వాని జ్ఞానము పాణినీ గారికుండెనని స్పష్టమగుచున్నది. 'యజుర్వేదములో

పాణినికి జ్ఞానము లేకుండెను మరియు అష్టాధ్యాయముందు శుక్ల యజుర్వేద నిర్ణయ మెఘుటనులే దని యనుట ఎంతటి అసత్యమో, ఎంతటి మూర్ఖత్వమో చూడుడు 'వైదిక్ ఏజ్' లో ఇట్లు వ్రాసినారు.

9.18 'వైదిక్ ఏజ్' రచయితల అసత్య ప్రతిపాదన

౧. 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు పు. ౪౧౬, ౪౧౭ లందిట్లు వ్రాసినారు. పాణినికి శుక్లయజుర్వేద జ్ఞానమున్నట్లు గానరాదు. ఆయన అష్టాధ్యాయా సూత్రములందు దాని నిర్దేశము లేనందున మా కాశ్మీర్యము గలిగినది. వైదిక్ ఏజ్ శబ్దములిట్లున్నవి.

It cannot be proved that Panini was acquainted with the Samhita or the Brahmanas of the white Yajurveda, though he certainly knew all the other Samhita texts known to us as well as the Aitareya Brahmana.....Vedic Age. P. 416....417.

సూత్రములపై దృష్టిపాతమొనర్చినప్పుడు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులగు విద్వాంసులు ఈ విషయములో అసత్యమును ధృవీకరించుట కొనర్చిన ప్రయత్నమును జూచి అతి దుఃఖము, ఆశ్చర్యమును గలిగినది.

9.19 పాణిని సూత్రములందు యజుర్వేదపు స్పష్ట నిర్దేశము

అష్టాధ్యాయ ౬-౧-౧౧౫ యొక్క 'యజుష్యరః' అను సూత్రమున కర్తవ్యము యజుర్వేదమున అకారము పిదప 'ఉరః' శబ్దమునకు ఉరో వదాంతము ఏదో అగును. అది ప్రకృతియై 'ఉరో అన్తరిక్ష' ఇది శుక్లయజుర్వేద ౪-౭ యొక్క పాఠము.

ఆసో దేవీర్బృహతీర్విశ్వశంభునో ద్యావా పృథివీ ఉరో అన్తరిక్ష.

బృహస్పతయే హవిషా విధేమ స్వాహా ॥ యజుః. ౪-౭ ॥

౨. అష్టాధ్యాయ ౬-౧-౧౧౬ యొక్క సూత్రము.

ఆసో జుషోనో సృష్టే వర్షిస్తే అమృతే అమృతే పూర్వే ॥

యజుర్వేద మందు ఆసో జుషోనో, సృష్టే, వర్షిస్తే ఈ ఏకైక శబ్దములు అకారమునకు పూర్వమున వచ్చినచో ప్రకృతి రూపమున నుండవలెను. అచ్చి క శబ్దముకు పూర్వము అమృతే, అమృతే యున్నచో ఈ రెండు శబ్దములు ఇదే విధముగా నుండవలెను. ఎట్లన;

ఆసో అస్మాన్ మాతరః శుక్లయన్తు ॥ యజుః. ౪-౨ ॥

జుషోనో అగ్నిర్వేరు స్వాహా ॥ ౩-౧౦ ॥

సృష్టే అంశుభ్యాం గభస్తే పూతః ॥ ౭-౧ ॥

వర్షిస్తే అధివాతే ' ' ॥ ౧-౨౨ ॥

అమృతే అమృతే ॥ ౨౩-౧౮ ॥

3. అష్టాధ్యాయా, ౬-౧-౧౧౭ యొక్క సూత్రము 'అఙ్గ ఇత్యాదౌ చ' ।

అనగా; యజుర్వేదములో అకారము పరమగుచో 'అఙ్గో' ఏజస్త పదము ప్రకృతియై ఉండరలెను అఙ్గో పరము అదిలో ఏజ్ యైనను ప్రకృతిగానుండును. ఎట్లన; ఇప్రుః ప్రాణో అఙ్గో అఙ్గో సిద్ధిన్యత్ మున్నగునని యజు.౬-౨౦ ॥

౪. అనుదాత్తే చ కుథ పరే ॥ అష్టా ౬-౧-౧౧౮ ॥

యజుర్వేదములో ఏ అనుదాత్తము అకారము కన్న ముందు కవర్గము, మరియు ధకారముండిన, దాని తరువాత పదాంతము ఏజ్ ప్రకృతియై ఉండిపోవును. ఎట్లన, అయం సో అగ్నిః (యజు ౧౨-౪౭) సో అధర్వ (యజు.౨౧-౪౭)

ఇదే విధముగ ఇంకా అనేక ఉదాహరణములనియవచ్చును. నీని వల్ల వైదిక్ ఏజ్ రచయితల మాలల అసత్యము వెల్లడగును. విద్వాంసులగువారు వివేచనమొనర్చకుండా అశుద్ధ భ్రమజనక కల్ల మాలలు వ్రాయుట అతి హేయమగు కార్యము.

9.2౦ సామవేదము స్వయంసత్తాగలది కాదా?

వైదిక్ ఏజ్ ననుసరించి సామవేదము యొక్క మంత్రములన్నియు దాదాపు ఋగ్వేదము నుండి దీసికొనబడినవే కావున దానికి స్వయముగా స్వతంత్ర శక్తి లేదు కేవలము సోమ యజ్ఞాచులందు మాత్రమే గానము కొరక; దాని ఉపయోగముండును.

The SamaVeda hardly counts at all as an independent text Vedic Age. P.225"

The literary and historical value of the SamaVeda is, therefore practically nil, though its importance for the Soma-ritual can not be overestimated..... Vedic Age. P. 230.

ఈ విధముగ శబ్దముల ప్రయోగము వైదిక్ ఏజ్ యందు జేయబడినది. ఇతిహాసిక మహాత్ముని ప్రశ్ని వేదములకు సంబంధించినది కానేకాదు ఏలన; వేదములలో ఇతిహాసమే లేదు. అది దివ్యముగ సామ్రాజ్యము జ్ఞాన భండారము. దాని నుండి భ్రమ పూర్వకముగా బలాత్కారముగా ఇతిహాసమును దీయుటకు పాప ప్రయత్న మొనర్చబడుచున్నది. దానియందు సఫలత గలుగనిచో 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల వలె ఇతరులు కూడా స్వీకరింపవలసి వచ్చును. ఎట్లన;

"Naturally it (Rigveda) is poor in historical data" - Vedic Age. P.229

అనగా; స్వాభావికముగానే ఋగ్వేదములో ఇతిహాసిక సామగ్రిలో అతి అల్పముగా గలదు. సామవేదము విషయమున కూడ "యజ్ఞములలో గానమొనర్చుట కన్న మహత్వమేదియును లేదు. దీనికే మాత్రము స్వతంత్ర సత్తా లేదు. దాదాపు దీనిమంత్రము లన్నియు ఋగ్వేదము నుండి దీసికొనబడినవే" యనునది సంపూర్ణముగా అబద్ధమే. ఒక వేళ దీనికి స్వతంత్ర మరియు స్వయంసత్తా లేకున్న, దీనిమంత్రములన్నియు దాదాపు ఋగ్వేదము

నుండియే దీసికొనిన హుచ్ బుగ్వేదము నందు సామవేదము మరియు దాని గీతముల గురించి అనేక స్థానములందు నిర్దేశించబడకపోవును గదా! దీనివలన వ్రాసిన విధముగాను ఇతర మంత్రములందును విషయము చూడబడుచున్నది.

బుగ్వేదములో సామవేద నిర్దేశము

౧. అగ్నేరసాం సామభిః సూర్యాయమానాః ॥ బు.౧-౧౦-౭-౨॥

౨. అగ్నేరసో న సామభిః ॥ బు.౧౦-౭౮-౫ ॥

౩. ఉభౌ వాచౌ పదతి సామగా ఇన గాయత్రం చ త్రైష్టభం చాను రాజతి ।

ఉద్గాతేవ శకునే సామ గాయసి, బ్రహ్మపుత్ర ఇన సవనేషు శంససి ॥ బు.౨-౪౩-౧౦౨॥

ఇచ్చట ఉద్గాత మరియు సామగానాదుల వర్ణనము స్పష్టముగా గలదు.

౪. యో జాగార తమృచః కామయన్తే యో జాగార తమ సామాని యన్తి ॥ బు.౫-౪౪-౧౪ ॥

ఇచ్చట బుగ్వేదపు బుచ్చలలో గూడ సామవేదము యొక్క సామముల వర్ణన గలదు. దీనివల్ల సామవేదము యొక్క స్వతంత్ర సత్తా సిద్ధియగుచున్నది.

౫. తమేవ ఋషిం తమ బ్రహ్మణమాహుర్యజ్ఞన్యం సామగాముక్త శానమ్ ॥ బుగ్వేద ౧౦-౧౦౭-౬॥

ఇచ్చట సామవేదాన మొనర్చుటకు సామానము మరియు విశేషముగా అధర్వ వేదము నెరిగిన వారి కొరకు బ్రహ్మ శబ్ద ప్రయోగము వలన వానికి వేద రూపములో స్వతంత్ర సత్తాను గూర్చి స్పష్ట నిర్ణయమున్నది. దీని నెవ్వరును కాదనలేరు.

౬. ఇక్షాయ సామ గాయత విప్రాయ బృహతే బృహత్ ॥ బు.౮-౯౮-౧ ॥

ఇచ్చట పరమేశ్వర స్తుతి కొరకు బృహత్ సామాన విధానమున్నది.

౭. బృహస్పతిః సామభిః ఋక్స్ అర్చతు ॥ బు.౧౦-౩౬-౫ ॥

౮. ఋతస్య సామన్ రణయన్త దేవాః ॥ బు.౧-౧౪౭-౧ ॥

౯. గాయత్రేణ ప్రతి మిమీతే అర్చమర్చణ సామ త్రైష్టభేన వాకమ్ ॥ బు.౧-౧౬౪-౨౪॥

౧౦. సామకృణ్వన్ సామన్యో విపశ్రిత్ క్షన్తవ్నేతి ॥ బు.౯-౯౬-౨౨ ॥

౧౧. పరావతో న సామ తద్ యత్రా రణన్తి ధీతయః ॥ బు.౯-౧౨౧-౨॥

౧౨. తస్మాద్ యజ్ఞాత్పర్యహంత ఋచః సామాని జజ్ఞరే

ఛన్తాంసి జజ్ఞరే తస్మాద్ యజ్ఞస్తస్మాదజాయత ॥ బు.౧౦-౯౦-౯॥

ఇచ్చట పరమ పూజనీయుడగు పరమేశ్వరుని ద్వారా బుగ్వేద, యజుర్వేద, సామవేద అధర్వ వేదముల యుత్పన్నము సూచిత మొనర్చబడియున్నది.

౧౩. అక్షాప్యం శవసానాయ సామ ॥ ఋ.౧-౬౨-౨ ॥

౧౪. యే న పరః సామో విదుః ॥ ఋ.౨-౨౩-౧౬ ॥

౧౫. త్వష్టాజనత్ సామ్యః సామ్యః కవిః ॥ ఋ. ౨-౨౨-౧౭ ॥

౧౬. స హి ద్యుతా విద్యుతా వేతి సామ ॥ ఋ.౧౦-౯౯-౨ ॥

ఈ ప్రకారముగా ఋగ్వేదమందు సామవేదము, మరియు దాని అనేక గానముల నిర్దేశముండుట వలన నామములతో సామవేదమునకు సత్తా లేదను ఈ వాదము అసత్యమని తేలిపోయినది వాస్తవమునకు సామవేద ముఖ్య విషయము ఉపాసనయే. మరియు ఋగ్వేదము జ్ఞానము ముఖ్యముగా గలది ఋగ్వేద మంత్రములు సామవేదములో వచ్చినప్పుడు అచ్చుల భక్తి ప్రధాన విషయములు, ఆధ్యాత్మిక విషయముల ప్రాధాన్యత గలదని తెలియవలెను. ఋగ్వేదము నందు జ్ఞానము మరియు యజుర్వేదములో కర్మ పరక అర్థముల ప్రాధాన్యత గలదు

యజుర్వేదములో అనేక స్థానములందు సామగానములను జూడవచ్చును. ఎట్లనఁ, రథస్తరమ్ ॥ యజ ౧౦౧-౦ ॥ బృహత్ ॥ య.౧౦-౧౧ ॥ వైరావస్మ ॥ య.౧౦-౧౨ ॥ వైరాజ్యమ్ ॥ య.౧౦-౧౩ ॥ వైవానసం వాసుదేవ్యమ్, యజ్ఞాయజ్ఞయమ్ ॥ య.౧౨-౪ ॥ శక్యం రైవతమ్ ॥ య. ౧౦-౪ ॥ గాయత్రం, గౌరీపీఠమ్, అభీష్టమ్, సజాసతి, హృదయమ్, మున్నగునవి అనేకములున్నవి.

ఈ ప్రకారముగా సామవేదము యొక్క వేర్పాటు మరియు దాని స్వతంత్ర సత్తా సిద్ధియునున్నది ఋగ్వేద మంత్రములు కూడా ఆ వేదము యొక్క క్రమములో లేవు. బహుశః దానియర్థములు కూడా స్థానపరముగా మారుచుండునని తెలిసికొనవలెను.

9.2 | శుక్ల యజుర్వేదమందు, హెచ్చుతగ్గులు

'వైదిక్ ఏజ్' తేఖకులు మొదటనే కృష్ణ యజుర్వేదమునకే ప్రాచీనత్వము సిద్ధింప జేయుటకు అసఫల ప్రయత్నము నొనర్చినారు. దానిని యుక్తి యుక్త ప్రమాణములతో ఈ యధ్యాయమునందే వివేచన మొనర్చియున్నాము. వైదిక్ ఏజ్ తేఖకులు పు.౨౩౨లో శుక్ల యజుర్వేద విషయములో హెచ్చు తగ్గులొనర్చుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

Of the forty odd Adhyayas of the Vajasaneyi Samhita, it is quite evident that the last twenty two were added later gradually to a basic text consisting of the first eighteen. As a rule, only the formulas formed in the first eighteen Adhyayas occur also in the Taittiriya Samhita, while those of the last 22 are met with in the Taittiriya-Brahmana. (See Egging S.B.E. XII P. XXX.)

The next Three Adhyayas [XIX -XXI] give the Mantras of the Sautramani, a sacrifice performed to expiate the sin of excessive indulgence in Soma, and the following four [XXI

- XXV] those of the horse sacrifice. The remaining 15 Adhyayas (XXVI-XL) are expressly called Khila in the auxiliary literature. (Vedic Age P.232.)

అనగా; వాజసనేయీ సంహితలోని ౪౦ అధ్యాయముల నుండి చివరి ౨౨ అధ్యాయములను మొదటి ౧౮ అధ్యాయములతో కూడియున్న మూలసంహిత యందు వెనుక నుండి మెల్ల మెల్లగా కలిపి వేయబడినదినుట స్పష్టము. ఒక నియమ ప్రకారముగాదని కేవలము మొదటి ౧౮ అధ్యాయములలో ఇచ్చిన సంకేతమే తైత్తిరీయ సంహిత యందు జూడనగును. మిగతా ౨౨ అధ్యాయములు తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణములో గాన్పించును.

సమీక్ష

ఏమనగా, 'ఐగ్నింగ్' అనునాతడు ఈ విషయమును వ్రాసినాడు కావున 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు కూడా దానినే ప్రమాణముగా నెంచినారు. దాని విమర్శనగాని, పాఠకుల యెదుట దానిని స్థాపి (సిద్ధి)ంపజేయుటగాని, ప్రమాణములతో ప్రస్తుత పఠచట గాని ఆవశ్యకమని తలచలేదు. దీని వల్ల వారి దానమనోవృత్తి సూచితమగుచున్నది. ఇది పరిశీలక విద్వాంసులకు శోభించదు. మనకు మూల యజుర్వేద సంహిత కన్న తైత్తిరీయ సంహిత ప్రమాణమైనదిగాదు. ఇది వాజసనేయీ సంహితయను నాములతోనూ పిలువబడుచున్నది. తైత్తిరీయ సంహితను ప్రామాణికము, మరియు వాజసనేయీ సంహిత కన్ననూ ప్రాచీనమని ఎంచువారికి తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణము కూడా అంతయే ప్రమాణము గలదగును. దీనియందు వారి కేమాత్రము భేదము గనిపించలేదు. కేవలము ఈ తుచ్చమగు ఆధారము అనగా; 'ఐగ్నింగ్' అను పాశ్చాత్య విద్వాంసుడు వ్రాసిన మాత్రాన ౧౮ని వదలి మిగతా అధ్యాయములన్నియును వెనుకనుండి కలిపివేయబడిన వని నమ్ముట సంపూర్ణముగా అనుచితము, తరువాత వారిట్లు వ్రాసినారు.

తరువాతి మూడధ్యాయముల (౧౯ నుండి ౨౧) లో అత్యధిక సోమరస పానమునకు ప్రాయశ్చిత్త రూపములో సోత్రామణి యాగ పిఠానము గలదు. దాని పిఠప ౪, (౨౨ నుండి ౨౫) అధ్యాయములలో అశ్వమేధ యజ్ఞ పిఠానమున్నది. ౨౬ నుండి ౪౦ వరకు ౧౫ అధ్యాయములు సహాయక సాహిత్యములో 'ఖిల' మని చెప్పబడినవి.

సమీక్ష

కేవలము సోత్రామణి లేదా అశ్వమేధాదుల కొరకే యజుర్వేదము యొక్క ఈ యధ్యాయముల మంత్రములు ఉపయోగపడవును. మరెందుకను గావని విశ్వసించుటయును అశుద్ధమేగాక నిరాధారమైనదే. లేఖకులు అశ్వమేధమునకు Horse Sacrifice శబ్దములను ప్రయోగించినారు. వారియభిప్రాయములో అశ్వమేధమునకు యజ్ఞములో గుఱ్ఱములను బలిసేయటమేయైయున్నది. కాని ఈ యాలోచనల అశుద్ధత్వమును గూర్చి మేము వైదిక యజ్ఞ పిషయకమగు అధ్యాయములో ప్రమాణముగా ఖండించియున్నాము. మహర్షి దయానందులు 'సోత్రామణి' శబ్దార్థము. యజుర్వేదము ౧౯-౩౧లో ఇట్లు వ్యాఖ్యాసించినాడు.

'సూత్రాణి యజ్ఞోపవీతాని మణివా గ్రుష్టినా యుక్తాని ధీయన్తే యస్మిన్ సః'

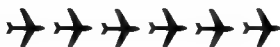
మణియను ముడి యుక్తమగు యజ్ఞోపవీతమును ధారణమొనర్చినతెను. అధిక సోమపానమునకు ప్రాయశ్చిత్తరూపమని లేఖకుల కల్పన అత్యంత హేయము. శతపథ బ్రాహ్మణ ౧౨-౭-౨-౧౨ ననుసరించి 'సాత్రామణి' పదమున కర్థము సోమము గూడా యగును. అచ్చట 'సోమో వై సాత్రామణి' అని గలదు

యజుర్వేద ౨౬ నుండి ౪౦వ అధ్యాయములందు ౩౧వదగు సుప్రసిద్ధ పురుష సూక్తము . ౩౨వ అధ్యాయము శాంతికి ఉపాయములను గూర్చి విశేష రూపమున ప్రతిపాదించును. ఉపనిషత్తులకు మూలమగు ౪౦వ అధ్యాయము కూడా కలదు. (౪౦వ అధ్యాయము యజుర్వేదమునకు చివరి అధ్యాయమగుట, మరియు దీనిపైననే ఉపనిషత్తుల ఆధారముండుటచే దీనికి 'వేదాంత' దీనికి శబ్దము కూడా ప్రచలితమైయున్నది ఈ యన్నిటిని వీరు ఖిలము, మరియు పరిశిష్టమని చూపినారు. ఇంతకన్న హేయము మరే ముందును? యజుర్వేదము యొక్క సరళము, మరియు అత్యున్న ఉపయోగమునగు అధ్యాయములను సమూలముగా పెరికి వేయుటకు, కించపరచుటకు జేసిన వారి ప్రయత్నము సిగ్గు మాలిన ప్రయోస అత్యంత హేయమైనది. ప్రమాణములు లేని నిరాధారమగు వ్రాతలు విద్వాంసులగు వాచానర్థదగిన పనికాదు. 'వీబర్' గారి అధ్యాయము నందలి చివరి బిష్టములందు అతనిని ఎంతో ఆప్త విద్వాంసుని వలె నిర్ణయించుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

For further details about the Vajasaneyi Samhuta, See Weber HIL 107 ff P 239.

మాకు 'వీబర్' గారు వేదజ్ఞుడగు ఆప్త విద్వాంసుడు గాడు, ప్రామాణికము గాని యీతని మూలము మేమెట్లు విశ్వసించగలము? పరివర్తిత సాహిత్యముతో పాటు ౨౬ నుండి ౪౦ వరకు గల మొత్తము అధ్యాయము లాతనికి ఖిలములగు, పరిశిష్టములగు గానించినవి. మరియు వీని స్థాపన యందు వారి వద్ద ఏలాటి ప్రమాణమును లేదు. ఇంతకన్న అధిక శోచనీయ మానసిక దాసత్వమునకు ఏ ప్రమాణముండును? ఈ నిరాధారమగు తుచ్చ కల్పనలతో యజుర్వేదమందలి చవరి ౨౧ అధ్యాయములను ప్రక్షిప్తములు లేక పరిశిష్టములని చూపుట సంపూర్ణముగా అసంగతమే.

ఈ వివేచనముతో బాటు మేమీ యధ్యాయమును సమాప్త మొనర్చుము. దీనిపై పక్షపాత రహితులగు పాఠకులే నిర్ణయించుకొందురు గాక. వైదిక్ విజ్ఞ లేఖకులు వేదములను చిన్నా భిన్నమొనర్చుట కొనర్చిన దుస్సహాయము సంపూర్ణముగా అనుచితమైనది. అదియంతయు పాశ్చాత్య లేఖకుల అవివేక పూర్ణమగు అనుకరణ మగుటచే అమాన్యమైనవి.

వేదముల యథార్థ స్వరూపము

దశమాధ్యాయము

10.1 వైదిక శిక్షణ విషయములో భ్రాంతి నివారణము

'వైదిక్ ఏజ్'లో వైదిక శిక్షణ గురించి దాని లేఖకులు వ్యాపింపజేసిన భ్రమలను మేమీ అధ్యాయములో చొంగిందలచినాము ఇట్టి భ్రాంతులనేకములున్నవి. గ్రంథ విస్తరణ భీతితో ముఖ్యమైన వానిని అనా; పునర్జన్మకర్మ సిద్ధాంతము, అథర్వ వేదములో గారడీ, వశీకరణము, చేతబడులు, మంత్ర తంత్రములు, మద్యమాంసాదుల విధానము, బహువివాహము మున్నగునవి గలవను వానిపై సమాలోచన మొనర్చెదము.

10.2 పునర్జన్మ సిద్ధాంతము వేదములందు లేదా?

వైదిక్ ఏజ్ పు. 3000లో లేఖకులు ఇట్లు వ్రాసినారు.

As the Rigvedic Aryans were full of the joie de vivre [joy of life] they were not particularly interested in the life after death, much less had they any special doctrines about it. We can therefore glean only a few notices of the life beyond, that are scattered throughout the Rigveda. In our search for any reference implicit or explicit, to rebirth or transmigration, we come across only a few doubtful passages. According to R.V.I. 164.30. the soul [jivah] of the dead one moves in its own power; the immortal one having a common origin with the mortal one [the body] But this translation is not certain.

So we may conclude that only the germs of the conception of rebirth, were there, and those developed either naturally or through the influence of ideas current among the original tribes with whom the Aryans came into contact. - Vedic Age P.381, 382.

భావమేమనగా; ఋగ్వేదకాలపు ఆర్యులు జీవనానందములో పూర్ణులైయుండిరి. మృత్యువు తరువాత జీవనము, సురియు పరలోకము మున్నగు వాని విషయములందు వారికి విశేషముగ అభిలాష లేకుండెను. ఇట్టి విషయములందు వారికి నిశ్చితముగ ఏ సిద్ధాంతమును లేకుండెడిది. కావున ఈ విషయములో మేము సంపూర్ణ ఋగ్వేదము నుండి అక్కడక్కడ చెల్లాచెదలైన కొన్నివాక్యములను మాత్రమే పొందగలుగుదుము. వానియందు పరలోక విషయము లున్నవనుట అనుమానాస్పదమే. మనము పునర్జన్మ విషయములో ఏమైనా యధార్థమా, కాదా? యని పరిశోధించినపుడు మనకు కొన్ని సందిగ్ధ వాక్యములు మాత్రమే లభించుచున్నవి. ఋ.గి-౧౬ ౪-30 సససరించి మృతుని ఆత్మ తన శక్తితో ఇటునటు తిరుగుచుండును. అమరశీలముగ ఆత్మకు మరణశీల శరీరముతో ఒకే యోని మాత్రమందును.

ఐనను ఈ యనువాదము నిశ్చితమైనది గాదు. కావున మేమీ విషయమున పునర్జన్మ సిద్ధాంత బీజము మాత్రము వైదిక ఆర్యులలో ఉండెనను పరిణామమునకు వత్తుము. వారు దీనిని స్వాభాసిక రూపములో లేక ఆదివాసుల సంపర్కమున వారి ఆలోచనల ప్రభావముచే వికాసమునొందింప జేసికొందురు.

సమీక్ష

వైదిక ఆర్యులకు ఆత్మ, పునర్జన్మము మున్నగు విషయములందు నిశ్చిత జ్ఞానమేదియును లేదు. వారీ విషయములో ఏ మాత్రము అభిరుచిని గలిగియుండలేదు. కేవలము పునర్జన్మ విషయ సిద్ధాంతపు బీజము వారి యందుండెను అనునది సంపూర్ణముగా అసత్యము.

10.3 ఆత్మ విషయములో వైదిక సిద్ధాంతము

వేదములందు అతి స్పష్టమైన శబ్దములలో ఆత్మ, మరియు పునర్జన్మ విషయములో ప్రతిపాదనము గలదు ఉదా - దిగువ మంత్రములను జూడుడు.

అయం హోతా ప్రథమః పశ్యతేమమిదం జ్యోతిరమృతం మర్త్యేషు ।

అయం స జజ్ఞే ధృవ ఆ నిషతోఽమర్త్యస్తన్వా వర్తమానః ॥ బు.౬-౯-౪॥

ఈ శ్రోహోత-జ్ఞానమును గ్రహణ మొనర్చునట్టి ఆత్మను చూడుము. (మర్త్యేషు ఇదం అమృతం జ్యోతిః) మరణశీల మానవులందు ఈ అమరజ్యోతి గలదు. ఇది (ధృవః) నిత్యము, మరియు (అమర్త్యః) మరణములేని యీ ఆత్మ శరీరమం దుండును. అది బుద్ధితో గూడ వృద్ధి యగుచున్నట్లు కనిపించును. శరీరమునకు వేరై, దానికి ఆధిష్ఠాతయును నిత్యము, అమరము, చేతనముగల ఆత్మకై ఇచ్చుల అతిస్పష్టముగా వర్ణించబడియున్నది దీనియందెవ్వరికి ఏ మాత్రము సందేహము గలుగజాలదు.

అయం హోతా ప్రథమః పశ్యతేమమిదం జ్యోతిరమృతం మర్త్యేషు ॥

దీని అంగ్రేజీ అనువాద మీ ప్రకారముగా గలదు.

Behold this (individual spirit) the first being which enjoys (consequence of his actions) as it is the immortal light placed within the mortal frame. That has manifested itself. This immortal soul is staying (in the body) while it seems growing with the growth of its body.

10.4 ఆత్మ - పునర్జన్మ

ఈ దిగువ బుగ్వేద మంత్రములలో ఆత్మ మరియు పునర్జన్మమును గూర్చి అతి స్పష్టముగా ఇట్లు ప్రతిపాదించబడియున్నది.

అపశ్యం గోపామనిపద్యమానమా చ పరా చ పథిభిశ్చిర్తుమ్ ।

స సద్ధీః స విష్ణూర్చివ్వసాన ఆ వరీవర్తి భువనేష్వస్తః ॥ ౧-౧౬౪-౩౧ ॥

అనూ నేను; (గోపామ్) ఇంద్రియముల రక్షకుడను (అనిపద్య మానమ్) అమరుడను అగునీ యాత్మను (అపశ్యమ్) జనన మరణ మార్గములందు విచరించు ఆత్మను నేను సాక్షాత్కారమునర్చు కొన్నాను. ఇది తన మంచి, చెడు కర్మలనునుసరించి అనుకూల, ప్రతికూలములగు అనేక యోనులంది విశ్వమున భ్రమణ మొనర్చు చుండును. నిత్యమగు ఆత్మ, మరియు పునర్జన్మమును గురించిన వర్ణన ఇంకా ఇంతకు మించి ఏముండును?

పై మంత్రమునకు అంగ్రేజి అనువాదమిట్లు గలదు.

May I have a glance at the indestructible lord of the sense organs (i.e. the individual soul) which ever walk, through the path ways of coming (birth) and departure (death); it traverses its path with its body and even without it and having covered itself with its actions (i.e. in accordance with its good and evil actions) it comes (takes birth) again and again in the various worlds.

ఇంత స్పష్టమగు వర్ణన యుండియును 'వైదిక ఋషులు ఆత్మ విషయములో ఆలోచనయే చేయకుండిరని, మరియు పునర్జన్మ విషయములో వారికెట్టి సిద్ధాంతము గూడా లేకుండా' ననియనుట వారికి వైదిక సాహిత్యములో ఏ మాత్రము జ్ఞానము లేకుండెననుటకు నిదర్శనము. అట్లు గాకున్ననిది వారి పక్షాతమునే సూచించుచున్నదే గాని మరేమియు గాదు.

1.౦5 ఆత్మ - పరమాత్మ

ఈ యాత్మ మరియు పరమాత్మలకు గల సంబంధము, మరియు వానిలోని భేదము లను గూర్చి ఈ మంత్రములో దిగువ ప్రకారము ప్రతిపాదనగలదు. దీనియందు ఆత్మ తన కర్మానుసారము ఫలముననుభవించుటను గూర్చియు స్పష్ట విధానము గలదు. పరమేశ్వరుని కేవలము ద్రష్ట, మరియు సాక్షి మాత్రమని చూపబడియున్నది. ఈ మంత్రమును మేము మొదటనే ఉల్లేఖించియున్నాము. కేవలమిప్పుడు నిర్ణయము మాత్రము చాలు.

ద్వా సువర్ణా సయుజా సఖాయా సమానం వృక్షం పరిషస్పజాతే ।

తమోరన్యః పిప్లవం స్వాద్వత్సనశ్చన్నన్యో అభిచాకశీతి ॥ ఋ.౧-౬౪-౨౦ ॥

దీనియందొట్లు చెప్పబడినది. నిత్యప్రకృతి రూప వృక్షముపై ఆత్మ, మరియు పరమాత్మయను పేర్లు గల రెండు పక్షులు గూర్చుండి యున్నవి. అవి నిత్యత్వ దృష్టితో సమానము, మరియు పరస్పరము మిత్రులును. వానియందు ఒకటి జీవుడు తన కర్మానుసారము మధురము, లేక చేదు ఫలముల ననుభవించుచుండును. రెండవది (పరమాత్మ) భోగించకుండా సాక్షియై యుండి చూచుచుండును. ఈ విధమగా ఆత్మ పరమాత్మల సంబంధము, భేదము, మరియు కర్మ నియమము ఈ మంత్రము నందు చక్కగా నిరూపించబడినది.

ద్వా సువర్ణా సయుజా..... అభిచాకశీతి ॥ ఋ.౧-౬౪-౨౦ ॥

ఈ మంత్రము యొక్క ఇంగ్లీషు అనువాదమిట్లున్నది.

Like two birds there are two spirits i.e. the finite and the supreme which knit with the bonds of friendship, reside on the same tree [of the material universe]. One of the twain [i.e. the finite spirit] enjoys the sweet ripe fruit [and also the bitter one] produced by his good or bad actions, whereas the other [i.e. the Supreme Spirit] simply looks all around without enjoying its fruitage.

10.6 అనేక యోనులం దాత్మ సందారము

దిగువ వ్రాయబడిన రెండు మంత్రములందు ఆత్మ తన కర్మానుసారము వివిధ శరీరములను పొందుటను గూర్చి స్పష్టముగా వర్ణించబడియున్నది

త్వం (స్త్రీ) త్వం పుమానసి త్వం కుమార ఉత నా కుమారీ ।

త్వం జీర్ణో దక్షేన వశ్శసి త్వం జాతో భవసి విశ్వతోముఖః ॥ అధ. ౧౦-౮-౨౭ ॥

ఉతైషాం పితౄత నా పుత్ర ఏషాముతైషాం జ్యేష్ఠః ఉత నా కన్యః ।

ఏకో హ దేవో మనసి ప్రవిష్టః ప్రథమో జాతః స ఉ గర్భే అస్తః ॥ అధ. ౧౦-౮-౨౮ ॥

ఆత్మను సంబోధించుచు ఇట్లు చెప్పబడియున్నది.

నీవాకప్పుడు (స్త్రీ) రూపము, మరొకప్పుడు పురుషరూపము ధరింతువు. ఒకప్పుడు నీవు కుమారివి, మరొకప్పుడు కుమారుడ వగుదువు. మరొకప్పుడు నీవు చేతదండము ధరించి వృద్ధరూపములో దిరుగుదువు. మరియు నీ కర్మానుసారము నల్లిశల యందు నీవనేక రూపములలో ప్రకటమగుచుండువు

ఈ యాత్మ ఒకప్పుడు తండ్రిగాను, మరొకప్పుడు పుత్రుడుగాను, ఒకప్పుడు అన్నగాను, వేరొకప్పుడు తమ్మునిగాను, ఈయాత్మ దేవత మనస్సు నందు చేరియున్నది. ఇదియే శిల్పి గర్భమందు ప్రవేశించును. పునర్జన్మమునకై ఈయాత్మ వివిధ యోనులలో తన కర్మానుసారమున సంచరించును. ఇదియేంత విశదమైన వర్ణనయో చూడుడు.

‘త్వం (స్త్రీ) త్వం పుమానసి’ అను మంత్రము యొక్క ఇంగ్లీషు అనువాదము.

O individual soul! in accordance with thine actions, thou assumest the form of a woman and that of a man, some times thou becomest a virgin, thou walkest with the help of a staff when thy body becomes old and frail, thou takest birth again and again as thy face is turned towards all directions [in accordance with thy actions]. Atharva X.8 - 27.

‘ఉతైషాం పితౄత నా పుత్రః’ యొక్క ఆంగ్లేజీ అనువాదము.

This individual soul some times becomes their father and some times their son too, and some times it becomes their elder brother and some times it even becomes their younger brother. Verily the one self or luminous soul dwelling within the mind has taken birth before and verily it again enters the womb of the mother. (Atharva X.8.28)

దిగువ యజుర్వేద మంత్రము పునర్జన్మను అతి స్పష్టముగ ప్రతిపాదించుచున్నది. అందు 'గర్భేనన్పునః' అను శబ్దముల ప్రయోగము కలదు.

అప్సర్వగ్నో సధిస్తవ సౌషధీరమరుభ్యసే । గర్భే సన్ జాయసే పునః ॥ యజు.౧౨-౩౬॥

అను నీ మంత్రములో ఆత్మను సంబోధించుచు, ఓ అగ్ని వంటి తేజశ్శాలివును జీవా! సహనశీలుడవును నీవు జలములను, సోమలతాది ఓషధులను పొందుదువు. మరియు గర్భములందు జీరి పడే పడే జన్మ మరణములను పొందుదువని యెరుగుము.

పై విధముగానే అర్థమునర్చుచు ఈ మంత్రమునకు మహర్షి దయానంద సరస్వతి గారు ఈ విధముగా భాష్యము నొనర్చినారు.

యే జీవాః శరీరం త్యజన్తి తే వాయోషధ్యాదిషు చ భ్రాన్త్యా గర్భం ప్రాప్య యథా సమయం సశరీరా భూత్వా పునర్జాయంతే॥

శరీరమును వదలివేసిన జీవుడు వాయువు, ఓషధులు మున్నగు పదార్థములందు భ్రమణ మొనర్చుచు గర్భాశయమును పొంది నియమిత సమయముందు శరీర ధారణ మొనర్చి ప్రకటమగును. పునర్జన్మను గురించిన ఈ విషయమెంత విశదముగా గలదో పాఠకు లాలోచించి యుందురు.

‘అప్సర్వగ్నో సధిస్తవ’ యొక్క అంగ్రేజి యనువాద మిట్లు గలదు.

O self-luminous soul ! thou art the endurer of sufferings, thou attainest to the plants within the waters, thou takest birth again and again in the womb of the mother. - Yaj, 12 - 36.

మరణానంతరము జీవుని గతి ఈ దిగువ మంత్రమందిట్లు గలదు.

ప్రసద్య భస్మనా యోనిమచశ్చ పృథివీమగ్నో ।

సంస్కృజ్య మాత్మభిష్ట్యం జ్యోతిష్మాన్ పునరానదః ॥ య.౧౨-౩౮॥

సూర్యుని వంటి ప్రశంసిత ప్రకాశుడవువగు ఓ జీవా! శరీరము దహనమైన పిదప నీవు పృథివి, అగ్ని, జలము మున్నగు వాని మధ్య దేహధారణమును పొందు కారణమున తట్టల పృథ్వీయములందు వసించి మరల శరీరమును ప్రాప్తించుకొందువు.

దీని భావార్థమిట్లున్నది. ఓ జీవులారా! మీరు శరీరమును వదలినప్పుడు అది భస్మ రూపము దాల్చి పృథివి మున్నగు పంచ భూతములలో గలిసిపోవును. మీరు మీ యాత్మతో గూడా మాత్మ శరీరములో గర్భాశయమున చేరి మరల శరీర ధారణ మొనర్చురు.

‘ప్రసద్య భస్మనా యోనిమ్’ అను దాని ఇంగ్లీషు అనువాదమిట్లున్నది.

O self - luminous soul ! thou art full of light, after thy body becomes ashes, thou reachest water and earth, the source of birth, and dwelling with in the womb of the mother, thou takest birth again and again. (Yaj. XII. - 38)

దీనివల్ల నిశ్చయముగా వేదములలో పునర్జన్మ విషయ సిద్ధాంతము గలదా, లేదా? యను అనుమానముకా మిగిలి యుండినచో దిగువ బుద్ధిగ్రహ మంత్రమునందలి ప్రమాణమును గూడా చూచి నిశ్చయించుకొనవలెను.

అనునీతే పునరస్మాను చక్షుః, పునః ప్రాణమిహ వో ధేహి భోగమ్ ।

జ్యోతిశ్శ్రేష్ఠ సూర్యముచ్చరన్తమనుమతే మృడయా నః స్వస్తి ॥ ఋ. ౧౦-౫౯-౬॥

ఈ మంత్రములో పునః అస్మాను చక్షుః, పునః ప్రాణంధేహి మున్నగు ప్రయోగములు వచ్చి యున్నవి వీనియందు ప్రాణా రూపములో పునర్జన్మను గూర్చి స్పష్టముగా నున్నది. ఏమనః జీవన ప్రదాతవలన పరమేశ్వరా! నీవు భవిష్యత్కాలములో మృత్యువు తరువాత కూడా మరల మాకు ఉత్తమ దృష్టి, ఉత్తమ శక్తితో గూడిన జన్మనిమ్ము. ఉత్తమ ప్రాణ ధారణ మొనర్చి మేము సుఖవంతముగా సూర్యుని చిరకాలము వరకును చూచుచుందుము గాక.

యజుర్వేద ౪-౧౫లోనూ ఇదే విషయము అధిక స్పష్టముగా తెలుపబడినది.

‘పునరన్యః పునరాయుర్మ ఆగన్ పునః ప్రాణః పునరాత్మా మ ఆగన్ పునశ్చిక్షుః పునః ।

శ్రోత్రం మ ఆగన్ । వైశ్వానరోఽదబ్జస్తనూపా అగ్నిర్నః పాతు దురితాదవ్యౌత్ ॥

అనగా; ఈ శరీరము త్యజించిన పిదప కూడా మరల మనస్సు, ఆయువు, ప్రాణము, ఆత్మ, కన్నులు, చెవులును శక్తియు ప్రాప్తించుగాక. సర్వ జనహితకారి, సర్వశక్తిమంతుడగు పరమేశ్వరుడు మాకు పాపచరణమొనర్చకుండుటకు చక్కని బుద్ధినిచ్చుగాక. ఈ విధముగా పునః శబ్ద ప్రయోగము మాటి మాటి కున్నందువల్ల స్పష్టముగా పునర్జన్మ సిద్ధాంతము ప్రతిపాదించబడినదనుటలో అణుమాత్రము సందేహము లేదు.

‘అనునీతే పునరస్మాను’ అంగ్రేజి అనువాదము.

O God of Life! Please give us eyes again in our future life and give us breath in this world and confer on us all necessary objects of enjoyment; O most Gracious Being! May we see the rising sun for a long time, be kind upon us and give us blessings [R. V.X.59.6.]

‘పునరన్యః పునరాయుర్మ ఆగన్’ ఇంగ్లీషు అనువాదము

May I receive, through the grace of God, my mind again in future life, may I have life again, may I get breath again, may my soul return again and may I be the possessor of eyes and ears again in future lifecars May Self, refulgent God the protector of my body who is the Ever. living God keep us safe from misfortune and dishonour. -Yaj IV.15

అధర్వ వేదమందును ‘స ఉ జాయతే పునః’ అను శబ్దములను ప్రయోగించుచు పునర్జన్మ సిద్ధాంతము స్పష్టముగా ప్రతిపాదించబడినది.

అన్తర్గుశ్చరతి దేహతాస్త్విభూతో భూతః స ఉ జాయతే పునః ।

స భూతో భస్యం భవిష్యత్ పితా పుత్రం స్ర వివేశా శచీభిః ॥ అథ ౧౪-౪-౨౦ ॥

‘జీవుడు తల్లి గర్భములో మాటిమాటికి ప్రవేశించుచు తన శుభకర్మానుసారము సత్య నిష్ఠగల విద్వాంసుల గృహములందు జన్మ నొందు’ నని ఈ మంత్రములో చెప్పబడినది.

జీవుడు పదే పదే జన్మనెత్తును. అనగా; శరీరధారణ మొనర్చును. స్వయముగా తన నిత్యత్వ కారణమున ఆతడు భూత భవిష్యత్ వర్తమాన కాలములం దెల్లప్పుడు నుండును. అతడు తండ్రిగా నున్నప్పుడు పుత్రుని శరీరమందు తన శక్తులతో సంస్కారదుల రూపమున ప్రవేశించును.

‘అన్తర్గుశ్చరతి’ అనువాదము ఇంగ్లీషులో ఈ విధముగా నున్నది.

The individual soul wanders within the womb of mother and takes birth again and again in the bodies of enlightened persons. It exists in past, present and future; when it becomes of father, it again enters in to the body of a son with the power of his actions. (- Atharva 14-4-20.)

ఈ ప్రసంగము ముగించుటకు పూర్వము ‘వైదిక్ ఏజ్’ లో ఏ మంత్రానువాదము నిచ్చి ‘This translation is un-certain’ అనగా; ఈ యనువాదము నిశ్చితముగాదు. అను టిప్పణి నిచ్చియున్నారో దానిపై కొంత విచారించవలసిన అవసరమున్నది. ఆ మంత్రము దిగువ వ్రాయబడినది.

అనచ్చయే తురగాతు జీవమేజద్ ధ్రువం మధ్య ఆ పస్త్రావామ్ ।

జీవో మృతస్య చరతి స్వధాభిరమర్త్యో మర్త్యేనా సయోనిః ॥ ఋ.౧-౧౬౪-౩౦ ॥

ఇందు జీవుని విషయములో వర్ణించబడియున్నది. ఏమన, ఆ జీవుడు (ధ్రువమ్) స్థిరము, మరియు ధారణమొనర్చువాడు. (తురగాత్) అతి వేగముగా ఇంద్రియుములలో గతినుత్పన్న మొనర్చుచు (ఏజత్) శరీరమును సంచాలితమునర్చుచు (పస్త్రానాం మధ్యే) శరీర రూపగ్రహము నందు (అనత్) ప్రాణమునిచ్చుచు; చేతనా రూపుడై (శయే) వ్యాప్తుడై యుండును. అట్టి (జీవః) జీవాత్మ (మృతస్య) మరణ ధర్మముగల జడ శరీరమందు (స్వధాభిః) తన ధారణ శక్తుల, లేక అన్నము ద్వారా (చరతి) విచరించుచు స్వయముగా (అమర్త్యః) అమరుడైయుండి (మర్త్యేన) మరణముగనట్టి శరీరమున (సయోనిః) ఒకే ఆశ్రయమందుండును.

‘వైదిక్ ఏజ్’ పు. ౩౮౧లో ఈ మంత్రము దిగువ అంగ్రేజి అనువాదము కొన్ని తప్పులతో గూడి యున్నందున భావము స్పష్టముగా దెలియదు.

The soul of the dead one moves in its own power, the immortal one having a common origin with the mortal one - Vedic Age. P.381

వాస్తవమున కీ యనువాదము ఇంగ్లీషులో ఇట్లుండవలెను.

The soul of the dead one moves by its own power; being immortal, it remains in the body which is mortal.

ఈ అనువాదమిట్లుండవలెను. అప్పుడు భావము స్పష్టమగును. ఈ శరీరమే నశ్వరముగానె, ఆత్మ సదా అమరమే. ఈ యమరుడగు ఆత్మ నశ్వరముగ శరీరమునందుండి శరీరము స్వప్తములతోడనే తన కర్మల ననుసరించి భిన్న భిన్న యోనులందు సంచార మొనర్చుచుండును. దీనివల్ల కూడా సదా అమరుడగు ఆత్మ యొక్క సత్తా, మరియు పునర్జన్మ సిద్ధాంతము స్పష్టముగా సమర్థించబడుచున్నది.

ఈ దిగువ ఋగ్వేద, యజుర్వేద మంత్రములందును ఈ విషయము స్పష్టమగును.

పునర్నో అసుం పృథివీ దదాతు పునర్వాగ్నేవీ పునరర్చరిషమ్ ।

పునర్నః సోమస్తవ్యం దదాతు పునః పూషా పథ్యాం యా స్వస్తి ॥ ఋ. ౧౦-౫౯-౭॥

అనగా; పృథివి మరల మాకు జీవనము నిచ్చుగాక. అంతరిక్షము ఆకాశాదులు మాకు పునః జీవనము నిచ్చుగాక. శాంతికి మూలమగు పరమేశ్వరుడు మాకు మరల శరీరము నిచ్చుగాక. పుష్టికారకుడగు పరమాత్మ మాకు కల్యాణ పథమును చూపుగాక.

పునర్యైత్సిద్ధియం పునరాత్మా ద్రవిణం బ్రాహ్మణం చ ।

పునరగ్నయో ధిస్త్వై యథా స్థైమ కల్పయంతామిహైవ ॥ అథర్వ. ౭-౬౭-౧॥

మరల నాకు ఇద్ధియముల శక్తి ప్రాప్తియగుగాక. నేను యజ్ఞాదులచే సమృద్ధ మగుటకు మరల నాకు ఐశ్వర్యము, బ్రహ్మ జ్ఞానము ప్రాప్తియగుగాక. వేదములందీ విధముగ పునర్జన్మను సమర్థించు అనేక మంత్రములుండగా, వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు 'వేదములలో' పునర్జన్మ సిద్ధాంతము కేవలము బీజ మాత్రముగా ఉన్నది, వైదికార్థ్యులకు ఏ మాత్రము నిశ్చిత సిద్ధాంతము లేకుండి ఎ ననుట వారి మూర్ఖత్వమును చాటుచున్నది.

‘పునర్నో అసుం పృథివీ దదాతు’ మంత్రమునకు ఇంగ్లీషు అనువాదమిట్లున్నది.

May the earth give us breath again and may the shining heavenly region and the atmosphere restore the same to us; may Soma, All creating God give us body again (after our death) and may the All Nourishing God lead us on the path of peace and happiness.

‘పునర్యైత్సిద్ధియమ్’ అను మంత్రమునకు ఇంగ్లీషు అనువాదము.

May I again receive my sense organs in my future life and may I receive my spirit, together with worldly possessions and knowledge Divine, so that I may perform fire offering on the altars and may ever attain prosperity. -Atharva VII.67.1.

10.7 యముఖస్తుతి, లోభము- న్యాయము

'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులలో ప్రా. వి.కే. హౌస్ గారు *Language and Literature* అను శీర్షికతో ౧౬వ అధ్యాయములో ఒక భయంకరమగు ఆరోపణమొనర్చినారు. దానిపై ఆలోచించుట, దాని నుండి ఉత్పన్నమైన భ్రమను దొలగించుట అవశ్యకమని తోచినది. ఉషాదేవతగల ఋగ్వేద సూక్తము ౧-౪౮ పై తమ అభిప్రాయమును దాని కవిత్యమును ప్రశంసించుచు ఇట్లు వ్రాసినారు.

Here it is simplicity and not greed that is begging of the goddess gifts and more gifts. But it can not escape even the most superficial reader that in hymns such as this, the means that the poets have in view for attaining their object is simply to please the deity by flattering songs and ritual sacrifices. There is no suggestion as yet of a belief in the existence of a supreme justice from which flow all punishment and reward. In the hymns to Varuna, how ever, this sentiment is already in the horizon. - Vedic Age.P.342.

That virtue is its own reward and as a spiritual quality, is incommensurable in terms of material advantage, does not seem to have been realised by the Rig Vedic poets. The spirit of the people that peeps through the thick veil of ritual pedantry is one of gladness, aspiring ever for more, never knowing rest or contentment. Absence of evil is not what they pray for most. Their Supreme desire is to triumph over poverty and resistance. Their chief god is Indra who does not possess a single spiritual trait. - Vedic Age. P.343.

దీని సంక్షిప్త తాత్పర్యమేమన; దేవీ (ఉషా) నుండి అధికాధిక కానుకలను కోరుట సరళత్వమే. లోభముకాదు. తమ ఉద్దేశ్యములను పూర్తి చేసికొనుటకు ఋషులు, మరియు వైదిక కవులు దేవతలను ముఖస్తవపు గీతముల ద్వారా యజ్ఞముల ద్వారా దేవతలను ప్రసన్నులుగా నొనర్చుటయే యున్నది. ఇది సామాన్యుల కూడా ఊహించగలరు. మంచి లేక చెడు కర్మలకు ఫలము నిచ్చు ఏదో ఒక గొప్ప మహా శక్తియున్నదనుట కింతవరకు విశ్వసించదగిన నిర్ణయమేదీయును లేదు. కాని వరుణ సూక్తములో ఈ విశ్వాసమునకు కొంత ఆభాసము మాత్రము లభించును. తరువాత వారిట్లు వ్రాసినారు. మంచి యను నది స్వయముగా మన మొనర్చిన కర్మఫలమే, అధ్యాత్మిక గుణముల రూపముతో భౌతిక లాభమునకేలాంటి సంబంధమును లేదు. ఈ విషయము ఋగ్వేద కవుల అనుభవమునకు రాలేదు. యజ్ఞములను మోటు అవరణ, లేక తెరల వెనుక రోకుల భావన అధికాధిక కోరికలకు సంబంధించినదే, అందు సంతోషముగాని, విశ్రాంతి గాని లేదు. వారు పాపముల జేయకుండుట, లేక పాపముల నుండి ముక్తులగుట అధికముగా ప్రార్థనలొనర్చరు. అన్నిటికన్న వారి బలమైన కోరిక, వారు సంగ్రామములందు విజయముల కొరకు, మరియు గొప్ప ఐశ్వర్యముల కొరకే అధిక ప్రాధాన్యత నిత్తురు. వారి యందర కన్న గొప్ప దేవత ఏ మాత్రము అధ్యాత్మిక తత్వము, గుణము లేని ఇంద్రుడు.

సమీక్ష

పైన యొనర్చబడిన విమర్శలన్నియు ఉషా, మరియు రాయః మున్నగు వైదిక శబ్దముల ఆధ్యాత్మిక భావమును తెలిపేకానక జేయబడినవి. వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులగు విద్వాంసులు సుప్రసిద్ధ యోగి, మరియు పరిశీలకు డా. ఆ. అరవిందుల వారి ఆర్య (Arya) అను పత్రిక యందు Secret of the Vedas అను శీర్షికతో ప్రచురించిన లేఖనములను జూచినచో ఎంతో బాగుండెడిది. ఆ లేఖ మాలయందలి రాష్ట్ర భాషతో 'వేద రహస్య' మను పేరుతో ప్రచురించబడినది. ఖండములందును ఆచార్య అభయ దేవుగారి ద్వారా అనువదించబడిన గ్రంథమును జా వెయిండింగ్ వారి భ్రమలన్నియు దొరికిపోయెడిదేని ఆశ్చర్యమేమన, వారు అంగ్రేజీ, ఫ్రెంచి, జర్మను మున్నగు భాషలందు యూరోపు, అమెరికా విద్వాంసుల ద్వారా వ్రాయబడిన పక్షపాతముతో గూడిన వేద విషయక పుస్తకములను విమర్శించు శ్రమపడినారు. వానినే ప్రామాణికముగా నెంచి కండ్ల మూసికొని అనుసరణ మొనర్చినారు కాని మహర్షి దయానంద కృత బుగ్యేదాది భాష్య భౌమిక, వేద భాష్యము, మరియు సుప్రసిద్ధ యోగి అరవిందుల Hymns to the Mystic Fire, On the Vedas, శ్రీ కపాలీ శాస్త్రి గారు వ్రాసిన Light on the Vedas. Further light on the Vedas మున్నగు గ్రంథములను చదువు శ్రమను దీసికొనలేదు. ముఖ్యముగా మేమిచ్చుట వ్రాయవలసిన విషయమేమన ; 'ఉషా' సూక్తములో బాహ్య, ఉపను ప్రతీకమాత్రముగా గొనబడినది, ముఖ్యముగా ఈ సూక్తముల తాత్పర్యము ఆధ్యాత్మిక ఉప, లేక Spiritual Dawn, or illumination కు సంబంధించినది ఇది యోగి విమర్శములో 'విశ్వా, వా జ్యోతిష్మతి' అను సూత్రముతో చూపబడినది. బుగ్యేదములో నిర్దేశించబడిన మంత్రము యొక్క ఆధ్యాత్మిక అర్థముతో స్పష్టముగా నిల్చు గలదు.

ఉషా యే తే స్ర యామేషు యుజ్జతే మనో దానాయ సూరయః ।

అత్రాహ తత్ కణ్వ ఏషాం కణ్వతమో నామ గృణాతి వృణామ్ ॥ ఋ.౧-౪౮-౪॥

భావమేమన; వేదావులు (కణ్వ ఇతి వేదావి నామ నిఘణ్టా 3-౧౫) ఉషాకలము, అనిగ బ్రహ్మముపూర్వములో లేచి పరమేశ్వరునివైధ్యానముంచి, సమాధి ద్వారా స్వయం సమర్పణమైన వారికి చరమేశ్వర కృపపల్ల అద్భుత జ్యోతి ప్రాప్తించగలరు. ఉషాతో ఇట్లు ప్రార్థించబడినది.

'అప ద్వేషో మహానీ దుహితా దిన ఉషా ఉచ్చవపస్విభః' ॥ ఋ.౧-౪౮-౮॥

అనగా; ఈ యాధ్యాత్మిక ఉషా, లేక జ్యోతి మా ద్వేష భావములను, హింసాత్మక చర్యలను మూలంబుగాక ఆధ్యాత్మిక దృష్టినే స్పష్టముగా సూచించునగాక! ఉషకు గల సూన్యతా, మరియు సూనితీ అను విశేషణములయద్వయ సత్యము, మరియు స్రుయ వచనములను ప్రయోగించజేయునది. మరియు సత్యమునిచ్చు దిశా గొనిపోవునది ఇది ఆధ్యాత్మిక భావమునే సూచించును. ఇక రయి, లేక చక్రవర్తి ప్రార్థన అని

'సా నో రయం విశ్వ వారం సుపేత సం ఉషా దదాతు సుగమ్యమ్' ॥ ఋ.౧-౪౮-౧౩॥

ఈ మంత్రము ద్వారా చేయబడినది. లేఖకుల ఆలోచనలు భౌతిక దిశకే పోయినవి. మా ఆలోచనలందు యీ సంపదలు భౌతికమును గూర్చి కావు. కాని జ్ఞానము, భక్తి, శ్రద్ధ, సదాచారము, శిమము, చిమము, ఉపరిచి,

తిత్తి, సమాధానము మున్నగు రూపములు గలవు. వీనిని వేదాంత గ్రంథము లందు షట్క సంపత్తియని పేర్కొన్నారు. వీనినే భగవద్గీతయందు దైవీ సంపత్తి యని పేర్కొనబడిన ఆభయము, చిత్తశుద్ధి, జ్ఞానము, యోగసమన్వయము, దమము, సత్యము, స్వాధ్యాయము మున్నగునవి. రయి, లేక ఐశ్వర్యము కొరకు విశ్వ వారమ్, సుపేశసమ్, సుగ్ధ్యమ్ అను విశేషణములు దాని ఆధ్యాత్మిక స్వరూపమును ప్రకటించును. 'విశ్వవారమ్' అను దాని యర్థము. 'విశ్వేర్వరణీయమ్' అందరకు స్వీకరించదగినది అని. (సుగ్ధ్యమ్) అను దాని యర్థము సత్య ఆనందదాయకుడు. సుగ్ధ్యమితి సుఖ నామ. నిఘం. ౨-౬ || (సుపేశసమ్) చక్కని అశ్వములు, గోవులు, శక్తి మరియు జ్ఞానమును ముఖ్యముగా సూచించుచున్నవి. సుప్రసిద్ధ యోగినర్యులగు శ్రీ అరవిందుల వారు తన 'వేద రహస్య విషయక లేఖ మాల' యందు ఈ విషయములపై అతి చక్కగా వ్రాసినారు. దానిని దెలిసికొనలేక దేవతలను ప్రసన్నపరచు కొనుటకై ముఖస్థులి, లేక అసత్య స్థులియని వైదిక ఋషులపై నిందార్పణ మొనర్చుట ఎంతటి అవివేకమో చూడుడు. మహాత్మమ న్యాయకారిణీ శక్తియందు విశ్వాసము లేకుండెనని వైదిక ఋషులపై లేఖకులు ఆరోపణమొనర్చినారు పాశ్చాత్య విద్వాంసుల ననుసరించుచు గ్రుడ్డివారి వలె ఏమేమో వాగినారు. వేదములు స్థాన స్థానములందును ఆ శక్తి స్వరూపుని, అర్చమా, విధాతా, మున్నగు శబ్దముల ద్వారా నిర్దేశించుచు ఆతని దృఢ నియమములను 'ఋత' అను పేరుతో సంబోధించును.

శం నో మిత్రః శం వరుణః శం నో భవత్సర్వమా ।

శం న ఇన్ద్రో బృహస్పతిః శం నో విష్ణురుక్రమః ॥ యజు. ౩౬ ॥

యో సః పితా జనితా యో విధాతా ధామాని వేద భువనాని విశ్వా ॥ ఋ. ౧౦-౮౨-౩ ॥

మున్నగు వందలాది మంత్రములందు పరమాత్మును (అర్చమా) న్యాయకారి (విధాతా) కర్మ ఫలదాత యను నామములచే పిలువబడినది. ఆయన వ్రతముల, దృఢ నియమములను దిగువ మంత్రములు వర్ణించుచున్నవి.

అదబ్ధాని వరుణస్య స్రతాని ॥ ఋ. ౧-౨౪-౧౦ ॥

నిషాదా భృతస్రతో వరుణః వస్తాస్తా । సామ్రాజ్యాయ సుక్రతుః ॥ ఋ. ౧-౧౫-౧౦ ॥

ప్ర స మిత్ర మర్చో అస్తు స్రయస్సాన్ యస్త ఆదిత్య శిక్షతి స్రతేన ।

న హస్యతే న జీయతే తోన్యతో వైమంహో అశ్వోత్సృతో న దూరాత్ ॥ ఋ. ౩-౫౯-౨ ॥

త్వం సోమ మహా భగం త్వం యూన ఋతాయతే । దక్షం దధాసి జీవసే ॥ ఋ. ౧-౯౧-౭ ॥

ఆసీదన్ విశ్వా భువనాని సస్మాత్ విశ్వేత్ తాని వరుణస్య స్రతాని ॥ య. ౪-౩౦ ॥

ఇట్టి మంత్రముల ద్వారా పరమేశ్వరుడు సర్వజ్ఞుడు, అజ్ఞానాంధకారనాశకుడు దృఢ నియమములు గలవాడని తెలుపబడినది. వానిననుసరించి నడచువాడు. పూర్ణ దీర్ఘాయువు కన్న ముందు మరణము నొందడు. ఎవ్వరికిని భయము నొందడు. సమీపము నుండి గాని, దూరము నుండి గాని పాపములు అతని దరిజేరవు.

ఆయన ఋత. పరమేశ్వరీయ దృఢ సత్య, వియమములను పాలన మొనర్చుచున్నవని వారికి (యువకుడు గాని, వృద్ధుడుగాని) శాంతి స్రోతమున పరమేశ్వరుడు ఉత్తమ జీవనమును కొనసాగించుటకు శక్తిని ప్రసాదించును.

'గ్రిఫ్ట్' అను నాతని 'త్వం సోమ మహీ భగమ్' అనుదాని అంగ్రేజి అనువాదము ఈ ప్రసంగముతో ఢిల్లీఖండ దగినదై యున్నది.

To him who keeps the law, whether old or young, thou givest happiness and energy that he may live well.

ఈ ప్రకారము పరమేశ్వరుని న్యాయకారి, మరియు కర్మ ఫల దాత యని విశ్వసించు భావము వేదములందరి వేలాది మంత్రములందు విద్యామానమై యున్నది.

ఈ విషయమును ౬-౧౫-౯ ఋగ్వేద మంత్రము స్పష్టపరచుచున్నది.

విభూషన్మగ్న ఉభయాం అనుప్రతా దూతో దేవానాం రజసీ సమీయసే ।

యత్తే ధీతిం సుమతిమాప్యణీ మహేఽధ స్మా నస్త్రివరూఢః శివో భువ ॥

దీనియర్థము :- (అగ్నే) జ్ఞాన స్వరూపుడవగు పరమేశ్వరా! సీవు (దేవానామ్) సత్యసత్యగల విద్వాంసుల (దూతః) దుఃఖ నివారకుడవునై (ఉభయాన్) దేవతలను, మానవులకు, అనగా; నిష్కాములగు జ్ఞానులకు, మరియు సాధారణ మానవులకు, జీవన్ముక్తులకు, మరియు మృత్యుగ్రస్తులకు (వ్రతజను) వారి కర్మానుసారము (విభూషన్) విభూషితుల నొనర్చుచు, ఉత్తమ గతిని ప్రసాదించును (రజసీ సమీయతే) రెండులోకములను విస్తార పరచుచున్నావు (యత్) ఎల్లు (తే ధీతిమ్) నీ ధ్యానము, మరియు (సుమతిమ్) ఉత్తమ జ్ఞానమును. మేము (అప్యణీమహీ) స్వీకరించుచున్నాము, లేక ధారణ మొనర్చుచున్నాము (అధః) ఆ విధముగానే (త్రివరూఢః) ముల్లోకములందును సర్వశ్రేష్ఠుడవగు నీవు (సః) మా కొరకు (శివః స్మ భవ) కల్యాణ కారివి అగుము

పరమేశ్వరుడు ఎల్లరకు వారి కర్మానుసారమే ఫలము నిచ్చును. కేవలము ముఖస్తుతి పాఠాదినంతి మూత్రాన పాపులకు ఉత్తిమగతిని ప్రసాదించుచు, సమస్త రామితములను ఇచ్చుచుండగలడని నమ్ముట వైదిక శిక్షణ యందు సంపూర్ణముగా అజ్ఞానమే యగును. వేద శిక్షణ కేవలము పురుషార్థము, పరిశ్రమచేయుట చూత్రమే యగును. కాని ప్రార్థన, స్తుతి, మరియు యజ్ఞముల ద్వారా సర్వము సిద్ధించునని తలచుట వేద శిక్షణ గాదు.

స వా అశ్రావస్తస్య సఖ్యాయ దేవాః ॥ ఋ. ౪-౩౩-౧౫ ॥

ఎవరు స్వయముగా పరిశ్రమించి అలసిపోరో అట్టివారికి పరమేశ్వరీయశక్తులు గాని, విద్వాంసులు వారికి సహకరించుట గాని జరుగవు. వారు మిత్రులుగా కారు. కావున వైదిక ఏజ్ లోభకుల టిప్పణి వైదిక శిక్షణ విషయములో వారియజ్ఞానమునే సూచించుచున్నది.

అక్రన్ కర్మ కర్మకృతః సహ వావా మయోభువా ।

దేవేభ్యః కర్మ కృతాస్తం ప్రేత సహభువః ॥ యజు. ౩. ౪౬ ॥

ఇచ్చట నీ మంత్రము కూడా ఉల్లేఖించదగియున్నది. ఇందిల్లు చెప్పబడినది. కర్మశీలురగు పురుషార్థులు మాత్రమే సుఖదాయనియును ఉత్తమ మధురవాణితో గూడ కర్మల నొనర్చుచుందురు. కావున నో మానవులారా! మీరు కూడా విద్వాంసుల, మరియు దివ్యగుణముల ప్రాప్తి కొరకు కలిసి కర్మలనొనర్చుచు గృహములకు చేరుడు. ఈ విధముగా వేదములందు నిష్క్రామభావముతో కర్మలనొనర్చు సూచన అనేక మంత్రములందు గలదు.

కుర్వన్నేవేహ కర్మాణి జీజీవీషే చుతం సమాః ।

ఏవం త్వయి నాన్యథేతోఽస్తి న కర్మ లిప్యతే నరే । ॥ య. ౪౦-౨ ॥

ఈ మంత్రములో వంద సంవత్సరముల వరకు కర్మలనొనర్చుచునే మనుష్యులు జీవించు కోరిక గలవారై యుండవలెను. ఇది తప్ప మోక్షప్రాప్తికి ఏ విధముగ మరొక మార్గమును లేదు. మానవులు కర్మలయందు లిప్తులు కాక నిష్క్రామ భావననే కర్మలనొనర్చుట కొరకు యుపదేశము గలదు.

సర్వ సాధారణ కోరికలచే ప్రేరితులై లేదా దుర్గతి పాలు ఆగుదుమేమో అను భయమువల్ల కొందరు దానములు మున్నగు కర్మ లొనర్చుచుందురు. ఐనను, ఉత్తమ శ్రేణికి చెందిన కొందరు సాత్వికులు మాత్రమే ఈశ్వర ప్రీతి బుద్ధితో కేవలము తన కర్తవ్యమని యెంచి మాత్రమే దానము మున్నగు పరోపకార కార్యము లొనర్చుచుందురు.

దైవీ పూర్తి దక్షిణా దేవయజ్ఞా న కవారిభ్యో నహి తే పుణాన్తి ।

అథా నరః ప్రయతదక్షిణానోఽనద్యభియా బహవః పుణాన్తి ॥ ఋ. ౧౦-౧౦౭ ॥

ఋగ్వేదములోని సుప్రసిద్ధ దాన సూక్తములోని మంత్రమిది. కుల్పితాచరణమొనర్చు వారి దానాదులు పరమేశ్వర , మరియు విద్వాంసుల పూజాది కార్యములందు ప్రవృత్తిని కలిగింపజాలవు. ఐనను దానమునిచ్చు వారనేకులు నికష్ట నిందలకు, దుర్గతి మున్నగు వానికి భయపడి దానము మున్నగు కార్యముల నొనర్చెదరు ఇచ్చట 'బహవః, అనద్యభియా పుణాన్తి' అనగా కొందరు సాత్విక సజ్జనులు మాత్రమే కేవలము కర్తవ్య భావముతో ప్రేరితులై సుపాత్రా, సత్కార్య దానము వంటి శుభకార్యములొనర్తురు. వీరియందు అసంతోషము, లోభమును మాలయే యుండదు.

వేద శిక్షయందు అధికాధికము దానమును గూర్చియే యున్నది. అంతటాదాని ప్రాబల్యమే సూచింపబడినది. ఋగ్వేద మొదటి మండలములో ౩౧, ౧౨౫ మరియు పదవ మండలములోని ౧౦౭, ౧౧౭ సూక్తములు ఈ విషయమునే ప్రత్యేకించి చెప్పినవి.

తమేవ ఋషిం తము బ్రహ్మోణమాహుర్వజ్జన్యం సామగాముక్తశాన్మః

స శుక్రస్య తన్వో వేద తిస్రో యః ప్రథమో దక్షిణాయా రరాధ ॥ ఋ. ౧౦-౧౧౭ ॥

అనగా; భౌతిక, మరియు ఆధ్యాత్మిక ధనములను దానమునొనర్చువారిని మాత్రమే ఋషి, బ్రహ్మ, యజమాని, సామగాయక, సత్యమైన ఈశ్వర భక్తులని యనవలెను.

త్వమ్గౌ ప్రయత దక్షిణం నరం వర్షేవ సూతం పరిపాసి విశ్వతః ।

స్వదుక్ష్యా యో మనతో స్వోనకృజ్జీవయాజం యజతే సోమపా దివః ॥ ఋ.౧-౩౧-౧౫॥

‘హే జ్ఞాన స్వరూపుడవగు పరమేశ్వరా! ఉదార దాన పురుషులను కవచము వలె సీసే వక్షిశల నుండి రక్షించుచుండువు. ఉత్తమ అవుము (ధన ధాన్యము)లచే సంపన్నులై ఇతరులకు సుఖములను గలిగించువారు, సకల ప్రాణుల కల్యాణమునకై యజ్ఞముల నొనర్చువారు ఈ పృథివిని స్వర్గతుల్యముగా నొనర్చెదరు.

‘త్వమ్గౌ ప్రయత దక్షిణం నరమ్’ ॥ ఆంగ్రేజి యనువాద మిట్లు గలదు.

O self refulgent Lord! like a well - sewn armour thou dost protect the man from all sides who is liberal in benefactions to others the man possessed of tasteful means of subsistence who remains ever engaged in gratifying others and who performs sacrifice for all the living beings, is really the type of heaven [on earth] -Rig 1.31-15.

సుపాత్ర దానము నొనర్చు ఉదారవంతులు ఈ ప్రపంచములో వాస్తవముగా కల్యాణకారకు లగుదురు వారు యజ్ఞ భావనను గలిగియుండుట వల్ల వారిచ్చుట దీర్ఘాయువును గలిగియుండి వారికి అంత్యకాలములో మోక్షము ప్రాప్తించును. ఈ విషయము ఋగ్వేదములో చక్కని కావ్యమయ ఉపదేశము గలదు.

దక్షిణావతామిదిమాని చిత్రా దక్షిణావతాం దివి సూర్యానః ।

దక్షిణావన్తో అమృతం భజన్తే దక్షిణావన్తః సేతిరన్త ఆయుః ॥ ఋ.౧-౧౨౫-౬॥

దీని భావార్థము పైన చూపబడినది. ‘దక్షిణావతామిదిమాని’ ఇంగ్లీషు అనువాదము ఇట్లున్నది

Surely all these wonderful objects of the world belong to such Persons who are of charitable disposition, even the Sun and the Stars shine in the heaven for the liberal minded, the benevolent men attain immortality and fully qualified persons enjoys full life.

వేదము ఇట్టి ఉపదేశములతో నిండియున్నది. దీనికై అసంతృప్తి లేదా లోభము నారోపించుట అనుచితము, అన్యాయము.

ఋ.౧౦-౧౧౭ వైదిక్ ఏజ్లోను పేర్కొనబడినది. కాని ఆశ్చర్యకర విషయమేమన దాని భావమును అర్థము చేసికొనక దిగువ శబ్దములలో అసందర్భ టిప్పణి యొసగబడినది.

The hymn [10 - 117] is packed with noble sentiments and its every word is charged with vigour. Yet it should not be forgotten that the hectoring eloquence of this energetic priest was probably directed mainly to the purpose of frightening the wealthy into ceding a part of wealth to the Brahmanas especially; and not to the poor of every class, for of genuine sympathy for the poor, there is not much in the Rigveda. - Vedic Age P.342.

అనగా; ఈ సూక్తమునందలి ఉత్తమ భావముగొప్ప ఉత్తజ కరమగు భావతో నిండియున్నది. ఈ ఉత్తజాలి పురోహితుని ఉత్తజపూర్ణపుష్ప వక్షాత్పమోగాని దాని ఉద్దేశ్యము ధనవంతులను బహుశః భయపెట్టి వారి ధనములోని ఒక భాగమును విశేషించి బ్రాహ్మణులకు చెందజేయుటయే గాని అన్ని వర్గములందరి బీదలకు గాదని. ఋగ్వేదములో పేదలపై నిజమైన సానుభూతి వాక్యములు వారి తక్కువ గలవు.

సమీక్ష

ఈ టిప్పణి ద్వారా వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు, విశేషించి డా. ఘోష్ వైదిక్ ఋషులకే గాక తన అజ్ఞానము, మూర్ఖత్వముచే వైదిక్ శిక్షణలకు సైతము ఘోర అన్యాయము చేసినాడు. మేమీ సూక్తము సంతయును ధ్యానపూర్వకముగా అనేకసార్లు ఆద్యోపాంతము చదివినాము. కాని డా. ఘోష్ గారి టిప్పణి సంపూర్ణముగా, ఆసంగతము, మరియు అన్యాయపూర్ణమే అని తెలిసిపోయినది. పై టిప్పణియందు తెలిపినట్లు దీనియందు పురోహితుడు తన కొరకు ఏదో భిక్షుగాని, బ్రాహ్మణుల దాన దక్షిణ విషయముగాని ఎలాటి నిర్దేశము లేదు. కాని ఆ మంత్రములందు ప్రయోగింపబడిన శబ్దములు సమస్త నిర్దనుల, దరిద్రుల, వికలాంగుల, అణచి వేయబడిన దుఃఖితుల నాదుకొను విషయమునే సూచించుచున్నవి. ఉదాహరణమునకు ఈ సూక్తమందలి రెండవ మంత్ర మిట్లు గలదు.

య ఆధ్రాయ చకమానాయ పితౌఽభివౌచన్ రఫితాయోప జగ్మష్ఠే ।

స్థిరం మనః క్షణితే సేవతే పురోరో చిత్ స మర్హితారం న విష్టతే ॥

అనగా, (అన్నవాన్ సన్) అన్నము గలవాడై (పితృః చకమానాయ) అన్నమును కోరువారు (రఫితాయ) దీన స్థితియందుండి, (ఉప జగ్మష్ఠే) తన వద్దకు వచ్చియున్న (ఆధ్రాయ) పేదవారై తన (మనః స్థిరం క్షణితే) మనస్సును కఠోర పరచుకొనువాడు (ఉతపురః సేవతే) మరియు వారి సమక్షమందే ఆనందముగా అన్నమును దినువాడు (చిత్ సః) నిశ్చయముగా నాతడు (మర్హితారం న విష్టతే) సుఖముల గలిగించునెద్దానిని గూడ పొందజాలడు.

ఆధ్రాయ, పితృః చకమానాయ, రఫితాయ, మున్నగు ఈ విశేషణములన్నియు దురవస్థయందున్న దుఃఖితులను, నిర్దనులను మాత్రమే సూచించును. బ్రాహ్మణుల పేరుగాని, ఏదో ఒక వర్గ విశేషమునకు చెందిన వారి పేరు మాత్రమైనను ఈ సూక్తములందెచ్చలను లేదు.

‘య ఆధ్రాయ చకమానాయ పితృః’ యొక్క అంగ్రీజి అనువాదము.

The man possessing means of subsistence; to whom when any needy person, fallen in miserable condition, comes begging for food, hardens his heart against that poor man and enjoys [his food] in his very presence, such a person does not find any comforter when he falls in need.

స ఇద్ భోజో యో గృహవే దదాత్యన్నకామాయ చరతే కృషాయ ।

అరమస్త్వ భవతి యామహంతా ఉతాసరీషు కృణుతే సఖాయమ్ ॥ ఋ.౧౦-౧౧౭-౩॥

ఈ మంత్రమందును భోజ అనగా ఉదారవంతుని ప్రశంసయే గలదు (అన్నకామాయ కృషాయ గృహవే దదాతి) అన్నమునకై ఇంటింటికీ దిరుగుచుండు దుర్బులురహ, భిక్షార్థము దిరుగుచుండు స్వేదనులకు అన్నాదుల నిచ్చు వారి వద్ద ఈశ్వర కృపవల్ల కావలసినంత ఆహారాది సంపద యుండును అట్టివారికి ఆపద సమయములందు ఆదుకొను మిత్రులెందరో యుందురు. ఇచ్చట కూడా భిక్షుకుల విశేషణము అన్నకామ, కృశ అను అనేక శబ్దములున్నవి. ఇవి యన్నియు దరిద్రుల మరియు దుర్బులురగు వ్యక్తులనే సూచించును ఇచ్చట బ్రాహ్మణ వర్గ విశేష నిర్దేశమేవులును లేదు.

‘స ఇద్ భోజో యో గృహవే దదాతి’ యొక్క ఇంగ్లీషు అనువాదము.

Verily that man takes delight in his possession who gives liberally to such a feeble person that comes to his house being in need of food. Such a man gets sufficient means for charity at proper time and he befriends others on the occasion of his future difficulties.

వైదిక శిక్షణా జ్ఞానము కలిగించు దృష్టితో ఎంతయో మహత్వపూర్ణము ఈ సూక్తమందలి మరొక మంత్రము సుదాహరించుచు ఈ సమీక్ష నింతటితో సమాప్తమొనర్చెదము.

మోఘమన్వం విస్తతే అప్రచేతాః సత్యం బ్రవీమి వధ ఇత్ న తస్య ।

నార్యమణం పుష్కతి నో సఖాయం కేవలాఘా భవతి కేవలాదీ ॥ ఋ.౧౦-౧౧౭-౬॥

అనగా; ఎవరు (అప్రచేతాః) వ్యర్థముగా అన్నాది పదార్థములను సమకూర్చుకొని పెట్టి యుందురో అట్టి అజ్ఞానులకు నేను (సత్యం బ్రవీమి) అట్టి ధన ధాన్యాదులు వారి వినాశమునకే కారణమగు నని నేను సత్యముగా చెప్పుచున్నాను. ఎవరు (న అర్యమణం పుష్కతి నో సఖాయమ్) న్యాయకారులను, మరియు వారి ద్వారా నడుపబడునట్టి శుభకర్మలను పోషించరో, మరియు మిత్రులనైనను ఆదుకొని సహకరించరో, అట్టివాడు (కేవలాదీ) కేవలము తను పొట్టు నింపుకొను స్వార్థపరులు (కేవలాఘా భవతి) కేవలము పాపములనే భుజించువారునున్నారు.

కేవలము స్వార్థముతో ధనధాన్యాది ఆహార పదార్థములను స్వంతము కొరకే వినియోగించుకొనువారిని వేదముల కఠోర శబ్దముల ద్వారా నిందించుచు, పరోపకారమును గూర్చి ప్రేరణ నిచ్చుచున్నది మరియు ‘తేష త్యక్తేన భుంజీతాః మా గృధః కస్య స్విద్ ధనమ్’ అను మంత్రము ద్వారా ప్రపంచ మందలి పదార్థములను లాభపూర్వకముగా అనుభవించుటకు, లోభమును వదలివేయుటకు చక్కగా ఉపదేశించబడినది.

‘మోఘమన్వం విస్తతే అప్రచేతాః’ అనుదాని అంగ్రేజి అనువాదమిట్లున్నది.

The foolish man acquires means of subsistence with fruit-less labour or in vain. I tell you the truth that the very means of subsistence and his wealth will be the cause of his

run for with that he neither serves his friends nor does good to the noble minded justice - loving persons. Verily the man who enjoys his wealth alone without utilising it for the good of others is the embodiment of sin only. - Rig Veda 10-117-6.

ఈ విధముగా 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు వేదముల అత్యంత సరళ మరియు స్పష్టముగ సూక్ష్మములను దెలిసికొనుటలో కూడా అనేక స్థలములలో భయంకరముగ దోషముల నొనర్చినారని మనము చూడగలము.

10.8 పాపరాహిత్యమును గూర్చి వేదములందు లభిక ప్రార్థనలము లేదా?

'వైదిక్ ఏజ్' పు 383 ను గూర్చి మేము కడచిన పుటలందు చిప్పణిని విమర్శన నిచ్చి యుంటిమి. దానియందు అత్యధిక భయంకరముగ ఆరోపణము వైదిక ఋషుల పై ఈ ప్రకారముగా నొనర్చబడినది.

Absence of evil is not what they pray for most. Their supreme desire is to triumph over poverty and resistance. - Vedic Age. 343.

అనగా వారు చాలవరకు పాప రహితమును గూర్చిన ప్రార్థనల నొనర్చుకుండిరి. వారు పేదరికము, వివాదములపై విజయము పొందుటకు అధికముగా ప్రయత్న మొనర్చుచుండిరి.

సమీక్ష

ఈ వ్యాఖ్య సంపూర్ణముగా అన్యాయ పూర్ణము, అర్థ రహితము, అసత్యమునై యున్నది. నాలుగు వేదములందలి ప్రార్థనలందధికముగా పాపరాహిత్యమును గూర్చియే గలదు. ఇట్టి మంత్రములే అత్యధికముగా కలవు. ఉదా - కొన్ని స్పష్ట సరళార్థక మంత్రము లిచ్చుట చూపబడుచున్నవి.

బుద్ధ్యేదము మొదటి మండలములోని ౯౮ వ సూక్తములో ౮ మంత్రములున్నవి. వీనిలో ప్రతిదాని చివరిలో 'అప నః శోశుచదఘమ్' అనగా, 'హీ పరమాత్మా! మా పాపములను సదా నష్ట పరచుము (మమ్ము పాపముల నర్చుకుండా కాపాడుము).

౧. స్ర యత్ తే అగ్నే సూరయో జాయేమహి స్ర తే వయమ్ | అప నః శోశుచదఘమ్ || ౪ ||

భాషము:- జ్ఞాన స్వరూపుడవగు హే పరమేశ్వరా! విద్వాంసులమగు మేము నీవారమే యగుదుము గాక. నీ కృపచే మా పాపములు సర్వథా నష్టముగను గాక.

౨. త్వంహి విశ్వతో ముఖ విశ్వతః పరిభూరసి | అప నః శోశుచదఘమ్ || ౬ ||

భాషము:- హే పరమేశ్వరా! నీవు సర్వ వ్యాపకుడవు. నీ కృపచే మా పాపములు సదా నష్టముగను గాక. అనగా; నీ సర్వ వ్యాపకత్వమును సర్వజ్ఞత్వమును దెలిసికొని మేమెప్పుడును పాపకార్యములందు ప్రవృత్తులము గాకుండుము గాక.

౩. స నః సిన్ధు మివ నావయాతి పర్వా నస్తయే | అప నః శోశుచదఘమ్ || ౮ ||

భావము:- ఓడల ద్వారా సముద్రమును దాటునట్లు ఓ పరమేశ్వరా! ఆ విధముగానే ము మ్మీ భవ సాగరమునుండి మా కల్యాణమునకై తరింప జేయుము. మరియు మా పాపములను సంపూర్ణముగా నష్టమొనర్చివేయుము. పాపరాహిత్యమునకై వేదములం దెంతటి ఉత్కుతతతో ప్రార్థనలు గలవో చూచుచున్నాము గదా!

౪. యుష్మాకం మిత్రా వరుణా ప్రణీతా పరిశ్రఫ్రే వ దురితాని వృజ్యామ్ || ఋ.౨-౨౭-౫||

భావము :- అధ్యాపకోపదేశకులారా! మీ నేతృత్వములో నేను పాపము లను ఆగాధమునబడకుండ సదా తొలగియుండును గాక.

౫. ఆరే అస్మదుమతిమారే అంహ ఆరే విశ్వాం దుర్మతిం యన్నిపాసి || ఋ.౪-౧౧-౬||

జ్ఞాన స్వరూపుడవగు హే పరమాత్మా! నీవు (యత్ నిపాసి) మమ్ము చక్కగా కాపాడువాడవు. కావున నినే మేము ప్రార్థిస్తున్నాము. (అస్మత్) మానుండి (అమతిమ్) బుద్ధిహీనతను, లేక అజ్ఞానమును (ఆరే) దూరమొనర్చుము. (అంహః ఆరే) మమ్ము పాపములకు చాల దూరమందుంచుము. మరియు (విశ్వాం దుర్మతిం ఆరే) మా సమస్త దుర్బుద్ధులను కూడా సదా దూరమందుంచుము.

౬. అయా ధియా స్మామ దేవగోపా అయా ధియా తుతుర్యామాత్యంహః! || ఋ.౫-౪౫-౧౧||

విద్వాంసులారా! ఈ విశుద్ధమగు బుద్ధితో మేము ఈశ్వర భక్తుల మగుదుము గాక (అయాధియా) ఈ శుద్ధ బుద్ధితే (అంహః అతి తుతుర్యామ) పాపములకు చాల దూరము తొలగియుండుము గాక.

౭. అగ్నే రక్షా కో అంహసః ప్రతిష్ఠ దేవ రీషతః | తపిష్ఠైరజరో దహ || ఋ.౭-౧౫-౧౩||

ఓ జ్ఞాన స్వరూపుడవగు పరమేశ్వరా! నీవు (అంహసః న రక్ష) పాపముల నుండి మమ్ము రక్షింపుము. హింస నుండి మమ్ము గాపాడుము. అజరామరుడవగు నీవు దుష్ట సంతాపకమగు నీ శక్తులచే మా పాపములను దహించివేయుము.

౮. త్వం నః పాహ్యంహసో రోషాస్తరఘాయతః | దివా నక్తమదాభ్యః || ఋ.౭-౧౫-౧౪||

జ్ఞానస్వరూపుడవునగు నో పరమేశ్వరా! (త్వమ్) నీవు (అంహసః) పాపములనుండి (నః పాహి) మమ్ము రక్షింపుము (అఘాయతః) పాపకామితములుగలవారి నుండి (రోషాస్తః దివానక్తం) దివారాత్రములు, నిరంతరము మమ్ము రక్షించుచుండుము.

౯. ఋతస్య మిత్రావరుణా పథా వామ్ అపో న నావా దురితా తరేమ | || ఋ.౭-౬౫-౩||

అందరను మిత్ర దృష్టితో జూచుచు, అజ్ఞానాంధకారము నుండి దూరముగా నుంచునట్టి అధ్యాపకోపదేశకులారా! మీరు చూపినట్టి (ఋతస్య పథా) సత్యమార్గమున నడచుచు (నావా అప ఇవ) నౌక ద్వారా నదిని తరించినట్లు (దురితా తరేమ) సమస్త పాపముల నుండి మేము దూరము తొలగిపోవుదుముగాక - పాపనదిని తరింతుము గాక!

౧౦. ఉరుప్యా హో మా పరా దా అఘాయతే జాతవేదః । దురాధ్యే మర్తాయ ॥ ఋ.౮-౨౯-౨॥

సర్వజ్ఞుడవు, సర్వ వ్యాపకుడవును నో పరమాత్మ! నీవు (మా ఉరుప్య) నన్ను సదా రక్షించుము. (అఘాయతే దురాధ్యే మర్తాయ మా పరా దాః) పాపములను గోరువారి, దుష్ట బుద్ధులు గలవారి స్నేహమున బడకుండా నన్నెప్పుడును కాపాడుము.

ఈ పదిమంత్రములను మేము ఋగ్వేదము నుండి ఇచ్చినాము. మిగతా మూడు వేదముల నుండియు ఈయవచ్చును. వీని వల్ల పాపముల నుండి విముక్తులగు భావన వేదములందు ఓత్రప్రోతమైయున్నదని స్పష్టమగును. మరియు అత్యధిక బలము దీనిపైననే గలదు. గ్రంథ విస్తార భీతిచే మేము అధిక మంత్రములు సుదాహరించ లేకపోయితిమి. పరమాత్మ యొక్క స్తుతి ప్రార్థనోపాసనముల ముఖ్యఫలము వేదముల ననుసరించి పాపములనుండి తప్పక నుటయే యైయున్నది.

న తమంహో న దురితం కుతశ్చన నారాతయస్తేతిరుర్భు ద్వయావినః ।

విశ్వా ఇదస్మాద్ ధ్వరసో ఏ బాధసే యం సుగోపా రక్షసి బ్రహ్మణస్తతే ॥ ఋ.౨-౨౩-౫॥

అనా; ఓ జ్ఞాన నదీ! నీవు రక్షించు (తమ అంహః కుతశ్చన న దురితం న) వాని వద్దకు ఎక్కిడినుండిగాని పాపములు తొంగిచూడవు. ఋణములు కూడా రాజాలవు.

10.9 యజుర్వేద మందలి మూడు మంత్రములు

ఋగ్వేదము వలెనే యజుర్వేదమందును పాప రాహిత్యము మరియు పవిత్రతను గురించి అధికముగా ప్రోత్సాహము గలదు.

౧. 'యచ్ గ్రామే యదరణ్యే యత్సభాయాం యదిద్రియే ।

యదేనశ్చిక్ష్మా వయమిదం తదవయజామహే' ॥ యజ. 3-౪౫॥

అనా; గ్రామము, వనము, సభ యందు, మరియు వ్యక్తిగత ఇంద్రియ వ్యవహారములందు (యత్ ఏనః వయం చక్ష్మ) మేమేమైన పాపములొనర్చినచో (ఇదం తత్ అవ యజామహే) వానిని మేము మా నుండి సంపూర్ణముగా దూరమొనర్చి వేయుదుము. భవిష్యత్తులో మేమెప్పుడును ఏ విధమగు పాపములను జేయకుండుటకై దృఢ నిశ్చయ మొనర్చుకొందుము.

౨. చిత్తతిర్మా పునాతు నాకృతిర్మా పునాతు దేవో మా సవితా పునాత్సచ్చిద్రేణ

పవిత్రేణ సూర్యస్య రశ్మిభిః । తస్య తే పవిత్రవతే పవిత్ర పూతస్య

యత్కామః పునే తచ్చకేయమ్ ॥ యజ. ౪-౪ ॥

ఇందు పవిత్రతను గూర్చి ఎంత చక్కిని ప్రార్థన గలదో చూడుడు. చిత్తమునకు స్వామివగు పరమేశ్వరా! నన్ను పవిత్రునిగా నొనర్చుము. వాణికి స్వామీ! నన్ను పవిత్ర పరచుము. సర్వోత్పాదకుడవగు పరాత్పరా! నన్ను సదా పవిత్రునిగా చేయుము.

3. పరిమాగ్నీ దుశ్శరితాద్ బాధస్యా మా సుచరితే భజ || యజ్ఞ. ౪-౨౮ ||

‘హే జ్ఞాన స్వరూపా! (మా దుశ్శరితాత్ పరి బాధస్య) నన్ను దుశ్శరితము, లేక పాపచరణము నుండి పూర్తిగా దూరమంచుము. (మా సుచరితే భజ) నన్ను సంపూర్ణ సదాచరముతో స్థిరపరచుము ఇట్టివే సంచలారి మంత్రములు గలవు.

10.10 సామవేదములోని మూడు మంత్రములు

సామవేదము ముఖ్యముగా ఉపాసనను ప్రతిపాదించు వేదము. ఐనను దానియందును పాపరోహితమును గురించిన ఉపదేశములు మరియు ప్రార్థనలు అంతటను ఓతప్రోతమై యున్నవి. ఉదాహరణార్థము పూర్వార్చిక ౫2-౧-౭ లో ఆదిత్య సమాన తేజోవంతులగు విద్వాంసులను సంబోధించుచు ఇట్లు ప్రార్థించబడినది.

అసామీవామస స్రధముస సేధత దుర్మతిమ్ |

ఆదిత్యాసో యుయోతనా నో అంహసః || పా. పూ. ౫2-౧-౭ ||

సూర్యుని వంటి తేజోవంతులు, జ్ఞాన ప్రకాశకులుగు విద్వాంసులారా! మీరు మా నుండి రోగములను, హింసలను, చెడు బుద్ధులను దూరమొనర్చుడు. మరియు (నా) మమ్ము (అంహసః) పాపచరణమునుండి (యుయోతన) దూరముగ నుంచుడు.

పరమాత్ముని ఉపాసనయే పాపముల నుండి కాపాడును. యజుర్వేదములో

శునం హునేమ నుభువానమిద్రమస్మిన్ భరే నృతమం వాజసాతౌ |

శృణస్తముగ్రమూతయే నమత్పు ఘ్నంతం వృత్రాణి సం జితం ధనాని || యజ్ఞ. 3-౨౯ ||

మనము జ్ఞానప్రాప్తి కార్యములలో ఆ పరమేశ్వరుని సర్వదా మన రక్షణార్థము స్మరణ మొనర్చవలెను ఆయనయే మనసల్యమగు ప్రార్థనలను వినువాడు. మరియు (వృత్రాణి ఘ్నంతమ్) (పాపా వై వృత్రా - శత బ్రా. ౧౧-౧-౫-౭) పాపములను రానీయక కాపాడువాడు. ఇదే విధముగా యజుర్వేదములో.

హస్తా యో వృత్రం సనితోత వాజం దాతా మఘాని మఘవా సురాధాః ||

ఏ పరమేశ్వరుడు మన సకల పాపములను నాశమొనర్చుకొను జ్ఞానము, శక్తిని ప్రసాదించువాడో, ఆయన ఉపాసనయే మనము సదా యొనర్చుచుండవలెను.

10.11 అథర్వ వేదములోని మంత్రములు

అథర్వ వేదమును వైదిక్ విజ్ఞే లీఖకులు మతిభ్రమణముచే చేతబడుల, యంత్ర తంత్రముల గ్రంథమని వ్రాసినారు. పాపముల నుండి విముక్తులగు భావన లిందు అంతటా ఓతప్రోతమై యున్నది. ఉదాహరణమునకు :-

౧. ‘యద్ విద్వాంసో యదవిద్వాంస ఏవాంసి చక్రమా వయమ్ |

యాయం నస్తస్మాన్మృత్యుత విశ్వే దేవాః సజోషసః’ || అథ. ౬-౧౧౫ ||

సత్యనిష్ఠుల విద్వాంసురాలా! తెలిసీ తెలియక మేమేమైన పాపములొనర్చినదో మీయుపదేశముల ద్వారా వానినుండి మమ్ము విముక్తులుగా వొనర్చుడు. (చిత్ర పాపములను వదలివేయుటకు దృఢ భావన కలిగి మన ఇచ్ఛాశక్తిని వినియోగించు కొనవలెను.)

౨. యో సః పాప్యన్ స జహోసి తము త్వా జహిమో వయమ్ || అథ. ౬-౨౬-౨||

ఓ పాపమా! నీవు మమ్ము వదలవు. మేమే నిన్ను సంపూర్ణముగా వదలివేయుచున్నాము. ఇక మే మెన్నడునును పాపములందు ప్రవృత్తులముగాకుండెదము.

౩. అజైష్ట్యాద్యాసనామాద్యా భూమానాగసో వయమ్ || అథ ౧౬-౬-౧||

నేడే మేము పాపత్యాగముతో విజయులము కాగలము. మేము సుఖ శాంతి, ఆనందాదుల ననుభవించగలము. మేము నేడే (అనాగసః అభూమ) పాపరహితములమైతిమి.

౪. వ్యహం సర్వేణ పాప్యనా వి యత్కేణ సమాయుషే || అథ. ౩-౧౩||

అథర్వ వేదము నందలి ఓక సూక్తమున కాధారమిది. దీని భావము :- (సర్వేణ పాప్యనా) నేను సకల పాపములనుండి దూరమందును. (వి యత్కేణ) సమస్త వ్యాధుల నుండి దూరముగా నుందును. మరియు (ఆయుషే సమే) శ్రేష్ఠముగు దీర్ఘజీవనము గలవాడనై యుందును.

విస్తార భయమున ఇంతటితోనే సరిపెట్టుచున్నాము. దీని వల్ల 'వైదిక ఋషులు పాపముల నివారణకు గాక, పేదరికము, యుద్ధము లందు విజయప్రాప్తికే అధికప్రాముఖ్యత నిచ్చుచుండి' రనువైదిక్ ఏజ్ లేఖకుల ఆరోపణ సంపూర్ణముగా అసత్యమే యని తెలిసిపోయినది.

10.12 ఇన్దుని విషయములోనూ అసత్య కథనము

'వైదిక్ ఏజ్' లో ప్రొ. మైక్లెన్డ్ మున్నగు పాశ్చాత్య లేఖకుల మాటలననుసరించుచు ఈ విధముగా వ్రాసినారు.

Their Chief God is Indra who does not possess a single spiritual trait. Vedic Age.P.343

అనగా వైదిక ఋషులగు ఆర్యుల ముఖ్య దేవత ఇంద్రుడు. ఆతని యందెట్టి ఆధ్యాత్మిక గుణములు లేవు.

సమీక్ష

'ఇన్దు' శబ్దమునకు వాస్తవికార్థము మరియు దాని స్వరూపమును దెలియని కారణముననే ఇట్లు వ్రాయబడినది. మేము అనేక దేవతల మరియు ఏకేశ్వర పూజ అను విషయముగల అధ్యాయములో సప్రమాణముగా జూపినట్లు 'ఇన్దు' శబ్దము ముఖ్యముగా సరమేశ్వరుని నామమే. అధిభౌతిక దృష్టితో రాష్ట్రసతి మరియు ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో ఆత్మ, మరియు శుద్ధముగు మనస్సునకు గూడా ఈ శబ్ద ప్రయోగము గలదు.

వైదిక సూక్తములలో వచ్చియున్న ఇంద్రుని వర్ణనములో ఆధ్యాత్మిక గుణముల ప్రాధాన్యత గలదు. ఉదా:- ఋగ్వేద ౨-౧౨ వ సూక్తములో ప్రతి మంత్రము యొక్క చివరలో 'స జనాస ఇన్దుః' అని వచ్చును. మొదటి మంత్రములో ఇట్లున్నది.

యో జాత ఏవ ప్రథమో మనస్సాన్ దేవో దేవాన్ క్షతునా పర్యభూషత్ ॥

అనగా; జ్ఞాన సంపన్నుడుగు పరమేశ్వరుడు విశ్వ నిర్మాణమొనర్చిన తోడనే విద్వాంసులకు పరిపూర్ణ జ్ఞానము నిచ్చినాడు. మం. ౧౧౧లో ఇట్లు గలదు.

వాజం దద్దర్షి స కిలాసి సత్యః । వయం త ఇన్ద్ర విశ్వహ సీయానః సువీరానో
విదథమా వదేమ॥

హే పరమేశ్వరా! నీవు (వాజమ్) ఉత్తమ జ్ఞాన శక్తులను చక్కగా ప్రసాదించువు. కావున (స కిల సత్యః అసి) నీవు నిశ్చయముగా సత్య స్వరూపుడవు. మేము సదా సేకు (సియలమైయుండి సుపీరులమై జ్ఞానోపదేశ మొనర్చుచుందుము గాక. ఋ.౨-౧౧౧-౧ లోను ఇన్ద్రు (పరమేశ్వరు)ని సత్య స్వరూపుడని పేర్కొనబడినది.

ప్ర ఘా న్వస్య మహతో మహాని సత్యా సత్యస్య కరణాని వోచమ్

అనగా ఈ సత్య స్వరూపుడుగు మహాన్ పరమేశ్వరుని సమస్త కార్యములు కూడా అత్యంత అద్భుతము, సత్యమునై యున్నవి సత్యము ద్వారానే ఆ సత్య స్వరూపుడుగు పరమాత్ముని ప్రాప్తి గలుగును ఋగ్వేద ౮-౬ ౨-౧౨ లో

సత్యమిద్ వా ఉ తం వయం ఇన్ద్రం ప్రవాసు నాన్పతమ్ । మహాం అనున్వతో

వధో భూరి జ్యోతీంషి సున్వతః । భద్రా ఇన్ద్రస్య రాతయః । ॥ ఋ.౮-౬౨-౧౨॥

ఆ సత్య స్వరూపుడుగు ఇన్ద్రు (పరమేశ్వరు)ని మనము సత్య రూపముతో విజ్ఞప్తుడును స్తుతి ఉపాసన తొనర్చవలెను. ఎప్పుడును అసత్య రూపముతో చేయవలదు. ఆయన ఉపాసన, మరియు యజ్ఞాదుల నొనర్చినవారికి మహా వినాశము తప్పదు. మరియు యజ్ఞాదుల నొనర్చువారికి మహాజ్యోతి ప్రాప్తించును. ఆ యిన్ద్రు (పరమేశ్వరుని) కృపచే అనేక కల్యాణకరములు ప్రాప్తించును.

ఈ విధముగా ఇంద్రుని వాస్తవిక సచ్చిదానంద స్వరూపమును దెలిసికొనిన పీదప ఆలని ప్రాప్తి సత్యము, అహింస, పరోపకారము మున్నగు వాని ద్వారా కాగలదు. అప్పుడు ఇంద్రునితో అధ్యాత్మిక గుణ మొక్కటియైనను లేదను భ్రమ గలుగదు. ఆయన సమస్త శ్రేష్ఠ గుణములకు సముద్రుడు.

అయం సహస్రవృషిభిః సహస్పృతః సముద్ర ఇవ పత్రథే ।

సత్యః సో అస్య మహిమా గృణో శవో యజ్ఞేషు విప్ర రాజ్యే । ॥ ఋ.౮-౩-౪॥

వేలాది ఋషులు, తత్త్వ జ్ఞానులు ఏ యింద్రుని మహిమను గానమొనర్చుచుండురో, ఎందు సముద్రమునలె గుణ సముద్రుడై సర్వత్ర వ్యాప్తుడై యున్నాడో, అతని మహిమలన్నియును సత్యములే, కల్పితములు గావు. ఆశ్చర్యమేమన 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖలును ఇన్ద్రుల తత్త్వమును దెలిసికొనజాలక వేదములపై ఎంతటి భయంకరమైన ఆరోపణములను జేసినారో చూడుడు. ఇన్ద్రుడు తన తండ్రియగు తత్త్వ యనువానిని చంపేసేనా డను నిరాధారము

విషయములను 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు మైక్లీనల్ అనువాని పుస్తకము *Hymns of the Vedas. P.46* నుండి గ్రహించినారు. 'తప్తస్త్వ' అను శబ్దమును చిత్రేయ బ్రాహ్మణములో ఈ దిగువ విధముగా ఇస్తుని మరోపేరుగా చూపబడినది. అనగా; 'ఇన్ద్రో వై తప్తస్త్వ' || ఐ ౬-౧౦||

10.13 వేదములందు బహువివాహము మున్నగు భాంతి నివారణము

'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు వేదముల విషయములో అనేక భ్రమలు గలిగించినారు. వానిలో వేదములందు బహువివాహము లఅనుమతి అనున దొకటి. ఒక వివాహ నియమమే గలదని అంగీకరించును వారిల్లు వ్రాసినారు.

The Rigveda certainly permits polygamy, though monogamy may have been the rule. Whether monogamy developed from Polygamy in the Rigvedic Age as Zimmer thinks in 'Altindische Leben' or whether Polygamy is secondary as Weber believes in "Indische Studien" can not be decided. Probably Polygamy though allowed was practically confined to the Rajange class. Polyandry is not referred to any where in the Rig Veda. - Vedic Age. P.390.

అనగా; బహు వివాహముల అనుమతి ఋగ్వేదీయ కాలములో నిశ్చయముగా నుండెను. అయినప్పటికీ సియమెస్ కే వివాహముగా నుండెను. ఋగ్వేదములో బహు వివాహమనునది గోణముగా వచ్చును. నిశ్చయము చెప్పలేము. బహు వివాహముమతి ఒక్క వేళ ఈయబడినను అది క్రియాత్మక రూపములో శ్త్రీయ వర్గము వరకే పరిమితమై యుండనేమో? ఋగ్వేదములో బహు పతిత్వమును గూర్చి ఎచ్చటను నిర్దేశము లేదు.

సమీక్ష

వైదిక కాలములో ఒక్క వివాహ నియమమే యుండెను. దీనిని 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు కూడా అంగీకరించినారు. ఇదియే ఆదర్శము, వేదములందంతటను ఇట్టి నిర్దేశమే గలదు. 'వైదిక్ ఏజ్' యందును ఇట్టి కొన్ని నిర్దేశము లీయబడినవి. ఉదా:- ఋగ్వేదం ౧-౧౨౪-౭, ౪-౩-౨, ౧౦-౭౧-౪లో జాయేవ పత్య ఉషతీ సువాసా; ఆను శబ్దములు వచ్చినవి. దీనితాత్పర్యమేమన; ఉత్తమ వస్త్రధారణ మొనర్చి, కోరికలు గలిగిన పత్ని తన పతి సమ్మతిమునకు వచ్చునట్లు విద్య తన స్వరూపమును విద్వాంసుని యెదుట ప్రదర్శించును.

ఉత్ తప్తస్త్వ తస్యం వినస్రే జాయేవ పత్య ఉషతీ సువాసా: || ఋ.౧౦-౭౧-౪||

జాయా మరియు పత్యే ఆను రెండు స్థలములందును ఏకవచన ప్రయోగము ఒక్క వివాహము యొక్క ఆదర్శమునే ప్రతిపాదించుచున్నది. ఋగ్వేదము ౧-౩-౩లో

దేవో న యః పృథివీం విశ్వధాయా ఉపశేతి హితమిత్రో న రాజా |

పురః సదః శర్మపదో న వీరా అనపద్యా పతిజన్యైవ నారీ || ఋ.౧-౩-౩||

ఇచ్చట పరమేశ్వరుని పతిని అధికముగా ప్రేమించునట్టి సచ్చరిత్ర గల సాధ్వియును పత్నితో పోల్చబడినది. దీనివల్ల కూడా ఒక్క వివాహోదర్భమే సూచితమగుచున్నది.

దేవో న యః పృథివీం..... అను మంత్రాను వాద మిట్లున్నది.

He who is like the sun, the supporter of the universe; Who abides on earth like a king with good friends, Who is like heroes at home that sit in front, And who is like the irreproachable wife beloved of her husband. The Call of the Vedas by Dr.A.C.Bose. P.99.

ఈ దిగువ ఋగ్వేద మంత్రము కూడా ఈ విషయములో ఉల్లేఖనీయము

గావ ఇవ గ్రామం యుయుధిరివాశ్వాన్ వాశ్రేవ వత్సం సుమనా దుహన్వా

పతిరివ జాయాం అభి నో న్యేతు ధర్తా దివః సవితా విశ్వవారః॥ ౧౦- ౧౪౯ - ౪॥

ఈ మంత్రములో అనేక ఉపమాలంకారముల ద్వారా పరమేశ్వరుని యందు ప్రేమను ప్రకటించబడినది. ఆతని కలయిక్త ఆతురత ప్రదర్శించబడినది.

మొదటి పోలిక గోవులు గ్రామములకు తిరిగి వచ్చుట, రెండవది యోధులు తమ ఆశ్వములను ప్రేమించుట, మూడవది, గోవులు తమ వత్సము (లేగ)లను ప్రేమించుట, నాల్గవది. పతి తన పత్నిని ప్రేమ పూర్వకముగా గలియుటను గూర్చి కలదు.

‘జాయా, పతిమ్’ రెండు స్థానములందును ఏకవచన ప్రయోగము గలదు.

గావ ఇవ గ్రామమ్..... విశ్వ వారః’ దీని అంగ్రేజి అనువాదము

As kine turn to the village as warriors to their steeds, as loving milk- giving cows to their calves.

As the husband to the wife, so may the Deity, the upholder of the heavens Lord of all bliss, turn towards us.

కేవలము ఉపమాల పైననే మా దృష్టిగాదు. ఏలన, వేదములందు ఏకాంశమును దీసికొని అనేక విధములగు ఉపమాలంకారములు చూడబడుచున్నవి. ఐనను వేదముల శిక్షణ లన్నియును ఒక్క వివాహోదర్భమునే సమర్థించుచున్నవి. ఋ.౧౦ ౮౫ వ వివాహ సూక్తములో దీనికి స్పష్టమును నిర్దేశము గలదు. ఉదా:-

ఆ రోహ సూర్యే అమృతస్య తోకం, సోమం వత్యే వహతుం క్షిణువ్య

పై ఋగ్వేద మంత్రము ౧౦ ౧౮౫- ౨౦లో సూర్య కాంతి వంటి తేజస్వినియును కన్యను సూర్య నామముతో సంబోధించుచు, ‘హే సూర్యకాంతి వంటి తేజోవంతురాలవగు సుదతి! నీ వీ రథము నుధిరోహించుము. నీ పతి కొరకు సదా సుఖములను విస్తారమొనర్చుము’ అని ఉపదేశించబడినది.

సం జాపుత్యం సుయుముస్తు దేవా: ॥ ౨౩ ॥

ఈ పతీపత్నుల సంబంధము ఉత్తమ నియమిత రూపములో సంయమ పూర్వకముగా సదా నడచుచుండునాక.

ఋతస్య యోనా సుకృతస్య లోకేఽరిష్టాం త్వా సహ పత్యా దధామి ॥ ౨౪ ॥

హే వధూ! నిన్ను పతితో గూడ సదా పుణ్యము, సత్యమునైన మార్గములో చక్కని ఆరోగ్యకరముగా సంయుక్తమొనర్చును.

ఇహైవ స్తం మా వియోస్తం విశ్వమాయుర్యశ్నాతామ్ ।

క్రీడన్తా పుత్రిర్బ్రష్టభిర్నోదమానా స్వే గృహే ॥ ఋ. ౧౮-౫-౪౨ ॥

అనా; మీరిరువురు ఈ సంసారములో గృహస్థశ్రమమందు సుఖపూర్వకముగా నివసించుడు. మీకెప్పుడును పరస్పర వియోగము గలుగకుండునాక. మీరు సదా ప్రసన్నపూర్వకముగా మీ గృహమునందుండుడు.

సమంజస్త విశ్వే దేవా: సమావో హృదయాని నా;

సం మాతరిశ్యా సం ధాతా సము దేష్ఠీ దధాతు నా ॥ ఋ. ౧౮-౫-౪౩ ॥

వధూవరులమగు మేమిరువురము సమస్త విద్వాంసుల సమక్షములో ఘోషణ మొనర్చుచున్నాము. మా యిరువురి హృదయములు జలముల వలె శాంతము, మరియు పరస్పరము కలిసియుండగలవు. ప్రాణ వాయువు వలె మాప్రేమ పరస్పరము ప్రియముగా నుండును. ఇట్టి కృపను పరమేశ్వరుడు మాయుభయులపై నుంచునాక. ఈ విధముగా వేదముల సంపూర్ణ శిక్షణ ఒక్క వివాహమునే ఆదర్శముగా నెంచినదనుటలో సందేహము లేదు. ఆధర్వ వేదములోని వివాహ విషయక నాల్గవ కాండము నుండి మరియు ఇతర సూక్తములలోను ఈ విషయమే సమర్థించబడినది. ఆధర్వ. ౨-౩౫-౪ ॥ లోపతీపత్నులు;

అస్త: కృణుష్య మాం హృది, మన ఇన్నౌ సవోసతి ॥ అథ. ౨-౩౫-౪ ॥

నీవు నన్ను నీ హృదయములో కూర్చుండబెట్టుకొనుము. మనయిరువురి మనస్సులు ఒక్కటే యగుగాక అని పతియనిన పిదప పత్ని -

మమేదసస్త్యం కేవలో నాన్యాసాం కీర్తయాశ్చన ॥ అథ. ౨-౩౮-౪ ॥

నీవు కేవలము నావాడవేయై యుండుము. ఎప్పుడును ఇతర స్త్రీలను వర్ణించుటయో, లేక వ్యర్థముగా ప్రశంసించుటయో యొనర్చకుము.

ఇట్టి వచనములచే ఒకే వివాహ సమర్థనయగుచున్నది.

ఇహేమావిష్ట్ర సంనుద చక్రవాకేవ దమృతీ।

ప్రజయై నా స్వస్థకా విశ్వమాయుర్యశ్నాతామ్ ॥ ఋ. ౧౪-౨-౬౪ ॥

జాయా పత్యే మధుమతీం నాచం వదతు శాన్తివామ్ || అథ. 3-30-2||

మున్నగు మంత్రములలోను పతీపత్నీలను చకోరపక్షి జంటవలె పరస్పరము ప్రేమయుక్తముగా సుండుచును పరమేశ్వరుని ప్రార్థించబడినది. మరియు వీవిధముగా మధురమైన వాణిలలో శాంతిదాయకముగా జీవించుచును ఒకే వివాహము సమర్థించబడినది. 'వైదిక్ ఏజ్' లో కొన్ని మంత్రములందీయబడిన ఉపహారకారముల ఆధారమున బహు వివాహముల అనుమతి కలదనుట ఇన్ని ప్రబల సాక్ష్యముల, ప్రమాణముల ముందు రుద్దుపై పోవును. ఈ ఉదాహరణములలో రెండింటి బహువివాహము స్పష్టముగా నెందింపబడినది. చూడుడు-

సం మా తవస్త్వభిరః సపత్నీరివ పథ్యః || బు. ౧౦-౧౦౫-౮||

ప్రాసంధిక వ్యధలు నన్ను సవతులవలె సంతప్త మొనర్చుట దుఃఖములను గడిగించుచున్నది. ఈ యుపహారకారము బహు వివాహములు దుఃఖదాయకములని స్పష్టపరచుటకే ఈయబడినది. ఈయుపహారకారము సూచించదు

ఉభే ధరా సహ్నిరాపిజ్జమానోఽస్తర్యోనే చరతి ద్విజానిః || బు. ౧౦-౧౦౧-౧౧||

ఇది బహు వివాహ పద్ధతిని నిందించుచున్నది. ఈ మంత్రములున్నది సకలించుగుజ్జము వృక్షము యొక్క రెండు నోగల మధ్య అణగిపోయి నడచునట్లు ఇరువురు భార్యలను వివాహమాడిన (ద్విజానిః) భర్త అణగి యుండిపోవును.

ఒంటెద్దు బండి రెండు నోగల మధ్య గట్టబడిన గుజ్జము అటు నిటు గదల జాలనట్లే ఇరువురు భార్యల భర్త సంపూర్ణముగా పరతంత్రుడై పోవును. కావున ఒక్క సమయములో ఇరువురు లేక బహుచరణాల వివాహమొనర్చుకొనుట ఉచితముగూదు.

ఆపద్ధర్మ రూపములో వేదములందు నియోగ విధానమున్నది. ఈ ప్రకారముగా వేదోక్తముగు ఏకపత్నీ వివాహమునే ఆదర్శముగా నెంచవలెను.

కేవలము ఏకవచన, బహువచనముల తోనే పరిణామము దీయదలచినచో

తాం వ్రాషన్ శితతమామేరయస్వ యస్యాం బీజం మమస్యా నవన్తి ।

యా న ఊరూ ఉతతీ విశ్రయాతి యస్యాముశస్తః ప్రహరామ శేవమ్ || బు. ౧౦-౮౫-౧౭||

దీనియర్థము ఈ విధముగా భావించవలెను. ఒక్క స్త్రీకి అనేక భర్తలుందురు. వారు ఆమె యందు వీర్యాధానమొనర్చురు. (యస్యామ్) స్త్రీ లింగము, నవమీ విభక్తి, ఏక వచనము (మమస్యే) బహువచనము (యస్యామ్) స్త్రీలింగము, నవమీ విభక్తి, ఏకవచనము, (ఉవస్తః) ప్రథమావిభక్తి, బహువచనము

దీనివల్ల బహుపతిత్వము (Polyandry) సిద్ధియగుచున్నది. దీనిని 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకలు కూడా అంగీకరించరు. నిజమునకు ఉపమానము లందు వచనము అవినకల్ప మగును. ఏలన; 'ఉపమా' ఏకదేశీయముగనని నమ్ముటయే యుచితము. ఒక వేళ సపత్నీష్టు సూక్తమునకు బాహ్యముగా ప్రతీయమానార్థము దీనికొనినను (అది వాస్తవముగా అవిద్యా విషయకమే) కావున సపత్నీ యొక్క ద్వైపభావముల ప్రదిర్శన రూపమున బహు వివాహ పద్ధతిని నిందించుటే యగును.

ఈ విషయమును ముగించుటకు పూర్వమొక వేద మంత్రముపై ప్రకాశము వేయుట అవశ్యకమనిపించుచున్నది. భారతీయ మరియు పాశ్చాత్య విద్వాంసు లనేకులు వేదములందు బహు వివాహ పద్ధతిగలదని నిరూపించుటకు ప్రాయః దిగువ ఈ మంత్రము నుదాహరించుచుండురు.

అదామే పౌరుకుత్వః పశ్చాతం వధూనామ్ । మంహిష్యో అర్యః సత్పతిః ॥ ఋ.౮-౧౯-3౬ ॥

ఈ మంత్ర ఋషి 'సౌభరిః కాణ్వః' మరియు దేవత లేక ప్రతిపాద్య విషయము 'త్రసవస్యోద్దానస్తుతిః' యున్నది. సాయణాచార్యుడు మున్నగువారి ననుసరించి దిగువ కథ ప్రతిపాదనము ఈ సూక్త మంత్రములందు చేయబడినది. విష్ణుప్రధానము మరియు భాగవతము మున్నగు వానియందు కొంత భేదముతో గాన్పించును.

'సౌభరి' యను ఋషి జలములందు ౧౨ సంవత్సరములు ఘోరమగు తపస్సు చేయుచుండెను. ఒకనాడు 'సంమద' మను పేరు గల ఒక మీన (మత్స్య) రాజు తన పరివారముతో గూడ క్రీడతొనర్చుచు సమీపముననే యుండెను. ఋషియును అట్టి క్రీడలను గాంచి ముగ్ధుడై 'నేను కూడా ఈ మత్స్య రాజు వలె భోగముల ననుభవించినవో ఎంతయో ఆనందముగా నుండెడి దని తలచి వివాహోద్దియై 'మంధాత' యను రాజు వద్దకు వెళ్ళినాడు. ఆరాజునకు ఏబది మంది కన్యలుండీరి. రాజు మునిని గాంచి మా కన్యలు స్వయంవర విధిగా వివాహమాడదేగాని వృద్ధుడవగు నీతో వివాహమాడజాలరని యనినాడు. ఋషితన యోగ బలముతో తరుణ వయస్కుడై అంతః పురమున నాకన్యల యెదుట నిలచినాడు. ఆ కన్యలెల్లరును నాతనిని వివాహమాడుటకు కుతూహల పడుచుండీరి. కావున నారాజు కన్యలెల్లరను నా ఋషి వరునికిచ్చి వివాహమొనర్చినాడు. వారి యందా ఋషికి ౧౨౦ శిశువులు జన్మించిరి అని కథా కల్పన యొనర్చినారు. కాని వాస్తవముగా మంత్రములందీ కథను గూర్చిన వర్ణన ఎచ్చటను లేదు 'సౌభరి' యను శబ్దము మంత్రములందు రెండు తడవలు వచ్చినది. ఈ దిగువ రెండు మంత్రములను జూడుడు.

విభూతరాతిం విస్ర చిత్రశోచిషమగ్నిమీడిష్య యన్తురమ్ ।

అస్య మేధస్య సోమ్యస్య సోభరే ప్రేమధ్వరాయ పూర్వమ్ ॥

ఈ మంత్రములో 'సౌభరి' అనగా, 'సమ్య విద్యయాత్మానం భరతీతి సోభరిః'

చక్కని విద్యలచే తాను పరిపూర్ణుడైన విద్వాంసుని సంబోధించుచు ఇల్లుపడేశింపబడినది. 'హి సోభరే (విస్ర) ఓజ్జానవంతుడా! నీవు (విభూతరాతిమ్) అనేక విధములుగా దానమొనర్చు (చిత్ర శోచిషమ్) అదృత తేజోవంతమగు (అస్య సోమ్యస్య మేధస్య యన్తురమ్) ఈ సుందరమగు ప్రపంచరూప యజ్ఞము లేక కర్మనియామకుడగు (అగ్నిమ్) జ్ఞాన స్వరూపుడు, శ్రేష్ఠుడు నాయకుడువగు పరమేశ్వరుని (అధ్వరాయ) హింసారహితముగు శుభకార్యముల పూర్తి కొరకై (ఈడిష్య) స్తుతియొనర్చుము. ఈ సోభరి అనగా ఉత్తమ శక్తి, మరియు విద్యారులను తనలో ధారణ మొనర్చు జ్ఞానిని సంబోధించుటయైనట్లున్నది. ఇదొక వ్యక్తి విశేషమని యెంచరాదు. ఈ సూక్తము నందే ౩౨వ మంత్రమునందు 'సోభరయం' అను బహువచనాస్త ప్రయోగముగలదు అనగా

తమాగన్మ సోభరయః సహస్ర ముష్కం స్వభిష్మిమవసే ।

సద్రాజం త్రాసదస్యవమ్ ॥ ఋ.౮-౧౯-౩౨ ॥

విద్యారులలో సంపూర్ణుడవు నగు ఓ యుషాసకుడా! (అవో) రక్ష జ్ఞానము, మరియు పుష్టి కొరకః (తమ్) అట్టి (సహస్రముష్కమ్) అపరిమితముగ తేజోవంతులు 'సహస్రాణి - అసంఖ్యాతాని మృష్ణైః-తమాసః హరన్తి ముష్కాణి తేజాసః యస్య తమ్' (స్వభిష్మమ్) 'శోభనమిష్మమ్ ఇష్మమ్ ఉత్తమ ఇష్మదేవం (సద్రాజమ్) సర్వత్రా చక్కిని ప్రకాశవంతము (త్రాసదస్యవమ్) 'స్వస్తి బిభ్యస్తి హస్యచ్ఛ్చ దుష్టా యస్మాత్ తం దుష్టనియన్తారమ్' దుష్టులకు నియన్తయగు పరమేశ్వరుని (అగన్మ) ప్రాప్తించుకొని ఆతని శరణమున జేరినాడు (త్రాసదస్యవః) దీనియందు 'సౌధైవ్యజ్ఞో' ప్యశో ప్రత్యయ ప్రయోగము త్రాసదస్య అర్థముననే యైనది ఈ విధముగా 'సోభరి' అను వ్యక్తి విశేష నామము గాక తమ జ్ఞానోపాసనల ద్వారా రక్ష మరియు జ్ఞాన బుద్ధుల కొరకః సర్వమునకు సామ్రాట్లు, దుష్టులకు నియంతయగు పరమేశ్వరుని శరణమును బొందుట గొర్చియే మంత్రము నందునవేయ గలదు. మరియు 'అదాన్తే పౌరుకుత్స్యః' ఈ మంత్రములో ఆ పరమేశ్వరుని అద్భుత ప్రసాదముల వ్యవస్థయే గలదు. మేము పైన దెలిపినట్లు 'సోభరి' జ్ఞాని ఉపాసకుడే యగును. మరియు జ్ఞానము, శక్తి, శాస్త్ర ముచ్చగని వానితో తనను పరిపూర్ణునిగా నొనర్చు కొనినవాడే యగును తుష్క భరణ కర్త సోభరి! దీనికొరకః 'కాణ్వః' అను ప్రయోగము కూడా వచ్చినది. ఏలన నాతడు మేధా బుద్ధి సంపన్నులగు తండ్రులకు నిజమైన పుత్రులై యుండును 'కాణ్వ ఇతి మేధావి నామ్' ॥ సిఘం ౩-౧౫ ॥

ఇట్టి మేధావి విద్వాంసుని సత్యముల పుత్రుడు లేక శిష్యుడు 'సోభరి' ద్వారా ఈశ్వరుని ప్రవానిముల వర్ణన ఈ రూపములో యొనర్చబడినది

అదాన్తే పౌరుకుత్స్యః పంచాశతం వధూనామ్ ।

త్రాసదస్యర్మంహిన్యో అర్యః సత్పుత్రః ॥ ఋ.౮-౧౯-౩౬ ॥

అనగా; అట్టి (పౌరుకుత్స్యః) పురకః బహవః కుత్సాః పాపదుఃఖనివారకబలరూప వజ్రా యస్య కుత్సా ఇతి వజ్రనామ్ ॥ సిఘం. ౨-౨౦ ॥ పురుకుత్స్య ఏవ పౌరుకుత్స్యః స్వార్థేవ్యశో నతపి పద్ధి పాపములను, దుఃఖములను దొలగించు బల రూపముల అనేక వజ్రములుగలవాడు. అట్టి (మంహిన్యో) మహాదాత (సత్పుత్రః) సజ్జనపాపకండు, మరియు (త్రాసదస్యః) దుష్టులను అదుపులోనుంచువాడు (అర్యః) విశ్వమునకు స్వామియగు పరమేశ్వరుడు 'అర్యః స్వామిః ప్రజయోః ॥ అష్టాధ్యాయ ౩-౧-౧౦౩ ॥ (మే) నా కొరకు (వధూనామ్) వధూనీ స్రావయన్తి సుఖమితి వర్ధః తాసామ్ సుఖప్రాప్తిని గలిగించు శక్తులను, మరియు పదార్థములను (పంచాశతమ్) ౫౦ సంఖ్యకు (అదాన్తే) ఇచ్చినాడు, లేక ఇచ్చును. 'ఉష్టసి లుబ్ధో లిబః ॥ అష్టా ౩-౪-౬ ॥ ను అనుసరించి సామాన్య కాలము నందీ ప్రయోగముగలదు. ఆ ఏబిది విధములగు సుఖప్రాప్తిని గలిగించు శక్తులు, లేక పదార్థములు ఈ దిగుట ప్రకారముగా నుండును.

౧౦ ఇంద్రియములు, ౧౦ ప్రాణములు, ౪ (మనోబుద్ధి, చిత్తాహంకారములు) నాలుగు అంతః కరణములు, విద్య, సృభావము, శరీరము, బలము ఈ విధముగా ౨౮యైనవి. పైన దెలిపిన విధముగా వీని గణనము మహర్షి దయానందులు 'అష్టావింశాని శివాని శక్నాని సహాయాగం భజన్తు మే క్షేమం ప్రపద్యే చ యోగం ప్రపద్యే క్షేమం చ | మోక్షో హి తాత్రాభ్యామస్తు |' ఈ అధర్వవేదము యొక్క ౧౯వ మంత్రముయొక్క వ్యాఖ్య యందు ఋగ్వేదాది భాష్య భూమిక ఉపాసనా ప్రకరణము నందు చేసినారు. ౪ వేదములు, ౪ ధర్మ అర్హ కామ, మోక్షములు, అను నీ పురుషార్థములు గలసి ౩౬ ఐనవి. ౬ షట్క సంపత్తి (శమ, దమం, ఉపరతి, తితిక్ష, శ్రద్ధ, సమాధానము) ఇవన్నియు గలసి ౩౬ + ౬ = ౪౨ యైనవి. దిగువ ౮ ఎనిమిది (అష్ట) సిద్ధులను గలుపుకొని వీని మొత్తము 'ఉపాదిభిః సద్భిః' ఈ సాంఖ్య సూత్రపు వ్యాఖ్యయందు దెలిపిన ఈ ౫౦వ సంఖ్య పూర్తియైనది.

ఉపాః శబ్దో ఽధ్యయనం, దుఃఖ విఘాతాత్త్రయః సుహృత్ప్రాప్తిః |

దానం చ నిష్కయోఽశ్చై, సిద్ధేః పూర్వోఽకృశస్త్రివిధః ||

(తానాథ తర్కవాచస్పతి కృత వాచస్పత్య భృహదాధిధానము. పు. ౫౨౯౩)

ఉపాః - పూర్వజన్మయందలి అభ్యాసము, మరియు ప్రబల సంస్కారముల కారణమున ఈ జన్మమందు ఉపదేశ నిశేషములు మున్నగునవి లేకుండా కూడా తత్త్వ బోధ గలుగుట, ఇతరులెవరిచేతనైనను ఉపదేశమువల్ల జ్ఞానము గలుగుట, వేదములు మున్నగు సత్యశాస్త్రముల అధ్యయనముచే గలుగు సిద్ధి, ఆధ్యాత్మిక ఆధిదైవిక ఆధిభౌతిక దుఃఖముల నివృత్తి, తత్త్వ జ్ఞానలగు మిత్రుల ప్రాప్తి మరియు దానము అను నీయెనిమిది సిద్ధుల ప్రాప్తి పరమేశ్వరుని కృప వల్లనే సత్యమైన ఉపాసకునకు గలుగును. కావుననే వారు అనుదినము పరమేశ్వరునకు ధన్యవాదములర్పించుచుందురు. ఈ సూక్తము నందలి

తవ క్రిత్యా సవేయం తవ రాతిభిరగ్నే తవ ప్రశస్తిభిః |

త్యాపిదాహః సమతిం వసో మమాగ్నే హర్షస్య దాతవే || ఋ.౮-౧౯-౨౯ ||

ప్ర సో అగ్నే తవోతిభిః సుమీరాభిస్తరతే వాజభర్మభిః |

యస్య త్వం సంఖ్యమావరః || ఋ. ౮-౧౯-౩౦ ||

మున్నగు మంత్రములందు జ్ఞాన స్వరూపుడగు పరమేశ్వరుని (రాతిభిః) ప్రదానము వల్లనే మానవులు సుఖమును పొందుదురని స్పష్టముగా నిర్దేశించబడియున్నది. ఆయన మిత్రత్వము నెవరు ప్రాప్తించుకొనెదరో అట్టివారే ప్రపంచములో వృద్ధిని, ఉన్నతిని పొందుదురు. ౩౨వ మంత్రములో గల 'త్రాసదస్యః' మరియు ౩౬ మంత్రములో గల 'మంహిష్ఠః ఆర్యః, సత్యతిః' మున్నగు విశేషణములతో గూడిన 'త్రాసదస్యః' పరమాత్మయే యగును. కాని ఏదో రాజు విశేషముగాదు. మరియు 'సోభరిః', సోభరయః మున్నగు పదములచే ఉత్తమ విద్యారులను తనలో చక్కగా ధారణమొనర్చుకొనిన జ్ఞానులు, ఉపాసకుల గ్రహణము సిద్ధించును. పరమేశ్వర కృపవల్ల వారికి సుఖదాయకమగు ౫ జ్ఞానేంద్రియములు, ౫ కర్మేంద్రియములు; ప్రాణ అపాన వ్యాన ఉదాన సమానములు, దేవదత్త కూర్మ కృకల, నాగదత్త, ధనంజయులను నీ పది ప్రాణములను; మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము,

అహంకారములు; విద్యా స్వభావము శరీరము బలములు; నాలుగు వేదములు, ౪ పురుషార్థములు, శమాదిపల్కునంతయు; ఊహ శబ్ద అధ్యయన త్రివిధ దుఃఖ నాశనములు ఆష్ట సిద్ధులు అను నీ ౫౦ వధువులు అనగా నవాని ప్రాపయన్తి సుఖమి ఐతి. ఉణాదికోశము ౧ ౮౩॥ 'వహార్ద్రశ్చ వహతి సుఖాని ప్రాపయతీతి వహాః'॥ '౫౦ వధువుల తాత్పర్యము పది ఇంద్రియముల శక్తిని ఐదు గుణములుగా పెంచుట' యనునది గూడా యగును. దీనియందు ఏబదిమంది కన్యలచే వృద్ధ సోభరి నామక ఋషితో వివాహమును గూర్చి ఏ విధమున చర్చయును లేదు. సాయణాచార్యుడు మున్నగు వారు, మరియు పాశ్చాత్య లేఖకులు భ్రమతో పడి తప్పులుగా వ్రాసివేసారు. వేదములందు సంపూర్ణసప్తభిరేక సపత్నీరివ పర్యవః ॥ ఋ. ౧౦-౧౦-౫-౮, మరియు ఉభే ధురౌ భిరాపిబహువోఽన్తర్వర్తేవ చరతి ద్విజానిః ॥ ఋ. ౧౦-౧౦-౧-౧౧ ॥ వీనిద్వారా సపత్నీ, మరియు ద్విభార్యత్వము ఎంతో నిందనీయుమని, దుఃఖదాయకముననియు చూపబడియుండగా ౫౦ మంది స్త్రీలతో వివాహ ప్రతిపాదన మెట్లు సిద్ధియగును?

10.14 అధర్వ వేదము చేతబడులు, మంత్ర తంత్రముల వేదమా?

వేదములన్నిటిని గూర్చి 'వైదిక్ ఏజ్'లో నిశ్చయము అనేక అభిప్రాయములను వ్రాసి యున్నారని మేము గడచిన అధ్యాయములలో తెలిపియున్నాము. ఐనను అధర్వ వేదమునుగూర్చి 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు అశుద్ధమున భ్రాంతి పూర్వక అజ్ఞానముచే దీనిని చేతబడులు, మంత్ర తంత్రముల పుస్తకమని వ్రాసినారు. ఇట్లని పాశ్చాత్య విద్వాంసులనేకులు, మరియు వారి అనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసులు కొందరు వ్రాసినది వారి యజ్ఞానము, మరియు సంపూర్ణముగా అసత్యము. అధర్వ వేదములో బ్రహ్మ విద్యను ప్రతిపాదించు అనేక సూక్తాలు విద్యమానమై యున్నవి. దీని యనేక సూక్తములందు యోగ విద్యను గూర్చిన ప్రతిపాదనము గలదు. కావుననే అధర్వ వేదమొక్కదానికే 'బ్రహ్మ వేద' మను పేరు గలదు. దీనిని బలపరచు అనేక ప్రమాణములు ప్రాచీన గ్రంథములందు మనకు లభించును. ఉదాహరణమునకు గోపథ బ్రాహ్మణము ౨-౧౬లో ఇట్లు గలదు.

'చత్వరో వా ఇమే వేదా ఋగ్వేదో యజుర్వేదః సామవేదో బ్రహ్మవేదః'

దీనియందు అధర్వ వేదమును 'బ్రహ్మవేద' మని చెప్పుటయోగక

'తమ్ ఋచః సామాని యజాంషి బ్రహ్మ చానువ్యవన్' అథ ౧౫-౬-౮॥

మున్నగు మంత్రములలో 'బ్రహ్మవేద' శబ్ద ప్రయోగము గలదు. పలువురు విద్వాంసులనుకొనునట్లు ఇది కేవలము బ్రహ్మ యొక్క ముఖ్య వేదమగుటచే బ్రహ్మ వేదము గాదు. దీనియందు బ్రహ్మ విద్యను గూర్చిన ప్రతిపాదనలు ప్రబలముగా నుండుటచే దీనికి 'బ్రహ్మవేద' మను పేరు సార్థకమైనది.

దివ్యో గజ్వర్వో భువనస్య యస్తుతిరేక ఏవ నమస్త్యో విశ్వీధ్యః ।

తం త్వా యోమి బ్రహ్మణా దివ్య దేవ నమస్తే అస్తు దివి తే సధస్త్వమ్ ॥ అధర్వ ౨-౨ ౧॥

వరుణ సూక్తము, ౪-౧౬, అధర్వ ౧౦-౨ కేవల సూక్తము ౧౦-౨, స్కంభ సూక్తము ౧౦-౮ బ్రహ్మ సూక్తము

‘తస్మై జ్యేష్ఠాయ బ్రహ్మణే నమః’, ఉచ్చిష్ట సూక్తము ౧౧-౭ మున్నగు వానియందు బ్రహ్మ విద్యను గూర్చి అతి ఉత్తమముగ ప్రతిపాదన గలదు. నిష్పక్షపాత వ్యక్తులెవ్వరును దీనిని కాదనలేరు. ఈ విషయమును ‘బ్లూంఫీల్డ్’ యను నాతడు స్వీకరించినాడు. చూడుడు.

The Atharvan is a sacred text in more than one respect, aside from the material which it shares with the Rig and Yajurvedas, many of its hymns and practices are benevolent [bheshaj] and are in general well-regarded though even these; as we shall see, do not altogether escape the blight of contempt. Many hymns of the Atharvaveda are theosophic in character; in whatsoever ground they found shelter in the Atharvan collection, they can not have been otherwise than highly esteemed. The class of charms designed to establish harmony in family and village life and reconciliation of enemies [the so called Sammanasanyani] and the royal ceremonies [Raj Karmani] are obviously auspicious in their nature. Even the sorceries of the Atharvans necessarily show a double face, they are useful to one self, harmful to others.

(Hymns of the Atharva Veda Translated by M. Bloomfield Introduction P. XXIX.)

ఈ సందర్భ భావమేమన; అధర్వ వేద మొక పవిత్ర గ్రంథము. అనేక దృష్టలతో ఋగ్వేదము, సామవేదముల వలె ఇందులో నున్న మంత్రములేగాక అనేక క్రియలు మరియు సూక్తములు లాభదాయకములు (భేషజములు) నైయున్నవి. మరియు వీని విషయములో లోకులు ఆదర భావము నుంచుదురు. ఈ వేదమునందలి అనేక సూక్తములు బ్రహ్మ విద్యతో గూడ సంబంధము గలిగినవియై యున్నవి.

పరివారము, గ్రామీణ జీవనము, సామన్యము, మరియు రాజకర్మవిషయక వశీకరణములు ప్రాకృతికమున మంగళస్వరూపములై యున్నవి. దీనియందలి కృత్యా అభిచారాది క్రియలు కూడా రెండు విధములవియై యున్నవి. అవి ప్రయోగించువారికి లాభదాయకములు, మరియు ఇతరులకొకరకు హానికారకములై యున్నవి.

పాశ్చాత్య, మరియు వారి ఆనుయాయులగు భారతీయ విద్వాంసులు తమ యజ్ఞానము, మరియు మూర్ఖత్వముచే ప్రాసనట్లు అధర్వ వేదము గారడీ, వశీకరణము, ఘోర ప్రయోగము వంటి పుస్తకము గాదు. ఈ విషయము మేము ముందర వివరించెదము. బ్రహ్మ విద్య, ఆత్మవిద్య మరియు యోగ సంబంధముగ సూక్తములు దీనియందు ఆధిక సంఖ్యలో నున్నవి. అధర్వ శబ్దము యొక్క అర్థము ‘ధర్మతత్త్వరతకర్మా తత్ప్రతిషేధః’ అగును. అనగా; చంచలత్వ నిషేధము, మరొక విధముగా జెప్పవలయునన్న చిత్తవృత్తి నిరోధమును మరియు స్థిత ప్రవృత్తిస్థితిని దాని సాధనములను ప్రతిపాదన మొనర్చునుగావున దీనికి అధర్వ వేదమును సామము సార్థకమైనది.

ఈ వేదములో చికిత్సకు సంబంధించిన సూక్తములు కూడా చాలా కలవు. కావుననే అధర్వ ౧౧-౬-౧౪లో ‘ఋచః సాహసి భేషజా యజాంసి’ ద్వారా దీనికొకరు ‘భేషజ’ ప్రయోగము గలదు. గోవధ భ్రా. పూర్వార్థము 3-౪లో ‘యోఽధర్వాణస్తద్ భేషజం యద్ భేషజం తదమృతం తద్ బ్రహ్మ’ అను వాక్యమువచ్చినది. దీనివల్ల

శారీరక, మానసిక, ఆత్మిక సంబంధ సర్వ విధములగు వ్యాధుల నివృత్తికి ఉపాయముల ప్రతిపాదన మిందు గలదు. అధర్వ వేద సూక్త విషయము తాత్త్వ మహాబ్రాహ్మణమునందీర్చు గలదు.

భేషజం వా అధర్వణాని ॥ ౧౨-౯-౧౦ ॥

అనగా; అధర్వ వేదములోని చాం సూక్తములు చికిత్సకు సంబంధించినవి ఈ చికిత్సలు శారీరక, మానసిక, ఆత్మికముగు సమస్త వ్యాధులకు సంబంధించినవి.

తాత్త్వ బ్రాహ్మణము ౧౬-౧౦-౧౦ యందును ఈ విషయమే స్పష్టముగా చెప్పబడినది.

భేషజం వై దేవానామధర్వాణః (అధర్వణా ఋషిణా దృష్టా మన్త్రాః) భైషజ్యాయై వాఙ్మన్త్యై

అనగా; అధర్వా ఋషి ద్వారా దృష్టమగు ఈ అధర్వ వేదమంత్రములు దేవతలకు భైషజ్యమును ప్రతిపాదించునవి. వీని వల్ల ఆరోగ్య ప్రాప్తి గలుగలదు

శారీరక రోగముల చికిత్స యున్నందున ఆయుర్వేదమునకు మూలము ఈ వేదమని తెలుపబడుచున్నది.

‘ఇహ ఖల్వాయుర్వేదో నామ యదుపాంగమధర్వ వేదస్య’ ॥ సుశ్రుత సూత్ర స్థానము అ. ౧౦ ॥ ఇదే విధముగా చరక సూత్ర స్థానము అ. ౩౦-౨౦లోను

వేదో హ్యధర్వణః..... చికిత్సాం ప్రాహ ॥ చరక సూత్ర స్థాన ౩౦-౨౦॥

అధర్వ వేదము చికిత్స విషయము ప్రతిపాదించుచున్నది.

వాస్తవమునకు అట్టి ఆయుర్వేద, వైజ్ఞానిక మరియు మనో వైజ్ఞానిక ప్రయోగములు అధర్వ వేదమునందు ప్రతిపాదించబడియున్నవి. వీనిని భ్రమ మూలకమున గారడీ, చేతిబడులు, మంత్ర తంత్రము అని భావించబడుచున్నది. ఇందలి మంత్ర విద్యను ఐదు విధములుగా విభజించవచ్చును.

౧. సంకల్పము మరియు ఆవేశము,

౨. అభిమర్శనము, మరియు మాడ్చనము (Mesmerism)

౩. ఆదేశము (Hypnotism)

౪. మణిబంధనము.

౫. కృత్యా మరియు అభిచారము

వీనియందు సంకల్పము మరియు ఆవేశ విషయములో అధికముగా న్రాయు నవసరిములేదు. పాపములను దొలగించుకొను సంకల్పము

పరోపహి మనస్సాప కిమశస్తాని శంకసి ॥ అధర్వ. ౬-౪౫-౧॥

సఫలత ప్రాప్తి కొరకు సంకల్పము.

కృతం మే దక్షిణో హస్తే జయో మే హస్త ఆహితః ॥ అథ. ౭-౪౮-౮॥

వ్యాధులను దోలగించుకొను సంకల్పము.

అపేహి మనస్సప్తేఽపక్రామ పరశ్చర ॥ అథ. ౨౦-౯౬-౨౪॥

గజ బలమును తనయందు ధారణ మొనర్చుకొనుటకు సంకల్పము.

హస్తివర్చసం ప్రథతాం బృహద్ యశో అదిత్యాయత్ తస్యః సంబభూవ ॥ అథ. ౩-౨౨-౧॥

మున్నగు మంత్రములందు స్పష్టముగా జూడవచ్చును. ఈ సంకల్ప శక్తి విషయము మనో విజ్ఞానమునకు సంబంధించినది. ఇందు గారడీ, చేతబడులు తంత్రముల విషయమే లేదు. ఇది స్పష్టముగానే గానవచ్చుచున్నది.

ఆభిమర్శనము :- ఇది శరీరమందొక విధముగ తన్మయానందమును ఉత్పన్నమొనర్చు స్పర్శనామము. ఆభిమర్శనముచే అనేక వ్యాధులు, మరియు మానసిక దోషములు దోలగించవచ్చును. పాశ్చాత్య విద్వాంసు లీ ఆభిమర్శ న విద్యను 'మిస్మరిజం' Mesmerism అను పేరుతో చెప్పుకొందురు. ఆభిమర్శన విద్య యొక్క సూత్రమంత్ర మిది

అయం మే హస్తో భగవాన్, అయం మే భగవత్తరః ।

అయం మే విశ్వ భేషజోఽయం శివాభిమర్శనః ॥ అథ. ౪-౧౩-౬ ॥

హస్తాభ్యాం దశశాఖాభ్యాం జిహ్వో వాచః పురోగమీ ।

అనామయత్పాభ్యాం హస్తాభ్యాం తాభ్యాం త్యాభిమర్శనామసి ॥ అథ. ౪-౧౩-౭ ॥

ఈ నా హస్తము భాగ్యవంతము, యశోవంతమునైతి. ఇది నాకు ఆత్మధిక భాగ్యవంతము, యశోవంతము (అయం మే విశ్వ భేషజః). ఈ నా చేయి సకల రోగములను శాంతింప జేయు ఔషధమైయున్నది. (అయం శివాభి మర్శనః) ఇది సుఖ శాంతులను గలిగించు స్పర్శ గలిగియున్నది. ॥ ౬ ॥

పదప్రేక్షతో గూడియున్న చేతులతో, మరియు ఆరోగ్యమును గలిగించు ఈనా హస్తములతో (త్వా ఆధిష్ఠా మసి) ప్రయత్నం వ్యాధిగ్రస్తుడారా! మేము నిన్ను స్పృశించు చున్నాము. మరియు శుద్ధముగ ప్రబల వాణుం ద్వారా మిమ్ము వ్యాధి రహితులగుటకు ఆదేశించుచున్నాము ॥ ౭ ॥

అనుభవ సిద్ధ విషయమేవన; అధిక ప్రేమయుక్త పవిత్ర భావనతో ఈ విధముగా వ్యాధిగ్రస్తుని రీరాయమములను స్పర్శించు చుండునప్పుడు రోగియందును తన రోగము, ఆ సంబంధముగ కష్టములు క్రమముగా తొలగిపోవుచున్నవను అనుభూతి గలుగుచుండును. అప్పుడు ఈ ప్రభావము రోగిపై తప్పక పడుచుండును. అప్పుడా రోగికి తన రోగము, మరియు దాని సంబంధముగ బాధలు తగ్గుచుండును.

ఈ హస్తాభిమర్శతో సంబంధము గలిగియుండు మరో వస్తువు మార్తనము, లేక పురశ్చరణము. అది జలము, వస్త్రము, మరియు చామరము (చమరీగోపుతోక సంబంధకేళముల కుచ్చు) తో కూడ చేయబడును. దీని సంబంధము సైతము మనో విజ్ఞానము, అయుర్వేద మరియు జీవన విద్యగలిగియున్నది. దీనిని కూడా సూయసంత్రములుగా యడుకొనుట వారి భ్రమ, అవివేకమే యనవచ్చును.

ఆదేశ విద్య, లేక సంవశీకరణము కూడా అధర్వ వేదపు అనేక మంత్రములందు ప్రతిపాదించబడినది. ఆదేశము ద్వారా దాదాపు వ్యాధులన్నిటి యందును మేలు గలుగును. కాని మానసిక, మరియు మస్తిష్క-సంబంధ వ్యాధులందు విశేష లాభము చే కూరును. ఒక రోగిపై ప్రభావము వేయవలయునన్న మొదల వారి మనస్సును తనవైపు ఆకర్షించుకొనవలెను.

యద్ వో మనః పరాగతం యద్ బద్ధమిహ వేవ వా ।

తద్ న ఆవర్తయామసి మయి వో రమతాం మనః ॥ అధర్వ. ౨-౧౩-౪ ॥

ఇట్టి మంత్రముల భావన ద్వారా ఇవి జేయబడును. నీ మనస్సు నల్లితలకు పరిగెత్తుచున్నది దానిని నేను నావైపునకు ఆకర్షించుకొనుచున్నాను. ఆ నీ మనస్సు నాయందే విహరించుచుండు గాక అని ఇందు చెప్పబడినది

అహం గృహ్లామి మనసా మనాంసి మమ చిత్తమును చిత్రేభిరేత ।

మమ వశేష్ఠ హృదయాని పః కృణోమి మమ యాతమనువర్త్యాన విత ॥ అ. ౩-౮-౬ ॥

దీనియందు రోగులను సంబోధించుచు ప్రయోజకుడు 'నేనాదేశించుచున్నాను. నేను మీచిత్తములను, మనస్సులను నా మనోచిత్తములతో గలుపుచున్నాను. మీ హృదయములను నేను నా వశమొనర్చుకొనుచున్నాను. దీని వల్ల మీరు నాకు వశమర్పింతురు'.

ఈ విధముల ఆదేశముల ద్వారా రోగులను తనకు అనుగాములుగా నొనర్చుకొని ప్రయోజకుడు వారి ఈర్ష్యా ఉన్మాదములు మున్నగువానిని దొలగించుటకు ప్రయత్నించునర్హుడు. తరచుగా వానియందు సఫలీకృతుడగుచుండును. ఆత్మ విశ్వాసముతో ఆతడు రోగులను సంబోధించుచు ఇట్లును;

అగ్నిస్తే నిశమయతు యది తే మమ ఉద్యతమ్ ।

కృణోమి విద్వాన్ భేషజం యథానున్ముదితోఽనుసి ॥ అథ. ౬-౧౧౧-౨ ॥

అనగా; ఓ రోగ బాధితుడా! రోగ కష్టములతో నీ మనస్సు విరక్తి జెందినను, అవ్యవస్థితమైనను అగ్ని దానిని శాంతపరచుగాక. విద్వాంసుడనగు నేను నీవు ఉన్మాద రహితుడ వగుటకు సాధనములను సమకూర్చెదను. అగ్నిని ప్రజ్వలించజేసి దానియందు కర్పూరము, చందనము, తులసి విత్తనములు (చళములు) మున్నగునవి వేయుచు పావన మొనర్చినచో ఉన్మాదరోగికి లాభముండు నని మంత్రముతో జూపబడినది. యక్షు జ్వరములు అనగా క్షయ రోగము తొలగించుటకును వేదములందు ఉపదేశము గలదు. ఈ నిష్ఠా మంత్రములను జూడుడు.

మా భిభేర్షు మరిష్యసి జరదస్త్రం కృణోమి త్వా

నిరవోఽమహం యక్షుం అంగభ్యో అంగజ్వరం తవ ॥ అథ. ౫-౩-౮ ॥

అంగభేదో అంగజ్వరో యశ్చ తే హృదయామయః ।

యక్షుః శ్వేన ఇవ ప్రాప్తద్ వాచా సాధః పర్వరామ్ ॥ అథ. ౫-౩-౯ ॥

అనా; నీవు భయభీతుడవు గాకుము. నిన్ను నేను దీర్ఘాయుష్మంతునిగా వొనర్తును. నేను నీ అంగాంగముల నుండి జ్వరమును తొలగించెదను. నీయొక్క ఈ యంగములు శిథిలమగుట, అంగములలోని జ్వరము, హృద్రిగము మున్నగు వాని వన్నిటిని నేను వాణి, మరియు యజ్ఞాదుల ప్రభావముచే తొలగించి వేయదును.

మరొక మంత్రము నుల్లేఖించి మేము మణి బంధన విషయమునకు వత్తుము.

ఉద్వానం తే పురుష నావయానం, జీవాతుం తే దక్షణాతిం కృణోమి ।

ఆ హి రోహినుమమృతం సుఖం రథం అథ జిర్విర్విదధమావహసి । ॥ అథ.౮-౧-౪॥

ఓ మానవా! నీకు సదా ఉన్నతి గలుగూక, నీకప్పుడును అవనతి ప్రాప్తించకుండాక. నీ ఉత్తమ జీవనమునకై నీ శక్తిని విస్తార పరచెదను. ఈ అమృతమయ శరీరమను రథముపై యాసీనుడవగు నీవు వృద్ధుడవు, అనుభవశాలివియునై తోటి మానవులకు జ్ఞానము నుపదేశించుము.

ఈ విధమగు ఆదేశ విద్యల మంత్రములతో గూడిన అధర్వ వేద సూక్తము లెన్నియో గలవు. వీనిని కూడా, మాయ, గారడీ, చేతబడులని యనుట అవివేకముగాక మరేమగును?

10.15 మణి బంధనము మున్నగు విషయముల సమాలోచనము

ఈ మణి బంధ విషయము! అనేక విద్వాంసులను సైతము బ్రహ్మ గలుగ జేయునదిగా నున్నది. నిజముగా అధర్వ వేదములో గారడీ, చేతబడులు, మంత్ర తంత్రములు (Talisman) మున్నగు బంధనములవంటి ఎన్నో విషయములు గలవు. చక్కగా ఆలోచించినచేతనే వానికి ఆయుర్వేదము మరియు యుద్ధ విద్యలతో సంబంధము గలదని స్పష్టమగును. ఉదా :- అధర్వ వేదములో

౪వ కాండము, ౯వ సూక్తములో ఆంజన మణి	౪వ కాండము, ౧౦వ సూక్తములో శంఖమణి
౧ ,, ౨౯ ,, అభీవర్తమణి౮ ,, ౫ ,, ప్రతిసరమణి	
౧౦ ,, ౩ ,, వరణ మణి౨,౧౯ ,, ౪;౩౪;౩౫లో	జంగిడమణి
౩ ,, ౫ ,, పల్ల మణి౧౯ ,, ౩౬ ,, శతవారమణి	
౨,౮ ,, ౧౧;౫ ,, స్రాక్తాయమణి౧౯ ,, ౩౧ ,, ఔదుంబరమణి	

మున్నగు వాని వర్ణనము చూడబడుచున్నది. వీనికి సంబంధించిన సూక్తములపై ఆలోచించినచో వీనికి రెండు అర్థములు లభించును. వీనిని ధ్యానము నందుంచుకొనినచో మంత్రముల ఉద్దేశ్యమహాహన మగును కాని అన్యథా కాజాలరు. ఈ విషయములలో ముందుగా 'మణి' శబ్దమును చక్కగా అర్థము జేసికొనుట అత్యంతావశ్యకము.

మణి శబ్దము కొన్ని ధాతువులచే సిద్ధమగును. ఉణాదికోశము ౪-౧౧౮ స్వర్యధాతుభ్యశ్చ సూత్రము ననుసరించి మణి శబ్దము 'మణి' శబ్దే ఈ ధాతువుతో శ్చ ప్రత్యయమొనర్చుటచే సిద్ధమగును. ఈ విధముగా ఉత్తమ వక్ష, నాయకుడు మణి నామముచే సంబోధించ బడును.

మణి శబ్దయతీతి మణి: వాగ్మీ నేతా ॥

మను - జ్ఞానే, (దివాదీ) మన-స్తంభే, మను-అవబోధనే (తనాది) ఈ మూడు ధాతువులతో గూడా మణి శబ్దము సిద్ధింపగలదు. దీనియర్థము జ్ఞానవంతుడు, శత్రువులను, మరియు వ్యాధులను స్తంభింపజేయువాడు. ఇతరులకు జ్ఞానమును ప్రసాదించువాడని యగును.

ఈ యర్థములందును విద్యాంసులను, జ్ఞానులను, నాయకులను మణి లేక నరమణి యనియు అనవచ్చును. ఇంతేగాక వ్యాధులను స్తంభింపజేయు ఓషధులకు కూడా మణి శబ్దము ప్రయోగించవచ్చును. పై సూక్తములను ధ్యానపూర్వకముగా చదివినచో వానియందు ఈ రెండర్థము లందును మణి శబ్ద ప్రయోగమున్న దని స్పష్టపడగలదు. అట్టి జ్ఞానులకు మరియు వీరనాయకులకు ఈ మణి శబ్దము ప్రయోగింపబడినప్పుడు ఈ బంధము యొక్క అర్థము వారి నట్టి పదవులపై బంధించుట, లేక నియుక్త మొనర్పుటయని యగును. ఉదా:- (సాక్ష్యమణి సంబంధముతో

సాక్ష్యేన మణినా ఋషిణా మనీషిణా ।

అజ్ఞేషం సర్వా: పుతనా విన్యథో హన్తి రక్షణ: ॥ అథ . ౮-౫ ॥

అనగా; ఋషి, మరియు తత్త్వ జ్ఞాని వంటి ఏ బుద్ధిశాలియైన ఈ (సాక్ష్య మణి ద్వారా నేను వారితో గూడ శత్రువుల సమస్త సేనలపై విజయము సాధించగలను. మరియు హింసకులగు శత్రు రాక్షసులను నాశమొనర్చును. ఇచ్చట వచ్చిన (సాక్ష్య శబ్దమునకు అర్థము ౨-౧౧-౧ మంత్రముననుసరించి వీరుని సంబోధించి చెప్పిపట్లు స్పష్టపడగలదు.

సక్తోఽసి ప్రతిసరోఽసి ప్రత్యభిచరణోఽసి ।

అనగా; నీవు (సక్తోఽసి) గతిశిలుడవు (ప్రతిసరోఽసి) శత్రువులనెదిరించుటలో నీవు సమర్థుడవు. (ప్రతిచరణోఽసి) నీవు నీ శత్రువులపై ఆక్రమణ మొనర్చి విజయుడవు కాగలవు. అందుకొరకే దిగువ యాదేశము గలదు.

ప్రతి తం అభిచర యోఽస్మాన్ ద్వేష్టి యం చ వయం ద్విష్టు: ॥

అనగా; మమ్ము ఎవరు ద్వేషింతురో, ఆ కారణమున మేమెవరిని ద్వేషింతుమో వారిపై నీవు ఆక్రమణ మొనర్చుము. అట్టి ప్రతి శిలుడగు వీర శిరోమణి నుద్దేశించి ముఖ్యముగా (సాక్ష్యమణి శబ్ద ప్రయోగ మి సూక్తమునందు గలదు.

ఇదే విధముగా ఇతర అనేక సూక్తములందును నరమణి, లేక వీర శిరోమణి కొరకు మణి శబ్ద ప్రయోగము గలదు. ఇంతయే గాక పై యర్థములు పాసగని చోట దిగువ అర్థమును జీవోనుట ఉచితము. ఆయుర్వేద గ్రంథములందును వేదముల యాధారముపైనను వీని నిరూపణ గలదు. విస్తార భయముచే ప్రతి దానికి ప్రమాణములిచ్చుట సంభవముగాదు. ఈ విషయమున విస్తార పరిచయము చేసికొనదలచిన వారు శ్రీ.

పం.ప్రియరత్న ఆర్థ గారు (ఇప్పుడు స్వామి బ్రహ్మముని పరివ్రాజక్ గారు) రచించిన 'అథర్వ వేదీయ చికిత్సా శాస్త్రము' (ఢిల్లీ సార్వదేశిక సభ ద్వారా ప్రకాశితము) మరియు 'వైదిక మంత్ర విద్య (కాంగ్రీ గురుకులము ద్వారా ప్రకాశితము) ఈ రెండు గ్రంథముల నవశ్యముగా చదువ వలయును.

౧. అంజనముః :- లాత్తర్యమేమన; అంజనము, లేక 'సుర్మా' లో చేయబడిన వటకము, లేక మాత్ర. దీనిని ఉచిత రూపములో ప్రయోగించి అనేక నేత్ర వ్యాదులను దొలగించవచ్చును. అథర్వ వేదములో స్పష్టముగా ఇట్లు కలదు.

'అథో అసి జీవధోజనం అథో హరితభేషజమ్' || అథ. ౪-౯-౩ ||

అనగా; ఈ యంజనముణి జీవధారులకు పుష్టిని గలిగించి ధారణ శక్తిని గలిగించును. మరియునిది హరిత రోగ (పాండువు, కామలా) వ్యాధికి చక్కని ఔషధము.

ఇప్పుట భేషజ శబ్ద ప్రయోగముచే ఇది ఆయుర్వేద విజ్ఞానముతో సంబంధించినదేగాని మాయమంత్రములకు సంబంధించినది గాదని స్పష్టమగుచున్నది గదా!

౨. శంఖముః :- ఈ విషయము అథర్వ. ౪-౧౦-౩ లో

శంఖో నో విశ్వభేషజః కృశసః పాత్యంహసః || అథ. ౪-౧౦-౩ ||

అనగా; ఇది ముత్యము జాతికి సంబంధించిన శంఖము అనేక రోగములను దొలగించు సమర్థత గలిగియున్నది. అది మనసు (అంహసః) వ్యాధి, మరియు పాపజన్య దుఃఖములనుండి రక్షించుగాక. 'అంహః' శబ్దమునకు పాపమనియే అర్థమగును. ఐనను ఉణాదికోశము ౪-౨౧౩ 'అమేర్లుక్ చ' ను అనుసరించి నిమ్మ పువ్వుత్పత్త్యమగును.

'అమన్తి ప్రాప్నువన్తి దుఃఖం యేన తత్ అంహః' || ఉ.కో. ౪-౨౧౩ ||

ఎద్దాని వల్ల దుఃఖ ప్రాప్తి గలుగునో, మరియు రోగ ప్రాప్తి గలుగునో దానివలన కూడ అంహః అను ప్రయోగము వచ్చును. కావుననే ఈ సూక్తమునందు ఇది రెండుసార్లు వచ్చినది.

౩. జంగిడ మణిః :- ౨-౪, మరియు ౧౯-౩౪, ౩౫లో జంగిడమణి శబ్దము సోమమునకు ముఖ్యముగా ప్రయోగింపబడినది. జగ్గిడో నామక కల్పిదోషధివిశేషః స చోత్తర దేశే ప్రసిద్ధః ఇట్లుని చతుర్వేద భాష్యకారుడగు సాయణాచార్యుడు (అథ. ౧౯-౩౪-౧) భాష్యమునందు వ్రాసినాడు. అథర్వ వేద 'బృహత్పర్వముక్రమణి'లో అం.౨-౪లో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

దీర్ఘాయుత్యాయ ఇతి చాప్రమనమ్ ఉత జగ్గిడదేవతాకమ్ ||

అథర్వ బృహత్పర్వముక్రమణి యందు ౧౯-౩౪లో ఇట్లు వ్రాయబడినది.

జగ్గిడోఽపి జగ్గిడ ఇతి ద్వే ప్రథమం దశకం ద్వితీయం పశ్చిమముగ్గర ఉభే మన్తక్త దేవత్యే ఉత వానస్పత్యే ||

ఇదే విధముగా అథర్వ. కాం.౧౯ సూ.౩౪లో 'జంగిడ' వనస్పతి మరియు ఓషధి యను పేరుతో పిలువబడినది.

ఉగ్ర ఇత్ తే వనస్పత ఇష్ట ఓజ్ఞాన మాదధా ।

అమీమాః సర్వాశ్రాతయన్ జహీ రక్షాంస్యోషధే ॥ అథ. ౧౯-౩౪ ॥

చంద్ర మరియు సోమ అను శబ్దములు పర్యాయ వాచకములు. చంద్ర వాచక నామములన్నియు 'సోమ' మను ఓషధికి కూడ కలవు. 'చప్రమాః సోమలతా భేదే' (వైద్యక శబ్ద సిన్ధుః)

అంశుమాన్ ముంజవాన్ శ్రౌన, చప్రమా రజతస్రభః ।

ఏతే సోమాః సమాఖ్యాతాః వేదోక్తైర్నామభిః శుభైః ॥ సుశ్రుత చికి. స్థానము ౨౯-౩-౬॥

ఈ విధమగు ప్రమాణములచే ఈ విషయము స్పష్టమగుచున్నది. కావున జంగిడ సోమోషధి పేరేయని దృఢమగుచున్నది. అథర్వకా. ౧౯, సూక్త ౩౪, ౩౫లో

ఆశరీకం విశరీకం బలాసం పృష్ట్యామయుమ్ ।

తక్మానం విశ్వశారదమరసాం జగ్లేడన్యరత్ ॥ అథ. ౧౯-౩౪-౧౦॥

మున్నగు మంత్రముల ద్వారా సోమరస రూప జంగిడను విషదోషనాశకము, కృత్రిమ విషక్రియలను దొలగించునది, శరీర అంగములందు సంభవించు అనేక వ్యాధులను, కఫ రోగము, పార్శ్వ పీడ, జ్వరాలు, శరీర శిథిలత్వము, హృదయ రోగములు, నేత్ర వ్యాధులు, మరియు అనేక కఠిన వ్యాధులను దొలగించునదని, ఆరోగ్య దాయకము, ఆయుర్వర్ధక మని చెప్పబడినది. ఇది వరకు తెలిపిన ౯ వ మంత్రమునందు వలె ఇది వనస్పతి మరియు ఓషధిగా ప్రయోగింపబడునది. అథ. ౧౯-౩౫-౧, ౨లో దానికి భేషజము, మరియు విశ్వభేషజ శబ్దము ప్రయోగించబడినది. దీనివల్ల స్పష్టమగునదేమన; అదియొక అత్యుత్తమ మగు ఔషధము.

ఇష్టస్య నామ గృహ్లాన్త ఋషయో జగ్లేదం యదుః ।

దేవా యం చక్రూర్భేషజమగ్రే విష్ణుర్వదూషణమ్ ॥ అథ. ౧౯-౩౫-౧ ॥

య ఋష్ణవో దేవకృతా య ఉతో వపుతేఽన్యః ।

సర్వాంస్తాన్ విశ్వ భేషజోఽరసాం జగ్లేడన్యరత్ ॥ అథ. ౧౯-౩౫-౨ ॥

జంగిడి యను ఓషధి సేవనము ఆయుర్వేదముతో వైద్యక విద్యతో సంబంధము గలిగియున్నది. ఇందు యంత్ర తంత్ర విషయ మెచ్చలను లేదు. ఆశ్రయ మేమన; విద్వాంసులగు వారు ఓషధి, వనస్పతి, భేషజము, విశ్వభేషజము మున్నగు స్పష్టమగు స్థైర ప్రయోగమును జూచుచును జంగిడ మున్నగువానిని మాయమంత్రములతో సంబంధము గలవని ఎట్లు విశ్వసించినారో!

౪. ప్లవమణి - సోమ - అథర్వక ౩-౫లో ప్లవమణి యొక్క ప్లవనగలదు. శతపథ బ్రా. ౬-౫-౧-౧ నమసరించి ప్లవ అనునది సోమము పేరు. 'సోమో వై ప్లవః'

ఈ సూక్తమునందే ౧౯ - ౩౫ - ౪వ మంత్రమునం దిట్లు కలదు.

సోమన్య షర్ణః సహ ఉగ్రమాగన్విద్రేణ దత్తో వరుణేన శిష్టః ।

తం స్రీయాసం బహురోచమాన్ దీర్ఘాయుత్వాయ శత శారదాయ ।

ఇచ్చట సోమముతో షర్ణమణి యొక్క సంబంధము అతి స్పష్టముగా గలదు. జంగిడ మణి సోమము యొక్క రసక్రియ యొక్క గుటిక (మాత్ర)యే ఐయున్నది. షర్ణమణి కేవలము ఆకుల రూపముననే యుండును.

ఓఙో దేవానాం పయః ఓషధీనాం వర్చసా మా జిన్వత్స ప్రయుచ్చన్ ॥

ఈ ఒకటవ మంత్రములో ఓషధుల పయః అనగా రసమనియును నిర్దేశించబడినది. ఈ విధముగా ఈ షర్ణమణి పత్రముల రూపముగల వానిని సేవించినట్లైన ఆయుర్వర్తకము, మరియు వ్యాధిరోహితముగా నుండగలరు.

పర్వోఽసి తమాపానః సయోనిర్వీరో వీరేణ మయా ।

సంవత్సరస్య తేజసా తేన బద్ధామి త్వామణే ॥౮॥

ఈ వినిమిదవ మంత్రములో షర్ణమణిని 'తమాపానః' శరీర రక్షణ మొనర్చునదనియు, వీర్య వర్తకమనియు చెప్పబడినది.

ఏష వై సంవత్సరో య ఏష తపతి

॥ శతపథ. ౧౪-౧-౧-౧౭ ॥

దీనిననుసరించి సంవత్సర మనగా సూర్యుడు. ఆతని తేజము కొరకు షర్ణమణిని (సోమమును) సేవించుట కిందు విధానము గలదు.

మయి క్షతం షర్ణమణే మయి ధారయాద్ రయమ్ ।

అహం రాష్ట్రస్యాభీవర్గో నిఙో భూయా సముత్తమః ॥౯॥

షర్ణమణి అనగా; సోమమును సేవించుట వల్ల ఖాత్రబలము, జ్ఞానము మున్నగు ఐశ్వర్యములు వృద్ధి యగుననియు మరియు ప్రభావశీలురు కాగలరనియు తెలియుచున్నది. ఇదే విధముగా వైద్యకగ్రంథములందును చూపబడినది.

సుశ్రుత చికిత్సా స్థానము ౨౯-౧౯-౨౪ నందొట్లు వ్రాయబడియున్నది.

ఓషధీనాం సతిం సోమం, ఉపయుజ్య విచక్షణః

దశవర్షసహస్రాణి, సాం ధారయతే తనుమ్ ।

నాగ్నిర్న రోయం న విషం, న శస్త్రం, నాస్త్రమేవ చ ।

తస్మాల్లమాయుః కఫణే, సమర్థాశ్చ భవన్తి హి ।

సాక్షోపాక్షాంశై నిఖిలాన్, వేదాన్ విష్టతి తత్వతః ॥

అనగా; ఓషధులకు నాయకుడు ఈ సోమమును సేవించువాడు గొప్ప దీర్ఘాయువు గలవాడగును. అగ్ని, జలము, విషము, అస్త్రము, శస్త్రములకు ఆతనిపై ఆయువును క్షీణింపజేయు ప్రభావముండ జాలదు. ఆతడు వేదములను సాంగోపాంగముగా అవగాహన మొనర్చు కొనుట యందు సమర్థుడగును - మున్నగునవి.

10.16 శతవారమణి వివేచనము - (ఋషభక ఓషధి)

శతవారో అనీషశద్ యజ్ఞాన్ రక్షాంసి తేజసా ।

ఆరోహన్ పర్వసా సహ మణిర్మర్త్యామనాతనః ॥ అథర్య. ౧౯-3౬-౧ ॥

అనగా; నీ శతవారమణి తన తేజముతో, మరియు (రక్షాంసి) 'రక్షితవ్యమస్మాదితి రక్షః' ఏక్రిముల నుండి మనము జాగ్రత్త పడవలసియుండునో అట్టి భయంకర రోగక్రిములను నశింపజేయును. ఇది మనుష్యులను తేజోవంతులనుగా జేయగలదు.

యే యజ్ఞాసో అర్ధికా మహాన్తో యే చ శబ్దినః ।

సర్వాన్ దుష్టానుహో మణిః శతవారో అనీషశత్ ॥ అథ. ౧౯-3౬-3 ॥

అనగా, ఏవి (అర్ధికాః యజ్ఞాసుః) చిన్ని రోగములు కలవో మరియు ఏవి (మహాన్తః) పెద్ద వ్యాధులలో, మరియు (శబ్దినః) శబ్దమునొనర్చు ఎదరులు వంటి రోగములలో వాని నన్నిటిని ఈ శతవారమణి నాశమొనర్చును. ఈ శతవారమణికి ఆయుర్వేద గ్రంథములందీయబడిన నామనిర్దేశము కూడా ఈ సూక్తము యొక్క- ఐదవ మంత్రమునందు గలదు. దానినిచ్చుట చూపుచున్నాము.

హిరణ్యశృంగ బుషభః శాతవారో అయం మణిః ।

దుష్టాన్ముః సర్వాంస్తదధ్వనాఽప రక్షాంస్యక్రమీత్ ॥

ఇచ్చుట బుషభశబ్ద ప్రయోగము ఈ శాతవార ఓషధి కొరకేయై యున్నది. దీనిని 'మనుష్యమే రోగస్తుంభక,' లేక రోగ నివారక మగుట వల్ల 'మణిః' యను పేరుతో గూడా పిలువబడినది. ఈ బుషభకము యొక్క- విశేషణము. 'హిరణ్యశృంగ' అని ఈయబడినది. దీనియర్థము 'బంగారు అగ్రభాగము గలదని యగును. శృంగభ్యాంరక్షోనుదతే ॥ మం.౨॥' రో కూడా దానికి శృంగములని నిర్దేశము గలదు. ఇట్టి ఓషధి పేరు ఆయుర్వేద గ్రంథములలో 'బుషభ' మని యున్నది. రాజనిఘంటువు నందు దాని పర్యాయ శబ్దమిట్లున్నది.

బుషభో గోసతిర్దీరో, విషాణీ దుర్ధరో వృషః ।

కకుద్ధాన్ పుంగవో వోధా, శృంగో ధుర్యశృ భూపతిః ॥

విషాణీ, శృంగీ అను పేర్లతో చూపబడినది. భావ ప్రకాశ నిఘంటువు నందు దాని వర్ణన మొనర్చుచు అది ఎద్దు కొమ్ముల వంటి ఆకాఠము గలదని చెప్పబడినది.

జీవకర్షణా జ్ఞేయా, హిమాద్రిశిఖరోద్భవా ।

రసోనకస్థవత్ కన్ధా, నిస్సారో సూక్ష్మపత్రకా ॥

జీవకః కూర్మికాకారః ఋషభో వృషభిర్జనత్ ।

ఈ ఋషభః ఓషధి (మూలిక) ఇప్పుడు దుర్లభమని చెప్పబడుచున్నది. కాని ఇది సంపూర్ణముగా లభించ దని కాదు. ఇప్పుడు సాధారణముగా లభించునట్టి 'సాలంబిళి' యనునదే ఋషభకము. ఈ విధముగా నీరెండింటి గుణము, ఆకారముల పరీక్షణము వల్ల తెలిసిపోయినది.

ఈ సూక్తమునందు ఋషభకరూప శతవారమణి శ్చయవంటి కఠిన రోగములను, రక్తదులను భక్షించు క్రిములను, గర్భ సంబంధమగు గుప్త వ్యాధులను, జ్వరము మున్నగు పురాణ వ్యాధులను నివారించునది, మరియు సంతానోత్పత్తి శక్తిని పెంపొందించునది యని చెప్పబడినది. వైద్య గ్రంథములందరిట్టి గుణమునే ఋషభక మూలికకు గూడా చూపబడినది. నిఘంటు రత్నము నందిల్లు గలదు.

ఋషభకో మధుః శీతో గర్భసన్తానకారకః ।

శుక్రధాతుకఫానాం చ, కారకో బలదాయకః ।

వృష్యః పుష్టికరః ప్రోక్తః, పితృరక్తాతిసారజిత్ ।

రక్తరుక్ కృశతా వాత జ్వర దాహక్షయాపహః ।

ఇచ్చట వేదములందలి శతవారమణి వలెనే ఋషభకమును గర్భధారకము, మరియు సంతాన కారకము, బలవీర్య వర్ధకము, రక్త వికారము, జ్వరము, దాహము, శ్చయ మున్నగు వానిని నాశమొనర్చునది యని పేర్కొనబడినది. దీనియందు, మరియు ఇతర సూక్తములందును ఏ రక్షాంసే, లేక రాక్షస, గంధర్వ, అస్పరసల శబ్దములు వచ్చియున్ననో వాని తాత్పర్యము భూత, ప్రేత, పిశాచదులు గాదు. ఇవి రోగోత్పాదములగు క్రిములను విషయమును చక్కగా దెలిసికొనవలెను. రక్షాంసే, లేక రాక్షసులను విషయముతో 'కౌషీతకీ బ్రాహ్మణము ౧౦-౪లో' ఇల్లు గలదు. "అసృగ్నాజాని హ వై రక్షాంసే" అనగా; రక్తమును ద్రావి జీవించు క్రిములు రక్షాంసే, లేక రాక్షసులని పేర్కొనబడినవి. శతపథ బ్రాహ్మణ ౧౦-౫-౨-౨౦ ననుసరించి

"గ్ధృశత్యస్పదుః ఉపాసతే" అనగా వానసవచ్చ స్తైవములందుండు సూక్ష్మ క్రిములను అపురలని యందురు. ఈ సూక్ష్మ క్రిములు రోజు (గురూ) వంటి సుగంధిత పుష్పములందుండును. పూలుగోసి వెంటనే ముక్క సమీపమున నుంచి వాసన పీల్చిన తోడనే నాసికానాళము లందు చొచ్చుకొని పోయి మస్తిష్కమునందు జీరి పలురోగముల నుత్పన్న మొనర్చును.

గంధర్వకృమిః - 'రూపమితి గంధర్వా ఉపాసతే' ॥ శత. బ్రా. ౧౦-౫-౨-౨౦॥

అనగా; రూపమును సేవించునట్టి, లేక రూపముపై పడిపోవు క్రిములను గంధర్వము లని యనెదరు.

పిశాచకృమిః - శబ్ద కల్పద్రుమ మందు పిశాచమును వర్ణించుచు ఇల్లు గలదు.

పిశితం మాంసమ్, అశ్వాతీతి పిశాచః॥

వాచస్పత్య బృహదభిధానములో 'పిశాచ' శబ్ద నిరుక్తమొనర్చుచు ఇట్లు చెప్పబడినది

పిశితం మాంసమ్ ఆచామతీతి పిశాచః ॥

ఈ వ్యుత్పత్తులనుసరించి మాంసమునుదీను, లేక మాంసమును నాకివేయు క్రిములను గూడ పిశాచము లందురు. దిగువ ఆధ. ౫-౨౯-౫ మంత్రములో.

యదస్య హృతం విహృతం యత్పరాభృతమ్ ఆత్మన్ జగ్ధం యతఃపత్ పిశాచైః ।

తదగ్నే విధ్వాన్ పునరాభరా త్వం శరీరే మాంసమునుమేరయామః ॥ అ. ౫-౨౯-౫॥

ఈ మంత్రము ద్వారా పిశాచములన, మాంస భక్షకములు, మాంసమును నాకునట్టి సూక్ష్మ క్రిములను అర్థమును సంపూర్ణముగా బలపరచుచున్నది పిశాచ క్రిములు మనుష్యుని మాంసమును నాకివేయుట, పీకివేయుట, శరీరము నుండి వేరు చేసి తినివేసినచో ఆ శరీరమందు ఈ మూలిక ద్వారా అగ్నిని నింపి - గాయములను నింపి స్వాస్థ్యమును గలిగించవలెను.

ఈ విధముగా రాక్షస, అప్పుర, గర్వర్య, పిశాచాది రోగోత్పాదక సూక్ష్మ జంతువులు, లేక క్రిములు ఋషభక, లేక శాతవారమణి ఓషధుల ప్రయోగముచే నశించి మనుష్యులకు ఆరోగ్యము గలుగనని స్పష్టమగుచున్నది ఈ విషయము గారడి, చేతబడి, మంత్ర తంత్రములకు సంబంధించినది గాదు.

వరణ మణిః - అధర్వ. ౧౦-౩ రో వరణ మణిని గూర్చిన వర్ణన గలదు. ఈ సూక్తము నందలి మూడవ మంత్రములో వరణమణి 'విశ్వభేషజః' అనగా, సకల వ్యాధుల నివారకౌషధ మని చెప్పబడియున్నది.

అయం మణిర్వరణో విశ్వ భేషజః ॥ అధ. ౧౦-౩ ॥

తతో నో వారయిష్యతేఽయం దేవో వనస్పతిః ॥ అధ. ౧౦-౩-౮॥

ఇది వ్యాధినివారక వనస్పతియని చెప్పబడినది.

అయం మే వరణ ఉరసి రాజా దేవో వనస్పతిః ।

స మే శత్రూన్ వి బాధతామ్ ఇన్ద్రో దమ్యానివాసురాన్ ॥ అ. ౧౦-౩-౧౧॥

ఈ శబ్దముల ద్వారా వరణమును వనస్పతి యని సంబోధన మొనర్చుచు దానిని వక్షమునకు అభ్రకమువలె కవచము జోసికొని ధరించవలెనని నిర్దేశించబడినది. ఇది హృద్రోగములకు దూరమొనర్చును. ౫వ మంత్రముందును వరణమునకు వనస్పతి శబ్దమును ప్రయోగించుచు ఇది రోగనాశకమని స్పష్టపరచబడినది.

వరణో వారయాతా అయం దేవో వనస్పతిః ।

యక్షో యో అస్మిన్నావిష్టస్తము దేవో అధారయన్ ॥ అ. ౧౦-౩-౫॥

ఈ వర్ణపలన్నిటిని జూడ వరణమును పేరుగల ఒక వనస్పతివని స్పష్టమగుచున్నది. దీనిని వ్యావహారిక భాషలో 'వరణ' మరియు ఆయుర్వేద గ్రంథము లందు దీనిపేరు వరుణ, మరియు వరణయని గలదు. భావప్రకాశ నిఘంటువులో

“వరుణో వరణః సేతుః, తిక్తశాకః కుమారకః”

నిఘంటు రత్నములో దాని గుణములిట్లు వర్ణింపబడియున్నవి.

వరుణః కృషిన్ రక్తదోషం శీర్షవాతం మూత్రాఘాతం చ హృద్గుణమ్ ।

హృద్ రోగం నాశయత్యేవ ॥

అనగా; ఈ వరుణ, లేక వరణ కృమి, రక్త దోషములు, శిరోవాతములు, మూత్ర దోషములు, హృద్రోగములు ముచ్చగువానిని దొలగించగలదు. రోగస్థంభకముగల చేతనే ఇది మణియను పేరుతో బిలువబడినది. ఎల్లన; 'మన-స్తంభే' యాధారముపై ఇది వరకు చెప్పుబడియుండెను. దీని ప్రయోగము లేత చిగురుల రసము వస్త్రమునకు పట్టించి పట్టివలె వేయవలెను. ఓషధి రూపములో మాత్రము జీని సేవించవలయును. ఇట్టి ప్రయోగముల వలన చాల లాభముండును. దీనియందును మంత్ర తంత్రములు లేవు.

వైద్య మొనర్చువారు ఈ వనస్పతి వంటివాటిని అజ్ఞానము, భయము మున్నగు వానిని నివారించు 'వరములు' లను గూడా 'వరణ' మని పేరుతో బిలుచుకొనవచ్చును.

10.17 దర్శమణి (లభకము)

అథర్వ. ౧౯-౨౮, ౨౯-౩౦-౩౨ లందు దర్శమణి వర్ణనము గలదు. ౩౨-౧ యందు ఈ విధముగా స్పష్ట పరచబడియున్నది. 'దర్శో య ఉగ్ర ఓషధిః' అనగా దర్శ ఒక ఉగ్రమగు ఓషధి. ౩౨-౩లో 'దర్శ' కొరకు 'దివి తే తూలమోషధే' అని ఓషధి శబ్ద ప్రయోగము వచ్చినది. ౩౨-౧౦లోనిది ఓషధులందు శ్రేష్ఠము, రక్షకము, అని గలదు.

‘సపత్నవో శతకాణ్డః సహస్యాన్ ఓషధీనాం ప్రథమః సం బభూవ ।

స నోఽయం దర్శః పరిపాతు విశ్వతః ॥

ఈ ప్రకారముగా ఇది ఓషధి రూపమని స్పష్టమగుచున్నది. ఈ దర్శ శబ్దమిచ్చుట కుశ, తృణము, గడ్డి వాచకములు గావనియు స్పష్టమగుచున్నది. ఇది 'దృఢలిభ్యాం భః' ఉణాదికోశము ౩-౧౫౧ ॥ చే నిది సిద్ధించుచున్నది. మరియు నిది రోగములు, మరియు శత్రువులను చిన్నా భిన్నమొనర్చునట్టి ఏదోయొక వజ్ర రూప వస్తువునకు ప్రయుక్తమగుచున్నది. రాజనిఘంటువు ౨౩లో దర్శ వజ్ర వాచకముగా కూడా జూపబడినది. 'దర్శే చ కుశకే వజ్రమ్' అభ్రకము కూడా వజ్రమును పేరుతో పిలువబడినది.

నిలాభ్రం దర్శురో నాగః పిహికో వజ్ర ఇత్యసి ॥ రాజనిఘంటువు. వ.౨౩॥

దర్శ శబ్దమీ సూక్తము లందు అధికముగా అభ్రక వాచకముగా నున్నది. దీని గుణములకు ఆయుర్వేదముందు ఈ సూక్తములో వర్ణించబడిన గుణములకు చక్కని సామ్యము గలదు.

అ. అథర్వ గ్-౧౮-౧౮-౧౮లో దర్శ విషయములో ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది. 'ఇమం బధ్వామి తే మణిం దీర్త్యయుత్నాయ తేజసే', భావప్రకాశ నిఘంటువు నందును అభ్రకము 'అభ్రం కషాయం మధురం స్పశితం, ఆయుఃకరం, ధాతువివర్ధనం చ' మున్నగు వాని ద్వారా ఆయుర్వర్ధకమని తెలుపబడినది.

ఆ. అథర్వ. గ్-౩౩-౪లో దర్శ విషయములో 'బధ్వామి జరసే నస్తయే' । అనియు, భావ ప్రకాశ నిఘంటువు నందు అభ్రక విషయములో 'దృఢయతి వపుః' అనగా; అభ్రకము శరీరమును దృఢముగా నొనర్చు ననియును వ్రాయబడినది.

ఇ. అథర్వ గ్-౩౨-౧౮లో దర్శ విషయమున 'సహస్రస్థ ఉత్తిరః' వేలాది స్థర్ధములు గలది. ఈ విషయమే శాలిగ్రామ నిఘంటువు నందు అభ్రక విషయములో 'అభ్రకం.... అజ్ఞం వ్యోమఘనం, శుభ్రం, బహుస్థం ఘనాహ్వయమ్'

ఈ బహు పత్రమను శబ్దము 'సహస్రస్థ'కు అనువాదమే.

ఈ. 'దర్శణ దేవజాతేన దివిష్టమేన శశ్వదిత్' ॥ అథ గ్-౩౨-౭లో ఇట్లు గలదు.

ఇచ్చట దీనిని ద్యులోకమునందు స్తంభింపబడినది అనగా; వేలాడబడినది అని చెప్పుబడినది. ఈ విషయమే భావప్రకాశ నిఘంటువులో అభ్రక విషయక వర్ధననుం దిట్లున్నది.

గగనాత్ స్థలితం యస్మాద్, గగనం చ తతో మతమ్॥

ఇదే విధముగా అనేక ఇతర విషయములందును సమానత్వము గలదు. దీనివల్ల వైదిక ద్రభ శబ్దము భౌతిక దృష్టితో ఆయుర్వేదోక్త అభ్రక వాచకమే. దీనిని కవచ రూపములో ధరించుటకు, ఓడలందు గాజు (అద్దము)ల స్థానములో బిగించుటకు, మరియు వజ్ర రూపములో నుండుటచే అస్త్రశస్త్రాదుల నిర్మాణ యోగము లందు గలుపుట వల్లను ఇది సంగ్రామము మున్నగు వాని యందుపయోగింపబడును. భావప్రకాశ నిఘంటువు నందు దర్శర జాతి అభ్రక విషయమునందిట్లు వ్రాయబడియున్నది.

దర్శరం త్వగ్నినిశ్చైతం, కురుతే దర్శరధ్వనిమ్ ।

గోలకాన్ బహుః కృత్వా, స స్యాన్మృత్యుప్రదాయకః ।

ఈ దర్శర జాతి అభ్రకమును అగ్నియందు వేసినచో అది గడగడయను ధ్వనిని గలిగించును. దీనిని పెద్ద పెద్ద పిరింగిగుండ్లగా జేసి ప్రత్యర్థులను మృత్యులోకమునకు బంపవచ్చును. ఇట్టి స్థితియందు ఈ యభ్రకమును యుద్ధములలో అత్యంతపయోగ మని తెలుపుట, దానిచే నిర్మించబడిన కవచములను ధరించుట పూర్తిగా ఉచితమే.

ఈ విధముగా అథ. ౧౯-౩౨లో వర్ణించబడిన ఔదుంబరముగే మేడి సమూహవాచకము, ఫాలముగే కృషి వాచక, మరియు అస్త్రముగే వ్యాఘ్రసఖము (పులిగోరు) ను తాపిన శస్త్రము వ్యాఘ్రసఖాది వాచకములు. ఇట్లు వివేచనమొనర్చుటచే జ్ఞానము గలుగును. గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే మణి బంధ విషయమంతటితో విరమింతుము.

శరీర రక్షణము, మరియు ఆరోగ్య దృష్టితో ఈ మణులను ధారణమొనర్చుటను గూర్చి వర్ణింపబడినది. సుశ్రుత సూత్ర స్థానము అ. ౪౬లో సువర్ణాది వర్ణములం దిట్లుగలదు.

ముక్తావిద్రుమన శ్లేష్మ వైడూర్య స్ఫటికాదయః ।

చక్షుస్యో మణయః శీతా లేఖనా విషసూదనాః ॥

పవిత్రా ధారణీయాశ్చ, పాపలక్ష్మీనులాపహః ॥

అనగా; ముత్యములు, పగడములు, వజ్రములు, వైడూర్యములు, స్ఫటికములు మున్నగు మణులను ధరించుటవల్ల నేత్రముల వేడిని బోధోద్ధరి, వాని శక్తిని వృద్ధిపరచును. మనస్సునందు పవిత్రతను గలిగించి అందము నభివృద్ధి పరచును. విషములను హరించును. దీనియందును గారడీ మాయ మంత్ర తంత్రముల విషయ మేదియును లేదు.

10.18 కృత్యా మరియు అభిచారము

కృత్యా శబ్దము 'కృశ్' - 'హింసాయామ్' అను ధాతువుచే సిద్ధమైనది. దీనియర్థము శత్రువులను, శత్రు సైన్యములను హింసాక్రియల ద్వారా పట్టు బెట్టుటకు ప్రయోగింప బడుటయని-

అభిచార ప్రయోగము వలన అది శత్రువుల శరీరమందు చేరి వారిని రోగగ్రస్తుల నొనర్చి చంపివేయుట యందు సమర్థత గలిగియుండును. శబ్ద కల్ప ద్రుమ మందు అభిచారమునకీ యర్థమున్నది. 'అభిచారః అభిముఖ్యేన శత్రువధార్థం చారః కార్యకరణమ్' అనగా శత్రువులను నాశమొనర్చు కార్యములందు అది ఆక్రమణ రూపమున గాని, ఇతర రూపమునందుగాని కృత్యా, మరియు అభిచార సంబంధము యుద్ధ విద్యతో గూడియున్నది. కావున అట్టి వాని సంబంధములో విశేష జ్ఞానము క్షత్రియుల (సైనికుల) కుండవలెను. కౌటిల్య అర్థ శాస్త్రము నందు పురోహితుల విషయములో ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

పురోహితపురుషాః కృత్యాభిచారం బ్రూయః ।

అనగా; పురోహితుడు రాజా, మరియు పరివారమునకు కృత్యా, మరియు అభిచారముల విషయములో అవశ్యక విషయము లన్నింటిని చక్కగా బోధింపవలయును. అథర్వ ౧-౫-౫ ఆధారముతోనే కౌటిల్యాచార్యుడు ఈ విషయమును తన గ్రంథమునందు వ్రాసియున్నట్లు దెలియుచున్నది. ఆ మంత్రములో

తే మే దేవాః పురోహితాః ప్రతీచీః కృత్యాః ప్రతిసరైరజన్తు ।

॥ అ. ౧-౫-౫ ॥

అనగా; విద్వాంసుడగు పురోహితుడు శత్రువుల ద్వారా ప్రయోగింపబడిన హింసక క్రియలకు ప్రతీకార మొనర్చవలయును. ఈ కృత్యులు నివారణమునకై అనేక ఓషధులను, మణుల ననుభవించ జేయవలె ననియును చూపబడినది. ఉదాహరణార్థము అ. ౧౯-౩౪-౪లో జంగిడమణి, లేక సోమ విషయమునందిట్లు గలదు.

‘కృత్యా దూషణ ఏ వాయుసుథో అరాతి దూషణః ।

అథో సహస్వాన్ జగ్లేడః స్రణ ఆయుంషి తారిషత్ ॥

కృత్యాదూషిరయం మణిరథో అరాతిదూషిః ।

అథో సహస్వాన్ జగ్లేడః స్రణ ఆయుంషి తారిషత్ ॥

అనగా; ఈ సోమ, కృత్యం హింసక క్రియలను నాశమొనర్చు, మరియు ఆయుర్వర్ధకములు నగు ఓషధులను అధర్వ. ౮-౭-౧౦ యందును చక్కగా వర్ణింపబడి యున్నది.

ఉన్ముజ్జన్తిర్వి వరుణా ఉగ్రా యా విషదూషణీః ।

అథో వరానాశనీః కృత్యా దూషణీశ్చ యాస్తా ఇహోయన్వోషధీః’ ॥ అ. ౮-౭-౧౦ ॥

ఇచ్చట విషనాశకారి ఓషధులు కృత్యానాశనీ యనబడినవి. దీనివల్ల శత్రు సైన్యముల నాశమొనర్చబడుటకు అగ్ని ద్వాారా విష ఓషధులను, మరియు ఖనిజ పదార్థముల ప్రయోగమునకే కృత్యా యని తెలియుచున్నది

అమా కృత్యా సాస్మానం యస్తేనాన్యం జిహాంసతి ।

అశ్వానస్తస్యాం దగ్ధాయాం బహులాః ఫల్కరీకృతి ॥ అధర్వ. ౪-౧౮-౩ ॥

ఈ మంత్రముతో ఇల్లు తెలియుచున్నది. హింసారూప ప్రయోగమును రహస్య స్థానము నందు సిద్ధ పరచుకొని హింసాకారక ప్రయోగము ద్వారా శత్రు నాశమొనర్చబడును. అట్టి కాలినట్టి కృత్యా యందు అనేక రకములగు మణిశిల, పాలాసియం మున్నగు శిలలను మార్గమొనర్చు ఫల్క శిల్పము పడే పడే లేక అత్యంత మొనర్చుచున్నది.

యాః కృత్యా అగ్లేరసీర్వాః కృత్యా ఆసురీర్వాః ।

కృత్యాః స్వయం కృతా యా ఉ వాన్యేభిరాభుతాః ॥ అథ. ౮-౫-౯ ॥

ఇట్టి మంత్రముల ననుసరించి ఈ కృత్యములు రెండు విధములని తెలుపబడినది ౧. ఆగ్లేరసీ, స్సోటక పద్ధతిములచే నొడిచి. ఇది పడిన గృహభవనాదులు ముక్తచెక్కలగును. మరొకటి విష వస్తువులతో గూడి మానవులను నాశమొనర్చి వేయుదానిని ఆసురీయందురు.

అనయాహమోషధ్యా సర్వాః కృత్యా అదూదుషమ్ ।

యాం క్షేత్రే చక్రుర్యాం గోషు యాం వా తే పురుషేషు ॥ అథ. ౪-౧౮-౫ ॥

క్షేత్రములందు, గోవులమందలందు, మానవ సమూహములందు, ఈ కృత్యా (హింసక క్రియ)ను ప్రయోగించినచో ఓషధుల ద్వారా వేను దానిని నిర్వీర్యమొనర్చి వేయుదును. అని ఈ మంత్రము ద్వారా చెప్పుబడినది. ఇచ్చట మాయమంత్రముల ద్వారా గాక ఉత్తమ జంగిడ మున్నగు ఓషధుల ద్వారా కృత్యా వంటి విష ప్రయోగములను వ్యవమొనర్చి వేయుదు’ నని చెప్పుబడినది.

యత్ తే పితృభ్యో దదత్ యజ్ఞే వా నామ జగ్మహే ।

సక్షేశ్యాత్పరస్మాత్ పాపాదిమా ముఞ్చన్తు త్వాషధీః ॥ అధ. ౧౦-౧-౧౧ ॥

దేవససాత్ పిత్ర్యాన్నాను గ్రహాత్ సందేశ్యాదభినిష్క్రూతాత్ ।

ముఞ్చన్తు త్వా వీరుధో వీర్యేణ బ్రహ్మణ ఋగ్విః పయస ఋషీణామ్ ॥ అధర్వ. ౧౦-౧-౨౨ ॥

ఈ మంత్రములందు ఓషధీః, వీరుధః శబ్దముల ప్రయోగము ద్వారా కృత్యల మరియు ఘాతక క్రియల ప్రభావము నంతయును ఓషధుల ప్రయోగము ద్వారా మరియు (బ్రహ్మణా) జ్ఞానాదుల ద్వారా దూరమొనర్చు ఉపదేశము గలదు. ఈ బ్రహ్మ శబ్దము ఇతర వేదముల వలె అధర్వ వేదముందును అనేక స్థలములందు వచ్చియున్నది. దీనియర్థము, పరమేశ్వరుడు, వేదము, లేక జ్ఞానమని యగును. కాని ఆశ్చర్య విషయ మేమన; 'బ్రహ్మంపిష్ఠ' మున్నగు పాశ్చాత్య ఆనువాదకులు తమ అజ్ఞాన వశమున దీనియర్థము సర్వత్ర, Charm లేక గారడీ (జారు) అని చేసినారు.

నిరపరాధులపై ఈ ఘాతక క్రియా ప్రయోగము సంపూర్ణముగా నిషిద్ధము. అది అతి భయంకర పరిణామము గలిగించునదై యుండును. కావున ఏమరుపాటున కూడా చేయవలదు. ఈ విషయము అధర్వ. ౧౦-౧-౨౯ లో,

అనాగోహత్యా వై భీమా కృత్యే మా నో గామశ్శం పురుషం వధీః॥

యత్ర యత్రాసి నిహితా తతస్త్యైష్టాపయామసి పల్లాజ్ఞఘీయసీ భవ ॥ అధర్వ. ౧౦-౧-౨౯ ॥

ఈ మంత్రము అత్యధిక మహాత్మ్య పూర్ణమగు శబ్దముల ద్వారా హెచ్చరింప బడినది. వీనియందు గోవులను, అశ్వములను, మరియు నితర పశుసంపదలను, నిరపరాధ వ్యక్తులను ఈ ఘాతక క్రియల ప్రయోగము ద్వారా నాశమొనర్చుట అతి భయంకర పరిణామమని దెలుపబడినది. అట్టి కృత్యాల ప్రతీకారమొనర్చుటయు అత్యవశ్యకమని తెలుపబడినది. ఈ ప్రకారము వీని ప్రయోగము రక్షాత్మకము, లేక Defensive ఐ యున్నది. స్వయముగా ఆక్రమణాత్మకము, లేక Offensive కాదు. ఇది ఈ మంత్రముల నిరంతరాధ్యయనము వల్ల సప్తపదాలదు. బ్రహ్మోస్త్రము, ఆగ్నేయోస్త్రము, వైద్యుతాస్త్రము, సౌమ్యోస్త్రము, వాయవ్యోస్త్రము మున్నగు వాని ప్రయోగము. ఈ రక్షాత్మక భావము చేతనే 'కృత్యా' నివారణార్థము చూపబడియున్నది. ఇదియును యుద్ధము మరియు శస్త్రాస్త్ర విద్యలతో సంబంధముగల విషయమే. దీని గారడీ, చేతబడి, మంత్రతంత్రములు తామెత్తు (క్రియ Charms, Amulets, Sorcery మున్నగు పేర్లొనగి, వానినినమ్ముట గొప్ప అజ్ఞానము, మూర్ఖత్వమగును.

10.19 అభిచారము

అభిచారము యొక్క శబ్దార్థము ఎవరి శరీరముపైనను ఆక్రమణమొనర్చుట, లేక శరీరములో ప్రవేశించి, దానిని దివసీయుట వంటి విషప్రయోగము. దీనిని శబ్ద కల్పద్రుమము మున్నగు వాని యాధారముతో ఇది వరకు తెలుపబడినది. ఇట్టి హానికారక క్రియలనుండి తప్పుకోనుటకు రెండే ముఖ్య ఉపాయములుగలవు. వీనిని

ఉన్మోచనము మరియు ప్రమోచనములను నామములతో వేదము లందు పేర్కొనబడియున్నది. అధర్వ వేదమునందు.

యత్ త్వాభిచేరుః పురుషః స్వో యదరణో జనః ।

ఉన్మోచనప్రమోచనే ఉభే నాచా వదామి తే ॥ అధర్వ. ౫-౩౦-౨ ॥

ఈ సందర్భములు, లేక ఇతరులు ఏ అభిచార క్రియను ప్రయోగించినారో, దాని ప్రతీకారార్థము వైద్యుడ నగునేను ఉన్మోచన, మరియు ప్రమోచన క్రియల నుపదేశమునర్పదను. ఉన్మోచన మనగా విషమయ పదార్థములను వమనము, మరియు విరేచనము (వాంతి భేదు)ల ద్వారా వెలుపలకి నెట్టి వేయుట, మరియు నా విష ప్రభావమును ఘృతము, లేన మున్నగు వాని ప్రయోగముచే లోలోపలనే శాంత మొనర్చివేయుట, సుశ్రుతకల్పస్తానము ౧-౭౫, ౭౬లో ఈయుపాయ వర్ణనము గలదు.

మహాసుగందమగదం యం ప్రవక్ష్యామి తం భిషక్ ।

పానాల్లేషనస్యేషు నిదధీతాజ్ఞనేషు చ ।

విరేచనాని తీజ్ఞాని కుర్యాత్ప్రచ్ఛదాని చ ॥ సు.క.స్తా. ౧-౭౫-౭౬ ॥

అతి సుగంధితము, శీతలత్వము గల ఓషధులను (ద్రాగించుట, లేవమొనర్చుట, మరియు నాస్యము, అంజనముల వంటి వైద్యక ఉపాయముల నొనర్చవలెను. విరేచనము (భేది) మరియు ప్రచ్ఛదనము (వాంతి లేక నమనము) ల ద్వారా విషమయ పదార్థములను బయటికి దీసి వేయవలెను.

ఈ రెండు క్రియలు, లేక వాని ప్రతీకార క్రియలు వైద్య విద్యతో సంబంధము గలవి. వీనికి కల్పితముగ తాంత్రిక గారడీ మంత్ర తంత్రములతో ఎలాటి సంబంధమును లేదు. అధర్వ వేదములో గల ఓషధులు, సంకల్పములు, మార్దనములు, ఆదేశములు, మణిబంధన కృత్యా అభిచారముల ప్రతీకారమునకు సంబంధించిన వర్ణనలు సంపూర్ణముగా వైజ్ఞానిక, మనోవైజ్ఞానికములు. వానిని మంత్ర తంత్రములు, చేతబడులు, లేక Charms, Amulets, or Sorcery అని వేదములు చెప్పుచున్నట్లుగా వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు, బ్లాంఫీల్డు, హిట్టినీ మున్నగు పాశ్చాత్య విద్వాంసులు చెప్పుట వారి అవివేకము గాక మరేమగును?

10.20 బ్లాంఫీల్డు యొక్క భయంకరమైన పారపాటెట్లు

బ్లాంఫీల్డు యొక్క అధర్వ వేద విషయక పుస్తకము 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులకు అత్యంత ప్రామాణికమైనది. ఈ విషయములో స్వయముగా దానియందు గొప్ప అశుద్ధములు, అసత్యములు గలవు. బ్లాంఫీల్డు Charm శబ్దమును సంపూర్ణముగా అనావశ్యక రూపములో ప్రయోగ మొనర్చి వైదిక శిక్షల మహత్వమును కించపరచు ప్రయత్నమొనర్చినాడు. ఉదాహరణము;

Hymns of the Atharvaveda by Bloomfield లో అన్నిటికన్న ముందు అధర్వ వేదము ౫-౨౨ యొక్క అనువాదము నిచ్చుచు Charm against Takman (fever) and related diseases అను శీర్షిక

నిచ్చినాడు. ఐనుప్పటికి ఇచ్చుట బుగ్గంఫీల్డు జ్వరాదుల చికిత్స ఓషధుల ద్వారా యని యుండినను తన అనువాదము నందు

The Takman that is spotted, covered with spots, like reddish, sediment, him thou (O Plant) of un-remitting potency, drive away down below.

ఇదే విధముగా ౧-౨౨లో పాండు రోగ చికిత్సను గురించిన వర్ణన గల చోట ఈ బుగ్గంఫీల్డు దానికి క్రింది శీర్షిక నిచ్చినాడు.

Charm against jaundice and related disease. P.7

అనగా పాండు రోగము, తత్ సదృశముగ వ్యాధులకు విరుద్ధముగా గారడీ

౬-౧౦౫లో కాస, లేక దగ్గు చికిత్స గురించిన వర్ణన యుండుగా బుగ్గంఫీల్డు దానికి 'షక్షపాతముతో' *Charm against cough* అనగా దగ్గు అను దానికి విరుద్ధముగా గారడీ అనుశీర్షిక నిచ్చినాడు.

ఇదే విధముగా అ. ౨-౮ యొక్క అనువాదమునిచ్చు బుగ్గంఫీల్డు దాని కొసగిన శీర్షిక *Charm against hereditary disease* ఆ సూక్తమునందు వంశపరంపరాగత రోగముల చికిత్స గురించి స్పష్టమైన వర్ణన యున్నది. ఇది స్వయముగా బుగ్గంఫీల్డు అనువాదముతోనే ఈ విషయము స్పష్టమగుచున్నది. ౩వ మంత్రానువాదమును జూడుడు.

With the straw of thy brown barley, endowed with white stalks, with the blossom of the sesame-may the Plant, destructive of Kshetriya (hereditary disease) shine the Kshetriya away.

ఆ ౪-౧౭ యొక్క దేవత అపామార్గో వసస్థుతిః. దీనియందు అపామార్గ (ఉత్తరేణు) పేరు గల ఓషధి గుణముల వర్ణన గలదు. మరియు ప్రథమ, ద్వితీయ, అష్టమ మంత్రములందు అపామార్గ పదముతో ఓషధి శబ్దము ప్రయోగించబడినది.

ఈశానాం త్వా భేషజానాముజ్ఞేష ఆ రభామహే ।

చక్రే సహస్రవీర్యా సర్వస్యా ఓషధే త్వా ॥ ౪.౧౭-౧ ॥

బుగ్గంఫీల్డు దీని యనువాదము నిల్లు జేసియున్నాడు.

We take hold, O Victorious one of thee, the mistress of remedies. I have made thee a thing of thousand fold strength for every one, O Plant.

సత్యజితం శపథయావసీం సహమానం పునః సరామ్ ।

సర్వాః సమహ్య ఓషధీరితో నః పారయాదితి ॥ ౪.౧౭-౨॥

దీనికి బుగ్గంఘీల్లు జేసిన యనువాదమిట్లు న్నది.

Her, the un-faillingly victorious one, that wards off curses, that is powerful and defensive; (her and) all the plants have I assembled, intending that she shall save us from this trouble.

అపామార్గ ఓషధీనాం సర్వాసామేక ఇన్ వశీ ।

తేన తే మృజ్మ అస్థితమథ త్వమగదశ్చర ॥ ౪.౧౭.౮ ॥

దీనియనువాదము బుగ్గంఘీల్లు జేసినదిట్లు గలదు.

The apamarga is sole ruler over all plants, with it do we wipe mishap from thee; do thou then live exempt from disease.

ఓషధుల పేర్లు మరియు వాని గుణ ధర్మములు ఈ విధముగ వర్ణించి యుండగా బుగ్గంఘీల్లు దీని శీర్షికను ఈ క్రింది విధముగా నిర్ణయించినాడు.

Charm with the apamarga plant, against sorcery, demons and enemies.

అనగా అపామార్గ ఓషధి ద్వారా భూత, ప్రేత, రాక్షసులకు, మరియు శత్రువులకు విరుద్ధముగా ఒక గారడీ బుగ్గంఘీల్లు మస్తిష్కమునందు అధర్మ వేదమందలి గారడీ ఆతని తలలో భూతము వలె కార్యమొనర్చినది. ఓషధుల పేర్లు, వాని గుణముల వర్ణనములు స్పష్టముగా వేదములందుండగా ఆతడు భూత, ప్రేత, రాక్షసులని భ్రమపడినాడు. దిగువ మంత్రములందు ఇతర సూక్తములందు ఆతనికి గారడీ మున్నగు ప్రయోగములేగానిచ్చించినవి. ఓషధుల మంత్రముతో ఈ అపామార్గ (ఉత్తరేణి) ఓషధి ద్వారా నిమ్మ వ్యాధులు మున్నగువాని చికిత్సలు చూపబడినవి.

ఘృధామారం తృష్ణామారమగోతామనపత్యతామ్ ।

అపామార్గ త్వయా వయం సర్వం తదపమృజ్యహే ॥

బుగ్గంఘీల్లు దీనియనువాద మిచ్చినదిట్లు.

Death from hunger and death from thirst, poverty in cattle, and failure of off-spring, all that, O apamarga, do we wipe out with thee.

ఈ మంత్రముతో (ఘృధామారమ్) ఆకలిని చంపు వ్యాధులు, అగ్నిమాన్యము (తృష్ణామారమ్) తృష్ణ అనగా దాహమును చంపునట్టి రోగములు, వమనము, అలసటను గలిగించు వ్యాధులను, (అగోతామ్) వంధ్యత్వమును దొలగించి స్త్రీలను సంతాన వంతులుగా జేయువర్ణనగలదు. ఇట్టి స్త్రీ 'సా సమూక్షేమకా భవ' ॥ అథ. ౩-౨౩-౪ ॥ లో 'గో' అనియనబడినది. కావున. 'అగోతా'యను శబ్దమున కిచ్చుట వంధ్యత్వము, లేక గొడ్డుమోతు తనమని తాత్పర్యము. కాని *Poverty in Cattle* వంటిది బుగ్గంఘీల్లు చూపినాడు. (అనపత్యతామ్)

సంతానమును గాకుండజేయు రోగము మున్నగు వాని నన్నింటిని అపామార్గ ఓషధి ద్వారా తొలగించవచ్చును. ఇట్లు ఆయుర్వేద వైద్య గ్రంథములందు ఈ అపామార్గోషధి విషయమునందిట్లు గలదు.

అపామార్గః సరస్వీక్లో దీపనస్తకకః కటుః ।

పాచనో రోచనశ్చక్షిణః పాచనో రోచనః ॥

నిహన్తి హృద్రుజాః పూర్ణార్థః - కట్టకూలోదరాపచీః ॥ భావప్రకాశ నిఘంటువు ॥

గృహీత్వా శుభనక్షత్రే, త్వపామార్గస్య మూలకమ్ ।

గృహీత్వా లక్షణామూలం, ఏకవర్ణగణం పయః ।

పీత్వా సౌ లభతే గర్భం, దీర్ఘజీవీ సుతో భవేత్ ॥ దత్తాత్రేయ తంత్రము ॥

ఈ వచనము లందు శ్లేత అపామార్గము (తెల్ల ఉత్తరేణి) ఆర్కా (అపారా) ఉదర వ్యాధులను, వాంతులను దొలగించునది, రుచిని బుట్టించునది, జ్వరమును వృద్ధి పరచునది, అగ్ని దీపనమును గలిగించునదని చెప్పబడినది. ఇది వంద్యత్యమును కూడ దూరమొనర్చునదియును చెప్పబడినది. ఈ స్థితియందు ఈ యోషధి ప్రయోగమును గారడీ (Charm) ప్రయోగమని పేరిడుట ఎంతటి భ్రాంతిజనకమో చూడుడు.

అధర్వ . ౪-౮లో రాజ్యాభిషేకము మున్నగు వానిని గూర్చి ఎంతో ఉత్తమమైన వర్ణన గలదు. ౪వ మంత్రములో రాజును సంబోధించుచు 'విశస్త్వా సర్వా వాస్తవస్' ప్రజలెల్లరును నిన్ను కోరుదురుగాక అనియుండా 'బృహస్పతి' దీని యనువాదము "All the clans shall wish for thee" ఈ విధముగా నొనర్చియు దీని శీర్షిక 'Charms pertaining to Royalty' (రాజకర్మాణి) అనగా; రాజ్య విషయక గారడీ, మాయ అని పేర్కొనినాడు. ఇది ఎంత నివృత్త భావమో చూడుడు. అధర్వ వేద. 3-౪వ మంత్రమున రాజనెన్నుకొను విషయములో అత్యుత్తమ ప్రతిపాదన గలదు. ఈతని అనువాదమందు చక్కని ప్రజాతంత్ర ఆదర్శముల వర్ణనలభించుట ఆసంభవమే. దీనియందట్లు చెప్పబడియున్నది.

'త్వాం విశో వృణతాం రాజ్యాయ త్వామిమాః ప్రదేశః పశ్యదేవీః ।

వర్షన్ రాష్ట్రస్య కకుది శ్రయస్య తతోప ఉగ్రో విభజా మమావి? ॥ 3-౪-౨ ॥

దీనియనువాదము బృహస్పతి ఇట్లొనర్చినాడు.

Thee the clans, thee these regions shall choose for empire; Root thyself up on the height, the pinnacle of royalty. then do thou mightily, distribute goods among us.

ఇద్రీత్ర మనుష్యాః సరోహి సంహ్యజ్ఞాస్తా మరుణైః సంవిదాః॥

దీనికి బృహస్పతి అనువాదము :- *O Indra, come thou to the tribes of men, for thou hast agreed, concordant with the Varunas (as if the electors) అని చేసినాడు. వరుణుల అర్థము*

ఎన్నుకొనువారు *electors* ఓటర్లు అనియే యగును. కాని బుగ్గంఫీల్డు వ్యర్థముగా *As if* అనుదానిని ప్రయోగించినాడు. ఇవన్నియునుండూ బుగ్గంఫీల్డు *Charms pertaining to Royalty* అనూ; రాజకర్మ నిషయక గారడీ అను శీర్షిక నిచ్చి దీనిమహత్వమును స్పష్టమొనర్చి యల్పించినాడు.

అథర్వ :- 3-30 సూక్తము పారివారిక, సామాజిక కర్తవ్యములను ప్రతిపాదించు చున్నది. దీనిలో కొన్ని మంత్రములను మేము బుగ్గంఫీల్డు అనువాద యుక్తముగా ఉదాహరించుచున్నాము. వానియందు పారివారిక ప్రేమ మరియు కర్తవ్యములను గురించి ఎంత చక్కగా చిత్రణము గలదో పాఠకులు జాతురుగాక.

సహృదయం సాంఘసృమవిద్వేషం కృణోమి వః ।

అన్యో అన్యనుభిహర్యత వత్సం జాతమివాఘ్వా ॥ 3-30-౧॥

దీనికి బుగ్గంఫీల్డు అనువాదము.

Unity of heart and unity of mind, freedom from hatred, do I procure for you. Do ye take delight in one another, as a cow in her new born calf.

అనుప్రతః పితః పుత్రో మాత్రా భవతు సంఘనాః ।

జాయా సత్యే మధుమతీం వాచం వదతు శాన్తివామ్ ॥ 3-30-౨ ॥

దీనికి బుగ్గంఫీల్డుకృత అనువాదము .

The son shall be devoted to his father, be of the same mind with his mother, the wife shall speak honied, sweet words to her husband.

మా భ్రాతా భ్రాతరం ద్విక్షన్మా స్వసారముత స్వసారముత స్వసా ।

సమ్యక్సః సప్రతా భూత్వా వాచం వదతు భద్రయా ॥ 3-30-3॥

The brother shall not hate the brother, and the sister not the sister! Harmonious, devoted to the same purpose, speak ye words in kindly spirit.

‘జ్యాయస్వస్వశ్చిత్తిన్ మా దియోష్ట్య సంరాధయన్తః సుధరాశ్చిరన్తః ।

అన్యో అన్యస్త్వై వల్గ వద్వ పిత, సద్ధీచీనాన్ వః సంఘసన్స్పృణోమి ॥ 3-30-౪॥’

(శ్రీ బుగ్గంఫీల్డు జేసిన యనువాదముట్లు గలదు.

Following your leader, of the same mind, do ye not hold yourselves apart! Do ye come here, co-operating, going along the same wagon-pole, speaking agreeably to one another! I render you of the same aim, of the same mind.

ఈ యుత్తమ సూక్తమునందు సహృదయత్వము, సౌమనస్యము, ద్వేషరహితము, పరస్పర ప్రేమ, సహాయోగము, మధుర భాషణము మున్నగు మహత్త్వములను అత్యుత్తమ ఉపదేశములను బుల్గాంఘీల్లు 'Charm to secure harmony' అనగా, సౌమనస్యము స్థాపితమొనర్చు వశీకరణ మను శీర్షికనిచ్చి ఎంతో ద్రోహమొనర్చినాడు.

10.2 | బ్రహ్మ శబ్దమునకు అశుద్ధార్థము - గారడీ

ఈ సూక్తము నాల్గవమంత్రములో బ్రహ్మ శబ్ద ప్రయోగమున్నది. దీనియర్థము పరమేశ్వరున కతిరిక్తముగ గలదని తెలియుచున్నది మంత్రములో ఈ విధముగా నుపదేశింపబడియున్నది. నేనునీకిప్పు జ్ఞానమును పొంది దేవతలు (సత్యనిష్ఠుగల విద్వాంసులు) 'పరస్పరము విరుద్ధముగ నుండరు. పరస్పరము ద్వేషించుకొనరు. సర్వజనులను పరస్పరము మిత్రులుగా నొనర్చుదు' రని యుండగా ఈ 'బ్రహ్మ' శబ్దము యొక్క అర్థము బుల్గాంఘీల్లు Charm అనగా గారడీ యని అనువాదమొనర్చి సమస్త ఉత్తమ ఉపదేశములపై ఘోర అపచార మొనర్చినాడు. అతడీ మంత్రమునకు ఈ ప్రకారముగా అర్థము చేసినాడు.

That charm which causes the gods not to disagree, and not to hate one another, that do we prepare in your house, as a means of agreement for your work ఇచ్చుట Charm స్థానములో Knowledge మరియు Gods స్థానమున Wise men అని యుండవలసియుండెను. మిగతా అనువాదము బాగున్నది.

తత్ కృణోత్ బ్రహ్మ వో గృహే సంజ్ఞాసం పురుషేభ్యః ||

10.2 సౌమనస్యం దేవతా

ఆధర్వ ౬-౬౪ యొక్క దేవతా, మరియు ప్రతిపాద్య విషయముకూడా 'సౌమనస్య' మే. మేమందలి మూడు మంత్రముల బుల్గాంఘీల్లు గారి అనువాదమును ఉద్విత పరచుచున్నాము. దీనివల్ల ఈ సూక్తమునందు సామాజికోన్నతిని గూర్చి ఎంతటి ఉత్తమ తత్వముల ప్రతిపాదనలందో దెలిసిరాగలదు.

సం జానీధ్వం సం పృచ్ఛధ్వం సం వో మనాంసి జానతామ్ |

దేవా భాగం యథా పూర్వే సంజానానా ఉపాసతే || ౧ ||

సమానో మస్తః సమితిః సమానీ సమాసం వ్రతం సహ చిత్తమేషమ్ |

సమానేన వో హవిషా జహోమి సమాసం చేతో అభి సంవిశధ్యమ్ || ౨ ||

సమానీవ అకూతిః సమానా హృదయాని వః |

సమానముస్తు వో మనో యథా వః సుసహోసతి || ౩ ||

ఈ మంత్రములకు బుల్గాంఘీల్లు అనువాదమిట్లొనర్చినాడు.

1. Do ye agree, unite yourselves, may your minds be in harmony just as the gods of old in harmony sat down to their share!

2. Same be their counsel, same their assembly, same their aim, is common their thought! The same oblation do I sacrifice for you, do ye enter upon the same plan.

3. Same be your intention, same your hearts! Same be your mind, so that it may be perfectly in common to you. -Hymns of the Atharva Veda. P.136.

ఈ సూక్తము బుగ్గోదము ౧౦-౧౯౧ సూక్తమునకు దాదాపు సమానముగా నున్నది. భేదమున్న ప్రతిముఖో అర్థము దృష్ట్యా ఎంతో మహత్త్వము గలదే. 'సమానం చేతో అభిసంవిషధ్వమ్' మీరందరును ఒకే చిత్తముగా గలిసి యుండుడు. మీ మనస్సులు సదా కలసియుండునుగాక మీ యుద్దేశ్యములు ఒకే విధమున నుండుగాక మున్నగు భావము లెంత ఉత్కృష్టముగ నున్నవియో చూడుడు. కాని బుగ్గంఘీల్లు వీనిమహత్త్వమును *Charm to allay discord* అనగా, విరోధములను దొలగించు వశీకరణమని అనువాదమైనర్చి దీని మహత్త్వమును నష్టమొనర్చినాడు ఇట్టివే వందలాది ఉదాహరణ లీయవచ్చును. వీనివల్ల మనకు ఆధర్వ వేదములో గారడీ, వశీకరణము, ప్రయోగములు, మాయమంత్రములు, గలవను భ్రాంతి పూర్ణ భావము తొలగి ఆత్మంత్ర మహర్షి పూర్ణము, సర్వప్రయోగముగు ఎట్టి ఉత్తము ఉపదేశములు గలవో తెలిసినవి. బుగ్గంఘీల్లు మున్నగు వారు ఈ మహత్త్వమును నష్టమొనర్చు ప్రయత్నము శక్తి వంచన లేకుండా జేసి యున్నారని స్పష్టమగుచున్నది.

10.23 అధర్వ. ౭-౧౨ లో సభాసమితిః, పితరశ్చ దేవతాః.

రాష్ట్రీయ దృష్టితో ౭-౧౨వ సూక్తము ఎంతయో మహత్త్వ పూర్ణమైనది. దీనియందు ఇప్పటి రోక సభ *Parliament*, మరియు రాజ్య పరిషత్తు *Council of state* వంటి సభా మరియు సమితులను గూర్చి చక్కని ప్రతిపాదనము గలదు దాని సదస్యులను 'పితరః' అను పేరుతో సంబోధించుచు వారి సలహాలతో చాభమును పొందుటకు, మరియు వారి యెడ నమ్రతా పూర్వకముగా వర్తించుటకై రాజాలకు ఉపదేశము గలదు. దానియందలి మొదటిరెండు మంత్రములకు బుగ్గంఘీల్లు యొక్క దోషపూర్ణమైన అనువాదమును మేము పోలికల పరిచయమునకై ఉదాహరించుచున్నాము.

సభా చ మా సమిత్యావతాం ప్రజావతేర్థహితారౌ సంవిదానే ।

యేనా సంగచ్చా ఉపమా స శిఖా చ్చారు వదాని పితరః సంగతేషు ॥ అథ ౭-౧౨-౧॥

విద్యుతే సభే నామ సరిష్టా నామ వా అసి ।

యే తేకే చ సభాసదస్తే మే సన్తు సమాచుః ॥ అథ. ౭-౧౨-౨॥

వీనికి బుగ్గంఘీల్లు అనువాదమిట్లు గలదు.

May assembly and meeting, the two daughters of Praja Pati, concurrently aid me! may he with whom I meet, co-operate with me! May I, O Ye Fathers, speak agreeably to those assembled. We know thy name, O assembly, 'Mirth' verily is thy name; may all those that sit assembled in thee utter speech in harmony with me.

- Hymns of the Atharva Veda by M.Bloomfield. P.138

ఈ యనువాదము దోష పూర్ణమైయున్నది. 'సరిష్టా' అనువాదము 'Mirth' అని చేయుట సరిగాదు. దీనియర్థము 'Benevolent to the People' నృ + ఇష్టా సకల మానవులకు ఇష్టము, హితము గలిగించునది. or that which does not allow people to suffer అనగా; ప్రజలకు కష్టములు గలుగనియనిది' అని యుంధవలసి యుండెను.

ఐనను ఈ యనువాదమును సంపూర్ణముగా దోషములతో గూడినదని యనవలదు. కాని సూక్తము యొక్క శీర్షికను జూచినప్పుడు ఆశ్చర్యము, బాధ తప్పక గలుగును. బృహంఘ్ని యొక్క తలలో అథర్వ వేదమందలి భూతప్రిత పీశాచాదులు, మరియు మాయ మంత్రతంత్రములే కలవర పరచుచున్నందున దాని శీర్షిక 'Charm to procure influence in the assembly' అనగా; సభలో ప్రభావమును వేయు మంత్రతంత్రము అని చేయుట ఎంతటి భ్రాంతి పూర్ణమో చూడుడు.

ఇదే విధమగు ఇంకా ఎన్నియో దోషములు బృహంఘ్ని, హివ్యీ మున్నగు వారు అథర్వ వేదము యొక్క అర్థములను, భావములను దెలిసికొనక చేసినారు. బృహంఘ్ని యొక్క అథర్వ వేదానువాద 'భూమిక'ను గూర్చి ఈ కొన్ని శబ్దములను జూచినప్పుడు మాకు కొంత సంతృప్తి మరియు ప్రసన్నత గలిగినది. ఏమన;

I do not consider any translation of the Atharva veda, at this time as final. The most difficult problem, hardly as yet ripe for final solution, is the original function of many mantras, after they have been stripped off certain adaptive modifications imparted to them to meet the immediate purpose of the Atharva vedin, etc.

- Introduction to the Hymns of the Atharva Veda.P.IXIII

అనగా; ఇప్పుడు నేను చేసిన అథర్వ వేదానువాదము కూడా సంపూర్ణము, లేక చివరిదని యనుకొనను. అన్నిటికన్న కఠిన సమస్య ఏమనగా; దీనికి సమాధానమిచ్చుటకు సమయ మింకా పరిపక్వముగాలేదు. అనేక మంత్రముల మూలము వినియోగమందున్నది. ఏవేని విశేష ఉద్దేశ్యములను పూర్తిజేసికొనుటకు అథర్వ వేదములో ఎట్టి పరివర్తన మొనర్చి యున్నారో, వాని నుండి పరివర్తన రహితమైనప్పుడే పరిపక్వముగా నెంచబడగలదు. మున్నగునవి -

మధ్య కాలీన భాష్యకారులు, మరియు శ్రౌత, కల్ప సూత్రకారులు అథర్వవేదము, మరియు ఇతర వేదముల మంత్రములను అనేక స్థానములందు మంత్రార్థములకు భిన్నముగా, సంపూర్ణ అసంబద్ధము

కపోలకల్పితములను వినియోగించుకొనినారు. వానిని దొరికించి వాస్తవికముగు మూలాధ్యములు మరియు వినియోగాదులను దెలిసికొనుటయు ఎంతో అవశ్యకము. ఈ వాక్యములనివ్వుట ఉదాహరించు మా ఉద్దేశ్యమేమనగా; బుద్ధాంశీల్లు అధర్వ వేదానువాదమును చివరిది, మరియు ప్రామాణికమైనదని తెలిసికొనుటగాని, విశ్వసిండుటగాని చేయలేదని వేదముల వాస్తవికాధ్యములను దెలిసికొనుటయందు కఠిన సమస్యలు, గలవనియే వానిని సమాధానపరచు సమయ మింకను రాలేదని స్వయముగా అభిప్రాయపడినాడు గదా! ఇట్టి యేడ ఆతని అనేక దోషములను, తప్పులను, పక్షపాతముతో గూడిన అశుద్ధానువాదమును ప్రామాణికమని యెంచి వైదిక శిక్షణలను సమారోచించు 'వైదిక్ ఏజ్' మున్నగు వాని లేఖకుల గతి ఏమియో ఆలోచించదగినది. బుద్ధాంశీల్లు చేసినట్టి దోషములను వారు కూడా చేసినారు. కాని వారు తమ భ్రాంతులు, కల్పనలతో తమ గౌరంగ గురువుల కన్నను ఇంకా పదడుగులు ముందుకే యున్నారనవచ్చును. వారి అసంగతముగ, భ్రాంతి పూర్వకముగ వ్యాఖ్యల ఆలోచనలను మచ్చుగా చూడుడు.

Medicinal Charms, లేక ఓషధి సంబంధముగ గారడీ (జాదూ) అను శీర్షికతో వారిట్లు వ్రాసియున్నారు.

Quite a number of medicinal Charms are included in the Atharva veda. The chief malady that was sought to be treated magically is the Takman. From the symptoms described, it is almost certain that it was nothing but Malarial Fever. The Plant Kushtha is maintained as potent in fighting Takman, but Whether as medicine or as amulet is not quite clear. - Vedic Age P.4.5.

అనగా అధర్వ వేదములో అనేకములగు ఓషధి విషయక మగు మంత్ర తంత్రములు వర్ణించబడియున్నవి. '(తక్మా' దీనివర్ణనవల్ల స్పష్టమగున దేమన ఇది మలేరియా జ్వరము కన్న వేరేమియును గాదు) యొక్క చికిత్స వర్ణనము విశేషముగా నున్నది. కుష్ఠ నాశక వనస్పతి 'తక్మా' లేక జ్వరనాశకమని తెలుపబడినది. కాని యది ఔషధ రూపముననా, లేక మంత్ర తంత్ర, రూపముననా తాయెత్తు రూపముననా లేక కవచ బంధన రూపముననా స్పష్టముగా లేదు. కాని అది జ్వర నాశకమని ఎంచబడినది.

సమీక్ష :- ఈ లేఖగొప్ప భ్రాంతి గలిగించునదైయున్నది. అధర్వ వేదములో ఒక జ్వరమే గాదు, మూత్ర వ్యాధులు, నపుంసకత్వము, క్షయరోగము, వస్త్రోత్సము, కుష్ఠ రోగము మున్నగు వందలాది రోగనాశకములగు అపామార్గ, కుష్ఠ, అనిస్తీ, పుల్లిపర్ణి, సోమ, దర్భ మున్నగు ఓషధుల వర్ణన కుష్ఠ ద్వారా జ్వర చికిత్సను గూర్చి అధర్వ ౫-౪, మరియు ౧౯-౩౯లో వర్ణన యున్నది. దానిని ఓషధ రూపములోనే వాడవలయునని గలదు. కాని గారడీ, తాయెత్తు, బంధనము మున్నగు వాని రూపమున గాదు. ఈ విషయము పై రెండు సూక్తముల మంత్రముల (ఒకవేళ బుద్ధాంశీల్లు అనేక స్థలములందు జేసిన అశుద్ధానువాదమును నమ్మింపు) చే సంపూర్ణముగా స్పష్టమగును. 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులకిందు ఎందుకు సందేహము గలిగినదో తెలియదు. ఉదాహరణార్థము ఆ సూక్తముల నుండి ౨, ౩ మంత్రముల నిచ్చిన సరిపడగలదు.

యో గిరిష్వజాయథా వీరుధాం బలవత్తమః ।

కుష్ఠేహి తక్మనాశన తక్మానాం నాశయన్నితః ॥ అథ ౫-౪-౧॥

బ్లాంఫీల్డు జోసెన అనువాదమిట్లు గలదు.

Thou that art born upon the mountains; as the most potent of plants, come hither O Kushtha, destroyer of the Takman to drive out from here the Takman (fever).

‘కుష్ఠ’ నిచ్చుట స్పష్టముగా ‘వీరుధాం బలవత్తమః’ అనగా; ఓషధులందు అధికప్రభావ శాలిని ఓషధి యని చెప్పబడినది. దీనియనువాదమును ‘బ్లాంఫీల్డు’ *The most potent of plants* అని వ్రాసినాడు. అథర్వములో మరల

శీర్షా మయముపహత్యానుశ్చోస్తన్వోకరహః ।

కుష్ఠస్తత్ సర్వం నిష్కరత్ దైనం సమహ వృష్ణమ్ ॥ అథ. ౫-౪-౧౦ ॥

దీనియనువాదము బ్లాంఫీల్డు జోసెనదిట్లు గలదు.

Pain in the head, affliction in the eyes and ailment of the body, all that shall the Kushtha heal-a divinely powerful remedy.

ఇచ్చుట కూడ తలనొప్పి, నేత్ర రోగములు, ఒళ్ళు నొప్పులు మున్నగువాని చికిత్స ‘కుష్ఠ’ ఓషధి ద్వారా చూపబడినది. బ్లాంఫీల్డు అనువాదము *A powerful remedy* అనునదే సందేహ నివారణమునకు సరిపోయెడిది. ఐనను ‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖక విద్వాంసులకు ఇంకా సందేహము మిగిలియే యుండుట ఆశ్చర్యమే. మా యీ కథనము ననుసరించి ‘వైదిక్ ఏజ్’ అను పుస్తకము వాస్తవముగా ఒక సందర్భము, సందేహ జనకమునైన దనుటలో అత్యుక్తి ఏ మాత్రమును లేదు. అథర్వ ౧౯-౩౯లో ‘కుష్ఠ’ను గురించి ఐదు తడవలు ‘విశ్వభేషజః’ అను శబ్ద ప్రయోగము గలదు. దీనియనువాదము బ్లాంఫీల్డు *Universal remedy* అని చేసినాడు.

ఇదే సూక్తము ౪వ మంత్రములో ఇల్లు చెప్పబడినది.

ఉత్తమో అస్యోషధీనామనద్వాన్ జగతామివ ।

వ్యాఘ్రః శ్వసదామివ నాద్యాయం పురుషో రిషత్

యస్మై పరిబ్రహ్మి త్వా సాయం స్రాతరథో దివా ॥ అథ. ౧౯-౩౯-౪॥

బ్లాంఫీల్డు దీనియనువాద మిట్లునర్చినాడు.

Thou art the most superior to the plants, as a steer among cattle, as the tiger among beasts of prey. Verily no harm shall suffer this person here, for whom I bespeak these morn and even, aye the entire day.

(Hymns of the Atharva Veda by M. Bloofield. P.6.)

ఇచ్చట 'కుష్ఠ' అను మూలిక విషయములో 'ఉత్తమో అసి ఓషధీనామ్' అనగా నీవు ఓషధులందు ఉత్తమమైనదాన' వని చెప్పబడినది. ఇంకా ప్రాతఃసాయంకాలములందు, మరియు దినము నందును సిన్ను సేవించుచుండినచో రోగులు రోగములచే బాధింపబడ కుందురనియును, ఆరోగ్యవంతులగుదురనియును చెప్పబడినది.

ఈ నిధముగా కొన్ని ఓషధులను సేవించు చుండినచో జ్వరములు మున్నగు వానిచికిత్స జరగవలయు విషయము సదా స్పష్టముగా నున్నది. గారడీ, మంత్రము, లేక తాయెత్తు రూపములో ధరించుటను గురించి ఏ సూక్తములందును నామమాత్రముగానైనను లేదు.

10.24 ఒక భాంతిని గలిగించు సమాలోచనము

'వైదిక్ ఏజ్' పు.౪౧౫లో అత్యంత భయలో బడవేయునట్టి ఒక టిప్పణి ఈయబడినది. ఈ ప్రసంగములో దాని సమాలోచన మొనర్చుట ఆవశ్యకమనిపించినది. అట్టి ఇట్లున్నది.

It is interesting to note that in one hymn (5.22) takman has been asked to seize the shudra and the Dasi or to go away to Mjavats or to the valhikas further beyond, and the last verse, the author says quite Maliciously that he is sending Takman to the Gandharis, Angas and Magadhas like one sending a treasure to a person.

- Vedic Age. P.815.

అనగా అధర్వ.౫-౨౨లో ఈ విషయము గొప్ప మనోరంజకముగ నున్నది. దీనిలో 'తక్మా' (మలేరియా జ్వరము) ఇట్లు చెప్పబడినది. అట్టి శూద్రురాలు, లేక దాసిని పట్టుకొనవలెను. లేక మూజావాన్ పర్వతము, లేక దూరమందుగల వాహ్నిక దేశమునకు వెళ్లిపోవలెను. చివరి మంత్రములో లేఖకులు ఆశుభముగ వాంఛ, లేక శత్రుత్వముతో నిట్లునుచున్నారు. 'అట్టి తక్మా (జ్వరము)ను, నిధులను ఒక పురుషునికి పంపునట్లు, గాంధార, అంగ, మగధ దేశములకు పంపించబడుచున్నది.'

సమీక్ష :- వైదిక్ ఏజ్ లేఖకులు అజ్ఞానవశమున టిప్పణి (టీక) నిచ్చిన మంత్రములివి.

తక్మాన్ వ్యాం వి గద, వ్యక్ల భూరి యావయ ।

దాసీం నిష్టక్వరీమిచ్చతాం వక్షోణ సమర్చయ ॥ అధ. ౫-౨౨-౬॥

తక్మాన్ మూజవతో గచ్ఛ, బక్షిశాన్ వా పరస్తరామ్ ।

శూద్రామిచ్చ ప్రధర్వం, తాం తక్మాన్ వీవ ధూమహి ॥ అధర్వ. ౫-౨౨-౭॥

గన్ధారిభ్యో మూజవద్ భ్యోఽక్షోభ్యో మగధేభ్యః ।

ప్రైష్యన్ జనమివ శేవధిం, తక్మానం పరిదద్యుసి ॥ అధర్వ. ౫-౨౨-౮ ॥

ఈ మంత్రములందు గల దాసీ, శూద్రా, గన్ధర్వ, మూజావాన్, అంగ, మగధ, శబ్దముల అర్థము తెలిసికొనుటలో వారికి గొప్ప పొరపాటు జరిగినది. దాని నివారణ అత్యవశ్యకము.

10.25 'దాసీ' యనుపేరు గలది ఒక మూలిక (కాక జంఘ)

పై మంత్రము లందు పేర్కొనబడిన 'దాసీ' శబ్దము 'కాకజంఘ' అను ఓషధి పేరు. రాజ నిఘంటువులో దాని పర్యాయ వాచక శబ్దము నిచ్చుచు ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

కాక జంఘా ధ్వాంశ్చ జంఘా, కాకపాదా తు లోమశా ।

పారావతపదీ దాసీ, నదీకాన్తా స్రవీవలా ।

కాకజంఘా చ లిక్తోష్ణై రక్తపితృజ్వరాపహా ॥ రాజ నిఘంటు ॥

ఒక కాక జంఘా యను మూలికకు గల నామములందు దాసీ శబ్దము వచ్చినది. మరియు దానిని రక్త, పితృ, జ్వరము మున్నగు దోషములను దొలగించునదని చెప్పబడినది. 'దాసీ' శబ్దమున కీయర్థమును తెలిసికొనక ప్రవారములో నున్న అర్థమును గొని ఎంత అనర్థమొనర్చియున్నారో చూడుడు.

10.26 'శూద్రా' అను పేరు గల ఓషధి (మూలిక)

'దాసీ' శబ్దము ఓషధి వాచకమైనట్లే 'శూద్రా' శబ్దము కూడా ఇచ్చట 'ప్రియంగులత' కొరకు ప్రయోగమైనది. వైద్యక శబ్ద సింధువులో 'ప్రియంగులత'కు వైదిక శూద్రురాలి వలె 'శూద్రా' శబ్ద ప్రయోగము చూడబడుచున్నది. ఎట్లన; 'శూద్రా' 'ప్రియంగులతాయామ్' (వైద్యక శబ్ద సింధు శ-చ) ఈ 'ప్రియంగులత' భావప్రకాశ నిఘంటువు నందు చెప్పినట్లు జ్వరనాశకమనియు తెలియుచున్నది.

ప్రియంగుః శీతలా తిక్తా, తువరానిలపితృహా

రక్తాతిపారదార్ద్రస్త్వే సేదదాహ జ్వరాపహా ।

॥ భావ ప్రకాశ నిఘంటు ॥

ఇచ్చట 'ప్రియంగులత'ను జ్వరనాశకమని స్పష్టముగ చెప్పబడినది. ఈ ప్రకారముగా 'శూద్రా', మరియు 'దాసీ' శబ్దముల అర్థమును సరిగా తెలిసికొనినచో మంత్రముల అర్థము చక్కగా బోధపడగలదు.

తక్మన్ వ్యాల విగద..... సమర్చయ

॥ అథ. ౫-౨౨-౬ ॥

(వ్యాల) సర్పవిషము వలె శరీరములో వ్యాప్తి నొంది బలహీనమొనర్చేయు (విగద) విశేష రోగములను! (వృక్ష) ఏదో యొక ప్రత్యేక అంగమని గాకుండా సమస్త శరీరమున గలుగునట్టి (తక్మన్) ఓ జ్వరమా! నీవు (భూరియవయ) అతి దూరము పారిపోము! (నిష్టక్వరీ దాసీమ్ ఇచ్చ) విరిసిన (విప్పుకొనిన) పువ్వులు గల కాకజంఘాషధిని కోరుము. (తామ్) దాని యెడ (వజ్రేణ సమర్చయ) జ్ఞానముతో (వజ-గతే) ఆత్మ సమర్చయ మొనర్చుకొనుము.

వికసించిన పువ్వులు గల కాకజంఘ మూలిక సేవనము వల్ల జ్వరములు దొలగిపోవునని ఈ మంత్రము యొక్క నిర్దేశము.

తక్కున్ మజానతః వీవ ధూనుహి || అథ. ౫-౨౨-౭ ||

(తక్కున్) హే జ్వరమా! నీవు (మూజవతః) మూంజలుగల దేశములందు (వా) మరియు (బహ్లాకాన్) అచ్చాదిత [(కప్పబడిన)] స్థానములందు (పరస్పరాంగప్య) అతిగా తిరుస్కరింపబడినదానై పారిపోదగిన దానవు. అనగా; జ్వరములు గడ్డిగారముతో నిండి, గాలి వెలుతురు చక్కగా ప్రసరించని చీకటి స్థలములకు (తక్కున్) ఓ జ్వరమా! నీవు (ప్రపర్య శూద్రామ్) పుష్పములతో నిండిన ప్రయంగుమూలికను (ఇచ్చ) కోరుకొనుము. (తామ్) దానిని (వీవధూనుహి) అత్యంతముగా కంపింపజేసి దానిపై నీవే శక్తిని సమాప్తమొనర్చుము.

ఏక్క-మా గడ్డిగారముగల మరియు వాయువు, ప్రకాశములు ప్రసారముగాని కప్పులచే మూయబడియున్న స్థలములే జ్వరప్రకోపమధికముగా నుండును. అది ప్రయంగులత యొక్క సేవనము వల్ల దూరము గాగలదు.

10.27 వహ్లాక మను శబ్దమునకు అర్థము.

పచ్చానాం పిన్దు పప్తానామస్తరం యే సమాశ్రితాః ।

వహ్లాకా నామ తే దేశాః న తత్ర దివసం వసేత్ ॥

ఇతిహాసము, భూగోళమును నమ్మువారు వహ్లాక మనుషేరును దేశ విశేషమనియనుకొందురు పై శ్లోకముననుసరించి పంజాబు రాష్ట్రమనియు గ్రహించెదరు. కాని ఇందువల్ల అర్థము సంగతము గాకపోవులయే గాక, వేదభావము గూడా తెలియకపోవుల జరుగును. ఇతిహాసకమునకు సంబంధించినదని తలచు వారు 'వైదిక ఋషులు అధికముగా పంజాబు ప్రాంతములందే వేదమంత్రములను రచించు చుండిరినియు జ్వరమును పంజాబు ప్రాంతములందే వ్యాపకమగునట్లు శిపించినారని యనుకొనుట సంపూర్ణముగా అసంగతమే. వాస్తవమునకు నిత్యములగు వేదములందు ఇట్టి దేశ విశేషమును గూర్చిన కల్పనలు సర్వథా అసత్యమే. మేమింతకు పూర్వము 'పరస్ప శ్రుతి సామాన్య మాత్రమ్' (మీమాంస) 'వాచావిరూప నిత్యయా' || (ఋ.౮-౭౫-౬) మున్నగు ప్రమాణముల ద్వారా చూపియున్నాము. కావున ఇప్పుడు వహ్లాక శబ్దము యొక్క యోగికార్థమునే దీసికొనవలసియుండును. అది ఇట్లున్నది. 'వహ్లా' - (భావ) 'పరిభాషణ హింసాచాదనేషు' తో 'వహ్లాక' శబ్దము సిద్ధమగును. 'వహ్లా' యొక్క ఈ మూఢగ్రములనుండి ఆచ్చాదనపరమైన అర్థమును పైని నిర్ణయించియుంటిమి. అదే మనగా; అచ్చాదిత ప్రదేశమనగా; గాలి, వెలుతురులు చక్కగా ప్రవేశించని స్థానము. దీనికి హింసాపరమైన అర్థము కూడా దీసికొనబడుచున్నది. పశువులను చంపు కారణముననవుల దుర్గధము వ్యాప్తి జేంది అచ్చుల కూడ జ్వరాదుల ప్రకోపముండును. 'బవయోరభేదః' ననుసరించి వహ్లాక, మరియు బహ్లాక ఒకే విధముగా నెంచబడినవి.

'బహ్లా' - ప్రాధాన్యముగా 'భావది' గణమనుకొక ధాతువుగూడగలదు. 'బహ్లాక' శబ్దమును సిద్ధి పరచవలెనన్న అపవిత్రత, లేక అంధకారము మున్నగు వాని అవనరముగల చోట ఇట్టి అర్థమును దీసికొనవచ్చును. ఈ ప్రకారముగా వైదిక శబ్దములకు సరియైన అర్థమును దీసికొనిన ఇట్టి అశేషణలకు ఎట్టి స్థానమును ఉండజాలదు. వైదిక ఋషులు దుర్భావనదే జ్వరమునకు శూద్ర మరియు దానిని బట్టుకొనుట కాదేశించినా రనియన సహించజాలరు.

10.28 గన్ధారి, అజ్ఞ మరియు మగధ శబ్దముల అర్థములు

గన్ధారి యను శబ్దము గన్ధ పలాశీ, లేక కర్పూర పేర్ల గల ఓషధీ వాచకమై యున్నది.

‘గన్ధారిః గన్ధ పలాశ్యామ్’ || ‘వైద్యక శబ్దసిన్ధు’ ||

శరీ పలాశీ షడ్గన్ధా, సుప్రతా గన్ధమూలికా ।

గన్ధారికా గన్ధవపుర్యధూః పృథుపలాశికా || భావప్రకాశ నిఘంటు ||

గన్ధ పలాశీ యొక్క పర్యాయమైన కర్పూరము జ్వర నాశకమనబడినది ఎట్లన;

సముగన్ధః కర్పూరస్తీక్ష్ణో దాహీ కటుః స్ఫుటః ।

..... కాస శ్వాసజ్వరాపహాః || నిఘంటు రత్నాకరము ||

కాబట్టి గంధ పలాశీ, మరియు కర్పూరమను ఓషధులను గ్రహించుట చాలా అవసరము. మూజవాన్, లేక ముంజవాన్ సోమవాచకము ఈ ఓషధులను సోమస్వేద మౌజవతస్య భక్షః || ఋ. ౧౦-౩౪-౧ || అనువచనము నందును నిర్దేశించబడినది. కావున వైద్యక శబ్దసిన్ధులోని ‘మంజవాన్ సోమే’ అను వచనము స్పష్టముగ నున్నందున పేర్కొనదగినది.

ఐతిహాసికులల కల్పననుబట్టి ‘అంగ’ శబ్దము ఏదో యొక దేశ విశేషముగా గాదు. ఇది ‘బోల’ అను పేరు గల ఓషధీ వాచకము. ‘వైద్యక శబ్ద సింధు’ యొక్క ‘అజ్ఞో బోలీ’ అను వచనమే దీనికి ప్రమాణము. నిఘంటు రత్నాకరములో ‘బోల’ యొక్క గుణ విశేషములను దెలుపుచు ఇది జ్వర నాశకమని చూపబడినది ఎట్లన;

రక్తబోలః కటుస్తిక్తః, తుషరోష్ణశ్చి పావనః ।

ప్రదరాశ్శరీ మేహాఘ్నా యోనిశూలజ్వరఘ్నః || నిఘంటు రత్నాకరము ||

ఐతిహాసికుల కల్పనలనుసరించి ‘మగధ’ శబ్దము ఏదో యొక దేశ విశేషముగాక ‘పిప్పలీ’ యను ఔషధీ వాచకము. ‘మగధ’ అను శబ్దము పుంలింగము. ‘మగధా’ యనునది స్త్రీ లింగమగును. దీని పర్యాయములు అదే నిఘంటువు నందిల్లు గలవు.

పిప్పలీ మాగధీ శాణ్డీ, వైదేహీ చపలా కణా ।

కృష్ణోపకల్యా మగధా, శ్యామాహ్వ తీక్షణజ్జలా ।

ఇవిల్ల పిప్ప మాగధి యొక్క పర్యాయ వాచకముగా చూపబడినది. దీనినిగురించి భావప్రకాశ నిఘంటువు నందిల్లు స్పష్టపరచబడినది.

పిప్పలీ రేచనీ హస్తా, శ్వాసకాసోదర జ్వరాన్

అనా; పిప్పలీ విరేచనాకారి, దమ్ము, దగ్గు, జ్వరములను తొలగించునది.

(గడ్డారిభ్యః) గంధ, పలాశీ, అనగా; కచ్చారములను ఓషధి కొరకు (మూజవద్భ్యః) సోమఓషధి కొరకు (అజ్ఞేభ్యః) బోల ఓషధి కొరకు (మగధేభ్యః) పిప్పలి ఓషధి కొరకు (తక్మానమ్) జ్వరమునకు (పరిదద్మసి) ఒప్పగించును (పైవ్యంజనమివశవధిమ్) రక్షణ యోగ్యముగ కోశమును రక్షక భటులకు ఒప్పగించునట్లు;

భావార్థము : కచ్చారము, సోమ, బోల, పిప్పలి అనుపేర్లు గల ఓషధుల సేవనచే జ్వరములను దొలగించవచ్చును. కావుననే జ్వరములను తొలగించుటకు పై యోషధులను ఉపయోగించవలెను. అనగా; పై యోషధులు జ్వరాదులను దొలగించునని భావము.

ఈ ప్రకారముగా గడ్డారి, మూజవాన్, అజ్ఞ, మగధ, మున్నగు శబ్దముల అర్థమును చక్కగా దెలిసికొనినప్పుడు మంత్రములందెట్టి పొనుగని విషయమును ఉండజాలదు. మరియు నీయోషధుల సేవనము వల్ల జ్వరముల చికిత్సయగునని దెలిసిరాగలదు. ఈ విధముగ వైజ్ఞానికము, ఆయుర్వేదకమునైన అర్థములను దీసికొనక అంగ, మగధ, బస్కి, గాంధారము మున్నగు దేశములను, దేశస్థులను, మరియు మూజవాన్ పర్వతముపై జ్వర ప్రకోపము పెచ్చరిల్లునూక యను శాపము నిచ్చినట్లు వ్రాయుట ఎంతటి అసంగతమో ఆలోచించుడు.

10.29 బుల్లంఘీల్లు దోషములనే పునరుద్ధాతించుట

ఇదివరకు మేము కడచిన పుటలందు నిర్ణయించిన బుల్లంఘీల్లు దోషములు 'వైదిక్ ఏజ్' లో మాటిమాటికి వ్రాయబడినవి. ఉదా:- అధర్వ 3-30లోని సామనస్య సూక్తము యొక్క అనువాదము నిచ్చుచు (దీని ప్రారంభము నందలి రెండు మంత్రముల భావము ఉదాహరణార్థము) వ్రాయబడుచున్నది.

Like in heart, of like intent non-hostile do I make you; one another you should love, as the cow loves her new born calf. May the son do the father's will and be of one mind with the mother; may wife to husband honeyed words and peaceful always speak.

Of the same type but much more elevated in stone, is the oft-quoted and justly celebrated Charm for securing concord. - Vedic Age P.420.

ఇది బుల్లంఘీల్లు యొక్క Charm to secure harmony అనుసరణమే యనుటతో సంబంధము లేదు. ఇచ్చట చేతబడుల వంటివి మచ్చుకైనను లేవు. ఇవి సామనస్య విషయక ఉత్తమ శిక్షణలు. కావున దీనికి Teachings to secure harmony వంటి శీర్షిక నిచ్చుట ఎంత యనుచితమో ఛూడుదు.

బుల్లంఘీల్లు దోషములను నిర్ణయించుచు మేము అధర్వ. ౭-౧౨ యొక్క సభ, సమితి మున్నగువాని విషయమునందలి రాజనైతికాదేశములలోని కొన్ని అంశములను అనువాద సహితముగా నిచ్చియుంటిమి. ఆ దోషములనే 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు పు. ౪౧౧లో ఇట్లు వ్రాసినారు.

A number of hymns of the Atharva veda are on the bordering of magic and politics -

అధర్వ వేదము యొక్క చాల సూక్తములు గారడీ, చేతబడులు, మరియు రాజనైతికముల మధ్య రేఖపై నున్న వని వ్రాసినారు. వాస్తవమున కవి విశుద్ధముగు రాజనైతిక యువదేశమునరచునవియై యున్నవి. వానియందు మాయ మంత్ర తంత్రముల కల్పన నొనర్చుట సంపూర్ణ అసత్యము 'వైదిక్ ఏజ్' లో ఈ సూక్తముల మొదటి రెండు మంత్రముల అనువాదమిట్లున్నది.

1. May the assembly and the council protect me the two daughters of Praja pati in agreement. May he whom I meet seek to help me. May I speak pleasantly at the meeting
O fathers.

2| Of those seated here together, I take away splendour and discernment. Of this whole gathering, O Indra, make me the possessor of fortune. - Vedic Age.P.412.

ఈ యనువాదమును సత్యమని నమ్మినను ఇచ్చట విశుద్ధముగా రాజనైతికముల ఆదర్శములే ఉపదేశించబడిన వని స్పష్టముగచున్నది. ఇందులో మంత్ర తంత్రముల మాట మచ్చుకైనను లేనప్పుడు ప్రజలలో భయోత్పాతములను గలుగజేయుచు ఈ సూక్తము మంత్ర తంత్రముల మరియు రాజనైతికముల మధ్యరేఖ యని వ్రాయు నవసరమేమి? ఇది కేవలము బుద్ధాంఘ్రి యొక్క అనుకరణము మాత్రమే. వీరు దాదాపు ఈ విధము అనువాదములనే శీర్షికగా నిచ్చి 'Charm to procure influence in the assembly' అనగా; లోక సభయందు ప్రభావమును ప్రాప్తించుకొను తంత్ర మని చెప్పినారు.

10.30 'అభిచార' విషయముతో అసత్యకల్పన

వేదోక్త అభిచార విషయమును గూర్చి మేమీ అధ్యాయమందే వివరణ నిచ్చి యుంటిమి. ఐనను ఈ విషయములో 'వైదిక్ ఏజ్'లో గొప్ప అసత్య విచారములను ప్రకటించియున్నారు. వారిట్లు వ్రాసినారు.

Least savoury of the magic charms of the Atharva Veda are those of witch craft and the like which constitute the Angirasa part of Samhita. The purpose of some is defensive, but the majority of them are offensive in purpose and directed against human enemies.

Law and Primitive morality speaks in these hymns. - Vedic Age P.410.

ఇచ్చట అభిచారము లందు అధికముగా మేలుకలిగించునవి గావు కాని ఇది సంపూర్ణముగా అబద్ధము. ఇందు ఒక నీచమైన ఆటవిక, ఆచార పరిచయం లభించుననులయును అసత్యమే. దీని సంబంధము యుద్ధ విద్య, మరియు దేశరక్షణతో నున్నది. దీనిలో నికృష్టాచార కల్పనజేయుట భ్రమములకకమే.

10.3 | వైదిక బ్రాహ్మణులపై స్వార్థాంధత్వ ఆరోపణము

'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఒక అశుద్ధ కల్పన నొనర్చినారు. ఏమన; అధర్వ వేదపు బ్రాహ్మణులు, పురోహితులు తమకన్న హినులు, నిర్దమలు, అశిక్షితులగు గ్రామీణుల సంపర్కములో ప్రవేశించి వారి ఆటవిక అంధ

విశ్వాసములతో లాభపడుచు స్వార్థమును పూర్తి యొనర్చుకొనుచుండిరి ఇట్టి భయంకరముల ఆరోపణలను వారిపై వేసినారు. వానిని మేము ఉపేక్షింపజాలము. విశేషించి ఈ లేఖకులు కొన్ని వేద మంత్రముల అర్థము కూడా అశుద్ధముగా ఊహించి ఈ విధముగా వ్రాసినారు. మేము వారి కొన్ని వాక్యములనుల్లేఖించి సమాలోచన మొనర్చెదము. వారిట్లు వ్రాసినారు.

Here in the Atharva Veda the Brahman priest is addressing his social inferior from whom he need not turn off the shady side of his character. Thus in the hymn on the Brahman's wife (Brahma jaya) the priest has demanded a remarkable privilege for his class. - AVV. 17.8.

Even though there were ten Non-Brahmana previous husbands of a woman. The Brahmana alone becomes her husband if he seizes her hand.

ఇట్లు వారిట్లు చెప్పినారు. బ్రహ్మజాయా సూక్తము (౫-౧౭) లో పురోహితులు తమ బ్రాహ్మణ వర్గము కొరకు గట్టిగా చెప్పుకోదగిన అధికారములను కోరుకొంటాడు. ఏమన; ఒక వేళ ఏ స్త్రీకైనను ఇదివరకే బ్రాహ్మణులుగానట్టి పదిమంది భర్తలను బ్రాహ్మణుడామె కరగ్రహణమొనర్చినను (చేయవట్టుకొనినను) కేవలము ఆతడు మాత్రమే ఆమెకు పతియగును. దీనిని ముందరి మంత్రములలో ఇంకను బలపరచి ఆమెకు కేవలము బ్రాహ్మణుడే వైతక పతి యగును గాని శత్రుయుడుగాని, వైశ్యుడు గాని కాజాలరు. మానవ మాత్రులకెల్లరకును సూర్యుడీ విషయుమును చాటుచున్నాడు.

The Brahmana indeed is the husband, neither the Rajanya, nor the Vaishya, this the sun goes on proclaiming to the five tribes of men.

ఇట్టి మరియు ఇతర అధర్వ వేద మంత్రముల అనువాదము నాధారముగా గొని 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఇట్టి భయంకరమైన ఆరోపణలు అధర్వ వేదీయ బ్రాహ్మణులపై జేయు దుస్సాహస మొనర్చినారు. వారి యీ టిప్పణి చదువ దగినదై యున్నది.

In rendering the passages of the Atharva Veda I have, as far as possible, followed Whitney's translation, though it is wooden and purely etymological, for what ever it may be in other respects, it is at least literally correct. - Vedic Age P.422.

అనగా; అధర్వ వేద మంత్రముల అనువాదమును నేను అవసరమునుబట్టి 'హిస్టరీ'నే అనుసరించినాను. చిన్న ఇది నంట చెరకు వలె శుష్కము (భావనారహితము) మరియు శబ్దములధాత్వార్థములు మున్నగు వానిపైనే ఆధారపడియున్నది. ఇతర విషయముల దృష్టితో ఈ యనువాదమెట్లున్నను కనీసము శాస్త్రిక దృష్టితో బాగానే వున్నది.

వైదిక్ ఏజ్ విద్వాంస లేఖకులు 'హిస్టరీ' యొక్క భావనాశూన్యముల అనువాదమునే అనుసరించినారు. ఏమన ఆ యనువాదము బుద్ధాంఘ్రి అనువాదములలో వలె అనేక భయంకర తప్పులున్నవి. కావున అట్టి అనువాదముననుసరించి చేయబడిన టిప్పణులు కూడా భ్రాంతి పూర్ణ ములే యనుటలో సందేహము లేదు.

పైన పేర్కొన్న మంత్రములు దిగువ చూపబడుచున్నది.

ఉత యత్ పతయో దశ స్త్రీయాః పూర్వే అబ్రాహ్మణాః ।

బ్రహ్మో చేద్ హస్తమగ్రహీత్ స ఏవ పతిరేకథా ।

బ్రాహ్మణ ఏవ పతిర్హ రాజన్యో న వైశ్యః ।

తత్ సూర్యః ప్రబ్రవన్నతి పశ్యభ్యో మానవేభ్యః ।

10.32 బ్రహ్మ జాయా శబ్దమున కర్థము

బ్రహ్మజాయా శబ్దము యొక్క అర్థమును తెలిసికొనుటలో బుద్ధాంపిల్లు, హింబినీ, మరియు వారిననుసరించునట్టి 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు పాఠపడినారు. కావున పైన వ్రాయబడిన వారి టిప్పణి సైతము భ్రాంతి మూలకమే. 'జాయా' శబ్దము ఉణాదికోశము ౪-౧౧౧ 'జవేర్యక్' సూత్రమునుసరించి 'జన్' ధాతువుతో సిద్ధమగును. దీనియర్థము జననము. లేక ఉత్పన్నము చేయునది కావున 'జాయా' శబ్దమునకు అర్థము ఇచ్చుట జనయతి, ఉత్పాదయతి, సుఖానీతి జాయా, విద్యా యగును. బ్రహ్మజాయా శబ్దమునకర్థము బ్రహ్మ విద్య, లేక వేద విద్య యగును.

'ఉత యత్ పతయో దశ స్త్రీయాః పూర్వే అబ్రాహ్మణా' యందు స్త్రీ యొక్క అర్థము ఉణాదికోశము ౪-౧౬౬ నందు 'స్త్రీయత్సేర్ధప్' సూత్రమునుసరించి 'స్త్రైశబ్ద సంఘాతయోః' ఈ ధాతువర్ణము యొక్క ఆధారముపై చేయవలయును. ఇటు సాధారణ లౌకిక స్త్రీతో తాత్పర్యము గాదు. కాని ఉపదేశమొనర్చునట్టి జ్ఞాన సంధాత లేక జ్ఞానభండారమగు వేదవిద్య చే నున్నది. 'స్తుశ్' ఆచ్ఛాదనే (వ్యాది గణము) ఈ ధాతువుతో గూడ స్త్రీ శబ్దమగును. ఈ విధముగా దీనియర్థము జ్ఞానముతో ఆచ్ఛాదిత మొనర్చునట్టి వేద విద్యయే యగును. ఎట్లన; 'చన్దాంసి' ఈ శబ్దమునకు దిగువ అర్థమగును.

యదేభిరాచ్ఛాదయంత చక్షసాం చక్షస్త్వమ్ ।

చన్దాంసి ఛాదనాత్ ॥ నిరుక్త ౭-౧౨ ॥

మున్నగు వాని ద్వారా ఈ విషయమే స్పష్టమగుచున్నది. కావుననే స్త్రీ శబ్దమునకిచ్చుట వేద విద్య యగును. మరియు దాని విషయములో సత్యమగు బ్రాహ్మణుడు, స్వార్థరహితుడు, సకల విద్యలను నేర్చిన (ఎరిగిన)వాడు, వానినే 'బ్రహ్మో చేద్ హస్తమగ్రహీత్' యందు 'బ్రహ్మో' యను పేరుతో గూడా పిలువబడినది.

బ్రహ్మో పరివృధః పర్యతః బృహ వృద్ధౌ బ్రహ్మో సర్వవిద్యః ॥ నిరుక్త ౧౧-౭ ॥

ఉత్తమ తపస్వియే అట్టివేద విద్య, లేక బ్రహ్మ విద్య యొక్క స్వామి యగును. ఒకవేళ పదిమంది బ్రాహ్మణులు అనగా పంచమేష్వరుని, మరియు వేద స్వరూపము నెరుగని వారు, నిఃస్పార్ధులు, పరిశుద్ధులు, సదాచారులు, తపోధనులుగానివారు వేద విద్య మరియు బ్రహ్మ విద్యకు అధిపతులు - సత్యమైన రక్షకులు కాజాలరు. ఏలన; వేద విద్యంరహస్యము కేవలము తపస్వియగు బ్రాహ్మణుల ఋషులయెదుటనే వెల్లడియగును.

న హ్యేషు ప్రత్యక్షమస్తుస్యషేరతపసో వా ॥ నిర్వక్త అ.౧॥

ఋషులు, తపస్సులు, గానివారికి వేదమంత్రముల ప్రత్యక్షము, లేక సాక్షాత్తు, యథార్థ జ్ఞానము గలుగజాలరు. ఇట్టి ఋషులు, తపస్వులే బ్రాహ్మణులు, వారి జన్మము యే కులమందైనను సైగుణములుగలవారే బ్రాహ్మణ శబ్దమునకర్హులు. జన్మతో బ్రాహ్మణుడెవ్వడును గాజాలడు. దీనియందు జాత్యభిమానమను మూలయే యుండదు. మరియు స్వాధ్యంత్రము కూడా అట్టివారి ఛాయలకు రాజాలరు.

బ్రాహ్మణ ఏవ పతిర్న రాజన్యో న వైశ్యః ॥ ఇట్టి బ్రాహ్మణుని లక్షణములు.

సత్యం దానమథాద్రోహ ఆన్యశంస్యం త్రపా పుణా ।

తపశ్చ దృశ్యతే యత్ర స బ్రాహ్మణ ఇతి స్మృతః ॥ మ. భారత శాంతిపర్వ. అ.౧౮౯ ॥

శమో దమస్తపః శౌచం ఖాన్తిరార్జవముచ చ ।

జ్ఞానం విజ్ఞానసూక్తిక్యం బ్రహ్మకర్మ స్వభావజమ్ ॥ భగవద్గీత ౧౮॥

శాస్త్రములందు జెప్పబడిన ఇట్టి శుభగుణములుగలవాడే బ్రాహ్మణుడు. వేద విద్య, లేక బ్రహ్మ విద్యకు సత్యమగు యజమాని, మరియు రక్షకుడు కాగలుగును. రాజస, తామసగుణయుక్తులు, స్వార్థ సంపచ్చులునగు క్షత్రియులు, వైశ్యులు గాజాలరు.

ఇచ్చట సూర్యుడు - జ్ఞాన ప్రకాశకుడగు పరమేశ్వరుడు స్వయముగా మానవమాత్రులందరి కొరకు ఇట్లు హేమోషణ మొనర్చుచున్నాడు. ఇచ్చట బ్రహ్మజాయా, మరియు బ్రాహ్మణ శబ్దముల నిజమగు అర్థములను దెలిసికొనని కారణముననే ఇట్టి భ్రాంతిగలిగినది. అథర్వ. ౫-౧౮-౧౯ ను ఉదాహరించుచు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఈ విధముగా వ్యాఖ్యను వ్రాసినారు.

Not only the Brahman's wife, but also his property was sought to be protected by a similar appeal to people's superstition.

అనగా బ్రాహ్మణ స్త్రీనే గాక, అతని సంపదలను గూడ లోకుల అంధ విశ్వాసములను జాగృతపరచి రక్షింప యత్నించబడినటులు భ్రాంతి మూలకమే. అథర్వ. ౫-౧౮-౧౯ ను నిష్పాక్షిక భావముతో చదివినప్పుడు దానియందెట్టి ఆరోపణకును అవకాశముండదు. దానియందెచ్చటను సంపత్తిని గూర్చి నిర్దేశముగాని పేరు గాని లేదు. బ్రాహ్మణుని 'గోవు' అనగా అతని వాణియే. దానిని నిరోధించు ప్రయత్నము పూర్తిగా అనుచితము, మరియు హానికరమే యగును. 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు వాస్తవముగా బ్రాహ్మణ శబ్దమునకు యథార్థ అర్థము దెలిసికొనినట్లైన ఈ విధమగు విమర్శనాత్మక సమాలోచన మొనర్చు సాహసము జేయకుండెడి వారు ఇచ్చట బ్రాహ్మణుని తాత్పర్యము జాత్యభిమానులగు భోజన భిక్షులుగాదు. దీనితాత్పర్యము సత్యమైన బ్రహ్మజ్ఞానులు, మరియు ఈశ్వరుని నిజమైన భక్తులు మాత్రమే. దీని నిర్ణయము ఈ రెండు సూక్తములందును ఈ శబ్దముల ద్వారా చూపబడినది.

న బ్రాహ్మణో హింసిత వ్యతిగ్నిః స్రీయతనోరివ ।

సోమో హ్యన్యదాయాద ఇన్ద్రో అస్యాభిశస్తపాః ॥ ౬ ॥

అనగా; నిజమైన బ్రాహ్మణునెప్పుడును హింసించరాదు. ఆతడు రాష్ట్రమును శరీరమునకు అగ్ని వంటివాడు. శాంతి స్రోతయు పరమేశ్వరుడీతనికి సంబంధించినవాడేయని, మరియు నాతనికి (అభిశస్తపాః) హింసనుండి రక్షకుడు, నిజమగు బ్రాహ్మణుని, కోమలత్వమును గలవాడు, దుర్బలుడని దలచి (దేవపీయుః) విద్వాంసుల హింసకుల (ధనకామః) ధన గర్వముతో అజ్ఞాన కర్మలొనర్చువారు నష్టపడుదురు. బ్రాహ్మణుని విషయములలో నిట్లు వ్రాయబడినది. ఆతడు 'దేవబన్లు' వగును. అనగా; దివ్య గుణములను తనయందు ధారణ మొనర్చుకొని ఆతని నిజమగు హితకారి మిత్రుడగును. ఇట్టి నిజమైన బ్రాహ్మణుని తిరస్కరించువారికి విప్పుడును శుభములు గలుగవు.

యో బ్రాహ్మణం దేవబన్తుంహిన్తి న స । పితృయాణామప్యేతి లోకమ్ ॥ అథ. ౫-౧౮-౧౩ ॥

గిళవ మంత్రములో బ్రాహ్మణులు అనగా తపస్వులు, స్వాధ్యరహితులు, బ్రహ్మజ్ఞానులనైనవారి కొరకు 'బ్రహ్మ అధితే తద్ వేద వా తద్ ధీతేతద్ వేద - బ్రాహ్మణః వేదసః' అను శబ్ద ప్రయోగము వచ్చినది. దీనికి నిఘంటు ౩-౧౫లో 'మేధాని' నామములందు పేర్కొనబడినది. గౌరవించదగిన బ్రాహ్మణుని ఆతని సత్యమయ వాణి ని నిరోధింపరాదని ఈ సూక్తములందు వర్ణన గలదని దీనివల్ల స్పష్టమగుచున్నది. ఏదో యొక శిశేజాతి, లేక జన్మసిద్ధ వర్గముతో సంబంధము గలవా రని కాదు. కాని 'వేదసః' మానవమాత్రులు ధారణమొనర్చునట్టి మేధాబుద్ధి సంపన్నులు, తపోధనులగు మహానుభావులకే ఈ బ్రాహ్మణ నామము సార్థకమని తెలియవలయును. ఆ మంత్రమిది.

అగ్నిర్వై సః పదవాయః సోమో దాయాద ఉచ్యతే ।

హస్తాభిశస్తేస్త్రస్తథా తద్ వేదసో విదుః ॥ ౧౪ ॥

అనగా; (అగ్నిః) జ్ఞాన స్వరూపుడు పరమేశ్వరుడు (వై) నిశ్చయముగా (సః) మాయొక్క (పదవాయః) ముందరికి గొనిపోవునట్టి మార్గదర్శకులు (పదం - ప్రాప్తవ్యస్థానం వాయయతి - గమయతీతి పదవాయః) (సోమః) శాంతిస్రోతయును జగదీశ్వరుడు (దాయాదః ఉచ్యతే) మన సంబంధియని చెప్పబడును. (ఇష్టః అభిశస్తేహో హస్తా) పరమేశ్వర్య సంపన్నుడు ఆ ప్రభువు మమ్ము హింసనుండి రక్షణ నొనర్చువాడు (తద్ తథా వేదసః విదుః) ఈ సత్యమును మేధావులగు బ్రాహ్మణులు మాత్రమే అనుభవ పూర్వకముగా నెరుగుదురు. ఇట్లు సత్య తపస్వి మేధావంతులగు బ్రహ్మవేత్తలపై స్వార్థాంధత్వ దోషమాపాదించుట 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల మహా అనుచితమగు దుస్సాహసమే. తాము బలవంతుల మనుకొని సత్యమగు బ్రాహ్మణుల నవమానపరచువారు, మరియు వారి గౌ-ఓజస్వినీ, జనహితకారిణీ, కల్మషప్రదమున 'వాణిని' స్వార్థ వశమున నిలిపి వేయుటకు ప్రయత్నించురాజు ఎచ్చలునున్నను ఆతని రాష్ట్రము నష్టమైపోవుననుటలో సందేహము లేదు.

ఉగ్రో రాజా మన్యమానో బ్రాహ్మణం యో జిఘ్ర్యతి ।

పరాతత్ సిన్ధతే రాష్ట్రం బ్రాహ్మణో యత్ర జీయతే ॥ అథర్వ ౫-౧౯-౬ ॥

తద్ వై రాష్ట్రనాస్రవతి నావం భిన్నానినోదకమ్

బ్రహ్మణం యత్ర హింసంతి తద్ రాష్ట్రం హన్తిదుచ్చనా : ॥

పడవ పగిలి పోయిన అందు నీరు ప్రవహించి పోవునట్లుగా సద్గుణమహాత్ముడు, సర్వవిద్యాసంపన్నుడు, తపస్వి, మేధావి యగువారిని హింసించు రాష్ట్రము దుగ్గతి పాలై నష్ట భ్రష్టమై నశించిపోవును. బ్రహ్మ శబ్ద ప్రయోగము ఇచ్చట ఒక విశేష వర్ణమని భ్రమపడకుండుటకై ప్రయోగించబడినది. బ్రహ్మ అను పదమునకు నిరుక్తకారుడగు యాస్కాచార్యుడీ విధముగా అర్థము చేసినాడు.

బ్రహ్మ - సర్వ విద్యః, సర్వం వేదితుమర్హతి, బ్రహ్మ పరివృధః శ్రుతతః, బ్రహ్మ

పరివృధం సర్వతః ॥ నిరుక్తము ౧-౮ ॥

సకల విద్యా సంపన్నుడు, లీక్షణముగ మేధాబుద్ధి కారణమున సర్వమును దెలిసికొనగలవాడు, శాస్త్ర శ్రవణ కారణమున అన్ని వైపుల వృద్ధిని పొందగలిగినవాడే బ్రాహ్మణుడు. ఇట్టి సర్వ విద్యా సంపన్నులగు మేధావులను అవమాన పరచు రాష్ట్రము నష్ట భ్రష్టమై పోవుననుటలో సందేహము లేదు. దీనిని స్పష్ట పరాయణ బ్రాహ్మణత్వాభిమానుల కథనముగా చూపుట సంపూర్ణముగా పొసగనిది. వాస్తవమునకు ఇచ్చట కూడా 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు క్రొత్త విషయమేమియును వ్రాయలేదు. దిగువ వ్రాయబడిన బుద్ధాంఘ్రి వ్రాసిన భావములనే బ్రాహ్మణ శబ్దమున కర్థము. ఏ మాత్రము ఆలోచించకుండానే ప్రకరణము, మరియు అనుసరణ మొనర్చినారు. బుద్ధాంఘ్రి *Hymns of the Atharva Veda* పు. ౪౩౦లో ఇట్లు వ్రాసినాడు.

The object of the two hymns V.18 and 19 is clearly to present in the most drastic language the danger which arises from the oppression of Brahmins and usurpation of their property.

మాకు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులగు విద్వాంసులపై ఆశ్చర్యము, మరియు భేదమును గలుగుచున్నది. ఏలన, వారు ఏ మాత్రమును ఆలోచించకుండా పాశ్చాత్య అనువాదకుల అనువాదములను, లేఖలనే ప్రామాణికముగా నమ్మి అప్రియము, కటువు, అసత్యములగు విచారములే వేదవిద్యలని వ్రాసినారు. ఉదా॥ వారి యీ శబ్దములెంత అసత్యము, అప్రియములైనవో చూడుడు.

The Brahmana's supposed privileges have thus been shamelessly asserted in the Atharva Veda, of his obligation there is hardly any mention..... To the Brahmanas of the Atharva Veda it was evidently more important to be dear to the bestower of Dakshina than to be dear to the gods. V.A.P.409.

ఈ వాక్యములందు వారు 'అధర్వవేదములో నిర్ణజ్ఞతా పూర్వకముగా బ్రాహ్మణులకు కల్పిత అధికారముల ప్రతిపాదన గలదని వారి కర్తవ్యములను గూర్చి ఎంతో కఠినముగా కొంత వ్యర్థన గలదని పేర్కొన్నారు. బ్రాహ్మణులు తమకు దక్షిణా నిచ్చు వారికి దేవతలకన్నధిక సేయిలుగుటకు ఎక్కువ మహత్వమునిచ్చి వారనియు వ్రాసినారు. మేము పైన ప్రమాణములుగా వ్రాసినవానిని చూచినచో వారు వ్రాసిన కల్పనలు స్పష్టముగా గలవు. బ్రాహ్మణ, బ్రహ్మ, వేదాః, దేవ బంధుః మున్నగు శబ్దములే వారి యీ అసత్యమును నిరూపించగలవు. నిష్పక్షపాత భావముతో ఈ విషయములను పునః చక్కగా మననమునర్చి, సత్యమును గ్రహించి ప్రకటించుటలో వారేమాత్రమును సంకోచించకుండురుగాక. అని యాశించుచున్నాము.

10.33 మద్య, మాంస, జూదముల సేవనము వేద విరుద్ధము

చివరకి 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు గలిగించిన మరొక భ్రమను స్త్రాన స్త్రానములందును వ్యాప్తపరచినదానిని దూరమొనర్చి, గ్రంథ విస్తార భయము వలన ఈ యధ్యాయమును ముగించి వేయదలచినాము. ఈ విషయములో యజ్ఞప్రకరణమునందును మేము ప్రకటించి యుంటేమి. ఐనను భ్రమ నివారణార్థము మరియు కొంత స్పష్టికరణము ఆవశ్యక మనిపించినది. 'వైదిక్ ఏజ్' పు. ౪౫౭లో మద్యము, మాంసము, ద్యూతము (జూదము) మున్నగువాని సేవన విషయములో నిన్ను వాక్యములు చూడబడుచున్నవి.

Dice was another amusement. The number of dice, the method of dice-playing and the names of the throws are all described in detail in the various texts of this (Yajur Vedic) period. A ritual game of dice is played at the Agnyadheya and the Rajasuya ceremonies. So gambling is probably sought to be restricted by elevating racing and dicing to the rank of religious ceremonies.

FOOD AND DRINK

Meat-eating seems to be fairly common, as in the Rig Vedic age. The Shatapatha Brahmana prescribes the killing of a great ox or goat in honour of a guest. Generally meat was eaten on the occasion of some ceremony or other, but such ceremonies were performed almost every day. Its use is forbidden during the observance of a vow. It appears that the killing of cows gradually come into disfavour. The normal meat diet consisted of the flesh of the sheep, the goat and the ox, the usual sacrificial victims. What man ate, he offered to the gods. — Vedic Age P.457.

Sura, an intoxicating spirituous, liquor already known in the Rig Vedic age is often mentioned. Though tolerated as an ordinary drinking (the drink of the people in the Sabha) it is condemned as leading to quarrels and as seducing men from the path of virtue like dicing and meat eating. - Atharva Veda VI. 701.

The Sautramani sacrifice is of the nature of an expiation or penance for an indulgence in Sura. The method of its preparation can not be ascertained. Probably it was prepared from fermented grains and plants. - Vedic Age. P.457.

మేమీ దీర్ఘమగు ఉదాహరణమును 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల దృష్టికోణము జూపుట కొరకు ఇచ్చినాము. "యజుర్వేద కాలములో జూద మొక రోకప్రియ మనోరంజక సాధనము, దీని సంబంధమున విస్తృత నిర్ణయము యజుర్వేదము నందు చూడవలెను. అగ్నిధేయ, మరియు రాజసూయములందు జూదమాడబడుచుండెడిది. దీనిప్రయోగముపై ప్రతి బంధకముంచుట, లేక దీనిని పరిమిత పరచుటకై దీనికి ధార్మిక క్రియారూపము నిచ్చియున్నా రనిపించుచున్న" దని వీరి కథనము.

సమీక్ష : నిజమునకు వీరి యీ నిర్ణయము అశుద్ధమే. యజుర్వేదములో ద్యూతము, లేక జూదము విషయములో విస్తృత నిర్ణయముగలదానికి 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు ఎట్టి ప్రమాణములుగాని, గుర్తులుగాని చూపలేదు. ప్రమాణములు లేకుండా కేవలము వారి కథనముతో ఏ విషయమునైనను ఎట్లు నమ్మవచ్చును ? మేము చూచినంత వరకు ఋగ్వేదమునందు ఒక సంపూర్ణ సూక్తము (౧౦-౩౪) ఈ ద్యూతము యొక్క చెడుగులను చూపుటకొరకే యున్నది. దీనియందు పాచికల విషయములో ఇల్లు వ్రాయబడి యున్నది.

దివ్యా అగ్గారా ఇరిణో వ్యుప్తాః శీతాః సన్తౌ హృదయం నిర్దహన్తి || ౧౦-౩౪-౯ ||

జాయా తస్యతే కితవస్య హీనా మాతా పుత్రస్య చరతః క్వ సిన్తే || ౧౦-౩౪-౧౦ ||

అనగా; ఈ జూదపు పాచికలు నిప్పు రవ్వల వలె పై నుండి శీతలముగా నుండియును, హృదయమును కాల్చివేయును. జూదరి భార్య మహా దుఃఖమున మునిగియుండును. వాని తల్లి పిచ్చిదానివలె దిరుగుచుండును. వాని అత్తయును వాని నసహ్యించుకొని చీదరించుకొనును. వాని భార్య ఋణదాతలకు వానికి అప్పు టీయకుండుటకై హెచ్చరించుచుండును. 'న నాపితో విష్టతే మర్దితారమ్' వాని తల్లిదండ్రులు, సోదరులు మున్నగువారు 'వీనిని మేమెరుగము, బంధించి తీసికొనిపొండుని' అందురు. మున్నగునవి.

చినరకు స్పృష్టమగు శబ్దములలో ఇల్లు హితము బోధించబడినది. 'అక్షైర్మా దీవ్యః' ఓ మానవులారా! జూద మెప్పుడును అడకుడు

కృషిమిత్యిషస్య విత్తే రమస్య బహు మవ్యమానః |

తత్ర గవః కితవ తత్ర జాయా తన్వే ఏవస్త్వై సవితాయమర్యః || ఋ. ౧౦-౩౪-౧ ||

కృషి మున్నగు పరిశ్రమ సాధ్యమగు కార్యములను జేయుము మరియు నీవిధముగ ధర్మము మరియు పరిశ్రమ పూర్వకముగా ధనము నార్జించుము. ఓ జూదరి! ఇల్లు చేయుట వల్లనే నీకు ఉత్తమ గోసంపద ప్రాప్తించును. మరియు కుటుంబ సుఖముచేకూరును. ఇది ఈశ్వరాజ్ఞ అని ఇంత స్పష్టమగు శబ్దములలో వేదములలో జూద నిషేధముండగా, అగ్నిధేయము, రాజసూయములందు జూదమాడబడుటనుగూర్చి ఎవరో

స్వార్థులు వ్రాసినది వేద విరుద్ధముగటచే అది సదా మన్నించదగినదిగాదు. ధర్మ రాజుని యెంచబడు యుద్ధిష్ఠిరుడు కూడా జూదమాడి యుండిను. కాని దానివల్ల ఆతని గౌరవము నష్టమైనది. ఎన్నియో కష్టముల పాలైనారు. శ్రీ కృష్ణుడాతనిని గలిసినప్పుడు కూడా ఇట్లు చెప్పియుండిను.

నైతత్త్విప్రమను ప్రాప్తో భవాన్ స్యాద్ వసుధాధిప ।

యద్యహం ద్వారకాయాం స్యాత్ రాజన్ సన్నిహితః పురా ॥

ఆగచ్ఛేయమహం ద్యూతమ్, అనాహూతోఽపి పాణ్డవైః ।

వారయేయమహం ద్యూతం, బహూన్ దోషాన్ ప్రదర్శయన్ ॥

స్త్రీయోఽక్షా వృగయాపాసం, ఏతత్కామ సముత్థితమ్ ।

దుఃఖం చతుష్టయం ప్రోక్తం, యైర్భురో భ్రశ్యతే శ్రియః ॥ మహాభారత వనపర్వ. అ. ౧౩ ॥

అనగా; ఒక వేళ నేను ద్వారకలో నుండియున్న నీకీదుఃఖము ప్రాప్తించకుండెడిది. ఏలన; నేను పిలువబడకున్నను జూద స్థానమునకు చేరి దాని అనేక దోషములను జూపి అందరను ద్యూతము నుండి దొలగించియుందును. స్త్రీలు, ద్యూతము, వేట , సారాయి మున్నగు మత్తు పదార్థ సేవనమును ఈ నాల్గు కామముచే నుత్పన్నమగు దుఃఖదాయక వ్యసనములు. దీనివల్ల మనుష్యులు శోభ, మరియు లక్ష్మీ (సంపదలు) నుండి భ్రష్టులై పోవుదురు.

ధర్మాత్ములెల్లరి విచారము లీవిధముగానే యుండును. వేద విరోధియగు దుష్టుడెవడో జూదమాడి యుండిన యాతనినే యాధారముగా గొని దానిని సమర్థించుట ఉచితముగాదు. వైదికకాలములో ధర్మాత్ముడైనను జూదము నాడుచుండిను. అది మంచిదని యెంచబడుచుండె ననుట కెట్టి యాధారములు లేవు. వేదములలో దీని నిషేధమును గూర్చి 'అక్షైర్మా దీప్యః' నీవెప్పుడును జూదమాడకు' మని స్పష్టముగా చెప్పబడియున్నది.

10.34 మధ్య నిషేధము

జూదము నలెనే వేదములందు మద్యపానమును గూర్చి కూడా స్పష్టముగా నిషేధము గలదు

సప్తమర్యాదాః కవయస్తతః కథం ప్రాసామేకాది మభ్యంహురో గాత్ ॥ ఋ. ౧౦-౫-౬ ॥

ఈ మంత్రములో నిషేధించబడిన ఏడు మర్యాదలలో ఏ యొక్క దానినైనను సేవించువాడు సాపాత్ము డగును. వానియందు మద్యపానము కూడా ఒకటి. యాస్మాచార్యులు తన నిరుక్తము ౬-౫లో ఈ యేడు మర్యాదల నిల్లు లెక్కించి నాడు.

స్త్రేయం, తల్పారోహణం, బ్రహ్మ హత్యాం, భూణహత్యాం, సురాపానం, దుష్కృ

తవ్య కర్మణః పునః పునః సేవాం, సాతకేఽన్యతోద్యమితి ॥ నిరుక్త ౬-౫ ॥

వీనిలో చార్యము, వ్యభిచారము, బ్రహ్మహత్య, గర్భపాతము, అసత్య భాషణము, పదేపదే చెడు కర్మల నొనర్చుట వీనితోగూడ మారక పదార్థ సేవనము కూడా లెక్కింపబడినది.

పృత్యు పీతాసో యుధ్యస్తే దుర్మదాసో న మరాయామ్ ।

ఉంధర్మ నగ్నా జరస్తే ॥ ఋగ్వేద ౮-౨-౧౨ ॥

'త్రాగు బోతులు మత్తులో మునిగి ఒండొరులు నగ్నవేషులై పోల్లాడుచు అసంబద్ధముగ (పీతాసనము లాడుచుండు) రని ఈ వేదమంత్రములో ఉపమాన మిచ్చి చూపబడినది.

'న స స్తో దక్షో వరుణా ద్రుతిఃసా సురా మన్యర్విభీదకో అచిత్తిః ।

అస్తీ జ్యాయాన్ కనీయన ఉసారే స్వప్నశ్చినేదన్యతస్య ప్రయోతా ॥ ఋ. ౭-౮౬-౬ ॥

ఈ మంత్రములో మస్తునిర్దేశమొనర్చబడినది. వీని వల్ల మనుష్యులు అధర్మములందు ప్రవృత్తులగుచుండురు. దీనియందే సురా (సారాయి) మరియు విభీదకః (జూదము) కూడా పరిగణించబడినది. దీనిని 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకులు కూడా;

Drink is condemned as leading to quarrels and as seducing men from the path of virtue like dicing and meat eating. - Atharva. VI.70-1.

ఇట్లు వ్రాసి అంగీకరించినారు. ఇప్పుట నీయబడిన మంత్రము 'వైదిక్ ఏజ్' ననుసరించీయు ధర్మ మార్గము నుండి తొలగించునది. వాద వివాదము, పోల్లాట లందు ప్రవృత్తుల నొనర్చునది యని చూపబడినది అది యిట్లు గలదు.

యథా మాంసం యథా సురా యథాఞా అధిదేవమ్ ॥ అ. ౬.౭౮.౧ ॥

మాంసము, సారాయి, జూదము, ఈ మూడింటిని ఒక వరుసలో నుంచి ఇవి నిందనీయము, వర్జనీయ మని చూపబడినది. ఇందు సందేహ మేమియును లేదు.

10.35 వేదములందు మాంసవిషేధము

ఈ విషయములో కొన్ని మంత్రములను మే మిదివరకే ఉదాహరించియుంటిమి. మరికొన్నిటి నిచ్చుట ఉల్లేఖించుచున్నాము. వీనియందు హింస, తజ్జవ్య (వాని ద్వారా బుట్టిన) మాంసాదుల నిషేధము, మరియు సకల పశువుల రక్షణను గూర్చిన ఉపదేశము గలదు. ఆ మంత్రములివి;

౧. మా స్రేధత సోమినో దక్షతా మహీ కృణుధ్వం రాయ ఆ తుజే ।

తరణిరిజ్జయతి కేతి పువ్యతి న దేవాసః కుత్సన్ ॥ ఋగ్వేద-౩౨-౯ ॥

దీనియర్థమేమన; (సోమినః) శాంత పురుషులారా! మీరు (మాస్రేధత) హింసనొనర్చకుడు. 'స్రేధ-హింసాయామ్' సకల విధములను శక్తి సంపదల కొరకు ప్రయత్నశీలు యగుడు. ఎవడు (తరణిః) రక్షకు డగునో ఆతడే జయమునొందగలడు. అంతలా ప్రేమ పూర్వకముగా వర్తించుచు అందరిని విద్యలందు

బలపరచును. (దేవాః) సత్యనిష్ఠుల జ్ఞానులు (కవత్సవేన) హింస మున్నగు కుత్సిత ఆచార వ్యవహారములు గలవారిని బుద్ధిశాలురెవ్వరును సమర్థించరు. ఎంతో ఉత్తమమూ మంత్రములో హింస నిషేధించబడినది. ఈయజుర్వేద మంత్రములో,

౨. సేదగ్నే జ్యోతిష్మాన్ సాహి శవేభిరర్చిభిష్టుమ్ ।

బృహద్విర్భానుభిర్వాసన్ మా హింసీస్తవ్యా ప్రజాః ॥ యజు.౧౨-౩౨॥

ఇచ్చట మనుష్యసేవకపదేశించుచు నీవు (బృహద్విః భానుభిః) మహాన్ జ్ఞాన కిరణములచే ప్రకాశితుడవగుము మరియు (తవ్యా) నీ శరీరము ద్వారా (ప్రజా మా హింసీః) ప్రాణులను హింసించకుము. ఈ దిగున అధర్వ వేద మంత్రమందును, బుద్ధి భ్రష్టమగుటతోడనే మనుష్యుడు పశుహింసవంటి వానియందు ప్రవృత్తుడగునని కలదు.

౩. యత్ర జాయతే యమిన్య సర్దుః సా పశూన్ షీణాతి రుఫతి రుశతీ ॥ అథ. ౩-౨౮-౧॥

అనగా; (యత్ర) ఎట్టి స్థితి విశేషములో (యమినీ) మానవులను నియమమందుంచు బుద్ధి (అపర్దుః జాయతే) భ్రష్టమగునో అప్పుడు వారు పశువులను శస్త్రాఘాతముచే, లేక మరొక విధముగా హత్యనొనర్చుచు పశువులను నష్టమొనర్చుచుండును. రిఫ, రిష ధాతువులు హింసార్థకములు, ధర్మాత్ముల సమస్త పశుపక్షులను రక్షించుచుండురు. దీని యుపదేశము ఈ అధర్వ వేద మంత్రములో ఈ విధముగా గలదు.

౪. యే రాత్రిమనుతిష్త్వం యే చ భూతేషు జాగ్రతి ।

పశూన్ యే సర్వాన్ రక్షంతే న ఆత్మను జాగ్రతి తే నః పశుషు జాగ్రతి ॥ అధర్వ ౧౯-౪౮-౫ ॥

అనగా; ఏ ధర్మాత్ములు రాత్రితులందు ధ్యానము మున్నగు యోగాభ్యాసముల నొనర్చు చుందురో, ఎవరు సర్వ ప్రాణుల విషయములో సదా జాగ్రత్తగ నుందురో, ఎవరు సమస్త పశుపక్ష్యదులను రక్షించుచుండురో, అట్టివారే సర్వాత్ముల ఉన్మతి విషయములో జాగరూకులై యుండురు. ఏ ప్రాణులకును మా వ్యవహారములచే కష్టములు గలుగవల దను విషయమును మరచకుండురు. అధర్వ వేదమందలి ఈ ప్రార్థనను ప్రతి మనుష్యుడొనర్చవలెను.

౫. ప్రియః పశూనాం భూయాసమ్ ॥ అథ ౧౭-౪॥

అనగా; నేను ప్రాణులకు ప్రియుడ నగుదునుగాక, పశురక్షణ నొనర్చువారు మరియు వానిని ప్రేమ దృష్టితో జూచువారు మాత్రమే వానికి ప్రియు లగుదురు. కాని వానిని హత్య చేయువారు, హింసించువారు మాత్రము కాజాల రని స్పష్టమగుచున్నది.

౬. దృతే దృంహ మా మిత్ర, వ్య మా చక్షషా సర్వాణి భూతాని సమీక్షంతాం మిత్రస్యాహం చక్షషా

సర్వాణి భూతాని సమీక్షే మిత్రవ్య చక్షషా సమీక్షామహి ॥ యజు.౩౬-౧౮॥

ఈ మంత్రము మేము ఇది వరకే అనేకసార్లు ఉల్లేఖించియుంటిమి. వేదముల దృష్టిలో సమస్త ప్రాణులను మిత్ర దృష్టితో జూడవలె నను ఉపదేశముగలదు. వానిని చంపి, లేక చంపించి వాని మాంసమును దినవలె సనున దెచ్చటను లేదు.

౭. యః పౌరుషేయేణ క్రివిషా సమజ్ఞే. యో అశ్వేన పశునా యాతుధానః ।

యో అఘ్వాయా భరతి క్షీరమగ్నే తేషాం శీర్షాణి హరసాపి పృశ్న ॥ ఋ. ౧౦-౮౭-౧౬ ॥

పరిపాలకులు మాంసమును భుజించువారు, అనగా అశ్వముల, మరియు ఇతర పశువుల మాంసమును దినువారు, గోవులు మున్నగు పశువులను జంపి వాని క్షీరముల నుండి ప్రజలను వంచించు వారిని శిక్షించవలెనని కలదు. ఇతర దండనలచే ఇట్టి 'యాతుధాన' హింసకులు, రాక్షసపుత్రిగల మనుష్యులు చక్కిబడకున్న సీ తేజముతో వారి తలలను నరికివేయుము. ఇదియే చివరి దండనము. అపరమమును బట్టి దీనిచారించవచ్చును

౮. య ఆమం మాంసమదన్తి పౌరుషేయం చ యే క్రివిః ।

గర్వాన్ ఖాదన్తి కేవాన్తానితో నాశయామసి ॥ అథ. ౮-౬-౨౩ ॥

ఈ మంత్రములో పచ్చి మాంసమును దినువారిని, ఇతరుల ద్వారా వండించిన మాంసమును దినువారిని, గర్భ రూపముగ గ్రుడ్లను దినువారిని వారి యీ దుష్ట వ్యసనము ను నాశవచవలెనని కలదు. ఈ విధముగా నేదములందు మాంస భక్షణము సంపూర్ణముగా నిషేధింపబడిన దని మనకు స్పష్టమగుచున్నది. ఇందుకు వ్యతిరేకముగా ఎచ్చలు నేమైనా వ్రాసియున్న దనిన అది నమ్మదగినది కాదని తెలియవలెను.

యః పౌరుషేయేణ క్రివిషా సమజ్ఞే ॥ ఋ ౧౦-౮౭-౧౬ ॥

ఈ మంత్రము మాంసభక్షణ నిషేధ దృష్టితో అధిక మహత్వమైనది. కావున దీని సాయణాచార్య కృత భాష్యమునీయబడుచున్నది.

యః యాతుధానః - రాక్షసః (పౌరుషేయేణ క్రివిషా) పురుష సంబంధినా మాంసేన సమజ్ఞే ఆత్మానం సంగమ యతి (యశ్చి అశ్వేన) అశ్వసమూహేన తదీయేన మాంసేన త్యక్తః ఆత్మానం సంగమయతియో వా యాతుధానః అన్యేన పశునా ఆత్మానం సంగమయతి యో వా యాతుధానః (అఘ్వాయా) గోః (క్షీరమ్) (చరతి) హరతి హి అగ్నే త్వం తేషాం సర్వేషామపి రాక్షసానామ్ (శీర్షాణి) శిరాసాం (హరసా) త్వదీయేన తేజసా (పృశ్న) చిప్తి" దీనియర్థము మేమిదివరకెచ్చినదే.

ఋ. ౧౦-౮౭లో యాతుధానుల, లేక రాక్షసుల స్వభావము వర్ణించబడియున్నది. దానిలో ౩, ౪ స్తానములందు 'క్రవ్యాదః' విశేషణ ప్రయోగము గలదు. దీనియర్థము మాంస భక్షకులనియున్నది. 'యః పౌరుషేయేణ క్రివిషా సమజ్ఞే' ఇది మేము సాయణుని భాష్య సహితముగా నుల్లేఖించిన సూక్తమునందలి మంత్రమే. అదే సూక్తములోని దిగువనీయబడిన రెండు మంత్రములను కూడా ఇచ్చుట వ్రాయుట అవశ్యకమనిపించుచున్నది.

౯. "అయోదంష్ట్రో అర్పిషా యాతుధానానుషప్తృశ జాతవేదః సమిధః ।

ఆ జిహ్వయా మూరదేవాన్ రభస్వ క్రవ్యాద్ వృక్ష్యపి ధత్వాసన్ ॥ ఋ. ౧౦-౮౭-౨ ॥

దీని సాయణాచార్యుని భాష్యము 'హి (జాతవేదః) జాత ధన జాత ప్రజ్ఞ వాత్సం సమ్యక్ దీప్తః తీక్ష్ణం చంష్ట్రః సన్ (యాతుధానని) రాక్షసాన్ (అర్పిషా) జ్వాలయా సందహా కించత్వం (మూరదేవాన్) మూఢదేవాన్ మారక ప్యాపారాన్ రాక్షసాన్ (జిహ్వయా) జ్వాలయా రభస్వ - మారయ స్వేత్యర్థః । మారయిత్వా చ (క్రవ్యాదః) మాంసభక్షకాన్ రాక్షసాన్ (వృక్షపి) చిత్వా (ఆసన్) అస్యే (పిదత్స) అపిదేహి ఆచారయేత్యర్థః ॥'

ఇప్పులు కూడా క్రవ్యాద్ అనగా మాంసభక్షకులగు రాక్షసులని చెప్పబడినది. ఒకవేళ జ్ఞానవంతులగు బ్రాహ్మణులు చెప్పినను వినకపోయినచో చివరకు దండన రూపములో వారిని నాశపరచు విధానము గలదు.

౧౦. సనాదగ్నే పుణిసి యాతుధానాన్ న త్వా రక్షాంసి పృతహాసు జిగ్యః : ।

అనుదహ సహమూరాన్ క్రవ్యాదో మా తే హేత్యా ముక్షత దైవ్యాయ ॥ ఋ.౧౦-౮౭-౧౯॥

హే జ్ఞాన స్వరూపుడవగు పరమేశ్వరా! లేక జ్ఞానిమగు బ్రాహ్మణా! నీవు రాక్షసులను సదా నాశమొనర్చువు. నీయేదులు వారు నిలువజాలరు. హింసకవ్యాపారులగు మాంసభక్షకులను, మరియు వారి యీ మాంస భక్షణము మున్నగు దుర్వ్యసనములను గాల్చివేయుము. వారు నీ యీ దివ్యమగు అస్త్రము చేతప్పుకొనలేరు. వారిపైన నీ ప్రభావము అవశ్యముగా నున్నది.

సాయణ భాష్యము : సత్యమ్ అధునా అన్యనుక్రమేణ (సహ మూరాన్) మూలేన సహితాన్ మారకవ్యాపారేణ యుక్తాన్ (క్రవ్యాదః) మాంసభక్షకాన్ రాక్షసాన్ (దహ) తేజసా భస్మీకురు కించ తవ సంబంధినో దివ్యాదాయుధాత్ తే యాతుధానా ముక్తా మా భూవన్ ॥

ఈ మంత్రము స్పష్టముగా మాంసాహారమును నిషేధించుచున్నది, మరియు మాంసమును రాక్షస భోజనమని దెలుపుచున్నది. ఇది ఋగ్వేద ౧౦-౮౭-౧౯, సామవేదము ౮౦ మరియు అథర్వ ౫-౨౯-౧౧ మరియు ౮-౩-౧౮లో వచ్చియున్నవి. మూడు వేదములందును ఇది వస్తువు వల్ల వేదముల మాంస నిషేధ విషయక ఆజ్ఞలను బలపరచుటకే అని తెలియవలెను.

౧౧. క్రవ్యాదుమగ్నే రుధిరం పిశాచం మనోహసం జహి జాతవేదః ।

తమిన్తో వాజీ వక్షణ హస్త చ్చిసత్తు సోమః శిరో అస్య దృష్ణః ॥ అథ. ౫-౨౯-౧౦॥

ఈ ప్రకరణము నందు తెలిసికొనదగిన విషయమేమన మాంసభక్షణమొనర్చుటయందు ప్రాణ దండన నిధించబడదు. ఎవడు మాంసభక్షకుడై హింసక వ్యాపారము గలవాడై, సమాజము, మరియు రాష్ట్రమునకు విఘాతకుడుడనో అట్టివానికి శిరచ్ఛేదము అంతిమ దండనము. కావున ఈ మంత్రముల ద్వారా వేదములందు మాంస భక్షణము రాక్షసుల, మరియు పిశాచముల నికృష్ట భోజనమని స్పష్టమగుచున్నది. కాని ఆర్యుల, లేక ఉత్తమ జనములకు ఇది అసహ్యకరము నిందనీయమని తెలియుచున్నది. కావుననే మనసస్మృతి ౧౧-౬౫లో ఇట్లు చెప్పబడినది.

యక్షరక్షః పిశాచాన్షం, మద్యం మాంసమథానమ్ ॥ మను.౧౧-౬౫॥

అనగా; మద్యమాంసాదులు యక్షుల, రాక్షసుల, పిశాచుల భోజనము. దానిని ఉత్తములగువారెప్పుడును గ్రహణ మొనర్చరాదు.

౧౨. బ్రహ్మద్విషే క్రవ్యాదే ఘోరచక్షసే ద్వేషో ధత్తమన వాయం కీమీదివే ॥ ఋ.౭-౧౦౪-౨॥

ఈ మంత్ర వ్యాఖ్య నిరుక్తము ౬-౩-౧౧లోనూ వచ్చినది. (బ్రహ్మద్విషే) బ్రాహ్మణ ద్వేష్ట్రే (క్రవ్యాదే) క్రవ్యమదతే, క్రవ్యం వికృతాజ్ఞాయతే ఇతి వైరుక్తః (ఘోరచక్షసే) ఘోరభ్యావాయ (ద్వేషః) (ధత్తమ్) (అనవాయమ్) అనవయవమ్ యదన్యేన వ్యవేయురద్వేషస ఇతి వా(కీమీదివే) పశునాయ ।

ఇచ్చట రాజా, మరియు న్యాయాధీశుడు మున్నగువారిని సంబోధించుచు ఇట్లు చెప్పబడినది సేపు (బ్రాహ్మణుల, అనగా, బ్రహ్మజ్ఞానులతో ద్వేషముంచువారికి, మాంస భక్షకులను, కుదృష్ట్యగలవారిని, సేమలను, కొండెములు చెప్పువారు మున్నగు వారి యెడ సజ్జనులు అనుమోదించిన విరోధము నుంచకుము. వారిని దుర్వ్యసనముల నుండి దూరముంచుటకు ప్రయత్నించుము. ఈ విషయముతో నూర్లకొలది మంత్రముల నుద్ఘోషింపవచ్చును. కాని గ్రంథ విస్తరణ భీతిచే రెండు మంత్రములను మాత్రముల్లభించబడుచున్నది. వీనియందు బియ్యము, యవలు, మినుములు, నువ్వులు మున్నగు ఉత్తమాన్నములు సేవించుటకు, మరియు పశువుల క్షీరములనే సేవించుటకుపదేశించబడినది.

౧౩. ఏహిమత్తం యవమత్తమథో మాషమథో తిలమ్ | ఏషవాం భాగో నిహితో

రత్నధేయాయ మా హింసస్థం పితరం మాతరం చ || అథర్వ ౯-౧౪౦-౨||

(స్త్రీ) పురుషులు మీరెల్లరును (ఏహిమ్) బియ్యము (యవమ్) యవలు, గోధుమజాతి (మాషమ్) మినుములు (అథో తిలమ్) నువ్వుల వంటి ఉత్తమ సాత్విక ధాన్యములను (అత్తమ్) భుజించుడు (రత్నధేయాయ) ఉత్తమ బుద్ధి, మరియు ఆరోగ్యమును పొందుటకై (ఏషవాం భాగో నిహితః) ఇవియే మీ కొరక: భాగ్యము, కీర్తించదగినవి, మరియు సేవించదగిన ఆహారముగా ఏర్పరచబడినవి. మీ తక్షణదండ్రుల, మానసియ జనములనెప్పుడును హింసించరాదు. కీర్తించదగిన, పూజించదగిన, సేవించదగిన పదార్థములందు బియ్యము, గోధుమలు (యవలు) మినుములు, నువ్వులు మున్నగునవి గణనీయమైనవి. ఇవి మాంసము వలె హింసతో ప్రాప్తించునవి గావు.

౧౪. పుష్టిం పశూనాం పరిజగ్ర భాహం చతుష్పదాం ద్విపదాం యచ్చ ధాన్యమ్

పయః పశూనాం రుమోషధీనాం బృహస్పతిః సవితా మే నియన్తాత్ || ఆ ౧౯-౩౧-౩||

ఈ మంత్రమందిట్లు చెప్పబడినది. నేను పశువుల పుష్టి లేక శక్తిని నాలోనికి గ్రహించు చున్నాను మరియు ధాన్యములను సేవించును. సర్వోత్పాదకుడు, జ్ఞానదాత యగు పరమేశ్వరుడు నా కొరకు ఈ నియమముల నేర్పరిచినాడు. ఏమన; (పశూనాం పయః) గోవులు, మేకలు మున్నగు పశువుల దుగ్ధము (క్షీరమ్) లనే గ్రహించవలెను. కాని నిక్షుప్తముగ మాంసాదులను గాదు. మరియు ఆరోగ్యము కొరకు ఓషధుల రసాదులను సేవించవలెను. ఇచ్చట కూడా 'పశూనాం పయ ఇతి బృహస్పతిః మే నియన్తాత్' అనగా; జ్ఞానప్రదాతయగు పరమేశ్వరుడు నా కొరకు గోవులు మున్నగు పశువుల క్షీరములనే గ్రహించవలెనను నియమమేర్పరిచినాడు. కాని మాంసాదులు గావు.

౧౫. శవో తే స్త్రాం ఏహియవావబలాసాపదోమధా |

ఏతా యక్ష్యం విభాధేతే ఏతా ముచ్చతో అంహసః || అథర్వ ౮-౨ ౧౮||

మానవా! నీ కొరకు బియ్యము, యవలు మున్నగు ధాన్యముల సుఖసౌభాగ్యములను గలిగించునవి. ఇవి రోగములను దొలగించును. మరియు సాత్వికముగ కారణమున పాపాసఫల నుండి నిన్ను దూరముగ నుంచును.

ఇందుకు విరుద్ధముగా మాంసాదులు పాపవాసనలను పెంపొందించునట్టి అనేక రోగోత్పాదకములని దెలియుము. మాంస శబ్దము యొక్క- పృథ్విత్వర్థము నిరుక్తము ౪-౧-౩ నందిట్లు చూపబడినది.

‘మాంసం మానసం వా, మానసం వా, మనోఽస్మిన్ సీదతీతి వా’ ॥ నిరుక్త-౪-౧-౩॥

మాంసమని ఏల పిలువబడుననగా మాం ఆననమే ఊపిరిని బయటికి నెట్టునది. అనగా; దీని ద్వారా దీర్ఘ జీవనము ప్రాప్తించదు ఇందుకు విరుద్ధముగా ఆయువును ఊణమొనర్చునది. (మాంసం వా) ఇది హింసాజన్యముగుటచే మానసిక పాపములను ప్రోత్సహించునది. (మనోఽస్మిన్ సీదతీతి వా) దేనియందు మనస్సుని మనస్సు లాగుబడునో, ఎయ్యది మనస్సునకు ఇష్టముగు పదార్థమో దానిని మాంసమునవచ్చును. కావుననే పరమాన్నము, పాయసము మరియు ఫలములు, వాని గుఱ్ఱ, రసము మున్నగు వానిని ‘మాంస’ మను శబ్దము అనేక స్థలములందు వచ్చినది. దీనినిదివరకే ప్రమాణ సహితముగా చూపబడినది. ఈ విధముగానే మాంసము అభివ్యక్తియవని వేద ప్రమాణముల ద్వారా స్పష్టముగా నిర్దిష్టపరచవచ్చును. ఇందుకు విరుద్ధముగా బ్రాహ్మణగ్రంథములు, స్మృతులు, గృహ్యసూత్రములు, శ్రౌతసూత్రములు, కల్పసూత్రములు, మహాభారతము మున్నగు వానియందెచ్చుటనైనను వచ్చినను వేద విరుద్ధముగు కారణమున అప్రమాణికముగా నెంచవలెను. ‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖకులు శతపథ బ్రాహ్మణము పేరుతో ఇట్లు వ్రాసినారు. అతిథి వచ్చిన పెద్ద ఎద్దు లేక మేకను చంపవలెనని వ్రాసినారు. కాని యది ఆ గ్రంథములో లేదు యాజ్ఞవల్క్య స్మృతి యందు ‘మనోఽక్షం నా మహాజం వా శ్రోత్రియా యోషకల్పయేత్’ ఇట్టి పాఠము లభించును. దానికి ‘మితాక్షరా షీక’ లో అర్థమిట్లున్నది.

పెద్ద ఎద్దును, లేక మేకను వేదపాఠకునికి అర్పించవలెనని కలదు. కాని ఇచ్చట చంపుటకెట్టి విధానము లేదు. వాస్తవమునకు మేమిదివరకే ఉష్ణ, మరియు అజ శబ్దముల పై వివరముగా వ్రాసి చూపి యుంటిమి. దానిచే ‘సోమ’ మను పేరుగల ఓషధి, మరియు ‘అజాస్తావద్’ ద్రావిడు; సాప్తవాహ్నికా; కథ్యస్తే’ వంశతంత్ర కాకోటాకీయమ్ ॥ మున్నగు వానిననుసరించి ప్రాతలియ్యమని గ్రహించవలెను.

‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖకులు ఇట్లు వ్రాసినారు. ‘మాంస సేవము’ యజ్ఞముల అవసరములపై చేయబడుచుండెడిది అని కాని యజ్ఞావసరము ప్రతిదినము ఉండును కదా! దీని సంబంధముతో మేమిది వరకు ప్రమాణ యుక్తముగా చూపియే యున్నాము యజ్ఞము వంటి పవిత్ర కర్మయందు మాంసము వంటి అతినిక్కష్ట పదార్థము అతి ఘోరముగు విరుద్ధమే యగును. శతపథ బ్రాహ్మణము ౬-౨లో స్పష్టముగా నిట్లు గలదు.

‘న మాంసమశ్నియాత్, యన్మాంసమశ్నియాత్ యన్మిథువముపేయాదితి న తేష్టాః దీక్షా

॥ శతపథ బ్రాహ్మణము. ౬-౨ ॥’

యజ్ఞదీక్షను దీనికొసినవారు మాంసమును దినగూడదు. ఒకవేళ నాతడు మాంసముదినినను, స్త్రీ సంభోగమునర్చినను అది దీక్షయే యనిపించుకొనదు. తైత్తిరీయోపనిషత్తునందును ఇట్లు చెప్పియున్నది.

న మాంసమశ్నియాత్, న స్త్రీయముపేయాత్

యన్మాంసమశ్నియాత్ యత్ స్త్రీయముపేయాత్ నిర్వీర్యః స్యాత్ ॥ తైత్తిరీయ ఉపనిషత్తు ౧-౧-౯-౮ ॥

మాంసము దినవలదు. (స్త్రీ) సంభోగమొనర్చవలదు. యజ్ఞావసరమందు మాంసము దినినను, (స్త్రీ) సంభోగమొనర్చినను మనుష్యుడు నిర్వీర్యుడగును. తాట్లు బ్రాహ్మణమందును

‘అహతం వసానోఽవభృథాదురైతి చతురో మాసో న మాంసమశ్నోతి, స(స్త్రీ)యము’ పైతి || తాం. బ్రా. ౧౭-౧౩-౬, ౧౧-౧౨||

అనగా యజమాని శుభ్రమగుదీక్షా వస్త్రములను ధరించియుండును. కావున యజ్ఞమొనర్చు నాలగు సేలల వరకు మాంసమును దినవలదు, (స్త్రీ) సంభోగమొనర్చవలదు మున్నగునవి.

ఈవిధముగా ‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖకులు వైదికార్యులు ఎద్దు, మేక, గొట్టెలు మున్నగు పశువులను యజ్ఞ కాలములందు జంపి విశేష రూపముతో వాని మాంసమును దినుమండిరని వ్రాసిన లేఖలు పై యుద్ధాహరణములచే అసత్యమని సిద్ధియగుచున్నది. మేము వేదముల ప్రబల, స్పష్ట ప్రమాణముల ద్వారా మాంస భక్షణము రాక్షసుల, మరియు పిశాచుల కార్యమని చూపినాము. ఈ కార్యమున సంపూర్ణముగా వేద విరుద్ధము, వర్తనీయమని తెలుపుచు ఈ యావశ్యక విషయములను ప్రకాశపరచుచు మేమీ యధ్యాయమును పరిసమాప్త మొనర్చుచున్నాము.

ఉపసంహారము

మేమీ గ్రంథమును పది అధ్యాయములందు విభక్తపరచినాము. మొదటి అధ్యాయము యొక్క మూడు ఖండుములందు క్రమముగా మేము ప్రాచీన, మధ్యకాలీన, అర్వాచీన, విద్వాంసుల వేద విషయమునకు సంబంధించిన అభిప్రాయముల నుల్లేఖించి వానిని నిష్పక్షపాత భావముతో వివేచన మొనర్చినాము.

రెండవ అధ్యాయములో వేదముల మహత్త్వము, మరియు అందుకు కారణము లను నిర్ణయించుచు పారసీ, బౌద్ధ, జైన, ఈసాయి, ఇస్లాం మున్నగు భిన్న భిన్న మతావలంబులగు నిష్పక్షపాత విద్వాంసుల ద్వారా వేదముల యేడ సమర్పించిన శ్రద్ధాంజలిలను సంగ్రహించి చూపబడినవి.

మూడవ అధ్యాయములో ‘వైదిక్ ఏజ్’ లేఖకులు మరియు అనేక ఇతర విద్వాంసుల ‘ఋషుల వేదమంత్రముల కర్తవ్యమైయుండి’రను వారి వాదములను సప్రమాణముగా నిరాకరించినాము. ఋషులు వేద మంత్ర ద్రష్టలు, లేక వాని రహస్యముల ప్రకాశకులు, ప్రచారకులని స్పష్టపరచినాము.

నాల్గవ అధ్యాయములో దేవతల విషయములో విస్తృతముగా నాలోచించుచు సప్రమాణముగా వేదములందు విశుద్ధ రూపములో ఏకేశ్వర పూజయు ప్రతిపాదించబడి యున్నదనియు, వేదము అనేకేశ్వర వాదములను, ‘హిసోథీఇజమ్’, లేక అద్వైత వాదమును ప్రతిపాదించలేదని ధృవపరచినాము.

ఐదవ అధ్యాయము నందు వైదిక యజ్ఞముల వాస్తవిక స్వరూపమును ప్రకాశపరచుచు వైదిక్ ఏజ్, మరియు అదే విధముగ సాహిత్యమునందు ‘వైదిక యజ్ఞముల లో’ పశుబలి విధానముగలదను వాదనను ప్రమాణ సహితముగా నిరాకరించినాము. అశ్వమేధ, గోమేధ, నరమేధము మున్నగువానిని వాస్తవిక రూపములో చూపియున్నాము.

ఆరవ అధ్యాయములో ‘వైదిక్ ఏజ్’ అను పుస్తకము నుండి అనేక ఉద్ధాహరణము లనిచ్చుచు ఇదియొక సంద్విగ్ధ మరియు సందేహ జనక పుస్తకమని చూపినాము.

ఏడవ అధ్యాయములో వేదోత్పత్తి కాల విషయములో ఆనేక కపోల కల్పనలను నిర్దేశించుచు, వాని పరస్పర వైరుధ్యములను జూపుచు 'వేదములు అన్నిటికన్న పురాతనములు, మరియు నిత్యములని సీద్ధిపరచినాము.'

ఎనిమిదవ అధ్యాయములో ఆర్య, దస్య, దాస, ద్రవిడ మున్నగు శబ్దముల వివేచన మొనర్చుచు ఆర్యుల, దాసుల, దస్యులను వారి యందు ఎట్టి జాతికృత భేదము లేదని చూపియున్నాము. ఆర్య, మరియు ద్రవిడ భాషల సంబంధములో కావలసినంత విస్తారముగా నిరూపణ మొనర్చబడినది.

తొమ్మిదవ అధ్యాయముందు 'వైదిక్ ఏజ్' లేఖకుల ద్వారా యొనర్చబడిన వేదముల కొట్టివేయుటలు, తీసివేయుట ప్రయత్నము సంపూర్ణముగా అనుచితమని చూపుచు వారి సమాలోచనము (విమర్శ)లకు సప్రమాణముగా సమాధానమియ్యబడినది.

పదవ అధ్యాయములో 'వైదిక్ ఏజ్' మరియునదే విధమగు సాహిత్యమునందు వైదిక శిశుల విషయములో అశుద్ధమగు విషయములను ప్రకటించినారు. పునర్జన్మ సిద్ధాంతము యొక్క భావము, అథర్వ వేదములో గారడీ, మంత్ర, యంత్ర, తంత్రములు, చేతబడులు, రక్షాబంధనములు, మరియు వేదములందు మధ్యము, మాంసము, ద్యూతము మున్నగు వాని విధానము, బహువివాహములు మున్నగువాని విషయములో సప్రమాణముగా వివేచనమొనర్చబడినది.

- ఇయ్యది -

కాంగ్రీ గురుకుల విశ్వ విద్యాలయాచార్యులగు శ్రీమాన్ పండిత ధర్మదేవ విద్యావాచస్పతి,

విద్యామూర్తాండగారి 'వేదోక్తా యథార్థ స్వరూప' అను హిందీ మూల

గ్రంథమును ఆద్యాపర్తమునందలి ఆంధ్రప్రదేశ్ ఇందూరు మండలాంతర్గత బీబీపేట

కాపురస్థులగు శ్రీ లోకాలక్ష్మయ్య వేంకమాంబార్యుల ద్వితీయ పుత్రుడు, శిష్యుడును నగు

"చతుర్వేద భాష్యానువాద భాస్కర" బిరుదాంకితులు, శతాధిక గ్రంథానువాదకర్తలు

వేదగిరి పీఠాధిపతులు బ్రహ్మశ్రీ పండిత లోక మలహరి సిద్ధాంతాచార్య

గారిచే నొనర్చబడిన ఆంధ్రానువాదము; పాలమూరు జనపదమందలి కొందుర్గు మండలాంతర్గత

రావిర్యాల గ్రామూస్తప్తయి స్వల్పీయ శ్రీమతి శివగిరిలమ్మ,

స్వల్పీయ శ్రీ బుగ్గారెడ్డి గార్ల పుత్రుడు. కళాప్రస్థాన,

వేదతత్వదేవు పండిత గోపదేవ శాస్త్రి దర్శనాచార్యుల శిష్యుడునునగు

సిద్ధాంతాలంకార, విద్యాభూషణ, ఆర్షవిద్యావిన్ద

వేదగిరిస్థాపకులు రచార్య డా॥మత్తీ కృష్ణారెడ్డి

సంపాదకత్వమున పరిష్కరింపబడిన

'వేదముల యథార్థ స్వరూప'

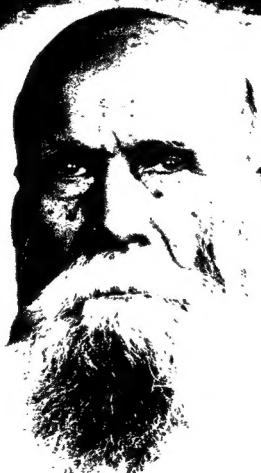
మును ఈ మహాద్రంధము సమూహము.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

వేదగిరిపై 'వేదపీఠ, వేదమందిర, వేదాశ్రమ' నిర్మాణం

నాలుగువేదములను మంత్రములను చంద్రమును సూర్యుల దేవతల వేదమందిరము నిర్మింప

వేదగిరి, తూంపల్లి గ్రా., కొందుర్గు మం., మహబూబ్ నగర్ జి.

అనువాదకర్త

వేదగిరి పీఠాధిపతి, వేదభాష్యానువాదభాస్కర బిరుదాంకితులు, శతాధిక గ్రంథకర్త

బ్రాహ్మణ శ్రీరవీర భారత చరిత్రానువాదకర్త

వేదగిరి స్థాపకులు

ఆచార్య. డా॥ మట్టి కృష్ణారెడ్డి, M.A., M.Ed., Ph.D.